

Giới thiệu Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào

Truyện Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào của tác giả Ngưỡng Diện Ái Tình xoay quanh một cô nàng tiểu thư, sống trong quyền quý danh giá. Tình yêu với cô đơn giản chỉ toàn là màu hồng, cho đến khi cô gặp anh.

Bé gái mười một, mười hai tuổi, đang áp sát vào cánh cửa. Cô là con của một nhà giàu có, hưởng sự cưng chiều của ba mẹ, cô còn được sự nâng niu, chăm sóc của người đàn ông tuần tú.

Vậy rồi cái kết sẽ về đâu với cuộc tính tréo ngoe như vậy? Mời các bạn cùng theo dõi truyện để đi đến kết cuộc nhé!

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 1: Làm người ta mặt đỏ tim đập

Tại khu kinh tế A thị Bắc thành

Khu biệt thự to như vậy nhưng rất an tĩnh, chỉ có thấp thoáng bóng cây xanh.

Vẫn hướng Bắc, một căn biệt thự kê núi, gần sông, trên lầu hai của căn biệt thự mơ hồ chuyển ra ánh sáng của chiếc đèn.

Ánh đèn cực kì mờ lung, làm cho người ta mơ tưởng viễn vông.

Quả thật, giờ phút này, trong căn phòng cũng là một mảnh XY, y phục tán loạn, rải rác rưởi cửa căn phòng kéo tới trên giường.

(Chỗ này đã bị che, mời mọi người tự tưởng tượng)

Gian phòng trên lầu hai, bình thường có rất ít người đi lên, trừ ban ngày có người quét dọn vệ sinh.

" Triết...ngô...em muốn..." Thanh âm mơ hồ không rõ chuyển ra ngoài cửa.

Một bé gái mười một, mười hai tuổi, đang áp sát vào cánh cửa, muốn từ khe hở trên cửa nhìn vào bên trong xem rốt cuộc đang ăn cái gì?

Đáng tiếc giọng nữ vừa rồi cũng không có nói ra rõ ràng, bởi vì cô vẫn chưa nói hết câu liền bị người ta chặn lại.

Thanh âm dứt quãng lại truyền ra ngoài.

Bé gái sắc mặt đại biến, bất chợt cô hai tay chống nạnh, sau đó hướng về phía cửa hung hăng đạp một cước: " Hừ, Giang Triết, có đồ tốt cũng không cho Thiên nhi hưởng cùng?"

Nói xong, tựa hồ còn chưa hả giận, lại hung hăng đạp một cước.

hai người trên giường lập tức tách ra. Giang triết kéo chiếc chăn bên cạnh qua, luống cuống tay chân đem chiếc chăn đắp lên người cô gái đang lỏa thể, vội vã khoác y phục sạch sẽ đi tới mở cửa.

" Thiên Nhi, có bị thương không, mau cho anh xem một chút, mới vừa rồi là dùng cái gì gõ cửa?"

Người nam nhân anh tuấn, cao lớn, giờ phút này hai hàng lông mày chau lại thật chặt, ánh mắt mang theo sự hoảng hốt.

" Mau cho anh xem một chút."

" Hừ, không nhìn." Giang Thiên Nhi, đưa lưng về phía Tường Triết, chân khể dòi xuống.

" Triết, mau tới đây." Từ trong phòng truyền đến một thanh âm nũng nịu làm người ta mặt hồng.

Giang Thiên Nhi chợt xoay người.

" Giang Triết, em không thích anh, còn nói Thiên Nhi là người quý giá nhất của anh, dù Thiên Nhi muốn sao trên trời cũng sẽ hái xuống. Nhưng là tại sao, anh cùng với chị kia núp ở trong phòng ăn trộm."

Thanh âm nhỏ nhỏ mang theo một tia tố cáo.

Trên trán Giang Triết xuất hiện một vạch hắc tuyết, anh ngồi xồm xuồng.

"Anh không có đem đồ tốt giấu đi."

"Anh còn gạt người, ngay cả chị ấy cũng nói muốn rồi."

"Triết, mau tới nha." Người bên trong hiển nhiên không kiên nhẫn được nữa, chưa từng có người dám đem cô lạnh nhạt để qua một bên. Mặc dù, anh là tổng tài một tập đoàn nổi danh thế giới, nhưng cũng không thể khi dễ người như vậy.

"Câm miệng."

Thanh âm lạnh lùng cùng sự ôn nhu vừa nảy tương như hai người.

Tại khu kinh tế A thị Bắc thành

Khu biệt thự to như vậy nhưng rất an tĩnh, chỉ có thấp thoáng bóng cây xanh.

Vẫn hướng Bắc, một căn biệt thự kề núi, gần sông, trên lầu hai của căn biệt thự mơ hồ chuyển ra ánh sáng của chiếc đèn.

Ánh đèn cực kì mờ lung, làm cho người ta mơ tưởng viễn vông.

Quả thật, giờ phút này, trong căn phòng cũng là một mảnh XY, y phục tán loạn, rải rác rừ cửa căn phòng kéo tới trên giường.

(Chỗ này đã bị che, mời mọi người tự tưởng tượng)

Gian phòng trên lầu hai, bình thường có rất ít người đi lên, trừ ban ngày có người quét dọn vệ sinh.

"Triết...ngô...em muốn..." Thanh âm mơ hồ không rõ chuyển ra ngoài cửa.

Một bé gái mười một, mười hai tuổi, đang áp sát vào cánh cửa, muốn từ khe hở trên cửa nhìn vào bên trong xem rốt cuộc đang ăn cái gì?

Đáng tiếc giọng nữ vừa rồi cũng không có nói ra rõ ràng, bởi vì cô vẫn chưa nói hết câu liền bị người ta chặn lại.

Thanh âm đứt quãng lại truyền ra ngoài.

Bé gái sắc mặt đại biến, bất chợt cô hai tay chống nạnh, sau đó hướng về phía cửa hung hăng đập một cước: "Hừ, Giang Triết, có đồ tốt cũng không cho Thiên nhi hưởng cùng?"

Nói xong, tựa hồ còn chưa hả giận, lại hung hăng đập một cước.

hai người trên giường lập tức tách ra. Giang triết kéo chiếc chăn bên cạnh qua, luống cuống tay chân đem chiếc chăn đắp lên người cô gái đang lỏa thể, vội vã khoác y phục sạch sẽ đi tới mở cửa.

"Thiên Nhi, có bị thương không, mau cho anh xem một chút, mới vừa rồi là dùng cái gì gõ cửa?"

Người nam nhân anh tuấn, cao lớn, giờ phút này hai hàng lông mày chau lại thật chặt, ánh mắt mang theo sự hoảng hốt.

"Mau cho anh xem một chút."

"Hừ, không nhìn." Giang Thiên Nhi, đưa lưng về phía Tường Triết, chân khễ dòi xuồng.

"Triết, mau tới đây." Từ trong phòng truyền đến một thanh âm nữ nộ làm người ta mất hồn.

Giang Thiên Nhi chợt xoay người.

"Giang Triết, em không thích anh, còn nói Thiên Nhi là người quý giá nhất của anh, dù Thiên Nhi muốn sao trên trời cũng sẽ hái xuồng. Nhưng là tại sao, anh cùng với chị kia núp ở trong phòng ăn trộm?"

Thanh âm nhỏ nhỏ mang theo một tia tố cáo.

Trên trán Giang Triết xuất hiện một vạch hắc tuyết, anh ngồi xồm xuồng.

"Anh không có đem đồ tốt giấu đi."

"Anh còn gạt người, ngay cả chị ấy cũng nói muốn rồi."

"Triết, mau tới nha." Người bên trong hiển nhiên không kiên nhẫn được nữa, chưa từng có người dám đem cô lạnh nhạt để qua một bên. Mặc dù, anh là tổng tài một tập đoàn nổi danh thế giới, nhưng cũng không thể khi dễ người như vậy.

" Cầm miệng "

Thanh âm lạnh lùng cùng sự ôn nhu vừa nẩy tường như hai người.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Trò chơi

" Cầm miệng "

Thanh âm lạnh lùng cùng với sự ôn nhu vừa rồi tưởng như hai người khác nhau.

Người trên giường hơi sững sờ, lập tức thức thức thời ngáp miệng lại.

Vốn là không có ai dám lớn tiếng với cô, bất quá, gặp phải Giang Triết, mọi chuyện lại khác rồi.

" Anh không có giấu đồ ăn, chẳng qua là... chẳng qua là cùng chị gái kia chơi một trò chơi."

" Trò chơi? Tốt, Thiên Nhi cũng muốn chơi."

Giang Triết lập tức cười, " Thiên Nhi còn nhỏ, chờ sau này lớn lên rồi chơi, có được hay không?"

Người trên giường như không dám tin vào lỗ tai của mình.

Giang Triết chưa bao giờ nói cười câu thả như , đối với bất kì ai cũng đều cùng một ngữ điệu, vậy mà giờ mang theo vẻ nịnh hót.

Cô kể thò người ra, muốn xem cô bé kia là ai.

" Anh, có phải hay không anh sợ Thiên Nhi không hiểu? Có phải anh đã quên? Thiên Nhi rất thông minh, khi học tiểu học, Thiên Nhi nhảy hai cấp đấy."

Giang Triết ôm lấy Giang Thiên Nhi: " Tốt, ạnh biết, Thiên Nhi của chúng ta rất thông minh, một cô bé thông minh rất thích ngủ, anh mang Thiên Nhi đi ngủ nha."

" Em muốn anh ngủ cùng em."

Thanh âm mềm nhũn làm người ta không thể cự tuyệt.

Giang Triết long đã sớm mềm nhũn, gật đầu liên tục.

" Không cho phép nửa đêm chạy đi, dù chỉ một lát."

" Tốt, anh sẽ ở cùng với Thiên Nhi."

Cô gái đang ở trên giường cảm thấy có cái gì đó không đúng, chợt hô to: " Giang Triết! Giang Triết!"

Giang Triết bây giờ đâu còn tâm tư mà bận tâm đến cô ta, ánh mắt của anh nhìn chăm chăm vào cô gái trong ngực mình, trong mắt trắng đều là cung chiều, ôn nhu.

" Còn nữa..., em không thích chị gái kia, về sau anh không được mang cô đến."

Thanh âm non nớt mang theo một tia cố chấp, một giây trước trên mặt còn cười dịu dàng, một giây sau liền biến mất vô tung tích, chòng mắt trắng đen rõ ràng nhìn chăm chăm Giang Triết.

" Tốt." Giang Triết không một chút do dự liền đáp ứng yêu cầu của cô.

Giang Thiên Nhi "Phốc" một tiếng, vui vẻ cười to, tết tóc ở trong ngực Giang Triết cọ cọ.

Cô gái nằm ở trên giường nghe cuộc đối thoại của hai người một chữ cũng không lọt, cô ngồi dậy, vươn tay, đem y phục ở trên đất từng cái nhặt lên.

Hai tay cô khẽ run, mặc y phục tựa hồ cũng phải dùng đến khí lực toàn thân.

Dưới ánh đèn, sắc mặt của cô âm trầm dọa người. Hàm răng cắn thật chặt môi của mình.

Giang Triết, người thật biết khi dễ người, tôi thề một ngày nào đó, tôi sẽ làm cho anh ngoan ngoãn quỳ xuống cầu xin tôi tha thứ.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 3: Trái tim mềm mại

Đào mất ba năm đã trôi qua, Giang Thiên Nhi đã trở thành một thiếu nữ thanh xuân, mỹ lệ.

Bởi vì nhảy hai cấp cho nên bây giờ cô đã là học sinh lớp mười.

Thời điểm thi cấp ba, Giang Thiên Nhi đã bị một ngôi trường cao đẳng chọn trúng, nghe nói ở trong trường đó phần lớn học sinh đều là con nhà danh giá.

Khi hiệu trưởng vui rạo rức đem tin này nói cho Giang Triết, ánh mắt tinh tế híp lại, sau đó gọn gàng linh hoạt trả lời: "Không đi!"

Chuyện cười, từ sau chuyện lần trước, mỗi đêm anh đều ôm Giang Thiên Nhi ngủ, anh đã sớm có thói quen ôm nhuyễn ngọc ôn hương ngủ.

Nụ cười của hiệu trưởng lập tức cứng đờ, sau đó liền phản ứng kịp.

Chẳng qua, còn không có đợi ông mờ miện lại nghe Giang tổng giám đốc lạnh lùng nói: "Phong tỏa tin tức."

Tiểu nha đầu kia, mặc dù trên phương diện học tập rất tốt nhưng nếu đề cô biết tin tức như vậy, nói không chừng cô sẽ muốn đi.

Mỗi ngày đều do Giang Triết đưa cô đến trường, gần tới lẳng lặng chờ Giang Triết tan việc đến đón.

Truyền thuyết nói anh là mặt lạnh tổng giám đốc, là người cao cao tại thượng, nhưng khi đứng trước mặt cô, tất cả nhuệ khí đều bị thu hồi.

"Anh, hôm nay so với hôm qua muộn hơn mười phút nha." Giang Thiên Nhi dán ở trong ngực Giang Triết, ăn điểm tâm Giang Triết đưa tới, giọng nói mở hồ không rõ.

Tiểu nha đầu từ nhỏ liền thích ăn, mỗi hôm một hộp điểm tâm đã là thường lệ.

"Hôm nay có chút chuyện." Giang Triết giọng nói trầm thấp, nhớ tới phong thư được đưa tới lúc gần tối, sắc mặt khẽ trầm xuống.

"Anh."

Giang Thiên Nhi dừng lại động tác, ánh mắt nhìn chằm chằm Giang Triết.

"Có chuyện gì sao?"

Giang Triết thu lại tâm tình, nhìn Giang Thiên Nhi, sau đó khẽ lắc đầu.

"Em quên anh là vũ trụ vô địch thủ rồi sao?"

Giang Thiên Nhi cười "Xì" một tiếng, sau đó chui vào trong ngực Giang Triết.

Thân thể Giang Triết khẽ cứng nhắc, anh khẽ dịch về bên trái.

Người trong ngực bị kéo dần khoảng cách, trong lòng có chút bất mãn.

"Anh." Thanh âm kéo dài mang theo một chút mất mát.

Giang Triết trong lòng mềm mại, anh vươn tay, xoa xoa đầu cô, trái tim như có tảng đá đè ép. Cảm giác như thế đã lâu không có.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chăm)Net**.

Chương 4: Lửa giận trong lồng ngực

Ban đêm, biệt thự hoàn toàn yên tĩnh

Giang Thiên Nhi và Giang Triết là người có tính trầm ổn, mỗi ngày sau bữa cơm chiều, Giang Triết giúp Giang Thiên Nhi làm xong bài tập, sau đó ngồi ở trên giường, vừa nhìn văn kiện, vừa câu được câu không bởi Giang Thiên Nhi nói chuyện phiếm, thuận tiện ngăn chặn những bé trai tong lớp học đối với Giang Thiên Nhi nhìn chăm chăm

Chỉ là vì phong thư gần tới nê Giang Triết không còn tâm tình.

Cố giả bộ tươi cười cùng Giang Thiên Nhi làm xong bài tập liền lấy có trở về thư phòng.

"Giang Triết, lần này viết thư cho con là bởi vì trong lòng mẹ có một tội ác khó có thể quên được, trong lòng vô cùng áy náy, hôm nay muốn nói rõ với con. Mười bốn năm trước, cha con dẫn cô bé kia về, thật ra họ là cha con..."

"Pằng" một tiếng, tay hung hăng vỗ lên bàn nhưng anh không cảm thấy đau chút nào.

Chậm rãi nhắm mắt, lại khó có thể đè nén được đau đớn.

Là em gái? Cứ tưởng rằng có thể đem cô là tình, em gái.

Nhớ tới vô số đêm thật sâu đè nén thân thể, giờ phút này, trong lòng Giang Triết như bị hàng vạn kim châm, làm cho anh đến cả hít thở cũng thấy khó khăn, đau đớn.

Điện thoại di động trong túi đột nhiên vang lên, Giang Triết lấy điện thoại ra, thấy đúng là dãy số lúc gần tới mình đã gọi.

"Giang Triết, có tin tức, Tổng Na Mỹ mười mấy năm trước quả thật có cùng bác trai qua lại, sau đó sinh ra một bé gái. Ba tháng sau, bé gái kia mất tích, đối chiếu thông tin ở bệnh viện với thông tin ở cô nhi viện căn bản là phù hợp."

Rõ ràng trong lòng đã có chuẩn bị, nhưng khi nghe đến chính lời nói, trong lòng vẫn trầm xuống, vì vậy, giọng nói cũng lạnh đến dọa người.

"Cái gì gọi là căn bản?"

Bên kia thờ dài thật sâu, cuối cùng chậm rãi nói: "Có thể xác định Giang Thiên Nhi đúng là em gái cùng cha khác mẹ với cậu."

Điện thoại di động chợt rơi xuống trên thảm, anh giống như người mất hồn.

Người bên kia điện thoại không ngừng kêu tên Giang Triết, nhưng chủ nhân chiếc điện thoại lại nhấc chân lên, hung hăng đạp xuống.

Tựa hồ còn chưa hả giận, lại nhặt những mảnh vụn trên đất lên hung hăng ném vào tường. Mảnh vụn rơi trên mặt đất, yên lặng không một tiếng động.

Trong lồng ngực như có một ngọn lửa thiêu đốt, không biết nên phát tiết như thế nào.

Nghĩ tới thời điểm mình từ trong tay cha nhận lấy đứa trẻ mềm nhũn, trong lòng liền muốn đối với cô thật tốt, nhưng căn bản không nghĩ tới đến cuối cùng lại có kết cục như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Càng thêm đau lòng

Đúng lúc ấy thì tiếng gõ cửa vang lên, sau đó giọng nói lo lắng bất an của Giang Thiên Nhi truyền đến

"Anh." Thanh âm mềm nhũn truyền đến, toàn bộ lửa trong lòng đều bị dập tắt. Khéo mắt nhìn những mảnh vụn trên sàn, anh cúi người xuống nhặt lên sau đó mới đi ra mới đi ra mở cửa.

"Thiến Nhi." thanh âm ôn nhu vang lên, toàn bộ lửa giận lúc nãy biết mất.

"Anh, không ngủ được!" Khẽ nâng khuôn mặt nhỏ nhắn lên, chỉ thấy được cặp mắt kia sáng như ngôi sao, làm ngực Giang Triết chột căng thẳng, nghĩ tới cuộc sống sau này phải để cho cô ngủ một mình, liền đau lòng cùng không phục.

"Thiến Nhi!" Giọng nói trầm thấp lại làm cho lòng của Giang Thiến Nhi trầm xuống, quả nhiên, một giây kế tiếp Giang Triết chậm rãi nói: "Thiến Nhi, em lớn rồi, về sau cần phải ngủ một mình."

Giang Thiến Nhi không trả lời, chỉ có tròng mắt trắng đen rõ ràng lẳng lặng nhìn Giang Triết.

Từ lúc sinh ra tới giờ, đây là lần đầu tiên Giang Triết không dám nhìn thẳng vào mắt người khác, không dám tìm tòi nghiên cứu bên trong đôi mắt ấy.

"Thiến Nhi, anh là một nam nhân thành thực."

Khó khăn nói xong khoe miệng hiện lên một nụ cười khổ.

Thiến Nhi, thật xin lỗi, thật xin lỗi, tạm thời vẫn chưa thể nói cho em biết đáp án, đợi đến một ngày nào đó em đủ sức để thừa nhận việc này, anh sẽ nói cho em nguyên nhân.

Trên mặt Giang Thiến Nhi hiện lên vẻ ngượng ngùng, cô nhìn Giang Triết thật sâu.

"Thiến Nhi tình nguyện!"

Trong lòng Giang Triết có ngọt ngào, có chua xót, nhưng nhiều hơn là bất đắc dĩ.

Nếu như đổi lại là trước kia, anh đã đem cô ôm thật sâu vào lòng, nhưng là hôm nay, anh phải kìm nén tất cả, anh phải thật cố gắng mới có thể khống chế được loại xúc động đó.

Tại sao lại là em gái? Tại sao? Tại sao?

"Thiến Nhi, anh là nam nhân, làm sao có thể khống chế được ham muốn nổi dậy?."

Giang Triết nói xong, ánh mắt nghiêng sang hướng khác, "Bất kể như thế nào cũng phải chờ sau khi em trưởng thành."

Trên mặt Giang Thiến Nhi lập tức hiện ra nụ cười sáng lạng. nụ cười như vậy cơ hồ khiến Giang Triết không rời mắt đi được.

"Đi ngủ trước có được hay không? Anh làm tiếp một ít chuyện, từ hôm nay trở đi, anh sẽ cùng em phân giường ngủ nha!"

Giang Triết cố ý lưu manh nói, nặng nề nện ra hai chữ "phân giường".

Giang Thiến Nhi mặt càng đỏ hơn, nhẹ nhàng đáng một cái vào cánh tay Giang Triết>

"Ghét.". Xoay người hướng gian phòng của mình đi tới.

Sau lưng Giang Triết chậm rãi đóng cửa lại, rót cuộc dựa vào trên cửa, hai tay nắm thật chặt, trên trán nổi đầy gân xanh.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 6: Không mang nữ nhân về nhà

Giang Triết đóng chặt trái tim của mình, đối với bất kì người nào cũng đều trưng ra vẻ mặt lạnh như băng; dĩ nhiên Giang Thiến Nhi là ngoại lệ.

Cái nha đầu kia, chỉ cần nghĩ đến ánh mắt ngây thơ của nha đầu kia, tim anh liền cảm thấy đau đớn.

Mà trên phố, mọi người cũng đều đồn đại, tổng giám đốc tập đoàn "Minh Đế" Giang Triết chưa bao giờ mang bất kì người phụ nữ nào vào cửa. Mọi người cũng biết, tựa hồ từ năm anh 22 tuổi, đảo mắt 6 năm qua vẫn không có một người phụ nữ nào có thể đi vào biệt thự của anh.

Trong các nữ nhân có dung mạo chim sa cá lặn, có người cùng anh lui tới nửa năm, có người cùng anh lui tới ba tháng, thậm trí ngắn hơn, nhưng tất cả đều có một kết cục như nhau.

Trên trang nhất của một tờ báo giải trí, đặt một tiêu đề là người phụ nữ may mắn được Giang Triết nhìn trúng.

Hầu như tất cả mọi người đều cho rằng, cả đời này, Giang Triết chỉ muốn bảo hộ người em gái Giang Thiển Nhi của anh.

Nhưng là, vào sinh nhật 28 tuổi của Giang Triết, mọi chuyện lại thay đổi.

Thường ngày, tiệc sinh nhật, Giang Triết chỉ cùng Giang Thiển Nhi khiêu vũ, từ đầu tới cuối, bất kể cô gái nào tiến lên cũng không có ai có thể đến gần anh; bởi vì chỉ cần ánh mắt lạnh như băng của Giang Triết đảo qua, những cô gái đó liền rút lui về phía sau.

Nhưng là ở tiệc sinh nhật 28 tuổi của Giang Triết, anh lại chủ động dẫn theo một cô gái, chủ động kéo tay cô gái ấy, sau đó giới thiệu: "Lục Không Cánh"

Ba chữ thật đơn giản lại giống như đối với phía dưới là một tin tức cực kì sốt dẻo, những phóng viên không ngừng phát ra báo cáo, những người còn lại rồi rít bàn luận xôn xao, sau đó quay đầu nhìn Giang Thiển Nhi.

Giang Thiển Nhi ngẩng đầu, trong con ngươi như ánh lên nụ cười, nhưng là hai tay lại xiết chặt thành quả đấm.

Mấy ngày trước, Giang Triết có nhắc tới muốn mời một cô gái tham gia sinh nhật anh. Anh tựa hồ là lo lắng nói tới nên Giang Thiển Nhi cũng không có đề ý, không nghĩ tới anh cư nhiên lại làm thật.

Nếu như theo cá tính trước kia, cô đã sớm phát tay áo bỏ đi, nhưng dù sao cô cũng đã trưởng thành, cô cố che dấu nội tâm chính mình, sau đó nhìn Giang Triết.

Âm nhạc chậm rãi vang lên, Giang Triết hướng về phía Lục Không Cách thủ thi thủ mấy câu, sau đó đi tới chỗ Giang Thiển Nhi.

"Anh, sinh nhật vui vẻ!" Nụ cười đầm đìa nhưng trong lòng chua xót, nhưng là cô cố gắng không để cho Giang Triết nhìn ra.

"Có thể mời em cùng khiêu vũ không?"

"Anh, đáng ghét!" Cô đánh nhẹ vào tay Giang Triết một cái, rồi đem tay mình đặt lên tay Giang Triết.

Người bên cạnh rồi rít trượt vào sàn nhảy, tận tình buông lỏng.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Đem mình xách đưa cho anh

Rượu cạn người say, đợi đến khi toàn bộ khách về hết thì cũng đã là lúc gần rạng sáng.

Giang Thiển Nhi không biết mình làm sao có thể vượt qua một buổi tối này, Giang Triết chỉ cùng cô nhảy điệu thứ nhất.

Không ngừng có người tới mời cô khiêu vũ nhưng đều bị cô lấy lý do thân thể không thoải mái từ chối. Trên thực tế thân thể của cô nhìn không thoải mái lắm, sắc mặt cô nhìn qua có chút tái nhợt.

Giang Triết đã tới vài lần, nói lời ôn nhu nhỏ nhẹ để cho cô nghỉ ngơi, nhưng cô chỉ mỉm cười không nói một lời.

Trong lòng có một ngọn lửa hừng hực thiêu đốt, nếu như không phát tiết ra ngoài, cô hoài nghi mình sẽ hít thở không thông mà chết.

Rốt cuộc đợi tới khi tất cả mọi người đều rời đi. Giang Thiển Nhi thở dài một hơi, sau đó lôi kéo Giang Triết liều mạng chạy lên lầu, vọt vào trong phòng của mình, sau đó dùng lực đóng cửa lại.

Cô quay đầu, đối mặt với Giang Triết, trên mặt đều là nước mắt.

"Anh, em còn chưa có tặng quà sinh nhật cho anh."

Từng chữ tựa hồ phải dùng lực rất lớn để nói ra, môi của cô khẽ run.

Giang Triết cười cười, trong mắt vẫn là cung chiều.

"Em biết anh ả gì cũng không thiếu mà."

Giang Thiển Nhi dùng sức gật đầu

" Trước kia, ở nơi này, em cho là anh thiếu một vật, em tự đưa cho anh là tốt rồi."

Nghĩ đến cô gái xuất hiện trong yến hội, Giang thiên Nhi giọng nói nghẹn ngào.

giang Triết tiến lên vài bước, cẩn thận từng li từng tí thay cô lau đi nước mắt.

" Nói như thế, anh lại rất muốn biết , đó là cái gì?"

" Anh thật sự muốn?" Nước mắt giàn giụa nhưng khó nén vui sướng.

" Anh không thể phụ tâm ý của Thiên Nhi, có phải không."

Ngón tay anh xoẹt qua trên mặt cô, không biết có phải do từ nhỏ cô dùng sữa tươi nguyên chất rửa mặt hay không mà da thịt của cô trắng nõn mềm mại như da em bé vậy.

Nhìn cô khóc, trong lòng anh đau đớn nhưng lại chỉ có thể kìm nén.

" Anh, nói chuyện cần phải giữ lời."

Giang Thiên Nhi nghịch ngợm cười, trên mặt đều là nụ cười sáng lạng.

Giang Triết con người khê sáng, thế nhưng không tự chủ được mà gật đầu.

Giang Thiên Nhi mừng rỡ, cô vọt vào nhà vệ sinh. Một phút sau, cô thẹn thùng xuất hiện, hai mắt ảm đạm nhìn Giang Triết. Giang triết chỉ cảm thấy trong đầu mình " Oanh " một tiếng.

Anh hôm nay uống hơi nhiều rượu, bởi vì chính anh cũng không hiểu rõ cảm xúc của mình, cho nên bây giờ đầu anh còn có chút choáng váng hoa mắt, anh thậm chí cho là mình nhìn nhầm rồi.

" Anh, lễ vật của em là tự đem mình tới đưa cho anh." Giang Thiên Nhi thẹn thùng nói.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 8: Cây mật đào mê người

" Giang Thiên Nhi, mặc quần áo vào." Giang Triết khó khăn nói.

Đáng chết, vóc người lung linh như vậy, toàn thân như một quả mật đào mê người. Cô chẳng hề không biết, anh sẽ không khống chế được sao?

" Anh, tại sao không thể?" Sắc mặt Giang Thiên Nhi khê thay đổi, " Vừa rồi anh rõ ràng nói sẽ tiếp nhận lễ vật của em."

" Thiên Nhi, kia không giống nhau." Giang Triết thanh âm bắt đầu đi nói.

" Không giống ở đâu. Anh, anh biết rõ chúng ta có thể." mắt đau xót, trên mặt nước mắt lại lăn xuống.

Đúng vậy, có thể, cô chỉ là một đứa trẻ đến từ cô nhi viện, chỉ là trên danh nghĩa cô mang họ Giang mà thôi.

Bản thân cô đã đợi ngày này thật lâu, cô biết nếu không qua mười tám tuổi, anh tuyệt đối sẽ không đụng đến cô.

Tựa như, vốn là hai người có thể ngày ngày ôm nhau ngủ, nhưng sau đó Giang Triết lại nói không thể, từ đó muốn mỗi người một phòng ngủ.

Cho nên cô cố gắng học tập, cố gắng lớn lên.

Giang Triết vươn tay, ôn nhu thay cô lau đi nước mắt.

Chỉ có giờ phút này anh mới không còn là một tổng giám đốc cao cao tại thượng, anh chỉ là một người anh, một người nam nhân bình thường.

" Thiên Nhi, chẳng lẽ em không nghĩ qua, tại sao anh không chọn người khác? Chỉ chọn em?" Giang Triết giọng nói cũng là thống khổ.

Sau khi biết tin tức này, Giang Triết thiếu chút nữa rớt mòng, nghĩ đến người vẫn luôn được mình cưng chiều trong lòng bàn tay thế nhưng không thể trở thành người phụ nữ của mình, anh cảm thấy lòng đau như cắt.

Cho nên anh mới cùng Giang Thiển Nhi phân phòng ngủ, cho nên nhìn Giang Thiển Nhi càng ngày ánh mắt càng nhiệt liệt hơn, anh rút cuộc tìm một người phụ nữ tên Lục Không Cách, mặc dù cô ta cũng rất ưu tú.

Giang Thiển Nhi ngẩng đầu lên nhìn Giang Triết.

Giang Triết mơ hồ thờ dài một cái, cô có biết hay không, bộ dáng lễ hoa đoái vũ như vậy càng làm cho người ta thêm yêu thương.

"Anh, anh nói láo!" Giang Thiển Nhi rõ ràng không thuận theo, nhè nhàng nắm tay Giang Triết khẽ lắc.

Giang Triết trong ánh mắt có chút đau thương, nếu như có thể anh cũng hy vọng đây là giả.

"Cha thích mẹ của em, cho nên sinh em ra, nhưng là ông bà nôi kiên quyết không đồng ý, mẹ em trong cơn nóng giận đã bỏ em vào cô nhi viện để trả thù cha."

"Đừng nói nữa." Giang Thiển Nhi kêu to.

"Thiển Nhi, lúc anh biết được chuyện này, anh so với em còn khó chịu hơn." Giang Triết vươn tay muốn vuốt ve đầu của cô nhưng cuối cùng vẫn phải chán nản để xuống, chẳng qua ánh mắt thật chặt khóa ở trên người Giang Thiển Nhi.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 9: Ngực căng thẳng

"Anh, nếu như anh không thích Thiển Nhi mà thích cái Lục Không Cách đó, em sẽ không nói gì nữa nhưng xin anh không cần tùy tiện tìm một cái lý do như vậy."

Giang Thiển Nhi sắc mặt trắng bệnh, ngẩng đầu lên nhìn Giang Triết.

Giang Triết xoay người thờ dài một hơi "Anh có thể nào để cho em thống khổ?" Anh nói xong rút cuộc giờ lên cước bộ, chậm rãi đi ra ngoài.

"Không." Giang Thiển Nhi nhào tới, chợt ôm lấy Giang Triết. "Anh, cầu xin anh, không cần đi."

Giang Triết thân thể hơi chấn động một chút, rũ mắt xuống, trong mắt thật sâu là đau đớn.

Anh cắn răng, rút cuộc dùng sức đẩy tay Giang Thiển Nhi ra.

"Đã muộn, hảo hảo ngủ một giấc, sau khi tỉnh lại, đem những chuyện này quên đi, anh vẫn sẽ là một người anh yêu thương em."

Lần này Giang Triết đi nhanh ra ngoài, không có dừng lại.

Cửa đóng lại, Giang Thiển Nhi ngã ngồi xuống đất, lớn tiếng khóc.

Ngoài cửa, người đàn ông kia nín chặt lấy ngực mình, thân thể run rẩy.

Chiều nay, đối với mọi người mà nói cũng chỉ là một buổi chiều bình thường nhưng đối với Giang Thiển Nhi lại là nghiêng trời lệch đất.

Vẫn cho là cô và Giang Triết không có bất kỳ huyết mạch nào, vẫn cho là anh đối với mình nhu tình cùng chân thành sẽ đáng giá cho mình phó thác cả đời, thì ra đó lại là anh trai của mình.

Chiều nay tất cả các báo đều nói về tin tức người đàn ông Giang Triết giới thiệu một cô gái với công chúng.

Vì vậy, tất cả mọi chuyện của Lục Không Cách cũng bị đào móc ra ngoài.

Nguyên lai cô là một luật sư, hiện còn là một luật sư nổi danh, luật sư Lục. Cô giá kia càng nhìn càng được, đứng bên cạnh Giang tổng quả là một đôi trai tài gái sắc.

Thậm chí, có người đào bới được chuyện mấy năm trước, luật sư Lục từng cùng Giang tổng ở chung một chỗ, bắt qua, khi đó cô chỉ là một học sinh khoa pháp luật.

Đối với tất cả cái này, Giang Triết cũng không cảm kích. Anh rất ít khi xem báo chí, dĩ nhiên ,nếu như trên báo chí mà xuất hiện tên của Giang Thiển Nhi thì lại là chuyện khác.

Thư kí tổng giám đốc ngày đầu tiên vào làm việc trong công ty đã được nhắc nhở, nếu như trên báo chí xuất hiện tin tức của Giang Thiển Nhi, cho dù là ở trong khe hẹp cũng phải báo cho tổng giám đốc, mặc dù như vậy tỉ lệ nhỏ đến đáng thương.

Bởi vì chuyên lúc rạng sáng, nên tâm tình Giang Triết cũng không tốt, anh quan sát lầu dưới, trong đầu vẫn là khuôn mặt nhỏ nhắn mang lệ của Giang Thiển Nhi.

Chỉ cần nghĩ tới đây ngực của anh liền căng thẳng.

Anh lấy điện thoại di động ra, ngón tay thon dài dè xuống mấy con số.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 10: Đụng phải ngực

Anh lấy điện thoại di động ra, ngón tay thon dài dè xuống mấy con số. Nhưng sau đó anh khẽ dừng một chút, quay đầu, liếc mắt nhìn đồng hồ treo tường, suy nghĩ một chút, lại đổi một số khác.

Tối hôm qua cô thức đêm, mãi rạng sáng mới ngủ, huống chi tâm tình không tốt, chi bằng để cho cô ngủ thêm một lát.

Điện thoại rất nhanh bị bắt máy.

" Là tôi, tiểu thư rời giường chưa?"

"Không có." Bên kia cung kính trả lời.

" Điểm tâm xong chưa?"

Cái tiểu mèo thêm ăn, từ nhỏ đã thích ăn điểm tâm phương tây, bất kể là trước khi ăn cơm hay là sau khi ăn, chi cần thấy được những thứ điểm tâm kia, cặp mắt sẽ sáng lên.

Giang Triết mới đầu còn có điểm hạn chế, sau nhìn cô thích như thế cũng liền tùy cô, xong vẫn luôn nhắc nhở cô phải biết tiết chế, nếu không về sau cũng đừng nghĩ sẽ lại được ăn những thứ kia.

Cuối cùng Giang Thiển Nhi vẫn có năng lực tự điều khiển, cũng biết Giang Triết nói được làm được.

"Tốt lắm!"

" Chờ tiểu thư tỉnh thì mang điểm tâm lên cho tiểu thư, sau đó để cho cô ấy ăn cơm."

" Vâng."

Giang Triết buông điện thoại ra, trong lòng vẫn có chút không yên lòng.

Ban đầu khi anh biết tin tức này, ba buổi tối liền ngủ không ngon giấc, Thiển Nhi nhất định cũng rất thống khổ.

Nghĩ tới đây, anh dè xuống điện thoại nội tuyến.

" Đây tất cả các cuộc xa giao hôm nay lại."

" Nhưng là, tổng giám đốc công ty Từ Mây tháng trước có cùng ngài hẹn ước."

" Đây"

" Lục tiểu thư ở bên ngoài."

" Nói tôi không rảnh."

Giang Triết nói xong, cầm y phục ở sau lưng ghé lên, bước nhanh ra ngoài.

Vừa kéo cửa ra liền đụng phải một cô gái, bởi anh vừa đụng phải chỗ XXX của cô ta.

"Triết" Mùi thơm nồng nặc xông vào mũi, hai tay cô vòng lên cổ Giang triết.

Giang Triết khẽ nhủ mày, hai tay không dấu vết đem cánh tay Lục Không Cách kéo xuống .

" Lần sau không cần dùng loại nước hoa này."

Ngữ khí của anh trước sau vẫn lạnh lùng làm cho người ta cảm thấy lạnh lẽo.

Lục Không Cách cười duyên một tiếng. " Tốt! Triết, anh đây là đang muốn đi đâu?"

Lời vừa nói ra khỏi miệng liền biết mình nói sai, quả nhiên sắc mặt Giang Triết dị thường khó coi, ánh mắt nhìn Lục Không Cách như muốn đóng băng cô.

Lục Không Cách không khỏi lạnh run một cái, cô lùi về sau một bước, sau đó mỉm cười.

" Người ta chỉ là muốn cùng anh ăn cơm."

Giang Triết quay đầu nhìn thư kí sau lưng.

" Mới vừa rồi đã nói với cô như thế nào, đẩy tất cả các cuộc xã giao lại, không có nghe thấy sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Làm nũng

Giang Triết quay đầu nhìn thư kí sau lưng.

" Mới vừa rồi đã nói với cô như thế nào, đẩy tất cả các cuộc xã giao lại, không có nghe thấy sao?"

Những lời đó cơ hồ là câu kinh, thư kí lập tức cúi đầu, ánh mắt lướt về tờ báo trên bàn Giang Triết đang dặt tay Lục không Cách ánh mắt dịu dàng.

" Triết." Nhẹ nhàng dậm chân, cô gái làm nũng, mang theo một tí không cam lòng. Kể từ sáu năm trước sau khi từ trên giường Giang Triết rời đi, cô từng âm thầm thề, có một ngày cô nhất định sẽ trở lại.

Trên thực tế, cô cũng đã làm được, sáu năm này, cô trở nên kiêu diễm động lòng người, bên cạnh cô không ít nam nhân ưu tú vây lấy cô, nhưng cô vẫn nhớ mãi không quên người đàn ông trước mắt này.

Cũng là ông trời sắp đặt để cho cô gặp lại anh, mấy tháng trước tập đoàn Minh Đế cùng với luật sư lúc đầu đã ngưng hợp đồng, mà Lục Không Cách lại ở chỗ luật sư Hành Chính may mắn chứng thầu.

Là người ưu tú nhất trong đơn vị, Lục Không Cách việc nhân nghĩa không nhường ai, được phái đến Minh Đế làm việc.

Khi Lục Không Cách đứng ở phía dưới Minh Đế, kích động muốn khóc.

Giang Triết căn bản đến nhìn Lục Không Cách cũng không nhìn một cái, xoay người rời đi, hoàn toàn là bỏ qua khuôn mặt trắng xanh của người đằng sau.

Trở lại biệt thự, quần gia nói Giang Thiên Nhi còn chưa có tỉnh.

Giang Triết khẽ nhủ mày một cái, xông lên cầu thang. Quả nhiên cửa phòng Giang Thiên Nhi đóng chặt, nhẹ cảm tay nắm cửa đẩy ra.

Giang Triết chỉ cảm thấy trái tim đột nhiên một hồi co rút, cử mở, nhưng trên giường không có một bóng người.

Giang Triết chỉ cảm thấy giống như có một cái gì đó đang rời đi, anh hung hăng đè xuống chốt mở ở đầu giường. Chỉ chốc lát sau có người vội vã lên lầu.

" Người đâu? Không phải nói vẫn chưa tỉnh sao?" Giang Triết cơ hồ là gầm thét.

Giang Thiên Nhi từ cô nhi viện đến, vẫn luôn được anh bảo vệ rất tốt, lúc đi ra ngoài cũng phải có một đồng người đi theo sau, chưa từng xuất hiện loại tình huống một mình ra khỏi cửa như thế này, quan trọng hơn là anh lại không biết Giang Thiên Nhi đi ra ngoài lúc nào.

Anh lấy điện thoại di động ra. "A Đức, cho người đi tìm tiểu thư."

Vừa dứt lời lại nghe có người gọi tiểu thư.

Giang Triết không cần suy nghĩ, phi thẳng xuống lầu, quả nhiên thấy Giang Thiển Nhi đang đứng ở cửa.

"Thiển Nhi!"

Tất cả lời nói đều bị nuốt xuống.

Giang Thiển Nhi há miệng lại ngậm lại, cứ như vậy, cuối cùng cũng không sờn ra được một chữ "Anh"

Giang Triết chỉ cảm thấy ngực mình chột cứng lại, không thể không gật đầu.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yếu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 12: Anh cho em ăn, được không?

"Như thế nào không ngủ thêm chút nữa?"

"Ra ngoài đi dạo." Giang Thiển Nhi đáp một cách máy móc.

Thật ra thì cô căn bản là không có ngủ, một mình cô ở trong phòng không ngừng hồi tưởng lại lời Giang Triết nói.

Đây mới thật là tin tức tàn khốc nhất trên đời, không phải sao? Một giây trước còn ảo tưởng có thể cùng anh bạc đầu giai lão, một giây sau lại tàn khốc biết được thì ra cô và anh là anh em cùng cha khác mẹ.

"Bên ngoài có chút lạnh."

Giang Triết tiến lên vài bước, bắt lấy tay Giang Thiển Nhi.

Tay nhỏ bé của cô quả nhiên lạnh đáng sợ.

"Nước nóng" Lạnh lùng phân phó, hai tay anh không ngừng xoa xoa hai tay Giang Thiển Nhi.

"Sao lại không mang theo bao tay? không mang khăn quàng cổ? Thế nào lại không mang theo người?" Giang Triết vội vàng hỏi.

Sau lưng có người đưa khăn lông nóng tới, lại có người vội vã chạy vào bếp nấu trà gừng.

Giang Triết dùng khăn lông nóng bao lấy tay Giang Thiển Nhi, nhìn cô.

"Lần sau không được không nói tiếng nào mà đã chạy đi, có được hay không?"

Giang Thiển Nhi quay đầu.

Mấy giờ trước ở trong ngực Lãnh Phong khóc lên khóc xuống, giờ nghe được câu này, nước mắt không nhịn được lại rơi xuống.

"Anh, chẳng qua là anh không đúng? chẳng qua là anh không đúng?"

Không khí đột nhiên đông cứng, chỉ nghe tiếng thút thít khe khẽ, cho đến khi một người đàn ông vạm vỡ xuất hiện ở cửa.

"Giang tổng..." Những lời định nói tiếp theo toàn bộ bị nuốt xuống.

Giang Triết quay đầu nhìn người ở cửa.

"A Đức, tuyệt đối không cho phép chuyện tương tự như vậy xảy ra."

A Đức gật đầu không ngừng sau đó lui về cửa.

Có người đứng bên ngoài, cạnh A Đức nhẹ giọng oán trách, đó là một huynh đệ vì A Đức bất bình giùm.

"Còn nói Đức ca là huynh đệ, vậy mà lại hung dữ như vậy."

A Đức nhìn vào bên trong, trong mắt đều là âm mộ.

" Tiểu tử thú, ngươi thì biết cái gì, là ta động vào ranh giới cuối cùng của hân."

" Cái gì ranh giới cuối cùng?"

A Đức hướng về bên trong chép miệng.

" Đó là tâm can bảo bối của hân, cô ấy ngay cả một sợi tóc cũng không thể thiếu."

Người phía sau cúi cổ ra nhìn vào bên trong, chỉ thấy một cô gái đưa lưng về phía mình, duyên dáng yêu kiều, tóc đen xõa vai.

Có người bưng trà gừng tới, Giang Thiên Nhi nhìn một chút ly trà kia, khẽ cau mày.

" Anh cho em ăn,có được hay không?" Giang Triết nhẹ nói.

Người ngoài cửa nhìn thấy Giang Triết như vậy, bộ dáng như muốn rút con ngươi, trời ạ, người này không phải báo chí vẫn hay bình luận là sẽ vĩnh viễn không cười sao, vậy mà giờ phút này anh lại hướng về phía cô gái kia cười vô cùng ôn nhu.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 13: Trong lòng chua xót

Tất cả giường như lại trở về như lúc đầu, nhưng Giang Thiên Nhi biết rõ đã có một cái gì đó thay đổi, không thể như lúc trước được nữa.

Cô không thể không có chút kiêng kị nào mà nương nhờ Giang Triết, không thể tựa vào trong ngực anh cất tiếng cười to được nữa, Cũng không thể cứ quần lấy người anh đòi anh làm thế này thế kia được nữa.

Cô biết, cô và anh cuối cùng cũng sẽ phải lập gia đình, anh sẽ có người mình yêu, chỉ cần nghĩ đến đây trong lòng Giang Thiên Nhi lại có hàng loạt đau đớn.

Nụ cười của cô càng ngày càng ít, rõ ràng trước mặt là một bàn đầy thức ăn phong phú nhưng cô lại chẳng thể nào nuốt xuống.

Giang Triết nhìn người bên cạnh ngày một gầy đi, không có sức sống mà đau lòng.

Vì vậy, trong Minh Đế, từ trên xuống dưới, người người đều nom nớp lo sợ, BOSS tức giận, hậu quả thật nghiêm trọng.

Bởi vì lý do công việc, Lục Không Cách thường xuyên tới đây, tự nhiên cũng sẽ gặp gỡ Giang Triết.

Mỗi lần Lục Không Cách đều chọn đúng dịp thời gian ăn trưa mà đến, muốn mời anh đi ăn, lần thứ nhất Giang Triết không có đáp ứng Lục Không Cách.

Bất qua, Lục Không Cách làm sao có thể dễ dàng nhận thua như vậy? Nếu không cô cũng sẽ không chờ tới tận sáu năm để góc đầu quay trở lại.

Hôm nay, hai người đi ra ngoài, Lục Không Cách nói, ở Giang Bắc gần đây mới mở một quán ăn mới, không bằng đi nếm thử.

Mới đầu Giang Triết định cự tuyệt, nhưng nghĩ đến Giang Thiên Nhi thích ăn ngon, không bằng mình đến trước nếm thử, sau đó sẽ mang cô đi ăn.

Giang Triết nhìn người phụ nữ cơ hồ như muốn treo ngược trên cánh tay mình, anh khẽ nhủ thầm, lạnh lùng nói: " Buông ra "

" Triết " Lục Không Cách cười duyên.

" Nếu như không đi được phải đến bệnh viện." Giang Triết dùng cước bộ.

Lục Không Cách trong lòng chua chua, lại hướng về phía Giang Triết le lưỡi một cái, " Quý hạp hời." Sau đó buông tay ra.

Chẳng qua là hơn hai mươi phút buôn bán quả thật bốc lửa.

Giang Triết nhìn một hàng người đang xếp hàng chờ ở cửa, trong lòng lại nghĩ: Nếu Giang Thiển Nhi thực sự thích món ăn ở đây, mình liền mua lại nơi này.

Lục Không Cách trước đó đã đặt bàn trước, Giang Triết bước vào trong, đột nhiên nghe có người kêu: "Giang Thiển Nhi"

Là một bé trai thanh âm trong sáng, Giang Triết chợt xoay người, ánh mắt nhanh chóng đảo qua, quả nhiên nhìn thấy Giang Thiển Nhi trong đội ngũ người đó.

Anh xoay người sang chỗ khác, liền lôi kéo Giang Thiển Nhi vào trong.

"Anh"

Giang Thiển Nhi nhìn bạn học bên cạnh một chút, có chút khó xử.

Giang Triết nghe được giọng nói bất đồng của cô, dừng lại cước bộ.

"Thế nào?"

"Mọi người cùng nhau tới đây, em làm sao có thể bỏ họ lại." Giang Thiển Nhi nhẹ nói.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 14: Anh, người thật đáng ghét

Giang Triết nhíu mày, "Bảo các bạn cùng tới đây, trừ bạn học nam."

Không muốn thừa nhận, thời điểm Khi nam hài từ kia gọi Giang Thiển Nhi trong lòng anh đầy chua xót.

"Anh, người thật đáng ghét." Giang Thiển Nhi quét mắt qua Giang Triết, trong lòng rất là bất mãn.

Chỉ một động tác như vậy, Giang tổng giám đốc vĩ đại liền buông đao đầu hàng.

"Được, được, toàn bộ liền tới đây."

Trước mặt Lục Không Cách tức giận đến xanh mặt, Hàm răng cũng khếch khách vang dội, nhiều ngày như vậy khó khăn lắm cô mới có cơ hội ở cùng Giang Triết, không nghĩ tới lại có nhiều người như vậy làm kỉ đã cản mũi, càng đáng giận hơn là Giang Thiển Nhi cũng ở đây.

Nhưng là vẫn phải làm bộ đáng cầu thả nói: "Thiển Nhi, em cùng bạn học tới đây đi, đồng người mới vui mà."

Giang Thiển Nhi khẽ cau mày, sau đó nhìn Giang Triết.

"Anh trên thế giới này, chỉ có một người mới có thể gọi em là Thiển Nhi, đúng không?"

Ngu ý là ngay cả tư cách gọi Thiển Nhi, Lục Không Cách cũng không có.

Lục Không cách giận đến nổi phổi đều muốn nổ tung, nhưng trên mặt vẫn là nụ cười duyên. "Giang Triết đây là ta thích Giang Thiển Nhi thôi."

"Giang Thiển Nhi." Giang Triết nhẹ giọng cãi chính.

Lục Không Cách xoay người, trong mắt chỉ có ác độc.

Đồng học của của Giang Thiển Nhi vốn đang xếp hàng ở phía sau, hiện tại thế nhưng lại được vào phòng bao, mọi người đều hưng phấn không thôi, mà các nữ đồng học càng thêm vui vẻ, họ nằm mơ cũng không nghĩ tới thế nhưng có một ngày được cùng ăn cơm với tổng giám đốc tập đoàn Minh Đế, tình nhân trong mộng của tất cả các cô gái ở thành phố A này.

Mọi người giờ ly rượu lên, từng cái một cạn chén với Giang Triết.

"Này, các cậu làm gì vậy? Muốn đem anh tớ chuốc say sao?"

Giang Thiến Nhi giọng thật sâu bắt mắt.

Giang Triết khoe miệng giờ lên một nụ cười, anh thích Giang Thiến Nhi như vậy, trong lòng chỉ có mình anh.

"Thiến Nhi, tửu lượng của anh tốt lắm." Vừa nói anh vừa cùng những nữ sinh kia nhẹ nhàng chạm ly.

Những nữ sinh kia dùng ánh mắt hâm mộ nhìn Giang Thiến Nhi, trời ơi, thanh âm ôn nhu như vậy, cho dù có chìm đắm trong đó mà chết cũng mãn nguyện.

Lục Không Cách cũng giờ ly rượu lên.

"Giang Triết, em mời anh một ly."

Cô vừa muốn đi tới trước mặt Giang Triết, Giang Thiến Nhi ngồi bên cạnh Giang Triết chợt đứng lên, Lục Không Cách không có phòng bị, Ly rượu trên tay mất thăng bằng, toàn bộ đổ lên người Giang Thiến Nhi.

Mọi người toàn bộ ngây dại, Giang Triết sắc mặt âm trầm dọa người, anh thậm chí không nhìn Lục Không Cách một cái, chỉ là ôm lấy Giang Thiến Nhi, vội vã đi ra bên ngoài.

Lục Không Cách ngây dại, không nghĩ tới chuyện sẽ biến thành như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Vĩnh viễn không thể quên

Con đường trước cửa quán ăn vốn cũng không lớn, huống chi giờ phút này người đến người đi.

Người của Giang Triết ở ngay tại cửa ra vào, nhìn thấy bộ dáng Giang Triết như vậy, từng người bị dọa sợ đến thở cũng không dám thở mạnh.

Vội vàng mở cửa xe để cho hai người ngồi vào.

"Anh, anh còn đau lòng cho Thiến Nhi đúng không?"

Giọng của cô trầm trầm, từng cái rơi vào trong lòng Giang Triết.

"Đưa ngọc." Cẩn thận kiểm tra một chút, trong lòng càng thêm khẩn trương.

"Sao còn không lái xe đi?"

Ngồi như vậy một lúc nhưng vẫn không thấy xe nhúc nhích.

"Giang tổng, kẹt xe."

Giang Triết hưng hăng nắm một quyền vào trên ghế da. Anh lấy điện thoại di động ra, dè xúống mấy con số, điện thoại vừa thông, anh cơ hồ hướng về phía bên kia mà rống.

"Lâm Bàn, hỏa tốc đến Bắc Thành."

"Người thì thế nào?" Bên kia nhu nhu lỗ tai nói.

"Thiến Nhi trên mặt, trên cổ bị người ta dội rượu."

Bên kia hít một hơi thật sâu, sau đó là thanh âm "răng rắc" không biết là làm vỡ cái gì.

"Giang Triết, cậu chăm sóc cô ấy kiểu gì vậy? Cậu biết rõ Giang Thiến Nhi dị ứng với rượu còn rất lợi hại, tôi nói này, cái người này làm anh trai thật thất bại....."

Giang Triết căn bản cũng không cho Lâm Bàn cơ hội nói chuyện, lập tức cúp điện thoại.

Câu nói kia của Lâm Bàn làm anh xúc động đau đớn, đối với Giang Thiến Nhi, từ trước đến giờ anh bảo vệ đến một giọt nước cũng không lọt, tại sao có thể để cô xảy ra chuyện không may ngay trước mắt mình.

Giang Thiến Nhi bất an gầy dựa thân thể một chút, Giang Triết sắc mặt âm trầm, anh biết dị ứng đã bắt đầu phát tác.

Quả nhiên trên mặt, trên cổ Giang Thiến Nhi bắt đầu ửng đỏ, cô vươn tay muốn gãi.

" Thiến Nhi "

Giang Triết vội vàng bắt được tay Thiến Nhi, " Không cần." Anh vội vã lắc đầu

" Sẽ lưu lại sẹo."

" Anh, nhột , nhột."

Giang Thiến Nhi chỉ cảm thấy trên mặt như có hàng vạn con kiến đang bò.

Giang Tết cảm thật chặt hai tay Giang Thiến Nhi, trên mặt là thật sâu áy náy.

Lúc cô năm tuổi liền phát hiện cô có dị ứng nghiêm trọng. Ngày đó cha tâm huyết dâng cao, dùng chiếu dừa có dính chút rượu, bỏ vào trong miệng Giang Thiến Nhi. mấy phút sau trên mặt Giang Thiến Nhi hiện lên toàn nốt đỏ, Giang Thiến Nhi khó chịu uốn éo người, oa oa khóc lớn.

Người trong nhà luống cuống tay chân, lập tức đưa Giang Thiến Nhi đến bệnh viện.

Lại nói, bệnh đến thì nhanh mà bệnh đi thì lâu, mặc dù đã lập tức tiêm cứu, nhưng là, cả đêm hôm ấy Giang Thiến Nhi vẫn khóc thút thít không thôi.

Từ nhỏ cô đã là một cô bé hiểu chuyện, cô không đành lòng nhìn thấy mọi người lo lắng, vì vậy chỉ cố hết sức chịu đựng.

Một màn kia đã khắc sâu vào trong lòng anh, không thể nào quên.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 16: Anh, xin cho em chết

Một màn kia thật sâu khắc vào trong đầu anh, không thể xóa đi.

Cho tới về sau, có một đoạn thời gian, Giang Triết nhìn thấy rượu giống như thấy Hồng Thủy Mãnh Thú.

không nghĩ tới, toan tính của anh hôm nay lại khiến cho Giang Thiến Nhi lặp lại loại thống khổ này.

Ngẩng đầu nhìn xe của mình, tựa như đã rơi vào xa trập, trước sau không thể động đậy.

Từ trước đến giờ không bao giờ nói tục, Giang Triết nhện không được hung hăng mắng một câu, lập tức kéo cửa xe ra.

Phía sau anh, mấy người kia đại đa số là cùng anh cùng nhau lớn lên, vừa nhìn thấy động tác của anh lập tức hiểu ngay, vì vậy, trừ tài xế ra, tất cả đều rời rít xuống xe.

" Anh, không cần."

Giang Thiến Nhi cảm giác cả người mình giống như có lửa đốt, cô vừa kéo quần áo của mình vừa nhẹ giọng nói với Giang Triết.

Cô há lại không hiểu ý tứ của Giang Triết, chẳng qua là từ nơi này đi bệnh viện Lâm Bán nếu ngồi xe cũng phải mất ít nhất nửa giờ, huống chi đi như vậy làm sao có thể.

Giang Triết lúc này đã không thể để ý tới cái khác, trong lòng chỉ có một ý niệm làm sao cho Giang Thiến Nhi càng chịu ít thống khổ càng tốt.

May nhờ A Đức đi sau Giang Triết tương đối nhanh nhạy, đã gọi một cú điện thoại, khiến bằng hữu ở gần đó nhanh chóng lái xe tới đây, ở đầu đường chờ.

Bằng hữu kia vừa nhìn thấy Giang Triết vội vàng ngoắc, Giang Triết lần nữa ngồi lên xe.

Như vậy lần qua lần lại cũng đã mười phút trôi qua, trên mặt, trên cổ Giang Thiến Nhi, thậm chí là trên người cô cũng đã bắt đầu xuất hiện mẩn đỏ. Biết

Giang Triết giờ phút này đau lòng. Giang Thiển Nhi cắn chặt môi của mình, không dám phát ra chút âm thanh nào, nhưng là loại cảm giác này làm cho Giang Thiển Nhi sống không bằng chết.

Giang Triết cúi đầu, đem ngón tay mình bỏ vào trong miệng Giang Thiển Nhi, ánh mắt của anh nhìn Giang Thiển Nhi, mắt thấy cô bị thống khổ thế nhưng anh lại không thể làm gì.

Nước mắt lập tức từ khóe mắt chảy xuống.

Người đàn ông này, thời điểm cha mẹ bị tai nạn xe cộ, song song rời đi trần thế cũng không có khóc. Bởi vì khi đó, anh một lòng che chở Giang Thiển Nhi đang khóc Giống ở trong lòng, nhưng là, lúc này trong lòng như bị quặn thắt lại, nước mắt càng thêm khó khống chế.

" Không cần."

Giang Thiển Nhi lắc đầu, muốn giơ tay lên, nhưng thân thể căn bản là không thể nhúc nhích, cảm giác như có ngàn con sâu đang ngo ngoe, rất là thống khổ.

" Thiển Nhi, muốn khóc cứ khóc đi."

Giang Triết nắm chặt tay Giang Thiển Nhi.

" Anh, anh, anh." Giang Thiển Nhi rớt cuộc lên tiếng kêu to, cô thực sự không chịu nổi, không chịu nổi.

" Anh, anh để cho em chết có được không? Anh."

Giang Thiển Nhi cúi đầu kêu, tựa hồ chỉ có như vậy mới có thể giảm bớt thống khổ trên người.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Sao có thể nhẫn tâm để cô thống khổ?

Giang Triết chỉ cảm thấy trong lòng như Vạn Tiễn Xuyên Tâm, anh tình nguyện để mình chịu những thống khổ này thay cho Giang Thiển Nhi chứ cũng không muốn nhìn thấy cô thống khổ như vậy.

Nhìn bộ dáng cô đau đến không muốn sống, anh liều mạng đâm thành ghế.

Trước mặt tài xế đã đem xe mở thật nhanh, thậm trí A Đức còn gọi điện thoại cho cảnh sát giao thông tới mở đường.

Nhưng dù sao cũng có chút khó khăn, chờ được tới khi Lâm Bàn và Giang Triết gặp nhau ở trên đường, thì cũng đã 20 phút trôi qua kể từ lúc Giang Thiển Nhi bị đội rượt.

Thời điểm Lâm Bàn ngồi vào trong xe, chỉ thấy Giang Triết một thân không lên tiếng, chẳng qua là mắt chăm chú nhìn Giang Thiển Nhi, bên trong mắt là thống khổ làm cho người ta không đành lòng nhìn vào.

Giang Thiển Nhi tóc đã sớm xổa, sắc mặt đỏ bừng, trên trán đều là mồ hôi hột.

Lâm Bàn không nói một câu, hướng về phía cánh tay Giang Thiển Nhi ghim một châm xuống, mắt thấy tâm tình của cô kích động như thế, suy nghĩ một chút, lại trở lại trên xe của mình, một lát sau đem tới một cây kim khác.

Giang Triết chột ngắc đầu lên.

" Tại sao muốn châm tới hai cây? Có phải có tác dụng phụ không?"

Lâm Bàn thật sâu thở dài.

" Là thuốc an thần, chẳng lẽ cậu có khả năng nhìn cô ấy thống khổ như vậy?"

Giang Triết không nói lời nào, chẳng qua là lặng lẽ đem cánh tay Giang Thiển Nhi giơ lên.

Mấy phút sau, Giang Thiển Nhi từ từ an tĩnh lại, tựa vào trong ngực Giang Triết chậm rãi ngủ.

Lâm Bản nhìn Giang Triết, đột nhiên phát hiện cánh tay anh chảy máu.

" Cậu bị thương? Thế nào lại đang chảy máu?" Hân kêu to.

Mấy người vốn đang đứng ngoài xe nghe vậy lập tức vây quanh. " Giang tổng "

" Giang tổng, đây là làm sao?"

Giang Triết tựa hồ đối với những thanh âm này không có nghe thấy, anh chỉ si ngốc nhìn Giang Thiển Nhi ở trước mắt.

Lâm Bản lắc đầu một cái, đây không phải là kiếp trước tạo nghiệt sao, rõ ràng là yêu thương sâu đậm như thế nhưng lại không thể yêu nhau.

Lâm Bản phát tay để cho người phía sau rời đi, sau đó cũng chậm rãi quay lại xe, cầm hộp cấp cứu tới.

" Lâm Bản." Giang Triết chậm rãi gọi.

" cái gì?"

Lâm Bản cúi đầu thay Giang Triết khử độc.

" Thống khổ như thế thật không có thuốc nào trị được sao? Người rút cuộc có nhớ được biện pháp gì hay không? Nếu có thể tôi tình nguyện chịu tất cả."

Trong thanh âm khó nén đau đớn.

" Tại sao không cẩn thận?" Lâm Bản nhẹ nói: " Cậu rõ ràng từng thấy qua loại dị ứng nặng nề này, lại vẫn để cô ấy đụng phải, không phải tôi nói cậu, nhưng nếu đã là bảo bối của cậu, thì không nên để cô ấy chịu loại thống khổ này."

Lâm Bản nói tựa hồ là một câu nhưng hai nghĩa.

Giang Triết như người mất hồn nhìn Giang Thiển Nhi, Hồi lâu sau rốt cuộc nói ra ba chữ " Lục Không Cách."

Lâm Bản dừng tay một chút, trong ba chữ kia ẩn chứa nồng đậm hận ý.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Khó có thể ức chế đau đớn

Lâm Bản tay dừng một chút, trong ba chữ kia tựa hồ như có nồng đậm hận ý.

Hình như đây là người lần trước được Giang Triết mang đến trong tiệc rượu, cũng là nữ nhân gần đây được người người đem ra nghị luận; chẳng lẽ Giang Thiển Nhi thành như vậy là có liên quan đến Lục Không Cách?

Lâm Bản quay người hướng về phía mấy người ngoài xe hỏi: " Lão tổng các người kêu tên Lục Không Cách là có ý gì?"

A Đức lập tức cúi người tới đây.

" Giang tổng."

" Lâm Bản, chúng ta đi bệnh viện, A Đức mười phút sau mang Lục Không Cách đến trước mặt tôi, nếu không tôi muốn mạng của cô ta."

Lâm Bản ngồi dậy, lắc đầu một cái, cũng là một nữ nhân đáng thương, chẳng lẽ cô ta không biết Giang Triết yêu thương bảo bối Giang Thiển Nhi của mình cỡ nào sao? Hôm nay Giang Thiển Nhi thành như vậy, đoán chừng là Giang Triết thật sự có thể giết Lục Không Cách.

A Đức lập tức gật đầu, sau đó xoay người.

Bên này đoàn người chạy tới bệnh viện.

Mặc dù đã châm cứu cho Giang Thiển Nhi, nhưng là dù sao vẫn có một chút khó chịu.

Ánh mắt Giang Triết nhìn chằm chằm vào Giang Thiển Nhi, nhớ tới hơn mười phút trước, cô nằm trong ngực mình, bộ dáng thống khổ, trong lòng lại khó có thể ức chế daddownds.

Suy nghĩ một chút, anh lại lấy điện thoại di động ra, gọi cho thư kí của mình.

" Kể từ hôm nay ngưng hẳn với Nam Lúc luật sư tất cả nghiệp vụ." Giang Triết suy nghĩ một chút lại nói: " Nguyên nhân là luật sư Lục Không Cách tạo ra đau đớn cho Giang Thiển Nhi vĩnh viễn không thể bù đắp."

Bên kia mặc dù không biết thư kí đã xảy ra chuyện gì, bởi vì buổi trưa rõ ràng Giang tổng cùng Lục Không Cách cùng nhau rời đi, hơn nửa lúc ấy, Lục tiểu thư khéo mắt đuôi mày đều khó có thể che giấu nụ cười.

Nhưng là sau khi nghe câu nói của Giang Triết, không khỏi hít phải một hơi lạnh khí.

Giang Triết đã từng hướng tới tất cả mọi người trong tập đoàn Minh Đế nói: " Mọi người có thể không biết Giang Triết tôi, nhưng tuyệt đối không thể không biết Giang Thiển Nhi."

Ngụ ý chính là Giang Thiển Nhi chính là tất cả của tổng giám đốc, là bảo bối vô giá của anh, Lục Không Cách ngay cả người như thế cũng dám đụng, đúng là không muốn sống.

Đến bệnh viện, Giang Triết ôm Giang Thiển Nhi chạy thẳng tới lầu năm, phòng làm việc của Lâm Bản liền ở tại nơi đó.

Giang Triết vừa đi ra khỏi thang máy, liền thấy Lục Không Cách đang đứng ở trước mắt mình, bên cạnh là cha của cô.

ở quán ăn, lúc nhìn thấy Giang Triết ôm Giang Thiển Nhi thất kinh rời đi, vẫn không hiểu rõ xảy ra chuyện gì, chẳng qua là mơ hồ cảm thấy mình đã gây họa.

Một đồng học bên cạnh nhìn thấy bộ dáng của cô rốt cuộc hảo tâm nói: " Giang Thiển Nhi bị dị ứng rượu còn nghiêm trọng."

Lục không Cách nghe xong lời này lập tức bị dọa sợ hồn phi phách tán, vội vàng gọi điện thoại cho cha của mình.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Cầu xin anh bỏ qua cho tôi

Lục Không Cách thừa nhận cô rất không ưa Giang Thiển Nhi thậm chí có lúc ghen cô ấy.

Nhưng là cô cũng không có gốc như vậy, cô trăm phương ngàn kế đợi nhiều năm như vậy, cô còn chưa có thành công căn bản không dám ngay tại trước mặt Giang Triết tổn thương Giang Thiển Nhi.

May mắn, cha của cô đầu óc sáng suốt, lập tức để cho cô chờ về thương nghị.

Khi A đức gọi điện thoại cho Lục Không Cách thì cô đã chạy về đến nhà, vì vậy cùng với cha chạy đến đây.

Giang Triết vừa nhìn thấy Lục Không Cách chỉ hận không thể giết chết cô, nhưng ánh mắt anh chỉ nhàn nhạt quét qua Lục Không Cách, sau đó cùng Lâm Bản vào phòng làm việc.

Lục Không Cách nhìn lướt qua bộ dáng Giang Thiển Nhi, lập tức cúi đầu.

Trời ạ, cô không nghĩ lại lợi hại như thế, chính mình phải làm sao đây? Cô nhìn thoáng qua cha mình cầu cứu, người phía sau ý bảo cô đi theo sau.

Lục không Cách nom nớp lo sợ đi lên, trong lòng càng thêm rối loạn. Giờ phút này chỉ hy vọng Giang Thiển Nhi bình yên vô sự.

Lâm Bản cũng đã sớm chuẩn bị một phòng bệnh, sau đó bảo Giang Triết đem Giang Thiển Nhi đặt vào trên giường.

Giang Triết nhẹ nhàng đặt Giang Thiển Nhi xuống, lại cẩn thận thay cô đắp chăn. Anh lúc này mới xoay người nhìn Lâm Bản.

" Tôi muốn cô ta đồng dạng thống khổ, để cho cô ta thống khổ một lần."

Lục Không Cách biết anh đang chỉ cô, vội vàng nói: " Triết, không cần, không cần." Hai tay cô vùng lên loạn xạ.

Làm sao có thể, suy nghĩ một chút cũng biết là rất thống khổ nếu không tại sao Giang Triết có thể để cho mình ném thù?

"Bác sĩ, van cầu anh, tôi không muốn, không cần."

Lục cha cũng tiến lên vài bước, "Giang tổng, xin nhìn tăng diện không nên nhìn phật diện." (đại khái nói là không nên để cho quan hệ xấu đi)

Lâm Bản vừa nghe đến những lời này liền biết là lại chọc giận Giang Triết.

Nếu như nói chuyện này vốn là còn hy vọng có thể cứu vãn được thì sau khi nghe những lời này thì tất cả đã được định, không thể thay đổi nữa rồi.

Quả nhiên, Giang Triết quay người, khéo miệng nâng lên một nụ cười lạnh, sau đó hỏi: "Cái gì tăng diện? Cái gì phật diện?"

Lục cha lập tức nghẹn họng. Quả thật không có tăng diện cũng không có phật diện, Giang cha khi còn sống cùng Lục cha quan hệ cũng không tốt lắm.

Chẳng qua là Lục Không Cách bởi vì yêu Giang Triết thậm chí phấn đấu quên mình, đối với Giang Triết nói lời nhỏ nhẹ, làm nũng, dính lấy, tất cả thủ đoạn đều đem ra dùng, cho nên Giang Triết mới có thể dần chấp nhận Lục Không Cách.

"Triết, em biết mình sai rồi, sai lắm rồi, van cầu anh bỏ qua cho em."

Lục Không Cách bộ dáng chật vật, vài sợi tóc tán loạn dính vào trên trán, lông mi đã dính đến trên má.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 20: Bao nhiêu nhu tình mật ý

"Bỏ qua cho cô, tôi cũng rất muốn, nhưng nếu tôi bỏ qua cho cô thì ai bỏ qua cho Thiên Nhi?"

Khi Giang Triết nhắc đến tên Giang Thiên Nhi thì thanh âm trở nên ôn nhu, bên trong chứa không biết bao nhiêu nhu tình mật ý

Ánh mắt của anh nhìn về phía Giang Thiên Nhi đang an tĩnh trên giường, trong mắt là nồng đậm ôn nhu

Một khắc kia Lục Không Cách chỉ cảm giác mình đồ kị thiếu chút nữa là nổi điên, nhưng là cô chỉ có thể nhẫn lại, cô không có bất kì biện pháp nào

"Tôi, tôi cũng không biết Giang Tiểu thư không thể đựng vào rượu, hơn nữa lúc ấy là do Giang tiểu thư đột nhiên đứng lên."

"Câm miệng." Giang Triết cúi kinh nói.

Anh sao có thể dễ dàng tha thứ cho người nói Giang Thiên Nhi sai. Giang Triết mặc dù là người trong trời lạnh lùng, nhưng là chưa từng ở trước mặt Lục Không Cách lộ ra lệ khí như vậy, cho nên khi thanh âm của anh vang lên, Lục Không Cách không khỏi co rúm lại một chút.

"Giang Triết, nhẹ giọng chút." Lâm Bản nhẹ giọng nhắc nhở.

"Cậu giúp tôi trông chừng cô ấy." Giang Triết hướng về phía Lâm Bản gật đầu một cái sau đó kéo Lục Không Cách đi vào phòng là việc của Lâm Bản.

"Lục Không Cách, cô có bản lĩnh thì đem những lời vừa rồi nói lại một lần nữa."

Lục cha theo sát phía sau cũng hiểu những lời vừa rồi của con gái ông là không đúng, vội vàng nói: "Ba, sự thật rõ ràng là như vậy."

Ánh mắt Giang Triết trong nháy mắt trở nên lạnh như băng, anh nhìn Lục cha một cái.

Lục cha trong lòng không ngừng kêu khổ, chỉ trách con gái mình không có tiền đồ.

Thời điểm ban đầu Lục Không Cách thích Giang Triết, trong nhà hết sức phấn đối, nhưng là Lục Không Cách đòi tìm cái chết, cuối cùng Lục cha, Lục mẹ cũng không có biện pháp nào, chỉ đành thuận theo cô.

Qua nhiều năm như vậy trong lòng Lục Không Cách cũng không có cái gì khác, cô chỉ một lòng vây quanh chuyện của Giang Triết.

Cũng vì chuyện này, mọi người trong nhà không biết đã khuyên bao nhiêu lần, bọn họ nói, người đàn ông kia quá mức lợi hại, cùng Lục Không Cách là hai người hoàn toàn bất đồng, là người mà Lục Không Cách không thể chọc tới.

Nhưng là Lục Không Cách khư khư cố chấp, cho nên mới tạo thành hậu quả như ngày hôm nay.

Mới vừa rồi ông cũng nhìn ra, Giang Thiên Nhi đối với Giang Triết là bảo vật vô giá. Nghĩ tới đây, ông hung hăng tát Lục Không Cách một cái.

" Cha để cho con nói hươu nói vượn ."

Lục Không Cách lập tức rút mồm, cha từ nhỏ đến lớn chưa từng đánh qua cô, vậy mà hôm nay lại vì Giang Thiển Nhi mà đánh cô .

Huống chi lục cha lần này hạ thù rất nặng, Lục Không Cách chỉ cảm thấy bên tai ong ong .

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 21: Tuyệt đối không thể không có Thiển Nhi

" Ba " Lục Không Cách chỉ cảm thấy trong lòng vô cùng ủy khuất

" Lục tiên sinh, ông cho rằng đã đến tình trạng này rồi, khổ nhục kế còn có tác dụng sao?"

Thanh âm đều đều nói ra mấy câu nhưng chẳng khác gì xử Lục Không Cách tử hình.

Lục cha thở dài một hơi, " Giang tổng, Không Cách là bị chúng tôi chiều sinh hư, không hiểu nhân tình thế thái, hôm nay khiến Giang tiểu thư chịu thống khổ như vậy, có bị Giang tổng xử phạt cũng là đáng đời nó, chỉ xin Giang tổng đối với Không Cách nhẹ tay một chút."

Lục Không Cách nước mắt càng không ngừng chảy xuống, bị Lục cha đánh, nửa bên mặt đã sưng sũng đỏ, nhưng là cô không có cảm giác đau đớn chút nào.

Hiện tại trong lòng cô chỉ có một loại cảm giác tuyệt vọng.

Giang Triết chẳng qua là quay lưng lại, tựa hồ như không nghe thấy lời nói của Lục cha.

Hồi lâu, anh rút cuộc đi ra bên ngoài, đi tới cửa phòng bệnh

" Lâm Bản." Anh nhẹ giọng gọi

Lâm Bản liếc mắt nhìn người đang ngủ say trên giường, lại kiểm tra một chút mạch đồ trên mặt cùng trên người Giang Thiển Nhi, lúc này mới đi ra ngoài.

Về dự ứng lần này của Giang Thiển Nhi, Giang Triết đã đi tìm Lâm Bản rất nhiều lần, anh hy vọng Lâm Bản có thể suy nghĩ ra biện pháp, sau đó chế tạo ra thuốc chữa bệnh cho Giang Thiển Nhi, anh nói chỉ cần Lâm Bản nghĩ ra biện pháp, bất kể là bao nhiêu tiền anh cũng cho

Lúc ấy , Lâm Bản đã từng nói giỡn

" Nếu như tôi muốn Minh Đế thì thế nào?"

Giang Triết cười: " Lâm Bản, xem ra cậu vẫn chưa rõ Thiển Nhi đối với tôi quan trọng như thế nào, đối với tôi mà nói, Minh Đế có cũng được, không có cũng không sao; nhưng là Thiển Nhi thì tuyệt đối không thể không có"

Khi đó, Giang Thiển Nhi vẫn chưa tới mười lăm tuổi Thời điểm Giang Triết nói câu nói này có bao nhiêu nhu tình mật ý, làm Lâm Bản ghen muốn chết.

Khi Giang Triết biết thân thế của Giang Thiển Nhi, nhiều lần cùng Lâm Bản nói chuyện phiếm, Lâm Bản đã từng nhắc tới có muốn hay không nghiêm chế vấn đề.

Lúc ấy Giang Triết ánh mắt lạnh lẽo: " Thay đổi chẳng qua là thân phận, không thay đổi được tình cảm."

Khi đó Lâm Bản biết Giang Triết đã thật sâu bị cuốn vào.

Cho nên những năm này, Lâm Bản cơ hồ là chú tâm vào nghiên cứu các loại dị ứng.

Dù sao tiền lương không ít, tiền thưởng nhiều nhất cũng là từ người kia cung cấp, ngộ nhờ phát minh ra, còn có thể kiếm được khoản lợi rất lớn, đúng là nhất cử lưỡng tiện

" Thật muốn như vậy?"

Lâm Bản nhẹ giọng hỏi, thật ra trong lòng cũng đã biết những lời này căn bản là dư thừa.

Quả nhiên ánh mắt Giang Triết nghiêng qua mặt của Lâm Bản, sau đó đi vào phòng bệnh, cặp mắt nhìn vào trên người Giang Thiển Nhi, không nhúc

nhích.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 22: Không cách nào đảm bảo sẽ không làm ra chuyện điên cuồng

Lâm Bản thật sâu thở dài. Anh biết mình nhất định phải làm như vậy, dù nói mình là vì 'hồ làm tránh cũng tốt. Anh cũng hiểu, đối với Giang Triết, quyết định đối với Lục Không Cách như vậy đã xem như là nhẹ rồi.

"Lục tiểu thư, mời đi theo tôi." Lâm Bản nhẹ nói.

Lục Không Cách thân thể cứng lại, cô không dám tin vào tai mình, cô quay đầu nhìn cha mình, tìm kiếm trợ giúp.

"Đi đi."

"Không" Lục Không Cách quay đầu nhìn Lâm Bản.

"Làm sao mấy người có thể đối với tôi như vậy?"

Lâm Bản liếc mắt nhìn phòng bệnh an tĩnh, "Cô tốt nhất nên nhỏ giọng một chút, nếu không với tính khí của Giang Triết, tôi cũng không thể đảm bảo hấn sẽ làm ra những chuyện điên cuồng gì đâu."

Những lời này thành công khiến Lục Không cách im miệng.

Nhưng là qua mấy phút, khi Lâm Bản đã chuẩn bị xong, Lục Không Cách lui về phía sau mấy bước, sắc mặt trắng bệch.

"Làm sao anh có thể làm như vậy? Tôi muốn kiện các người, tôi là luật sư, tôi kiện các người tội mưu hại."

"Lục tiểu thư, cô nên nghe lời khuyên của tôi, đối với cô như vậy mà nói đã là nhẹ nhất rồi, nếu như cô kiên trì muốn cùng Giang Triết chống đối thì cô cứ kêu đi, kêu đến khi Giang Triết phiền lòng, sau đó hấn sẽ cho người chặt đứt tay cầm ly rượu của cô."

Nghe vậy, Lục Không Cách chỉ cảm thấy không rét mà run.

"Không Cách có lẽ bác sĩ Lâm nói đúng đó."

Cái người đàn ông tên Giang Triết đó, cả người phát ra hơi thở làm người ta phải sợ, nếu quả thật không làm theo lời hấn nói, hậu quả sẽ còn đáng sợ hơn.

"Tại sao? Tại sao anh ta có thể làm như vậy?"

Bởi vì khản trương, cũng bởi vì sợ mà thân thể Lục không Cách không ngừng run rẩy.

"Bởi vì, đó là bảo bối trong lòng hấn."

"Chuyện này chỉ là do tôi không cẩn thận, thực sự chỉ là không cẩn thận, huống chi cô ấy đột nhiên đứng lên."

Lục không Cách như phát điên nói.

Khóe miệng Lâm Bản dâng lên châm chọc, "Bất quá, cô có nghĩ hay không, chuyện đã xảy ra, Giang Thiển Nhi đã chịu đau khổ, dù có nói một nghìn lần, một vạn lần đều không thay đổi được sự thật."

Lâm Bản vừa nói, vừa hướng mu bàn tay Lục Không Cách hung hăng đâm xuống.

Lục Không Cách "A" hét lên một tiếng, sau đó nhảy lên.

A Đức lập tức đi tới, hung hăng trừng mắt liếc Lục Không Cách.

"Tôi là một lão đại, tôi không bao giờ để ý đến việc chuyện gì có thể là, chuyện gì không thể làm, nếu cô dám cam đoan kêu to, tôi cho người cắt lưỡi của

cô."

Chuyện cười, khiến Giang tiểu thư chịu thống khổ như vậy, nếu vẫn có thể dễ dàng tha thứ cho Lục không Cách to gan như vậy, vậy thì đối với cô ta quá tốt đi.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 23: Em chỉ là đói bụng

Lục Không Cách nhìn A Đức, bộ dáng như hung thần ác sát, người đàn ông này nhìn qua thức sự đáng sợ, nói không chừng sẽ làm thật, vì vậy lập tức ngậm miệng lại.

Hiện tại rước tính còn chưa có phát tác, Lâm Bản nhìn cô gái trước mắt một chút, vốn là phải đuổi cô ta về nhà nhưng anh thiện tâm đại phát, sai hộ sĩ tìm cho cô phòng bệnh gần nhất mang Lục Không Cách qua đó.

Đi vào phòng bệnh Giang Thiên Nhi, Giang Triết vẫn như cũ không có nhúc nhích đứng ở nơi đó.

"Ngồi một lát đi, cô ấy cũng phải mấy giờ nữa mới tỉnh."

Giang Triết lắc đầu một cái, giờ phút này anh đâu còn có ý định ngồi.

Mà Giang tổng không ngồi thủ hạ càng không dám ngồi.

Vì vậy, một đoàn người đứng ở trong phòng bệnh không nói tiếng nào.

Trong thời gian đó, Lục cha có tới mấy lần, cầu khẩn Lâm Bản qua xem Lục Không Cách một chuyến.

Lâm Bản không có đi, anh biết, nếu như mình qua đó Giang Triết sẽ đem anh từ lầu năm trực tiếp ném xuống lầu một, anh biết Giang Triết tuyệt đối sẽ làm như vậy.

Một lần cuối cùng, Lục cha suýt chút nữa là quỳ gối trước mặt Lâm Bản, nhưng Lâm Bản vẫn không có động.

Lâm bản bắt đầu dĩ vãng dài, thật là khờ, chẳng lẽ không biết là nên đi cầu Giang Triết sao? Hoặc là lên đi ra ngoài tìm bác sĩ cũng tốt.

Lục cha cuối cùng cũng hiểu rõ, Lâm Bản không thể nào đi qua, rốt cuộc ừ rừ cúi đầu thẳng bước đi ra ngoài.

Lâm Bản đột nhiên cảm thấy mình có chút tàn nhẫn, nhưng là suy nghĩ một chút, nếu như mình thật ra tay, đại ma đầu Giang Triết kia sẽ còn làm cho Lục Không Cách kia thống khổ hơn bây giờ gấp ngàn lần.

Buổi chiều khoảng ba bốn giờ, rốt cuộc Giang Thiên Nhi cũng tỉnh lại, nhìn Giang Triết đầu tiên là im lặng rơi lệ.

Giang Triết cơ hồ là nhào qua, bình thường căng thẳng, lãnh khốc không còn sót lại chút nào.

"Thiên Nhi, em cảm thấy thế nào rồi?"

Thật ra thì anh cũng biết cô còn có chút khó chịu, dù sao mẫn đồ nổi lên cũng không có khả năng biến mất mau như vậy.

"Khó chịu"

Chỉ là hai chữ nhưng lại làm cho Giang Triết không cách nào hô hấp, anh nhìn Lâm Bản, "Chẳng lẽ không còn biện pháp nào."

Lâm Bản nhìn thời gian một chút, "Hai giờ sau có thể tiêm một mũi, chỉ là có chút tác dụng phụ."

Giang Triết nhìn Giang Thiên Nhi đáng thương nằm trên giường, trong lòng bắt đầu khó chịu.

"Không cần"

Giang Thiên Nhi lắc đầu, mình đã đủ thống khổ rồi, ngộ nhờ kim châm kia đem mình đánh ngu vậy mình không phải là càng tổn thất lớn sao.

Giang Triết nhìn chằm chằm chấm đỏ trên mặt Giang Thiên Nhi, môi mím chặt.

" Anh " Giang Thiến Nhi biết trong lòng Giang Triết khó chịu, " Không có chuyện gì, chỉ là em đói bụng rồi."

Giang Thiến Nhi cười cười.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 24: Hi vọng giờ phút này dừng lại

Giang Triết lúc này mới nhớ tới bụng của mình cũng là trống không, đoán chừng sau lưng những người đó cũng đang đói bụng.

Anh quay đầu, " A Đức, gọi điện thoại cho khách sạn Minh Đế, sao bốn món thức ăn nhẹ tới đây, không được cho rượu, không được có mùi tanh, thuận tiện đặt một bàn ở ngoài, sau đó mọi người cùng đến đó ăn đi."

Giang Triết đối với thủ hạ của mình thưởng phạt rất phân minh, tựa như biết mọi người hôm nay đã cực khổ, liền đặt một bàn rượu ngon khao mọi người, mặc dù khách sạn Minh Đế cũng là của tập đoàn Minh đế.

" Giang tổng chúng tôi không cần đi đâu cả."

A Đức nhẹ giọng đề nghị.

" Nói nhảm cái gì, tôi nói như thế nào thì cứ làm như thế đi." Giang Triết nhẹ giọng quát lớn.

A Đức lúc này mới chạy đi thật nhanh, theo sau hắn mấy huynh đệ kia cũng chạy ra ngoài.

Lâm Bản nhìn nơi này tạm thời không có chuyện gì cũng đi ra ngoài.

Giang Thiến Nhi nhìn Giang Triết nói chuyện cũng bắt đầu cười.

" Tiểu nha đầu, em cười cái gì?" Giang Triết nhẹ giọng cười.

Nhìn cô ở trước mặt mình cười như vậy thật là tốt.

Một khắc kia, Giang Triết âm thầm thở, về sau nhất định phải chiều cổ Giang Thiến Nhi thật tốt, thống khổ như vậy tuyệt đối không để cho cô lặp lại lần nữa.

" Giang tổng thật uy phong lẫm liệt a."

Giang Thiến Nhi che miệng cười.

" Tiểu nha đầu, dám giễu cợt anh."

Giang Triết giơ tay lên nhưng là không có đánh xuống cho dù là nhẹ hạ tay xuống cũng không nổi. Mới vừa một màn kia nhanh chóng thoáng qua trong đầu anh, tiểu nha đầu này còn đang chịu thống khổ, anh sao nhẫn tâm để cô chịu khổ nữa.

Khách sạn tốc độ thật nhanh, nửa giờ sau thức ăn liền được đưa đến.

Giang Thiến Nhi muốn ngồi dậy nhưng Giang Triết lại đè thân thể cô lại, căn bản không cho cô nhúc nhích.

" Em xem, thật vất vả anh mới có cơ hội biểu hiện, sao có thể bỏ qua được."

Giang Triết cười, sau đó gấp rau đưa qua.

Thật ra thì thói quen ăn cơm trước kia của Giang Thiến Nhi cũng không khá lắm, cho nên đã từng có một đoạn thời gian rất dài, Giang Triết phải yu cô ăn thì cô mới chịu ăn.

Mà bây giờ, thời gian tựa như bị đảo ngược, lập tức trở lại như trước kia.

Giang Thiến Nhi chậm rãi hé miệng, sau đó từ từ lặp lại: " Anh "

"Hả?" Giang Triết nhìn Giang Thiển Nhi, cửa phòng bệnh đã bị đóng lại, bốn phía trở nên an tĩnh, thậm chí có thể nghe được âm thanh nhịp tim đập lẫn nhau, nếu như giờ khắc này có thể lâu dài thì thật là tốt biết bao.

"Anh, em hi vọng thời gian cứ như vậy dừng lại." Giang Thiển Nhi nhẹ nói.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 25: Chỉ cần cô vui vẻ

Giang Triết tay cầm muỗng khẽ run, không nghĩ tới Giang Thiển Nhi cũng có ý nghĩ giống như mình.

Thì ra là, mình và cô thật nên ở chung một chỗ, nếu như không có cái quan hệ máu mủ chết tiệt kia.

Giang Thiển Nhi có thể cũng nghĩ đến điểm này, ánh mắt cô chán nản rũ xuống.

"Nhất định sẽ, trước tiên lấp đầy bụng đã rồi hãy nói, có được hay không?" Giang Triết ôn nhu nói.

Giang Thiển Nhi sống mỗi đau xót, cô biết đây là Giang Triết đang an ủi cô mà thôi. Thật ra thì sự thật tàn khốc đã bày ra trước mắt, cô cùng anh cuối cùng cũng sẽ tiến vào hai thế giới bất đồng, sau đó không can thiệp chuyện của nhau.

Điện thoại di động tại lúc này vang lên, thời điểm tiếng chuông điện thoại đánh vỡ không gian yên tĩnh trong phòng, hai người giật nảy mình, Giang Thiển Nhi còn không có kịp phản ứng.

Giang Triết ở trong lòng thở dài một hơi, cảm tạ người gọi cú điện thoại này, rốt cuộc để Giang Thiển Nhi không còn khổ sở nữa.

Nhìn cô bộ dáng mờ mịt của cô, anh mỉm cười nhắc nhở.

"Là của em."

"Đúng vậy a, nhưng là em không dậy nổi, điện thoại di động ở nơi nào rồi."

Giang Thiển Nhi buồn rầu nói, thật ra cô muốn nói cho anh biết, chỉ cần nghĩ tới cô và anh sẽ trở thành hai gia đình khác nhau, trong lòng lại đau đớn.

Giang Triết cầm lấy túi xách của Giang Thiển Nhi ở trên tủ đầu giường, đó là A Đức mang tới.

"Thế nào? Có phải hay không còn khó chịu? Điện thoại di động ngay bên trong túi xách đấy."

"Anh, em mới không phải là bà già si ngốc."

Giang Thiển Nhi cố gắng điều chỉnh tâm tình của mình, hướng về phía Giang Triết le lưỡi một cái.

"Khụ, khụ, ý em muốn nói là anh đã già rồi có phải hay không?" Giang Triết có chút không vui nói.

"Nào có a, đây là tự anh nói thôi."

Giang Thiển Nhi vừa cười vừa lấy điện thoại di động ra.

Nguyên lai là những bạn học buổi trưa cùng cô đi ăn cơm, bên kia mọi người nói không yên lòng cho nên muốn đến thăm cô một chút.

"Các cậu là muốn tới nhìn anh tới chứ gì? Có phải là vì anh tới anh tuần, tiêu sái nhiều tiền không? Vẫn là suy nghĩ muốn trở thành chị dâu tới có phải không?"

Giang Thiển Nhi giả bộ lớn tiếng cười, chỉ có mình cô biết, phía sau tiếng cười là cả sự đau đớn.

Giang Triết khẽ nhíu mày một cái, tựa hồ chính mình nghe được lời nói đó có chút không vui vẻ, nhưng là anh không muốn thừa nhận mình không vui là bởi vì Giang Thiển Nhi như vậy không thêm để ý chút nào.

Lại hàn huyên mấy câu, mãi cho đến khi Giang Triết gỡ chén một cái, bên trong là nòng đậm canh cáo, Giang Thiển Nhi mới ngượng ngùng để điện thoại di động xuống.

"Anh, bạn học của em nói tới đây thăm em."

"Tốt "Chỉ cần Giang Thiển Nhi vui vẻ, cái gì cũng tốt.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Gián tiếp nhận X

Mấy đồng học của Giang Thiển Nhi tới rất nhanh, Giang Thiển Nhi mới vừa com nước xong, thời điểm chỉ huy Giang Triết đem khay điểm tâm tới, liền có người gõ cửa.

Giang Triết vội vàng đứng lên, mở cửa để cho những người đó vào. Đều là những người đang tuổi thanh xuân, một người trong số đó tay còn cầm một bó Mân Côi xinh đẹp.

Giang Triết liếc mắt nhìn đóa Mân côi đang được cậu bé trai kia cầm, sau đó mặt không biến sắc đem đóa Mân Côi nhét vào một góc.

"Anh, anh đem Mân Côi tới đây, thả vào đầu giường." Người bệnh nhân kia không thuận theo, lớn tiếng thét.

"Nếu như em thích, anh lập tức đi mua."

Giang Triết cúi đầu, tựa như là lơ đãng nói, sau đó cầm điểm tâm lên, bỏ vào trong miệng Giang Thiển Nhi.

Những bạn học kia toàn bộ ngây người. Không thể tin được Giang Triết sẽ nói như vậy, lại càng không dám tin tưởng Giang Triết đối với Giang Thiển Nhi ôn nhu như thế.

Thật ra thì Giang Thiển Nhi mặc dù không ở trường, nhưng dù sao cũng đã trưởng thành, cho nên bình thường cùng đồng học trong lớp quan hệ cũng tương đối khá.

Mà trong đám bạn học, Giang Thiển Nhi là nhỏ nhất, huống chi cô sinh ra mắt ngọc mày ngài, trên mặt màu da càng làm cho người ta đổ kị, hâm mộ, cho nên mọi người đối với cô không tồi.

Mọi người đều biết, tình cảm của Giang Thiển Nhi với anh trai mình rất tốt, hôm nay vừa thấy mới phát hiện, quả nhiên danh bất hư truyền.

Xem một chút, cử động của anh vừa rồi là cỡ nào ngây thơ. Giang Thiển Nhi có phần lúng túng, vội vàng hướng Giang Triết nói: "Anh, anh còn không mau để cho đồng học của em ngồi xuống."

"Không cần, không cần, bọn mình lập tức đi."

"Không cần lập tức đi a, các cậu không biết tôi có bao nhiêu nhàm chán." Giang Thiển Nhi khẽ nhíu lỗ mũi kéo léo.

"Sự thật là em cũng vừa mới tỉnh mà thôi." Giang Triết vạch trần lời nói dối.

"ANH nói vậy, em com cũng đã ăn rồi." Giang Thiển Nhi không thuận theo. "Anh không phải là muốn phá hư hình tượng của em trong lòng mọi người đấy chứ?"

Giang Triết nhìn một chút những đồng học kia, ngưng trọng gật đầu, "Tốt, bất quá, em vốn cũng không có hình tượng gì để mà phá hư ". Mọi người nghĩ đến chuyện buổi trưa, toàn bộ cười to.

"Anh, anh thật đáng ghét có biết hay không?"

"Không biết." Giang Triết vừa nói vừa tiếp tục đem điểm tâm đưa tới. Mắt tinh phát hiện khéo miệng Giang Thiển Nhi dính mảnh bánh ngọt,, đưa tay ra, rất tự nhiên đem mẫu bánh kia lấy xuống, bỏ vào trong miệng mình.

Giang Triết làm động tác này đã thành thói quen, bình thường hạt com dính trên khéo miệng Giang Thiển Nhi đều là được lấy xuống như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 27: Gián tiếp nhận X (2)

Giang Triết làm động tác này đã thành thói quen, bình thường hạt com dính trên khóe miệng Giang Thiển Nhi cũng là được lấy xuống như vậy. Mà Giang Thiển Nhi cũng đã hình thành thói quen, không thấy có chút nào không ổn.

Những bạn học kia nhìn đến cơ hồ muốn rút con ngươi, mẹ nha, đây không phải là gián tiếp hôn sao? Giang Thiển Nhi cùng anh trai quan hệ phải tốt đến nhường nào mới có thể làm ra những hành động như vậy.

Thân mật như vậy rõ ràng đối với hai người là không sao cả, lại làm cho người khác hâm mộ vô cùng.

Thì ra vốn tưởng rằng là có ý tốt đến thăm bệnh, lại không nghĩ tới sẽ thành ra quấy rầy người khác.

Vừa nghĩ như thế, những bạn học kia liền không dám ở lại nữa, vì vậy rồi rít cáo từ.

"này, mọi người thế nào lại như vậy a, nói là đến xem ta, vậy mà ngồi chưa được bao lâu đã muốn đi."

"Hả, cái đó, chúng ta buổi tối tụ hội." Cuối cùng, một người trong số đó phản ứng mau nói.

"Vậy cũng không thể cứ như vậy mà bỏ lại tôi a."

"Thiến Nhi, không nên nháo, mọi người trong lúc cấp bách còn bớt chút thời gian tới thăm em, em nên cao hứng mới đúng, thế nào còn không biết dừng?" Mặc dù là một câu trách cứ nhưng nói gần nói xa, không có bất kỳ ý trách cứ nào.

Thật ra thì Giang Triết làm sao chịu trách cứ, đau lòng còn không kịp.

Vừa đúng lúc A Đức mở cửa đi vào, Giang Triết vội vàng nói : "A Đức, đưa đồng học của tiểu thư về, bọn họ muốn đi đâu liền đưa tới chỗ đó." Nhìn lướt qua mọi người trong phòng, còn nói: "Hai chiếc xe."

"Không cần, không cần." Những người đó liền tiếp từ chối.

"Không sao, không sao, không cần cự tuyệt, dù sao thì hiện tại bọn họ cũng không có chuyện gì." Giang Thiển Nhi hướng về phía những đồng học kia nói.

"Anh, anh nói có đúng không?" Giang Thiển Nhi hướng về phía Giang Triết làm mặt quỷ.

"Tiểu nha đầu." Giang Triết đem điểm tâm để lại trên tủ cạnh đầu giường, sau đó ngắt mũi Giang Thiển Nhi một cái, thân mật nói : " Cùng mọi người bảo ngày mai có rảnh tới thăm em."

"Không cần vịn lỗ mũi, vốn đã đủ thấp." Giang Thiển Nhi luống cuống tay chân bảo vệ lỗ mũi.

"Nếu như ngày mai còn muốn đến, gọi điện thoại cho tôi, tôi nói anh ấy kêu tài xế tới đón mọi người." Giang Thiển Nhi hướng về phía bóng lưng đồng học kêu.

"E hèm, ngược lại học được hồ giả uy." Giang Triết nhìn Giang Thiển Nhi, trong mắt là nồng đậm cưng chiều.

"Đó là tự nhiên, là tư chất vốn có không cần phải học." Giang Thiển Nhi vừa nói, thân thể vừa ngã về phía sau.

Giang Triết cảm lấy gối đầu, để cho Giang Thiển Nhi tìm một tư thế thoải mái ngồi.

Thật tốt, nhìn cô cùng mình cười đùa, mở ra không lớn không nhỏ cười lớn, cảm giác như thế thật tốt.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 28: Trừng phạt

Hai giờ sau, Lâm Bàn lại đến nhìn Giang Thiển Nhi, cho cô uống thuốc, nhìn bên giường hai người tựa vào nhau thật chặt, Lâm Bàn cuối cùng đành đem những lời muốn nói nuốt xuống.

Mới vừa rồi mình đi xem cô gái họ lục đó, thật ra thì cũng không phải cố ý đi qua, chẳng qua là bệnh nhân bên kia không ngừng tới tố cáo, nói cái phòng bệnh nhân đó qua mức ồn ào, Lâm Bàn cuối cùng quyết định đi nhìn một chút.

Đẩy cửa ra, bước vào bên trong Lâm Bàn ít dám tin vào mắt của mình. Cái cô gái cao ngạo đó thế nhưng đang lăn lộn trên mặt đất, nhiều tiếng khóc lóc

kể lể không ngừng. Trong đầu Lâm bản lập tức lóe lên Giang Thiển Nhi ở trong lời nói Giang Triết thật sâu đậm nên thống khổ.

Có lẽ đã đạt tới yêu cầu của Giang Triết, cô cũng đã nếm qua tất cả khổ sở cùng Giang Thiển Nhi, thậm chí so với Giang Thiển Nhi còn thống khổ hơn. Mà Giang Triết khi đó là nói trong tức giận, không khỏi nóng nảy đưa ra trừng phạt, đầu óc mình cũng nên rõ ràng.

Lục cha Lục mẹ vừa nhìn thấy Lâm Bản đi vào, liền hướng anh quý xuống.

"Bác sĩ, bác sĩ, van ngài, van ngài, van ngài." Mẹ của Lục Không Cách thậm chí đã khóc ngất đi, tựa vào trên người Lục cha, lời gì cũng nói không ra được. Nếu như cô ta thật sự là cử chỉ vô tâm, như vậy bây giờ cũng nên được tha thứ đi?

"Tôi đi lấy thuốc." Lâm bản nói xong xoay người.

Một bên anh mở cửa, vừa lắc đầu, vừa thở dài, vốn là một cô gái xuất sắc, ưu tú cỡ nào, lại cứ muốn tự chui đầu vào lưới yêu một người đàn ông mà đối với bất kì cô gái nào cũng sẽ không yêu.

Giang Thiển Nhi ở trong bệnh viện mấy ngày, đợi chăm sóc trên người hoàn toàn biến mất. Thật ra thì cô đã sớm muốn xuất viện từ lâu rồi, nhưng là Giang Triết cố ý không cho.

Anh nói tất cả mọi chuyện đều có thể theo ý Giang Thiển Nhi nhưng là chỉ riêng chuyện này tuyệt đối không thể đồng ý, anh nói không thể để cô lưu lại bất kì ảnh hưởng gì tới sức khỏe.

Những ngày kia, anh luôn coi chừng bên cạnh Giang Thiển Nhi một tác cũng không rời. Sợ Giang Thiển Nhi sinh nhầm chán, thậm chí đem gian phòng bệnh trang trí giống trong phòng của Giang Thiển Nhi, làm cho Lâm bản mỗi lần vào phòng bệnh đều hô to.

"Tổ tông của tôi, tại sao lại tăng lên một vật, chẳng lẽ nguoi tính toán ở chỗ này lâu dài rồi hả?"

Giang Triết còn chưa mở miệng, Giang Thiển Nhi đã "Phun phun phun" hướng về phía hấn trừng mắt

"Lâm Bản, anh hồ ngôn loạn ngữ, phi phi phi, đồng ngôn vô kị, đồng ngôn vô kị."

"Giang thiển Nhi, em dám nói anh là trẻ con, em có phải hay không chán sống?"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 29: Thân thể chột bắt đầu phản ứng

"Giang Thiển Nhi, em dám nói anh là trẻ con, em có phải chán sống rồi hay không?" Lâm Bản giả bộ khuôn mặt tức giận, hướng Giang Thiển Nhi đi.

"A, anh, anh." Giang Thiển Nhi kêu to, sau đó từ trên giường nhảy dựng lên, lập tức nhảy vào trong ngực Giang Triết.

"Có người khi dễ em, anh, anh cứu em, cứu em." Hai tay Giang Thiển Nhi ôm thật chặt cổ Giang Triết. Giang Triết hơi sững sờ, sau đó một cổ mùi thơm nhàn nhạt chui vào sống mũi anh.

Anh và Giang Thiển Nhi tách ra ngủ cũng đã được ba năm, hôm nay ngửi thấy mùi thơm quen thuộc trên cơ thể cô, Giang Triết phát hiện, thân thể mình chột bắt đầu phản ứng.

Anh có chút tức giận trước phản ứng của mình, nhưng trên mặt lại không dám để lộ ra vẻ gì, chẳng qua là liếc mắt nhìn Lâm Bản.

"Thiển Nhi còn chưa có xuất viện đấy, không cần chơi điên khùng như vậy."

"Giang Triết, ta biết ngay là nguoi trọng sắc quên bạn mà."

"Cái gì sắc a? Rõ ràng là em gái có được hay không?" Ánh mắt Lâm Bản quét qua Giang Triết, không biết có phải hay không do Giang Triết quá đa nghi, anh cảm giác ánh mắt của Lâm Bản dừng lại nơi hạ thân của anh trong chốc lát.

Một khắc kia, Giang Triết chỉ có cảm giác mình tựa hồ bị Lâm Bản nhìn thấu, anh bận không ngừng đem Giang Thiển Nhi thả lại trên giường.

"Lần sau không nên như vậy nữa." Nói xong anh xoay người đi ra ngoài.

"Giang Thiển Nhi nhìn bóng lưng của anh. "Lâm bản, anh ấy làm sao thế?"

Lâm Bản cười lắc đầu, tình a, từ xưa tới nay có mấy người có thể chạy chốn?

Anh mở cửa đi ra ngoài, sau đó chạy thẳng tới thang máy, quả nhiên là thấy được Giang Triết đang đứng ở đó, bóng lưng anh nhìn qua rất cô độc.

"Nếu là bảo bối, cũng không cần tổn thương." Lâm Bản hai tay cho vào trong túi quần, chậm rãi đi tới bên cạnh Giang Triết.

Giang Triết lặng lẽ đi tới bên cửa sổ. "Lâm bản, cậu phải biết." Giang Triết nhìn bầu trời bao la ngoài cửa sổ. "Muốn buông tha, nhưng là lại không thể buông tha, đau nhiều năm như vậy cũng đã trở thành thói quen, tại sao có thể buông tay? Nhưng là, chỉ sợ có một ngày làm tổn thương đến cô ấy." Anh khó chịu vò tóc của mình.

Lâm bản nhìn Giang Triết, tổng giám đốc cao cao tại thượng như vậy, thì ra cũng có những thống khổ.

"Cậu mới vừa rồi đã nhìn thấy phản ứng của tôi, hoặc phải người không phải sẽ tin tưởng, nhiều năm như vậy, bất kể cùng nữ nhân nào ở chung một chỗ, cũng không có bất kỳ cảm giác, nhưng là, một khi đến gần tiểu nha đầu kia, cho dù trên người cô chỉ là mùi thơm thoang thoảng, cho dù là ngón tay nhẹ nhàng tiếp xúc, thân thể sẽ phản ứng."

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 30: Bị ma nhập

"Nhưng là, một khi tới gần nha đầu kia, người thấy mùi thơm thoang thoảng trên người cô, cho dù là ngón tay nhẹ nhàng tiếp xúc, thân thể sẽ phản ứng." Giang Triết đột nhiên quay đầu, ánh mắt lấp lánh.

"Lâm Bà, cậu không phải là bác sĩ sao? Cậu mau nói cho tôi biết, có phương pháp gì, đem cô ấy từ trong lòng tôi nhổ tận gốc." Giang Triết nói xong từ trong ngực mình móc ra thuốc lá. Tay của anh khẽ run, muốn đốt thuốc lá, nhưng vẫn không có thành công.

Lâm Bản từ trong tay Giang Triết đoạt lấy cái bật lửa, Giang Triết đột nhiên nhớ đến Giang Thiển Nhi ghét trên người mình có mùi thuốc lá, vừa cười khó lắc đầu.

"Thế nào?" Lâm Bản có chút cảm thấy kì quái, rõ ràng muốn châm lửa, nhưng là khi mình châm cho hắn, hắn lại bỏ qua.

"Cô ấy không thích tôi hút thuốc lá."

"Giang Triết." Lâm Bản suy nghĩ một chút, rốt cuộc nói, "Cậu có phải hay không bị ma nhập rồi hả?"

Giang Triết hơi sững sờ, sau đó thế nhưng lại gật đầu. "Có lẽ a... ! Ma nhập, vĩnh viễn không cách nào thoát ra."

Anh đem thuốc lá bỏ vào phía dưới mũi của mình tỉnh tể ngửi một cái, sau đó lần nữa bỏ vào bao thuốc lá, nhét vào túi.

"Tôi vào trong đây, tôi chưa từng có ra ngoài lâu như vậy." Nói xong hướng phòng bệnh Giang Thiển Nhi đi tới.

Lâm Bản nhìn bóng lưng của hắn, trong lòng có chút không đành lòng, tất cả mọi người đều cho rằng Giang Triết muốn gió có gió, muốn mưa có mưa nhưng không biết rằng hắn cũng bị lún sâu vào chữ tình không thể tự thoát ra được.

Giang Thiển Nhi sau khi xuất viện lại đang trong đoạn thời gian ở nhà nghỉ ngơi. Giang Thiển Nhi cảm giác mình đã nhàm chán tới cực hạn, cô cuối cùng quyết định đi ra ngoài dạo phố.

Thật ra thì cô rất ít khi đi ra ngoài, bởi vì từ trước đến giờ cô không cần quan tâm đến bất cứ vấn đề gì, thậm trí ngay cả trang phục, khi đến mùa sẽ treo đầy trong tủ quần áo. Chỉ có thỉnh thoảng mấy lần Giang Triết sẽ lôi kéo cô đi dạo siêu thị, mua vài thực phẩm cô thích ăn.

Chẳng qua gần đây Giang Triết cực kì bận, mình dĩ nhiên không thể làm phiền anh.

"Tiểu thư, người định đi đâu vậy?" Giang Thiển Nhi vừa đi tới cửa lập tức có người chào đón.

"Tôi đi ra ngoài một chút, người không cần phải đi theo." Thật ra cô không thích có người đi theo phía sau, như vậy không có cảm giác tự do.

"Này, này không được." Đang khi nói chuyện mấy người nữa lại tới. Đây là người bên cạnh Giang Triết, Giang Thiển Nhi lại gọi không ra tên của bọn họ, cô bình thường đều chỉ biết đến Giang Triết, làm sao biết được tên của họ.

Chương 31: Không cần lừa mình dối người

"Giang tổng nói rồi, nếu Giang tiểu thư muốn đi ra ngoài chúng tôi nhất định phải đi theo, nếu không có vấn đề gì, chúng tôi cũng không cản trở về gặp ngài."

"Các người thật là?" trời ạ, thật qua đáng, mình chỉ muốn đi dạo một chút thôi mà, sau lưng lại phải có nhiều người như vậy.

"Giang Tiểu thư, Giang tổng cũng là hi vọng cô được bình an."

"Giang Thiên Nhi suy nghĩ một chút, "Vậy mọi người phải giữ khoảng cách với tôi xa một chút." Giang Thiên Nhi nói xong liền tự mình đi ra ngoài.

Thật ra thì cô cũng không biết nên đi nơi nào, đối với việc này cô tuyệt đối không quen thuộc chỉ là băng qua đi về phía trước.

Thật ra thì biệt thự cách thị khu còn rất xa, Giang Thiên Nhi suy nghĩ một chút, xoay người bước vào chiếc xe đã được mở cửa sẵn cho mình.

Vừa tiến vào thị khu, Giang Thiên Nhi liền xuống xe, hơn nữa còn ra lệnh cường chế những người đó phải giữ khoảng cách nhất định với mình.

Phía trước là một cửa hàng tinh phẩm, Giang Thiên Nhi nhìn vào bên trong, đột nhiên dừng bước.

Người ngồi ở bên trong đó ngoại trừ Giang Triết ra thì còn có thể là ai?

Giang Thiên Nhi chỉ có cảm giác lòng mình lạnh đến cực điểm, rõ ràng ở chỗ này lại gạt cô nói công việc bận rộn

Giang Triết, em hận anh.

Trong lòng nghĩ như vậy nhưng lại không có di chuyển.

Tựa hồ là cô bé kia đang mua giày, Giang Triết nhắm mắt tựa vào nơi đó, cô bé kia lựa giày xong đi vào chân mình, tựa hồ đang hỏi Giang Triết có đẹp hay không.

Giang Triết thậm chí ngay cả mắt cũng không có mở ra, chẳng qua là không nhìn được phẩy tay. Cô gái cũng không có tức giận, chỉ tháo giày ra sau đó đưa cho nhân viên bọc lại.

Giang Thiên Nhi lặng lẽ xoay người, đột nhiên không còn bất kỳ hăng hái nào

"Trở về thôi." Cô hữu khí vô lực nói.

"Giang tiểu thư, sao vậy?" Có người hỏi.

Giang Thiên Nhi không nói gì, ngồi vào trong ghế sau, nhắm hai mắt lại, mới một màn vừa rồi làm cho người ta cỡ nào đau lòng, nhưng thật ra là đang nhắc nhở cô, không cần lừa mình dối người.

Mình thật chỉ là em gái Giang Triết thôi.

Cũng không có bất kỳ tâm tình nào, về đến nhà trực tiếp nhào tới trên giường. Một màn vừa rồi toàn bộ hiện lên trong đầu cô.

Biết Giang Triết vẫn hết sức quan tâm, biết Giang Triết một mực bên tai của mình nói, chờ cô lớn lên, liền cưới cô làm vợ.

Lần đầu tiên nghe được lời nói ấy, trong lòng rất ngọt ngào, biết mình cùng anh vĩnh viễn sẽ không tách ra, sau này nghe nhiều lần liền cho rằng đó là chuyện dĩ nhiên.

Chương 32: Chết tiệt, quan hệ anh em

Sau này, dần dần lớn lên, biết mình cùng anh có quan hệ máu mủ, phải biết đó là không thể kết hôn.

Anh đem cô ôm ngồi trên đầu gối, sau nói với cô. " Thiên Nhi, vốn định vẫn gạt em, chẳng qua em dần dần lớn, cuối cùng cũng có một ngày sẽ biết chân tướng, thật ra thì, em không phải là con gái của ba. Bởi vì mẹ vẫn luôn muốn một đứa con gái, cho nên ba nhận nuôi em ở cô nhi viện."

Lời nói ấy tựa hồ mới ngày hôm qua, Giang Thiên Nhi vẫn cho là mình thật sự là đứa trẻ từ cô nhi viện ra, nhưng là, ai có thể nghĩ tới trong đó là tình cảm dây dưa không rõ đây ?

Điện thoại di động đột nhiên vang lên, là Giang Triết.

Nghĩ đến mình vừa thấy một màn kia, Giang Thiên Nhi có chút thương tâm.

" Thiên Nhi, mới vừa rồi đi ra ngoài sao ?"

Thì ra quả thật anh cái gì cũng biết.

" Dạ "

" Nhưng tại sao lại trở về sớm như vậy hả ?"

" Thấy được cái không nên thấy ." làm cho người đau lòng.

Bên kia tựa hồ đang bận, có tiếng gõ cửa, còn có âm thanh của chuông điện thoại, cùng với âm thanh lật dở văn kiện.

Giang Thiên Nhi kiên nhẫn chờ, không cúp được điện thoại.

" Em mới vừa nói cái gì ?" Giang Triết hỏi một lần.

" Không có gì ." Một khắc kia trong lòng trở nên tịch liêu, không có nói thêm bất kì điều gì.

" Tốt, tối nay em phải một mình ăn cơm a, anh hôm nay có cuộc xã giao, không đầy được, không còn cách nào ." Giang Triết đứng dậy nhìn ngoài cửa sổ.

Cái khách hàng đó hẹn gặp nhiều lần, rất có kiên nhẫn, vốn là xế chiều hôm nay có rảnh rồi, chỉ là buổi chiều xảy ra một chút ngoài ý muốn, cho nên phải kéo dài đến buổi tối.

Trong đầu Giang Thiên Nhi lập tức hiện ra hình ảnh cô gái vừa thấy lúc chiều, là cô ấy sao? Giang Triết là cùng cô gái ấy đi ăn tối sao?

Cô há miệng rớt cuộc vẫn không có hỏi.

" Được "

Cô nhẹ giọng đáp ứng, biết tối nay mình sẽ không có tâm tình gì ăn cơm.

Bình tĩnh mà xem xét, làm lão ông chủ, hơn nữa lại còn là một ông chủ lớn như thế, Giang Triết đi xã giao coi như là ít, mặc dù khó tránh khỏi một lần kia.

" Ngoan, không cần chờ anh, ngủ sớm một chút, được không ?"

Giang Triết nhíu mày, cứ có cảm giác Giang Thiên Nhi hôm nay có chút bất thường, nhưng là không biết phải làm thế nào để an ủi.

Bởi vì quan hệ anh em, chết tiệt quan hệ anh em, cho nên thật sâu trong lòng Giang Triết cũng cảm thấy vô lực.

" Được "

Rõ ràng là khéo léo trả lời nhưng Giang Triết biết trong lòng Giang Thiên Nhi đang không vui.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 33: Hận không thể xuyên qua điện thoại

Rõ ràng là khéo léo trả lời, nhưng Giang Triết biết Giang Thiên Nhi đang không vui.

Anh hận không được một phát xuyên qua điện thoại chạy đến trước mặt Giang Thiên Nhi, sau đó ôm cô nhẹ nhàng hỏi: "Thiên Nhi, rốt cuộc có chuyện gì không vui?" Nhưng là không thể.

Thư kí đã đợi rất lâu, cái khách hàng đó, Trần Âu Ly cũng đã đợi thật lâu.

Tất cả ý niệm chỉ có thể hóa thành một câu nói bất đắc dĩ.

"Tốt, vậy anh cúp máy đây." Giang Triết cúp điện thoại, thư kí đã sớm chờ ở bên cạnh lập tức tiến lên một bước, đem văn kiện đưa tới.

Giang Triết rất muốn tùy hứng một lần, nhưng là vẫn dè xuống được tất cả tình cảm, nhận lấy văn kiện.

Là ngày hôm qua thảo luận kết quả, không có bất kì thay đổi.

Giang Triết kí tên của mình, phát tay cho thư kí đi ra ngoài.

"Trần tiểu thư ở phòng họp đã đợi thật lâu."

giang Triết quay đầu liếc mắt nhìn ra ngoài cửa sổ, ngoài cửa sổ trời tối đen như mực, tựa hồ sẽ có mưa to.

Anh gạt đầu, đứng dậy, sai bước đi vào phòng họp.

"Giang tổng"

Trần Âu Ly đứng lên, "Cảm ơn Giang tổng, giày rất thích hợp."

Lão tổng xinh đẹp hướng về phía Giang Triết cười duyên rũ một cái.

Giang Triết quay đầu nhìn một chút những người kia, nhàn nhạt nói "Không khách khí, cần phải vậy."

Giang Triết ngồi xuống ghế, xong phương bắt đầu thảo luận.

Thật ra thì lần họp tác này đối với Minh Đế mà nói chỉ có chỗ tốt, hơn nữa lời lớn vô cùng, cái họp đồng này số lượng lại khá nhiều, hao đơn như vậy mà không kí là không có đạo lý.

Thật ra thì đôi phương ngồi xuống một lần nữa chẳng qua là bàn về một chút chi tiết thương thảo thôi.

Cũng không ai biết, nói chuyện như vậy lại đã qua hơn hai giờ, thời điểm đi ra ngoài sắc trời đã hoàn toàn tối.

Giang Triết trước đó đã kêu người đặt một phòng bao, vì vậy song phương nghỉ ngơi xong liền cùng nhau đến khách sạn.

Thư kí vốn là đặt khách sạn Minh Đế, thời điểm xin chỉ thị Giang Triết, Giang Triết đã sửa lại địa chỉ, anh nghĩ, tối nay có một nhóm quan viên ở công ty phụ cận khách sạn mời Giang Triết, nhưng là Giang Triết từ chối rồi, nghĩ tới hôm nay dù sao cũng phải ở bên ngoài ăn cơm, không bằng thuận tiện cùng những người đó cùng nhau ăn.

Khách sạn cách công ty không xa, Giang Triết cho toàn bộ những người kia về, chỉ để lại A Đức.

Giang Triết mang theo Trần Âu Ly, mấy người thời điểm đi vào khách sạn, khách sạn Tổng Kinh Lý lập tức tiến lên đón.

"Giang tổng"

Giang Triết nhàn nhạt gạt đầu, "Giúp tôi tìm một phòng bao."

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 34: Là ai mà quan trọng như vậy?

Giang Triết không nghĩ tới Trần Âu Ly lại là nữ trung hào kiệt, đi một vòng đã uống hết nửa bình rượu.

Giang Triết thật ra cũng sẽ uống rượu, chẳng qua là từ sau lần Giang Thiên Nhi sảy ra chuyện đó, anh thậm chí không dám mang theo mùi rượu trở về nhà.

Cùng Trần Âu lý nói mấy câu, lại uống mấy chén, sau đó nói mấy câu xin lỗi không tiếp được, cầm ly rượu đi đến lầu hai.

Gõ cửa phòng bao, Những quan viên kia thấy Giang Triết toàn bộ đều đứng dậy, mỗi người đều nói anh không đến.

Giang Triết cười khê: " Mọi người, không phải là tôi chịu đến nhận tội rồi sao ?" Nói xong còn thay mình rót một ly rượu uống một hơi cạn hết.

Ở đây đều là trường hợp người trên, cũng biết Giang Triết rất lợi hại, cho nên thấy Giang Triết làm như vậy cũng không ai nói gì nữa.

Bên kia, Lý cục vội vàng kêu thêm một vị trí, Giang Triết ngồi xuống bên cạnh Lý cục, cùng mấy cục trưởng hàn huyên mấy câu, trước khi đi còn uống với mỗi người một chén.

Giang Triết biết giữa người với người có những quan hệ tế nhị không thể nói, ở trên thương trường không có người luôn luôn thắng, nên dưới tình huống bình thường, Giang Triết vẫn là giữ thái độ hòa nhã.

Mỗi người một ly rượu, tất cả đều vui vẻ, Giang Triết cảm giác mình có chút say, anh đi vào phòng vệ sinh, vớt nước lạnh lên mặt cho mình thanh tỉnh một chút, sau đó xoay người đi ra ngoài.

Khỏe mắt tựa hồ nhìn thấy một bóng dáng quen thuộc, lại lắc đầu. Lên lầu tiếp tục cùng Trần Âu Lý nói chuyện phiếm.

A Đức đột nhiên gọi điện thoại đến, nói là cha hắn xảy ra tai nạn, chưa biết sống chết thế nào. Một đại nam nhân khi nói đến đây thanh âm liền nghẹn ngào.

" Đi nhanh đi, nhanh đi ." Giang Triết vội vàng nói: " Gọi điện thoại cho Lâm bản để cho hắn an bài ."

" Nhưng nếu tôi đi, bên này sẽ không có ai, nếu không tôi kêu một huynh đệ tới đây ?"

" Đã là lúc nào rồi, còn nhớ đến tôi làm cái gì? Nhanh đi đi. Đứng rồi, bên người có đủ tiền hay không, nếu như không đủ đến đây cầm đi ."

" Không, đủ rồi, đủ rồi ." A Đức vội vã rời đi.

A Đức đứng ở trước gương trong phòng vệ sinh, nhìn màu đỏ sẫm trên mặt mình, suy nghĩ một chút, lại gọi một cú điện thoại.

" Thiển Nhi, anh hôm nay sẽ không về ." Anh uống nhiều rượu như vậy, trở về ngộ nhờ đụng Giang Thiển Nhi, nói không chừng sẽ hại cô.

" Anh " Giang Thiển Nhi ngạc nhiên, không phải chỉ là xã giao thôi sao? Như thế nào buổi tối lại không về?

" Em không phải lại ngủ rồi chứ ?"

" Ở đây ."

Giang Thiển Nhi yên lặng, là ai quan trọng như vậy? Thậm chí có bản lĩnh cao như vậy khiến anh dừng chân bên ngoài.

Nghĩ tới đây trong lòng Giang Thiển Nhi không khỏi chột lạnh.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 35: Tâm thần nhộn nhạo

" Anh chẳng qua là uống quá nhiều rượu ." Giang Triết vừa nghe thấy thanh âm bên kia không đứng liền vội vàng giải thích. " Chuyện lần trước anh vẫn còn thấy sợ, cho nên ở chỗ này ngủ một đêm, sáng sớm mai nhất định về nhà, có được hay không ?"

" Anh, là thật sao ?"

" Nha đầu ngốc, anh lúc nào thì lừa em ?" Giang Triết cung chiêu cười, trong gương phản chiếu ánh mắt vô cùng ôn nhu của anh.

" A, tốt lắm, em cúp máy đây ." Biết được nguyên nhân, Giang Thiển Nhi lập tức vui vẻ, nhẹ nhàng nói.

" Ủ, được ."

Khỏe miệng Giang Triết khê giọng lên, sau đó để điện thoại di động xuống. Anh hồn nhiên không biết ở ngoài phòng rửa tay có một người phụ nữ mím chặt môi, nắm chặt quả đấm.

Giang Triết đứng ở trong phòng rửa tay một lát, sau đó mới trở về vị trí.

"Giang tổng, cảm ơn ngài đã cho chúng tôi cơ hội này."

Trần Âu Ly cười tủm tỉm hướng Giang Triết giơ ly rượu lên.

Giang Triết nhẹ nhàng khoát tay, "Trần tổng tửu lượng thật cao, Giang mạo muội phục."

Trần Âu Ly lập tức đề ly rượu xuống.

Một bữa cơm này ăn tới tận mấy giờ, trong lúc đó Lý cục dẫn theo một số người tới đây kính rượu.

Giang Triết thật ra bởi vì mới cùng Giang Thiển Nhi nói chuyện điện thoại nên rất vui vẻ, khóe miệng giờ lên, vì thế anh bị phạt mấy ly rượu, bắt qua, anh cảm tâm tình nguyện.

Chờ đến lúc kết thúc đã là hơn chín giờ.

Giang Triết cảm giác mình quả thật uống quá nhiều, lúc đi lên gian phòng trên lầu bước chân có chút lảo đảo.

Lúc tới cửa liền có người bên cạnh đỡ anh, ánh mắt anh tỉnh tề híp lại, lạ không nhìn thấy rõ.

"Người là ai?"

"Anh"

Thanh âm quen thuộc của Giang Thiển Nhi truyền đến.

"Giang Thiển Nhi." Giang Triết hi thượng mi sao.

"Anh, mở cửa." Giang Thiển Nhi nhìn trước nhìn sau, có chút ngượng ngùng.

"Được, mở cửa."

Giang Triết cảm thấy trong đầu hỗn loạn, thè mở cửa phòng chút nữa thì rớt xuống đất.

"Anh, em giúp anh."

Người bên cạnh hướng trên cổ Giang Triết hơi thở như lan.

Giang Triết chỉ cảm thấy tâm thần nhộn nhạo, tay kia càng thêm khẽ run.

Giang Thiển Nhi mở cửa, sau đó đỡ Giang Triết vào cửa.

"Thiển Nhi, Thiển Nhi, sao em lại tới đây?"

Giống như hải tử lấy được kẹo trên mặt nở nụ cười thỏa mãn.

Nhìn cô gái ở trong lòng mình đã hơn mười năm, chỉ có vui vẻ.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 36: Khó kìm lòng nổi

"Thiển Nhi nhớ anh rồi, nhớ tới anh ở chỗ này một mình sợ anh ngủ không ngon vì vậy tới xem anh một chút."

Giang Thiển Nhi thẹn thùng e lệ nói.

Giang Triết chỉ cảm thấy trong đầu "Oanh" một tiếng, những thứ tình cảm đã giấu sâu dưới đáy lòng bắt đầu trời dậy. Anh dứt cuộc không thể không chế được nữa, vươn tay ôm lấy Giang Thiển Nhi.

“Thiên Nhi, anh rất tốt Thiên Nhi.”

Giang Thiên Nhi thỏa mãn tựa đầu vào vai Giang Triết, trên mặt nở nụ cười sáng lạng.

Giang Triết ngửi thấy mùi thơm trên người Giang Thiên Nhi, sau đó nói: “Thiên Nhi, trên người em bôi cái gì vậy? Không giống với em mọi ngày.”

“Phải không?” Giang Thiên Nhi trong lòng có chút hoảng hốt, nhưng lập tức trấn định lại, “Đây là nước hoa Thiên Nhi mới mua, cố ý bôi lên cho anh ngửi thử.”

Giang Thiên Nhi nói xong ngẩng đầu lên nhìn Giang Triết, “Anh, dễ ngửi không?”

Thanh âm mềm mại như vậy đã sớm làm cho tâm Giang Triết rối loạn, anh càng không ngừng gật đầu.

“Anh, thật sự dễ ngửi thật sao?”

Giang Thiên Nhi vừa nói vừa nhón chân lên, dán môi mình lên môi Giang Triết.

Giang Triết ngây người, anh nghĩ đẩy Giang Thiên Nhi ra, chẳng qua là đôi môi mềm mại kia làm anh không thể tự điều khiển hành động của mình.

Giang Thiên Nhi tinh tế hôn Giang Triết, những nụ hôn đứt quãng mềm mại làm hạ thân Giang Triết nhanh chóng nổi lên phản ứng, anh lập tức đẩy Giang Thiên Nhi ra.

“Thiên Nhi, không cần, anh không thể làm chuyện có lỗi với em, không thể.”

“không” Giang Thiên Nhi xông lên trước, lại ôm lấy Giang Triết thật chặt.

“Thiên Nhi không sợ, Thiên Nhi vốn là định đem mình tặng cho anh mà.”

Giang Thiên Nhi nói xong bắt đầu cởi quần áo trên người Giang Triết.

“Thiên Nhi, em không thể làm chuyện điên rồ, chúng ta là anh em, Thiên Nhi, Thiên Nhi.”

Giang Triết biết, thật ra thì mình đã vô lực chống cự, mình đã thích cô bé kia nhiều năm như vậy, vẫn luôn đem tình cảm ấy giấu kín dưới đáy lòng.

Nếu như bình thường tỉnh táo có thể thật sâu đè nén, nhưng hôm nay, dưới tác dụng của rượu anh đã sớm không còn thần trí nào.

“Anh, chỉ cần anh tình nguyện còn quần áo cái đó làm gì?”

Giang Thiên Nhi đưa tay xuống nắm lấy dây thắt lưng.

Giang Triết hoàn toàn mê loạn, trong mắt chỉ có dục vọng, anh rút cuộc buông cái cảm kị đó, giờ hai tay ra nhẹ nhàng bưng lấy gò má Giang Thiên Nhi giống như trân bảo.

“Thiên Nhi, em phải chuẩn bị sẵn sàng, anh không muốn em bị bất cứ tổn thương gì?”

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 37: Ôm Giang Triết thật chặt

“Không, anh, anh cũng biết Thiên Nhi vẫn luôn yêu anh, Thiên Nhi vẫn luôn hi vọng có thể cùng anh ở chung một chỗ, anh, thương yêu Thiên Nhi đi, thật tốt thương yêu Thiên Nhi đi.”

Giang Thiên Nhi nói xong lập tức cởi quần áo trên người mình ra. Ánh mắt cô vội vàng hận không thể lập tức nhào tới đem Giang Triết xé nát.

Ánh mắt như vậy liệu ai có thể ngăn cản, huống chi cô bé kia là người trong lòng anh bao nhiêu năm nay.

Giang Triết không có biện pháp không chê, anh âm thầm mắng một câu.

Cút ngay, cái gì em gái, nếu như muốn trừng phạt, cứ để cho ông trời trừng phạt anh thôi.

Anh ôm Giang Thiên Nhi thật chặt, hai thân thể xích lỏng dán lại với nhau, bốn phía đều là kích tình.

Bọn họ cùng nhau lặn đến trên mặt thảm, vội vàng từ trên người đối phương tìm kiếm trấn an.

Sợ Giang Thiển Nhi cảm lạnh, Giang Triết vội vàng ôm lấy Giang Thiển Nhi, nhưng Giang Thiển Nhi giống như bạch tuộc bám thật chặt trên người Giang Triết.

Hai người cùng nhau lặn đến trên giường, chẳng qua, chưa tới hai phút lại lặn trở về trên thảm.

“Anh, anh, anh.” Trong từng tiếng gọi chỉ có đòi hỏi.

Giang Triết chỉ cảm giác đầu mình đau muốn chết, người trước mắt thậm trí càng không ngừng dung đưa.

Anh chỉ có thể dựa vào bản năng, sợ làm Giang Thiển Nhi đau, vẫn không dám đi vào.

“Anh, cầu xin anh, nhanh lên một chút.” Giang Thiển Nhi thiếu chút nữa khóc không ra tiếng.

“Muốn anh, muốn anh.”

“Được, được.”

Giang Triết ôn nhu an ủi, sau đó dùng lực một X.

Khi thân thể anh hoàn toàn đi vào bên trong Giang Thiển Nhi, mơ hồ có cảm giác không đúng, tựa hồ quá mức thuận lợi, tại sao không có cái gì ngăn trở?

Tuy nhiên, một giây kế tiếp anh đã bị sự vui thích nuốt hết, thân thể Giang Thiển Nhi càng không ngừng giãn dãn, cô cực lực XX Giang Triết, khiến Giang Triết rất nhanh bị hưng phấn bao vây.

Quá nhanh, thật sự quá nhanh.

“Thiển Nhi, chậm một chút, làm sao em có vẻ điều luyện như vậy?”

Giang Triết ha hả cười khúc khích, sau đó ngoe đầu.

“Anh, anh.” Người phía dưới không ngừng kêu, tuy nhiên nó không được đáp lại, chỉ có tiếng ngáy từ trên đỉnh đầu truyền đến.

Giang Thiển Nhi dùng sức đem người phí trên đẩy ra, sau đó đem Giang Triết mằm ngửa trên giường.

Cô tỉnh té nhìn Giang Triết, rốt cuộc người đàn ông này cũng thuộc về mình.

Ánh mắt cô gần như tham lam, cô suy nghĩ một chút, rốt cuộc rặng chân ở trên người Giang Triết, sau đó lại XX một phen, mãi cho đến khi mình đạt tới Xx, cô rốt cuộc thỏa mãn.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 38: Rốt cuộc là cô gái nào

Sau khi tỉnh dậy Giang Triết phát hiện mình thế nhưng nằm trên mặt thảm, xem ra ngày hôm qua mình uống quá nhiều rượu, thậm trí không kịp bò lên giường, nhìn thân thể mình một chút anh không khỏi nhủ may một cái, mình tại sao lại không mặc quần áo? Tỉnh té nhìn xuống hạ thân, trong không khí tựa hồ có một loại mùi thơm xa lạ.

Tôi hôm qua rốt cuộc xảy ra chuyện gì?

Anh gõ đầu mình, tựa hồ là một giấc mộng đẹp, anh mơ thấy Giang Thiển Nhi, sau đó thì sao? Sau đó thì sao?

Giang Triết lại nhìn mình một chút, chẳng lẽ tối qua không phía là mơ, là thật sao?

Anh lắc đầu một cái, không thể nào.

Thiển Nhi làm sao tìm được khách sạn, Thiển Nhi dị ứng rượu còn nghiêm trọng, Thiển Nhi tính tình hướng nội, chủ yếu nhất là cô không phải là một cô

gái dâm dăng, nếu không hai người cũng không cần thống khổ như vậy.

Nghĩ tới đây, Giang Triết đột nhiên cả kinh, tối hôm qua rốt cuộc là ai? Còn dám giả mạo Giang Thiển Nhi?

Đáng chết, sớm biết thì anh đã không uống nhiều rượu như vậy. Anh nhanh chóng lấy quần áo mặc vào.

Lấy điện thoại ra, nhớ tới A Đức không có ở đây.

Đang suy nghĩ xem gọi điện thoại cho ai thì điện thoại đột nhiên vang lên.

“Giang tổng, xin hỏi lúc nào thì tôi đón ngài?” Thanh âm thận trọng của tài xế La Đình truyền đến.

“Mười phút sau ở cửa tiệm rượu.” Giang Triết nhận nhặt phân phó.” Hiện tại việc quan trọng nhất là phải tra ra tối hôm qua rốt cuộc là cô gái nào.

Anh gọi điện thoại nội bộ, khiến tổng đài lập tức đi tìm Tổng giám đốc khách sạn

Mấy phút sau bên ngoài vang lên tiếng gõ cửa.

Giang Triết sửa sang lại xong xuôi, sau đó đi ra mở cửa, chính là tổng giám đốc khách sạn.

Thật ra thì tối hôm qua Giang Triết ngủ lại chỗ này, quản lý khách sạn nghĩ một chút thấy không ổn, vì vậy cuối cùng quyết định buổi tối lưu lại, lúc này điện thoại bàn gọi tới làm hắn sợ muốn tè ra quần, lập tức chạy tới.

Giang Triết bảo hắn vào cửa, sau đó đóng cửa lại.

“Tua chín giờ ngày hôm qua, không, từ buổi trưa lúc vào đây đến chín giờ lấy tất cả băng ghi hình đến đây, tôi muốn mang đến công ty.”

“Giang tổng.”

“Thế nào? Không được?” Giang Triết giọng lạnh lùng.

“Có thể, có thể, Giang tổng xin đợi một chút.”

Tổng giám đốc khách sạn nhanh chóng mở cửa, sau đó biến mất. Hơn mười phút sau, lại có tiếng gõ cửa phòng vang lên, mấy cuộn băng ghi hình được chuyển vào.

“Xin hỏi Giang tổng, đã xảy ra chuyện gì?”

Tổng giám đốc khách sạn đánh bạo hỏi, trên người đều là mồ hôi lạnh. Nghĩ tới nhất định là có chuyện phát sinh rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 39: Cô gái đó không phải đồ ăn của cậu

Giang Triết cũng không nói chuyện, chẳng qua là ánh mắt lạnh lùng quét đến mặt quản lý

Dọa cho quản lý sợ đến thở cũng không dám thở mạnh, vội vàng vọt nói: “Tôi chỉ tùy tiện hỏi một chút, tùy tiện hỏi một chút.” Ông ta vừa nói vừa lui về phía sau.

Thượng Đế a, về sau không cần nhận mối làm ăn như vậy, nếu không buổi tối nhất định gặp ác mộng.

“Những cuộn băng ghi hình này tôi sẽ cầm đi.”

Giang Triết hướng về phía quản lý giờ mấy cuộn băng ghi hình lên.

“Ngài cầm đi, cầm đi.” Quản lý lau mồ hôi lạnh trên trán, vừa lẩm nhẩm một câu, “Xin hỏi còn cần gì khác không?”

Vừa nói xong những lời này, quản lý hối hận đến muốn cắn đầu lưỡi của mình, Giang tổng, người ta còn chưa nói muốn gì?

Lần này, ông không đợi Giang Triết trả lời, vội vàng nói: “Thật xin lỗi, thật xin lỗi, cáo từ.”

Ai, khí thế lớn như vậy quả thật không đặc tội nổi.

Giang Triết trực tiếp xuống lầu, tài xế đã sớm chờ ở cửa, vừa nhìn thấy Giang Triết ra ngoài vội vàng mở cửa xe.

“ Công ty.”

Giờ phút này, trong lòng có bao nhiêu gấp gáp. Anh chỉ nghĩ tới việc vội vàng nhìn nội dung các cuộn băng ghi hình này, chỉ muốn biết rốt cuộc là ai? Anh đã hoàn toàn quên chuyện tối qua gọi cho Giang Thiên Nhi, bảo hôm nay buổi sáng sẽ về nhà.

Trên đường đến công ty, Giang Triết gọi điện thoại cho người của bộ phận kỹ thuật, lúc anh đến phong làm việc, chủ nhiệm bộ phận kỹ thuật đã đợi ở cửa.

Giang Triết đẩy cửa ra, đem cuộn băng ghi hình đưa cho chủ nhiệm.

“ Tìm cô gái xuất hiện ở cửa gian phòng V888.”

Chủ nhiệm bộ phận kỹ thuật gật đầu, sau đó nhận lấy băng ghi hình.

Giang Triết đi tới cửa sổ nhìn xuống dưới. Chính là ở giữa trung tâm, lối đi bộ đều là người.

Trong đầu anh tình tứ nhớ lại mấy người phụ nữ mình từng lui tới, tựa hồ từng người đều có thể, lại cũng vừa như không thể.

“ Giang tổng ”

Giang Triết quay đầu, chỉ thấy màn ảnh cố định ở trên người một cô gái, cô gái kia vóc người rất giống Giang Thiên Nhi, lúc sáu giờ, cô tiến vào khách sạn, cô từng đi phòng bao của Lý cục, sau đó lại đi theo anh và Trần Âu Ly mãi cho đến gian phòng V888.

“ Lục Không Cách, Lục Không Cách.” Giang Triết hận không thể một quyền đập vỡ màn hình kia.

Anh lấy điện thoại di động ra, sau đó ấn một dãy số.

“ Thay tôi tìm một người, cậu nên đáp ứng, gọi Lục Không Cách.”

“ Làm sao cậu lại chọc cô ta? Đã nói với cậu bao nhiêu lần, cô gái kia không phải là món ăn của cậu.” Đầu bên kia điện thoại không chút để ý nói, nhưng có chút không tin được.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 40: Anh sẽ không cùng bất kì người phụ nữ nào sinh con

“ Bớt sàm ngôn đi, nói cậu tra thì liền tra đi.” Giang Triết cơ hồ là thẹn quá hóa giận.

Anh không sợ những chuyện khác, dù sao chuyện như vậy cũng không phải là lần đầu tiên anh làm, nhưng anh sợ sẽ để lại hậu quả, ngày hôm qua anh không có dùng bất kì biện pháp phòng hộ nào, mà tối đó Lục Không Cách khẳng định đã có chuẩn bị trước khi hành động, cô ta ước gì mình mang thai, làm sao có thể dùng biện pháp phòng hộ.

Anh sẽ không cho bất kì người phụ nữ nào mang thai, trừ Giang Thiên Nhi, nhưng Giang Thiên Nhi lại không được.

“ Này, Giang Triết, đây chính là cậu không phải, cầu tôi giúp còn chảnh như vậy?” Vẫn là thanh âm dửng dưng như vậy, Giang Triết lập tức cúp điện thoại, anh biết Giang Phấn sẽ đi làm.

Cậu ta thích đùa giỡn, nhưng làm việc lại rất chăm chỉ nghiêm túc.

Quả nhiên, khoảng 20 phút sau, Giang Triết liền nhận được điện thoại của Giang Phấn

“ Người anh em, rốt cuộc cậu chọc người ta như thế nào, nửa tháng trước, Lục gia đột nhiên bán công ty, sau đó người của Lục gia đột nhiên biến mất, mười mấy phút trước tôi đi tra xét, trong biệt thự quả thật không có một bóng người.”

“ Xuất nhập cảnh ghi chép thế nào?” Đúng là có chuẩn bị, đoán chừng ghi chép xuất nhập cảnh cũng đã bị xóa sạch.

“ Không có ghi chép.”

Giang Triết trầm mặc không nói, anh tin tưởng tác phong làm việc của Giang Phấn, nếu như cậu ta nói không có, vậy thì thật phiền toái.

“Mặc kệ, tôi bắt kẻ cậu dùng phương pháp gì, đều phải giúp tôi tra được người này, dù có đào sâu ba thước.”

Giang Triết nói xong liền tắt điện thoại.

Giang Phấn là anh họ của anh, từ nhỏ thích Thiên Mã Hành Không, còn có suy luận, sau khi lớn lên cha mẹ phản đối phản đối, làm một thám tử tư. Trên thực tế, cậu ta vô cùng thành công, bất luận kẻ nào cũng biết, chỉ cần Giang Phấn chịu tiếp nhận, vậy thì chứng tỏ chuyện đã thành công rồi.

Cho nên, anh tin tưởng Giang Phấn nhất định có thể thay anh tìm ra Lục Không Cách.

Điện thoại di động đột nhiên vang lên, Giang Triết khẽ cau mày, anh giờ phút này chỉ muốn yên tĩnh một chút, anh không muốn nhận điện thoại, nhưng vẫn nhìn phía dây số, không khỏi ngăn người, phía trên kia đang hiện lên dây số của Giang Thiển Nhi.

“Anh” Thanh âm sợ hãi, căn bản không giống thanh âm của Giang Thiển Nhi ngày thường.

Giang Triết chậm rãi nhắm mắt lại, anh lập tức nhớ tới lời cam kết ngày hôm qua.

“Thiển Nhi, thật xin lỗi, anh quên mất.” Trong nội tâm thật sâu áy náy, cho dù bận rộn cũng không nên quên chuyện đã hứa với Thiển Nhi.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41: Bây giờ hối hận

"Anh không có việc gì là tốt rồi, em còn sợ....." Bên kia mất tự nhiên cười óc cười

"Khiến Thiển Nhi lo lắng rồi! Anh chỉ là có chút việc bận."

Trải qua chuyện tối hôm qua, anh không thể đối mặt với Thiển Nhi, ít nhất tạm thời là không thể.

Nói cho cùng thì trên người anh vẫn có nhược điểm, nếu không phải là vậy thì Lục Không Cách cũng đã không lợi dụng lúc anh say rượu mà giờ trò.

Hối hận, đúng vậy, anh hối hận, là hối hận trước nay chưa từng có, Giang Triết đã làm biết bao nhiêu chuyện nhưng chưa từng có hối hận, vậy mà bây giờ lại hối hận.

Cuộc sống ngày càng bình tĩnh, chẳng qua là giải trí Hạ Thiên lại tung ra tin tức, tổng giám đốc tập đoàn Minh Đế Giang Triết tiên sinh cảm thấy bận tâm vì tình hình giao thông hiện tại, anh hy vọng trong thời gian này mọi người chú ý an toàn một chút, không để phát sinh sự cố.

Giang Triết cín nói, trong tất cả sự cố thì có đến 80% là do say rượu gây nên, vì an toàn của cư dân thành phố A Giang tiên sinh tích cực hô hào mọi người tiến vào hàng ngũ kiêng rượu.

Minh Đế là tập đoàn đứng đầu ở thành phố A, Giang Triết tiên sinh dẫn đầu trong việc kiêng rượu, kể từ hôm nay, tất cả các cuộc xã giao của Minh Đế đều được tiến hành ở phòng trà.

Lập tức các khách sạn ở thành phố A tiến vào giai đoạn ế oải, mà phòng trà lại buôn bán rất thuận lợi.

Giang Triết đã từ chối tất cả các cuộc xã giao, những cuộc xã giao không thể từ chối được thì cũng chỉ mời khách uống trà.

Việc làm lần này đã được cư dân thành phố A khen không dứt lời, thật ra thì chỉ có Giang Triết biết anh làm như vậy là bởi vì áy náy.

Giang Thiển Nhi đi vào trường học, vẫn là Giang Triết tự mình đưa đón.

Một ngày này, Giang Thiển Nhi được Giang Triết đưa đến trường học.

"Anh, hẹn gặp lại." Giang Thiển Nhi ừ nói lời tạm biệt với Giang Triết.

Giang Triết gật đầu, ánh mắt ôn nhu.

"Cẩn thận, gần tới anh tới đón em."

"Dạ."

Guang Thiên Nhi gạt đầu một cái liền xuống xe.

Mới đi được mấy bước được, mấy bước điện thoại trong túi xách chợt vang lên.

Giang Thiên Nhi cúi đầu cười, thế nào mới tách ừ ra đã gọi điện tới?

"Anh, Sao vậy?"

Giang Thiên Nhi cười noi.

Bên kia không có trả lời, trong lòng Giang Thiên Nhi trầm xuống, chẳng lẽ không phải là điện thoại của anh, mới vừa rồi là bản thân mất hồn

"Ngại qua, Giang tiểu thư, tôi không phải là anh cô để cho cô thất vọng rồi." Bên trong điện thoại truyền ra tiếng cười như chuông bạc.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42: Là hài tử của Giang Triết

"Cô... hy vọng... tôi làm gì?" Thân thể tựa như đã không thuộc về mình, không, ngay cả ý thức cũng không còn là của cô, chỉ biết khổ sở hỏi.

"Giang Thiên Nhi." Lục Không Cách từ trên bàn đưa tay ra nắm lấy tay Lục Không Cách.

Đây là lần đầu tiên Giang Thiên Nhi cùng người khác bắt tay ngoại trừ Giang Triết, cô khẽ nhủ mảy một cái, dùng lực tránh thoát.

Giang Thiên Nhi nhìn Tay vừa bị Lục Không Cách cầm, cô lấy khăn giấy trên bàn nhẹ nhàng lau,

"Giang Thiên Nhi."

Đối với hành động của Giang Thiên Nhi, Lục Không Cách xem thường, dù sao bất kể như thế nào, hôm nay mình chỉ cần thành công là được.

"Theo như Giang Triết nói thì cô chính là tiểu cô cô rồi, cô từng trải qua cảm giác không có ba ba chắc cô cũng hiểu, Giang Thiên Nhi, xin cô giúp tôi nói với Giang Triết được không?"

Trên mặt Lục Không Cách toàn bộ đều là nước mắt, cô nhìn Giang Thiên Nhi, trong mắt có ý cầu khẩn.

"Tại sao cô không đi tìm Giang Triết?"

"Tôi cũng muốn vậy, nhưng là Giang Triết không muốn thấy tôi. Anh ấy vẫn không đồng ý để tôi sinh con, nếu tôi mà nói tôi có hài tử, anh ấy nhất định bắt tôi đi phá thai, cô cũng là một nữ nhân, chắc cô cũng biết loại tâm tình này, đứa con chính là miếng thịt của người mẹ, người mẹ sao có thể dứt bỏ đứa con này đây?"

Lục Không Cách thương xót khóc thút thít.

Giang Thiên Nhi ngồi đó không nhúc nhích, trong lòng như có tảng đá đè lên. Thật ra, cô có thể đứng lên phất tay áo rời đi.

Cô biết Giang Triết sẽ kết hôn, rồi sinh con, nhưng cô không nghĩ sẽ nhanh như vậy, thật ra trong khoảng thời gian này cô vẫn luôn dối gạt mình, nếu anh không kết hôn, mình cũng không kết hôn, sau đó cùng nhau sống đến già.

Nhưng là bây giờ có cô gái nhảy ra nói mình mang thai con của anh.

Cô không phải là người máu lạnh, đối với chuyện này cô không có cánh nào.

Cô chậm rãi đứng dậy.

"Giang Thiên Nhi." Lục Không Cách nhào tới bắt được tay của Giang Thiên Nhi.

Sắc mặt của Giang Thiên Nhi trở nên trắng bệch, cô nhìn tay mình bị hai tay Lục Không Cách nắm lấy, cánh tay Lục Không Cách giống như rắn độc quấn lấy.

"Giang Thiên Nhi, cô nói một câu cũng không được sao? Cô tại sao không chịu nói, có phải hay không cô cùng Giang Triết muốn duy trì quan hệ kia.

"Câm miệng." Giang Thiển Nhi thân thể lung lay.

"Nếu không phải thì cô tại sao không chịu giúp tôi? Giang Thiển Nhi, đây là hài tử của Giang gia các người, cầu xin cô không nên tuyệt tình như vậy có được hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 43: Cô cùng Giang Triết không hề nhưng kiện bí mật của cô

"Cô... hy vọng... tôi làm gì?" Thân thể tựa như đã không thuộc về mình, không, ngay cả ý thức cũng không còn là của cô, chỉ biết khổ sở hỏi.

"Giang Thiển Nhi." Lục Không Cách từ trên bàn đưa tay ra nắm lấy tay Lục Không Cách.

Đây là lần đầu tiên Giang Thiển Nhi cùng người khác bắt tay ngoại trừ Giang Triết, cô khẽ nhủ mảy một cái, dùng lực tránh thoát.

Giang Thiển Nhi nhìn Tay vừa bị Lục Không Cách cầm, cô lấy khăn giấy trên bàn nhẹ nhàng lau,

"Giang Thiển Nhi."

Đối với hành động của Giang Thiển Nhi, Lục Không Cách xem thường, dù sao bất kể như thế nào, hôm nay mình chỉ cần thành công là được.

"Theo như Giang Triết nói thì cô chính là tiểu cô cô rồi, cô từng trải qua cảm giác không có ba ba chắc cô cũng hiểu, Giang Thiển Nhi, xin cô giúp tôi nói với Giang Triết được không?"

Trên mặt Lục Không Cách toàn bộ đều là nước mắt, cô nhìn Giang Thiển Nhi, trong mắt có ý cầu khẩn.

"Tại sao cô không đi tìm Giang Triết?"

"Tôi cũng muốn vậy, nhưng là Giang Triết không muốn thấy tôi. Anh ấy vẫn không đồng ý để tôi sinh con, nếu tôi mà nói tôi có hài tử, anh ấy nhất định bắt tôi đi phá thai, cô cũng là một nữ nhân, chắc cô cũng biết loại tâm tình này, đứa con chính là miếng thịt của người mẹ, người mẹ sao có thể dứt bỏ đứa con này đây?"

Lục Không Cách thương xót khóc thút thít.

Giang Thiển Nhi ngồi đó không nhúc nhích, trong lòng như có tảng đá đè lên. Thật ra, cô có thể đứng lên phát tay áo rời đi.

Cô biết Giang Triết sẽ kết hôn, rồi sinh con, nhưng cô không nghĩ sẽ nhanh như vậy, thật ra trong khoảng thời gian này cô vẫn luôn đối gạt mình, nếu anh không kết hôn, mình cũng không kết hôn, sau đó cùng nhau sống đến già.

Nhưng là bây giờ có cô gái nhảy ra nói mình mang thai con của anh.

Cô không phải là người máu lạnh, đối với chuyện này cô không có cánh nào.

Cô chậm rãi đứng dậy.

"Giang Thiển Nhi." Lục Không Cách nhào tới bắt được tay của Giang Thiển Nhi.

Sắc mặt của Giang Thiển Nhi trở nên trắng bệch, cô nhìn tay mình bị hai tay Lục Không Cách nắm lấy, cánh tay Lục Không Cách giống như rắn độc quấn lấy.

"Giang Thiển Nhi, cô nói một câu cũng không được sao? Cô tại sao không chịu nói, có phải hay không cô cùng Giang Triết muốn duy trì quan hệ kia.

"Câm miệng." Giang Thiển Nhi thân thể lung lay.

"Nếu không phải thì cô tại sao không chịu giúp tôi? Giang Thiển Nhi, đây là hài tử của Giang gia các người, cầu xin cô không nên tuyệt tình như vậy có được hay không?"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [Ebook Full . Net](http://EbookFull.Net).

Chương 44: Cố gắng đè nén mình

"Nếu không phải như vậy. Cô tại sao không chịu giúp tôi. Giang Thiên Nhi, đây là hài tử Giang gia các người, cầu xin cô không cần tuyệt tình như vậy, có được hay không?"

Giang Thiên Nhi cắn chặt môi, sắc mặt ngày càng tái nhợt.

"Bảo Bảo, làm sao đây, người của Giang gia không cần con rồi, bọn họ không cần con."

Lục Không Cách vừa nói vừa xộc xệch đứng lên.

"Thì ra tất cả mọi người trên đời đều ích kỉ."

"Câm miệng."

Giang Thiên Nhi cuối cùng nói, Lục Không Cách, đây là chuyện riêng giữa cô và anh ấy, đừng tìm tới tôi, chỉ sợ cô cũng không giải quyết được đi, bởi vì cô không dám nói với anh cho nên mới tìm tôi đi?"

Giang Thiên Nhi khóe miệng lộ ra nụ cười tự giễu. "Điều này nói lên cái gì đây, cô vô dụng a, cô nếu đã không có bản lĩnh, tại sao còn để mình mang thai?"

Lục Không Cách xiết chặt nắm tay, cơ mặt vặn vẹo, cô hít thở thật sâu, ưu nhã vuốt ve vài sợi tóc của mình, sau đó cười nhạt: "Đúng vậy a, tôi thừa nhận là mình thủ đoạn không đủ cao, cho nên Giang Triết không cần tôi. Tôi cho rằng cô sẽ không giống vậy, cô cũng là nữ nhân sẽ đồng tình với tôi, thì ra cũng chỉ là như vậy."

Lục Không Cách nói xong đứng lên, cầm lấy túi xách ở trên ghế: "Không quan hệ, nếu người của Giang gia đã không cần, tôi cũng không cần thiết giữ lại."

Lục Không Cách lạnh lùng liếc mắt nhìn Giang Thiên Nhi, sau đó ngẩng đầu ưỡn ngực thẳng bước ra ngoài.

Giang Thiên Nhi nhìn trên bàn nhiệt khí rớt cuộc đứng dậy.

Giờ làm việc buổi chiều, thời điểm Giang Thiên Nhi vọt vào tập đoàn Minh Đế chính là lúc bận rộn nhất.

Người của Minh Đế đều biết Giang Thiên Nhi, cho nên vừa thấy cô liền rối rít hỏi han.

Giờ phút này trong lòng Giang Thiên Nhi rất rối rắm, cô thậm trí không có tâm tình cùng người khác nói chuyện, trực tiếp đi thẳng lên lầu.

Khi Giang Triết nhận được điện thoại còn chưa dám tin, cho nên, khi Giang Thiên Nhi xuất hiện ở cửa phòng làm việc, Giang Triết đã vui mừng đứng ở cửa.

"Sao lại tới đây?"

Phòng thư kí từng người một cúi đầu, giả bộ đang làm việc nhưng lỗ tai lại dựng lên, Giang tổng chỉ có thể ở trước mặt Giang Tiểu thư mới có thể ôn nhu như vậy đi.

Giang Thiên Nhi không nói lời nào, chỉ là tiến vào phòng làm việc.

"Sao vậy?"

Giang Triết nhìn Giang Thiên Nhi, trong mắt là tìm tòi nghiên cứu.

Dọc theo đường đi, Giang Thiên Nhi cố gắng đè nén mình, lời nói của Lục Không Cách vẫn một mực vang bên tai, nhưng là, nhìn thấy Giang Triết lại không biết phải nói gì.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yếu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 45: Không nên đụng ta

"Sao vậy?"

Giang Triết cảm thấy được sắc mặt Giang Thiển Nhi quái dị.

Sắc mặt cô vốn đã trắng bệch, giờ phút này không có một tia huyết sắc, bộ ngực kịch liệt phập phồng, mắt nhìn chăm chăm mặt của anh.

"Thiển Nhi." Giang Triết tiến lên một bước.

"Đừng có đụng em."

Giang Thiển Nhi lui về phía sau một bước, ánh mắt như cũ nhìn chăm chăm anh.

Tĩnh tâm lại, nếu như cô không phải là em gái cùng cha khác mẹ của Giang Triết, thì cô có thể đường hoàng nói với Giang Triết: "Giang Triết, không cho phép anh cùng cô gái khác ở chung một chỗ, em tuyệt đối không cho phép, anh biết không?"

Nhưng là, giữa cô và Giang Triết có một khoảng cách khổng lồ giống như ngọn núi mà cô và anh không có biện pháp vượt qua.

"Thiển Nhi."

Giang Triết cau mày, rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì.

Trong khoảng thời gian này, hai người hòa hợp chung sống, giờ phút này Giang Thiển Nhi giống như Gallo xù lông, căn bản không cho phép anh đụng vào.

"Anh."

Giang Thiển Nhi rút cuộc chậm rãi mở miệng, nước mắt lại lần nữa rơi xuống.

"Sao vậy?"

Giang Triết luống cuống tay chân, trong lòng lại đem những người đi theo Giang Thiển Nhi mắng một trận. Đều là một lũ vô dụng.

"Anh, anh, anh, anh." Giang Thiển Nhi chỉ lặp đi lặp lại một từ như vậy, cô liều mạng khắc chế mình, nhưng là trong lòng vẫn quặn đau.

"Anh, anh."

Giang Triết thở dài một hơi, anh dang tay ra, ôm Giang Thiển Nhi vào trong ngực.

Anh không thể hôn lên nước mắt trên mặt cô, chỉ có thể ôm cô, chỉ có thể ôm cô.

"Anh ở đây, anh ở đây?"

Giang Thiển Nhi gục trên đầu vai Giang Triết, có lẽ đây là lần cuối cùng từ nay về sau, Tiêu Lang không bao giờ thuộc về bản thân nữa (Tiêu Lang: cách gọi thân mật đối với người yêu)

Giang Thiển Nhi cố gắng hít lỗ mũi một cái, sau đó đẩy Giang Triết ra.

Cô nhìn Giang Triết, khéo miệng lộ ra một nụ cười.

"Anh, anh biết không, em sắp được làm cô cô rồi."

Giang Triết sùng sốt, sau đó nghĩ tới Lục Không Cách.

Trong khoảng thời gian này, anh không ngừng hỏi Giang Phấn tin tức của Lục Không Cách, nhưng trả lời anh chỉ luôn có ba chữ.

Vì chuyện lần này, Giang Triết còn hung hăng mắng Giang Phấn một trận.

"Thiển Nhi, em nói bậy gì vậy?"

"Anh, mới vừa rồi Lục Không Cách tới tìm em, cô ta nói, bản thân mang thai con của anh."

Cặp mắt Giang Triết cơ hồ muốn bốc lửa, thì ra đây cũng chính là mục đích của Lục Không Cách.

Anh nhìn mắt Giang Thiên Nhi xung đỏ trong đầu đột nhiên thoáng qua cái gì.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 46: Giang Triết lần đầu tiên tức giận

"Vậy thì thế nào?" Giang Triết nhìn Giang Thiên Nhi cười nhẹ.

"Anh, anh làm sao có thể như vậy? Đó là hài tử của anh."

Giang Triết cười: "Nếu là cô gái anh thích thì đó chính là con của anh, anh vẫn xem như bảo bối, vẫn thương yêu, nhưng nếu anh không thích cô gái đó."

Sắc mặt Giang Triết đột nhiên âm trầm, "Đây chẳng qua là một cục thịt mà thôi."

Giang Thiên Nhi nhìn Giang Triết có chút sững sờ, đây là lần đầu tiên cô nhìn thấy sắc mặt Giang Triết như vậy, cô cảm thấy có chút xa lạ, đại đa số thời gian, Giang Triết ở trước mặt cô đều rất ôn nhu, thậm trí ngay cả lúc cô phát giận với anh thì anh cũng chỉ bắt đầu cười một cái.

Giang Triết cảm giác bản thân đã hù dọa Giang Thiên Nhi, anh nhìn Giang Thiên Nhi, sau đó nhếch miệng lên.

"Thiên Nhi, cô ta dám tổn thương em, anh tuyệt đối sẽ không cùng cô ta ở chung một chỗ. Huống chi, em có biết để có được đứa bé này cô ta đã giờ thủ đoạn gì với anh không?"

Chuyện đêm đó lại xông lên đầu, anh tuyệt đối sẽ không tha thứ cho Lục Không Cách, cho nên, dù cô ta có dắt con đến trước mặt anh thì anh cũng không thừa nhận họ.

"Nhưng, anh....."

"Thiên Nhi, chẳng lẽ em hi vọng anh cưới cô ta?" Ánh mắt Giang Triết đột nhiên sắc bén, anh nhìn chăm chăm Giang Thiên Nhi.

Dĩ nhiên không muốn, nhưng lời này thiếu chút nữa cô đã thốt ra.

"Em không hi vọng liên lụy hài tử vô tội."

Giang Triết môi mỏng mím chặt, đáy mắt dâng lên lửa giận.

"Chính là hi vọng Lục Không cách bước vào cửa?"

Giang Thiên Nhi ngạc nhiên, "Chẳng lẽ em hi vọng thì anh liền cưới cô ta?"

"Không." Anh không suy nghĩ nói ra một chữ, sau đó đi tới trước cửa sổ, không nói một lời, Giang Thiên Nhi đứng ở nơi đó, tay chân có chút luống cuống, đây là lần đầu tiên Giang Triết tức giận, đúng vậy, trong kí ức của cô đây là lần đầu tiên anh tức giận.

Mặc dù cô thỉnh thoảng cũng sẽ hồ nháo, gây họa, nhưng Giang Triết nhiều lần cũng chỉ cười cười, sau đó nói: "Thiên Nhi, có thể cho anh vấn đề khó khăn được không, em như vậy anh không có cảm giác thành tựu."

Nghe lời nói đó Giang Thiên Nhi sẽ nín khóc mỉm cười, cô biết đây là Giang Triết đang an ủi cô, nhưng hôm nay, bởi vì chuyện này, anh lại tức giận.

Anh tại sao phải tức giận?

Bất kể anh ghét Lục Không Cách như thế nào thì đứa bé cũng là con của anh, nếu như không có tình cảm với cô ấy, sao anh lại cùng cô ấy phát sinh quan hệ?

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47: Rốt cuộc trêu ai trọc ai

Huống chi cô là đang nói về con của anh, đã có đứa bé thì đương nhiên phải phụ trách, không phải sao?

Anh tức giận cô cái gì đây?

Thật ra thì, trong truyện này cô mới là người thương tâm nhất, không phải sao? Từ đó về sau cô sẽ phải ở trong nhà nhìn bọn họ ân ân ái ái.

Giang Thiên Nhi chậm rãi xoay người, đột nhiên không biết mình phải làm gì.

Rõ ràng là hải tử của Lục Không Cách và Giang Triết, Lục Không Cách lại tức giận với cô, Giang Triết cũng tức giận với cô, dù sao cô trong ngoài đều không được lòng người.

Nghĩ tới đây, Giang Thiên Nhi không khỏi cảm thấy ủy khuất, cô chạy tới cửa, sau đó chọt kéo cửa ra.

"Không cho đi."

Nghe được thanh âm Giang Triết, cô chọt quay người, cúi kinh nói.

"Anh sao lại tức giận với em, đứa bé là của anh cùng cô ta, kết quả ai cũng nổi giận với em? Em rốt cuộc trêu chọc ai?"

Bởi vì nghe được tin tức thương, bởi vì mới vừa rồi Giang Triết rống giận với cô cho nên khó chịu, nín hồi lâu, nước mắt rốt cuộc chảy xuống.

Ánh mắt Giang Triết tinh tế híp lại, bên trong có ngọn lửa đang nhảy nhót.

"Cô ta hung dữ với em?"

Lục Không Cách, xem ra cô thật sự chán sống rồi.

Anh đóng cửa lại, sau đó ôm Giang Thiên Nhi vào trong lòng, "Đừng khóc, đừng khóc, là anh không đúng, anh không nên hung dữ với em."

Bản thân anh đúng là ám muội rồi, sao có thể đối với cô như vậy.

Thật ra mới vừa rồi anh tức giận là vì cô nói giúp cho Lục Không Cách, hơn nữa còn muốn cô ta vào nhà mình, cô chẳng lẽ không biết tình cảm của anh đối với cô sao.

Nhưng tình tâm lại, Giang Thiên Nhi biết anh đối tốt với cô, nhưng vậy thù thế nào? Cô là em gái, anh là anh trai, có thể thế nào đây?

Giang Thiên Nhi tựa hồ muốn đem tất cả thống khổ trong lòng phát tiết ra ngoài, cô tựa vào vai Giang Triết mà khóc.

Giang Triết cảm thấy lòng mình đau đớn không rút, vì vậy đem toàn bộ tức giận trút lên Lục Không Cách.

"Thiên Nhi, Thiên Nhi đều do anh không tốt đều do anh không tốt."

Anh ôn nhu an ủi.

Nhưng miệng vết thương một khi đã mở ra lại rất khó khép lại.

Giang Triết nhìn người trong ngực khóc thành một đoàn, hận không được hôn khô nước mắt của cô.

Giang Thiên Nhi rốt cuộc phát tiết xong, thút tha thút thít rồi từ từ bình tĩnh lại.

Giang Triết lấy tay nâng cằm Giang Thiên Nhi lên, nhìn nước mắt cô giống như hột đào, không khỏi thờ dãi một hơi.

"Nhìn xem, thế này làm sao ra ngoài gặp người?"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 48: Vượt qua tình cảm huynh muội

Giang Thiên Nhi không nói lời nào, chẳng qua là cái đầu dài chui vào trong ngực Giang Triết.

Giang Triết cũng không nói chuyện, chỉ ôm Giang Thiên Nhi.

Thật ra cả hai người đều biết tình cảm của họ đã vượt qua tình cảm huynh muội, đây là tình cảm tích lũy từ nhỏ đến lớn.

Mãi cho đến khi hơi thở của Giang Thiển Nhi hoàn toàn bình thường lại, mới để cô ngồi xuống ghế sofa, sau đó kêu bí thư mang một ly trà nóng vào.

Giang Thiển Nhi vừa nghe bí thư muốn đi vào, mắc cỡ muốn tránh vào bên trong.

Trong phòng làm việc của Giang Triết có một gian phòng nhỏ, là Giang Triết dùng để nghỉ ngơi.

Giang Triết chẳng qua là cười cười, cũng không nhiều lời, Thiển Nhi đang rất nhạy cảm, anh cái gì cũng không dám nói, nếu không, chọc giận cô rồi, với tính khí của cô, anh sẽ đau lòng.

Lúc thư kí đẩy cửa tiến vào, Giang Triết đã trở lại thành một Giang tổng cao cao tại thượng. "Đẩy tất cả các cuộc xã giao của chiều hôm nay lại."

Buổi chiều hôm nay rất tốt, muốn gặp vài người, nhưng vậy thì thế nào? Có quan trọng hơn cũng không quan trọng bằng Giang Thiển Nhi.

Thư kí dĩ nhiên không dám nói gì, đợi thư kí ra ngoài, Giang Triết đứng lên, kéo Giang Thiển Nhi ra ngoài.

"Uống chút trà nóng."

Anh nhẹ giọng dụ dỗ: "Lần sau không nên khóc như vậy, tổn thương đến thân thể, em chỉ cần nhớ, bất kể em bị ức khuất gì, anh đều sẽ thay em đòi lại."

Chuyện cười, Giang Thiển Nhi của anh há lại để người ta khi dễ?

Anh lạnh mắt, lấy điện thoại di động ra.

"Giang Phấn, nếu cậu không lập tức tra ra tung tích của Lục Không Cách, nếu không tôi sẽ phá phòng làm việc của cậu."

"Đừng, đừng, tôi đây không phải đến nói cho cậu sao?"

Giang Phấn lấy lòng nói, sau đó đem vị trí của Lục Không Cách nói cho Giang Triết biết.

Thật ra thì, Giang Phấn mới vừa tra được, Lục Không Cách vừa trở về nước, hơn nữa cô ở nước ngoài không dùng cái tên này, thậm trí ngay cả họ cũng bỏ, đây chính là nguyên nhân bọn họ không tra ra được.

Bên này Giang Triết nhớ địa chỉ của Lục Không Cách, liền gọi điện thoại cho A Đức.

"Tôi báo cho cậu địa chỉ, đưa Lục Không Cách vào bệnh viện, để Lâm Bản tìm người Giải phẫu cho cô ta."

A Đức dĩ nhiên không dám nói gì, Giang Thiển Nhi ngạc nhiên, sau đó cô ngẩng đầu lên.

"Giang Triết."

Giang Triết đem Giang Thiển Nhi ôm vào trong ngực.

"Em vẫn cho là Lục Không Cách đáng thương, thật ra thì em có nghĩ anh so với cô ta đáng thương hơn hay không. Lần trước anh uống nhiều rượu không dám về nhà, ở lại khách sạn, cô ta lại theo dõi anh, sau đó vào phòng của anh."

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 49: Thiện lương Giang Thiển Nhi

"Cô ta sao có thể như vậy?"

Vốn cho là Lục Không Cách là người đáng thương, thì ra cô ta cũng không đáng thương như vậy.

"Chuyện quá đáng còn ở phía sau, cô ta giả mạo thành bộ dạng của em, thừa dịp anh uống say, cùng anh phát sinh quan hệ. Thiển Nhi, một hài tử như vậy em nói anh có thể nhận không? Anh không thích Lục Không Cách, cùng cô ta ở chung một chỗ tâm trạng anh cảm thấy rất nặng nề, thời thời khắc khắc đều phải lo lắng đề phòng, nghĩ tới không biết cô ta sẽ làm cái gì để chinh ta. Thiển Nhi, một cô gái như vậy, nói không chừng anh sẽ bị cô ta hại chết."

"Không."

Giang Thiên Nhi lập tức bưng kín miệng Giang Triết, thân thể cô khẽ run lên.

Phải nói Giang Triết bảo vệ Giang Thiên Nhi rất tốt, ở trong mắt Giang Thiên Nhi, thế giới này rất đơn thuần, cho nên, mặc dù bản thân yêu Giang Triết, nhưng nghe được lời nói của Lục Không Cách, cảm thấy hải tặc quả thực không có cha, cho nên mới nói như vậy.

"Thiên Nhi, em vẫn cảm thấy anh đối với Lục Không Cách quá tàn nhẫn, nếu anh không tàn nhẫn, cô ta đã nghĩ muốn giết anh rồi, em biết không?"

Giang Triết thở dài thật sâu, anh nhìn Giang Thiên Nhi.

Thiên Nhi của anh cái gì cũng tốt, chỉ là quá mức lương thiện, cho nên dễ bị lừa, anh chỉ có thể bảo vệ cô, bảo bọc cô dưới đôi cánh của mình, cô mới có thể an toàn.

Điện thoại di động đột nhiên vang lên, là Lâm Bản.

"Giang Triết, cậu đem tôi tới chỗ này làm cái gì? Có phải cậu muốn biết tôi thành kẻ sát nhân mới an tâm không?"

Đối với Lâm Bản, Giang Triết cũng không có kiên nhẫn như vậy.

"Lâm Bản, không sao, nếu cậu không chịu, tôi có thể tìm người khác."

Lời nói lạnh lùng, không có ý nhân từ, sau đó liền cúp điện thoại.

Lâm Bản lại gọi điện lại.

"Giang Triết, tôi không có ý đó? Người ta mang thai, thân thể rất tiêu điều, cậu lại muốn tôi lấy đi hải tặc của người ta, có phải quá tàn nhẫn rồi không?"

Giang Triết cười lạnh, "Cái này nói tôi tàn nhẫn, cái kia cũng nói tôi tàn nhẫn, thì ra tôi thực sự là người tàn nhẫn nhất thế giới."

"Tôi không phải có ý này." Lâm Bản nhẹ nói: "Tôi chỉ hy vọng cậu có thể suy nghĩ kỹ càng."

"Lâm Bản, cậu đã điều tra thì nên biết đứa bé này lớn đến bao nhiêu. Khi đó cô ta làm tổn thương Thiên Nhi, tôi chỉ muốn giết cô ta, tôi sao lại cùng cô ta một chỗ, thậm trí để cô ta mang thai?"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 50: Hận không được xé nát Giang Triết

Lâm Bản không nói, anh cũng hiểu được, đứa bé này có thể không phải của Giang Triết, hoặc do Lục Không Cách dùng thủ đoạn âm mưu có được.

Suy nghĩ một chút cũng biết, với cá tính của Giang Triết sao có thể cùng cô gái mình không thích sinh con, anh rút cuộc cũng cúp điện thoại, sau đó gọi A Đức vào.

Mấy phút sau, Lục Không Cách được đưa vào phòng làm việc của Lâm Bản, thừa dịp cô chưa chuẩn bị A Đức cho cô chút thuốc an thần.

"Người làm cái gì? Người, lại là người, tại sao lại là người? Người có biết hay không tôi có thể kiện các người tội mưu sát."

Thanh âm dần nhẹ xuống, cô rút cuộc nhắm mắt lại.

Lâm Bản nhìn cô, trong lòng không khỏi thở dài.

Rõ ràng là một người phụ nữ xinh đẹp quyến rũ, vì sao phải yêu Giang Triết, chẳng lẽ không biết Giang Triết không phải người tùy tiện người nào cũng có thể yêu sao?

Lâm Bản gọi điện thoại cho một bác sĩ khoa phụ sản có quan hệ tương đối tốt đến đây.

Giải phẫu làm tương đối nhanh, thật ra thì trong lòng Lâm Bản vẫn có chút đau lòng, cho nên liên tục rặn dò bác sĩ khoa phụ sản đó phải cẩn thận.

Giải phẫu xong, Lâm Bản liền nói cho A Đức vẫn luôn chờ ngoài cửa.

A Đức vội vàng gọi điện cho Giang Triết.

"Tốt, nói Lâm Bản an bài cho cô ta một phòng bệnh, đợi cho cô ta tỉnh nói cho cô ta biết, cô mãi chỉ ở vị trí đó thôi."

"Dạ, Giang tổng."

A Đức vội vàng đem lời của Giang Triết chuyển cáo cho Lâm Bản, một chữ cũng không sót.

Lâm Bản có chút bất đắc dĩ, anh chỉ có thể đồng ý.

Sau khi an bài cho Lục Không Cách, Lâm Bản thuận tiện gọi cho Giang Triết một cú điện thoại.

A Đức vẫn canh giữ ở nơi đó.

Sắc trời dần tối, Giang Triết đưa Giang Thiên Nhi về bệnh viện, còn mình thì đến bệnh viện.

Nếu như theo lời Lâm Bản nói, thì bây giờ Lục Không Cách hẳn là tỉnh.

Quả nhiên, khi anh vừa đi đến cửa phòng bệnh thì nghe được bên trong chuyển đến tiếng "răng rắc".

Giang Triết dừng lại một chút, nghe được thanh âm bên trong không có ý dừng lại.

Cửa mở ra, ba người ngẩn người.

"Giang tổng."

A Đức phản ứng thật nhanh, vội vàng cung kính gọi.

Lục Không Cách vừa nhìn thấy Giang Triết, lập tức đánh tới, bộ dạng kia hận không được đem Giang Triết xé nát.

"Giang Triết, cái người ác độc này, sao ngươi có thể làm vậy?"

"Lục tiểu thư, ngàn vạn lần không được kích động, nếu không tôi không thể cam đoan thân thể cô sẽ như thế nào."

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51: Cấm kỵ yêu

"Ác độc?" Giang Triết cười lạnh một tiếng đó nhìn Lục Không Cách.

sau

"Nơi này còn có hai người đàn ông, bọn họ sẽ đối với cô như thế nào để lấy được đứa bé này, thật tò mò, bởi vì phụ nữ như vậy, đàn ông cơ hồ đều thích."

Giang Triết nhìn Lục Không Cách không biết có bao nhiêu hận, nếu như có một con dao trên bàn, nói không chừng anh sẽ đâm vào lồng ngực cô ta.

Những lời này thành công khiến Lục Không Cách ngậm miệng lại.

Hồi lâu, cô nói "Nhưng vậy thì thế nào? Dù vậy ngươi cũng không thể lấy đi con của ta. Giang Triết, tôi hận anh, tôi hận anh."

Tâm tình Lục Không Cách bắt đầu kích động.

Lâm Bản nhìn Giang Triết một chút, lại nhìn Lục Không Cách một chút, là một bác sĩ, anh nghĩ phải nhắc nhở Lục Không Cách, nhưng anh biết lúc này mình có nhắc nhở thì cũng vô ích.

"Cô trộm đồ của người ta, chẳng lẽ còn không muốn trả lại? Lục gia các người dạy dỗ như vậy hay sao?"

"Không cho phép phê bình ba mẹ ta."

Thanh âm Lục Không Cách nhẹ hơn nhiều, sau đó rút cuộc lấy tay che mặt khóc ồ lên.

Cô rút cuộc có lỗi gì, cô bắt quá chỉ yêu cái người đàn ông gọi là Giang Triết này mà thôi, nếu như anh không thích cô, anh có thể từ chối nói với cô, tại sao phải làm cô tổn thương.

"Lục Không Cách, cô vốn có thể có cuộc sống rất tốt, nhưng hết lần này đến lần khác, cô lại làm những chuyện tình ảo tưởng. Bất quá, cho dù cô làm gì, tôi cũng sẽ không để cô tổn thương Thiên Nhi."

Lục Không Cách ngẩng đầu lên, nhìn Giang Triết, sau đó đột nhiên cười to: "Giang Triết, ta cho là mình rất đáng thương, hiện tại mới hiểu được, so với anh tôi tính là cái gì?"

Giang Triết không nói, chẳng qua là sắc mặt âm trầm.

Cái người điên này, cô nói cái gì?"

A Đức chạy tới.

Lục Không Cách, tựa hồ không có nghe được A Đức nói, tiếp tục nói: "Tôi ít nhất còn có thể quang minh chính đại thích một người, đừng cảm nói với người đó em yêu anh. Nhưng Giang Triết, anh dám sao? Bởi vì tình yêu của anh sẽ không bao giờ gặp được ánh sáng, nếu như để cho người của thành phố A biết, Giang tổng thể nhưng lại yêu em gái của mình thì sẽ thế nào đây?"

"Ha ha... Thật buồn cười, cảm kích yêu, sẽ bị người ta phỉ nhổ."

Sắc mặt Giang Triết hơi đổi, A Đức ở phía sau động tác thật nhanh, Lục Không Cách vừa nói xong, A Đức liền hung hăng giáng một đòn lên mặt cô ta.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 52: Giang Triết là trắng trong nước

Sắc mặt Giang Triết hơi đổi, A Đức ở phía sau động tác thật nhanh, Lục Không Cách vừa mới nói xong, anh liền hung hăng đá một quyền lên mặt cô.

"A Đức." Lâm Bản hét to một tiếng, nhưng không kịp, quả đấm A Đức đã giáng lên mặt Lục không Cách.

"A" Lục Không Cách hét lên một tiếng, máu tươi chảy ra từ khóe miệng cô.

Lâm Bản khẽ nhíu mày một cái, đi ra ngoài, rất nhanh sau đó liền đi vào, trên tay cầm mấy thứ đồ.

"Cút ngay."

Lục Không Cách rống lớn một tiếng, Lâm Bản không nói lời nào, chẳng qua là nhìn Lục Không Cách.

"Tôi không đáng thương, tôi không đáng thương."

Lục Không Cách hướng về phía Lâm Bản lớn tiếng gầm gừ

"Rõ ràng không được yêu, lại cố tình quẩn quýt không chịu buông, không phải đáng thương vậy là gì?"

Lục Không Cách vẫn không nói, Giang Triết đã mở miệng.

"Tôi chỉ muốn cảnh cáo cô, về sau cách Thiên Nhi xa một chút, về chuyện giữa tôi và cô ấy không cần cô quan tâm."

Giang Triết nói xong quay đầu rời đi, A Đức cũng vội đuổi theo.

"Cút." Lục Không Cách lớn tiếng hét lên, nước mắt không ngừng được chảy xuống.

"Cô sao phải khổ như thế?" Lâm Bản cầm được cao bồi lên mặt Lục Không Cách.

"Cô có thể thay thế được Giang Thiên Nhi sao? Cái tên biến thái Giang Triết kia đem cô ấy nâng ở trong lòng bàn tay. Cô đụng đến Giang Thiên Nhi, cô có thể yên ổn sao? Lần trước là rượu, bất kể cô nói bản thân không cố ý, nhưng Giang Triết thì sao? Lần này lại là mạng thai, kết quả lại làm hại đến bản thân. Hắn đối với cô là còn hạ thủ lưu tình, chưa có đuổi tận giết cùng, nếu Giang Triết thật làm như vậy, đoán chừng cô sẽ chết không có đất chôn."

"Câm miệng, không muốn nghe, tôi cái gì cũng không muốn nghe."

Lục Không Cách che lỗ tai lại, không nùng lắng đầu."

"Tôi chỉ muốn cho cô hiểu, điều kiện của cô tốt như vậy, nam nhân trong thiên hạ nhiều như vậy, cô tại sao phải quẩn lấy Giang Triết? Trước mặt những người phụ nữ khác, lòng của Giang Triết giống như tảng đá, cô căn bản không có biện pháp dao động."

"Tôi không muốn nghe, tôi cái gì cũng không muốn nghe."

"Tìm một người đàn ông yêu mình sống cho thật tốt." Lâm Bản tựa hồ không có nghe Lục Không Cách nói, "Cô nói Giang Triết Có cái gì tốt, đối với cô mà nói hẳn chính là trắng trong nước."

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 53: Ôm Giang Thiển Nhi

"Cho dù hẳn yêu người, cũng là rất vất vả, đàn ông như vậy có gì tốt đâu?"

Lâm Bản vừa thay Lục Không Cách xử lý vết thương, vừa thao thao bất tuyệt.

Lục Không Cách không nói gì, nhưng nghe Lâm Bản nói lại đột nhiên cảm thấy rất có lý.

Chẳng qua là cô yêu không phải một năm, hai năm, mà là sáu năm, vì anh cô thậm trí không cần công việc, vì anh cha cô bán mất công ty, cho nên không thể dừng tay tuyệt đối không thể dừng tay.

Lúc Giang Triết trở về, Giang Thiển Nhi còn đang chờ anh về cùng ăn cơm, nhìn thấy anh đi vào, Giang Thiển Nhi đang ngồi trên ghế sofa lập tức đứng lên.

"Anh."

Thật ra thì cô rất muốn nhào vào ngực của anh, nhưng suy nghĩ một chút thấy ngược ngùng nên liền đứng ở đó.

Giang Triết giương như hiểu rõ tâm tư của cô, anh tiến lên vài bước ôm lấy Giang Thiển Nhi.

"Nha đầu ngọc, sao còn không ăn cơm?"

"Một mình ăn cơm không có mùi vị."

Giang Thiển Nhi buồn buồn nói. :)

"Tốt, vậy chúng ta cùng nhau ăn cơm." Giang Triết nói xong ôm lấy Giang Thiển Nhi ngồi xuống. :bird:

Thức ăn đã được mang lên, Giang Triết đã phân phó, cho nên toàn bộ đều là thức ăn Giang Thiển Nhi thích.

Ăn xong cơm tối, hai người ra ngoài đi dạo một chút, sau đó Giang Thiển Nhi trở về phòng, nhìn sách vở một chút.

Giang Triết ở lại với Giang Thiển Nhi, đợi cho cô ngủ sau đó mới trở về phòng mình.

Đêm nay cùng các đêm khác không có gì bất đồng, chuyện ban ngày đối với Giang Thiển Nhi tựa hồ đã không còn chút ảnh hưởng gì.

Mấy ngày về sau hai người vẫn bình an vô sự.

Một ngày này, buổi sáng Giang Triết đưa Giang Thiển Nhi đi học, anh nói với cô muốn đi công tác.

Giang Thiển Nhi đang muốn xuống xe liền ngưng lại động tác quay đầu nhìn Giang Triết.

"Có phải buổi tối không về nhà?"

Cô không thích buổi tối Giang Triết không có ở biệt thự.

Giang Triết cười khê.

"Thiển Nhi thích anh trở về hay không trở về?"

"Em....." Đáp án kia mắt thấy sẽ phải noki ra khỏi miệng rồi lại nuốt trở vào.

"Anh có trở về hay không liên quan gì đến em?"

Giang Thiến Nhi nghịch ngợm cười một tiếng.

"Thật? Vậy anh cũng không trở lại.

Giang Triết quay đầu, nhìn về phía trước, nhàn nhạt nói.

"Không cần."

Giang Thiến Nhi hô to một tiếng, quay đầu mới phát hiện khoe miệng Giang Triết đang cười, lập tức biết mình bị trêu đùa, dậm chân một cái, không để ý đến Giang Triết, vọt vào trường học.

Vừa đi vào cửa trường điện thoại di động bấm đầu vang lên, Giang Thiến Nhi lấy ra, phía trên nhảy lên tên Giang Triết.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yếu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54: Em chờ anh

"Anh."

"Thiến Nhi, anh sẽ trở về, em chờ anh."

Thanh âm ôn nhu, Giang Thiến Nhi bất tri bất giác đáp một tiếng "Dạ"

Mới đem điện thoại bỏ vào túi, lại nghe tiếng chuông điện thoại vang lên.

"Thế nào?"

"Tôi chỉ muốn tìm cô nói chuyện một lúc."

Thanh âm giống như đã từng quen biết, Giang Thiến Nhi tìm kiếm ở trong đầu, Lục Không Cách, là thanh âm Lục Không Cách.

"Giữa tôi và cô không có chuyện gì để nói." Giang Thiến Nhi lạnh lùng nói.

Không nghĩ tới bên kia tự nhiên thờ dài.

Giang Thiến Nhi người đàn ông này, tôi yêu đã sáu năm, hôm nay rốt cuộc phải buông tay, trong lòng vẫn có chút khó chịu, thật ra cũng không có gì, chỉ là muốn cùng cô nói chuyện phiếm, nếu như cô không yên tâm có thể để cho những vệ sĩ kia cùng đi."

Giang Thiến Nhi trầm mặc không nói.

"Tôi thật sự muốn lập tức rời xa nơi này, nơi này đã làm tôi quá thương tâm. Giang Thiến Nhi, tôi ở đây không có bạn bè, cô có thể hay không vì tôi nói lời tạm biệt, địa điểm vẫn là chỗ lần trước."

Giang Thiến Nhi vẫn không nói lời nào, nhưng cô thừa nhận mình có chút động tâm.

"Giang Thiến Nhi tôi chờ cô, bất kể là chờ đến khi nào, tôi cũng sẽ chờ cô, ngày mai tôi phải rời khỏi nơi này." Trong giọng nói Lục Không Cách có chút thương cảm.

"Được, tôi sẽ tới."

Giang Thiến Nhi rốt cuộc nói.

Cô xoay người, nhưng người hộ vệ phía sau lập tức đi tới.

Sau truyện lần trước Giang Triết hung hăng mắng A Đức một trận, cho nên bây giờ mọi người đối với Giang Thiến Nhi đều bảo vệ rất cẩn thận, tỉ mỉ.

"Giang Tiểu thư, cô muốn đi nơi nào?"

"Ở cửa trường học, thấy một người bạn, nếu các anh không yên lòng có thể đi theo tôi, nhưng không nên vào, nếu không mặt mũi của tôi biết để đâu."

Những người đó ngơ ngác nhìn ta, ta nhìn ngơ ngác.

"Giang tiểu thư, một người cũng không thể vào sao?"

"Đúng vậy, phải chờ ở cửa."

Giang Thiên Nhi nói xong, vừa móc điện thoại, vừa đi ra bên ngoài.

Cô thừa nhận mình bị cảm động, cho nên nhờ đồng học thay bản thân kêu trình diện sau, liền trực tiếp đi tới chỗ Lục Không Cách.

Mấy ngày không thấy, Lục Không Cách tiêu tụy đi rất nhiều, nhìn thấy Giang Thiên Nhi đi vào, cô thể nhưng đứng lên.

"Cô tại sao lại gầy như vậy?"

Lục Không Cách lắc đầu một cái, sau đó cười cười.

Cô(LKC) thật sẽ phải rời đi rồi, nhưng vẫn có chút không cam lòng, cho nên liền gọi điện thoại cho Giang Thiên Nhi, Lục Không Cách biết đây là trận cuối cùng rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Cô có thể có khả năng cho hấn cái gì?

"Nói thật, tôi phải dời đi, trong lòng thực sự không bỏ được."

Lục Không Cách cười khổ nhìn bên ngoài.

Giang Thiên Nhi không biết nên nói gì, thật ra thì sau khi tới bản thân phát hiện không thể nhưng không thể nói gì.

"Giang Triết thật rất quan tâm cô, nếu như anh ta biết tôi ở chỗ này cùng cô gặp mặt, chắc chắn sẽ lộ da tôi."

Giang Thiên Nhi cười cười, anh đối với mình thật sự quá tốt.

"Trong mấy ngày tôi nằm viện, anh ta cho người đến giục tôi nhiều lần, hận không được làm cho tôi biến mất khỏi đây, cho nên Giang Thiên Nhi, tôi rất hâm mộ cô."

Lục Không Cách sâu kín nói, đột nhiên chuyển mũi nhọn, "Ngày đó anh ta ở trước mặt tôi thừa nhận anh ta yêu cô."

"Cái gì?" Giang Thiên Nhi thiếu chút nữa nhảy dựng lên.

"Haha, Giang Thiên Nhi thực ra cô nên cảm thấy vui về mới đúng? Người đàn ông này một lòng yêu cô, nhưng có lúc tôi nghĩ, Giang Thiên Nhi, cô thật ích kỉ."

Giang Thiên Nhi nghe thể chấn động mạnh một cái, tròng mắt thất kinh.

"Chẳng lẽ không đúng sao? Giang Triết muốn yêu cô là chuyện của hấn, nhưng Giang Thiên Nhi, cô chẳng phải nên cự tuyệt sao?"

"Cự tuyệt, tôi vì sao phải cự tuyệt?"

"Vậy Giang Thiên Nhi, cô có khả năng cho hấn cái gì? Hấn là một người đàn ông khí huyết đang dâng trào, một người đàn ông nhu cầu đang rùng rục như vậy, cô thể nhưng để cho hấn buông tha sinh hoạt vui vẻ cùng cô sống cuộc sống của một hòa thượng?"

"Tôi không có ý nghĩ như vậy."

Giang Thiên Nhi vội vàng phủ nhận.

"Đúng vậy, cô quả thật không có ý nghĩ như vậy, bởi vì cô cũng không biết phải làm gì. Cô cùng hấn yêu nhau, bất luận là ai cũng không thể ngăn cản, cho dù như vậy là bị người phi nhủ, nhưng trừ tình thân yêu nhau, các người còn có thể làm gì? Giang Thiên Nhi, cô có khả năng sinh cho hấn một hài tử sao?"

"Giang Triết có một công ty lớn như vậy, Minh Đế lại là do cha người khổ tâm tạo dựng, hiện tại tập đoàn Minh Đế phát triển hùng hực khí thế, không thể phủ nhận Giang Triết rất có tài, nhưng trong đó cũng có tâm huyết của cha cô mà, chẳng lẽ cô nhẫn tâm để tập đoàn lụi bại trong tay hấn?"

Giang Thiên Nhi có chút kinh ngạc, cô chưa từng nghĩ đến những vấn đề này.

Chương 56: Không thể gặp cô

Giang Thiên Nhi cơ hồ có chút kinh ngạc, cô chưa từng nghĩ đến những vấn đề này, cô cho rằng nam nữ chỉ cần yêu nhau là được rồi.

Cô yêu Giang Triết, cô muốn cùng anh ở chung một chỗ, nhưng hôm nay Lục Không Cách đã hướng cô đến một sự thực tàn khốc.

Nếu như muốn cùng Giang Triết ở chung một chỗ thì cả đời cũng chỉ có thể như vậy thôi.

“Giang Triết quả thật rất thích cô, nhưng đó là bởi vì Giang Thiên Nhi cô từ nhỏ đến lớn luôn cùng hắn ở chung một chỗ, hắn không có cơ hội tiếp xúc với những cô gái ưu tú bên ngoài.” (Dĩ nhiên những lời này là giả, phụ nữ ưu tú bên cạnh Giang Triết đếm không xuể đâu.)

Nếu như một ngày kia cô rời khỏi hwans, nói không chừng, hắn sẽ gặp được một cô gái không biết tốt hơn cô bao nhiêu lần.”

“Không.”

Giang Thiên Nhi cúi đầu nói, đó là trường hợp cô vĩnh viễn không tương tượng được.

“Được rồi, nếu như các người thật sự muốn ở chung một chỗ, như vậy tôi liền chúc phúc cho hai người. những lời vừa rồi của tôi, hi vọng cô không để trong lòng, tôi chẳng qua cũng là suy nghĩ thay hai người, ngộ nhờ Giang gia không có người nổi rồi, có có mặt mũi nào đi gặp cha mình đây.”

Lục Không Cách uống một hộp cà phê, cái ly nhẹ nhàng lay động.

Nhìn Giang Thiên Nhi ngồi đối diện, đôi mày chau lại, suy tư vấn đề, trong lòng không khỏi âm thầm vui vẻ, đây không phải là bày tỏ, những lời đó đã từ từ đã động Giang Thiên Nhi.

“Thật là, tôi cũng thật nhiều chuyện, vấn đề này nên là Giang Triết suy tính, tôi chỉ bởi vì thương hắn, cho nên muốn cùng hắn chia sẻ một chút u sầu. Bất quá theo tính tình Giang Triết, dù hắn có đang suy tính cũng sẽ không nói với cô. Cho nên Giang Thiên Nhi, cô nên thừa nhận người đàn ông này đối với cô thật không phải tốt bình thường, nếu hắn đối tốt với cô, cô cũng có thể đồng dạng hồi báo. Nếu không cuối cùng có một ngày hắn sẽ mệt mỏi. Cô nghĩ, không thể dựa vào cô, không thể có hài tử, cuộc sống như thế còn là cuộc sống sao?”

Thật ra thì những lời vừa rồi không sai biệt lắm cũng đã nói qua, chẳng qua Lục Không Cách nhìn Giang Thiên Nhi bộ dạng thương tâm khổ sở thì trong lòng vui vẻ.

Giang Thiên Nhi, cái người anh biến thái kia của cô không phải vẫn yêu cô sao? Không phải là không thể chịu được cô có chút khổ sở sao? Tôi nhìn rất không thoải mái, tại sao Giang Thiên Nhi cô có thể có cuộc sống hạnh phúc, mà Lục Không Cách tôi phải cả đời khổ sở như vậy, tại sao?”

“Cho nên, Giang Thiên Nhi, suy nghĩ thật kỹ quan hệ của cô với hắn. Thật ra thì, đối với người ngoài mà nói, hết thảy đều không sao cả.”

Chương 57: Đau đớn khó có thể thở

“Cho nên Giang Thiên Nhi, suy nghĩ thật kỹ quan hệ của cô với hắn. Thật ra thì, đối với người ngoài mà nói hết thảy đều không sao cả. Có thể lúc đầu sẽ bị dư luận khiển trách, thời gian dài cũng sẽ chẳng ai chú ý đến hai người, nhưng, sống như vậy, cô muốn cả đời bị lương tâm cắn dứt sao.”

Lục Không Cách nói xong, thần nhiên đứng dậy, sau đó nói: “Tôi phải đi đây, đây là lời khuyên thật lòng của tôi, Giang Thiên Nhi, hi vọng cô có thể suy nghĩ một chút.”

Lục Không Cách nói xong đi ra ngoài.

Giang Triết, người cứ chờ nội bộ mâu thuẫn đi.

Giang Thiên Nhi vẫn ngây ngốc ngồi ở chỗ đó, không nhúc nhích, nửa giờ sau, hộ vệ ở ngoài cửa nhìn tình huống có chút không đúng, liền chạy vào, nhìn thấy Giang Thiên Nhi cứ ngồi như vậy.

“Giang tiểu thư.”

Những người hộ vệ kia sợ hết hồn, tiểu thư sao lại như vậy, chẳng lẽ bị ngốc sao?

“Tiểu thư, cô nói gì đi, không nên làm chúng tôi sợ.”

Giang Thiên Nhi lúc này mới ngẩng đầu lên, sau đó nhìn những người đó, “Tôi không sao.”

Chẳng qua là khó chịu, trong lòng rất khó chịu thôi.

Điện thoại di động vang lên, không muốn nhận điện thoại của bất kỳ ai, vào lúc này, chỉ muốn một mình yên lặng một chút.

Chỉ chốc lát sau, điện thoại của những người kia vang lên, một lát, người nọ khom người cầm điện thoại đi tới.

“Giang tiểu thư, điện thoại của Giang tổng.”

Giang Triết mỗi ngày đều gọi điện thoại cho cô, có lúc chỉ nói: “Thiên Nhi, anh mệt mỏi, chỉ muốn nghe âm thanh của em.”

Có phải bởi vì mình cho nên anh mệt mỏi?

Chính bản thân từ trước tới nay vẫn luôn yên tâm hưởng thụ anh đối tốt với cô, tới bây giờ cũng chưa từng nghĩ đến việc trong lòng anh có áp lực gì.

“Thiên Nhi, Thiên Nhi.” Bên tai có người không ngừng kêu.

“Anh.”

Giang Thiên Nhi nhẹ giọng gọi.

“Sao vậy? tâm tình không tốt sao? Tại sao không đi học?” Mỗi một câu đều rất ôn nhu làm người ta ấm áp.

Nếu như thường ngày Giang Thiên Nhi nhất định sẽ cười đùa vài lời, nhưng hôm nay cô không có bất kỳ tâm tình nào.

“Không có. Anh, em hiện tại có một số việc, em cúp trước.” Giang Thiên Nhi nói xong liền cúp điện thoại di động.

Thật ra thì, suy nghĩ kỹ, lời của Lục Không Cách rất có đạo lý.

Cô có thể không kết hôn, nhưng anh không thể, anh còn cả một tập đoàn khổng lồ, cần có người nối nghiệp, cho nên anh nhất định phải kết hôn, sinh con.

Trong lòng, đau đớn ngày càng tăng lên, làm cho cô khó có thể thở.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 58: Mềm nhũn, nhu hòa

Giang Triết dự định về nhà sớm hơn một canh giờ, theo trực giác, anh cảm thấy Giang Thiên Nhi có chuyện.

Nhưng lúc anh về đến nhà, quản gia nói Giang Thiên Nhi vẫn chưa về.

“Chuyện gì xảy ra.”

Giang Triết mặt lạnh, đã 10 giờ tối, thế nào còn chưa về nhà?

Anh lấy lấy điện thoại di động ra gọi cho cô, thế nhưng điện thoại của cô lại tắt máy.

Trong lòng dâng lên một loại cảm giác bất thường, vội vàng điều tra ghi chép các cuộc trò chuyện buổi sáng, sau đó gọi tới.

Bên kia rất nhanh bắt máy, sau đó cung kính gọi: “Giang tổng.”

“Tiểu thư đâu?”

“Tiểu thư hôm nay tham gia sinh nhật của một đồng học.”

Người nọ thành hoàng thành khùng trả lời, sợ mình nói sai cái gì.

Giang Triết khẽ cau mày, sinh nhật đồng học? Thế nào trước đó không có nghe Giang Thiên Nhi nói qua?

“Nam hay nữ?”

“Giang tổng, chúng tôi không rõ, bởi vì tiểu thư cùng một đám người đi vào.”

Đồ vô dụng, Giang Triết ở trong lòng hung hăng mắng.

“kêu tiểu thư nghe điện thoại.”

“Vâng.” Người nọ như được lệnh đại xá, cầm điện thoại di động vội vàng vọt vào phòng bao.

“Tiểu thư, điện thoại của Giang tổng.”

Giang Thiên Nhi khẽ chau chừ một lúc mới nhận lấy.

“Anh.” Thanh âm mềm nhũn, nhu nọa, từng cái treu trọc lòng của Giang Triết, một ngày một nhọc cứ như vậy tan thành mây khói.

“Sao vẫn chưa trở về?”

“Anh, hôm nay quên nói với anh, có một đồng học sinh nhật, tất cả mọi người đều ở đây, em cũng không thể đi đúng không?”

Giang Triết ở trong lòng than nhẹ, cô đã nói như vậy rồi, anh còn có thể cự tuyệt sao?

Nhưng là ở bên kia, ngay cả thời gian thở cũng không có, vội vàng vàng ăn cơm trưa, rồi lại tiếp tục xử lý công việc, chỉ muốn nhanh nhanh chạy về nhìn Giang Thiên Nhi, không nghĩ tới cô thế nhưng không có ở đây.

Trong lòng Giang Triết có chút không cam tâm.

“nam hay nữ?”

Giang Triết làm bộ không chút để ý nói, trên thực tế trong lòng như đang có hàng vạn con kiến đang bò.

“Ai nha, anh, anh hỏi cái này làm gì? Em cúp máy nha, anh cũng không cần chờ em ăn cơm tối.” Giang Thiên Nhi nói xong liền cúp điện thoại.

Trong lòng Giang Triết đầy lửa giận nhưng không biết tìm người nào để phát tiết.

“Giang tổng, đây là lễ vật cho tiểu thư.”

Thật đúng lúc người kia bắt hạnh hường.

“Ánh mắt người đúng là không dùng được? tiểu thư căn bản không có ở đây, người lấy ra làm cái gì?”

Giang Triết hướng về phía A Đức tức giận mắng một hồi.

A Đức khổ mà không nói được, rõ ràng Giang tổng vừa rồi kêu hắn về đến nhà thì lấy ra, ô ô.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59: Đứng ngồi không yên

Thời gian đột nhiên trở nên dài đằng đặc như thế.

Keertuwf khi Giang Thiên Nhi tới biệt thự, anh chưa từng ăn cơm một mình.

Thói quen dùng bữa của Giang Thiên Nhi tốt cô cùng, không kén ăn, cô đặc biệt thích ăn cua, nhưng lại không muốn động thủ, bởi vì cô cảm thấy nếu như mình bóc, trên tay đều có vị này, vì vậy Giang Triết liền gánh vác phần công việc này.

Hôm nay một mình ăn cơm, anh theo thói quen đem con cua bóc ra mới phát hiện người bên cạnh không có ở đây.

Cơm nước xong, theo thường ngày đều là cùng nói chuyện phiếm với Giang Thiên Nhi, vì vậy, hôm nay liền phát hiện thế nhưng không có việc gì làm.

Một mình ngồi ngây ngốc ở trên ghế sofa, cơ hồ cứ năm phút đồng hồ lại nhìn một hồi chuông, đến cuối cùng thậm trí đứng ngồi không yên, một mực ở trong phòng khách đi tới đi lui.

Điện thoại kia đã bị Giang Triết cầm đến phải bóng, cái mã số đã đọc lâu lâu lần lượt thông qua, lại một lần bị nhấn tắt.

Được rồi, được rồi, anh sẽ ở nơi này như con mèo nhảy loạn, để cho cô ở nơi nào chơi vui vẻ đi thôi.

Nghĩ như vậy, trong lòng rất cuộc bình tĩnh lại, sau đó nghe tiếng mở cửa.

Giang Triết lập tức đứng lên, sau đó đi ra đón.

“Trở lại?”

Giang Triết nghiêng đón, hướng về phía Giang Thiên Nhi lộ ra nụ cười.

Giang Thiên Nhi rõ ràng sùng sốt, ngược lại không nghĩ tới Giang Triết sẽ có thái độ như vậy.

“Anh, thì ra anh vẫn chưa ngủ?”

“phải.”

Giang Triết gạt đầu một cái, “Đi chơi vui vẻ không?”

“Vui vẻ, biết một người bạn mới.”

Giang Thiên Nhi xấu hổ cúi đầu.

“Bạn mới?”

Giang Triết cúi đầu nhìn về mặt Giang Thiên Nhi, sắc mặt hơi biến đổi.

“Không phải nói sinh nhật đồng học sao?”

“Đúng vậy a, đồng học sinh nhật nhưng người bạn kia còn mời vài bằng hữu của cô ấy tới.”

Giang Thiên Nhi ngẩng đầu lên, vẫn mắt to nhìn Giang Triết.

“Anh, em trước kia không tham gia những hoạt động như vậy, hiện tại em mới biết nó thật vui vẻ, anh, anh sẽ đồng ý với em lần sau để em tiếp tục tham gia những cuộc tụ hội như vậy phải không?”

Giang Triết quay đầu nhìn đồng hồ treo trên vách tường, phía trên kia kim chỉ giờ cùng kim chỉ phút đã hợp lại với nhau.

Anh khẽ nhíu mày một cái.

“Thiên Nhi, em nên nghỉ ngơi, có chuyện gì ngày mai lại nói.”

“Nhưng ngày mai, người bạn mới quen hẹn em đi dạo phố.”

Giang Thiên Nhi kì kì ngả ngả nói, thanh âm cũng thấp như muỗi kêu.

Giang Triết chỉ cảm giác mạch máu trên huyết thái dương đang đập kịch liệt.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yếu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60: Đem lần đầu tiên tặng cho anh

Giang Triết chỉ cảm giác mạch máu trên huyết thái dương đập kịch liệt.

“Phải tỉnh táo, tỉnh táo.” Giang Triết thật sâu hô hấp, càng không ngừng tự nhủ.

“Thiên Nhi, cái bạn mới đó là nam hay nữ?”

Giang Triết nói xong ánh mắt nhìn chăm chăm Giang Thiên Nhi.

“Anh nguoi thật ghét.”

Giang Thiên Nhi nói xong nhẹ nhàng đánh Giang Triết một cái, lại đồ búng cả mặt, sau đó quay lưng lại, cúi đầu.

Giang Triết chỉ cảm thấy máu toàn thân dồn hết lên đầu, một hơi cứ như vậy giấu ở ngực, lên không nổi, xuống cũng không được.

Giang Thiên Nhi thấy sau lưng vẫn không có động tĩnh liền quay đầu lại.

“Anh, anh làm sao vậy?”

Thật ra thì biết anh không vui, nhìn thấy bộ dạng này của anh liền muốn bỏ qua, nhưng liền nghĩ tới lời nói của Lục Không Cách.

“Em thích nam hài tử kia?”

Sắc mặt Giang Triết thật không tốt, anh không có trả lời Giang Thiên Nhi, chỉ tiếp tục hỏi.

“Em, em không biết, đây là lần đầu tiên em tiếp xúc với người con trai khác ngoại trừ anh. Chỉ là ở cùng hẳn cảm thấy rất thoải mái.”

Trên mặt Giang Triết không có bất kì huyết sắc, anh chỉ ngơ ngác nhìn Giang Thiên Nhi.

Anh vẫn cho là Giang Thiên Nhi yêu mình, thời gian trước không phải cô còn bởi vì biết mình là em gái anh mà khô sở sao?

Thế mà mới chỉ mấy tháng, cô lập tức liền thích bé trai khác, tại sao có thể?

Giang Triết vẫn cho là nếu hai người đã là anh em vậy thì cứ sống như vậy đến già, cô không lấy chồng, bản thân cũng không lập gia đình, nhưng tại sao cô có thể thích người khác, tại sao có thể?

“Anh, anh, nguoi làm sao vậy?”

“Giang Thiên Nhi, em thật rất thích người kia sao? Giang Thiên Nhi, em còn nhỏ, cơ hội còn nhiều cho nên không cần gấp gáp định đoạt như vậy được không?”

“Em không có định đoạt gì, chỉ là trước tiên muốn bắt đầu tiếp xúc, em đã là học sinh lớn, em đã đủ để cùng các bạn trai khác lui tới chứ?”

Trên mặt vẫn là nụ cười hồn nhiên, ngây thơ, mặc dù từng chữ trong miệng phun ra đều khiến lòng cô rỉ máu.

“Thiên Nhi có thể chờ đến khi em hai mươi tuổi hay không?”

Giang Triết khó khăn nói.

Sẽ để cho bản thân có được cô hai năm.

“Anh, tại sao? Thời điểm em chưa đầy 18 tuổi, anh nói chờ đầy 18 tuổi.”

Hôm nay nghĩ đến trong lòng cũng rất đau, nếu như sớm biết cô và Giang Triết là quan hệ như vậy, cô nên som một chút đem lần đầu tiên tặng cho Giang Triết.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 61: Có lẽ đau nhiều không bằng đau ít

“Hôm nay em rốt cuộc đầy 18 tuổi rồi, anh lại nói muốn hai mươi tuổi.”

“Kia không đồng dạng như vậy.”

Giang Triết chỉ cảm thấy Tâm phù khí táo(cái này ta không hiểu), chỉ cần nghĩ tới cô lập tức sẽ không còn quán lấy anh, không còn thuộc về anh, anh liền cảm thấy lòng tràn đầy phiền não.

“Có cái gì không giống nhau? Không phải là 18 tuổi có thể cùng anh ở đây cùng nhau, mà bởi vì hiện tại em không có lựa chọn anh. Anh, tại sao em không thể giống những nữ sinh khác? Em muốn một cuộc sống vui vẻ.”

Sắc mặt Giang Triết âm trầm đáng sợ.

“Giang Thiên Nhi, hôm nay em nhất định phải cùng anh nói những chuyện này sao?”

“Đúng vậy.”

Giang Thiên Nhi hạ quyết tâm, dù bất kể như thế nào, có đau đớn như thế nào.

“Thiên Nhi, chỉ vì một người em mới gặp một lần mà muốn cùng anh tranh luận.”

Giang Triết chậm rãi nhắm mắt lại, trong lòng tựa hồ như có người dùng dao găm không ngừng đâm vào.

Đó là một câu cỡ nào đau đớn, Giang Thiên Nhi chỉ có cảm giác cổ họng đột nhiên tắc nghẽn, giống như có người thắt chặt cổ họng cô, thậm trí không hô hấp được.

Anh, nhìn anh thống khổ như vậy, Thiên Nhi so với anh càng thêm thống khổ.

“Anh, anh phải phân rx phải trái, em chỉ là đang yêu cầu thôi.”

“Anh không nói đạo lí.”

“Giang Triết cười thâm

Thì ra lòng của cô thực sự đã bay ra ngoài, bản thân đã làm được bước này, anh chỉ muốn đem cô giấu ra sau mình, cung chiều cô, yêu cô, cô lại nói anh không nói đạo lí.

Giang Thiên Nhi quay lưng lại, ngón tay đã nhét vào trong miệng mình, hằm răng cắn thật chặt ngón tay, giống như chỉ có làm như vậy mới có thể quên đau đớn trong lòng.

“Anh, không phải sao? Em vẫn ngoan như vậy, em chỉ là suy nghĩ cùng nhiều người bất đồng lui tới, này có lỗi sao? Anh tại sao không đồng ý? Tại sao không đồng ý?”

Từng chữ tựa hồ như đang tố cáo, Giang Thiên Nhi giọng nói nghẹn ngào.

Giang Triết Không có để ý, anh cho là bởi vì là không đồng ý yêu cầu của Giang Thiên Nhi, cho nên cô mới khổ sở như vậy, anh căn bản không biết gì, thật ra thì Giang Thiên Nhi bởi vì muốn rút bỏ đoạn tình cảm này cho nên mới thống khổ không chịu nổi.

Đây là một đoạn nghiệt duyên, cô sớm muộn sẽ cùng Giang Triết tách ra, đau nhiều, có lẽ không bằng đau ít.

Giang Triết chậm rãi ngồi vào ghế sofa, trong lòng anh rối mù, thật ra anh biết, bất kể Giang thiên Nhi nói gì, anh cũng không có biện pháp cự tuyệt, từ nhi đến lớn luôn là như thế.

Anh tình nguyện vừa nhìn Giang Thiên Nhi vui vẻ cười, vừa không ngừng liếm láp vết thương của mình.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 62: Lòng đang rỉ máu

“Thiến Nhi, nếu hấn thật sự làm em vui vẻ, nếu anh tách hai người ra, em nhất định rất thương tâm, khổ sở, như vậy, em hãy đi đi.”

Từng chữ, từng chữ một đều rất khó khăn từ trong miệng anh nói ra.

Chờ bản thân nói xong mới phát hiện có lẽ đã dùng hết khí lực toàn thân.

Anh nhắm mắt lại, không chịu nói thêm một chữ nữa.

Giang Thiến Nhi quay đầu cắn môi, đợi một chút ném đến mùi tanh.

Dưới ánh đèn, sắc mặt Giang Triết trông rất đáng sợ.

Hắn không phải là... đợi một chút, có phải tâm thần bất an hay không?

Anh là người bận rộn? Bình thường thời gian buổi tối đều không đủ, nhưng tối hôm nay anh chuyện gì cũng không làm, thậm trí ngay cả TV cũng không mở.

Anh, thật xin lỗi, thật xin lỗi.

“Cảm ơn anh.”

Cố gắng lộ ra nụ cười, nhưng làm thế nào cũng cười không được, trong lòng từng giọt máu đang chảy.

Lỗ mũi đau xót, nước mắt không khống chế được từng giọt rơi xuống, chỉ sợ Giang Triết đột nhiên mở mắt, nhìn đến bộ dạng bản thân, Giang Thiến Nhi lấy tay che miệng mình, sau đó chạy lên lầu, vọt vào phòng của mình, dùng sức đóng cửa lại, sau đó dùng chân che miệng mình, im lặng khóc.

Một đêm này, đối với hai người mà nói đều là mất ngủ.

Khi ánh mặt trời xuyên thấu qua cửa sổ thì Giang Thiến Nhi đã tỉnh dậy.

Ngồi ở trước gương, đây là lần đầu tiên tỉnh tề về lòng này.

Thật ra thì, cô là một người rất lười.

Từ nhỏ đến lớn, cô vẫn là tóc ngắn, có một ngày Giang Triết nhìn cô nói: “Thiến Nhi, em nên nuôi tóc dài đi.”

Cũng bởi vì một câu nói như vậy Giang Thiến Nhi mới bắt đầu nuôi tóc dài.

Nhưng cô lười, không muốn chải tóc, vì vậy, mỗi lần đều là Giang Triết tới đây soi gương tết đuôi sam theo cô.

Vừa mới bắt đầu Giang Triết cũng làm không tốt, thường thường chưa tới buổi trưa đuôi sam liền tuột ra, vì vậy mỗi đêm liền đến trên xe, Giang Thiến Nhi gặp mặt Giang Triết sẽ bừa bời nói: “Tài nghệ của anh thật là tệ, hôm nay đuôi sam lại tuột rồi.”

Ở trước mặt Giang Thiến Nhi, tính khí Giang Triết vẫn rất tốt, “Có đồng học nói gì em sao? Là anh không tốt, anh lần nào cũng vậy.”

Vì vậy người đàn ông dong ruổi trên thươngng trường, cứ như vậy ngồi trên xe, tỉnh tề tết đuôi sam cho Giang Thiến Nhi.

Mãi cho đến khi Giang Thiến Nhi lớn lên, cô mới học được cách tết đuôi sam, nhưng, Giang Triết vẫn như cũ mỗi ngày sang đây xem cô.

Nghĩ tới những chuyện này, ánh mắt Giang Thiến Nhi đau xót, cô mở trừng hai mắt, sau đó nuốt xuống chua xót trong lòng.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 63: Cô vẫn là bảo bối của mình

Đi tới phòng ăn, Nhìn thấy bóng lưng Giang Triết, giống như quá khứ, mỗi buổi sáng, trong tay của hấn cầm một phần tờ báo, đang cúi đầu nhìn.

Nghe được tiếng bước chân, Giang Triết quay đầu.

“Thiến Nhi, ăn điểm tâm”

Trên bàn mỗi một món đều là món là cô thích, bởi vì chính cô không thích ăn lạnh, cho nên mỗi một món ăn đều rất tinh mỹ ở bên trong, phía dưới từ từ đun nóng,

Đây cũng là tính cách của Giang Triết, anh cho dù tức giận, cũng đối với cô rất tốt, mỗi một chuyện đều phải chu đáo.

Giang Thiến Nhi vừa muốn khóc, gần đây giường như cô trở nên thích khóc, có phải là vì đoạn thời gian trước cô đã qua hạnh phúc hay không, cho nên muốn đem toàn bộ nước mắt chảy khô.

“Anh, tối hôm qua em quên không nói, người bạn kia sẽ đến cùng em ăn điểm tâm”

Giang Thiến Nhi không dám ngắt đầu, sợ bị Giang Triết phát hiện hai mắt sưng đỏ.

Giang Triết đang lật tờ báo, tay khẽ dừng một chút.

“Thiến Nhi, bên ngoài nhất định em ăn không quen, nếu trong nhà đã chuẩn bị xong thì nên ăn đi.”

Anh cố gắng không chế cơn giận của mình, không nên sốt ruột khó nín như thế.

Ngày hôm qua ở ban công cả một buổi tối hút thuốc lá, nhìn trời càng ngày càng sáng, trong lòng chỉ có một quyết định.

Giang Thiến Nhi thích người khác cũng tốt, yêu người khác cũng tốt, trong lòng anh, cô vẫn là bảo bối, như vậy đủ rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 64: Trong lòng vô cùng bi thương

“Không cần, anh, hẳn có xe.”

Lửa giận trong lòng lập tức vọt lên.

“Giang thiến Nhi, em có cần thiết phải cùng anh phân chia rõ ràng như vậy không? Anh là anh của em, là người thân cận nhất của em trên thế giới này.”

“Em hiểu rõ, anh.”

Chính bởi vì anh là người thân cận nhất của cô trên thế giới này, cho nên mới phải ngoan tâm làm ra quyết định như vậy.

“nhưng, anh, chúng ta cũng còn phải cưới vợ lấy chồng, đúng không?”

Nhìn nụ cười thuần khiết kia, Giang Triết hận không thể xé nát nụ cười kia, muốn nhìn một chút phía sau nụ cười kia cất giấu cái gì.

“Được, em đi đi, đi đi.”

Giang Triết rút cuộc giận không kiềm được, đưa tay chỉ về phía cửa, sắc mặt nhăn nhó đáng sợ.

Giang Thiến Nhi lại nờ nụ cười hoàn mỹ ngay thơ, “Anh, em đi nha.”

Lúc đi tới cửa, lại đột nhiên quay mặt sang, hướng về phía Giang Triết làm một cái mặt quỷ.

“Anh, anh cũng thay em tìm một chị dâu đi, như vậy anh cũng sẽ không cô đơn tịch mịch.”

Nói xong “Ha ha ha.” Cười

Giết quay đầu nhìn những nữ vị trên bàn anh vì Giang Thiến Nhi mà chuẩn bị, chỉ cảm thấy thật châm chọc, anh hận không thể lập tức đem toàn bộ thức ăn trên bàn quét hết xuống sàn.

CHI là muốn, anh vẫn kêu A Đức đến.

“Ngày hôm qua những người đó như cũ đi theo tiểu thư.”

Nói xong câu đó, trong lòng cảm thấy vô cùng bi thương.

Từng bước từng bước ra khỏi biệt thự. “Thiếu gia, không ăn điểm tâm sao?”

A Đức đi theo ra ngoài.

Giang Triết làm như không nghe thấy, ngồi lên xe sau đó vô lực phát phát tay.

Không có Giang Thiên Nhi, không biết phải làm gì, không biết chuyện gì mới thích hợp với mình, ăn cơm cũng không có tâm tình, cũng may còn có chuyện của Minh Đế làm anh bận rộn.

Từ buổi sáng cho đến gần tối, Giang Triết căn bản không cho bất cứ hội thờ dõc, anh chỉ sợ dừng lại, sẽ nghĩ đến Giang Thiên Nhi, nghĩ đến Giang Thiên Nhi cười nói tự nhiên theo sát anh nói, ‘anh, anh cũng thay em tìm một chị dâu đi.’

Giang Thiên Nhi, em rốt cuộc có tâm hay không.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 65: Một mỹ nam

Đang suy nghĩ, điện thoại di động đột nhiên vang lên, đó là tiếng chuông quen thuộc.

Một giây kia Giang Triết chỉ có cảm giác tim mình như muốn nhảy ra ngoài, anh lấy điện thoại di động ra liên tục đề xuống.

“Anh”

Thanh âm mềm nhũn nhu nọa, hết lần này đến lần khác từng tiếng kéo dài.

Giang Triết chỉ cảm thấy đáy lòng trở nên mềm mại, một ngày một mới cứ như vậy vô tung vô ảnh biến mất.

Khéo miệng anh khẽ giờ lên, ngữ điệu nhẹ nhàng.

“Sao vậy? Có phải không kịp đợi? Anh tới đón em ngay?”

“Không phải, anh.”

Bên kia tựa hồ dẫu môi lên, “Em sợ anh quên, nên muốn nói với anh một tiếng, em hôm nay sẽ về trễ một chút.”

Trong lòng như rót xuống ngàn trượng, sắc mặt trở nên tối tăm.

“Anh, anh, anh có nghe hay không?”

Cũng không biết bên cạnh Giang Thiên Nhi là người nào, nói xong câu đó với Giang Triết liền cùng người bên cạnh thì thầm, cũng không biết là nói gì.

Giang Triết vẫn cho là giọng nói như vậy chỉ nói với một mình anh, bây giờ mới phát hiện thì ra anh không phải là duy nhất.

"Nghe." Đột nhiên cảm thấy một mới không muốn nói chuyện.

"Tốt lắm, cứ quyết định như vậy."

Giang Thiên Nhi nói xong lập tức cúp điện thoại.

"Tại sao phải làm như vậy?"

Người bên cạnh thấy bộ dạng Giang Thiên Nhi chán nản mắt mắt không nhìn được hỏi.

Đó là đồng học của cô, quan hệ của hai người cũng không tệ, lần này Giang Thiên Nhi nhờ đồng học tìm anh trai của bản thân tới giúp sắm vai cùng cô.

Giang Thiên Nhi kéo khéo miệng một cái, nhưng trên mặt không giấu nổi thương tâm.

"Đúng vậy, tớ không hiểu, nhưng nếu cậu yêu anh ta sao lại nhẫn tâm thương tổn anh ta? A, Lý Thanh Hàng, nơi này, nơi này."

Lý Thanh Yếu hướng về phía một cậu thanh niên đang bước tới vẫy tay.

"Anh của tớ là luật sư đó nha, rất lợi hại."

"Tiểu thư, cậu này hôm qua cậu đã nói rồi."

"Phải không? Tớ không có nói anh của tớ tiêu sái lỗi lạc."

"Lý tiểu thư, cậu thật là mau quên."

Giang Thiên Nhi rót cuộc cười "xi" một tiếng.

"Tốt lắm, tốt lắm."

Lý Thanh Yếu vui vẻ vỗ tay cười to, "Giang Thiên Nhi, muốn làm người đẹp như cậu cười một tiếng quả thật không dễ nha. Vui vẻ lên một chút. Anh của tớ cũng vừa thất tình, nói không chừng hai người có thể hợp thành một đôi."

Lý Thanh Yếu vừa nói xong thì Lý Thanh Hàng cũng tới đây.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yếu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 66: Trong mắt thiếu chút nữa toát ra hỏa

"Anh, Giang Thiên Nhi là một đại mỹ nhân, anh phải nắm thật chặt."

Lý Thanh Hàng cười ôn nhã, "Giang tiểu thư, buổi sáng thất lễ."

Giang Thiên Nhi quần bách, ngày hôm qua Lý Thanh yếu quên không nói với anh, mãi sáng nay mới nhớ tới, vì vậy chỉ đơn giản lời Lý Thanh Hàng từ trên giường dậy.

"Đâu có, là lỗi của tôi."

Giang Thiên Nhi ngượng ngùng cười một tiếng.

Đúng lúc này điện thoại di động vang lên, cô móc điện thoại ra, là số của Giang Triết.

Cô nhìn Lý Thanh Hàng một chút, không biết vì sao, cảm thấy có chút chột dạ.

Cô quay lưng lại, sau đó tuép điện thoại.

"Anh."

"Anh muốn gặp người bạn kia của em." Giọng nói nhàn nhạt không để cho người ta kháng cự.

"Anh"

Bản thân không biết lúc này đối mặt với Giang Triết có bị lộ sơ hở hay không.

"Anh, người ta sẽ xấu hổ."

"Hắn?"

Giang Triết có chút khó chịu, anh không thích cô để ý đến người khác.

"Anh, anh không nên như vậy."

Giang Thiên Nhi nhẹ nhàng cầu khẩn, cô chỉ muốn cho anh biết cô đã có người trong lòng, nhưng không nghĩ sẽ để anh nhìn thấy Lý Thanh Hàng.

Nghe giọng của cô, giang triết thiếu chút nữa là mềm lòng.

"Thiên Nhi, nếu em không nói cho anh biết, anh cũng sẽ có biện pháp để biết."

Giang Triết lạnh mặt.

"Được, được, em cho sinh biết là được chứ gì."

Cô biết Giang Triết đối với cô ôn nhu, sùng ái. những thời điểm khác anh luôn cường thế.

Cô quay đầu, nói tên quán cà phê gần đó rồi cúp điện thoại.

"Thế nào?"

"Anh tôi muốn tới đây."

Lý Thanh Yếu nhìn Giang Thiển Nhi rồi lại nhìn Lý Thanh Hàng một chút.

"Anh." Lý Thanh Yếu kéo tay Lý Thanh Hàng một cái.

"Anh, anh nhất định phải giúp bọn em, nếu không anh không xong với em đâu."

"Được, anh nhất định lần tốt."

Ba người đi vào quán cà phê, tìm một vị trí dễ thấy ngồi xuống.

Giang Thiển Nhi vẫn lo sợ bất an, cô không biết tại sao đột nhiên anh lại muốn tới đây.

"không có chuyện gì, không cần khẩn trương như vậy." Lý Thanh Hàng nhẹ giọng an ủi.

"Được, tôi biết rồi." Giang Thiển Nhi cố gắng hướng về phía Lý Thanh Hàng cười.

Tại cửa ra vào, người đàn ông nhìn một màn này trong mắt như muốn toát ra lửa. Từng bước từng bước đi vào.

"Thiển Nhi, anh cậu tới, nhìn sắc mặt thật đáng sợ."

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 67: Hôn mê, cô muốn hôn mê

Giang Thiển Nhi quay người quả nhiên thấy Giang Triết đi vào. Cô vội vã đứng lên. "Anh" Nụ cười của cô có chút miễn cưỡng lại có chút lấy lòng.

Giang Triết chỉ cảm thấy lòng mình như bị người ta hung hăng quất một cái. Đây là lần đầu tiên Thiển Nhi cười như vậy với một người đàn ông khác ngoài anh. Anh ghét cô dùng giọng điệu này nói với bản thân. Người đàn ông kia cũng quay mặt lại. Giang Triết chỉ nhẹ nhàng lướt qua liền thấy rõ dung mạo anh. Mà Lý Thanh Hàng cũng ngẩn ra, mãi lúc giang thiển nhi kéo anh, anh mới vội vàng đứng lên.

Giang Triết đứng ở bên Giang Thiển Nhi, đây là một bàn bốn người, mà Giang Thiển Nhi đã ngồi bên cạnh Lý Thanh Hàng, anh chỉ có thể ngồi cùng Lý Thanh Yếu.

"Đổi một bàn khác." Ngõ khí của anh không tốt, sau đó đi vào bên trong. Đây là nơi bí mật, phía sau có tấm ngăn, quan trọng nhất đây là bàn cho sáu người.

Vì vậy, sau khi Giang Thiển Nhi cùng lý thanh hàn ngồi xuống anh cũng ngồi xuống bên cạnh Giang Thiển Nhi. Suy nghĩ một chút thấy không đúng, anh lại kéo Giang Thiển Nhi đứng lên để cô ngồi bên trái anh, còn anh ngồi chính giữa mà Lý Thanh Hàng ngồi bên phải.

Lý Thanh Yếu tròn mắt há hốc mồm cô biết Giang Triết đối với Giang Thiển Nhi rất tốt nhưng không nghĩ lại tới mức này.

Không đúng, như thế thì không tốt lắm.

"Anh."

Giang Thiển Nhi thấy ngồi như vậy không được tự nhiên, cô nhìn Lý Thanh Yếu, muốn đứng dậy ngồi xuống bên cạnh nàng.

"Không cần đi, giới thiệu bạn học của em cho anh biết một chút."

Anh bắt được tay của cô, nắm thật chặt, không cho cô cơ hội tránh thoát.

Anh thừa nhận là mình có ý, đứng ở cửa sổ trước văn phòng, anh biết nếu bản thân không nhìn thấy Giang Thiển Nhi sẽ không thể tập trung làm việc được.

Khi nhìn thấy người con trai bên cạnh anh thừa nhận bản thân có chút đồ kị, người đàn ông này nhìn qua điều kiện không tồi, khó tránh khỏi Thiển Nhi động tâm, nhưng nha đầu ngốc này chẳng lẽ không biết cô chỉ có thể thuộc về anh sao?

Giang Thiển Nhi nhìn Giang Triết, anh nói bạn học, không phải bằng hữu.

“Đây là Lý Thanh Yếu, bạn học của em, còn đây là Lý Thanh Hằng bằng hữu của em,”

“Bạn học Lý, xin chào.” Giang Triết đứng dậy hướng về phía Lý Thanh Yếu cười vô cùng ôn nhu. Lý Thanh Yếu chỉ cảm thấy trước mắt như có một làn khói trắng lan tỏa, muốn hôn mê, cô muốn hôn mê.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yếu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 68: Nàng

“Xin chào, em là Lý Thanh Yếu.”

Giang Thiển Nhi hưng hăng tròn mắt nhìn cô gái kia một cái. Bạn tốt của cô thế nhưng lại bị sắc đẹp hấp dẫn, vào thời khắc mấu chốt lại giống như xe bị tuột xích.

Giang Triết ôn nhu cười một tiếng, “Lý tiểu thư, cảm ơn cô chiếu cố thiên nhi nhà tôi.”

“Phải, cần phải vậy.” Lý Thanh Yếu liên tục gật đầu.

Giang Thiển Nhi hưng hăng tròn mắt với Lý Thanh Yếu, nhưng người kia giương như không nhìn thấy, chỉ một mực cười khúc khích với Giang Triết.

Giang Thiển Nhi bất đắc dĩ, nghĩ kỹ Lý Thanh Hằng tương đối thông minh anh ho nhẹ một tiếng sau đó đứng lên.

“Giang tiên sinh, xin chào.” Sau đó vương tay về phía Giang Triết.

Giang Triết như không nghe thấy, không nhint hấy, chỉ quay đầu nhìn Giang Thiển Nhi.

“Muốn mời đồng học cảm ơn họ chiếu cố em sao không nói với anh một tiếng?”

Lý Thanh Hằng có chút xấu hổ, tự giấu cười cười rút tay về.

Giang Thiển Nhi tránh thoát tay Giang Triết, đi đến bên cạnh Lý Thanh Hằng. Cô biết hôm nay nhất định phải biểu diễn thật tốt, nếu không tất cả cố gắng đều trở nên uổng phí.

“Anh, đây là Lý Thanh Hằng, bằng hữu của em.” Cô cơ hồ là lớn tiếng nói với Giang Triết.

Giang Triết rút cuộc quay đầu, ánh mắt sắc bén quét qua người Lý Thanh Hằng.

“Lý tiên sinh.” Giang Triết nhàn nhạt kêu.

“Anh”

“Anh hiểu rồi, anh ta là bằng hữu của em, bằng hữu gì? Bằng hữu khác phái còn là bạn trai?”

Giang Triết gõ nhẹ mặt bàn, không chút để ý nói, chỉ có anh mới hiểu, trong lòng anh khó chịu cỡ nào, anh kị qua vô số hợp đồng, trải qua vô số Đại Trảng Diện cũng chưa từng lo lắng như vậy, ngộ nhờ Giang Thiển Nhi nói người đàn ông đó là bạn trai của cô, hẳn phải nói thế nào.

“Chính là kiểu bằng hữu... về sau sẽ kết hôn.” Lý Thanh Hằng đột nhiên mở miệng.

“Dạ, vâng.” Giang Thiển Nhi cũng gật đầu, sau đó không quản Giang Triết, ngồi xuống bên cạnh Lý Thanh Hằng, lại dùng lực kéo Lý Thanh Hằng ngồi xuống. Như vậy thì đồng nghĩa với việc ba người ngồi hai vị trí.

Giang Triết sắc mặt âm trầm, anh ngồi như vậy không khó chịu, người đàn ông kia cũng không khó chịu mà người khó chịu là Giang Thiển Nhi, anh

không chịu được cái cổ Giang Thiển Nhi dán chặt vào bắp đùi người đàn ông kia. Lừa giận một khắc bộc phát, anh đứng dậy kéo Giang Thiển Nhi lên.

"Một cô gái, rốt cuộc có biết thế nào là tự trọng không?" Anh cơ hồ là rống lên, trong mắt toàn là lửa giận.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 69: Cái miệng anh sẽ phải đụng mặt cô Giang Thiển Nhi cũng không biết mình chọc Giang Triết không vui chỗ nào, cô cảm thấy có chút ủy khuất

"Anh, anh rốt cuộc muốn như thế nào?" Nhìn anh em Lý gia, giọng nói của cô đã có chút nghẹn ngào "Không cần nói chuyện với chuyện với Giang tiên sinh như vậy, từ từ nói." Lý Thanh Hằng đứng kên, nắm lấy bà vai Giang Thiển Nhi.

Giang Triết nhìn cái tay Lý Thanh Hằng, đứng dậy hất tay ra. Giường như là cố ý, Lý Thanh Hằng đưa tay lên trên, lần này càng thêm quá đáng kén đầu Giang Thiển Nhi qua, mắt thấy môi anh sẽ đụng vào gò má Giang Thiển Nhi.

Tất cả đồ kị trong lòng Giang Triết xông lên, anh cố giữ tỉnh táo, nhưng đụng phải chuyện của Giang Thiển Nhi, anh không thể bình tĩnh, anh dùng lực kéo Giang Thiển Nhi xoay người rời đi. Không thấy, đàn ông như vậy không đáng giá thấy, mà anh không có khả năng để cho Thiển Nhi cùng người đàn ông khác ở chung một chỗ.

Chỉ cần nghĩ tới tay của người đàn ông kia đụng vào Giang Thiển Nhi, anh liền cảm thấy cả người không thoải mái, mặc dù có cách một lớp áo. "Anh, anh làm gì vậy?" Bây giờ là lúc quán cà phê buôn bán tốt nhất, Giang Triết lại không để ý tới xung quanh, cứ như vậy kéo Giang Thiển Nhi đi.

Anh thậm chí không có nhìn thấy sau lưng người đàn ông kia hai tay khoanh trước ngực, trong mắt kà thật sâu tâm tình. Giang Triết đem Giang Thiển Nhi lao đảo kéo ra cửa, sau đó gọi một cú điện thoại bảo tài xế đem xe tới.

Anh nghĩ chuyện mất phong độ vừa rồi, lại nghĩ đây là lần đầu tiên anh có thái độ kém như vậy với Giang Thiển Nhi, nhưng chỉ cần nghĩ tới miệng người đàn ông sẽ đụng vào má Giang Thiển Nhi, anh chỉ cảm thấy cả người như bị thiêu đốt hừng hực, anh cảm giác như mình sắp phát điên. Mãi đến khi ngồi vào trong xe, chờ lại biệt thự, anh vẫn không thể áp chế lửa giận trong lòng. Anh lôi Giang Thiển Nhi ra khỏi xe, để cô ngồi xuống sofa.

"Toàn bộ cút xuống."

Anh hướng về những người bên cạnh cái kính quá lớn, sau đó nhìn Giang Thiển Nhi. "Em như vậy vội vã muốn đem mình gả ra ngoài có phải không? Giang Thiển Nhi, em chỉ mới mười tám tuổi, không phải 28 tuổi, không cần đối bụng ăn quàng như vậy?"

Ngực anh kịch liệt đập phồng, nếu như có thể anh thật muốn cho cô một bạt tai để cô thanh tỉnh lại. Nhưng anh không làm được, anh không nhẫn tâm, tay đánh nhưng lòng anh đau.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chám)Net**.

Chương 70: Chỉ là giải quyết nhu cầu

"Anh, anh có biết anh rất buồn cười hay không? Bên cạnh anh chưa bao giờ thiếu phụ nữ, người này đi, người khác lại tới, nhưng em chỉ muốn nghiêm túc yêu một người, thì có gì sai?"

"Thiển Nhi, anh và em không giống nhau."

Những lúc đó chỉ là vì giải quyết sinh lý, hơn nữ sau chuyện của Lục Không Cách, anh đã rất lâu không có chạm vào bất kì người phụ nữ nào.

"Có gì không giống nhau? Bởi vì anh là đàn ông, em chỉ là một cô gái, nên chỉ cho quan đót lửa mà không cho dân thấp đèn?"

Mặt Giang Thiển Nhi tái nhợt, từng chữ đều như đâm vào lòng Giang Triết.

"Thiên Nhi, chúng ta bình tĩnh lại một chút có được không?"

"Không, em không muốn bình tĩnh. Anh, em chỉ là quen biết một người con trai, chuyện này hôm qua em đã nói rồi, ở đại học những chuyện như thế là rất bình thường. Anh cuối cùng sẽ có một ngày em lớn lên, em và anh không thể luôn luôn ở cùng một chỗ."

"Ai nói."

Hai chữ đơn giản nhưng lại dùng giọng trần thuật.

Giang Thiên Nhi ngây người, sau đó nở nụ cười châm chọc, "Anh, em không muốn gây gổ với anh, nhưng sự thật là không thể nào."

"Thiên Nhi, anh nói chúng ta sẽ ở chung một chỗ thì nhất định sẽ ở chung một chỗ."

"Anh, anh đừng ngốc như vậy."

Giang xinh đẹp lắc đầu một cái, trong ánh mắt toàn là đau thương.

"Anh, chúng ta là anh em, chúng ta có quan hệ máu mủ, chúng ta là không thể nào."

Đây là lần đầu tiên hai người thẳng thắn về quan hệ cá nhân giữa hai người như vậy.

"Thiên Nhi, tin tưởng anh."

"Giang Triết, anh không cần phải nói rồi, anh biết rõ ràng đó là không thể nào. Thật ra thì, anh cho rằng em muốn cùng người đàn ông khác ở một chỗ sao? Nếu như không phải bởi vì hi vọng anh có thể vì Giang gia nói dối tông đường, em tội gì phải làm như vậy?"

Lời vừa ra khỏi miệng, mới giật mình biết bản thân nói sai, chột chột bưng kín miệng.

Giang Triết vui mừng, anh không dám tin tưởng vào lỗ tai mình.

Anh tiến lên, đem Giang Thiên Nhi ôm vào trong ngực của anh.

"Em mới vừa nói gì?"

"Không có gì."

Giang Thiên Nhi quay đầu.

"Lặp lại lần nữa."

Giang đại thiếu gia bá đạo nói.

"Thật không có nói gì."

Giang Thiên Nhi hận không thể cắn đứt đầu lưỡi mình.

"Thiên Nhi, Thiên Nhi."

Giang Triết ở bên tai Giang Thiên Nhi nhẹ giọng gọi, "Thiên Nhi, nói lại một lần nữa, có được hay không? Nói em cũng là bắt đắc dĩ, nói em cũng yêu, nói em cũng hy vọng có thể cùng ở chung một chỗ."

Giang Triết nhẹ giọng dụ dỗ.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 71: đánh cô

"Dạ, em cũng thích anh, nhưng vậy thì như thế nào?"

Giang Thiên Nhi xoay người, hung tợn trừng mắt nhìn Giang Triết một cái.

Giang đại thiếu gia vui sướng, vươn tay ôm thật chặt giang Thiên Nhi, căn bản không cho cô cơ hội nhúc nhích.

"Anh mau buông ra a."

"Không thả."

Giang Triết lưu manh nói, thật vất vả quần chặt cô, sao có thể chịu buông tay?

Anh nhìn người trong ngực, lúc này Giang Thiên Nhi thật sự là hết kiên nhẫn rồi, khuôn mặt nhỏ nhắn, ánh mắt như nước trong veo giờ phút này dâng lên hai ngọn lửa.

Hắn đột nhiên muốn trêu chọc người trong ngực.

"Anh làm sao có thể buông tay đây? Anh muốn bắt em lại, vĩnh viễn không buông tay."

"Giang Triết, anh thật quá đáng."

Giang xinh đẹp vừa nói, vừa nước mắt bắt đầu chảy xuống.

"Sao vậy? Sao vậy? Tại sao khóc? Có phải anh làm em đau không? Vậy anh buông tay, buông tay có được hay không?"

Giang Triết gấp gáp nói, sau đó kiểm tra giang Thiên Nhi từ trên xuống dưới.

Thật ra trên người nào có bị gì, chẳng qua là cảm thấy tình cảm đó rõ ràng là yêu lại không thể yêu, trong lòng rất khó chịu, mà người trước mắt này rõ ràng trọng tình của cô, nhìn anh khuôn mặt vui sướng, cũng không nói với cô phải làm gì.

"Anh nhìn anh, nếu như không phải là vì vì, anh đã có thể tìm một cô gái rất tốt, sau đó cùng cô ấy kết hôn sinh con."

"Sau đó thì sao?"

"Sau đó để cho đứa bé thừa kế Minh Đế."

"Sau đó thì sao?"

"Sau đó?" Giang đại thiếu gia hết từ, sau đó vừa hung hăng trừng mắt nhìn Giang Triết nói: "Đó là cín của anh, dĩ nhiên là do anh an bài, tại sao muốn hỏi em."

"Không phải là em hướng anh đến cuộc sống hứng thú dồi dào sao?"

Giang Triết thở dài, lại lần nữa đem cô ôm vào trong ngực của anh, kể từ khi biết lòng của cô, hắn chỉ muốn cùng cô ở chung một chỗ, "Tại sao nhất định phải có con? Nếu như em thật thích trẻ con, chúng ta có thể đi nhận nuôi một đứa, những chuyện như vậy bây giờ cũng rất là rất dễ dàng, chỉ cần chúng ta đối tốt với nó, ruột thịt hay nhận nuôi thì có cái gì khác nhau?"

"Đúng vậy, nhưng mà?"

Giang Thiên Nhi cảm giác có chút không đúng.

"Thiên Nhi, không cần bận khoăn nữa." Giang Triết ôm lấy giang Thiên Nhi đi lên lầu, mấy ngày nay anh bị cái này hành hạ khổ sở, ngày hôm qua căn bản không có ngủ ngon giấc, hiện tại phải đi lên ngủ bù mới được

"Về sau không cần giày vò anh như vậy, có biết hay không? Nếu không anh muốn đánh cái mông em đó." Giang đại gia hung tợn uy hiếp.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 72: Giang đại gia, người qua đây nha

Giang Thiên Nhi không nói lời nào, chỉ chôn ở Giang Triết trong ngực, bắt đầu cười trộm.

Giang Triết đem giang Thiển Nhi ném lên trên giường, cúi người nhìn cô, sau đó cảm thấy từ hạ thân anh vọt lên một ngọn lửa, lan ra khắp thân thể.

Khó có khi được như hôm nay, tâm tình giang Thiển Nhi từ từ tăng lên, hướng về phía Giang Triết đá lông nheo, sau đó cười duyên.

"Giang tổng, Triết thân ái, Giang đại gia, anh mau qua đây nha."

Giang Triết chỉ có cảm giác anh hận đến răng cũng ngứa một chút, anh nhìn cô, sau đó khoe miệng lộ ra nụ cười tà mị, người cũng dựa vào giường đi vào mấy bước.

"Em nói thật?"

Giang Triết nhú mày.

"Hừ, nha đầu, biết chọc giận anh hậu quả rất nghiêm trọng không?."

Hắn dù bận vẫn ung dung nhìn cô.

"Phải không? Sẽ như thế nào đây?"

Giang Thiển Nhi một tay chống đầu, mắt liếc nhìn Giang Triết.

"Em muốn ném thử?"

Giang Triết nói xong, cúi đầu nhìn qua quần anh một chút.

Giang xinh đẹp theo ánh mắt Giang Triết sau đó nhìn thấy phía dưới Giang Triết nhô lên lều nhỏ, "A" kinh hô một tiếng, vội vàng lăn một vòng, đưa lưng về phía Giang Triết.

"Giang Triết, cái người này tên đại bại hoại, cái người lưu manh này, Giang Triết, ghét, anh tránh ra, anh tránh ra."

Ghê tởm, Giang đại gia chẳng những không có rời đi, ngược lại hai tay chống ở mép giường, sau đó cúi xuống thân thể.

"A, không cần."

Giang Thiển Nhi cảm giác được Giang Triết cách mình càng ngày càng gần, vội vàng nhích sang bên cạnh, nhưng, hai tay Giang Triết đè xuống sống lưng cô, căn bản không cho cô cơ hội.

"Không cần, Giang Triết, anh, anh."

Giang Thiển Nhi thấp giọng cầu xin tha thứ.

"Không nói Giang đại gia nữa hả?"

Ngực của anh thân mật, nhiệt khí nhẹ nhàng vờn quanh ở cổ Giang Thiển Nhi.

Giang Thiển Nhi chỉ cảm thấy toàn thân mềm nhũn, cô ôm cổ, "Anh, không cần, không cần."

Giang Triết trong đầu "Oanh" một tiếng, thanh âm mềm yếu như vậy để cho anh căn bản cũng không có biện pháp ngăn cản.

Đáng chết, đáng chết, tại sao là anh em, tại sao?

Nếu như không phải là anh em, nói không chừng anh có thể nhào tới hung hăng đem Thiển Nhi ăn sạch sành sanh, nhưng, hiện tại trừ tâm nhột, anh chuyện gì cũng không thể làm.

Bốn phía lập tức yên tĩnh đáng sợ, chỉ có tiếng hít thở của hai người.

Giang Thiển Nhi ngưng ngưng nằm ở chỗ này, nhớ tới mới vừa rồi cô lớn mật trêu đùa, sắc mặt đỏ bừng.

Giang Triết rút cuộc đứng dậy, "Anh đi về phòng của mình." Anh ách thanh âm bỏ lại một câu, quay đầu rời đi.

Còn dư lại giang Thiển Nhi ở trên giường, có chút thất vọng, lại có chút ngọt ngào.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 73: ô ô, mắc cỡ chết được, mắc cỡ chết được

Giang Triết vọt vào phòng vệ sinh, tiếng nước chảy rào rào ở bên trong vẫn vang lên thật lâu, lúc đi ra, mới phát hiện một chuyện rất nghiêm trọng, anh và giang Thiển Nhi còn chưa có ăn cơm tối.

Anh có thể không ăn, nhưng Thiển Nhi tuyệt đối không thể không ăn, vì vậy, hắn liền đi tới cửa phòng Giang Thiển Nhi.

Cho tới bây giờ, hai người vào phòng đối phương đều là không có thói quen gõ cửa, cho nên, Giang Triết liền tự mở cửa đi vào.

Nghe tiếng động Giang Thiển kêu một tiếng sợ hãi, sau đó chọt chui vào chần.

Cô có thói quen ngủ không mặc nội y, lúc Giang Triết đi vào, vừa đúng lúc cô cúi đầu, đem nội y lấy ra.

Tiếng động mở cửa, cô theo thói quen ngẩng đầu, bộ ngực mượt mà cứ như vậy lơ lơ ở trước mặt Giang Triết, cô bị dọa sợ đến không thể làm gì khác hơn là chui vào chần.

"Giang Triết."

Cô cắn răng nghiêng lợi.

Giang Triết vỗ cái trán, sau đó ở trong lòng thở dài, anh tắm lâu như vậy xem ra là uống phí rồi, xem ra đợt lát nữa còn phải lại đi tắm lại.

"Anh đi vào tại sao không gõ cửa?" Khuôn mặt đỏ ửng nhuộm đến cả lông mi.

"Được được, là anh không đúng, lần sau vào cửa anh sẽ dùng loa kêu trước."

"Giang Triết, anh thật quá đáng."

Giang Triết nhìn giang Thiển Nhi giận thật, vội vàng cười làm lành.

"Là anh sợ em đói, cho nên."

"Không, anh đi ra ngoài, em mới không cần đồ ăn của anh."

Giang Thiển Nhi lên giọng, có chút thẹn quá hóa giận.

Giang Triết ngẩn người, sau đó lập tức hiểu được, anh tựa vào trên khung cửa, nhìn giang Thiển Nhi rành rang nói: "Anh nói này, Thiển Nhi, trong đầu của em đang nghĩ đến cái gì vậy?"

Giang Thiển Nhi lập tức kéo cao chần, hận không thể cắn đứt đầu lưỡi của mình.

Cô rút cuộc nói cái gì nha?

Giang Triết buồn cười, anh đi tới bên giường, thay cô kéo chần bông xuống khỏi đầu.

"Đã nói với em rất nhiều lần rồi, làm vậy không tốt cho quá trình hô hấp, hơn nữa đối với thân thể không khỏe mạnh."

Giang Thiển Nhi lấy tay che mặt bản thân, ô ô, mắc cỡ chết được, mắc cỡ chết được.

Giang Triết cười khẽ.

"Chớ che, trên người em có chỗ nào mà anh không xem qua, có nơi nào không nhìn qua."

Lúc nhỏ, giang Thiển Nhi vẫn quấn lấy Giang Triết, thậm chí muốn anh tắm cho cô.

"Giang Triết, cái người bại hoại này."

"Phải, phải, anh bại hoại." Giang Triết rất biết nghe lời mà phụ họa.

Trong lòng thở dài, cũng chỉ có cô mới dám nói anh như vậy.

Chương 74: ăn đậu hũ Giang Triết

"Dạ, như vậy còn được."

Người nào đó hài lòng gật đầu.

"A, đúng rồi, anh mới vừa nói chuyện gì?"

"Tìm em ăn cơm."

Giang Triết vừa nói, vừa cầm điện thoại nội bộ lên.

"Tôi cùng tiểu thư hiện tại xuống ăn cơm." Sau đó mở học tủ ra, từ bên trong lấy ra áo khoác lông ngoài, đem giang Thiển Nhi ôm lấy, sau đó thay cô mặc vào, lại đem cô che phủ nghiêm nghiêm thật thật.

"Không ăn." Không muốn từ trong chân ra ngoài.

Giang Triết khẽ nhíu mày một cái, sau đó lại dè xuống điện thoại nội tuyến, "Đem

máy điều hòa không khí ở phòng khách điều chỉnh nhiệt độ cao lên."

Anh phân phó người khác làm việc, từ trước đến giờ thanh âm trong trẻo lạnh lùng, không có bất kỳ tình cảm, chỉ khi đối mặt giang Thiển Nhi, trên mặt mới có vẻ ôn nhu.

Giang Thiển Nhi nhìn anh không chớp mắt, "Anh, như vậy anh có mệt hay không? Đối với em là một bộ khuôn mặt, hướng về phía người khác lại về mặt khác khuôn mặt."

Giang Triết giờ tay ra, ở trên ót Giang Thiển Nhi gây nhẹ một chút, "Thói quen."

Đúng vậy, thói quen, thói quen đem toàn bộ những gì tốt nhất nâng ở trước mặt của giang Thiển Nhi, thói quen đối tốt với cô, thói quen ngoại trừ Giang Thiển Nhi ra đối với người khác đều lạnh nhạt.

Anh biết thói quen là rất đáng sợ, nhưng anh thích thói quen như vậy, cho nên anh không muốn thay đổi.

"Không được, anh, như vậy anh rất dễ già, từ ngày mai, không, bắt đầu từ bây giờ em muốn giám sát anh."

"Được, được, giám sát."

Giang Triết không chút để ý nói, sau đó đem giang Thiển Nhi ôm xuống.

Thật ra thì phòng bếp vẫn đem thức ăn chuẩn bị cho hai vị chủ nhân, chẳng qua là chủ nhân không có phân phó, cho nên, không người nào dám tự chủ trương, cho nên, Giang Triết gọi xuống một củ điện thoại, sớm đã có người hâm nóng thức ăn, đem toàn bộ thức ăn bưng lên bàn.

"Anh, không cần, qua loa là được."

Giang Thiển Nhi cắn môi, trên mặt là khó có được nghiêm túc.

Giang Triết đang đem cô đến trên ghế, lúc nhỏ, anh có thói quen bế cô đặt trên đầu gối, uy cô ăn cơm, hiện tại lớn, dĩ nhiên là không thể làm như vậy.

Nghe được giang Thiển Nhi nói như vậy, anh cúi đầu, sau đó cười khẽ.

"Anh có thể qua loa bất luận kẻ nào, nhưng làm sao dám qua loa Thiển Nhi."

"Được, vậy anh nói là phải làm được."

Giang Thiển Nhi nói xong, đem đầu Giang Triết quay sang hướng khác, để cho anh đối mặt người giúp việc sau lưng.

"Anh, anh hướng về phía cô ấy cười một cái."

Người giúp việc đó vừa nghe giang Thiển Nhi nói, bị dọa cho sợ đến Hồn Phi Phách Tán, làm sao dám khiến vĩ đại Giang tổng giám đốc hướng về phía cô cười? Cô vội vã nói: "Đại Tiểu Thư, không cần, không cần."

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 75: ăn đậu hũ của Giang Triết (2)

"Câm miệng."

Giang Thiên Nhi hướng về phía người giúp việc ở sau lưng lưng hăng thẳng trừng hai mắt, Đại Tiểu Thụ thể hiện uy nghiêm.

Người giúp việc bị dọa cho sợ đến vội vàng mím chặt môi, thậm chí ngay cả thở cũng không dám thở mạnh.

Đắc tội thiếu gia hậu quả cũng rất nghiêm trọng, đắc tội tiểu thụ hậu quả là nghiêm trọng trong nghiêm trọng.

Đây là ai, đó là bảo bối trong lòng thiếu gia nhà.

"Anh, mau ngó qua chỗ khác."

Giang Thiên Nhi tiếp tục đối mặt Giang Triết, nét mặt tươi cười như hoa.

Giang Triết cũng đã sớm hoảng hồn ngoan ngoãn nghiêng đầu, đối mặt với người giúp việc.

Đáng thương cho người kia đầu cũng sắp chạm đến mặt đất rồi, cô đều muốn ngừng thở luôn rồi, trong lòng cầu khẩn, hi vọng có thể có người tới giúp cô một thanh.

"Ngẩng đầu lên, anh ấy muốn đối mặt với cô lộ ra nụ cười mê người."

Giang Thiên Nhi nhẹ giọng phân phó.

Người nọ không thể làm gì khác hơn là ngẩng đầu lên, chẳng qua là nào dám nhìn thẳng mắt Giang Triết, mắt. Nhìn xuống dưới.

"Anh, cười một cái."

Giang Thiên Nhi mỉm cười, tay nâng cằm Giang Triết lên, thuận tiện ăn một cái đậu hũ của Giang Triết.

Lại nói cũng không thấy anh bảo dưỡng mặt, ngược lại cô rất coi trọng, bình thường cũng không cầu nhau, mặt của con gái ngàn vạn phải bảo vệ thật tốt, nhưng là, da tay của anh tại sao có thể bóng láng như vậy, dạ, cảm giác không tệ, sờ sờ lại sờ.

Trọt có chút không được tư nghị, tiếp tục sờ.

"Thiên Nhi." Giang Triết ám ám cổ họng, "Anh không ngại ở trước mặt người khác sờ em."

Hù dọa, chơi không vui, giang Thiên Nhi vội vàng rút tay về, nhớ tới mục đích chủ yếu của cô.

"Anh, nhanh cười đi, Thiên Nhi đói bụng rồi."

Giang Triết xé một cái khóe miệng, hảo hán không chịu thiệt trước mặt, chuyện Giang Thiên Nhi đã nhận định, muốn làm cô bỏ cuộc là không thể nào.

Anh hướng về phía người giúp việc cười một tiếng.

Chẳng qua là, giang đại tổng giám đốc luôn luôn không có thói quen đối với người khác mỉm cười, vì vậy, gương mặt bấp bấp thịt không không chế được, như vậy một nụ cười nói có bao nhiêu khó coi liền có bấy nhiêu khó coi.

Giang Thiên Nhi sửng sốt, sau đó cười ha ha.

"Anh, quá khó coi, cười với bản đại gia một cái."

Đây là đùa giỡn, trần trụi đùa giỡn, nhưng là, Giang Triết chỉ có thể sanh sanh nén lấy.

Anh quay đầu nhìn giang Thiên Nhi, khẽ mỉm cười.

đó là anh trong lòng thần, hướng về phía cô cười là chuyện thiên kinh địa nghĩa.

"Dạ, dạ, không tẻ, không tẻ."

Giang Thiên Nhi sờ lên cằm, gật đầu, "Trẻ nhỏ dễ dạy."

Giang Triết đầu đầy hắc tuyến.

"Ái khanh, xoay qua chỗ khác, hướng về phía người nọ tiếp tục cười."

Giang Thiên Nhi nổi tâm chơi đùa.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 76: Giang đại gia, anh xấu hổ?

Giang Triết quay đầu, nhìn thức ăn trên bàn.

"Thiên Nhi, đừng làm rộn, mau ăn cơm."

Xoay người, kẹp chút thức ăn đưa tới miệng Giang Thiên Nhi.

Giang Thiên Nhi "Ha ha ha" cười, tay lại sờ trên mặt Giang Triết.

"Giang đại gia, anh xấu hổ?"

"Giang Thiên Nhi, em có tin hay không, nếu như em còn tiếp tục đậu hũ của anh, anh liền lập tức ôm em đi trên lầu tròng trệ em."

Giang Triết nghiêng người ở bên tai Giang Thiên Nhi hung tợn nói.

Giang Thiên Nhi le lưỡi, cúi đầu.

Giang Triết nhìn mặt Giang Thiên Nhi đều cơ hồ muốn chôn vào trong chén, nhếch miệng lên.

Đây chính là tiểu nữ nhân của anh, sẽ náo, biết cười, sẽ biết xấu hổ.

Cơm nước xong, Giang Triết ôm giang Thiên Nhi trở về phòng rồi lập tức quay về gian phòng của mình.

Anh không có dừng lại, cũng không dám dừng lại, anh chỉ sợ không cẩn thận sẽ không chế không được chính mình muốn giang Thiên Nhi.

Thật ra thì, anh biết đó là loạn, luân, cho nên, không phải tình huống vạn bất đắc dĩ, anh sẽ không làm như vậy, anh chỉ sợ làm hại tới Thiên Nhi.

sáng sớm ngày kế tiếp, giang Thiên Nhi xuống lầu, nhìn thấy Giang Triết đã ngồi ở trên bàn ăn bắt đầu xem báo chí.

"Anh."

Nhào tới trên người Giang Triết, chà đạp mái tóc hấn đã xử lý tốt, sau đó mới ngồi xuống chỗ mình.

Giang Triết từ trước đến giờ vẫn để cô hồ nháo như vậy, chỉ nói là: "Ăn cơm."

Giang Thiên Nhi nhớ tới tới ngày hôm qua sự nghiệp chưa xong, liền vội vàng hỏi: "Hôm nay anh có cười với họ hay không?"

Giang Thiên Nhi ngón tay hướng về phía người gần bên cạnh nhất, những người đó từng người một cúi đầu không dám hé răng.

"Được rồi, không nên ồn ào, trở gờ đi học."

Giang Triết vừa nói, vừa cầm bát cháo táo đỏ bụng lại.

Giang Thiên Nhi không nói lời nào, chỉ là quay đầu nhìn Giang Triết, mắt to ngập nước trong không biết nghĩ cái gì.

Giang Triết trong đầu của dâng lên một loại dự cảm xấu.

"Lại muốn cái mưu ma chước quỷ gì?"

"Không có, em ngày hôm qua nói rồi, muốn giám sát anh cười nha, anh không thể nói không giữ lời chứ."

Giang Triết bất đắc dĩ, vừa cảm cháo yếu vào trong miệng mình, vừa hỏi: "Vì vậy?"

"Vì vậy, ta hôm nay không đi học, muốn đi theo thân ái giang tổng giám đốc đi làm a."

Giang Triết trong miệng một hóp cháo không nhin được lập tức phun đi.

"Nhìn một chút, nhìn một chút, anh, em biết rõ anh kích động, nhưng cũng thành kích động thành cái bộ dáng này chứ? phong độ đâu hết rồi?"

Người bên cạnh nghiêm mặt nói.

"Phải, anh kích động, cho nên xin nữ vương Giang Thiên Nhi hạ thủ lưu tình, không cần đi cùng."

"Không được, em làm sao có thể nói không giữ lời được?"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 77: giang tổng bán rẻ tiếng cười

Giang Triết kháng nghị dĩ nhiên không có hiệu quả, chuyện mà cô - Giang Thiên Nhi muốn làm, anh chưa bao giờ cự tuyệt cô, giống như lần trước, biết rất rõ rằng cô đi gặp nam sinh sẽ đau lòng, nhưng là vẫn để cô đi.

Vì vậy, giang Thiên Nhi từ trong tủ quần áo chọn ra một bộ tự nhận là thành thực nhất, đi theo phía sau Giang Triết nghênh ngang xuống xe.

Còn chưa có đi tới cửa lớn của công ty, giang Thiên Nhi liền ở bên cạnh nhẹ giọng nhắc nhở.

"Cười, cười."

Giang Triết cười khẽ, "Anh cảm giác chính mình đang bán rẻ tiếng cười, mà em chính là tú bà kia?"

"Giang Triết. . . ." Vừa muốn nổi giận, cửa chính bị an ninh kéo ra, sau đó nghe được mọi người đồng loạt gọi: "Chào Tổng giám đốc."

Dừng một chút, thấy người bên cạnh Giang Triết, liên tục không ngừng khom lưng, "Chào Giang tiểu thư."

Giang Thiên Nhi đứng ở nơi đó, cố gắng nín cười thành bộ dáng hào phóng đoan trang, sau đó nghiêng mắt nhìn Giang Triết, bộ dáng kia, giống như Giang Triết không cười, cô cũng không đi thế đâu.

Giang Triết há có thể không biết tâm tư của cô, vì vậy, quay đầu, đối mặt cấp dưới của anh, khoe miệng hơi giương lên một chút, bắp thịt trên mặt hơi thả lỏng.

Toàn bộ mọi người sùng sốt, mọi người trong Minh Đế đều nói tổng giám đốc rất anh tuấn tiêu sái, đáng tiếc chính là khuôn mặt quanh năm giống như băng sơn, nếu như có thể cười một tiếng, nhất định sẽ làm điên đảo chúng sinh.

Chẳng qua là cái ý nghĩ này đối với người trong công ty mà nói cơ bản cũng là chuyện khả vọng nhi bất khả cập (ý là chuyện hy vọng nhưng không bao giờ xảy ra, nhưng hiện tại, họ thế nhưng nhìn thấy băng sơn trước mặt bị hòa tan.

Mặc dù nụ cười đó có chút không lưu loát, không có rực rỡ, nhưng như vậy mọi người đã cảm thấy đủ rồi, hơn nữa họ cũng sợ tổng giám đốc nếu như thật sự lộ ra nụ cười đẹp mắt, trái tim nhỏ của mọi người sẽ không chịu nổi mất.

Giang Thiên Nhi đảo mắt, đây coi cười sao? Nhưng trước mặt nhiều người như vậy, Cô ngượng ngùng phê bình Giang Triết, cũng nên chừa cho anh chút mặt mũi phải hay không?

Vì vậy, hướng về phía mọi người

cười một tiếng, liền lôi kéo Giang Triết đi tới thang máy trước mặt.

Giang Triết mới vừa vào thang máy, điện thoại trong công ty đã truyền lên trên.

"Này, hôm nay tổng giám đốc dẫn Giang Thiển Nhi muội muội đáng yêu đi làm nha."

A, trái tim roi xuống đầy đất.

"Còn nữa..., giang tổng hôm nay

cười."

Ông nói trong tay thiếu chút nữa rơi

xuống, sau đó kêu lên: "Cái gì?"

"Giang tổng hôm nay cười."

Bên kia vẫn không nói gì, điện thoại đã tắt, từng người một mở to hai mắt chỉ nhìn chằm chằm cửa thang máy.

Trong thang máy, giang Thiển Nhi vẫn

còn đang giáo dục: "Có tiến bộ, nhưng còn chưa đạt yêu cầu, cần cố gắng hơn."

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 78: Rất mập mờ a

Trong thang máy, giang Thiển Nhi vẫn còn đang giáo dục: "Có tiến bộ, nhưng chưa đạt tiêu chuẩn cần tích cực luyện tập."

Trên trán Giang Triết xuất hiện ba vạch đen, xem ra chính mình vẫn có dự kiến trước, không để cho bọn A Đức cùng theo vào.

Cửa thang máy "Leng keng" một tiếng mở ra, Giang Triết còn chưa đi ra, liền nghe được thanh âm truyền tới bên tai: "Giang tổng, chào buổi sáng."

Giang Triết cảm giác mình bây giờ đã bắt đầu nô tính rồi, anh theo thói quen quay đầu nhìn giang Thiển Nhi, nhìn nụ cười sáng lạn trên mặt cô, cũng là nhẹ nhàng cười một tiếng.

Giang Thiển Nhi ngay tại bên cạnh nhìn, sau đó hướng về phía Giang Triết giơ ngón tay cái lên.

Giang Triết hướng Giang Thiển Nhi cung chiều cười một tiếng, tay liền vuốt mái tóc ngắn của cô.

Giang Thiển Nhi không tự nhiên thuận theo, dậm chân một cái, nhìn mấy mỹ nữ xinh đẹp ở trước mặt cô mấy lần, sắc mặt hơi biến lạnh, liền tự mình đi vào phòng làm việc của Giang Triết.

Giang Triết về mặt hơi đỏ, vội vàng theo sau, sau đó nhanh chóng đóng cửa lại.

Phòng thư kí, mọi người đều xem hết toàn bộ quá trình từ khi hai người ra khỏi thang máy.

Lẽ ra tảng băng cả năm cuối cùng cũng lộ ra nụ cười, đối với họ mà nói là một việc đáng giá mừng, mặc dù ánh mắt vẫn lạnh lùng, nhưng vẫn là nụ cười thoải mái.

Nhưng, bộ dạng tổng giám đốc cùng em gái của anh rất mập mờ, mập mờ đến mức làm cho người ta đều tưởng rằng đó không phải là anh em, mà là người yêu.

"Này, người nhìn xem."

Có người nhẹ giọng nói với người bên cạnh.

"Người nói đùa, đánh chết tôi cũng không dám."

"Nếu không đưa một phần văn kiện đi vào?"

Mấy người lặng lẽ thương nghị.

"Chớ, chớ, lúc này đưa văn kiện vào khác gì chịu chết."

Thật ra thì, tất cả căn bản cũng không giống như họ nghĩ.

Giang Thiên Nhi vừa đi vào phòng làm việc, liền ngồi vào trên ghế sa lon.

Giang Triết đi tới trước mặt cô, tay nâng cằm cô lên, ánh mắt ở trên mặt Giang Thiên Nhi thăm dò.

Giang xinh đẹp rốt cuộc không nhìn được, "Xi" một tiếng.

Giang Triết chỉ cảm thấy lòng trong phút chốc ổn định lại.

"Hừ chết anh."

Anh kéo người trên ghế sa lon lên, sau đó ôm vào trong ngực anh.

"Về sau không được đùa như vậy."

Mới vừa rồi tìm anh như muốn trên trên không, nhưng không biết phải làm gì?

Giang Thiên Nhi cười: "VàNg, không tệ, biểu hiện càng ngày càng tốt rồi."

"Vậy phần thưởng đâu."

Mặt của Giang Triết tiến sát lại, áp vào trên mặt Giang Thiên Nhi.

Giang Thiên Nhi nhìn Giang Triết, con ngươi đảo một vòng.

"Không cho muốn hư điểm quan trọng."

Giang Triết nói trước dự phòng.

Chương thứ 79: ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu

Giang xinh đẹp nhón chân lên, ở trên trán Giang Triết khẽ hôn.

Giang Triết trong nháy mắt ngốc lăng, sau đó kịp phản ứng.

"Không được ăn bớt ăn xén nguyên vật liệu."

Giang Triết kháng nghị.

"Cốc cốc cốc" bên ngoài vang lên tiếng gõ cửa, mặt Giang Triết dần dần tối tăm.

Giang Thiên Nhi nhân cơ hội từ trong ngực Giang Triết chạy ra ngoài.

Giang Triết hận không thể đá một cước, có thể không tức giận sao? Thật vất vả tranh thủ được từ thiện vậy mà lại bay đi mất.

"Ca ca, nhớ phải mỉm cười nha."

Hết lần này tới lần khác cô còn không sợ chết ở một bên nhắc nhở.

Giang Triết nhìn về phía cô nhưng không thể giận cũng không thể tức, nếu là trước kia còn có thể đem tức giận trút lên người ngoài cửa, nhưng, hôm nay, câu "Nhớ phải mỉm cười" giống như Kim Cô Chú (câu thần chú, nhưng mình thấy dễ vậy hay hơn), anh đột nhiên cảm thấy bản thân thật là mệnh khổ.

Giang Triết đi tới cửa, lập tức kéo cửa ra, người ngoài cửa bần vệnh tai, lần này thiếu chút nữa ngã vào.

"Tổng giám đốc."

Người nọ cung kính gọi.

"Hừ."

Giang Triết trong lỗ mũi khê hả giận.

"Anh."

Người sau lưng thanh âm ngọt ngào tựa hồ đang nhắc nhở Giang Triết.

Giang Triết hướng về phía người nọ giương lên khóe miệng.

"Chuyện gì?"

Giọng nói lại vẫn lạnh như cũ.

"Phần văn kiện này xin tổng giám đốc nhìn một chút."

Giang Triết vừa muốn nói có thể biến, sau lưng lại gọi: "Anh."

Giang Triết không hiểu thế nào, anh quay đầu, , giang Thiển Nhi hướng về phía anh cười, chỉ gò má anh.

"Được, đi đi."

Hít một hơi thật sâu, rốt cuộc lấy thanh âm không bình thường nói.

Người đứng ở cửa mồ hôi lạnh chảy ròng ròng, nhờ vậy, tổng giám đốc thân ái, ngài hãy dùng là thanh âm bình thường đi, nếu như ngài dùng cái thanh âm này cho người phía dưới làm báo cáo, đoán chừng toàn bộ trở về bị ngài hù chết.

Giang Triết nhìn thấy người trước mắt mắt hờn, mặt lập tức nghiêm lại, "Còn không đi?"

Người nọ quay người bỏ chạy, vô ảnh vô ảnh mất tích.

Giang Triết xoay người, giang Thiển Nhi nhìn anh lắc đầu.

"Anh."

"Không có phần thưởng, cho nên không có kịch tính."

"Như vậy còn phải có phần thưởng? Nếu như anh mỗi ngày mỉm cười với người cấp dưới, họ sẽ vui vẻ, làm việc cũng sẽ có hiệu quả như vậy người được lợi lớn nhất là ai? Hay là anh? Tổng giám đốc tập đoàn Minh Đế?"

"Đây cũng là phần thưởng tốt nhất."

"Phần thưởng như vậy anh không lạ gì."

Giang Triết nói xong, đi tới trước mặt Giang Thiển Nhi, từ trên cao nhìn cô.

"Nghiêm mặt lâu, đối với thân thể anh cũng không tiện a, thân thể anh không tốt, hai chúng ta, hai chúng ta." Giang xinh đẹp thanh âm nhỏ dần.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 79

Bị nhảy chương mời các bạn đọc chương tiếp theo.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 80: Ghen (1)

Giang Triết chăm chú nhìn miệng Giang Thiển Nhi, đôi môi đỏ tươi khẽ mở khẽ đóng, cô nói cái gì, có phải là nói hai người sẽ vĩnh viễn ở chung một chỗ không?

Chẳng qua là, còn không có đợi người phía dưới nói xong, điện thoại của Giang Thiển Nhi liền vang lên.

Giang Thiển Nhi nghe được tiếng chuông, luống cuống tay chân từ trong túi xách của cô lấy ra chiếc điện thoại.

Trong lòng Giang Triết áo não không thôi.

"Thanh yếu, cái gì? Cậu cũng không đến đây? Muốn chết, làm sao cậu không đi? Cái gì? Được, được, tớ lập tức tới ngay."

Giang Thiển Nhi để điện thoại xuống, cũng không nhớ tới chuyện tình vĩ đại rồi, ngẩng đầu lên, vui rạo rức nói: "Anh, em muốn đi ra ngoài."

" Là ai nói muốn giám đốc anh sao?"

Mặc dù giang Thiển Nhi luôn muốn anh cười, mặc dù anh không quá vui lòng, nhưng có cô bên người, có một người cùng anh không ngừng cãi vã, làm anh cảm thấy không còn tịch mịch.

Nhưng, đây không phải là nói cô muốn rời đi một thời gian sao?

"Cái tên họ Lý gì đó có ở đó hay không?"

Nghĩ tới đôi mắt thăm thẳm của người đàn ông kia, trong lòng Giang Triết liền không thoải mái.

"Cái gì nha? Anh, Lý Thanh yếu là tên của bạn em cầu xin anh nhớ một chút có được hay không à?"

"Anh của cô ấy."

Trên mặt Giang Triết mơ hồ có chút không thông khoái.

"Mấy cô gái đi dạo phố anh ta đi làm cái gì?"

Giang Thiển Nhi bộ mặt nghi ngờ.

"Thật không?" Mặt âm trầm lập tức trở nên rục rờ, "Vậy thì đi đi, kêu A Đức gọi mấy người đi cùng đi, chơi vui vẻ chút, muốn mua gì liền mua."

"Anh, phía sau có thể không cần người đi theo được không, như vậy chơi sẽ không vui vẻ."

Giang Thiển Nhi thì thầm, cô hiểu, cô nhiều lắm cũng chỉ có thể nói vài lời mà thôi, Giang Triết có thể bị cô làm bất cứ chuyện gì cô thích, nhưng chỉ duy nhất chuyện này, là anh không chịu nhượng bộ.

Địa điểm Lý Thanh yếu hẹn cách Minh Đế không xa, chỉ mất mấy phút đi đường.

Lúc Giang Thiển Nhi đến, Lý Thanh yếu đã đến rồi, đi theo phía sau cô chính là anh tra anh tuần.

"Sao anh cậu lại đến?"

Nhớ tới gương mặt Giang Triết lúc đó, nếu như bị anh biết Lý Thanh hàng cũng ở đây, đoán chừng chính là mưa xối xả như trút nước.

"Giang Thiển Nhi hai đóa hoa ở đây, làm sao có thể thiếu Hộ Hoa Sứ Giả được?"

Lý Thanh yếu đáp như chuyện đương nhiên, trong lòng Giang Thiển Nhi đang âm thầm kêu khổ.

"Giang tiểu thư, chúng ta lại gặp nhau."

Lý Thanh hàng hướng về phía giang Thiển Nhi cười vô hại, lộ ra hàm răng trắng được chói mắt.(Hana: anh này có thể đi quảng cáo kem đánh răng được đây)

Một người đàn ông hàm răng như vậy làm không công nha, giang Thiển Nhi ở trong lòng nói thầm, miệng lại nói: "Dạ, lại gặp mặt."

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 81: Ghen (2)

Trên đường tới đây Lý Thanh yếu cùng anh cô đã thương lượng thật tốt, chỉ chờ giang Thiển Nhi vừa đến, Lý Thanh yếu liền dẫn đầu đi tới.

"Này, đi nơi nào?"

Giang Thiển Nhi chạy tới, kéo tay Lý Thanh yếu lại.

"Yên tâm, sẽ không đem cậu bán."

Nói xong, liền lôi kéo cô lên xe.

Giang Thiển Nhi mới vừa lên xe, điện thoại di động liền bắt đầu vang lên.

"Ồ, anh cậu cũng quản cậu thật chặt."

Giang Thiển Nhi nhìn tên ở phía trên một chút phía trên, lắc đầu một cái.

"Tiểu thư, chúng tôi đang ở phía sau ngài."

"Được."

Giang Thiển Nhi nhàn nhạt nói, như vậy cũng tốt, làm cô an lòng.

"Có muốn nói cho thiếu gia hay không?"

"Không cần."

Nói cho anh biết? Anh lại giương nanh vuốt ra, nói không chừng lại chạy tới.

Lý Thanh hàng mở cửa xe cho cô, rất vững vàng, giống như đó chỉ là hành động giao ngoại.

"Thanh yếu, định đi nơi nào?"

"Anh tớ nói có một ngôi miếu không tệ, anh tớ muốn dẫn chúng ta đi xem một chút."

"Anh không đi làm?"

"Có thể bồi vị mỹ nữ như vậy, anh ấy làm sao còn muốn đi làm được?"

Lý Thanh yếu hướng về phía giang Thiển Nhi đá lông nheo.

Hồng bét, có phải lần trước cô nói nói cái gì để cho cô ấy hiểu lầm không?.

"Cái đó, thanh yếu, có một việc muốn nói với cậu một chút nha."

Giang Thiển Nhi nháy đôi mắt to xinh đẹp, hướng về phía Lý Thanh yếu ôn nhu nói.

"Thật ra thì, bây giờ đã không cần anh cậu thay tớ đóng kịch."

Nghĩ đến chuyện của cô cùng Giang Triết, trên mặt cô khẽ ửng đỏ.

Da của cô vốn trắng nõn, cho nên một chút xú màu đỏ liền làm cho người ta nhìn rất rõ.

Lý Thanh yếu nhìn chăm chăm mặt giang Thiển Nhi.

"Hai người rất tốt?"

"Nào có, không phải như thế." Giang Thiển Nhi ho nhẹ một tiếng, "Dù sao hiện tại không cần anh cậu hỗ trợ."

"Nha." Lý Thanh yếu gật đầu một cái, "Vậy thì thế nào? Có phải bởi vì hôm nay chúng tôi dẫn cậu ra ngoài, để cho cậu có tìm cách rồi hả? Thật ra thì cũng không có gì, chỉ là của tớ cảm thấy trường học quá buồn tẻ, cho nên nhân cơ hội này ra ngoài một chút."

Lý Thanh yếu vừa nói, vừa vỗ bả vai Giang Thiển Nhi.

"Yên tâm, Yên tâm, mặc dù anh tớ sẽ rất thương tâm, nhưng cậu yên tâm, theo như điều kiện của anh ấy cũng có thể tìm được một cô gái tốt nha. Chẳng qua, lần trước cô bé kia không biết tại sao lại không thích anh ấy, hại anh tớ đến tận bây giờ tình cảm vẫn xuống thấp kỳ."

"Nói đến đây, tớ lại muốn cảm ơn cậu, mấy ngày sau khi biết cậu, anh tớ giống như vui vẻ hơn rất nhiều, đây đều là công lao của cậu nha."

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 82: Ghen (3)

Giang Thiên Nhi còn không kịp trả lời, điện thoại di động lại bắt đầu vang lên, đây mới là Giang Triết gọi tới.

Nhìn ngoài cửa sổ một chút, đôi mi thanh tú của Giang Thiên Nhi khẽ cau lại hạ xuống, cô còn không biết nên nói thế nào với Giang Triết rốt cuộc nên nói cô ở nơi nào đấy.

"Thiên Nhi."

Thanh âm ôn nhu xuyên qua điện thoại di động, làm cho lòng người yên tâm.

"Dạ."

"Ở nơi nào?"

Giang Thiên Nhi sợ nhất nghe những lời này, căn cứ cá tính Giang Triết, suy nghĩ một chút, nàng còn là theo thực trả lời.

"Dạ, hình như là đi trên đường đi ra ngoại ô."

"ngoại ô?" Người kia tựa hồ là đứng phải thứ gì, sau đó nghe anh nói một câu đáng chết, lại vội vàng nói xin lỗi, "Thiên Nhi, không phải nói em, làm sao em đi ra ngoại ô rồi hả ?"

"Dạ, dạ, là bởi vì."

Giang xinh đẹp không biết nên nói thế nào.

Giang Triết là người rất thông minh, lập tức hỏi: "Cái người Lý gì đó cũng ở đây?"

Ngữ khí của anh có chút không tốt, tưởng tượng được ra sắc mặt nhất định là có chút đáng sợ.

"Vâng!"

Giang Thiên Nhi len lén nhìn mặt Lý Thanh yếu một chút, Thanh Yếu, lần này cậu hại tớ rồi.

"Dừng xe."

Quả nhiên, một giây kế tiếp, lời nói không một tia tình cảm của người nọ vọt vào lỗ tai Giang Thiên Nhi.

"Cái gì?"

Thái độ Giang Triết như vậy, giang Thiên Nhi ngược lại chưa có gặp qua, cho nên giang Thiên Nhi cho là mình nghe lầm, vì vậy, lại hỏi lại.

"Anh nói dừng xe." Giang Triết nói xong, cũng không biết hướng về phía bên kia giao phó cái gì, sau đó là thanh âm dừng sức đóng cửa lại.

Thật ra thì, Giang Triết đang muốn mở một hội nghị, vốn anh đã tiến vào phòng họp, suy nghĩ một chút không yên lòng, vì vậy, liền gọi cú điện thoại này.

Phòng họp to như vậy, khi anh mặt không thay đổi nói xong hai từ "Dừng xe" thì đã không có bất kỳ thanh âm nào.

Anh chợt đứng dậy, sau đó dụng lực đẩy cửa phòng họp, bên trong lập tức nổ oanh.

Cái người Thiên Nhi đó có phải là em gái của tổng giám đốc không, vì cái gì tổng giám đốc lại dùng giọng nói chết chìm người như thế gọi người kia Thiên Nhi, anh tại sao phải tức giận như vậy?

Giang Triết mới bắt kể mấy người trong phòng họp kia nghị luận như thế nào, anh một đường chạy như điên, chạy tới bãi đậu xe.

Anh biết cái tên họ Lý đó là có ý đồ , ngày đó anh nhìn ánh mắt của hắn liền hiểu.

Không nghĩ tới, hắn lại dám lợi dụng em gái của hắn tới hẹn Thiến Nhi.

Anh cầm thật chặt tay lái, đốt ngón tay trắng bệch.

Một bên hắn cuồng tiêu, vừa gọi điện thoại cho mấy người đi theo giang Thiến Nhi kia.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 83: Ghen (4)

Bên này giang Thiến Nhi cầm di động, nhìn người bên cạnh, không biết nên mở miệng thế nào.

"Sao vậy?"

Lý Thanh Hằng từ trong kính chiếu hậu phát hiện Giang Thiến Nhi khác thường.

"Chuyện này, anh có thể dừng xe lại được không?"

Biết đây là một câu nói đầy khó khăn, Giang Thiến Nhi khẽ cắn môi nói.

Lý Thanh Hằng nhìn hàm răng trắng như tuyết của cô đang cắn đôi môi đỏ tươi, trong lòng ngứa ngáy.

"Sao vậy?"

Thanh âm của anh cũng mềm đi rất nhiều, vừa hỏi vừa đem xe dừng ở ven đường.

Giang Thiến Nhi không nói lời nào, nhưng trong nội tâm lại đang mắng Giang Triết ngàn lần vạn lần.

Giang Triết đáng ghét, rốt cuộc là có chuyện gì, còn tức giận như vậy, bảo cô dừng lại.

Lý Thanh Hằng quay đầu nhìn Giang Thiến Nhi, trong đôi mắt trong suốt trong ấy chỉ có nghi ngờ.

Giang Thiến Nhi ở trong lòng gào thét "AAAAAA....." một tiếng, người đàn ông thuần khiết như vậy , bảo cô làm sao nhẫn tâm nói láo anh.

"Giang Triết kêu em dừng lại, em cũng không biết có chuyện gì xảy ra?"

Nói xong câu đó, Giang Thiến Nhi thật muốn đập đầu vào tường, ô ô, đây mới thật là chuyện mất hết mặt mũi, khó có cơ hội được ra ngoài một chuyến, còn bị anh không chể.

Nghĩ tới đây, cô mở miệng, "Mặc kệ, tiếp tục đi thôi."

"Mặc kệ?"

Trong mắt Lý Thanh Hằng loé lên ý vị sâu xa, thật ra thì, chỉ cần Giang Thiến Nhi nghiêm túc nhìn, sẽ phát hiện mỗi lần cô vừa nhắc tới Giang Triết, ánh mắt của Lý Thanh Hằng đặc biệt hưng phấn.

"Dạ, mặc kệ."

"Tốt lắm, chúng ta lên đường."

Khóe miệng Lý Thanh Hằng lộ ra một nụ cười nhàn nhạt, trên khuôn mặt anh tuần đẹp trai đều là ánh mặt trời sáng lạn.

Việc này làm trễ nải thời gian, hướng chỉ tốc độ xe của Lý Thanh Hằng so với tốc độ xe của Giang Triết thì chỉ như rùa bò.

Hơn mười phút sau, Giang Triết dưới sự chỉ dẫn của vệ sĩ , đuổi theo xe Lý Thanh Hằng.

"Giang tiểu thư, cô nói người kia tới."

Lý Thanh Hằng mới vừa nói xong câu đó, giang Thiến Nhi còn chưa rõ câu hỏi, liền nghe tiếng một vật nhanh như chớp vượt qua cửa sổ xe, sau đó gần đây trước chiếc xe cô ngồi.

Lý Thanh Hằng làm như không thấy, anh chỉ là vững vàng đạp thắng xe, mắt nhìn chiếc xe phía trước mặt Kia.

Xe còn chưa dừng hẳn, Giang Triết đã mở cửa xe, từ bên trong bước nhanh ra.

Anh rất tức giận, cái cô gái nhỏ này, rõ ràng bảo cô dừng lại, vậy mà hết lần này tới lần khác không chịu nghe lời của anh, hết lần này tới lần khác liều mạng xông về phía trước, tiểu nha đầu, tiểu nha đầu. Giang Triết cắn răng nghiền lợi.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 84: Ghen (5)

Giang Thiên Nhi ngẩng đầu lên, mắt thấy mặt người kia đen lại, bước nhanh về phía cô, thì đã ngã người, ngồi ở ghế sau động cũng không dám động.

Có lẽ Giang Triết rất tức giận, anh lập tức kéo cửa xe ra, sau đó kéo Giang Thiên Nhi xuống xe.

Thật ra thì ánh mắt của anh từ trước đến giờ chỉ có Thiên Nhi, chỉ là hiện tại đôi mắt này không có một chút nhiệt độ.

"Giang tiên sinh."

Lý Thanh Hằng chậm rãi xuống xe, nhìn Giang Triết, nhàn nhạt nói: "Giang tiên sinh có phải am lo quá nhiều chuyện rồi hay không ? Em gái của anh muốn đi chơi, chẳng lẽ Giang tiên sinh cũng không phê chuẩn sao?"

Sắc mặt Giang Triết càng thêm lo lắng, "Đây là chuyện giữa tôi cùng Thiên Nhi, không liên quan đến anh."

Đáy mắt anh có ngọn lửa, anh giống như muốn đem Lý Thanh Hằng nuốt xuống bụng của anh, anh nhìn thật lâu, chỉ cần vừa nghĩ tới là người đàn ông này mang Thiên Nhi đi, thậm chí sau này rất có thể sẽ lấy các cơ mang Thiên Nhi đi, trong lòng anh liền bắt đầu không bình tĩnh.

Anh hận không thể biến những chữ kia thành từng dao đâm vào ngực Lý Thanh Hằng.

"Phải không? Tôi vốn cảm thấy chuyện cũng không liên quan tới tôi thật, chỉ là nhìn Giang tiên sinh hình như hơi quá đáng một chút đối với Giang tiểu thư."

Nói tới chỗ này, Lý Thanh Hằng liếc mắt nhìn Giang Thiên Nhi, trong mắt tràn ra ôn nhu.

"Về phần Giang tiểu thư, tôi vừa đúng lúc cũng muốn đuổi theo cô ấy, ngộ nhờ tôi theo đuổi được cô ấy, cô ấy sẽ là bạn gái tôi, chuyện của bạn gái, tôi cũng nên có quyền quản chứ?"

"Bạn gái?"

Giang Triết nhẹ nhàng lặp lại, mặc dù rất nhẹ, nhưng Giang Thiên Nhi nghe ra được khí tức bên trong rất nguy hiểm.

Ngẩng đầu nhìn hai người đàn ông này.

Trẻ tuổi giống nhau, anh tuấn giống nhau, lại khí phách như nhau, giờ phút này hai người đều toát ra khí tức nguy hiểm, giống như đang nhắc nhở người bên cạnh, nơi này nguy hiểm, không nên tới gần.

Giang Triết lớn như vậy, lần đầu tiên gặp gỡ một người dám cùng anh khiêu khích.

Ánh mắt tinh tế của anh híp mắt, nhìn chằm chằm Lý Thanh Hằng, hận không thể một hơi xoi tãi anh ta.

Trương đối mà nói, Lý Thanh Hằng lại có vẻ tương đối vân đạm phong khinh (bình tĩnh), anh (LTH) mỉm cười nhìn Giang Thiên Nhi, giống như chuyện Giang Triết tức giận không có bất kỳ quan hệ gì với anh.

"Anh, không phải vậy."

Giang Thiên Nhi dậm chân, vội vàng giải thích.

Ánh mắt Giang Triết như vậy thật làm cho người ta sợ, cô sợ nếu như cô không nói rõ ràng, nói không chừng anh sẽ động thủ.

"Phải không?"

Giang Triết nhàn nhạt nói, nghe không ra một chút tình cảm phập phồng.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 85: Lửa giận bộc phát

"Đứng, đứng." Giang Thiển Nhi liên tục nói không ngừng, lôi kéo Giang Triết.

Người khác không biết Giang Triết là người thế nào, cô ở bên người Giang Triết nhiều năm như vậy, còn có thể không biết hay sao?

Mỗi khi Giang Triết gặp phải chuyện làm anh tức giận, lại dùng giọng vô cùng bình thản nói chuyện, vậy thì chứng tỏ anh muốn bộc phát, hơn nữa còn là sẽ lập tức bộc phát.

Thật ra thì, một giây kế tiếp lửa giận của Giang Triết liền bạo phát ra, khuôn mặt tuấn mỹ của anh cơ hồ sẽ phải vặn vẹo, trên mặt lo lắng làm cho trong lòng người ta run sợ.

Giang Thiển Nhi kéo anh đi vào chiếc xe ở đằng sau cô.

Lúc này, cô mới phát hiện, lòng bàn tay của anh đều là mồ hôi, cô không biết anh làm thế nào một đường chạy như điên tới đây, nghĩ tới những thứ này, cô liền bắt đầu sợ.

"Về nhà."

Giang Thiển Nhi phân phó.

Xe một đường hướng biệt thự đi tới, không khí trong xe trầm muộn, thậm chí nghe được âm thanh hô hấp.

Trên ghế sau, sắc mặt Giang Triết đã dần dần khôi phục lại bình tĩnh, chỉ là ngồi ở đó không nhúc nhích, không biết ở tại đây muốn một ít gì.

Giang Thiển Nhi bắt đầu hết lo lắng, còn dư lại là tức giận.

Đúng vậy, nàng rất tức giận, tức giận cực kỳ.

Xe rốt cuộc lái vào biệt thự, hai người xuống xe.

Giang Triết xoay người, đi tới bên người Giang Thiển Nhi, lôi kéo tay của cô đi lên trên lầu.

Giang Thiển Nhi nghĩ tới cô vừa đúng muốn cùng anh nói rõ ràng, vì vậy, cũng mặc cho anh kéo đi.

Giang Triết cứ như vậy vẫn lôi kéo tay Giang Thiển Nhi, vào phòng của anh, khóa cửa lại.

"Lạch cạch" một thanh âm vang lên, giang Thiển Nhi nghi ngờ ngẩng đầu lên, sau đó nhìn thấy Giang Triết từng bước một đi tới chỗ cô.

"Anh muốn làm gì?"

Giang Triết im lặng như vậy không lên tiếng làm cho người ta sợ.

Giang Triết vươn tay, ôm lấy giang Thiển Nhi, anh cũng không có nói một câu nói, chỉ cúi đầu, sau đó hôn lên môi Giang Thiển Nhi.

Trong đầu Giang Thiển Nhi "Oanh" một tiếng, cô chỉ cảm thấy đầu óc trống rỗng, cô mở to mắt nhìn Giang Triết.

"Nhắm mắt lại." Người kia khẽ buông giang Thiển Nhi ra, ôn nhu lại bá đạo nói, sau đó lại X môi của cô.

Anh hùng hăng hôn đôi môi mềm mại tràn đầy hương thơm của cô, anh đã muốn làm như vậy từ sớm, mới vừa rồi anh nhìn thấy cô giống như đang ủy khuất nhìn anh, cô bĩu môi, trong mắt giống như không cam lòng anh tựa làm như vậy.

Anh hùng hăng hôn cô, anh căn bản không cho giang Thiển Nhi cơ hội thờ đốc.

(lời của t/g: ai, nơi này đã bị hài hòa, nơi này bị hài hòa, nơi này bị hài hòa, hài hòa.)

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Chương 86: Kỳ hảo

Lúc mới bắt đầu Giang Thiên Nhi còn chống cự, tay của cô để ở giữa thân thể cô và Giang Triết.

Nhưng rất nhanh cô liền phát hiện, cô thậm chí không biết hai tay của cô đặt ở nơi nào.

Loại cảm giác đó, tư vị của Giang Triết thật sự quá tốt đẹp, cô đã mê thất mình.

Trong đầu bắt đầu choáng váng, không có bất kỳ cảm giác gì, để cho anh bắt đầu xâm chiếm từng bước một.

Cô thậm chí cảm giác bản thân không thể hô hấp, biết Giang Triết buông cô ra, nằng vội vả hít vào từng ngụm khí.

Giang Triết ngừng đầu nhìn cô, hai mắt của anh tỏa sáng, anh nhìn đôi môi đỏ tươi của cô bị anh hôn sưng đỏ, trong lòng hạnh phúc.

Cô ngừng đầu lên, nhìn Giang Triết, trong mắt có một tia sợ hãi.

Giang Triết tiến lên một bước, lại hôn cô.

Môi của cô rất ngọt ngào, môi của cô rõ ràng là hoa anh túc, làm anh muốn ngừng mà không được, anh hôn rồi lại hôn, anh linh hoạt hôn cô.

Nếu như mới vừa rồi anh hôn cô là để trừng phạt, như vậy bây giờ chính là kỳ hảo rồi, ôn nhu như vậy, làm cho người ta muốn ngừng mà không được.

Trong lòng Giang Triết có ngàn vạn cái không thể, nhẹ nhàng buông Giang Thiên Nhi ra.

Môi của cô càng sưng lên, nhưng đỏ tươi như vậy lại càng thêm dụ hoặc, kiều diễm như vậy làm tâm anh rung động.

Giang Thiên Nhi nhẹ dậm chân, giống như là đang tức giận.

"Thật xin lỗi."

Giọng nói êm ái như vậy, làm Giang Thiên Nhi say mê, làm sao còn có thể nói cái gì, chỉ là ánh mắt nhìn anh lung linh như ánh sáng mặt trời.

"Thật xin lỗi, chỉ tại anh quá nhớ em."

Một khắc kia, trong đầu của anh đã gạt đi tất cả quan điểm, cái gì anh trai, cái gì em gái, tất cả đều không quan tâm, chỉ muốn hôn cô, giống như hôn cô chuyện tốt đẹp nhất thế gian.

Giang Thiên Nhi then thùng cúi đầu, quả đầu nhỏ nhẹ nhàng đánh một cái lên cánh tay Giang Triết, liền tựa vào người Giang Triết không nói chuyện, nụ hôn của anh làm cho cô trầm mê, cô biết anh và cô hôn môi là không đúng, nhưng cô đã không muốn quan tâm nữa.

Giang Triết nâng cằm cô lên, tinh tế nhìn cô, rót cuộc mở miệng, "Em cũng đã biết mới vừa rồi anh có bao nhiêu tức giận?"

Những lời này đã nhìn một đường rồi, vốn định gầm thét với cô, nhưng, thật sự là không bỏ được, nhìn mặt nàng giờ phút này đỏ tươi, thậm chí ngay cả vành tai cũng đỏ, cổ trắng nõn cũng nhuộm màu hồng, anh cái gì cũng không bỏ được.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 87: Không được động thủ động cước

Giang Thiên Nhi bám ở trên người Giang Triết, ngực của cô phập phồng kịch liệt.

"Người ta cũng không biết anh ta sẽ ở đó."

Giọng của Giang Thiên Nhi có chút ủy khuất, dậm nhẹ vào ngực Giang Triết, ôn nhu nói.

"Biết, biết."

Cầm Giang Triết tựa lên cái trán Giang Thiển Nhi, trong lòng anh rất vui vẻ.

Cái tiểu nha đầu này, anh đúng là bị cô ăn gấu gao rồi, cho dù trong lòng anh có không thoải mái bao nhiêu, cũng chỉ giấu ở trong lòng.

"Biết mà anh còn lớn tiếng với em như vậy, mới vừa rồi sắc mặt kém như vậy, em thật vất vả mới đi ra ngoài một chuyến, liền bị anh phá hư. Còn nữa, anh có biết đáng về vừa rồi của anh, bảo em về sau làm sao có thể ngẩng cao đầu trước mặt bạn bè."

Giang Thiển Nhi chu môi lên, ngẩng đầu, trong mắt đầy ủy khuất.

Giang Triết hận không thể hôn lên môi cô lần nữa, để cho cô hoà tan vào trong người anh.

Nhưng anh vẫn không chế bản thân, bây giờ trong lòng cô đang không thoải mái.

"Đúng, đúng là anh không đúng, là anh không tốt."

Giang Triết nhẹ giọng nói xin lỗi, sau đó hôn một cái vào vành tai Giang Thiển Nhi.

Đến tận bây giờ, vành tai của cô vẫn có chút hồng.

Giang Thiển Nhi sợ nhột, rụt cổ lại, sau đó nhìn anh chằm chằm.

"Không được động thủ động cước."

"Anh không có động thủ."

Giọng của Giang Triết cũng là ủy khuất, "Anh chỉ động miệng mà thôi."

Giang Thiển Nhi nở nụ cười, "Anh nói đi, về sau làm sao mà em ngẩng đầu lên trước mặt bạn học được?"

Giang Triết khẽ thở dài một cái, giống như người không ngẩng đầu lên được phải là anh mới đúng.

"Được, được, mặc kệ em muốn cái gì anh đều đồng ý."

Anh ôn tồn nói.

"Vậy sau này em đi ra ngoài, không cho phép anh tức giận như vậy."

Con ngươi của Giang Thiển Nhi đảo một vòng, nhân cơ hội nói điều kiện.

"Được."

Giang Triết đáp ứng, bây giờ chỉ cần cô gái nhỏ này vui vẻ là được rồi, giương như không đúng, vội vàng nói: "Không thể ra ngoài cùng người đàn ông kia." Vừa nghĩ tới cặp mắt kia nhìn Giang Thiển Nhi, Giang Triết lại cảm thấy cả người không thoải mái.

"Cũng không được cùng bạn học là nam đi ra ngoài." Giang Triết lại tăng thêm một cái điều kiện.

"Giang Triết."

Giang Thiển Nhi không thuận theo, Cô tức giận tròn trừng mắt nhìn

anh.

Ý niệm muốn ăn Giang Thiển Nhi lại lần nữa bùng lên, ả, cô gái của anh ngay cả lúc nóng giận cũng chọc người trêu mến như vậy.

"Ồ đây."

"Anh như vậy còn không bằng đem dẫu em đi cho xong."

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở [EbookFull\(dot\)Net](http://EbookFull(dot)Net).

Chương 88: Xúc động

Giang Thiến Nhi không thuận theo.

"Thiến Nhi, anh nghĩ, anh thật muốn làm vậy." Giang Triết ở trong lòng than thở, nếu như có thể, thật muốn dấu cô vào túi áo của anh, từ nay về sau không để bất kì người đàn ông nào nhìn thấy.

"Làm sao để giấu đây? Như vậy em cũng sẽ không vui về."

Nhưng đối mặt với người trước mắt, chỉ có thể nói một vài lời trái lương tâm.

"Vui về? Hừ, anh cũng biết phải để em vui về, nếu muốn em vui về nên để cho em chơi đùa thống khoái."

"Anh không có không để cho người chơi."

Người kia nhìn qua vô cùng vô tội, mở một đôi mắt to nhìn Giang Thiến Nhi.

"Anh, anh lúc nào thì để em chơi vui về? Không chỉ phép thế này, không cho phép thế kia."

"Anh không có không cho phép nhiều như vậy, anh chỉ là hy vọng em đi chơi không gặp người đàn ông nào."

"Không, là không có động vật háo sắc."

"Thiến Nhi, em đẹp như vậy, da của em làm anh nhìn một chút cũng sẽ xúc động muốn hôn. Anh chỉ vừa nghĩ tới những người đàn ông kia ánh mắt đắm đuối nhìn em, anh liền không ngồi yên được."

"Nói đó có sắc mê mê à?" Giang Thiến Nhi không thuận theo, người này đúng là trắng đen đảo lộn?

"Không có sao? Mới vừa rồi người đàn ông kia tới gần như vậy trắng trợn nhìn em, Thiến Nhi, có biết khi đó anh xúc động nghĩ làm cái gì không? Liền muốn xông tới sau đó giấu vào miệng của ta túi. Thiến Nhi, Thiến Nhi, em không nên trách anh ích kỷ, thật sự là em quá ưu tú, anh sợ nếu như em cùng những bạn học nan kia đi chơi, anh sẽ điên mất, cả ngày anh sẽ đi theo phía sau của em, chuyện gì cũng không làm được. Thiến Nhi, em nhất định là không nhẫn tâm nhìn anh khó chịu đúng không? Phải hay không?"

Anh nhìn Giang Thiến Nhi, ngoan cường hỏi, giống như không có được đáp án sẽ không dừng lại.

Giang Thiến Nhi cắn chặt môi, không nói lời nào, chỉ là trong lòng lại có sóng lớn mãnh liệt.

Giang Triết, thật ra người ưu tú chính là anh, người xuất sắc cũng là anh, phải là em không yên lòng về anh mới đúng, nhưng anh lại yêu cô thâm tình như vậy, yêu đến nỗi khiến cô không có đường trốn.

"Thiến Nhi, đáp ứng anh, đáp ứng anh có được không?" Giang Triết như cũ nhẹ giọng nói.

"Được."

Cuối cùng cũng đáp ứng, gật đầu trong nháy mắt, đã bị mừng như điên chính là cái người kia khấn chặt tại chính mình trong ngực, thậm chí thở dốc không được.

"Thiến Nhi, Thiến Nhi."

Giang Triết chỉ là một điệp thanh mà kêu, sau đó nâng lên gương xinh đẹp mặt của, hấn cẩn thận từng li từng tí hôn xuống, lần đầu tiên dùng vô cùng thành kính tư thế.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 89: Người theo đuổi

Ngày thứ hai, Giang Thiến Nhi đụng mặt Lý Thanh Yểu ở trong phòng học, nhìn thấy cô đang nhìn mình bằng vẻ mặt mập mờ.

Mặt Giang Thiến Nhi lập tức đỏ lên, cô cho Lý Thanh Yểu đang cười chuyện giữa cô và Giang Triết.

"Giang Thiến Nhi, làm sao bây giờ?"

Lý Thanh Yểu dán vài lỗ tai của cô hỏi, "Anh tớ nói anh ấy hình như thích cậu rồi."

"Không cần kể chuyện cười có được không?"

Mặt Giang Thiển Nhi đỏ bừng, cô nghĩ đến chuyện ngày hôm qua Giang Triết ở bên tai cô nhẹ giọng nói ra yêu cầu cô liền lập tức lắc đầu, "Tớ không được, hơn nữa tớ cũng sẽ không thích anh cậu."

"Tại sao? Điều kiện của anh tớ tốt như vậy, anh ấy nói hôm nay mời cậu ăn cơm."

"Không đi, không đi."

Giang Thiển Nhi lắc đầu, làm sao có thể cùng đi ra ngoài ăn cơm, nếu như để Giang Triết biết, đoán chừng anh sẽ nhảy dựng lên.

"Tại sao không thể thích anh ấy?"

Đúng vậy, tại sao không thể thích anh, cô không thể bởi vì coi đã có người trong lòng rồi, người đó lại còn là anh trai cô.

"Ha ha, Thanh Yếu, cậu cũng biết, người bên cạnh tớ quá tú, so sánh với anh, những người khác còn kém xa."

Giang Thiển Nhi khẽ cắn răng, chỉ cần nói một lý do như vậy.

Thật ra thì, cô cũng biết cô nói những lời như vậy là không công bằng với Lý Thanh Hằng. Bởi vì so với những người cùng tuổi, Lý Thanh Hằng cũng coi như ưu tú.

"Thật ra thì"

Lý Thanh Yếu nhìn trước nhìn sau một chút, rốt cuộc cắn lỗ tai Giang Thiển Nhi, "Thật ra thì nhà tớ có xí nghiệp khổng lồ, chỉ là anh tớ còn muốn tự do thêm mấy năm nữa, hơn nữa trong nhà có anh cả xử lý mọi chuyện, cho nên. Cho nên, anh tớ cũng rất ưu tú."

"Thật sao?" Giang Thiển Nhi có chút không chút để ý, thật ra thì, mặc kệ người kia có ưu tú như thế nào, cô cũng sẽ không động tâm, ai bảo tim của cô đã thuộc về người đàn ông tên là Giang Triết.

"Giang Thiển Nhi, ta đã nói với cậu sao cậu không có phản ứng a."

Lý Thanh Yếu có chút nóng nảy nói.

"Thanh Yếu, thật xin lỗi, cậu là bạn tốt của tớ, tớ không muốn lừa cậu, tớ sẽ không thích anh cậu, cho nên, cậu hãy khuyên nhủ anh cậu đi."

Giang Thiển Nhi nói xong, cúi đầu đọc sách của mình.

"Tại sao?"

Trong lòng Lý Thanh Yếu có chút không cam tâm.

Giang Thiển Nhi chỉ cười cười, cũng không nói chuyện, đúng lúc này giáo sư đi vào, vì vậy đề tài này liền dừng lại.

Một tiết học như vậy mất cả một buổi sáng.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yếu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 90: Chiếm cứ Giang Triết

Lúc Giang Thiển Nhi nghe giảng cực kỳ nghiêm túc, cho nên, đợi đến khi giáo sư nói tiết học kết thúc, cô mới quay đầu sang bên cạnh, thế nhưng không biết từ lúc nào người bên cạnh cô đã biến thành một người khác.

Giang Thiển Nhi há to miệng, "Anh, anh vào đây lúc nào?"

Lý Thanh Hằng nhàn nhạt cười, "Anh đang tưởng tượng lúc em nhìn thấy anh có phải rất vui vẻ hay không?"

Vui vẻ cái đầu anh, khổ não thì có.

Chỉ là Giang Thiển Nhi sẽ không nói ra những lời như vậy, cô nhàn nhạt cười, sau đó nói: "Thờ ơ." Sau đó đứng dậy: "Tôi đến nhà ăn, tạm biệt!"

"Chờ chút, Giang Thiển Nhi, anh mời em ăn cơm."

Giang Thiến Nhi quay đầu, ánh mắt bình tĩnh, "Cảm ơn, nhưng mà, buổi trưa tôi không có thói quen ra ngoài ăn cơm."

Lời nói đơn giản nhưng đã hoàn toàn kéo giãn khoảng cách giữa cô và Lý Thanh Hằng.

Lý Thanh Hằng không hiểu, hôm trước cô còn nhìn anh nở nụ cười rực rỡ, nhưng mới qua một ngày, cô liền muốn tạo khoảng cách với anh, anh nghĩ tới lời nói cô gái kia, "Tôi hoài nghi anh em họ có gian tình."

"Vậy lúc nào thì em muốn ra ngoài ăn cơm? Đi ăn cơm tôi có được không?"

Bạn học bên cạnh lần lượt đi hết, mỗi người đều nhìn Lý Thanh Hằng bằng ánh mắt đồng tình.

Ở trường học Giang Thiến Nhi được bầu làm hoa khôi, nhưng chưa từng có ai dám hẹn riêng cô.

Có lời đồn nói, buổi trưa một người con trai vừa mới hẹn Giang Thiến Nhi, buổi tối người đó liền bị người ta đánh một trận.

Giang Thiến Nhi vừa nói xong, ngoài cửa có vài người đi vào, khom lưng trước Giang Thiến Nhi.

"Giang tiểu thư, Giang tổng kêu Người xuống dưới."

Giang Thiến Nhi quay đầu, "A Đức, sao anh lại tới đây, Giang Triết đang ở dưới sao?"

Giọng nói của cô đầy vui mừng, trên mặt là nụ cười sáng lạng, cô nhìn thoáng qua Lý Thanh Hằng, rồi vọt ra khỏi phòng học.

Lý Thanh Hằng xoay người, tay nắm chặt thành quả đấm

Giang Thiến Nhi lao xuống khỏi cầu thang liền dừng lại, nơi đó có một người đàn ông đang đứng.

Một bộ âu phục màu vàng nhạt, khăn quàng cổ màu xám, anh đeo mắt kiếng từ lúc nào vậy? Sáng nay lúc rời đi cũng không thấy anh đeo. Nhưng anh đeo mắt kiếng nhìn có vẻ nho nhã hơn rất nhiều.

Người đàn ông có tác phong nhanh nhẹn đó, hấp dẫn vô số ánh mắt của các bạn học sinh nữ, có người còn lớn mật tiến lại gần.

Trong lòng Giang Thiến Nhi đau xót, cô hô to một tiếng, "Giang Triết.", sau đó xông tới dính chặt vào người Giang Triết, giống như muốn tuyên bố, người đàn ông này là của cô.

Chương 91: Em muốn lấy cái gì ở trên người anh?

Giang Triết cười cung chiêu, "Không cần phải vội, em không tới đây, anh cũng sẽ luôn chờ em."

"Không, bên cạnh anh nhiều sắc lang như vậy, nếu em không nhanh một chút, anh sẽ bị người khác đoạt đi."

Khoé mắt, đuôi mày của Giang Triết đều là nụ cười, đây là lần đầu tiên anh có cảm giác bản thân được coi trọng như vậy, nhưng không thể không thừa nhận cảm giác này thực sự quá tốt, làm cho anh cảm thấy lâng lâng.

Nếu như sớm biết anh đứng chỗ này mà có hiệu quả như vậy, anh đã sớm đến đây đứng rồi.

"Không sao? Ngộ nhờ bị đoạt đi thì cũng chỉ là cái xác, lòng của anh luôn ở chỗ em." Giang Triết chưa bao giờ cảm thấy tâm yạng tốt như vậy, anh thấp giọng nhạo báng.

"Hừ, anh được lắm, tâm thì có tác dụng gì?"

"Chẳng lẽ, thân thể của anh ở đây mới có tác dụng? Thiến Nhi thân ái, em muốn dùng cái gì đây, miệng của anh, môi của anh, hay là chỗ khác?" Giang Triết ở bên tai Giang Thiến Nhi nói lời tâm tình nhẹ nhàng.

Trên khuôn mặt trắng nõn của Giang Thiến Nhi hiện lên rạng mây đỏ.

"Anh, anh thật xấu, Giang Triết hư. Em ghét anh, em ghét anh." Giang Thiến Nhi xoay người, đôi tay đánh lên người Giang Triết không ngừng.

Giang Triết cũng không né tránh, mặc cho quả đấm của Giang Thiến Nhi rơi trên người anh.

Dù sao sức lực của cô cũng không lớn, cô muốn đánh thì cứ để cho cô đánh.

Trên sân trường, mọi người đi qua đều nhìn một đôi nam nữ. Người đàn ông thì đẹp trai tuấn tú đến mức làm người ta thét chói tai, cô gái thì xinh đẹp mê người, đáng yêu giống như búp bê.

Rốt cuộc Giang Triết bắt lấy cánh tay Giang Thiến Nhi, "Thiến Nhi, đừng đánh, sẽ làm bản thân mệt mỏi."

Vấn đề tại sao lại đánh Giang Triết đã bị quên sạch, trong đầu chỉ quanh quẩn câu nói của Giang Triết.

Cho dù cô có tổn thương anh thì anh cũng không muốn cô bị tổn thương, người đàn ông như vậy làm người ta yêu sâu đậm.

"Nghe nói người đàn ông kia lại tới đây?"

Đến khi đã lên xe, Giang Triết mới nắm tay Giang Thiển Nhi, giống như không để ý nói.

Khi những thủ hạ kia nói lại tình huống Lý Thanh Hàng xuất hiện với anh, lúc đó anh đang họp, liền đẩy ghế đứng dậy.

Thật ra, hội nghị này là ngày hôm qua lùi sang, trên đường tới đây, Giang Triết nghĩ, nếu cứ tiếp tục như vậy, anh sẽ điên mất.

Giờ Giang Thiển Nhi mới hiểu tại sao Giang Triết lại xuất hiện ở dưới lầu của phòng học.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yếu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 91: Em muốn lấy cái gì ở trên người anh?

Giang Triết cười cung chiêu, "Không cần phải vội, em không tới đây, anh cũng sẽ luôn chờ em."

"Không, bên cạnh anh nhiều sắc lang như vậy, nếu em không nhanh một chút, anh sẽ bị người khác đoạt đi."

Khoé mắt, đuôi mày của Giang Triết đều là nụ cười, đây là lần đầu tiên anh có cảm giác bản thân được coi trọng như vậy, nhưng không thể không thừa nhận cảm giác này thực sự quá tốt, làm cho anh cảm thấy lâng lâng.

Nếu như sớm biết anh đứng chỗ này mà có hiệu quả như vậy, anh đã sớm đến đây đứng rồi.

"Không sao? Ngộ nhờ bị đoạt đi thì cũng chỉ là cái xác, lòng của anh luôn ở chỗ em." Giang Triết chưa bao giờ cảm thấy tâm yạng tốt như vậy, anh thấp giọng nhạo báng.

"Hừ, anh được lắm, tâm thì có tác dụng gì?"

"Chẳng lẽ, thân thể của anh ở đây mới có tác dụng? Thiển Nhi thân ái, em muốn dùng cái gì đây, miệng của anh, môi của anh, hay là là chỗ khác?" Giang Triết ở bên tai Giang Thiển Nhi nói lời tâm tình nhẹ nhàng.

Trên khuôn mặt trắng nõn của Giang Thiển Nhi hiện lên rạng mây đỏ.

"Anh, anh thật xấu, Giang Triết hư. Em ghét anh, em ghét anh." Giang Thiển Nhi xoay người, đôi tay đánh lên người Giang Triết không ngừng.

Giang Triết cũng không né tránh, mặc cho quả đấm của Giang Thiển Nhi rơi trên người anh.

Dù sao sức lực của cô cũng không lớn, cô muốn đánh thì cứ để cho cô đánh.

Trên sân trường, mọi người đi qua đều nhìn một đôi nam nữ. Người đàn ông thì đẹp trai tuấn tú đến mức làm người ta thét chói tai, cô gái thì xinh đẹp mê người, đáng yêu giống như búp bê.

Rốt cuộc Giang Triết bắt lấy cánh tay Giang Thiển Nhi, "Thiển Nhi, đừng đánh, sẽ làm bản thân mệt mỏi."

Vấn đề tại sao lại đánh Giang Triết đã bị quên sạch, trong đầu chỉ quanh quẩn câu nói của Giang Triết.

Cho dù cô có tổn thương anh thì anh cũng không muốn cô bị tổn thương, người đàn ông như vậy làm người ta yêu sâu đậm.

"Nghe nói người đàn ông kia lại tới đây?"

Đến khi đã lên xe, Giang Triết mới nắm tay Giang Thiển Nhi, giống như không để ý nói.

Khi những thủ hạ kia nói lại tình huống Lý Thanh Hàng xuất hiện với anh, lúc đó anh đang họp, liền đẩy ghế đứng dậy.

Thật ra, hội nghị này là ngày hôm qua lùi sang, trên đường tới đây, Giang Triết nghĩ, nếu cứ tiếp tục như vậy, anh sẽ điên mất.

Giờ Giang Thiển Nhi mới hiểu tại sao Giang Triết lại xuất hiện ở dưới lầu của phòng học.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 92

"Anh không tin tưởng em?"

Giang Thiển Nhi miết miệng một chút.

"Không phải vậy."

Thật ra thì chỉ không tin bản thân mà thôi.

"Nếu anh thật sự tin em thì anh đã không đến đây." Đột nhiên Giang Thiển Nhi quay đầu nhìn Giang Triết cười, "Nhưng mà, anh tới đây em rất vui."

Trước kia không có cảm giác gì, nhưng bây giờ càng ngày càng muốn ở cùng anh.

Hai người tìm một chỗ ở gần đây ăn cơm, chờ cơm nước xong xuôi Giang Triết đưa Giang Thiển Nhi tới cổng trường học liền đi về.

Công việc ở công ty thực sự quá nhiều, thư ký đã gọi điện thoại tới mấy lần.

Tâm trạng Giang Thiển Nhi đặc biệt tốt, nhưng lúc đi đến lầu dưới phòng học, toàn bộ tâm tình tốt đẹp đều bị phá hỏng.

Ngẩng đầu lên thấy Lý Thanh Hàng đứng ở chỗ buổi sáng Giang Triết đứng, thậm chí ngay cả tư thế cũng giống nhau, làm Giang Thiển Nhi hoài nghi có phải buổi sáng anh ta núp ở chỗ nào nhìn lên hay không?

"Sao anh vẫn còn ở đây?"

Sắc mặt Giang Thiển Nhi có chút không tốt.

"Anh cho là chúng ta đã từng hợp tác với nhau, em nhìn thấy anh đứng ở đây, em tối thiểu cũng phải hỏi một câu xem anh ăn cơm chưa?" Giọng Lý Thanh Hàng có chút tịch liêu (buồn tẻ, trống vắng).

"Thật xin lỗi, chúng ta không thân quen đến trình độ này."

Mấy lần trước là bởi vì có Lý Thanh Yếu ở đây, nên cũng không có cảm giác xa lạ, lúc này chỉ có hai người đối mặt với nhau, Giang Thiển Nhi cảm thấy không có gì để nói với người trước mắt.

"Nói như vậy, sẽ rất làm tổn thương lòng anh." Trên khuôn mặt tuấn tú lộ ra thương tâm và thống khổ.

Trong chốc lát Giang Thiển Nhi ngây người, thậm chí hoài nghi về mặt đó có phải giả bộ hay không.

"Giang Thiển Nhi, anh muốn theo đuổi em."

Lý Thanh Hàng thu hồi thái độ.

Lý Thanh Hàng quay đầu nhìn bốn phía một chút, may mà lúc này các bạn học đi lại cũng không nhiều.

"Lý tiên sinh, anh thật biết nói đùa."

Lý Thanh Hàng lại nhàn nhạt cười một tiếng, trông mắt sâu không lường được.

"Giang tiểu thư, anh là một luật sư nổi tiếng, cho nên, từ trước tới giờ làm việc gì cũng rất nghiêm túc. Anh chỉ nghĩ muốn nói cho em biết một chút, bắt đầu từ ngày mai, anh sẽ bắt đầu theo đuổi một cách oanh oanh liệt liệt. Em có quyền cự tuyệt anh, nhưng anh cũng có quyền theo đuổi em."

Anh nói lời này rất tự nhiên, không cảm thấy có gì không ổn.

"Có phải Lý tiên sinh làm việc gì cũng luôn cuồng vọng và tự đại như thế? Cũng không để ý người khác nghĩ gì?"

"Em đã có đối tượng rồi, nếu anh hỏi trực tiếp, nhất định sẽ bị cự tuyệt."

Lý Thanh Hằng nhìn Giang Thiển Nhi nói rất chắc chắn.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 93: Cầu huyết tám giờ đúng

Nhờ Lý Thanh Hằng ban tặng, Giang Thiển Nhi lại trở thành một nhân vật quan trọng của thành phố A.

Bởi vì mấy ngày này, Giang Triết đi công tác, trước khi đi tục dặn dò, cũng nói buổi tối sẽ trở về.

Giang Thiển Nhi cũng không biết làm sao Lý Thanh Hằng biết được tin này, dù sao lúc hết giờ học cũng đã thấy anh cầm một bó hoa to màu lam xuất hiện ở trước cửa phòng học.

Lý Thanh Hằng, người này bề ngoài xuất chúng, anh ta và Giang Triết hoàn toàn không cùng một phong cách, so sánh với Giang Triết, Lý Thanh Hằng giống như mặt trời, cho nên một chàng trai đẹp như vậy xuất hiện ở cửa phòng học, đương nhiên là sẽ hấp dẫn các bạn nữ thét chói tai.

Giao sư vừa đi tới cửa liền vô cùng lịch sự hỏi: "Chàng trai đẹp, cậu tìm ai?"

Lý Thanh Hằng nhìn vị trí của Giang Thiển Nhi trong mắt không ngừng phóng điện, vì vậy trong phòng vang lên một mảng tiếng hút khí.

Giáo sư đã ngoài 50 tuổi, nhưng cũng già bộ tẻ xù, ", qua nmê người rồi!"

Bốn phía một mảnh tiếng cười, mà Giang Thiển Nhi lại vô cùng tức giận.

Cô trừng Lý Thanh Yếu một phen.

"Không liên quan, chẳng lẽ liên quan tới tớ."

Lý Thanh Yếu áp ứng giải thích.

Cũng không biết anh trai cô bị mê mẩn rồi, ngày hôm qua lôi kéo cô hỏi tất cả mọi chuyện của Giang Thiển Nhi, thậm trí không rõ chi tiết.

"Anh, em đã nói với anh, cô ấy đã có người yêu rồi."

Lý Thanh Hằng nhìn cô, có chút thần bí nói: "Vậy thì sao? Người ta kết hôn còn có thể ly hôn nữa đấy."

Lý Thanh Yếu ngạc nhiên há to miệng, nhìn anh trai của mình, cứ có cảm giác anh có chút thay đổi.

"Cậu mau làm cho anh ta biến mất, lập tức biến mất."

Giang Thiển Nhi có chút nổi cáu nói.

Hôm qua, A Đức nói với cô, bởi vì cô mà Giang Triết lùi hai cuộc hội nghị lại, mãi chiều hôm qua mới mở lại hội nghị.

Cô chỉ sợ thuộc hạ của Giang Triết nói cho Giang Triết biết, anh sẽ lại giống ngày hôm qua, lập tức chạy tới đây.

"Tớ, muội muội, không tỷ tỷ, đó là anh trai tớ, tớ không có cách nào, anh ấy không nghe tớ."

Lý Thanh Yếu vẻ mặt đưa đám.

Giang Thiển Nhi yên lặng nhìn Lý Thanh Hằng bước tới chỗ cô.

"Tôi nói rồi, tôi sẽ không thích anh."

"Tiểu thư Giang Thiển Nhi yêu quý, tình yêu của anh giống như Hoàng Hà cuộn cuộn kéo dài không dứt."

Lời kịch như vậy lại hết lần này tới lần khác được một người đàn ông tuần tú dùng giọng nói nghiêm túc nói ra, trái tim của các thiếu nữ đã sớm bị lay động.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **wWw.EbookFull.Net**.

Chương 94: Trong lòng như yên hoa nở rộ

"Đáp ứng đi! Đáp ứng đi!" Quần chúng không rõ chân tướng quạt gió nổi lửa.

Càng thêm quá đáng chính là giáo sư trước đó đã rời đi lại quay lại.

"Giang Thiên Nhi, chàng trai tốt như vậy nếu không nắm chắc sẽ hối hận đó." Bà còn tặng thêm một câu, "A ta thực sự hy vọng mình có thể trẻ lại 30 tuổi, như vậy, trai đẹp, không phải cậu theo đuổi tôi mà là tôi theo đuổi cậu."

Mọi người đều cười ầm lên, nhìn giáo sư đáng yêu mọi người đều cười đến muốn gãy lưng.

Giang Thiên Nhi có chút bất đắc dĩ, ngày thường, chỉ cần giáo sư ra khỏi cửa mọi người sẽ lao nhanh xuống phòng ăn, nhưng hôm nay mọi người tình nguyện buông tha thịt kho cũng muốn ở lại chỗ này xem kịch, quả nhiên, mỗi người đều có lòng hiếu kỳ.

"Lý Thanh Hằng, tôi cho là ngày hôm qua tôi đã nói rất rõ ràng rồi."

Ánh mắt liếc về phía vệ sĩ sau lưng chuẩn bị chạy tới.

Cô khẳng định, chỉ cần cô ra lệnh một tiếng, những người đó sẽ mang cok rời đi, nhưng cô không muốn làm to chuyện đến nỗi không thể cứu vãn.

"Giang Thiên Nhi, anh cũng đã nói, em có quyền cự tuyệt, nhưng anh cũng có quyền theo đuổi."

Mắt Giang Thiên Nhi không biểu cảm nhìn bó hoa trong tay Lý Thanh Hằng, sau đó xoay người rời đi.

Phía sau một mảnh tiếng hút khí.

"Giang Thiên Nhi là lam sắc yêu cơ đấy!"

Sau lưng không biết người nào hô lên một câu.

Khoé miệng Giang Thiên Nhi nở nụ cười châm chọc, lam sắc yêu cơ thì đã sao, nếu như cô thích, đoán chừng Giang Triết sẽ trồng tỉm trồng cả một cửa hàng hoa trong biệt thự cho cô.

"Thiên Nhi nhà tôi bị dị ứng với hoa."

Đột nhiên, sau lưng vang lên giọng nói quen thuộc.

Giang Thiên Nhi không dám tin vào lỗ tai của mình, cô quay đầu lại, quả nhiên thấy Giang Triết làm như tùy ý dựa trên khung cửa, không chút để ý nhìn bó hoa kia.

Một khắc kia, trong lòng như yên hoa nở rộ.

Mọi người ngây người, nhìn một nam này không biết phải giải quyết thế nào?

"Anh"

Giang Thiên Nhi nhào qua ôm Giang Triết thật chặt.

Mọi người thôn thức, thật ra thì kết quả thắng thua đã có.

"Nha đầu ngọc, nhìn thấy anh cũng không cần vui như vậy chứ."

Giang Triết nhẹ nhàng Giang Thiên Nhi ra.

Anh còn một chuyện quan trọng chưa làm.

Anh di chuyển hai chân thon dài, bước tới trước mặt Lý Thanh Hằng.

Nhìn người đang ông trước mắt này, sắc mặt của anh dần dần lo lắng.

Đến bây giờ, anh vẫn không hiểu rõ mục đích chân chính của người đàn ông này, mặc dù hôm qua đã kêu Giang Phấn đi điều tra.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 95: chọt vùng quyền

Đến hiện tại, anh vẫn không biết rõ mục đích của người đàn ông này, mặc dù ngày hôm qua đã kêu Giang Phấn đi điều tra.

Lúc Giang Phấn gọi điện tới là lúc anh đang đi công tác.

Cậu ta tự mình nói kết quả cho anh, thật là đáng kinh ngạc, không ngờ Lý Thanh Hằng lại có lai lịch không nhỏ, mà quan trọng hơn, anh phát hiện ra Lý Thanh Hằng và Lục Không Cách cùng làm việc chung một phòng, hơn nữa, Lý Thanh Hằng từng theo đuổi Lục Không Cách.

Sau khi Lục không Cách đi, trong một đoạn thời gian dài, tinh thần Lý Thanh Hằng vô cùng chán nản, bộ dạng kia íy khi gặp.

Hắn làm sao có thể nhanh như vậy liền có hứng thú với tiểu nha đầu? Nghĩ đến ngày đó lúc anh thấy Lý ánh mắt thăm thẳm kia của Lý Thanh Hằng, Giang Triết chỉ có cảm giác lòng mình "lộp bộp" một cái.

"Quay lại."

Giang Triết khẽ mở môi mồm, lạnh lùng phản phó.

Tài xế là người được huấn luyện nghiêm chỉnh, nhưng lúc này nhìn mặt đường phía trước cũng cảm thấy khó khăn, lúc này xe đang chạy trên đường cao tốc, sao có thể nói quay đầu liền quay đầu được?

"Giang tổng, đây là đường cao tốc."

Tài xế không nhịn được nhắc nhở.

Giang Triết không nói lời nào, chẳng qua ánh mắt lạnh như băng.

Tài xế bị dọa sợ, vội vàng im lặng, trong lòng lại suy nghĩ, nếu như quay xe ở chỗ này sẽ chết, nhưng không quay xe cũng chết.

Ở đằng trước, nhớ không lầm thì có một chỗ rẽ, vì vậy, ở ngay chỗ rẽ, quay một vòng, lúc này mới ra ngoài.

Qua lại như vậy, ước chừng phải mất nửa giờ thời gian.

Giang Triết gọi mấy cuộc điện thoại, sắp xếp công việc công tác xong xuôi, sau đó nhận được điện thoại của hộ vệ đưa đón Giang Thiển Nhi.

Trước khi đi anh cố ý chiếu cố những người hộ vệ kia, nói là nhất định phải chú ý Giang Thiển Nhi, nếu như bên người cô xuất hiện người khác phái, nhất định phải tự nói với anh.

Cho nên, nhận được điện thoại, anh liền hiểu lại có chuyện.

Hết lần này tới lần khác công ty bên kia lại điện thoại tới, nói là có chuyện quan trọng.

Giang Triết hận không thể chạy tới bên người Giang Thiển Nhi, chỉ là chuyện của công ty dù sao cũng rất quan trọng.

Dây dưa như vậy một lát, vì vậy, đợi đến khi Giang Triết vội vã chạy tới chính là lúc Giang Thiển Nhi hất tay rời đi.

Khi đó, anh thiếu chút nữa vỗ tay ủng hộ Giang Thiển Nhi, cuối cùng anh cũng không có nhìn lầm người.

Hắn nhìn Lý Thanh Hằng, híp mắt.

Lý Thanh Hằng cũng không chịu yếu thế, không nháy mắt nhìn Giang Triết.

Giang Triết không nhúc nhích, sau đó chọt vùng quyền.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 96: Đánh nhau

Giang Triết không nhúc nhích, sau đó chọt vung quyền.

Một quyền kia, Giang Triết nhìn thật lâu, anh ra tay vô cùng ác độc, chờ Lý Thanh Hằng cảm giác được một cổ gió phóng tới, vội vàng đem hoa ném đi, nghiêng đầu né tránh, cũng may hấn phản ứng nhanh, quả đấm khó khăn lướt qua viền mắt của Lý Thanh Hằng.

Xung quanh vang lên tiếng thét chói tai, người nhất gan vội vàng bỏ chạy ra ngoài phòng học.

"Đừng đánh." Có người can đảm vội vàng khuyên can.

Sắc mặt Giang Triết tối tăm, nắm đấm thứ hai mang theo gió lạnh tiếp tục đánh tới.

Lúc anh còn nhỏ từng học võ công, chỉ là bởi vì lúc nhỏ thân thể Giang Thiển Nhi tương đối kém, anh một lòng nghĩ phải bảo vệ cô, cho nên học rất nhiều thứ.

Nhìn Lý Thanh Hằng cũng không phải là đèn cạn dầu, khi quyền thứ hai của Giang Triết đánh tới, hấn đã làm chuẩn bị, cúi đầu một cái, liền vòng qua.

"Đừng đánh."

Giang Thiển Nhi xông tới, bắt đắc dĩ này giờ phút này hai người đàn ông này đang hăng say, không có ai chịu nghe lời của cô.

"A Đức."

Giang Thiển Nhi vội vàng quay đầu, cầu cứu A Đức.

A Đức xấu hổ cười, tổng giám đốc của mọi người đâu rồi, anh làm sao dám tiến lên ngăn cản, huống chi hiện tại tổng giám đốc cũng không phải ở thể hạ phong.

A Đức là người đứng đầu nhóm hộ vệ, anh bất động, dĩ nhiên là không ai dám động. Mà anh và Giang Triết cùng nhau lớn lên, anh không lo lắng, vậy ít nhất chứng tỏ Giang Triết sẽ không có chuyện gì.

"Ai, hai người đừng đánh." Cửa vang lên một giọng nói giòn giã, "Anh, dừng tay, chuyện gì xảy ra vậy? Giang Thiển Nhi, Giang Thiển Nhi cậu mau ngăn cản đi!"

Lý Thanh Yếu xuất hiện ở cửa.

Lúc cô thấy Lý Thanh Hằng tay cầm hoa hồng xuất hiện ở cửa, liền len lén chạy ra ngoài.

Cô cũng khuyên anh không cần làm vậy, dưa hái xanh sẽ không ngọt, bắt đắc dĩ Lý Thanh Hằng một khi quyết định chuyện gì thì không ai có thể thay đổi.

Giang Thiển Nhi hướng về phía Lý Thanh Hằng mở tay ra, bày tỏ muốn mà không giúp gì được.

Hai người bên kia đã đánh đến khó hoà giải, thậm chí bởi vì ghét bỏ không gian bên trong quá nhỏ, hai người cùng nhau đánh tới hành lang bên ngoài.

Lúc này Giang Thiển Nhi mới có chút lo lắng, Giang Triết không phải người bình thường, cô cũng không biết "giải trí thiên hạ" có tin tức của Giang Triết hay không, ngộ nhờ chuyện này bị đăng báo thì rất phiền toái.

"Anh, đừng đánh."

Cô tiến lên gọi Giang Triết.

Tay Giang Triết dừng lại một chút, chính vì vậy Lý Thanh Hằng mới đánh trúng ngực Giang Triết.

Giang Thiển Nhi một kêu lên, mà mấy hộ vệ sau lưng vẫn nhìn chăm chăm càng thêm một hơi hít vào thở ra.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yếu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 97: Đau lòng

Giang Thiều Nhi lập tức vọt tới hận không thể thay Giang Triết chịu một quyền này.

Tất cả mọi người cho là lần này Giang Triết nhất định là bị thương, không nghĩ tới quả đấm của Lý Thanh Hàng cách ngực Giang Triết khoảng năm phân thì dừng lại.

Những người hộ vệ kia lập tức xông tới, một nhóm kéo Giang Triết lại, một nhóm vây Lý Thanh Hàng.

“Dừng lại.”

Giang Triết lên tiếng ngăn cản, anh còn không có vô si đến trình độ này, ý vào nhiều người khi dễ Lý Thanh Hàng, huống chi mới vừa rồi Lý Thanh Hàng cũng hạ thủ lưu tình với anh.

“Giang Triết, Giang Thiều Nhi là một người tự do, cô ấy có thể thích người khác, người khác cũng có thể thích cô ấy, điểm này anh thân là anh trai của cô ấy cũng không có biện pháp ngăn cản.”

Lý Thanh hàng cố ý nhấn mạnh chữ “Anh trai”.

Sắc mặt Giang Triết lập tức xanh mét.

Lý Thanh Hàng lại nhìn Giang Triết một cái, “Trừ khi hai người các người có quan hệ đặc thù, ví dụ như rõ ràng là anh em nhưng mà lại như người yêu, mặc dù tôi cũng không biết cái gì.”

Nói xong câu đó, Lý Thanh Hàng đẩy Giang Triết ra bên cạnh những người đó, bước nhanh ra ngoài.

Giang Thiều Nhi nhìn Giang Triết, ánh mắt thống khổ khiến trong lòng Giang Triết khẽ run, anh đi tới bên người Giang Thiều Nhi, một tay ôm cô.

“Thiến Nhi.”

Giang Triết nhẹ giọng gọi, trong lời nói có một tia khẩn cầu.

Anh làm sao không biết trong lòng Giang Thiều Nhi nghĩ gì? Cùng anh ở chung một chỗ, Giang Thiều Nhi phải chịu ánh mắt nhìn ngó của người xung quanh, thật ra thì không riêng gì cô nếu đổi lại bất luận kẻ nào cũng là khó có thể chấp nhận.

Anh cũng từng muốn, nếu như không phải là lần trước cô đã nói lộ ra, mình là vĩnh viễn cũng sẽ không bắt trái tim của cô làm tù binh.

Giang Thiều Nhi nhìn anh một chút, sau đó lặng lẽ tránh thoát khỏi anh, tự mình đi về phía trước.

Sắc mặt Giang Triết xanh mét đến đáng sợ, Lý Thanh Hàng, xem như mảy lợi hại, lập tức đánh trúng điểm đau lòng nhất của Thiến Nhi.

Dọc theo đường đi, Giang Thiều Nhi cũng không nói gì, Giang Triết ngồi ở bên cạnh cô, cầm tay của cô thật chặt, mới bắt đầu, cô cố tránh thoát, Giang Triết cũng không thả, Giang Thiều Nhi cũng liền mặc cho Giang Triết nắm, chỉ là mắt không chớp nhìn ra ngoài cửa xe, không chịu nhìn Giang Triết lấy một cái.

Trong lòng Giang Triết không khỏi ảo não, rõ ràng mấy ngày trước tình cảm của hai người đã tiến thêm một bước, nhưng, bởi vì Lý Thanh hàng xen vào, hai người lập tức trở nên lạnh nhạt.

Trên đường A Đức gọi điện thoại báo trước, cho nên khi hai người về đến biệt thự, thức ăn nóng hổi đã được chuẩn bị xong xuôi.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 98: Một đoạn tình cảm trong bóng tối

Giang Thiều Nhi vẫn như cũ nhìn cũng không nhìn, chỉ chuyên tâm đi lên lầu.

“Thiến Nhi.”

Giang Triết gọi cô lại.

Giang Thiên Nhi dừng bước, nhưng không xoay người.

Giang Triết phát tay với những người bên cạnh một cái, mọi người lập tức lui ra ngoài, sau đó đóng cửa lại.

“Thiên Nhi.”

Giang Triết cẩn thận từng li từng tí gọi, sua dó từng bước một thẳng bước đi đến chỗ cô, mỗi một bước anh đều đi rất chậm, sợ động tác lớn một chút, sẽ làm cô sợ quá chạy mất.

Giang Thiên Nhi vẫn không quay đầu lại, chỉ bất động đưa lưng về phía Giang Triết.

“Thiên Nhi, xoay người lại, được không?”

Giang Triết thấp giọng cầu khẩn.

Giang Thiên Nhi cắn chặt một cửa cô.

“Anh, anh cảm thấy anh ta nói không đúng sao?” Những ngày qua, lúc cô tận tình hưởng thụ tình yêu của Giang Triết, trong lòng luôn mờ mờ ảo ảo mà cảm thấy có chút không vui.

Thật ra thì, chính cô cũng hiểu rõ, một sự thật như vậy vẫn còn tại, cô chỉ là thỉnh thoảng làm một con đũa điều mà thôi, nhưng, bất kể cô có thò đầu ra hay không, sự thật kia cũng sẽ không biến mất không thấy gì nữa.

“Thiên Nhi, chúng ta đã nói sẽ không để ý người ngoài suy nghĩ thế nào.”

Giang Triết có chút khổ não, đầu mày đẹp chau lại vào nhau thật chặt.

Giang Thiên Nhi quay đầu, một người đàn ông như vậy, thậm chí ngay cả thương tâm cũng làm cho người ta không rời mắt đi được.

Trong lòng có chút khó chịu, thật ra thì cuộc sống từ nhỏ của Giang Triết cũng rất hạnh phúc, không giống cô, từ nhỏ bị bỏ ở Cô Nhi Viện, mặc dù sau đó đã được ba ruột đón về, nhưng, thân phận của cô lại vẫn như cũ là một đứa trẻ bị bỏ rơi.

Mà Giang Triết khác, anh mặt nào cũng rất ưu tú, từ nhỏ ba mẹ đã đặc biệt chiều chuộng anh, gần như anh chưa từng phiền lòng vì chuyện gì, nếu như có, đó cũng là vì cô.

Giang Thiên Nhi vẫn nhớ rất rõ ràng, chỉ cần cô không vui, nhất định Giang Triết cũng không vui, sau đó sẽ không nói gì, lặng lẽ bồi ở bên cạnh cô.

Nếu như không phải là cô, nếu như không có cô, thì không biết Giang Triết sẽ hạnh phúc đến cỡ nào.

“Anh, anh cho rằng em không muốn sao? Nhưng là, nó giống như một cái gai thỉnh thoảng lại sẽ đau nhói lòng của em. Bởi vì chuyện này, cả đời, em và anh đều sẽ mang tiếng là loạn luân. Tình cảm giữa em và anh giống như ở trong bóng tối vậy, vĩnh viễn không thể lộ ra ngoài ánh sáng, dù em muốn nắm tay anh đi trên đường, người khác cũng sẽ dùng ánh mắt khác thường nhìn chúng ta.”

Giang Thiên Nhi nức nở.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 99: Tình yêu đau thương như vậy.

“Thiên Nhi.”

Cứ ngỡ là lần trước, sau khi nói chuyện, Giang Thiên Nhi đã hoàn toàn buông lỏng cùng anh ở chung một chỗ, thì ra là không phải, thì ra ở trong lòng của cô vẫn có ý tưởng như vậy.

“Em cảm thấy em là một tội nhân, cư nhiên ở chung một chỗ với anh trai của mình. Anh, anh có biết không, mỗi khi em nghĩ đến đây, em liền suy nghĩ, em thật sự là một cô gái ghê tởm.”

Giang Thiên Nhi nói xong, liều mạng vỗ đầu của bản thân.

“Thiên Nhi, không cần.”

Giang Triết vội vàng tiến lên, nắm tay Giang Thiển, “Em có thể làm bất cứ chuyện gì, nhưng ngàn vạn lần không được thương tổn bản thân, xem như vì anh, không nên thương tổn bản thân được không?”

Anh thấp giọng nói xong, ánh mắt khoá ở trên mặt của Giang Thiển Nhi thật sâu.

“Anh, thật ra thì chúng ta vĩnh viễn sẽ không hạnh phúc, đúng không? Mặc dù chúng ta cũng sẽ vui vẻ, nhưng một sự thật như vậy, vĩnh viễn ngăn cách giữa anh và em đúng không?”

Giang Thiển nhìn Giang Triết, trên mặt trắng nõn tràn đầy nước mắt.

Giang Triết vươn tay, vụng về lau nước mắt cho Giang Thiển.

“Thiên Nhi, Thiên Nhi em đừng khó, em khóc.....Khóc đến....Lòng anh cũng rối loạn.”

Giang Triết giơ tay lên, cẩn thận từng li từng tí lau đi nước mắt trên mặt Giang Thiển.

“Đừng khóc được không, Thiên Nhi, cầu xin em, cầu xin em, đừng khóc.”

Một người đàn ông như vậy, thậm chí cũng nghẹn ngào.

Nhưng nước mắt giống như không cảm được, càng không ngừng chảy xuống.

“Anh, tại sao yêu người mình yêu lại là chuyện khó khăn như vậy. Anh yêu em, em cũng yêu anh, chúng ta không làm tổn hại đến nhận thức của người nào, chúng ta không làm ảnh hưởng đến bất kì ai, tại sao lại có người nói xấu chúng ta.”

“Thiên Nhi, anh bịt miệng tất cả những người đó lại, anh bịt miệng họ lại, có được không? Thiên Nhi, em không phải khóc.”

Hai tay của Giang Triết khẽ run, giờ khắc này, đưa lòng cực độ.

Ông trời, đòi này, Giang Triết anh rở cuộc đã tạo nghiệt gì.

Đúng như lời Thiên Nhi nói, anh yêu cô, cô cũng yêu thương anh, không tổn hại đến người nào, không ảnh hưởng người nào, nhưng tại sao lại bị người khác chỉ trích?

“Anh, không có tác dụng gì đâu, thật, anh có khả năng che miệng một người, miệng mười người, miệng một trăm người, nhưng 1000 người, một vạn người thì sao? Thậm chí còn nhiều hơn, anh, anh.”

Giang Thiển khóc đến thở không ra hơi, ánh mắt của cô sưng đỏ.

Giang Triết không biết phải làm gì? Anh thật sự không có cách nào, anh chưa bao giờ cảm thấy vô lực như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 100: Đau đến tê tâm liệt phế

Anh yêu cô, anh cùng chiều cô, muốn làm cho cô vui vẻ, nhưng, nếu tình yêu làm cô khổ sở thương tâm như vậy, thì tình yêu đó còn có tác dụng gì.

“Anh.....Chúng ta tách ra đi.....Chúng ta tách ra có được không?”

Giang Thiển khóc đến thở không ra hơi.

Giang Triết cúi đầu nhìn Giang Thiển, nhìn bộ dáng cô khóc đến lệ hoa đái vũ, trong lòng chỉ thấy đau, đau đến tê tâm liệt phế, đau đến ruột gan đứt từng khúc.

“Được, được.”

Giang Triết cứ như thế gật đầu, chỉ cần cô vui vẻ, cô nói thế nào chính là như thế, cho dù là cô nói muốn anh vĩnh viễn không nhìn thấy cô nữa, anh cũng đồng ý.

Nếu như trong tình yêu nhất định phải có một người thương tâm, có một người khổ sở, một người thống khổ, vậy tất cả thống khổ, tất cả thương tâm, tất

cả khổ sở hãy để anh gánh lấy, Thiên Nhi của anh phải vui vẻ, phải nở nụ cười vô tư.

Bà đầu Giang Thiên chui vào trong ngực Giang Triết, trước kia bọn họ thường chơi trò chơi, Giang Thiên chỉ là vô ý làm hành động này, nhưng lại làm dấy lên trí nhớ ảm áp cỡ nào.

“Thiên Nhi, nghĩ kĩ chưa?” Giang Triết nâng mặt của Giang Thiên lên, êm ái hỏi.

Thật ra thì, anh và cô đã dung hợp thành một, mặc kệ như thế nào, ai có đủ bản lĩnh cao như vậy có thể chia lìa huyết thống, anh cũng biết cho dù anh và cô tách ra, nhưng vẫn là một thể.

Giang Thiên liều mạng gạt đầu, Lý Thanh Hằng không phải là người đầu tiên nói những lời như vậy, trước anh ta, Lục Không Cách cũng đã nói những lời tương tự.

Giang Thiên thừa nhận bản thân nghe không được lời nói như vậy.

Cô sợ bản thân sẽ điên cuồng, sợ bản thân sẽ sụp đổ.

“Anh, em muốn rời khỏi biệt thự.”

Giang Thiên thút tha thút thít nói.

“Không được.” Giang Triết cự tuyệt một tiếng, những chuyện khác tất cả đều có thể thương lượng, một mình một người là tuyệt đối không được.

Ở trong biệt thự, cô ở dưới con mắt của anh, anh còn có thể thấy cô, nhìn cô ăn cơm, nhìn cô ngủ, nhìn cô cười, nhìn cô hát, nếu như rời khỏi biệt thự, thì anh và cô sẽ trở thành hai người xa lạ rồi, không, chỉ là quan hệ anh em mà thôi, sau đó hai bên sẽ trở nên xa lạ.

“Anh, cầu xin anh.”

Giang Thiên khóc nói.

Giang Triết không nói lời nào, nhưng trên mặt thương tâm gần chết.

Thiên Nhi, thật ra em nên biết, chỉ cần em mở miệng cầu xin anh, anh vĩnh viễn không có cách nào từ chối, đời này Giang Triết anh nhất định bị em ăn gât gao rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 101: Nhất định phải như vậy sao ?

"Nhất định phải như vậy sao?"

Giang Triết ôn nhu hỏi, ánh mắt của anh dừng lại ở trên mặt Giang Thiên.

"Nếu như em không ở bên cạnh anh, anh vĩnh viễn khó có thể an lòng, anh vĩnh viễn không biết em có vui vẻ hay không, anh vĩnh viễn không biết em có ăn no không, có mặt ảm không?."

"Em biết rồi"

Giang Thiên gạt đầu, "Anh, thật ra thì, anh cho rằng em muốn rời xa anh sao ? Không muốn, em thật sự không muốn, nhưng em sợ ở lại bên cạnh anh, em sẽ vĩnh viễn không chế không được muốn ở chung một chỗ với anh. Em sợ đến cuối cùng chúng ta sẽ tổn thương lẫn nhau, em sợ đến cuối cùng em và anh sẽ đau đớn."

Ánh mắt cô sung đỏ gay gắt, thậm chí chỉ có một khe hở tỉnh tở, cứ như vậy ngang bướng nhìn Giang Triết.

Giang Triết ôm Giang Thiên thật chặt, không ngừng gạt đầu.

Thiên Nhi vẫn là Thiên Nhi của anh, luôn khéo hiểu lòng người.

"Anh, trường học bên cạnh thôi. Nếu như anh không yên tâm, có thể tìm mấy người lúc trước."

"Thiên Nhi, thật muốn như vậy sao ? Không đến một bước kia sao?."

Giang Thiến không nói gì, chỉ chôn ở Giang Triết trong ngực mức nở.

Giang Triết chỉ cảm thấy trong lồng ngực thống khổ thật sâu, anh muốn kêu lớn hơn, thậm chí muốn khóc lớn, nhưng anh là đàn ông, là anh không đứng, anh để cho người con gái mình yêu phải chịu ủy khuất.

"Thiến Nhi, bây giờ chúng ta rời khỏi đây có được không? Đến nơi ai cũng không biết chúng ta."

Giang Thiến ngẩng đầu lên, buồn bã cười một tiếng.

"Anh, lúc này rời đi thì em và anh thì không phải anh em ruột sao, quan hệ của chúng ta vĩnh viễn sẽ không có người biết sao, vô luận đến chỗ nào trên thế giới. Huống chi anh muốn em trở thành tội nhân của Giang gia sao? Công ty tốt như vậy, anh bán đi mất, về sau anh phải gặp ba thế nào đây."

Cười như vậy, đau nhói lòng của Giang Triết, rốt cuộc anh cũng gạt đầu.

"Được, anh đáp ứng em, cái gì anh cũng đáp ứng em, chỉ cần em vui vẻ. Dù là người nói vĩnh viễn không được gặp em, anh cũng đáp ứng em."

"Không, em không đồng ý, anh, em đã quen nhìn thấy anh mỗi ngày, nếu như vĩnh viễn không thể gặp anh, cuộc sống còn có ý nghĩa gì?."

"Thiến Nhi, em bảo anh phải làm sao bây giờ?."

Giang Triết thật sâu thở dài.

Hai người lặng lẽ ôm nhau, ai cũng không biết thời gian trôi qua rất nhanh.

Giang Triết gọi điện thoại cho thư kí, tìm cho cô một phòng ở vùng lân cận thành phố A, ước chừng khoảng 200 mét vuông. Giang Triết anh có tiền, anh đã có lỗi với Thiến Nhi rồi, về phần sinh hoạt anh không thể ủy khuất Thiến Nhi.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 102: Chia lìa.

Ngày nay thật sự là một ngày lộn xộn, mãi cho đến buổi tối, Giang Thiến vẫn còn có chút không thể tin được.

Lúc này thật sự phải rời đi rồi sao? Từ lúc năm tuổi cô đã đến biệt thự, sau lần đó vẫn luôn sống ở biệt thự.

Năm ấy, Giang Triết mười lăm tuổi, đáng đáp của anh ngọc thụ lâm phong (đại loại là đẹp trai phong độ), lúc anh đi ra ngoài, cũng có rất nhiều nữ sinh đi theo sau anh.

Trên thực tế, khi đó, đã có rất nhiều cô gái thích Giang Triết rồi, Giang Thiến tận mắt nhìn thấy có nữ sinh đuổi theo đến biệt thự, sau đó cứng rắn nhét phong thư màu hồng vào trong tay Giang Triết.

Nhưng Giang Triết giống như không có hứng thú đối với hết thảy chuyện này.

Mỗi ngày, sau khi anh tan học liền trở về vây quanh Giang Thiến cùng chơi với cô.

Lúc Giang Thiến mới đến biệt thự, cái gì chưa thích ứng được, chỗ lớn như vậy, không có lấy một tiếng người, trong lòng cô cứ có cảm giác sợ sệt, hơn nữa Giang phu nhân, mẹ của Giang Triết, thái độ đối với cô không được tốt lắm.

Thời gian đó đều là Giang Triết đi với cô, cho nên mãi đến bây giờ cô vẫn không muốn rời xa Giang Triết.

Cho nên cô vẫn luôn cho rằng bản thân sẽ sống ở nơi này, cùng Giang Triết sống đến giờ, không nghĩ tới nhanh như vậy hai người sẽ phải chia lìa.

Trước khi ngủ, cô đã thỏa thuận với Giang Triết, ngày mai để anh đi làm trước, cô còn muốn nán lại đây thêm một lát.

Giang Triết cố giả bộ khuôn mặt tươi cười: "Nếu như không bỏ được thì ở lại đi."

Giang Thiến lắc đầu một cái, như là đã nói muốn rời khỏi vậy thì rời đi.

Giang Triết thở dài, mọi chuyện sao lại biến thành như vậy?

Rõ ràng buổi sáng lúc rời đi tất cả vẫn rất tốt, sao chỉ mới qua một ngày hai người sẽ phải tách ra.

Có phải lúc đó anh bị văng đầu hay không, thế nhưng lại đáp ứng yêu cầu này của Thiên Nhi.

Anh xoay người, khó khăn đi vào gian phòng của mình, nằm vật xuống giường, làm sao cũng không ngủ được.

Lần này cô đi, không biết lúc nào mới có thể trở lại, mặc dù hai người đều ở thành phố A.

Nhắm mắt lại, cô đang ở đối diện với phòng của mình, nghĩ tới hai người cùng nhau hít thở, trong lòng mềm nhũn.

Suốt cả một đêm, Giang Triết không ngủ, mặt trời chậm rãi nhô lên, Giang Triết đã rời giường, hẩn đứng ở trước cửa sổ, trong lòng đau nhưng không nói ra được.

Mặt trời nhô lên như cũ, thời gian vẫn trôi đi như cũ, nhưng anh và cô lại đã thay đổi.

Chậm rãi xuống lầu, người của phòng bếp chào hỏi, cung kính nói:

"Thiếu gia, bữa ăn sáng đã chuẩn bị xong."

Giang Triết gật đầu, "Một tiếng sau hãy chuẩn bị phần của tiểu thư."

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 103: Scandal

Lúc Giang Triết vào phòng làm việc, thời gian vẫn còn sớm.

Đột nhiên không muốn đi làm, một người đàn ông không có cách nào giữ được người con gái mình yêu, kiếm tiền còn có tác dụng gì?

Bên ngoài bắt đầu vang lên tiếng bước chân, càng ngày càng gần, sau đó là giọng nói hốt hoảng của thư ký.

"Làm sao bây giờ. Muốn chết, muốn chết."

"Mẫn Chi, buổi sáng tỉnh mơ, có chuyện gì mà cô hoảng hốt thế?"

"Làm sao có thể xuất hiện bài báo như vậy, nếu như tổng tài biết, tôi chết chắc."

Giang Triết khẽ cau mày, Lâm Mẫn Chi ở bên cạnh anh cũng không phải chỉ mới ngày một ngày hai, cô không trấn định như vậy, nhất định là có chuyện phiền toái.

Rốt cuộc chuyện gì, công ty?

Nghĩ tới đây, bước chân của Giang Triết đi về phía cửa.

"Chuyện gì vậy?" Đây là giọng nói của thư ký mới nhân chức năm nay.

"Không, tôi không thể cho mọi người nhìn, ai biết được tổng tài có hay không vậy? A, tôi gọi điện thoại trước, tòa soạn báo đó chết chắc, chết chắc."

Giang Triết lập tức mở cửa ra.

"Lâm Mẫn Chi, cô làm chuyện gì mà hốt hoảng như vậy?"

Lâm Mẫn Chi đang ấn số lập tức cả kinh, ông nói trên tay rơi xuống mặt đất.

"Giang tổng... Giang tổng... Thì ra... Thì ra ngài ở đây."

Lâm Mẫn Chi nói cà lăm, hơn nữa tờ báo cầm trong tay giấu về phía sau, nhưng lại thấy không đúng, vội vàng lấy ra tờ báo, nhìn mọi người xung quanh, bất chấp tất cả, lôi kéo Giang Triết đi vào phòng làm việc.

Từ sau khi Lâm Mẫn Chi đi theo Giang Triết, đây là lần đầu tiên làm việc không theo quy củ như vậy.

Phòng thư ký, mấy người kia mỗi một người đều tròn to hai mắt, nhìn Lâm Mẫn Chi, cô gái này sao vậy? Hôm nay lá gan lớn như vậy, lại dám lôi tổng tài chạy?

Trên thực tế, lúc này Lâm Mẫn Chi đã bị hù cho chết khiếp, lúc cô vừa thấy bài báo này, bị dọa đến bữa ăn sáng cầm trong tay cũng rơi xuống đất, chạy như bay lên đây.

Cô buông tay Giang Triết ra, nom nóp lo sợ mà đem tờ báo trong tay đưa tới, sau đó cúi đầu.

Lâm Mẫn Chi nhắm mắt lại thật chặt, ngay cả thở mạnh cũng không dám.

Quả nhiên, ‘Soạt soạt soạt’ mấy cái, Giang Triết xé tờ báo thành trăm mảnh.

Lâm Mẫn Chi chưa từng sợ như vậy, tựa đề phía trên cho dù ai nhìn thấy cũng sẽ không chịu nổi.

“Anh em ruột yêu nhau”, “Cắm kỵ yêu”, “Tình yêu lên lút”, “Chuyện quan hệ bất chính”... Mỗi tựa đề đều chói mắt như vậy.

Lâm Mẫn Chi len lén ngẩng đầu lên, nhìn Giang Triết.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 104: Một lòng chậm rãi trầm xuống

Lâm Mẫn Chi len lén ngẩng đầu lên, nhìn Giang Triết.

Nhìn đến sắc mặt xanh mét của anh, ánh mắt bén nhọn rất đáng sợ.

Anh tức giận, anh tức giận, bởi vì đây là dấu hiệu báo trước anh tức giận.

Quả nhiên, anh lạnh lùng nói: "Lâm Mẫn Chi, sơ suất lớn như vậy cô biết sao, bình thường cô làm ăn thế nào vậy?"

Giọng nói của anh lạnh như băng, gần như làm người ta lạnh thấu xương.

"cô đi theo tôi cũng không phải mới một ngày hay hai ngày, lại làm ra chuyện như vậy."

Ánh mắt của anh càng thêm lạnh như băng, giống như lập tức làm lòng người ta đóng băng.

"Thật xin lỗi, Giang tổng, tôi sẽ đi."

Lâm Mẫn Chi vừa khom người, vừa vội vã xông ra ngoài.

"Đội đã."

Giang Triết lạnh lùng mở miệng, "Bây giờ là chín giờ, tôi muốn cô trước 10 giờ phải làm tất cả tin đồn biến mất, biến mất không còn tăm hơn, nếu không cô tự biết hậu quả."

Thiên Nhi, thật xin lỗi, thật xin lỗi, để cho em bị tổn thương rồi.

May nhờ Thiên Nhi của anh chưa bao giờ xem báo chí, nàng đối với mấy thứ này vẫn không có bất kỳ hứng thú, nếu không, nếu không, thật sự Giang Triết không biết tất cả nên thu xếp thế nào.

"Phanh", anh hung hăng đâm một quyền vào vách tường, là ai, rốt cuộc là ai, lại to gan như vậy, người kia có phải đang ở bên cạnh anh hay không, nếu không làm sao có thể biết rõ quan hệ của hai người.

Chẳng qua là Giang Triết không biết, mặc dù Giang Thiên không có thói quen xem báo chí, nhưng sẽ có người nói.

Sau khi người kia thấy tờ báo đó, kinh ngạc cười toe toét, vì vậy, vội vàng chạy lên lầu, gọi điện thoại cho Giang Thiên.

"Giang Thiên, cậu xem báo đi, nhanh xem một chút."

"Lý Thanh Yêu, buổi sáng tình mơ cậu âm ỉ cái gì, còn nữa cậu cũng biết rõ đối với bất luận tin tức gì trên báo trí đều không thấy hứng thú."

Giang Thiên có vẻ không vui.

"Giang Thiên, cậu có biết trên đó viết gì hay không? Trên đó viết chuyện của cậu và anh trai cậu, nói đến cực kỳ. Vô cùng."

Lý Thanh Yếu chậm chạp chờ câu, không biết nên hình dung thế nào.

"Trên báo nói cực kỳ ghê tởm."

Lý Thanh Yếu rút cuộc ngoan tâm (tâm địa hung ác), nói cái từ này.

Tất cả buồn ngủ của Giang Thiển toàn bộ biến mất không thấy gì nữa.

Thật ra thì đã sớm tỉnh rồi, thậm chí tỉnh táo biết Giang Triết rời đi, nhưng muốn ngủ thêm một lát, cứ nhắm mắt như vậy.

"Lý Thanh Yếu, cậu mới vừa nói cái gì? Cậu có biết cậu đang nói cái gì hay không?"

Giang Thiển thất thanh hét chói tai, trong lòng chậm rãi trầm xuống.

Bản thân cũng biết, cũng biết sẽ có người biết hết thảy.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yếu: Chi Yếu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 105: Buông tha tình yêu

"Giang Thiển."

Lý Thanh Yếu không biết nên nói thế nào, bài báo như vậy cho dù một người ngoài như cô thấy cũng sẽ khổ sở, Giang Thiển lại càng thêm thống khổ thôi.

"Dừng, đừng nói nữa, tớ không muốn nghe."

Thân thể Giang Thiển khom thành một hình cung, tâm đột nhiên bị lạc, giống như chỉ có như vậy mới có thể làm cô quên hết mọi thống khổ.

"Giang Thiển."

Lý Thanh Yếu nhẹ giọng kêu, đột nhiên có chút hối hận, cô thật sự là nhiều chuyện, tại sao muốn đem chuyện này nói cho Giang Thiển nghe.

Người đàn ông kia, anh ta lợi hại như vậy, nhất định sẽ biết chuyện này, vậy thì làm sao sẽ cho phép chuyện như vậy tiếp tục tồn tại đây.

Hơn nữa người đàn ông kia có vẻ rất yêu thương Giang Thiển, thật ra thì đàn ông xuất sắc như thế chỉ cần yêu một cô gái, anh mới mặc kệ thân phận khi gió gì.

Lý Thanh Yếu vì ý nghĩ đột nhiên nảy ra trong đầu của mình cảm thấy đỏ mặt, "Hôm nay cậu nghỉ ngơi đi, tớ sẽ đi tìm danh cho cậu."

Lý Thanh Yếu nói xong, liền vội vội vàng vàng cúp điện thoại.

Giang Thiển không có lòng dạ nào nói chuyện.

Cô vẫn quanh quẩn tring câu nói vừa rồi của Lý Thanh Yếu.

Ghê tởm, thì ra cô thật sự là một cô gái ghê tởm.

Điện thoại di động lại vang lên, chung quy Giang Triết vẫn không yên lòng.

Giang Thiển nhìn những con số không ngừng hiện lên, tay gãi gao bụng kín khuôn mặt của mình, nước mắt từ giữa kẽ tay chảy xuống.

Giang Triết mơ hồ cảm thấy chuyện dường như có chút không đúng, nhìn mặt trên cổ tay một chút, anh lại gọi một cú điện thoại đến biệt thự, khi biết Giang Thiển quả thật chưa rời giường, anh mới yên tâm.

"Nhớ, quản gia Trung tắt cả tờ báo hôm nay đều vứt đi, không được sót lại tờ nào."

Giang Triết lạnh lùng phân phó.

Tòa soạn báo bên kia đã có tin tức, Giang Triết không muốn nghe bất kỳ lý do gì, anh nói với Lâm Mẫn Chi, anh chỉ cần kết quả không cần quá trình.

Lúc Giang Triết nói những lời này gần như cắn răng nghiêng lợi, nếu như người của toà soạn báo đó ở trước mặt anh, anh thậm trí có thể đã giết người rồi.

Anh và Giang Thiển vì dư luận chết tiệt này thậm trí đã tính toán buông tha tình yêu, người kia còn muốn như thế nào?

Điện thoại di động đột nhiên vang lên, là tiếng chuông quen thuộc, trong lòng Giang Triết đang vui mừng, đó là anh đặc biệt thiết kế cho Giang Thiển.

"Thiển Nhi."

Đề xuống tất cả lửa giận trong lòng, anh nhẹ giọng gọi.

"Anh, em đến phòng mới trước rồi."

"Sớm như vậy, không phải nói chờ anh tan việc sao?" Giang Triết có chút ngạc nhiên.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 106: Rời đi

"Dạ, ban ngày muốn đi trước, ít nhất làm quen với phòng ở một chút."

"Được, vậy anh về tiễn em."

Giang Triết nói xong, đứng dậy, hai chân thon dài bước nhanh đi về phía cửa.

"Anh, không cần."

Giang Thiển gọi anh dừng lại, "Một mình em đến đó là được, anh. Chờ anh xử lý xong chuyện của công ty hãy tới tìm em cũng không muộn. Hơn nữa tất cả mọi thứ đều không cần em chạm vào."

Quả thật, tất cả bên kia đã quét sạch sẽ, về phần hành lý gì đó, đương nhiên sẽ có người đưa qua, Giang Triết còn để một đầu bếp trong biệt thự đặc biệt qua đó nấu ăn, một người giúp việc chuyên dọn dẹp sửa sang lại phòng ở.

Giang Triết suy nghĩ một chút, "Được."

Nói xong, Giang Triết thế nhưng không biết nói gì, thật ra thì trong lòng có rất nhiều lời muốn nói, thật ra thì, cũng biết đều ở thành phố này, nhưng có cái gì đó nhất định không giống nhau.

Hai người cũng không một ai nói chuyện, thậm chí có thể nghe tiếng hít thở lẫn nhau.

"Anh."

Rốt cuộc Giang Thiển mở miệng, "Anh thật tốt, anh phải bảo trọng."

"Cô bé ngốc."

Giọng nói dịu dàng như vậy thông qua ống nghe truyền đến tai Giang Thiển, lỗ mũi Giang Thiển đau xót, tay của cô xoa cái mũi của mình, sợ bản thân không chế không được sẽ gặp khóc lớn.

"Cô bé ngốc, cũng không phải em đi rất xa, giữa chúng ta chỉ cách một khoảng cách ngắn như vậy, dù là tới thăm em đều là một chuyện vô cùng dễ dàng. Cho nên, cô bé ngốc, nếu muốn đi trước, em hãy đi đi, nói không chừng gần tới em lại gặp được giống như thường ngày."

"Không cần."

Giang Thiển lớn tiếng gọi, mới ý thức được bản thân luống cuống.

Giang Triết khẽ cau mày, hẳn có chút không rõ ý của Giang Thiển.

"Thiển Nhi, sao vậy?"

Có phải cô đã biết cái gì hay không, cho nên mới phải vội vã rời đi, cho nên gần tới không cần anh qua.

"Không có việc gì."

Giang Thiển miễn cưỡng cười.

"Anh, không có việc gì, thật không có việc gì."

Chỉ sợ Giang Triết không tin, Giang Thiển nhấn mạnh.

Giang Triết không nói lời nào, Giang Thiển càng như vậy, lại càng nói rõ là có vấn đề.

"Nếu như thật không có việc gì, em ở biệt thự chờ anh."

Giang Triết nói xong, liền vội vã cúp điện thoại xông ra ngoài.

Chờ đến lúc anh vội tới lưng chừng núi ở biệt thự, Giang Thiển đã ở phòng khách chờ anh, bên chân của cô là một đồng lớn gì đó.

Ánh mắt của Giang Triết tìm tòi trên mặt Giang Thiển một hồi, sau đó cười: "Có phải em không có ý định trở lại gặp anh hay không?"

Giang Thiển không nói lời nào.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 107: Thật ra thì làm người phụ nữ của anh cũng không tồi (1)

Điện thoại của Giang Triết vang lên, là Lâm Mẫn gọi tới, cả俩 nói ra kết quả xử lý, làm toà soạn báo kia biến mất khỏi chỗ này.

"Chờ một lát hãy nói."

Giọng nói của Giang Triết có chút không kiên nhẫn, anh còn muốn trừng phạt thật tốt ký giả đó một chút.

"Nhưng, ở đây có một hội nghị chờ Giang tổng chủ trì."

"Hủy bỏ tất cả hội nghị."

Giang Triết lên giọng, Lâm Mẫn chỉ ngơ ngác nhìn nào thì trở nên như thể chẳng thông minh, chẳng lẽ nghe không ra ta trong giọng nói ý tứ sao?

Sau đó liền nộ khí trùng trùng nhấn tắt điện thoại đi động.

Ngẩng đầu lên, mới phát hiện ánh mắt ôn nhu của Giang Thiển nhìn mình.

"Thế nào?"

Giang Triết cười cười.

"Anh quên cười."

Một câu nói như vậy, nói ra ở thời gian như vậy, khiến Giang Triết không nhịn được muốn cười, nhưng lại không cười nổi.

Nhớ tới ngày hôm qua gần như nhất định muốn anh cười, khi đó vui vẻ cỡ nào, nhưng tại sao cuộc sống vui vẻ lại không thể kéo dài đây.

"Anh, cũng cũng chỉ là một đoạn đường ngắn như vậy, anh phải nhớ em có thể tới gặp anh bất cứ lúc nào, anh vẫn nên đến công ty đi."

Cô không muốn anh bởi vì cô mà làm lỡ chuyện của công ty.

"Không sao."

Giang Triết có chút phiền não, rõ ràng Thiên Nhi của anh thoát nhìn giống như không có chuyện gì, nhưng đúng là vẫn còn mơ hồ có chút bất an.

Điện thoại di động lại bắt đầu ca hát, trong lòng Giang Triết phiền não bất an, trong lòng giống như có một ngọn lửa vô danh không phát tác được ở trong cơ thể không ngừng tăng lên .

Giang Thiên nhìn anh, ánh mắt ôn hòa.

"Anh, nhận đi, ngộ nhờ công ty có chuyện quan trọng thì sao."

Cô đi tới trước mặt của anh, sau đó thay anh nhấn nút trả lời.

"Giang tổng."

Trong ống nghe truyền đến giọng nói của Lâm Mẫn Chi.

"Nói."

Cũng không biết bên kia nói cái gì, Giang Thiên chỉ nhìn thấy chân mày Giang Triết càng cau càng chặt.

"Anh, sao vậy?"

"Lâm thị xảy ra chuyện, anh muốn qua đó xử lý một chút."

Giang Thiên khéo léo gạt đầu.

"Anh, anh yên tâm, em không sao, chính anh phải cẩn thận."

Nhìn bộ dáng Giang Thiên khéo léo như vậy, Giang Triết chỉ cảm thấy lòng của mình đau nhói, anh không muốn Giang Thiên làm em gái anh.

"Anh, đi nhanh lên."

Giang Thiên giống như đuổi Giang Triết ra ngoài.

Giang Triết gạt đầu một cái, chuyện bên kia quả thật có chút khó giải quyết, vốn muốn ký một hợp đồng, bởi vì ngày đó Giang Triết không tới, cho nên chọc người ta mất hứng, hôm nay bên kia điện thoại tới bảo là muốn phí dụng trước, cho nên Giang Triết không thể không đi.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 108: Thật ra thì làm người phụ nữ của anh cũng không tồi (2)

Phòng ốc bên kia chọn phải vô cùng tốt, cách trường học của Giang Thiên chỉ năm phút đi đường, chủ yếu nhất chính là, phải chọn tầng lầu cao chút, nhìn xuống dưới cảm giác mọi vật rất nhỏ.

Muốn đi siêu thị gần đó mua một ít đồ vật, không nghĩ tới mới ra cửa tiểu khu, lại đụng phải Lý Thanh Hằng.

Giang Thiên không có hảo cảm với anh ta, cho nên hung hăng trừng mắt liếc anh ta một cái, chăm chú đi về phía trước .

Lý Thanh Hằng sững sờ, sau đó đuổi theo.

"Giang Thiên , chúng ta thật có duyên."

"Quý mới có duyên với anh ."

Giang Thiên ngay cả đầu cũng không quay lại, gâng như là nộ khí trùng trùng nói.

Người phía sau nghe được câu này, rõ ràng cười không ra tiếng.

"Ann chỉ nghe nói quý muốn làm người, thật chưa từng nghe nói có người tự xưng là quý ."

Giang Thiển suy nghĩ một chút mấy lời bản thân nói, quả thật rất dễ dàng bị hiểu sai.

Người đàn ông này, dù sao cô cũng không thích anh ta, dứt khoát không để ý tới anh.

Không nghĩ tới Lý Thanh Hàng cứ như vậy kéo lại.

"Giang Thiển, em đi làm cái gì? Em xem mọi người trên đường đều từng đôi một, tục ngữ nói người cô độc rất đáng xấu hổ, nếu không anh và em gộp thành một đôi cũng được."

Sắc mặt Giang Thiển khẽ biến, xoay người, nói với người phía sau: "Làm người Xuân Thu Đại Mộng rồi."

Lý Thanh Hàng ngẩng đầu nhìn trời, "Ừm, không tệ, mùa xuân dường như đã tới, khí trời như vậy rất thích hợp nằm mơ."

Im lặng, tuyệt đối im lặng, trời cao sao lại muốn sinh ra người mặt dày như thế.

Giang Thiển quyết định bản thân không chọc nổi tên siêu cấp mặt dày này, cô dứt khoát hơi nhếch môi không nói lời nào.

Chỉ là Giang Thiển không ngờ rằng người sau lưng này da mặt dày đến mức có thể đoạt Guinness kỷ lục thế giới rồi, anh cứ đi theo Giang Thiển như vậy, càng về sau, anh ta càng ngày càng quá đáng, cả người càng ngày càng gần Giang Thiển.

"Lý Thanh Hàng, rốt cuộc anh muốn làm gì?" Giang Thiển nhìn mọi người đi lại xung quanh, thấp giọng hỏi, trong giọng nói có chút tức giận.

"Giang Thiển, anh nghĩ muốn nói với em, thật ra thì làm làm người phụ nữ của anh cũng không tồi. Ít nhất anh sẽ đối tốt với em, hơn nữa sẽ không để em bị người khác vũ nhục."

Lý Thanh Hàng nhìn cô, khoe miệng khẽ giương lên, trong ánh mắt mang theo một tia trêu đùa.

"Lý Thanh Hàng, tôi cầu xin anh không cần đi theo tôi."

Giang Thiển gần như giận không kềm được nói.

Nhưng Lý Thanh Hàng giống như không nghe được, vẫn đi theo phía sau Giang Thiển.

Giang Thiển chợt dừng bước lại.

Ghê tởm, thật sự là quá ghê tởm, người đàn ông này chẳng lẽ không biết giờ phút này cô ghét anh ta đến cỡ nào sao?

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 109: Thật ra thì làm người phụ nữ của anh cũng không tồi (3)

Chẳng lẽ anh ta không biết, giờ phút này người cô không muốn nhìn thấy nhất chính là anh ta sao?

"Thiên tiểu thư, làm sao em biết anh là đi theo em? Chẳng lẽ em đi con đường này rồi, thì người khác không thể đi đường này sao?"

Lý Thanh Hàng nháy mắt với Giang Thiển.

Giang Thiển im lặng, sau đó lại bắt đầu mass bản thân.

Cô thật sự là ngớ ngẩn, người trước mắt này là ai, anh ta là sống dựa vào cái miệng, sao bản thân có thể là đối thủ của anh ta.

Vì vậy, lần nữa quyết định không để ý đến.

Nhưng hết lần này đến lần khác Lý Thanh Hàng lại quán lấy.

"Thiên tiểu thư, có thể gặp em ở nơi này là duyên phận của em và anh, chúng ta quen biết một chút có được không?"

Giang Thiên gần như phát điên, con mẹ nó, ai mau tới cứu cô, có phải thần kinh của người này có vấn đề không hả? Cho nên, mới có thể đi theo cô, không chịu rời đi.

"Làm người phụ nữ của anh chứ chứ?"

Anh ta kéo tay Giang Thiên lại, ánh mắt chuyên chú làm người ta gần như không thể hô hấp.

Phải thừa nhận người đàn ông này rất xuất sắc, lúc đôi mắt đen láy của anh ta nhìn cô, Giang Thiên cảm giác giống như lòng của cô nhảy lên.

Nhưng bản thân sẽ không thích người đàn ông trước mắt này, bởi vì trong lòng cô đã tồn tại một người, bất luận kẻ nào khác cũng không thể vãi được.

"Lý Thanh Hằng, anh còn quán tôi như vậy, tôi chỉ có thể báo cảnh sát."

"Tùy em."

Lý Thanh Hằng nhún nhún vai, "Cùng lắm cảnh sát cũng chỉ nói anh một câu si tình, sau đó khích lệ anh cố gắng, để em sớm làm người phụ nữ của anh."

"Anh. . . ." Giang Thiên im lặng, bây giờ bắt đầu có chút hối hận mới vừa rồi lúc cô ra ngoài, không để những hộ vệ kia đi cùng.

Thật ra thì, Giang Triết nói, vào ban ngày, lúc Giang Thiên hoạt động, những người hộ vệ kia tùy thời tùy chỗ đều phải đi theo Giang Thiên.

Nhưng từ trước đến giờ Giang Thiên không cảm thấy hứng thú với mấy chuyện này, cảm giác những người đó đi theo cô sẽ ít đi rất nhiều niềm vui trong sinh hoạt.

Nhưng bây giờ nhìn lại thật là nên để bọn họ đi cùng, ít nhất đuổi bệnh nhân taam thần đi cũng tốt.

Mất thấy siêu thị ở phía trước, Giang Thiên không nói chuyện với Lý Thanh Hằng, thân thể thoáng một cái liền đi vào.

Giang Thiên cũng không biết trong siêu thị đang có khuyến mãi, hơn nữa cường độ tương đối lớn, cho nên khắp nơi đều là người.

Giang Thiên có bóng ma trong lòng đối với mấy cái này, lúc cô ở cô nhi viện ăn rất nhiều đau khổ, cho nên có một số việc sẽ lưu lại một ít di chứng.

Ví dụ như, bây giờ nhìn thấy nhiều người đi lại trước mắt cô, nàng liền cảm giác cả người ghê tởm.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 110: Thật ra thì làm người phụ nữ của anh cũng không tồi (4)

Đang lúc ấy thì, có người chen qua bên cạnh cô.

Cũng không biết đã bao nhiêu ngày người nọ chưa tắm, trên người nồng nặc mùi hôi, không chỉ như thế, trên tay người kia còn cầm theo một túi trứng gà.

Giang Thiên chỉ cảm thấy một hồi ghê tởm, lúc đi lên tay đụng vào túi trứng gà trong tay người nọ, cũng không biết có phải người nọ không cầm trặc hay không, một túi trứng gà lớn như vậy toàn bộ đều rơi xuống đất.

Giang Thiên nhìn một màn trước mắt gần như có chút trợn mắt hốc mồm.

Cô chưa từng gặp phải tình huống như thế, Giang Triết vẫn bảo vệ cô rất tốt.

Người kia nhanh chóng phản ứng kịp, vừa nhìn thấy toàn bộ trứng gà của mình bể nát, lập tức giận tím mặt.

"Thối XX, co đi đường không có mắt sao? Làm sao sẽ đụng phải tôi."

Cũng do người kia xui xẻo, Giang Thiên là người có tiền cỡ nào, nếu như cô muốn, đoán chừng Giang Triết sẽ mua cho cô cả một toa xe trứng gà, có thể để cô ăn mấy đời không hết.

Giang Thiên bị người đó gọi ngay ngắn cả người, cô nhìn người đàn ông kia, không có phản ứng.

Người đàn ông kia cho là Giang Thiển muốn trốn, sắc mặt càng thêm Hung Thần Ác Sát, anh ta hung tợn chờ giang xinh đẹp.

"Cô nhìn cái gì, bồi thường trứng gà cho lão tử."

Giọng điệu như vậy, giống như tất cả trách nhiệm là của một mình Giang Thiển.

Giang Thiển giận, nếu như thái độ của người kia khá hơn một chút, nói không chừng cô sẽ mở ví da đầu tiên, nhưng thái độ ngông cuồng của anh ta như thế, nửa xu cô cũng sẽ không cho.

Cô lấy điện thoại di động ra, lặng lẽ bấm số điện thoại của người hộ vệ kia.

"Tại sao muốn tôi bồi cho anh? Ai bảo tay của anh không cầm cho chặt. Lớn siêu thị XX lớn như vậy, tại sao anh lại muốn tới đây đụng tôi? Bệnh thần kinh."

Tốt lắm, tin tức truyền ra, những người đó cũng không đàn, đoán chừng sẽ lập tức tới đây.

Thật ra thì ban đầu cô cũng không muốn gọi họ đến, nhưng nhìn thái độ của người đàn ông kia thật sự là ghê tởm.

"Cô nói cái gì? Cái người phụ nữ xấu xa này."

Lúc này, mọi người cũng vây xung quanh.

Mọi người nhìn cô bé kia đứng ở nơi đó, bộ dạng giống như yếu đuối, rồi rít khuyên người đàn ông.

"Thôi, chẳng qua là mấy quả trứng gà, người ta cũng không phải là cố ý, lại đi mua lần nữa là được."

"Tại sao tôi phải đi mua? Rõ ràng là cô ta làm vỡ trứng gà của tôi? Phải để cho người phụ nữ xấu xa này đi mua cho rồi."

Người đàn ông kia la hét, nước bọt bay loạn.

"Người có gan đem những lời này lặp lại lần nữa."

Đột nhiên giọng nói của một người đàn ông vang lên, giống như là một chút hứng thú cả lợ phát phở.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 111: Thật ra thì làm người phụ nữ của anh cũng không tồi (5)

Tất cả mọi người quay đầu lại, chỉ thấy một người đàn ông đứng bên ngoài đám người, vóc người thon dài, hai tay ôm ngực, lẳng lặng nhìn tất cả trước mắt.

Quần áo trên người người đàn ông vừa nhìn đã biết là vải vóc thượng hạng, bộ dạng khí chất ưu việt như vậy giống như không thích hợp với nơi này.

Mọi người nhìn thấy cô gái nhỏ cúi đầu không nói tiếng nào, lại nhìn người đàn ông này một chút, không rõ rốt cuộc họ có quan hệ hay không.

"Chẳng lẽ cô ta làm vỡ trứng gà của tôi, thì không nên để cô ta bồi thường sao?"

Cái người tay xách trứng gà đó không xác định được quan hệ của hai người, lại thấy cô gái nhỏ không nói tiếng nào, cho nên chỉ cho là một người thích xen vào việc của người khác, cho nên giọng nói lại cao lên rất nhiều.

"Giang Thiển, em nói một chút xem."

Lý Thanh Hằng mỉm cười nhìn cô gái nhỏ tên Giang Thiển đó, ánh mắt ôn nhu.

Người đàn ông nhìn bộ dáng Lý Thanh Hằng, trong lòng có chút khó xử, anh ta bất chí bất giác phát hiện, gương mặt như bản thân không chọn nổi hai người kia.

"Là anh ta không cảm chắc."

Giang Thiên có chút tức giận, rõ ràng không muốn phát sinh quan hệ với Lý Thanh Hàng, nhưng người đàn ông này sao lại thích đi theo cô như vậy, thật là một người đàn ông ghê tởm.

"Tiên sinh, anh có nghe hay không? Là anh không cảm chắc, cho nên toàn bộ trách nhiệm là thuộc về anh." Vẫn là bộ dạng cười mỉ mỉ, nhưng giọng nói lại trở nên lạnh lạnh.

Mọi người có chút sợ, vì vậy khuyên người đàn ông kia.

"Quên đi, quên đi, anh liền tự nhận xui xẻo, đi nhanh lên đi."

"Đi nhanh lên cái gì? Mới vừa rồi một người đàn ông khi dễ bạn gái tôi tại sao không có một người nhảy ra nói chuyện?"

Sắc mặt Lý Thanh Hàng càng ngày càng lạnh, ánh mắt của anh lạnh như băng quét qua mặt những người khách kia.

"Quên đi. Đi thôi."

Đột nhiên Giang Thiên cảm thấy không thú vị, ở trong siêu thị cãi nhau như vậy làm cái gì?

"Quên đi?"

Lý Thanh Hàng cười lạnh một tiếng, "Ồ trước mặt anh em nhanh mồm nhanh miệng, chẳng lẽ để cho anh ta mắng em như vậy?"

"Vậy anh còn muốn như thế nào?"

"Như thế nào?" Lý Thanh Hàng vừa cười lạnh, anh từ từ đi tới trước mặt người đàn ông kia.

"Hai sự lựa chọn, một quỳ xuống nhận sai, một là tự tát mình, vừa đánh, vừa nói không thể nói bạn gái của tôi như vậy."

Người chung quanh cũng hút một hơi tức giận.

"Lý Thanh Hàng, thôi đi."

Giang Thiên quay đầu bước đi.

Đang lúc ấy thì, những người hộ vệ kia vội vã chạy tới

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 112: Chẳng lẽ là người của xã hội đen?

Đang lúc ấy thì, những người vệ sĩ kia vội vã chạy tới.

"Tiểu thư, thật xin lỗi, thật xin lỗi."

Rõ ràng vóc dáng mỗi người đàn ông đều cường tráng nhưng lúc này lại cúi đầu trước Giang Thiên.

Mấy giây trước người đàn ông còn vênh vào hống hách, bây giờ hoàn toàn tròn tròn mắt.

Sao chuyện lại biến thành như vậy, cô bé này mới nhìn yếu đuối như vậy, đáng vẻ giống như bơ vơ không nơi nương tựa đứng ở nơi đó, sao lập tức lại có nhiều người đàn ông như vậy.

Đầu tiên là cái người ưu tú tài giỏi, đó ưu tú tài tuấn, sau đó là lần này nhìn đáng đáp rõ ràng là thuộc hạ của cô bé kia.

Người đàn ông đã có chút run sợ trong lòng, không phải bản thân đã chọc vào người không nên chọc rồi chứ, cô bé này không phải là người của xã hội đen chứ.

Những người vệ sĩ kia đứng dậy, sau đó quay đầu nhìn người đàn ông đối diện kia, trong mắt mỗi người đều là hung ác.

"Quên đi, đi về thôi."

Giang Thiến muốn dàn xếp ổn thỏa.

"Không được."

Lý Thanh Hàng lạnh lùng nói, trở về, chuyện cười, chọc người của Lý Thanh Hàng anh như vậy, sao có thể để anh ta đi dễ dàng như vậy.

Khi trong đầu Lý Thanh Hàng đột nhiên loé lên ý nghĩ như vậy, bản thân cũng không khỏi ngẩn người một chút.

Anh làm sao vậy?

Giang Thiến còn chưa mở miệng, những người vệ sĩ kia đã ra tay hung hăng đánh người đàn ông kia một cái tát.

Bảo vệ trong siêu thị vội vàng vàng chạy tới, vừa thấy tình huống vội vã chen lên.

Chỉ là không đợi nhân viên an ninh tới cửa, người đàn ông kia lại bị một cái tát, lần này là một người vệ sĩ khác ra tay.

"Các người, các người không thể đánh người."

Người đàn ông biết là mình đã chọc vào người không nên dây vào, anh ta cả lăm nói

"Được."

Lý Thanh Hàng trong trẻo lạnh lùng mở miệng, "Anh làm theo lời tôi mới vừa nói, nếu không thì cái thứ hai? Nói cho anh biết, cái thứ hai đã coi là tiện nghi cho anh."

Người đàn ông nhìn mấy người trước mắt mình, tay run rẩy từ từ đưa ra.

"Tôi có mắt không tròn," "Ba" một cái.

"Không được, không đủ nặng."

"Tôi không nên mắng vị tiểu thư này, trứng gà là do tôi cảm không chắc."

Từng cái từng cái, người đàn ông kia đánh miệng của mình.

Lúc này Lý Thanh Hàng mới hài lòng, sau đó bắt được tay của Giang Thiến đi ra ngoài.

Mãi cho đến cửa, Giang Thiến vùng khỏi tay Lý Thanh Hàng.

"Giang Thiến"

"Đừng tưởng rằng anh giúp tôi, tôi sẽ cảm kích anh."

Lý Thanh Hàng còn chưa kịp nói gì, đã bị Giang Thiến ngắt lời.

Lý Thanh hàng nhìn đáng vẻ gương nanh múa vuốt của cô không khỏi cười khở.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 113: Cô đơn

Lý Thanh Hàng nhìn đáng vẻ gương nanh múa vuốt của cô không khỏi cười khở.

Nhưng mà, so với đáng vẻ mới vừa rồi ở trong siêu thị với anh, anh vẫn ưa thích đáng vẻ này của cô.

Mới vừa rồi sắc mặt cô tái nhợt, trên mặt giống như không có chút máu nào, ánh mắt của cô cũng lung lay mơ hồ, không biết linh hồn ở chỗ nào.

Nhìn đáng vẻ mới vừa rồi của cô, tim của anh hung hăng quặn đau một chút.

“Vậy làm sao bây giờ? Lúc anh ra tay giúp đỡ em, đã muốn em cảm ơn anh thật tốt, tốt nhất là dùng phương pháp lấy thân báo đáp...”

Lý Thanh Hàng nhìn Giang Thiển, cười du côn.

Không có điều bất ngờ gì xảy ra, anh thấy được cô đỏ mặt.

Anh cười, anh chính là thích bộ dạng như vậy của cô, liền thích như vậy trên cọt cô, như vậy làm cho anh vui vẻ và hạnh phúc.

Đôi mắt anh cười càn rỡ, Giang Thiển hung hăng trừng mắt liếc anh.

Da mặt người đàn ông này thật không phải dày bình thường, chẳng lẽ anh ta không nhìn ra là cô rất ghét anh ta sao?

Mặc dù mới vừa rồi anh ta là người đầu tiên giúp cô, nhưng điều này cũng không chứng tỏ cô sẽ có tình cảm với anh ta?

“Tiểu thư.” Những người vệ sĩ kia đi tới, cung kính đứng bên cạnh Giang Thiển.

Giang Thiển gật đầu một cái, “Tôi còn chưa mua đồ, các anh dẫn tôi đến một siêu thị khác đi.”

Nhớ tới trước kia dù là lúc nào cũng có Giang Triết đi siêu thị với cô, nhưng hiện tại chỉ còn lại mình cô, cúi đầu, tinh thần không khỏi chán nản.

Ánh mắt Lý Thanh Hàng nhìn Giang Thiển, sâu không thấy đáy, thấy sắc mặt của cô lập tức ảm đạm đi.

Cô là vì Giang Triết đi, anh mới có thể đi vào cuộc sống của cô.

Anh nhìn cô có chút mất mát.

“Vâng, chúng tôi sẽ đưa tiểu thư đi.”

Giọng nói đồng loạt cắt đứt suy nghĩ của Giang Thiển và Lý Thanh Hàng, hai người không hẹn mà cùng ngẩng đầu.

Giang Thiển gật đầu một cái, cũng không thèm nhìn Lý Thanh Hàng một cái, lúc này Giang Thiển hoàn toàn biến thành một đại tiểu thư ngạo nghễ.

Khóe miệng Lý Thanh Hàng khẽ gợn lên, cứ như vậy nhìn một nhóm người từ từ rời đi trước mắt mình.

Anh không đi qua, quả thật, bản thân cũng nên suy nghĩ thật kỹ có ý nghĩa gì về Giang Thiển.

Khi Giang Thiển về nhà, sắc trời u ám, đi vào, bên trong bay ra mùi thơm của thức ăn.

Bước chân của Giang Thiển dừng lại một chút, hy vọng có thể nhìn thấy người kia ở nơi này, nhìn thấy anh ta đứng ở nơi đó cười với cô.

Nhưng chính cô cũng biết đó là không thể nào.

Nghe nói tình hình bên kia có chút phức tạp, anh cũng không tới được

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 114: Say rượu (1)

Giang Thiển không khỏi khịt mũi một cái, loại cảm giác này thật là không tốt.

Nhìn thấy cô vào cửa, bảo mẫu vội vàng đưa cái ly tới, sau đó lại đưa đến mấy viên thuốc.

Thuốc này đã uống được mấy tháng, Giang Triết không nói là thuốc, Giang Thiển cũng không hỏi.

Ăn cơm tối xong, cũng không có chuyện gì có thể làm.

Giang Triết cũng không gọi điện thoại tới đây, có thể là anh bận thôi.

Lên giường, sau đó bắt đầu ngủ.

Cũng không biết là mấy giờ, Giang Thiển đột nhiên tỉnh lại, trong phòng có một loại cảm giác kỳ dị.

Cô từ từ đưa mắt nhìn, sau đó nhìn thấy một người đang đưa lưng về phía mình.

Cái bóng lưng kia vô cùng quen thuộc, từ góc độ của cô nhìn sang, cái bóng lưng kia cô đơn làm sao.

“Anh.” Giang Thiển lầm bầm ra tiếng.

“Ba” Đèn đầu giường bỗng chốc bị mở lên, màu sắc da cam dưới ánh đèn, Giang Triết đứng ở nơi đó ngọc thụ lâm phong.

“Tiểu Trư, em thật có thể ngủ, anh đứng ở nơi này đã lâu rồi.” Giang Triết giấu cợt, từ giường kia đi vòng lại đây, đi tới bên cạnh Giang Thiển.

“Đó là đương nhiên.” Giang Thiển dí dỏm cười một tiếng, “Em tới đây, nhất định là anh đã an bài bảo vệ ở bên ngoài, em chỉ cần yên tâm ngủ là được.”

“Cô nhóc này.” Giang Triết theo thói quen vươn tay, vuốt ve cái trán của Giang Thiển.

Theo tay của Giang Triết, đột nhiên ngửi thấy một cỗ mùi rượu gay mũi.

“Anh uống rượu?”

Giang Triết gạt đầu, dưới ánh đèn, ánh mắt trong suốt của anh nhìn cô.

Lập tức Giang Thiển kéo cao chăn mền của mình, “Ừm, uống nhiều rượu như vậy còn dám tới đây, anh tránh ra.” Giang Thiển chán ghét nhíu lỗ mũi một cái.

“Rất thú vị sao?” Giang Triết cúi đầu, ngửi một chút, “Rất thơm, mùi thơm xông vào mũi.”

Anh từ từ cúi người xuống, lấy chăn bông trên đầu Giang Thiển xuống. “Thiên Nhi, rất thơm, em nên ngửi một cái.”

Hơi thở quen thuộc cứ như vậy xông vào mũi.

Giang Thiển gần như tham luyến, thật ra thì nói tách ra đâu phải là một chuyện dễ dàng.

Tối hôm nay, không nhìn thấy Giang Triết, thậm chí ngay cả ăn cơm cô cũng không có khẩu vị.

Không phải anh uống quá nhiều rượu, nên thậm chí ngay cả hơi thở cũng có chút không yên.

Tay của anh cứ như vậy thẳng tắp đuổi tới, sau đó vô ý thức từng cái vuốt mặt của Giang Thiển.

Giang Thiển chỉ cảm thấy máu toàn thân cũng bắt đầu sôi trào, theo động tác tay của anh, cả người nóng ran.

“Anh, dừng tay.” Giang Thiển có chút kinh hãi

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 115: Say rượu (2)

“Anh, dừng tay.” Giang Thiển có chút thất kinh.

Cô bị dị ứng rượu nghiêm trọng, anh cũng biết mà.

Anh dựa vào gần cô, trên người toàn mùi rượu ngất trời, ngộ nhờ dính lên người cô thì làm sao đây?

Còn có, rõ ràng cô muốn đẩy anh ra, nhưng lại dính vào cùng một chỗ.

“Dừng tay?”

Giang Triết tự giấu cười một tiếng, nhìn tay bản thân, sau đó ánh mắt lấp lánh nhìn Giang Thiển ở phía trước.

“Thiên Nhi, tại sao có thể dừng tay? Tên đã bắn đi làm sao có thể thu hồi lại? Tình cảm đã bỏ ra làm sao thu hồi lại? Tay đã đổ nước đi làm sao thu hồi lại?”

Dáng vẻ của anh khổ não, chân mày nhíu chặt lại, cứ như vậy nhìn chăm chăm Giang Thiển.

Giang Thiển không nói lời nào, làm sao cô biết? Nếu như cô biết phương pháp, cũng sẽ không thống khổ như vậy rồi.

Giang Triết cúi người, sau đó ôm chặt lấy Giang Thiển.

“Anh, anh.”

Giang Thiển có chút bối rối.

Hơi thở nóng bỏng của Giang Triết phun lên cổ của cô, đờm lạt nữa có thể dị ứng hay không.

Giang Thiển muốn đẩy tay Giang Triết ra nhưng sức lực của cô làm sao lớn bằng Giang Triết.

“Anh, bị dị ứng.”

Giang Thiển gần như muốn khóc lên, anh, chẳng lẽ anh quên Thiên Nhi đã từng chịu khổ rồi sao?

“Thiên Nhi, em yên tâm. Lâm Bản đưa thuốc cho em, anh vẫn nói bảo mẫu đưa cho em uống, chỉ cần em uống thì sẽ không bị dị ứng.”

Trong lòng Giang Thiển bắt đầu yên tâm, vậy thì tốt, thống khổ như vậy, cô không bao giờ muốn chịu lần nữa.

Nhưng, cô lập tức nghĩ đến vấn đề.

Giang Triết cứ như vậy nằm ở trên người của cô, hai tay bắt đầu không thành thật sờ loạn ở trên người của cô, mà môi cũng đang cắn cổ của cô cũng là ở phần cổ của nàng nơi này gặm nuốt.

“Anh, buông ra.”

Giang Thiển thấp giọng cầu khẩn.

Hai tay Giang Triết đi qua chỗ nào, chỗ đấy chỉ có cảm giác bị thiêu đốt, mà gặm cắn như vậy càng làm cho người ta tâm hoảng ý loạn.

“Thiên Nhi, Thiên Nhi.”

Về mặt Giang Triết có chút mê loạn, trong đầu của anh chỉ có một ý tưởng chân thật.

Đây là Thiên Nhi của anh, là thuộc về anh, người khác không có cách nào lấy đi.

Đúng vậy, anh uống rượu, hơn nữa còn uống rất nhiều rượu.

Lâm Bản nói cho anh biết, cậu ta đã làm thí nghiệm nhiều lần, hiệu quả của thuốc kia sẽ không sai, nhưng có điều rất quan trọng, chính là không thể gián đoạn, cho nên, anh mới yên tâm uống rượu.

Mà nguyên nhân anh uống rượu là nghe nói hôm nay ở siêu thị Thiên Nhi bị người ta khi dễ, hết lần này đến lần khác người giúp Giang Thiển ra mặt không phải là Giang Triết anh, đây cũng là điều làm anh thương tâm.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 116: Say rượu (3)

Chuyện ấy là một vế sĩ nói, lúc nhận được điện thoại, anh đang uống rượu với giám đốc bên kia.

Thiếu chút nữa anh đã ném điện thoại trong tay đi rồi, sau đó cắn răng nghiền lợi nói: "Tôi bỏ tiền ra thuê các người đến, chính là để các người làm biệc như vậy?"

Quả nhiên người điện thoại tới, ngay cả thờ cũng không dám thờ mạnh.

Chờ quay lại phòng bao lần nữa, trên mặt Giang Triết đã không còn nụ cười, chỉ kính lãnh đạo một ly.

Người bên kia từng người một đều thụ sủng nhược kinh (được sủng mà sợ hãi), đều nói Giang tổng rất ít khi uống rượu, trừ phi là mặt mũi lớn, mới uống một chút rượu, không nghĩ tới hôm nay lại phóng khoáng như vậy.

A Đức ở đại sảnh lầu hai, khi thấy Giang Triết say khướt, dọa cho sợ đến Hồn Phi Phách Tán.

Thật ra thì đã chuẩn bị một gian phòng, nhưng Giang Triết lại kiên trì phải về A thị.

Đương nhiên A Đức cũng có thể đoán ra chút nguyên nhân, chỉ là không dám nói, cứ như vậy đưa Giang Triết đã say đến bảy tám phần đến dưới lầu Giang Thiển.

Lúc Giang Triết tiến vào gian phòng, mượn ánh sáng yếu ớt, nhìn Giang Thiển ngủ say như vậy, trong lòng lập tức yên tĩnh lại, cả người cũng tĩnh táo một chút, anh vẫn đứng ở cửa sổ, nhẹ nhàng kéo rèm cửa sổ ra, sau đó nhìn thế giới bên ngoài.

Anh thừa nhận anh thật sự là không muốn buông tay, không thể buông tay, anh trái nghĩ phải nghĩ, chỉ cần vừa nghĩ tới, người con gái anh yêu không ngủ cùng mãi hiên với anh, trong lòng anh lại dày đặc đau đớn.

"Anh."

Giọng nói yếu ớt của Giang Thiển vang lên, thậm chí có chút vô lực.

Như vậy lửa nóng trên người bản thân càng không ngừng thiêu đốt, cô chỉ muốn dựa vào thật chặt trên người Giang Triết, giao tất cả cho anh.

Giang Triết chỉ có cảm giác trong đầu mình một mảnh hỗn loạn, chớp mũi anh quanh quẩn mùi thơm của cơ thể người con gái phía dưới, mùi thơm tốt đẹp như vậy, làm anh say mê, không nhận được say mê.

"Thiến Nhi, Thiến Nhi."

Anh thấp giọng gọi, anh tiến đến gần, anh cắn lên vành tai Giang Thiển, trên cổ, trên gương mặt, trên chóp mũi, mãi cho đến trên môi, sau đó hấp thụ thật chặt.

Anh xâm chiếm XX, thật ra thì quyền này vốn thuộc về anh.

Anh hỏi hận, anh không muốn buông tay, anh không muốn buông tay, nếu như anh và cô ở chung một chỗ là phải xuống địa ngục, vậy hãy để anh xuống địa ngục.

Đây là ý tưởng mơ mơ màng màng trong đầu anh.

Chỉ là hiện tại anh căn bản không nghĩ như vậy, anh chỉ nghĩ cùng Giang Thiển hợp làm một thể.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 117

Ta không thấy chương 117, hazzz

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 118: Say rượu (5)

Cậu bé mười lăm tuổi, ở lúc đó suy nghĩ đã khác với những đứa trẻ bình thường.

Anh dùng sữa tươi rửa mặt cho cô, thậm chí tắm thân thể.

Lúc lần đầu tiên bảo mẫu tắm cho Giang Thiển Nhi, cô khóc lớn, không chịu vào bồn tắm.

Giang Triết đang đợi ở bên ngoài đẩy cửa vào, nhìn bảo mẫu.

Bảo mẫu bị dọa sợ cái trán toát mồ hôi lạnh, vừa nói thật xin lỗi.

Nhìn thấy Giang Triết đi vào, Giang Thiển ngừng khóc, sau đó nhào tới trong ngực của anh.

Động tác của cô quá nhanh, bởi vì mới Là rồi Giang Thiển không an phận nên trên mặt đất kia hơi ướt một chút, mà Giang Triết lập tức bị bỏ nhào vào, vì vậy, Giang Thiển nằm trên người Giang Triết cười ha hả.

Một lần kia, là Giang Triết giúp Giang Thiển tắm, lúc tắm được một nửa, trên người Giang Triết đã ướt đầm hoàn toàn.

Giang Thiển không lười kéo anh cùng nhau tắm.

Từ đó về sau hai người cùng nhau tắm, cùng nhau tắm, cùng nhau tắm hai giờ.

Từ nhỏ Giang Triết đã tỏ ra kiên nhẫn không giống người khác, nhưng một lần đó, dịu dàng đến mức anh cũng cảm thấy kì quái.

Cũng chính là từ lần đó, Giang Thiển tắm toàn bộ đều do Giang Triết hoàn thành.

Giang Thiển sợ nóng, vừa đến mùa hạ, chỉ dù là ở trong phòng điều hoà, cũng mồ hôi đầm đìa.

Mỗi ngày Giang Triết buổi trưa, gần tối, buổi tối đều sẽ tắm cho Giang Thiển, làm Giang phu nhân đỏ kị.

Khi đó Giang Triết rất an tâm, anh vẫn cho rằng cô là được nhận nuôi, anh nhận định về sau cô bé này sẽ cùng anh đi đến hết cuộc đời.

Chỉ là chuyện sau đó ai cũng không đoán trước được, thất vọng, thống khổ, không, đó là một loại tuyệt vọng cắn nuốt, nhưng, mặc dù như vậy, ý nghĩ như vậy vẫn có lúc xuất hiện, mãi cho đến sau, anh thả bị xuống Địa ngục cũng muốn yêu Giang Thiển.

Đúng vậy, nếu trời cao đã không công bằng với anh như vậy, trời cao nếu đối với hắn như thế chẳng công bằng, hắn cũng không có cần thiết hiền hậu đối với trời cao đúng không?

Ánh mắt của anh tỉnh tể híp lại, ở trong đó hiên lên vui sướng.

Thành kính cảm mến của Giang Thiển, tỉnh tể hôn, một đường xuống phía dưới.

Hôn không đủ, hơn mười năm tình cảm toàn bộ buông thả trong một đêm này.

Da của cô bóng loáng trắng mịn, làm cho người ta yêu thích không buông tay.

Giang Triết cảm giác mình đã mê muội ——

(nơi này đã bị thủ tiêu, ai, ngay cả ta nhìn thấy cũng tìm đập thành thịch, chỉ có thể thủ tiêu a.)

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 119: Say rượu (6)

Thật ra thì không phải là lần đầu tiên Giang Triết làm chuyện như vậy.

Nhưng, đối mặt với cơ thể của Thiển Nhi, anh chỉ cảm thấy mê muội hoàn toàn.

Anh mút vào, thỉnh thoảng lại biến đổi.

Cơ thể Giang Thiển ở phía dưới anh nhẹ nhàng run rẩy.

Nhưng hai tay của cô lại ôm thật chặt cổ của anh.

Giang Triết có cảm động, điều đó chứng tỏ Giang Thiển đã yên tâm giao bản thân cho anh.

Anh XXXX, sau đó một tay của Giang Thiển đè đầu của anh.

"Không cần."

Giọng nói mềm nhẹ, mang theo một tia làm nũng.

Giang Triết dừng lại động tác, chỉ ôm Giang Thiển thật chặt.

XX như vậy bóng loáng tựa như tơ lụa, như vậy XX làm cho người ta mê muội, tay của anh, giống như vĩnh viễn sờ không đủ.

Dưới ánh đèn, lông mi thật dài của cô không ngừng run rẩy, che đi đôi mắt to của Giang Thiển.

Giang Triết chỉ có cảm giác trong lòng mình mềm mại. Tay của anh vẫn di chuyển, cuối cùng dừng lại bất động.

Anh không dám động, lần đầu tiên Thiển Nhi sẽ đau, anh không muốn làm cô đau, anh nhìn biểu tình trên mặt của cô.

Tại lúc này Giang Thiển mở mắt, nhìn Giang Triết, nhìn trong mắt tình cảm trong mắt anh, X, tràn đầy tình yêu, X, cũng không nói lời nào, chỉ dịu dàng cười một tiếng, sau đó lại nhắm hai mắt lại.

Tay của Giang Triết rút cuộc.

Từ trước đến nay chưa từng khiếp sợ như vậy, một ngón tay gần như run rẩy đi vào.

"Không cần."

Giang Thiển đột nhiên mở mắt, có thể lùi về phía sau.

"Anh, không cần, không cần."

Giang Thiển đau đớn thỉnh cầu.

Không thể nói cảm giác của bản thân, là sợ, nhưng hơn nữa là ghét.

Khi bản thân bị vui thích làm mờ lý trí, hoàn toàn dựa vào cảm giác, nhưng lập tức, Thời điểm, cô bị đau đớn, sau đó đột nhiên thức tỉnh.

Chính mình thì đang làm gì? Làm một chuyện buồn nôn nhất trên thế giới, đó là anh của cô, anh sao?

Bất chợt cô lập tức đẩy Giang Triết đang trên người mình ra.

Giang Triết không phòng bị, ngã sang bên cạnh.

Giang Thiển vội vàng vàng xuống giường, trên người cô trắng nõn hạo dẫn ánh mắt mọi người, khắp người đều là vết hôn ngân, đó là hậu quả kích tình mới vừa rồi.

Giang Thiển vọt vào phòng vệ sinh lên tiếng khóc lớn, thậm chí ngay cả tiếng nước chảy "Rào rào rào" cũng không lấn áp được tiếng khóc.

Giang Triết vọt vào, ôm lấy Giang Thiển.

"Thiến Nhi, Thiến Nhi."

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 120: Say rượu (7)

Editor: thienthamho96

"Anh, em thật ghê tởm có đúng không? Có phải em là cô gái bẩn nhất thế giới không? Em vậy mà câu, dẫn anh của mình."

"Thiến Nhi, em hãy nghe anh nói, nghe anh nói có được hay không?"

Giang Triết ôm Giang Thiến thật chặt, muốn để cho cô lắng xuống.

"Tình yêu là không có lý do, huống chi lúc anh và em yêu nhau, anh thật sự không biết em lag em gái ruột của anh."

"Anh, tại sao em có thể cùng anh làm chuyện như vậy chứ? Em thật sự hạ tiện, em thật không biết xấu hổ. Anh, thật xin lỗi, thật xin lỗi."

Giang Thiến gần như khóc té ở trong ngực Giang Triết.

Cảnh tượng như vậy có phải có chút buồn cười không, hai người không mặc quần áo cứ như vậy ôm chặt nhau.

Nhưng, hai người kia cũng không có ai cảm thấy không ổn, tay của Giang Triết nhẹ nhàng vuốt ve mặt của Giang Thiến.

"Là anh không đúng, đáng lẽ anh phải phanh lại."

Giang Thiến còn nhỏ, xô sẽ tham luyến loại vui vẻ đó, nhưng Giang Triết anh bất đồng, anh nên kịp thời ngăn lại.

"Không, là lỗi của em, là lỗi của em."

"Thiến Nhi, đừng khóc, anh thề về sau sẽ không đụng vào em, tuyệt đối không đụng."

Rượu thật không phải là đồ tốt, chỉ cần mỗi lần anh uống rượu say đều sẽ xó chuyện không tầm thường phát sinh.

Anh đang cảm mặt của Giang Thiến, "Anh sẽ làm theo yêu cầu của em, chúng ta sẽ là anh em, anh em tốt, có được không?"

Anh nhẹ giọng khẩn cầu.

"Thật?"

Trong lòng đau đớn, nhưng cũng biết đây là kết quả tốt nhất.

"Đúng vậy, chúng ta làm anh em rất tốt, em sẽ luôn luôn ở nơi này, anh sẽ vẫn ở biệt thự. Chúng ta nhìn nhau từ xa, nhớ thương lẫn nhau, vền vẹn dừng ở đây."

Anh ôm cô, anh tham luyến hương thơm trên người cô, nhưng anh nên tôn trọng cô.

"Được, được."

Nước mắt trên mặt Giang Triết càng không ngừng lưu lại, cô cười càng không ngừng gật đầu.

"Phải, không cần khổ sở, mới vừa rồi là do anh uống say, nếu không phải do rượu cồn anh sẽ không như vậy, cho nên, Thiến Nhi, không cần khó chịu."

Giang Triết nhẹ giọng cầu khẩn.

"Em, em không khó chịu."

Cảm ơn anh, để em nắm được tình yêu tuyệt vời, cảm ơn anh cho em biết nụ hôn tuyệt vời, cảm ơn anh.

"Vậy em đi ngủ được không?"

Giang Triết nhìn Giang Thiến, giọng nói u ám.

"Dạ." Giang Thiến gật đầu.

Giang Triết kéo khăn giấy qua, cẩn thận từng ly từng tí, dịu dàng lau nước mắt cho cô, tỉ mỉ như vậy, giống như là chuyện quan trọng nhất trên thế gian.

Giang Thiến vẫn cúi đầu, không nhúc nhích, mặc cho Giang Triết ôm mình, nhẹ nhàng thả vào trên giường.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 121: Tan nát cõi lòng phải chia năm xẻ bảy

"Quên tất cả mọi chuyện."

Cuối cùng, khó khăn yêu cầu.

Qua tối nay, thật sự chỉ là quan hệ anh em mà thôi.

Giang Triết bước từng bước rời đi.

Giang Thiển đưa tay, có loại xúc động muốn gọi anh lại, nhưng vẫn nhịn xuống.

Anh nói bên Lâm thị cần vài ngày, nhưng tối hôm nay anh cứ như vậy chạy về, hơn nữa còn uống rất nhiều rượu, mặc dù anh không phải lái xe, nhưng cũng mệt mỏi, không phải sao?

"Anh."

Rốt cuộc Giang Thiển mở miệng.

Giang Triết chợt sững sốt, anh nhanh chóng xoay người nhìn Giang Thiển, trên mặt là vui mừng.

"Anh, ngủ ngon."

Nói xong những lời này Giang Thiển nhắm mắt lại, sau đó nhanh chóng chui vào chăn.

Cô không dám nhìn thái độ của Giang Triết nữa, cô biết biểu tình như vậy bản thân không đành lòng nhìn.

Giống như một tiếng thờ dài, tiếng thờ dài như xa như gần chui vào tai Giang Thiển.

Cô bưng kín lỗ tai của mình, nước mắt cứ như vậy chảy xuống.

Đây mới là buổi đầu tiên Giang Thiển ở nhà mới, càng về đêm, cô vẫn chưa ngủ.

Trước kia Giang Triết ngủ ở đối diện với cô, mỗi đêm cô cũng an tâm ngủ.

Nhưng, hiện tại không có người nào có thể dựa vào, cô không biết phải làm thế nào mới có thể ngủ được, mặc dù cô biết Giang Triết nhất định bố trí đầy người ở bên ngoài.

Ngày mới, cô phát hiện một cô gái trong gương với đôi mắt thâm quầng, cô phải thoa rất nhiều phấn để che đi.

Cô vẫn đi học như cũ, giống như không có chuyện gì phát sinh, mặc dù trong lòng thống khổ không cách nào diễn tả, thậm chí nhìn mặt trời cũng sẽ vô duyên vô cớ rơi lệ.

Cô không gặp lại Giang Triết, nhưng cô biết anh nhất định sẽ nhìn cô, giống như vào buổi tối một ngày cô không ngủ được, tình thoảng phát hiện chiếc xe của Giang Triết ở dưới lầu nhà mình.

Nhìn thấy chiếc xe kia, cô gần như ngừng hô hấp, cô cố gắng mở to hai mắt, sau đó nhìn thấy người bên cạnh xe.

Một ít buổi tối, cô núp ở sau rèm cửa nhìn người đang ngả đầu ở dưới lầu.

Sau khi tới nơi này, mất ngủ thành chuyện thường như cơm bữa, cô cũng tập mãi thành thói quen.

Giang Thiển cũng không gặp phải Lý Thanh Hàng, giống như người đàn ông kia biến mất trên thế giới.

Cô vẫn làm bạn tốt với Lý Thanh Yếu như cũ, hai người cười đùa, mặc dù trong lòng đau phải chia năm xẻ bảy, nhưng cô không cách nào diễn tả nội tâm, cô sẽ ở trong đêm khuya yên tĩnh len lén rơi nước mắt.

Lý Thanh Yếu cũng không nói về chuyện Lý Thanh Hàng với Giang Thiển. Gửi thanks

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yếu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 122: Anh không yêu cô

Editor: thienthanho96

Beta: thienthanho96

Giang Thiên bắt đầu có thói này trong cuộc sống.

Ngày đó ra ngoài ăn cơm với Lý Thanh Yếu, mấy ngày nay họ thích một quán ăn nhỏ đối diện trường học.

Hai người hi hi ha ha nói cái gì mà trẻ như vậy mới phát hiện.

Thức ăn của quán ăn nhỏ này rất thực dụng với kinh tế, chủ yếu là mùi vị rất ngon.

Hai người vừa ngồi xuống, liền nghe bên cạnh có người gọi: "Lý Thanh Yếu, sao lại tới nơi này ăn cơm?"

Giọng nói quen thuộc, chính là Lý Thanh Hàng đã mất tích nhiều ngày.

Lý Thanh Yếu làm mặt quỷ với anh của mình, "Em biết rõ buổi trưa hôm nay tới nơi này ăn cơm, muốn anh mời khách đây? Nhưng mà, nói đi cũng phải nói lại anh trai thân yêu sao lại đột nhiên tới nơi xa xôi này ăn cơm?"

Lý Thanh Hàng chỉ cười cười, sau đó ý bảo hai người cùng ngồi chung một bàn với anh.

Lý Thanh Yếu muốn đi, nhưng lại vẫn nhìn Giang Thiên, tội nghiệp như vậy.

Giang Thiên cười một tiếng, hớn hờ đứng dậy.

Vì vậy ba người bắt đầu tán gẫu chuyện trên trời dưới đất, một bữa cơm thế nhưng bắt tri bắt giác ăn hơn một giờ chiều.

Vừa đúng buổi chiều Giang Thiên và Lý Thanh Yếu không có tiết, vì vậy Lý Thanh Yếu nói đề cho anh của cô làm tài xế, đi thăm nhà mới của Giang Thiên.

Ba người cười cười nói nói đi ra ngoài, điện thoại của Lý Thanh Yếu đột nhiên vang lên, sau khi nhận một cú điện thoại, cô nói có chuyện quan trọng không thể đi.

Lý Thanh Hàng đương nhiên gánh vác trách nhiệm đưa Giang Thiên về.

Xe một đường chạy về phía trước, hai người câu được câu không nói chuyện trên trời dưới đất.

Giang Thiên không nghĩ tới Lý Thanh Hàng vậy mà lại cùng cô ở building, lúc hai người cùng nhau đứng ở dưới lầu, không khỏi bèn nhìn nhau cười.

"Lý Thanh Hàng."

Đột nhiên bên kia truyền đến tiếng kêu của một cô gái, Giang Thiên nghe có chút quen thuộc, ngẩng đầu nhìn lên, lại là Lục Không Cách.

Mấy tháng không thấy, cô ta gầy đến đáng sợ, gần như chỉ còn da bọc xương.

Cô ta từng bước từng bước tiến lại gần, sau đó hung hăng tát Lý Thanh Hàng một cái.

"Thì ra nói yêu tôi đều là giả."

Lục Không Cách nói xong, quay đầu bỏ đi.

Lý Thanh Hàng liếc mắt nhìn Giang Thiên, sau đó xoay người.

"Lục Không Cách."

Anh ta kéo tay của cô ta lại.

"Buông em ra. Thì ra đàn ông thật không có ai là người tốt."

"Lục Không Cách, mời nói đạo lý một chút, giữa anh và em rốt cuộc là người nào xin lỗi người nào?"

Lý Thanh Hàng khẽ chau mày, rất có kiên nhẫn nói.

"Đúng vậy, là em không nhớ anh, nhưng lúc đó anh đã nói thế nào, mặc kệ em chịu tổn thương gì, chỉ cần em chịu quay người lại, anh nhất định sẽ ở nguyên chỗ cũ chờ em."

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 123: Cô gái này có cái gì tốt?

Giang Thiển nghe lời nói như vậy, không khỏi buồn cười.

Thật sự là một đại tiểu thư bốc đồng, tại sao cho là tất cả mọi người trên đời đều phải đối tốt với cô ta, giống như tất cả đều là việc đương nhiên.

Nghĩ tới đây, cô không khỏi cười lắc lắc đầu, sau đó cất bước rời đi.

"Giang Thiển, cô đứng lại."

Lục Không Cách giống như có chút thẹn quá hoá giận.

Giang Thiển quay đầu, lẳng lặng nhìn Lục Không Cách.

Những người hộ vệ kia đang ở bên cạnh cô, cô sợ cái gì, chỉ là cô sẽ không chấp nhận cùng thứ người như vậy.

"Lục tiểu thư, xin hỏi cô có gì chỉ giáo?"

Giang Thiển không hề lên tiếng nói.

"Tại sao cô cười? Tại sao cô lại cười?"

Lục Không Cách lộ khí trùng trùng chạy tới.

Một tay Lý Thanh Hằng kéo lấy quần áo của cô ta, những hộ vệ sau lưng vội vàng chạy tới chắn trước mặt Giang Thiển.

"Không Cách, không cần làm loạn."

"Lý Thanh Hằng, cô gái này lại cái gì tốt? Cô ta mê hoặc anh trai của mình không nói, thế nhưng còn chạy tới đánh chủ ý lên người anh."

Sắc mặt Giang Thiển trầm xuống, "Lục Không Cách, nói chuyện phải biết tôn trọng người khác một chút, nếu không tôi sẽ để cho cô nếm thử hậu quả của việc nói chuyện không dùng não suy nghĩ là như thế nào."

Lục Không Cách khẽ dậm chân, xoay người về phía Lý Thanh Hằng, nhẹ nhàng làm nũng: "Cô ta nói em như vậy, anh cũng không giúp em sao?"

Lý Thanh Hằng không nói gì, chỉ hơi hơi nhíu mày một cái.

"Anh, anh thật ghê tởm."

Trên mặt Lục Không Cách là vẻ khúat, chợt lên giọng, hướng về phía Lý Thanh Hằng phát tiết, "Em ngàn dặm xa xôi đến tìm anh, không nghĩ tới lại là kết quả như vậy, Lý Thanh Hằng, em ghét anh."

Lục Không Cách nói xong, xoay người muốn đi.

Lý Thanh Hằng giữ cô ta lại, thấp giọng nói: "Chúng ta đi chỗ khác nói."

Nói thật, Giang Thiển cũng không ở lại nhìn đôi phương liếc mắt đưa tình, vì vậy không để ý tới bọn họ, xoay người đi vào thang máy.

Giang Thiển tưởng rằng bản thân và Lục Không Cách sẽ không gặp lại, không nghĩ tới cơm nước xong, thế nhưng cô ta gọi điện thoại tới.

"Giang tiểu thư, thật xin lỗi, buổi chiều thật thật xin lỗi, khi đó cũng do tôi ghen tuông."

Đối với cô gái này, nói thật, Giang Thiển không có ý muốn tiếp xúc nhiều, vì vậy nhàn nhạt nói: "Không sao."

"Giang tiểu thư, tôi mời cô uống trà có được hay không?" Người kia thân thiện nói.

"Thật xin lỗi, tôi không có thói quen uống trà sau bữa cơm chiều."

"Giang tiểu thư, đến đây đi, đến đây đi, có được hay không?"

Giang Thiên không nói gì, đối với cái người này cô thật không có tiếng nói chung.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 124: Đại họa (1)

"Giang tiểu thư, cô thật là một người chân tình, van cầu cô, cô tới đi, có được không?"

"Không đi."

Giang Thiên lập tức nói lời từ chối, cô liền lập tức cúp điện thoại.

Cô không có ấn tượng tốt về cô gái này, cô không muốn miễn cưỡng bản thân đi gặp mặt cô ấy.

Có lẽ là hành động cúp điện thoại của Giang Thiên chọc giận cô ta, ước chừng khoảng mười phút sau Giang Thiên cũng không nghe tiếng chuông điện thoại nữa.

Giang Thiên có chút phiền chết đi được, chắc không phải người này có tật xấu gì chứ? Rõ ràng cô không muốn đi, lại hết lần này tới lần khác cố chấp như vậy.

Rốt cuộc cô tắt điện thoại, cứ như vậy ném vào trong túi xách.

Khoảng hơn mười phút sau, chuông cửa vang lên.

Giang Thiên cũng không suy nghĩ gì, liền để cho người đi mở cửa, ai biết cửa vừa mở ra thế nhưng lại thấy Lục Không Cách.

Trong nháy mắt sắc mặt Giang Thiên tối tăm.

"Tôi không hoan nghênh cô, mời đi ra ngoài."

"Giang Thiên, cô cần gì cố chấp như vậy? Có câu nói nhiều bạn bè chính là nhiều hơn một con đường."

Lục Không Cách vừa nói vừa chen lấn đi vào.

Trên tay của cô ta mang theo một cái khay, bên trên là một ít món ăn.

Giang Thiên khẽ cau mày, không hiểu cô ta muốn làm cái gì.

"Tôi cũng đã đến tận cửa nhận lỗi rồi, không phải cô muốn làm chuyện trở nên xấu đi chứ."

Giang Thiên người này từ trước đến giờ là thích mềm không thích cứng, người ta đã nói được mọi việc đều đã quyết, đương nhiên cô không có lý do cự tuyệt rồi.

Lục Không Cách cười hì hì đặt toàn bộ thức ăn lên bàn, sau đó ngoắc những người hộ vệ kia.

"Những vị đại ca này, cùng tới ăn đi, Giang tiểu thư là một người vô cùng nhân từ."

Những người hộ vệ kia giống như không nghe thấy, thậm chí không nhìn Lục Không Cách một cái.

"Tới đây đi, tới đây đi, Giang tiểu thư của các anh rất tốt bụng, khẳng định cô ấy nguyện ý ăn cơm cùng các anh. Giang tiểu thư, cô nói có không đúng?"

Giang Thiên nhìn những người đó một chút, cô chưa từng thấy bọn họ từng cùng mình ăn cơm trên một cái bàn, vì vậy, cô gật đầu: "Nếu Lục tiểu thư thật tâm muốn mời như vậy, vậy thì cùng lại đây đi."

Những người đó ngơ ngác nhìn ta, ta nhìn ngơ ngác, cũng không nhúc nhích.

"Ha ha, các anh đối đãi như vậy với chính bà chủ của các anh sao? Cô ấy cho các anh đi đến ăn cơm sao còn không tới ăn? Thật ra thì cô ấy là thương

cảm các anh, bà chủ thật tốt à."

"Đến đây đi."

Giang Thiến lại ngoắc về phía những người đó.

Vì vậy, mấy người chần chờ đi tới bên cạnh bàn.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 125: Đại họa (2)

"Đúng rồi, nên như vậy, nhiều người mới có mùi vị mà."

Lục Không Cách cười đùa, cho mỗi người trong phòng bếp một chén cơm, sau đó cho bọn họ gấp thức ăn.

"Ăn đi, ăn đi."

Cô ta cười hi hi nói, sau đó còn giành ăn với Giang Thiến.

Mới bắt đầu Giang Thiến còn hoài nghi, sau thấy Lục Không Cách cũng ăn như vậy, vậy thì sẽ không có vấn đề gì, hưởng chỉ mùi vị của những món ăn này quả thật không tệ, vì vậy cũng ăn thật nhiều.

"Thật ra thì tôi rất muốn ở chung với Giang Triết, nhưng mà, sau đó tôi đã nghĩ thông suốt rồi."

Lục Không Cách giống như rất vui vẻ, trên mặt vẫn có nụ cười.

"Lý Thanh Hằng, anh ấy nói sẽ chờ tôi, nhưng mới vừa rồi tôi biết anh ấy thích một cô gái khác. Giang Thiến, thật ra thù trên thế giới này chỉ có chuyện tình cảm là không thể miễn cưỡng, cô nói đúng không? Cho dù cô có yêu họ nhiều hơn nữa, nhưng, người đó không yêu cô, tất cả mọi chuyện cũng sẽ không có kết quả."

Rõ ràng là chuyện bi thương, nhưng Lục Không Cách lại không chấp nhất, cô ta vẫn cười "Ha ha ha." Như cũ.

"Nào, Giang Thiến, ném thử món ăn của tôi một chút, như thế nào? Mùi vị thế nào? Ai, tìm chỗ này của cô thật khó khăn, cô biết không? Tôi là tìm từng tầng một lên đến đây đó, người ta đều coi tôi là người điên. Nhưng mà mùi vị món ăn của tôi hẳn là không sai, khi đó thật sự rất thích, rất thích anh ấy, nghĩ rằng phải làm hiền thê lương mẫu (một người vợ hiền) nên liều mạng học chuyện mà bản thân không thích."

Giang Thiến không nói lời nào. Cô nghĩ Lục Không Cách nhất định là đang nói chuyện của Giang Triết đi.

Thì ra chuyện tình cảm là không thể nói đạo lý.

Những người hộ vệ kia ăn một ít món ăn sau cũng đứng dậy, vì vậy, chỉ còn lại hai cô bé cùng nhau ăn.

Đại đa số thời gian đều là Lục Không Cách đang nói, còn Giang Thiến nghe, cô cũng không chen miệng, nhiều lắm là mỉm cười.

Ăn một lát, Lục Không Cách đột nhiên nói: "A, còn có miếng cá sống, Giang Thiến, nhà cô có mù tạc không?"

Giang Thiến lắc đầu một cái, đối với mấy đồ này cô làm sao biết được?

Lục Không Cách đứng lên hướng về phía phòng bếp kêu: "Di à, có mù tạc hay không vậy?"

Bảo mẫu đó vội vã đi ra ngoài, "Ngại quá, không có đâu?"

"Vậy đáng tiếc quá, miếng cá sống như vậy."

Lục Không Cách tự nhủ nói, rốt cuộc cô ta ngẩng đầu nhìn bảo mẫu, "Di à, người vất vả một chuyến, đi mua mù tạc đi."

Trời sinh bộ dạng Lục Không Cách vốn đáng yêu, trùng hợp bộ dáng cười thần nhiên như vậy càng thêm động lòng người.

Chương 126: Đại họa (3)

Bảo mẫu kia ngẩn đầu nhìn Giang Thiển, sau đó nói: “Tiểu thư, nếu không tôi đi ra ngoài một lát?”

Giang Thiển gật đầu một cái, vì vậy bảo mẫu vội vã đi.

Hai cô bé tiếp tục ngồi ở chỗ đó, tất cả có vẻ có chút quái dị, nhưng Giang Thiển cũng không nghĩ nhiều, cho đến khi một hộ vệ không ngừng chạy vào nhà vệ sinh, rốt cuộc cô cảm thấy có chút không đúng.

“Sao vậy?” hỏi xong những lời này, đột nhiên cô cảm thấy bụng một hồi đau quặn.

“Cô, cô cho tôi ăn cái gì?”

Sắc mặt Lục Không Cách lập tức trở nên tối tăm.

“Giang Thiển, cô thật là ngây thơ, tôi hận không thể chặt cô thành trăm mảnh, cô thật sự nghĩ tôi muốn cho cô ăn những thứ này sao? Lúc tôi đem những thức ăn này tới, ví dụ như đã nghĩ cho chó dữ ăn.”

Lục Không Cách hung tợn nói, trong ánh mắt càng thêm hung ác.

Cô ta kéo Giang Thiển đi ra bên ngoài.

Sau lưng những người hộ vệ kia muốn đuổi theo, chỉ là mỗi người đều ôm bụng.

Ai cũng biết hôm nay nếu để mất tiểu thư, hậu quả sẽ không cách nào tưởng tượng được.

Nhưng, bất đắc dĩ trên người bọn họ không có chút sức lực nào.

Từng người sắc mặt tái nhợt tro mắt nhìn Lục Không Cách kéo Giang Thiển đi.

Rốt cuộc có người nghĩ tới gọi điện thoại, bên kia vừa thông, liền hướng về phía bên kia lớn tiếng kêu: “Tiểu thư bị bắt đi.”

Mới vừa nói xong câu này, liền đau đến hôn mê bất tỉnh.

Lúc Giang Thiển bị Lục Không Cách kéo vào thang máy, cả người cảm giác như muốn mất đi ý thức.

Cô nắm chặt tay vịn trong thang máy, gần như không thấy rõ Lục Không Cách đứng ở trước mặt mình.

Lục Không Cách hung hăng trừng mắt liếc Giang Thiển, sau đó vươn tay, hung hăng tát vào mặt cô một cái.

“Thối XX, tôi hận không thể dốc xương lọc thịt cô, đây là chuyện mà tôi muốn làm nhất mấy tháng nay. Cô có biết hay không, ban đầu tôi cũng không hận cô như vậy, không nghĩ tới Lý Thanh Hàng vậy mà lại yêu cô, tôi vĩnh viễn hận cô. Người nhớ cho lão nương lần này rơi vào trong tay lão nương, tôi tuyệt đối không để cho cô dễ chịu.”

Giang Thiển đã không nghe được Lục Không Cách nói cái gì, cô chỉ biết có một giọng nói âm hiểm, một mực vang bên tai cô.

Lục Không Cách nhìn thang máy không ngừng đi xuống, thật ra thì trong lòng khẩn trương nói không ra lời.

Rốt cuộc cửa thang máy vừa mở, cô ta không thể chờ kéo Giang Thiển ra ngoài.

Giang Thiển không phải rất nặng, cái này tạo cơ hội cho Lục Không Cách thành công kéo Giang Thiển ra ngoài.

Khóe miệng Lục Không Cách lộ ra nụ cười thành công.

Chương 127: Trái tim tan nát rồi

"Lục Không Cách."

Sau lưng đột nhiên vang lên giọng nói quen thuộc, Lục Không Cách xoay người, nhìn thấy người đàn ông từng xuất hiện vô số lần trong giấc mộng của mình.

Cô thiếu chút nữa hi cực nhĩ khắp, Giang Triết, nếu như sớm biết dùng phương pháp này thì có thể để em gặp được anh, có phải là cô sớm nên dùng hay không?

Chỉ là ánh mắt Giang Triết nhìn Lục Không Cách không có một chút nhiệt độ, thậm trí là lạnh như băng vậy.

Khi ánh mắt của anh rời đến người theo sau lưng Lục Không Cách, Giang Thiển, cả khuôn mặt hoàn toàn tối tăm.

Đương nhiên Lục Không Cách biết nguyên nhân sắc mặt anh đại biến.

Bởi vì cô gái trong tay cô.

Cô vốn chuẩn bị kế hoạch tốt lắm, mang Giang Thiển ra khỏi nơi này, sau đó cho cô uống thuốc, nghe Lâm Bân nói, sở dĩ bây giờ Giang Thiển không bị dị ứng với rượu, hoàn toàn là do mỗi ngày đều uống thuốc.

Lục Không Cách muốn Giang Thiển phát tác lần nữa, thống khổ như vậy, cô muốn tận mắt nhìn Giang Thiển khắp nơi phát tác.

Chỉ là, trời cao thật không ưu ái cô xe của cô đang ở trước mắt, chỉ cách có mấy bước nữa. Nếu như trước năm phút đồng hồ, chỉ cần năm phút đồng hồ, tất cả sẽ hoàn mỹ như vậy.

Thật ra thì Lục Không Cách không biết, trong khoảng thời gian này, không có việc gì Giang Triết cũng thích đi đến lầu dưới nhà Giang Thiển nhìn một chút, giống như chỉ có như vậy, anh mới có thể cảm giác được tìm anh và Giang Thiển cùng đập.

Cho nên, không có nếu như, dù là lặp lại sớm hơn một giờ, anh vẫn sẽ đụng phải Lục Không Cách như cũ.

Anh là nhìn thấy bảo mẫu đi ra ngoài, khi đó cũng không có nghĩ nhiều, bởi vì bên người Giang Thiển còn có nhiều hộ vệ.

Chẳng qua là sau khi nhận được cú điện thoại kia, sắc mặt của anh thật sự hoảng hốt.

Tay Lục Không Cách gắt gao ôm hông của Giang Thiển, bởi vì đây chính là cây cỏ cứu mạng của bản thân.

Đương nhiên cô biết, Giang Thiển bị cô biến thành bộ dạng như vậy, nhất định cô cũng không có kết quả tốt.

Cô nhìn cô gái bên cạnh, trong ánh mắt đều là ác độc, sớm biết như vậy, mới vừa rồi trong thang máy nên cho cô gái này một chút đau khổ.

Giang Triết bước nhanh đi tới, hung hăng đẩy Lục Không Cách ra, trên tay không hề có chút dịu dàng.

Tất cả lực chú ý của anh đều đặt trên người Giang Thiển, ánh mắt anh chuyên chú và khản chương nhìn Giang Thiển.

"Thiến Nhi, Thiến Nhi."

Anh êm ái gọi Giang Thiển.

"Đau. . . Đau. Anh. Anh." Nghe giọng nói vô ý thức của cô, Giang Triết chỉ có cảm giác tim anh cũng muốn bể nát rồi.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 128: Đưa gấp

"Cô cho cô ấy uống thuốc gì?"

Rõ ràng là đang hỏi Lục Không Cách, nhưng ánh mắt lại không rời khỏi người Giang Thiển như cũ.

Lục Không Cách không nói gì, chỉ cắn chặt môi.

Giang Triết ngẩng đầu lên, nhìn Lục Không Cách, gần như gần từng chữ nói: "Nếu như cô ấy có chuyện gì, Lục Không Cách, tôi sẽ để cả nhà cô chết không có chỗ chôn thân."

Lúc Giang Triết nói câu nói này, gần như nghiêng răng, sau đó, anh cũng không thèm nhìn Lục Không Cách lấy một cái.

Chân mày anh nhíu lại thật chặt, anh gọi điện thoại cho Lâm Bản, gần như giọng giận kêu bọn họ chuẩn bị làm kiểm tra.

Anh mới vừa găm thét xong, A Đức liền lái xe đến bên người Giang Triết.

"Lôi người phụ nữ kia lên xe."

Anh tự nói với bản thân phải tỉnh táo, trước khi còn chưa tra được Thiển Nhi bị cái gì, anh phải tỉnh táo, nếu không anh sợ mình sẽ không khống chế được bản thân, cứ như vậy vung quả đấm.

Người trong ngực sắc mặt đã tái nhợt, mồ hôi hột lớn chùng hạt đậu từ trên trán của cô rơi xuống, tiếng nói nho nhỏ rải rác truyền ra từ trong miệng của cô.

Giang Triết chỉ cảm thấy giống như có một bàn tay nắm lấy lồng ngực của anh, trong lúc đau đớn này, khiến anh không cách nào thở được.

Xe chạy giống như bão tố, dọc đường không biết vượt bao nhiêu đèn đỏ, Giang Triết vẫn còn cảm thấy quá chậm, không ngừng thúc giục tài xế, lái nhanh một chút, lái nhanh một chút.

Lục Không Cách ngồi trên một chiếc xe ở phía sau, nhìn chiếc xe trước mặt kia, cô không khỏi cười khổ, có tiền quả thật là chuyện gì cũng dễ dàng, vượt đèn đỏ như vậy cũng không có một người nào ra quân.

Tốc độ như vậy, cô cảm thấy thức ăn mới vừa ăn vào đều muốn ói ra, nhưng, một chiếc xe trước mặt không có một chút khuynh hướng chậm lại.

Lâm Bản cũng đã sớm chuẩn bị giường ở cửa bệnh viện, xe vừa đến, liền đẩy giường tới.

Giang Triết căn bản cũng không nhìn giường một cái, vội vàng ôm Giang Thiển chạy về phía thang máy, người phía sau cũng vội vàng đuổi theo.

Những bệnh nhân kia vừa nhường đường, vừa nói thầm, rốt cuộc người có tiền nào sinh bệnh nặng, cho nên mới phải khẩn trương như thế.

Đến phòng kiểm tra thất, Giang Thiển lại nắm chặt quần áo trước ngực Giang Triết, nhất định không chịu buông tay.

"Lâm Bản, cậu còn lo lắng cái gì? Còn không bắt đầu? A Đức, kéo người phụ nữ đi tiện đó vào cho tôi."

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 129: Mớm thuốc

Lâm Bản quay đầu, lúc nhìn Lục Không Cách, ánh mắt khẽ dừng lại một chút, đúng là vẫn còn cúi đầu.

Ánh mắt sắc bén của Giang Triết đảo qua trên người hai người, chỉ mím chặt môi mỏng, không nói một câu nói.

Giống như nghe được tiếng thở dài của Lâm Bản, sau đó anh ta đứng dậy, đi ra ngoài.

"Lâm Bản, cậu lăn vào đây cho tôi."

Giang Triết nhìn Giang Thiển trên giường gần như đau đến lăn lộn, giận không kềm được.

Cũng không biết Lâm Bản có nghe được hay không, chỉ chốc lát sau, anh tiến vào trên tay cầm một cái túi nhỏ nhỏ.

Anh ta đưa túi cho Giang Triết, ánh mắt lại trốn tránh, không dám nhìn Giang Triết một cái.

"Ăn hai viên trước."

Thật ra thì Giang Triết đã biết trong lòng Lâm Bản có chuyện gì đó, chỉ là lúc này, anh căn bản không có thời gian rảnh để bận tâm.

Sau lưng cũng đã sớm có người đưa nước tới, Giang Triết nhận lấy, ném thử một ngụm, lại nhẹ nhàng thổi, lúc này mới ôm lấy nửa người trên của Giang Thiển.

"Thiến Nhi, uống thuốc có được không?"

Ở trước mặt Giang Thiển, anh che dấu nội tâm vô cùng lo lắng bất an của chính mình.

"Đau." Vẫn là tính tế rên rỉ.

"Anh biết, anh biết em đau."

Giang Triết nhẹ nói, nhét thuốc vào trong miệng Giang Thiển.

Chẳng qua thuốc kia làm thế nào cũng không nhét vào được, cô cắn chặt hàm răng.

Giang Triết quay đầu nhìn Lâm Bản, lại phát hiện người sau đang thống khổ nhìn Lục Không Cách.

"Lâm Bản."

Giang Triết lạnh lùng gọi, giọng nói kia đủ để lạnh chết người.

Lâm Bản dọa sợ đến giật mình.

"Mau nói có biện pháp gì tốt khiến Giang Thiển nuốt thuốc xuống?"

"Không có bất kỳ biện pháp nào."

Lâm Bản thủ thủ thì thì nói.

Giang Triết nhìn Giang Thiển cau mày thật chặt, hạ quyết tâm, anh đưa nước cho A Đức ở sau lưng, sau đó để Giang Thiển nằm ngang.

Trái tim mọi người đều treo lên, không hiểu Giang Triết muốn làm gì.

Giang Triết nhìn Giang Thiển, bỏ thuốc vào trong miệng của mình, cúi đầu xuống, dùng hàm răng của mình cạy hàm răng của Giang Thiển ra, đẩy thuốc vào trong.

Phi lễ chó nhìn, người phía sau trừ A Đức và Lục Không Cách, người còn lại đều tự giác thối lui ra ngoài cửa.

Giang Triết căn bản không quản sau lưng xảy ra chuyện gì, lại dùng phương pháp như trước ngậm một ngụm nước, đẩy vào trong miệng Giang Thiển, tiếp theo anh lại dùng phương pháp giống vậy mớm thuốc cho Giang Thiển.

Ánh mắt Giang Thiển vẫn đóng chặt như cũ, chỉ là thỉnh thoảng tiếng lẩm bẩm lại tràn ra từ trong miệng cô.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, trong phòng kiểm tra an ninh đáng sợ, dường như chỉ còn lại tiếng tim đập của mấy người.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 130: Trong mắt người tình là Tây Thi

Ba người đứng, mỗi người đều ôm một ý định khác nhau, ánh mắt Giang Triết nhìn chăm chăm thần sắc trên mặt Giang Thiển, sợ mình bỏ lỡ cái gì.

Đợi một chút đến khi sắc mặt Giang Thiển dường như yên ổn lại, Giang Triết mới thở ra một hơi.

Lúc này Giang Triết mới ngồi thẳng lên, ánh mắt lạnh như băng của anh tìm kiếm qua lại giữa Lâm Bản và Lục Không Cách, nhưng vẫn không nói lời nào.

Sắc mặt Lục Không Cách đã trắng bệch, mới vừa rồi Giang Triết vì Giang Thiển mà khấn trương cô là hoàn toàn nhìn thấy ở trong mắt.

Cô nhớ tới lần trước bởi vì chính mình Vô Ý, khiến Giang Thiển bị rượu cồn dìm ứng.

Trong lòng của cô vẫn còn có chút may mắn , may nhờ lúc Giang Thiển bị cô kéo ra ngoài liền bị Giang Triết ngăn cản, nếu không đoán chừng cô thật sự sẽ chết rồi.

Một người đàn ông như vậy, anh đúng là ưu tú như vậy, cũng là nặng tình như vậy, nhưng, anh ưu tú, anh nặng tình, tất cả đều là giành cho cô gái khác, tất cả đều không liên quan đến cô.

Đáng thương cho cô, nằm mộng sáu năm.

Cô là giận người đàn ông kia , nếu như không phải anh lúc có lúc không dịu dàng, nói không chừng cô cũng sẽ không một lòng với anh nhiều năm như vậy.

Cô ta nhìn thấy ánh mắt Lâm Bản nhìn về phía mình, thật ra thì anh cũng rất thống khổ, anh biết chính mình bị lợi dụng, lợi dụng sự đồng tình của anh, cho nên thăm dò rất nhiều tin tức của Giang Thiển từ trong miệng của anh, len lén lấy chút thuốc này từ trong tay của anh.

Giang Triết vẫn không mở miệng, lúc này ánh mắt của anh cũng đang nhìn trên người Lâm Bản.

Không khí bốn phía trầm lặng có chút đáng sợ, Lâm Bản rốt cuộc chậm rãi mở miệng.

"Không liên quan tới cô ấy, thuốc kia là tớ cho cô ấy."

Lục Không Cách ngạc nhiên, cô há to miệng, gần như không thể tin được lỗi tai của mình.

Giang Triết vừa nhìn Giang Thiển đang nằm, khóe miệng vừa lộ ra một nụ cười chế nhạo.

"Lâm Bản, cậu thật là có tiền đồ, thích cái loại phụ nữ này."

"Ha ha."

Lâm Bản cười khổ, "Phụ nữ như vậy thì thế nào? Cô ấy có điểm nào kém so với Giang Thiển, cô ấy xinh đẹp dịu dàng, tự nhiên thanh thuần, Thông Tuệ đáng yêu."

Lâm Bản nhìn Lục Không Cách một cái, sau đó quay đầu lại.

"Lâm Bản, con mắt của cậu mù rồi."

Giang Triết chậm chạp nói.

"Giang Triết, anh thật là quá đáng, đúng vậy, xác thực là tôi làm tổn thương tới Giang Thiển, nhưng đó cũng là do anh ép tôi, nếu như không phải là bởi vì anh, tôi sẽ tới nông nổi như ngày hôm nay sao?"

Rốt cuộc Lục Không Cách không không chế được.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 131: Không cho phép người khác nhìn tư thế ngủ ngọt ngào của cô

Rốt cuộc Lục Không Cách không chế không được, bắt đầu lớn tiếng khóc.

Người ngoài cửa nghe tiếng động, cũng vội vàng vọt vào.

Giang Triết nhìn Giang Thiển trên giường bệnh ngủ rất ngọt ngào, giọng nói lập tức bén nhọn.

"Lục Không Cách, có chuyện gì đổi chỗ khác nói."

Anh không muốn Thiên Nhi của anh bị ồn ào làm tỉnh.

"A Đức ở lại, những người còn lại toàn bộ đi ra ngoài."

Giang Triết lạnh lùng phân phó.

Thiên Nhi của anh giờ phút này chỉ nên ngủ thật say thôi, anh không cho phép người đàn ông khác mắt cứ nhìn chằm chằm tư thế ngủ ngọt ngào của cô.

Giang Triết và Lâm Bản, Lục Không Cách cùng nhau đi vào phòng làm việc của Lâm Bản.

Bởi vì anh biết Thiên Nhi đã không có chuyện gì, cho nên cả người Giang Triết cũng thả lỏng, anh ngồi ở trên ghế xoay, nhìn hai người đối diện.

"Giang Triết, đừng dùng loại ánh mắt này nhìn cô ấy, tớ đã nói với cậu, là không liên quan đến cô ấy."

"Lâm Bản, cậu thật là thật lợi hại, thuộc là cậu cho Thiên Nhi ăn sao? Là cậu kéo Thiên Nhi ra ngoài sao? Lâm Bản, tôi hao tốn nhiều tiền trên người cậu, tôi cho cậu danh vọng, đây là cách cậu hồi báo tôi sao?"

Giang Triết người gây sự.

"Cậu thật sự coi tôi là đứa trẻ ba tuổi sao, cậu cho rằng Giang Triết tôi không có đầu óc sao?" Giang Triết lập tức đứng lên, lửa giận trong mắt đủ để thiêu huỷ Lâm Bản.

"Còn cô nữa, Lục Không Cách, chẳng lẽ cô không có lời gì có thể nói sao? Cô hẳn tâm đắc cho người đàn ông yêu cô này gánh tất cả sao?"

Lục Không Cách nhìn Giang Triết, ánh mắt gần như tham luyến.

Ông trời ơi, tại sao người muốn tạo ra người đàn ông đẹp mắt suất sắc như thế? Tại sao ngay cả lúc anh nổi giận cũng làm người ta không rời mắt nổi như vậy.

"Triết."

Cô làm bầm mồm miệng.

"Câm miệng."

Giang Triết giận không kềm được, chuyện đã thành ra thế này này, cô ta lại vẫn dám gọi anh như vậy.

"Triết, anh có từng yêu em không?"

Ánh mắt của cô lóe ra ánh sáng chờ mong.

"Chuyện cười, dĩ nhiên là không có."

Một câu của Giang Triết đánh nát giấc mộng của Lục Không Cách.

"Tại sao anh không thể yêu em? Tại sao? Rốt cuộc em có điểm nào thua kém cô gái kia?"

"Ba" một cái, trên mặt Lục Không Cách hung hăng bị một cái tát.

"Lục Không Cách, cô câm miệng cho tôi, cô vĩnh viễn cũng không thể đánh đồng cùng Thiên Nhi."

Khoé miệng Giang Triết là nụ cười nhạt, nhưng lời nói nói ra lại lạnh như băng.

Lục Không Cách sao có thể đánh đồng với Thiên Nhi của anh?

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 132: Tại sao hạ thủ với Thiên Nhi

Lục Không Cách cô ta làm sao có thể đánh đồng với Thiên Nhi của anh được?

Thiên Nhi của anh là thiên sứ, cô thiện lương, khéo hiểu lòng người, chưa bao giờ có tâm cơ đùa bỡn gì, vừa mới bắt đầu cô biết bản thân không phải em gái ruột của anh, nhưng chưa bao giờ hướng anh đòi hỏi cái gì.

"Thế nào? Cô ta chỉ là một cô gái, em cũng là một cô gái."

Khuôn mặt của Lục Không Cách đã trắng không còn chút máu.

"Cô gái như cô.....Hừ"

Giang Triết quét mắt một cái trong mắt rõ ràng là không chịu nổi.

"Cô gái như tôi thì thế nào?"

Lục Không Cách gần như muốn nổi trận lôi đình, đúng vậy, cô yêu anh, nhưng, anh cũng không thể ỷ vào việc cô yêu anh, cứ như vậy khi dễ cô.

"Ai cũng có thể làm chồng."

"Ánh mắt Giang Triết đã lạnh như băng, cứ như vậy phun ra bốn chữ này.

Lục Không Cách gần như tức đến xiu, cô thiếu chút nữa nhào qua.

Chỉ là Lâm Bản ở sau lưng cũng không để cho cô động thủ, anh giữ lấy cô.

Chuyện của Giang Thiển còn chưa giải quyết đâu, anh không thể để cho Lục Không Cách gây họa nữa.

"Tại sao muốn kéo tôi? Giang Triết, tại sao anh có thể vũ nhục tôi như vậy? Tại sao cứ tổn thương tôi như vậy? Là tôi yêu anh, là tôi dễ tiện biết rõ anh không yêu tôi, tôi còn lên lên yêu anh, ảo tưởng có một ngày tôi sẽ đứng ở bên cạnh anh.

Lục Không Cách gào khóc.

"Còn có Giang Thiển đó, cô ta không phải chỉ là một người phụ nữ bình thường sao? Cô ta có gì tốt? Tại sao đàn ông bên cạnh một hai đòi thích cô ta....."

Lâm Bản vội vàng tiến lên che miệng Lục Không Cách, nhưng đã không kịp rồi, Giang Triết lại cho một cái tát.

Lục Không Cách, tôi cảnh cáo cô, cô có ý kiến gì với tôi, có bất mãn gì, tất cả có thể nhằm vào tôi, không cần đánh bất kì chủ ý gì lên Thiển Nhi, tôi chưa bao giờ động thủ với phụ nữ, nhưng hôm nay cô lặp đi lặp lại nhiều lần khiêu chiến sự nhẫn nại của tôi, cho nên tôi không ngại đánh cô gục xuống đất ra ngoài.

Từng lời nói của Giang Triết không chút nhiệt độ, lạnh như băng giống như vè mặt anh giờ phút này.

Lục Không Cách nhào tới, bắt Giang Triết lại.

Cửa bị đung mở tung, người bên ngoài xông tới, kéo Lục Không Cách giống như bạch tuộc dính trên người Giang Triết ra, có vài người hung hăng đá về phía cô một cái.

"Dừng tay."

Sắc mặt Lâm Bản tái nhợt, chạy tới, che chở cho Lục Không Cách.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 133: Nhìn nhất cử nhất động của cô

"Các anh thật khôn khéo, Giang Triết anh ý thế hiếp người anh lấy nhiều khi ít, Giang Triết, một đám đàn ông các anh khi dễ một cô gái yếu đuối, anh coi là cái gì?"

Mặt Lục Không Cách gần như vỡ vụn, cô gần như bị bệnh tâm thần lớn tiếng hô.

Đau đớn trên người căn bản không tính là cái gì, chủ yếu nhất là đau đớn trong lòng. .

Trong lòng giống như có một con dao găm hung hăng đâm vào.

"Lúc cô hạ thủ với Thiển Nhi, tất cả quy củ của tôi đã bị phá vỡ."

Từng câu từng chữ Giang Triết nói, ánh mắt quét qua tay Lâm Bản.

"Giang Triết, chỉ là em yêu anh, chẳng qua là em yêu anh."

Lục Không Cách không để ý tới đau đớn trên người, thoát khỏi tay Lâm Bản.

"Yêu tôi mà có thể tổn thương người vô tội?"

Giang Triết nhìn Lục Không Cách, sau đó quay đầu nhìn hộ vệ bên cạnh.

"Các người đi xử lý đi, để cho cô ta chịu khổ sở hơn Thiên Nhi gấp ngàn lần."

Anh lạnh lùng nói xong, liền đi ra ngoài.

"Giang Triết."

Lâm Bản mở miệng.

Giang Triết dừng bước, quay đầu nhìn Lâm Bản, ánh mắt gọn sóng không sợ hãi.

"Thật xin lỗi."

Là chân thành áy náy, ban đầu chỉ là bởi vì thấy Lục Không Cách đáng thương, cho nên bất tri bất giác đến gần cô ta hơn, anh vẫn cho là cô ta có thể thực sự thích mình một chút, cho nên, lúc cô ta hỏi anh cái này cái kia, anh nghiêm túc chăm chỉ giải đáp.

Về phần thuốc kia là cô ta nói với anh chơi thật vui, cảm đi xem một chút, lúc ấy anh cũng không suy nghĩ nhiều.

Từ khi đó đến giờ cô ta đã có tâm tư.

Là Lục Không Cách gieo gió gặt bão, vậy là không có biện pháp.

Mà đáng thương nhất phải là Giang Thiên đi, cô là người vô tội nhất, nhưng một lần lại một lần bị tổn thương.

Giang Triết không nói gì, chẳng qua thật sâu nhìn Lâm Bản, sau đó quay đầu, đi vào phòng của Giang Thiên.

Cô vẫn còn nằm ở phòng kiểm tra, chỉ là A Đức đã gọi người đem chặn tới.

Thời điểm Giang Triết đi vào, Giang Thiên vẫn ngủ say như cũ, mặc dù sắc mặt vẫn tái nhợt như cũ.

Anh ý bảo A Đức đi ra ngoài, bản thân ngồi xuống bên cạnh.

Nắm tay Giang Thiên, gần như có chút không kiềm kị nhìn Giang Thiên.

Đã rất nhiều ngày rồi, đây là lần đầu tiên có thể nhìn cô cẩn thận như vậy.

Nhiều ngày trôi qua như vậy, chính anh tự ép trái tim mình xuống, không đi tìm cô.

Mặc dù mỗi ngày những người hộ vệ kia đều báo cáo rõ ràng chi tiết mỗi chuyện cho anh nghe.

Giang Triết vốn nghĩ cứ như vậy đi, không nhìn tới cô, nhưng sau lại phát hiện thật sự là không không chế được bản thân.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 134: Muốn em đến cốt tử

Lúc đầu, Giang Triết nghĩ cứ như vậy đi, không nhìn tới cô, nhưng mà, sau khi phát hiện ra sự thật lại không không chế được mình, dường như sau khi rời khỏi cô, suy nghĩ cũng không còn là của mình nữa.

Thời điểm ngồi ở chỗ kia nhìn tài liệu, bất tri bất giác suy nghĩ lại bay đến trên người cô, suy nghĩ cô giờ phút này đang làm gì.

Rõ ràng ngồi ở trong phòng họp rộng lớn, nhưng mà, ngồi ở chỗ đó, lại cảm giác được hơi lạnh thấu xương, suy nghĩ người kia có đang vui vẻ hay không.

Lúc vệ sỹ báo cáo mỗi một chuyện, trong lòng anh giống như bị mèo cào khó chịu, anh dường như thấy được cô đứng trước mặt mình cười nói tự nhiên, một cái nhu mày một nụ cười của cô không khỏi làm rung động trái tim anh như vậy.

Sau đó, anh lại bắt đầu lên lên đi xem cô, có lúc cô đi học, với vừa từ trên lầu đi xuống, mặc chiếc áo khoác màu trắng, cả người tựa như ‘phiêu phiêu dục tiên’. Có lúc cô xuống xe trước cổng trường học, khuôn mặt xinh đẹp như vậy, lông mày hơi nhíu lại, làm cho anh hận không được đưa tay ra vút lên hàng lông mày của cô.

Anh thấy, cô rõ ràng không vui vẻ, không vui như vậy, một giây trước còn cùng bạn học cười to, một giây sau đó đã trở sang một bên ngẩn ngơ nhìn ngoài cửa sổ.

Mỗi lúc như vậy, Giang Triết thật muốn đi lên, ôm cô thật chặt trong ngực của mình.

Nhưng mà, không thể, điều duy nhất anh có thể làm là nắm chặt quả đấm của mình, thậm chí ngay cả móng tay kia bấm thật sâu vào trong da thịt mình cũng hồn nhiên không phát giác.

Nhiều khi, vào lúc đêm khuya vắng người, chạy xe đến dưới lầu nhà cô, đốt một điếu thuốc, cũng không hút, khói thuốc vẫn vút xung quanh híp mắt nhìn lên lầu.

Giang Triết thậm chí để những vệ sỹ kia chụp hình MV Giang Thiên, cứ ngây ngốc đứng nhìn nhất cử nhất động của cô như vậy.

Giang Triết biết mình là bị bệnh, đó là loại tâm bệnh tên gọi là tương tư, mặc dù trên thế giới này có thuốc giải, nhưng mà, anh lại không thể ăn.

Anh biết mình đã rất kinh khủng, thậm chí kinh khủng có chút ít biến thái.

Mỗi ngày nghĩ muốn người kia đến cốt tủy, đó không phải một loại kinh khủng, vậy là cái gì, đó không phải một loại biến thái, vậy là cái gì?

Chẳng qua nhiều lúc, Giang Thiên thật cô đơn, một người lẳng lặng đứng ở đó, nhìn hết thấy trước mắt đến xuất thần, người ta nói không hòa thuận, cũng không cười, Giang Triết nhìn mà lòng đầy đau đớn.

Khoảng cách quan sát gần như vậy, hôm nay cũng là lần đầu tiên.

Cô gầy, gương mặt kia càng nhỏ thêm, mặt của cô vốn đã trắng, bây giờ xem ra không còn chút huyết sắc nào.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 135: Ngã bệnh thật tốt

Giang Triết vươn tay, ngón tay ở trên mặt Giang Thiên lướt qua lại, làn da nhẵn nhụi như vậy, mỗi lần đều khiến người ta không nhịn được mà vút ve.

Chẳng qua điều bản thân muốn nhất lúc này chính là thích cô có thể ngồi dậy, sau đó mỉm cười với mình.

Ngón tay Giang Thiên hơi động, Giang Triết mừng rỡ, anh chợt thu lại tay của mình, sau đó nhìn chăm chăm đôi mắt Giang Thiên không dám làm một cử động nhỏ nào.

Rốt cục thấy được Giang Thiên chậm rãi mở mắt.

Tỉnh lại nhìn thấy đầu tiên là Giang Triết, trên mặt Giang Thiên là nụ cười sáng lạn, cô sợ hãi đưa tay ra ngoài, chạm đến quần áo trên người Giang Triết.

“Anh trai, em nhìn thấy anh? Là mơ sao?”

Giọng nói êm ái như vậy, rõ ràng là vui vẻ, lại giống như không thể tin được, khiến cho lòng Giang Triết chợt đau xót.

Chẳng lẽ cô tự mình nghĩ như vậy, rõ ràng anh đang ở trước mắt cô, lại trở thành tượng tượng trong mơ.

Anh bắt lấy tay Giang Thiên, sau đó đưa tay kia dán lên mặt mình.

“Nha đầu ngu ngốc, dĩ nhiên là thật, không phải mơ.”

Giang Thiên si ngốc nhìn Giang Triết.

“Anh, ngã bệnh thật tốt.”

Ngã bệnh mà có thể nhìn thấy người chân thật đứng trước mặt cô như vậy.

Giang Thiên lẩm bẩm nói.

Giang Triết đột nhiên cay xé mũi, lúc đầu sau khi anh từ biệt, cố gắng không để cho nước mắt mình rơi xuống.

“Ngã bệnh thì có gì tốt hả? Nhanh khỏe lên một chút, làm cho nhiều người lo lắng đấy.”

Anh che giấu tâm tình của mình, giả vờ lạnh nhạt, thật ra chỉ có chính anh biết, khi đó mình khăn trương cỡ nào.

Giang Thiển quẹt mũi mình một cái.

“Mới không phải, em muốn ngủ nhiều mấy ngày, như thế anh có thể ngày ngày chăm sóc em.

Hai người đã nhiều ngày không gặp mặt, thực sự muốn anh, điên cuồng nghĩ tới.

Giang Triết trong lòng thở dài.

Thật may là Lâm Bản đẩy cửa đi vào.

Giang Triết lạnh lùng nhìn cậu ta một cái, “Cậu còn tới đây làm gì?”

Anh hoàn toàn quên mất mình giờ phút này đang đứng trên địa bàn của Lâm Bản.

Lâm Bản cũng không so đo, thực tế là mình có lỗi với Giang Triết.

“Có thể đổi chỗ khác không? Đây là phòng kiểm tra, nằm ở chỗ này dù sao cũng không tốt lắm.”

Lâm Bản có ý tốt đề nghị.

Lúc này Giang Triết mới nhớ tới, vừa rồi Giang Thiển ngủ thiếp đi, cho nên vẫn chưa đổi giường cho cô.

“Còn không đi trước dẫn đường.”

Giang Triết cúi người xuống, ôm lấy Giang Thiển.

Anh cúi đầu nhìn Giang Thiển, thấy cô đang si ngốc nhìn hai mắt của mình.

Đột nhiên trái tim anh đập thành thịch, nhìn không chớp mắt.

Trên người cô vẫn là loại hơi thở mà anh quen thuộc.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 136: Ngã bệnh thật tốt (2)

Editor: June_duahau

Sau khi đã đổi cô sang phòng mới, tất cả vật dụng hàng ngày bên trong đều do anh chỉ định nhãn hiệu, vẫn giống nhau như cũ sữa tắm, dầu gội đầu... Tất cả đều cùng một loại, đều giống loại anh dùng.

Anh muốn cô, cho dù ở đây không có anh bên cạnh cũng có thể ngửi thấy mùi của anh.

Giờ phút này, hơi thở của anh và cô quấn quýt lấy nhau, len lỏi vào mũi của nhau, vẩn vút trái tim nhau.

“Anh ôm em qua, được không?”

Anh nhẹ giọng hỏi, ánh mắt không rời khỏi người cô.

Giang Thiển chỉ nhìn anh thật sâu, không nói lời nào.

Nhưng mà Giang Triết lại có thể hiểu được ý tứ trong ánh mắt cô, ý kia anh hiểu được tất cả.

Anh khẽ cười, sau đó bước đi theo sau Lâm Bản.

Mỗi một bước đi của anh rất vững vàng, anh không thể làm cho người con gái trong ngực mình cảm thấy khó chịu.

Giang Thiển nhích thân thể lại gần hơn, sau đó vươn tay, ôm lấy thắt lưng của anh.

Sống lưng Giang Triết hơi cứng ngắc, một động tác nhỏ như vậy, đã tiết lộ tất cả bí mật sâu kín trong lòng cô.

Khỏe miệng của anh khẽ giương lên.

Thật ra, Giang Thiển cũng không mập, trước đây Giang Triết luôn bắt cô ăn rất nhiều, nhưng mà, thể nào cô vẫn không mập lên được, thậm chí đứng ở đó, cảm giác có thể bị gió thổi ngã.

Anh cũng từng mang Giang Thiển đi tìm bác sĩ trung y, cũng làm cho lão trung y điều trị rồi, nhưng bộ dạng cô vẫn như vậy, cao gầy tong teo.

Ngược lại, người khác nhìn qua lại nói Giang Thiển có vóc người cao gầy, da trắng nõn, khí chất mê người, khiến người ta khó có thể dời mắt.

Lâm Bản chạy tới cửa phòng bệnh, nhìn thấy người phía sau chưa theo kịp, vì vậy, quay đầu, chỉ thấy Giang Triết từng bước tới gần, rõ ràng một chút khoảng cách ngắn như vậy, anh tựa như đi không tới.

Lâm Bản cúi đầu, che giấu tịch mịch trong lòng.

Lục Không Cách, cô chẳng lẽ không nhìn ra, hai người kia là huyết nhục tương liên hay sao? Bất kể cô tổn thương Giang Thiển như thế nào, cuối cùng người bị thương vẫn chính là cô.

Bất quá, Lâm Bản nghĩ thì nghĩ như vậy, anh biết bất luận thể nào cũng không có biện pháp so đo với người bệnh, đúng vậy, anh đã sớm phát hiện Lục Không Cách có chút cố chấp, bởi vì yêu một người, cho nên mới cố chấp, chỉ là thời gian càng lâu sự cố chấp càng trở nên lợi hại, chỉ cần thoáng tiếp xúc với cô ta thì sẽ phát hiện cô ta bị bệnh, dĩ nhiên trừ Giang Triết, tâm tư của Giang Triết căn bản đặt toàn bộ trên người Giang Thiển, cho dù phụ nữ khác tinh thần không bình thường, thậm chí nổi điên, anh đều không có cảm giác.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 137: Chăm chú ngắm nhìn Giang Thiển

Editor: Jine_duahau

Cho tới khi đến mép giường, cẩn thận từng li từng tí đặt Giang Thiển trên giường, tựa như trên tay là đồ sứ, bình thường không cẩn thận sẽ làm vỡ.

Ngồi ở mép giường, bàn tay thật dày bao trọn tay Giang Thiển, tới khi bàn tay kia trở nên ấm áp, mới đặt nó vào.

Cánh cửa đột nhiên bị đẩy ra, Lục Không Cách lao đảo đi vào.

Giang Triết lập tức đứng dậy, trong ánh mắt rõ ràng là sự hung ác tàn nhẫn như vậy.

Lâm Bản gần như là xông tới, nhưng vẫn không ngăn được Lục Không Cách.

“Giang Triết, anh bỏ qua cho tôi, nể tình phần tôi đã từng yêu anh như vậy, anh bỏ qua cho tôi.”

Mặt cô ta sùng đồ đến đáng sợ, quần áo trên người tất cả đã bị xé nát, thành từng mảnh cứ treo ở đó như vậy.

Giang Triết quay đầu, nhìn Giang Thiển, chỉ lo làm cô sợ.

“Cút.”

Anh gầm lên, nếu như không phải anh giữ lại mạng sống của cô ta, vẫn có thể để cho cô ta sống tới bây giờ?

Những thủ hạ kia đương nhiên là hiểu rõ tính tình của anh, nếu không với thân thủ của những hộ vệ kia, làm sao cho phép cô ta dễ dàng thoải mái trốn thoát như vậy, sau đó xông đến trước mặt anh.

“Cô đi mau, cô đi mau!”.

Lâm Bản đẩy cô, hi vọng cô có thể nhanh chóng biến mất trước mặt Giang Triết.

Nếu cô không thông minh, cũng không cần phải tìm đến nơi này, quấy rầy Giang Thiển, nói không chừng sẽ chọc giận Giang Triết, như thế hậu quả cơ hồ

là không thể tưởng tượng nổi.

Giang Triết quay đầu, nhìn Giang Thiển.

“Thật ra thì, em đã không sao.”

Cô nhìn về phía anh yếu ớt mà cười một tiếng, chỉ là bởi vì đau đến quá lợi hại, cho nên mới không có chút sức lực mà thôi.

Giang Triết thế nhưng không nói lời nào, chẳng qua là ánh mắt dịu dàng.

Anh kéo chân lên giúp cô.

“Ngủ một giấc thật tốt, chờ khi tỉnh lại thì chuyện gì cũng sẽ nhớ.”

Lúc đầu tưởng rằng, để cho cô tách ra cũng tốt, nhưng mà, bây giờ nhìn lại anh vẫn cần phải nghiêm túc suy nghĩ lại một chút, anh không thể để cho cô có bất kì tổn thương nào, cho dù một chút cũng không được.

Khóe miệng Giang Thiển khẽ gợn lên, cô quả thật nghe lời mà nhắm hai mắt lại, lông mi thật dài che khuất ánh mắt thanh tú của cô.

Giang Khiết cứ ngồi ở bên cạnh như vậy, không nhúc nhích nhìn tới người con gái da thịt như sứ bên cạnh.

Mặt trời lặn dần dần về phía tây, một vài vệt nắng tán ra hắt vào, loang lổ hỗn tạp hình thành những vệt hoa văn kỳ lạ trên mặt đất.

Hình ảnh duy mỹ như vậy, chỉ có Giang Thiển hô hấp nhẹ.

Có lẽ là mơ thấy cảnh tượng gì tươi đẹp, khóe miệng của cô khẽ gợn lên.

Giang Triết thậm chí không giám thờ, chỉ sợ làm kinh động đến giấc mộng đẹp của cô, anh cứ nhìn chăm chăm Giang Thiển như vậy.

P/s: Ai nói cho ta biết Giang Thiển bị đầu độc thuốc gì ko? Máy chương trước có nói qua ko? Ta ngại tìm lại, mà edit thì chưa tìm ra được từ phù hợp. Can you help me?

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 138: Anh chịu lo lắng cho em như thế (1)

Editor: June_duahau

Lúc Giang Thiển tỉnh lại, tứ phía đã là hoàng hôn rồi.

Trong góc phòng bệnh hé ra một ngọn đèn nhỏ màu cam, ánh sáng nhu hòa gõ trên lưng Giang Triết, tạo thành một vòng ánh sáng nhân nhật.

Sóng lưng cứng ngắc yên lặng đứng trước cửa sổ như vậy, cũng không biết anh đã đứng bao lâu rồi.

Giang Thiển không thấy rõ vẻ mặt của anh, cô không biết anh đang suy nghĩ cái gì.

“Anh.”

Cô dịu dàng gọi.

Bóng lưng Giang Triết hơi ngưng lại, sau đó xoay người lại, trên mặt là nụ cười nhạt.

“Tỉnh lại rồi?”

Anh đi tới bên cạnh giường bệnh, áp tay lên trán Giang Thiển.

Tốt rồi, cô ngủ rất an ổn, cũng không để cho mình chờ thật lâu, đã tỉnh lại.

Anh ấn xuống một cái chốt trên đầu giường, ngoài cửa lập tức vang lên tiếng bước chân.

“Giang tổng.”

“Bưng cháo vào.”

Giang Triết trầm giọng phân phó.

Rất nhanh bên ngoài đã đẩy vào một toa thức ăn, Giang Triết đứng dậy, ngón tay thon dài cầm lấy, sau đó thay Giang Thiển lấy một ít cháo trắng hương thơm mềm dẻo.

Đây toa thức ăn là một cô gái còn trẻ tuổi, hôm nay được thấy tổng giám đốc A thị đang tiếng lầy lùng, giờ phút này lại làm chuyện như vậy, mặt đỏ dần, trong mắt chỉ có sự hâm mộ sâu sắc.

“Cô đi ra ngoài trước đi.”

Sắc mặt Giang Triết khê biến, hơi trầm xuống, lúc này mới cầm chén đưa cho Giang Thiển.

“Không muốn ăn, không có khẩu vị gì.”

Không phải cô nói láo, mặc dù đau đớn đã qua, nhưng mà trong lòng vẫn còn sợ hãi.

“Ăn một chút.”. Sau khi dừng lại một chút, lại mở miệng. “Coi như là vì anh.”.

Nói xong câu phía sau điệu bộ gần như là nhún nhường.

Giang Thiển hơi chua xót mũi, vờn tay.

Giang Triết hướng về phía cô lắc đầu: “Anh đến.”

Cẩn thận từng li từng tí mức từng muỗng một, thổi thổi nguội, lại đưa lên môi mình thử một cái, rồi mới đưa đến bên miệng Giang Thiển.

Anh quay đầu, trên toa thức ăn thực ra thức ăn được kết hợp có chút khéo léo, chỉ là liếc mắt nhìn, vẫn không yên lòng cho cô ăn.

Lục Không Cách cho Giang Thiển uống thuốc nhưng thật ra là Lâm Bân bố trí, chính cậu ta nói là không có tác dụng phụ, nhưng mà chẳng ai biết được, bởi vì Giang Thiển là người thử nghiệm thuốc đầu tiên, chỉ cần nghĩ tới đây thôi, trong lòng Giang Triết đều là lửa giận cho nên căn bản không cho Lâm Bân sắc mặt tốt.

“Không ăn đưa chưa được không?”.

Giang Triết thấp giọng hỏi.

Giang Thiển nhìn thức ăn phía sau, trong ánh mắt có mong đợi.

“Thuốc kia chỉ là loại ‘loạn thất bát tao’.”

(‘loạn thất bát tao’ : ý nói thuốc này bảy tám phần là thuốc dờm ^_^)

Giang Thiển nhìn nhìn, gương mặt cô lo lắng, rốt cục gạt đầu. Sau đó nghe theo mà ăn muỗng thứ hai.

Ánh mắt Giang Triết dần dần nhu hòa.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 139: Anh chịu lo lắng cho em như thế (2)

Editor: June_duahau

Ăn xong nửa chén cháo, nhìn sắc mặt Giang Thiển khê trở nên hồng nhuận, Giang Triết cuối cùng cũng yên lòng được một chút, nhìn cô bây giờ vẫn còn yếu, vì vậy giục cô đi ngủ sớm một chút.

Chính anh cũng ngồi ở bên.

Không giám ngủ trên giường bên cạnh, sợ buổi tối Giang Thiển sẽ có chuyện gì.

Không nghĩ tới thực sự là tránh cái gì sẽ gặp cái đó, đến nửa đêm Giang Thiển đột nhiên rên rĩ.

Vốn là ngồi bên cạnh chộp mắt một chút, lập tức nhảy lên, nhún chót trên đầu giường, mười mấy phút đồng hồ sau, tất cả chủ nhiệm của tất cả các phòng khoa đều có mặt.

Giang Thiên lại một lần nữa bị đưa vào phòng kiểm tra.

Sắc mặt Giang Triết lo lắng giống như khí trời bên ngoài, âm u dường như ngay lập tức mưa to tầm tã.

Thuốc đã hết tác dụng, nhưng mà vẫn đau thất lại.

Giang Triết chỉ tay viện trưởng: “Nhất định phải kiểm tra kỹ.”

Nếu như Thiên Nhi của anh từng trải qua một đoạn thời gian chịu thống khổ như thế, anh có thể không đau lòng sao?

Lâm Bản đứng bên cạnh, dường như không dám thở mạnh, nếu như Giang Thiên vẫn đau như vậy, người đàn ông trước mặt này rất có thể cho phá hủy cả bệnh viện.

Anh ta nhìn sang, phát hiện chỗ bị Giang Thiên che hình như có phần không đúng.

Vừa muốn tiến lên phía trước, Giang Triết đã kéo tay anh ta lại, sau đó hung hăng trợn mắt nhìn anh ta một cái.

Lâm Bản cười khò, cũng chỉ vì nha đầu Lục Không Cách kia, mà mình đã bị Giang Triết liệt vào danh sách đen.

“Giang Thiên hình như không phải đau bụng.”

Hấp dẫn toàn bộ tất cả lực chú ý, sau đó phát hiện ra thật không phải là đau bụng.

“Bị đau ruột thừa.”

Viện trưởng lau mồ hôi trán, một đám người còn tự xưng là tinh anh của bệnh viện, ngay cả chuyện đơn giản như vậy, cũng sơ hở nhìn không ra.

Lâm Bản vẫn là Lâm Bản tốt, phải tăng lương cho cậu ta, nhất định, hơn nữa còn là gấp đôi.

Viện trưởng đại nhân thân ái đã hoàn toàn quên mất kẻ đầu sỏ gây ra chuyện này.

Vì vậy, sau khi một lần nữa ‘bình hoang mã loạn’, cuối cùng chuẩn đoán chính xác là viêm ruột thừa cấp tính phát tác, về nguyên nhân, có thể là vì khoảng thời gian này quá mệt mỏi.

Giang Triết nhìn người kia đau đến chết đi sống lại trên giường, chỉ biết nắm lấy tay cô.

Giang Thiên, Thiên Nhi, Thiên Nhi của anh, tại sao lại xảy ra nhiều tai nạn như vậy?

Chuyên gia gây tê tốt nhất bệnh viện trong vòng năm phút gần như là lẩn một vòng vọt vào, câu nắn người kia còn chưa nói ra khỏi miệng, nhìn thấy mặt Giang Triết đen thui thì toàn bộ rút trở về.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 140: Em cam lòng để anh lo lắng cho em như vậy. (3)

Editor: June_duahau

Tất cả mọi người đều nom nớp lo sợ đi chuẩn bị, thật ra thì phẫu thuật ruột thừa chỉ là một giải phẫu đơn giản, bất kỳ một bác sỹ ngoại khoa nào cũng biết, bất kỳ một bác sỹ ngoại khoa nào cũng bắt đầu bằng việc phẫu thuật ruột thừa.

Nhưng mà, bất kể tố chất của người đó mạnh bao nhiêu đi nữa, nhìn thấy người đứng bên cạnh sắc mặt lạnh như băng cũng không nhịn được mà run rẩy, huống chi người kia lại lợi hại như vậy.

Lâm Bản thấy trường hợp như thế, khẽ thở dài trong lòng, thật ra anh muốn nói với Giang Triết, để cho anh ra ngoài ngẩn ngơ một chút, chỉ là vì chuyện lúc trước, Giang Triết căn bản ngay cả liếc anh một cái cũng chẳng muốn, làm sao anh ta sẽ nghe lời của anh chứ.

“Giang tổng.”

Cuối cùng vẫn là viện trưởng không đành lòng, “Giang tổng, bác sỹ giải phẫu đều mặc quần áo khử trùng, Giang tổng như vậy sẽ khiến cho vi khuẩn lây nhiễm, có thể gây bất lợi cho Giang tiểu thư”.

Lúc này viện trưởng rất sợ Giang Triết sẽ nói, ông cũng cho tôi một bộ khử trùng kia đi, may mắn, tất cả chú ý của Giang tổng giám đốc giờ phút này đều đặt hết trên người Giang Thiển, trong đầu cũng là gân, căn bản cũng không có nghĩ những cái khác, chỉ cầm tay Giang Thiển, sau đó đi ra ngoài.

Viện trưởng sờ soạng mồ hôi lạnh trên trán, quả nhiên, lấy chuyện của Giang tiểu thư ra nói, vẫn là có hiệu quả hơn.

Tất cả bác sỹ đều thở ra một hơi, nhưng mà, lo lắng mới lại tới, ngộ nhờ phẫu thuật không thành công thì làm thế nào? Có phải sẽ bị Giang tổng “Rắc rắc” hết?

Tất cả mọi người nín một hơi, Giang Triết ở bên ngoài càng đứng ngồi không yên.

“Giang tổng, thật ra thì...Thật ra thì...”

Viện trưởng lắp bắp nói, ở trong trường hợp nào trên người cũng tỏa sáng khí phách, giờ phút này đối mặt với Giang Triết cũng thấy thấp kém một bậc.

“Thật ra thì, đây chỉ là một tiểu phẫu...”

Viện trưởng vẫn còn cuối mặt xuống nói, sao đó gáy cổ chợt lạnh lẽo, ngẩng đầu lên, quả nhiên nhìn thấy ánh sáng rét lạnh trong mắt Giang Triết, bị dọa sợ tới lập tức ngậm chặt miệng, không dám nói gì nữa.

Lúc này Giang Triết mới quay đầu sang, nhìn cửa phòng giải phẫu.

Tiểu phẫu? tiểu phẫu lại cần phải long trọng như vậy sao?

Anh chẳng lẽ không nhìn thấy mới vừa rồi Thiển Nhi của Minh đầu đón thế nào sao?

Tay anh khẽ run, lo lắng bất an đi đi lại lại trước cửa phòng giải phẫu.

Thời gian trong một khắc kia trôi qua có thể chậm chạp như vậy, tựa như một loại đứng im, rõ ràng nói chỉ cần nửa giờ là được rồi, Giang Triết cứ chịu đựng như vậy, nhưng mà, dường như vẫn chưa đến nửa giờ, mà cánh cửa kia vẫn không nhúc nhích.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 141: Em cam lòng để anh lo lắng cho em như vậy(4)

Editor: June_duahau

Đầu của viện trưởng từng chút từng chút một lui trở về, hận không tìm được một cái lỗ để chui vào, cứ như vậy mà giấu đi mình, dù sao như vậy cũng tốt hơn ở dưới ánh mắt lạnh buốt như thế, bị lăng trì từng chút một.

Giang Triết đã đến gần ranh giới bùng nổ, trong lòng lửa đang nhóm lên từng đám cháy dữ dội, hận không được xông tới, nuốt sống cái bệnh viện này ngay lập tức, nhưng mà, Thiển Nhi đang ở trong, thực ra làm chuyện như vậy, anh vẫn không nỡ bỏ.

Cho nên, không thể làm gì khác hơn là trút giận lên đầu viện trưởng trước mặt, hận không được xách lên ngay lập tức.

May nhờ lúc này, cửa bị mở ra, một y tá chạy ra ngoài.

“Giang tổng, phẫu thuật rất thuận lợi. Giang tiểu thư sẽ được đưa ra ngay.”

Giọng nói thẹn thùng xấu hổ, nghe lọt vào tai Giang Triết đơn giản chính là điều tuyệt vời nhất trên thế giới, cô gái trước mắt này chính là cô gái xinh đẹp nhất trên thế giới, dĩ nhiên ngoại trừ Giang Thiển của anh.

Anh đi tới chỗ viện trưởng đứng trước cửa, bắt lấy hai tay viện trưởng, sau đó hung hăng lay động.

“Thiển Nhi tất cả đều thuận lợi, đều thuận lợi hết đấy, người biết không?”

Lão viện trưởng đáng thương bị lay động đến thất điên bát đảo, hết lần này tới lần khác còn phải làm bộ như mị thị bò mà gật đầu không ngừng, “Đúng vậy, chúc mừng, thật sự chúc mừng.”

Giang tổng, cậu có cần phải kích động như thế không, rõ ràng chỉ là một tiểu phẫu, một tiểu phẫu nhỏ thôi có được hay không?

Chẳng qua là những lời như vậy dĩ nhiên là cứ sinh sôi mà bị nghẹn lại trong cổ họng, vừa rồi ông đã nếm trải mùi vị rồi, làm sao có thể nói ba chữ này ra khỏi miệng được, buồn cười, có thêm mười lá gan, một trăm lá gan nữa ông cũng không dám.

Mấy phút sau, Giang Thiên được đẩy ra ngoài, đôi mắt to xinh đẹp giờ phút này nhắm lại thật chặt.

“Tại sao vẫn chưa mở mắt?”

Giang Triết điên lên, vẻ mặt vốn tươi cười ngay lập tức giống như hàn băng thảng mùoi.

“Giang tiểu thư bị tiêm thuốc mê.” Y tá bên cạnh nhẹ nhàng giải thích, người này chính là Giang Triết người được cho là hoàn mỹ nhất trên thế giới, không, tiểu cô nương xinh đẹp thứ hai.

Giang triết lúc này mới yên tâm, đi theo người trước mặt vào phòng bệnh.

Chờ đến khi Giang Thiên được chuyển lên giường bệnh, Giang Triết đẩy những người đứng bên cạnh ra, Thiên Nhi của anh sao có thể để cho người khác nhìn trộm được? Cho dù là cách lớp quần áo bên ngoài cũng không được.

Những bác sỹ bên cạnh kia, giờ phút này tim cũng xách lên rồi, vừa nhìn thấy Giang tổng giám đốc mặt đen như than, lập tức tự giác đẩy cửa đi ra ngoài.

Đây là phòng bệnh VIP, là gian phòng lớn nhất bệnh viện, nhưng mà, lập tức chen vào nhiều như vậy, trông có vẻ chật trội không chịu nổi.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 142: Em cam lòng để anh lo lắng cho em như vậy.(5)

Editor: June_duahau

Chẳng qua là nhiều người như vậy, lại yên tĩnh đến đáng sợ, thậm chí ngay cả tiếng hít thở của nhau đều có thể nghe thấy rõ ràng.

Ai dám phát ra âm thanh, cậu thử xem?

Cái đó, ánh mắt của tổng giám đốc vẫn lạnh đến đáng sợ, nếu như không muốn, người nào không cần cái cổ liền đầu nữa, vậy cũng có thể thử một lần xem.

Cho nên, mọi người chịu đựng khốn khổ vẫn luôn phụng bồi Giang tiểu thư.

Đến lúc trời sáng, Giang Thiên từ từ tỉnh lại, sau đó liền đau đớn.

Cô khẽ nhú mày một cái, chỉ một động tác như thế cũng đủ cho Giang Triết cơ hồ luống cuống tay chân.

“Ồ đây làm sao? Có phải bị đau không?”

Những người bên cạnh đó đều cảm thấy đứng ở đây là một loại đau khổ, từng cái đầu một cúi thấp xuống cũng đủ cho bạn hiểu nội tình, chỉ sợ tổng giám đốc nổi giận, đưa ánh mắt càn quét tới đây, mình sẽ ‘tử trận’ ngay tại chỗ.

May mắn Giang tiểu thư là người lương thiện hiểu chuyện, cô thấp giọng nói: “Làm phẫu thuật sẽ bị như vậy mà.”

Sau đó, giống như là lơ đãng nhìn lướt qua những người đang đứng ở bên giường bệnh, khẽ cau mày: “Làm sao lại nhiều người như vậy? Em không thể hít thở không khí trong lành được.”

Những vị bác sỹ kia chưa bao giờ cảm thấy biết ơn Giang tiểu thư vĩ đại như bây giờ, câu nói kia, khiến cho tất cả mọi người đều thở ra một hơi.

Quả nhiên, một giây sau đó, Giang tổng ngay cả đầu cũng không thèm quay lại, chẳng qua là vô cùng không chịu được phát tay một cái, ý bảo những người đó có thể đi.

Những người kia giống như là bôi dầu vào chân, lập tức biến mất không còn thấy bóng dáng tăm hơi.

“Anh không có việc gì làm sao, chen ép những người đó làm gì?”

Vẫn còn hơi yếu, nên ngay cả nói nhiều một câu cũng gần như phải dùng hết sức lực toàn thân, nhưng mà, cô cũng rất vui, người trước mặt này là thực sự đau lòng vì cô.

Giang Triết tựa như hơi ngưng ngừng mà cười cười, ánh mắt lại rơi trên khuôn mặt của Giang Thiển.

Trên mặt cô vẫn không có chút huyết sắc nào, lúc cô nhìn mình mỉm cười, mình cũng cảm thấy đau lòng, một khắc kia, chỉ biết là, mặc kệ những chuyện khác trên đời này, Thiển Nhi của anh mới là quan trọng nhất.

Có người gõ cửa, sau đó một người mang theo bình giữ nhiệt đi vào.

Giang Triết nhìn thấy sắc mặt của người kia, tức giận đến mức hận không được đánh cho hắn một quyền, nhưng mà anh vẫn không chế được mình.

“Người tới đây làm gì?”

Một câu nói ra như vậy, Giang Thiển cảm thấy nhiệt độ trong phòng bệnh giống như giảm đi vài độ.

Lý Thanh Hàng lại cười đùa, giống như không nhìn thấy sắc mặt tối tăm của Giang Triết, cùng với dáng vẻ căng thẳng nghiêng lợi của anh ta, chỉ là đi thẳng tới trước mặt Giang Thiển.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 143: Anh chịu lo lắng cho em như vậy (6)

Editor: June_duahau

“Tại sao không cẩn thận như vậy? Làm cho mình ngã bệnh nằm viện? Chẳng lẽ em không biết anh sẽ lo lắng sao?”.

Trên trán Giang Thiển lộ ra mấy vạch đen, lời như vậy nói có bao nhiêu mập mờ thì có bấy nhiêu mập mờ.

Nghe giọng nói của hắn như vậy, mình và hắn vốn chẳng có chuyện gì đoán chừng sẽ biến thành loại quan hệ thân mật.

Bên kia Giang đại gia vẫn còn đang buồn bực rút cuộc nhịn không được, tiến lên bắt lấy cánh tay của Lý Thiên Hàng.

Lý Thiên Hàng quay đầu nhìn Giang Triết.

Trong không khí có thanh âm ‘bùm bùm’ của Sao Hỏa, hai người đàn ông này cứ không coi ai ra gì bất kể có người bệnh bên cạnh mà đối đầu nhau.

Giang Thiển đầu đầu không thôi, người nói một người đàn ông ngây thơ cũng đủ rồi, hết lần này tới lần khác hai người đàn ông này cùng nhau ấu trĩ như vậy.

Nghĩ tới đây, cô không khỏi ‘Ho khan’ một tiếng, gần như là ngay lập tức, hai người đồng thời chạy vội tới bên cạnh Giang Thiển.

“Em làm sao vậy?”.

Hai người trăm miệng một lời cùng thốt lên.

“Anh, em muốn nghỉ ngơi.”

Những lời này chẳng khác nào là muốn cho Lý Thanh Hàng ra ngoài. Sắc mặt Lý Thanh Hàng hơi đỏ, nhưng trong nháy mắt lại khôi phục lại tự nhiên, hắn cầm bình giữ nhiệt trong tay đưa tới.

“Đây là canh cháo trắng, em uống một chút có được không? Anh đã hầm rất lâu.”

Giang Thiển thật sự không nghĩ tới giọng nói ủy khuất như vậy lại nói ra từ trong miệng Lý Thanh Hàng, nhưng mà, cô không thể không từ chối.

“Thật xin lỗi, tôi hiện giờ vẫn không thể uống.”

Lý Thanh Hàng cũng độ lượng, vẫn còn cầm bình giữ nhiệt, “Được, vậy buổi chiều anh lại tới.”

“Đợi chút.”

Giang Thiển gọi hắn lại, sau đó dùng âm thanh yếu ớt nói: “Lý Thanh Hàng, không cần lãng phí thời gian với tôi nữa, tôi không xứng đáng.”

Lý Thanh Hàng dừng lại bước chân, nhưng không xoay người lại, chỉ sâu xa nói: “Giang Thiển, có đáng giá hay không là chuyện của tôi, không liên quan

gi tới em”

Nói xong, cũng không quay đầu lại đi ra khỏi phòng bệnh.

Bên này Giang Triết nhìn bóng lưng Lý Thanh Hằng đi xa, sắc mặt âm trầm rất đáng sợ.

“Anh.”

Giang Thiên vươn tay, kéo kéo vạt áo của Giang Triết.

“Em và hấn không có quan hệ gì.”

Cô gần như là sợ hãi mà giải thích, lúc đó trong đầu căn bản không có nghĩ đến cái gì, chỉ là không muốn khiến cho anh phải khổ sở tức giận.

Giang Triết quay đầu, nhìn Giang Thiên cười một tiếng, chẳng qua sâu trong nụ cười kia là sự bất đắc dĩ.

“Anh biết, em hãy nghỉ ngơi thật tốt.”

Lần đầu tiên trong giọng nói của anh có chua xót.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 144: Anh chịu lo lắng cho em như vậy (7)

Editor: June_duahau

Khi Lý Thanh Hằng tới lần thứ hai, Giang Thiên vừa lúc tỉnh ngủ.

Anh trai vừa mới về nhà, kể từ khi cha mẹ rời đi, trên cái thế giới này cũng chỉ có cô và anh sống nương tựa lẫn nhau.

Cô biết buổi tối anh nhất định sẽ không yên lòng, cho nên dứt khoát để cho anh xé chiếu về nhà nghỉ ngơi.

Cửa mở, những tưởng là Giang Triết, vì thế cười: “Nhanh như vậy đã trở lại?”.

Lúc thấy rõ là Lý Thanh Hằng, khuôn mặt hiện lên sự mất mát rõ ràng.

Lý Thanh Hằng trong lòng mơ hồ khó chịu, lại kiên cường kéo ra một khuôn mặt tươi cười.

“Giang Thiên, em cũng quá không nể mặt tôi rồi, Lý Thanh Hằng tôi dù gì cũng đã bỏ ra một giờ cố vấn, chạy tới thăm em”

Giang Thiên nhè nhẹ hừ mũi, hiển nhiên là bộ dáng không cảm kích.

“Vậy anh đi được rồi, tôi cũng không có gọi anh tới, là chính anh muốn tới, cũng không cần trông cậy vào tôi sẽ cho anh cái gì mà phí cố vấn.”

Lý Thanh Hằng tay che ngực mình.

“A, thân ái, em cũng đã biết, em như vậy thật sự là quá làm tổn thương lòng tôi rồi!”.

Lúc Lý Thanh Hằng nói xong câu này, vẻ mặt giống như thật vậy, Giang Thiên lập tức không nhịn được, nhưng hết lần này tới lần khác vẫn cố nhịn không được cười.

“Muốn cười thì cười đi, không cần phải nhăn nhó khổ cực như vậy, không biết có bao nhiêu khó coi.”

“Anh mới khó coi.”

“Này, Giang Thiên, em đừng có không biết điều nha, Lý Thanh Hằng anh dù gì cũng là đại mỹ nam ‘ngọc thụ lâm phong’ đấy, em không thể dùng lời nói đã kích ta hắc.”

Lời còn chưa nói hết, chính mình không nhịn được cười trước.

Chỉ muốn làm cho cô vui vẻ, chỉ muốn làm cho cô cười.

Cô cho dù chỉ nhếch khóe miệng một cái, cũng che hết ánh hào quang của trời đất.

Lý Thanh Hằng cơ hồ có chút ngây người, cứ nhìn Giang Thiển như vậy.

Giang Thiển quay đầu, cô không phải không để ý đến anh ta sao? Tại sao vẫn cùng anh ta nói chuyện cười đùa.

Cô không biết giờ khắc này có một người đứng ngoài cửa, tay vồn đặt lên cánh cửa kia khẽ rừ xuống.

Thân hình cao lớn thẳng tắp đang cứng ngắc tại chỗ, ánh mắt tịch mịch ngơ ngác không biết đang nhìn cái gì trước mắt.

Anh vẫn đứng ngơ ngác như vậy, một y tá đi ngang qua nhìn khuôn mặt anh tuấn của anh một chút, lập tức then thùng đồ mặt, sau đó nghiêng đầu đi, nhưng mà, lại hiển nhiên không bỏ được, vì vậy quay đầu lại liên tục, hi vọng có thể thu hút sự chú ý của anh...

Chỉ là, vị ‘suất ca’ đó lại hoàn toàn không nhận ra, chỉ là vẫn chăm chú nghe động tĩnh bên trong.

Thanh âm vang lên tựa như làm nũng gọi anh trai mình.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 145: Anh chịu lo lắng cho em như vậy (8)

Editor: June_duahau

Giang Triết cuối cùng cũng đặt tay lên nắm đấm cửa, ngay lúc xoay tay mở cửa ra, trái tim bỗng hung hăng nhói đau như vậy.

“Anh, anh đến rồi.” Trọng giọng nói của Giang Thiển mang theo chút khoan khoái.

Lý Thanh Hằng nhìn Giang Triết một chút, người phía sau vẻ mặt vô cùng bình tĩnh, không nhìn ra chút thần sắc nào.

Trong lòng hoài nghi, nhưng vẫn quay sang chào tạm biệt với Giang Thiển, dù sao sau phẫu thuật, nói chuyện phiếm cũng là một chuyện hao tổn tinh thần.

Không biết có phải Giang Thiển bị ảo giác không, dường như từ sau lần Lý Thanh Hằng tới này, Giang Triết trở nên trầm mặc hơn.

Anh nếu không phải xem tài liệu thư ký đưa tới, thì chính là ngồi một chỗ ngẩn người.

Trong ấn tượng của Giang Thiển, Giang Triết vẫn là loại người luôn bình tĩnh khi gặp chuyện, việc trong đầu xuất hiện chỗ trống trong thời gian dài như vậy đối với Giang Triết mà nói căn bản là chuyện không thể nào.

Đêm hôm đó, cô bởi vì đau do vết thương mổ, nên vừa ngủ đã lập tức tỉnh dậy, lúc quay đầu, lại nhìn thấy Giang Triết cứ như vậy đứng ở cửa sổ không nhúc nhích.

Giang Thiển không thấy rõ vẻ mặt của anh, cô không biết rốt cuộc anh đang nhìn cái gì.

Lúc này chính là thời điểm xuân hàn se lạnh, bên ngoài cũng có thể bị khí lạnh ép chết, anh rốt cuộc là đang nhìn cái gì.

Giang Thiển muốn mở miệng gọi Giang Triết, nhưng vẫn nín xuống.

Vì vậy, một người đứng bên cửa sổ nhìn bên ngoài, một người nằm trên giường nhìn người bên cửa sổ.

Giang Thiển cứ ngơ ngác nhìn Giang Triết như vậy, anh tựa như một bức tượng điêu khắc, không hề nhúc nhích.

Mãi cho đến khi Giang Thiển cảm thấy ánh mắt ê ẩm, cảm giác đôi mắt mông lung, sau đó đã chìm vào giấc ngủ.

Ngày thứ 2 khi... tỉnh lại, Giang Thiển nhớ đến chuyện này, len lén quay đầu đi, thấy người bên cạnh thần sắc vẫn tự nhiên xem tài liệu, lại không biết nguyên do anh vẫn luôn thức đêm không ngủ.

Giang Thiển bỗng có chút đau lòng, anh, rốt cuộc anh có chuyện gì không vui.

Bữa ăn sáng là Lý Thanh Hằng đem tới, vì vậy phải chịu đựng mùi thơm cháo trắng xông vào mũi.

Giang Thiển đã từng kháng nghị qua, những thứ kia đầu bếp trong nhà nấu nhất định là ngon hơn của Lý Thanh Hằng, hơn nữa tại sao mình lại vô duyên vô cớ đi hưởng thực bữa ăn sáng của người ta, nhưng mà, Lý Thanh Hằng vẫn cứ làm theo ý mình, Giang Thiển không thể làm gì khác hơn là buông tha.

Giang Triết tựa hồ càng thêm trầm mặc ít nói, thậm chí sau khi Giang Thiển ăn sáng xong, anh quay sang nhìn Lý Thanh Hàng một chút lại nhìn đồng hồ đeo tay của mình.

“Anh có việc?”.

Lý Thanh Hàng nhàn nhạt hỏi.

Giang Triết chẳng qua là nhìn lại Lý Thanh Hàng, không gật cũng không lắc đầu.

“Anh đi đi, tôi ở lại cho.”

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 146: Anh chịu lo lắng cho em như vậy (9)

Editor: June_duahau

Giang Thiển những tưởng là Giang Triết nhất định sẽ không đồng ý, dù sao trong mắt Giang Triết cũng không ưa gì Lý Thanh Hàng.

Không nghĩ tới Giang Triết lại thản nhiên nói: “Khổ cực rồi.”

Giang Thiển gần như là sững sờ tại chỗ, anh vừa nói cái gì, khổ cực rồi, anh không nói nhờ cậy, không nói cảm ơn, lại nói khổ cực?

Anh chẳng phải vẫn nói nhìn Lý Thanh Hàng không vừa mắt sao? Làm sao lại đồng ý cho Lý Thanh Hàng ở lại.

Giang Thiển ngo ngắc nhìn Giang Triết, một câu cũng không thốt nên lời.

Hiển nhiên Lý Thanh Hàng cũng rất kích động, trên mặt ngay lập tức nở nụ cười sáng lạn.

Anh và Giang Triết thật sự bất đồng, trên mặt Giang Triết rất khó xuất hiện nụ cười, nhưng Lý Thanh Hàng chỉ cần vui vẻ là sẽ cười, hẳn không keo kiệt nụ cười với người khác.

Giang Triết gật đầu một cái, sau đó vờn tay, cung chiều vuốt ve đầu Giang Thiển một cái, sửa sang lại rồi đi ra ngoài.

Giang Thiển chỉ cảm thấy trái tim mình bị bông vải chặn rất khó chịu, anh tại sao có thể như vậy? Tại sao có thể như vậy?.

Vì nguyên nhân này, suốt một ngày, trong lòng Giang Thiển đau đớn tựa như khi làm phẫu thuật vậy, không, còn đau đớn hơn bị phẫu thuật.

Giang Triết đi cả ngày tới chấp tới mới quay lại.

Trong thời gian này, Lý Thanh Hàng vẫn phụng bồi Giang Thiển, cũng chấp nhận sự quan tâm của hắn, bởi cô nói chuyện phiếm, gọt trái cây cho cô.

Thật ra hắn cũng tương đối bận rộn, sau 9 giờ, điện thoại không ngừng reo.

Lúc mới đầu, hắn vừa nói “Sorry”, vừa đi ra ngoài nghe điện thoại, về sau thì dứt khoát tắt luôn điện thoại.

Giang Thiển suy nghĩ một chút, cuối cùng nói: “Như vậy sẽ không có chuyện gì sao?”.

“Gi?”.

Lý Thanh Hàng đang cẩn thận gọt quả táo trong tay, đầu cũng không ngẩng lên một cái.

“Tất mấy.”

Cô và hắn là hai người xa lạ, cô không muốn nguyên nhân bởi vì cô mà gánh tội trên lưng.

Lý Thanh Hàng khẽ mỉm cười, sau đó ngẩng đầu nhìn Giang Thiển, sáng mắt sáng ngời rực rỡ.

“Tôi có thể lý giải, đây là em đang quan tâm tôi sao?”.

“Ghét.”

Giang Thiến nhẹ giọng nói.

“VẬY CŨNG TỐT, DÙ SAO SO VỚI KHÔNG CÓ TÌNH CẢM VẪN TỐT HƠN.”

Lý Thanh Hàng nói xong câu đó, liền đưa quả táo cho Giang Thiến.

Giang Thiến lắc đầu một cái, sau đó chui vào chăn.

Giang Triết, cái tên bại hoại này, sao còn chưa tới? Anh không đến thì cũng thôi đi, sao ngay cả điện thoại cũng không gọi được, anh rốt cuộc có ý gì?

Cô hung hăng nắm chặt ga giường, tức giận với chính mình.

Mãi cho đến lúc hoàng hôn, Giang Triết mới xuất hiện, phía sau anh hộ vệ đang cầm theo bình giữ nhiệt.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 147: Em cam lòng để anh lo lắng cho em như vậy (10)

Editor: June_duahau

Giang Thiến vốn vẫn muốn, nếu Giang Triết đến, mình tuyệt không tha thứ cho anh, tuyệt đối không nói với anh một câu nào, nhưng mà, khi nhìn thấy gương mặt mệt mỏi của anh, tất cả lời nói đều nuốt vào trong bụng.

Ba người lặng lẽ ăn cơm, sau đó Giang Triết tiễn Lý Thanh Hàng về.

Giang Thiến nhìn hai người đàn ông đi ra ngoài, không biết từ lúc nào, hai người bọn họ lại thân như vậy.

Chờ sau khi tiễn Lý Thanh Hàng xong, Giang Triết vẫn không nói lời nào.

“Anh, anh không có lời gì muốn nói với em sao?”

Giang Thiến có chút ỳ ạch, ánh mắt ửng hơi nước, anh, rốt cuộc anh làm sao vậy?

Giang Triết nhìn cô mỉm cười, nhưng mà, sâu trong nụ cười cũng ẩn chứa sự mệt mỏi.

“Anh hôm nay còn để cho Lý Thanh Hàng lưu lại.”

Trong giọng nói của Giang Thiến có ẩn chứa sự tức giận, anh sao có thể như vậy, để cho người không liên quan gì cứ như vậy tùy tiện xen vào giữa cuộc sống của anh và cô.

“Thiến Nhi, cậu ta rất yêu em.”

“Anh.”

Mặt Giang Thiến liền biến sắc.

“Thiến Nhi, thật ra anh nên cảm thấy vui vẻ, dù sao người đàn ông đó cũng yêu em, hơn nữa hắn cũng rất ưu tú.”

Giang Thiến gắt gao nhìn chăm chăm miệng của Giang Triết, không dám tin lời như vậy lại được nói ra từ miệng Giang Triết.

Giang Triết quay đầu, không dám nhìn ánh mắt của Giang Thiến.

“Thiến Nhi, chúng ta cuối cùng cũng không thể ở chung một chỗ, có một người đàn ông

tốt ở bên cạnh em, anh cũng thấy vui vẻ.”

Rõ ràng lời vừa nói trong miệng là vui vẻ, nhưng trên mặt lại không có chút biểu hiện vui vẻ nào, bao phủ trên khuôn mặt kia là sự tịch mịch cùng ưu thương.

“Giang Triết, anh vừa nói hươu nói vượn cái gì vậy?”

Thân thể Giang Thiển khẽ run lên, nếu như có thể, cô thật muốn từ trên giường đứng dậy, sau đó hung hăng lay lay thân thể Giang Triết, để cho anh thanh tỉnh lại một chút.

“Thiến Nhi, mấy ngày nay anh đã nghĩ rất nhiều, bây giờ nghĩ tới, anh thật sự là một người ích kỷ. Luôn miệng nói yêu em, lại không cách nào cho em được hạnh phúc.”

“Tựa như chuyện ngày đó vậy, nếu có một người yêu em ở bên cạnh cạnh, thì chuyện đó tuyệt đối sẽ không xảy ra, anh chỉ nghĩ tới việc mình tro mắt nhìn em đau đớn như treo cổ, tro mắt nhìn em một thân một mình bị đẩy vào phòng phẫu thuật, cũng cảm thấy muốn điên lên.”

“Anh, đó không phải lỗi của anh.”

Giang Thiển khổ não cau mày, cô không muốn nghe những lời này, cô chỉ muốn biết rốt cuộc Giang Triết bị làm sao, làm sao lại nói ra những lời ngổ ngàng kia.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 148: Em cam lòng để anh lo lắng cho em như vậy (11)

Editor: June_duahau

“Những ngày qua, anh nghĩ rất nhiều, anh nghĩ thật ra anh chẳng qua là lấy danh nghĩa yêu đương để giam cầm em, thực ra thì em cũng nên để cho người yêu của em được quang minh chính đại yêu em.”

“Không, Giang Triết.”

Giang Thiển lắc đầu, bọn họ đã từng không chỉ một lần nói chuyện tách ra, nhưng mà, trong lòng Giang Thiển chưa từng sợ hãi như vậy, lần này, lần này, có thể Giang Triết nói là thật.

“Thiến Nhi, nếu yêu em thì nên cho em hạnh phúc, nhưng mà, anh không cho em được hạnh phúc, không cho em được vui vẻ, cho nên, Lý Thanh Hằng không tệ.”

“Giang Triết, anh đây là đang làm cái gì vậy? Em có phải cũng nên cảm ơn anh không? Anh cao thượng, thuần khiết cỡ nào, anh dùng sự vĩ đại của anh hi sinh tình yêu của chính mình.”

Giang Triết không nói lời nào, sau đó bước tới cửa sổ, đưa lưng về phía Giang Thiển.

Hồi lâu, anh rút cuộc mở miệng.

“Thiến Nhi, anh chỉ hi vọng em có thể hạnh phúc. Mấy ngày nay, anh kỳ thực đang nghĩ, nếu như không phải anh vẫn sống ở đây, nói không chừng Lục Không Cách dẫn em đi thật, đến lúc đó anh nên làm cái gì bây giờ? Anh nên làm gì cái gì bây giờ?”.

Thân thể Giang Triết khẽ run, âm thanh trong miệng đều là run rẩy.

Thực ra thì tầng này căn bản không có người bệnh nào, ban đêm tĩnh lặng như vậy, âm thanh của Giang Triết có vẻ đặc biệt trống rỗng.

“Thiến Nhi, em vĩnh viễn không biết, vạn nhất Lục Không Cách thành công thật. Anh không biết những ngày còn lại anh phải sống thế nào. Anh khẳng định mình có thể vượt qua được, nhưng cuộc sống đối với anh mà nói đã vô nghĩa rồi.”

“Anh.”

Giang Thiển sống mũi chua xót, nước mắt không khống chế được rơi xuống.

“Anh đã nghĩ, nếu để cho anh lựa chọn, anh tình nguyện nhìn em ở đây cùng người đàn ông khác vui vẻ hạnh phúc, tình nguyện nhìn em giúp chồng dạy con, sinh con đẻ cái, cũng không muốn vĩnh viễn không được nhìn thấy em”

Lúc anh nói xong mấy chữ cuối cùng gần như là tự mình lầm nhảm.

Trán của anh chống đỡ trên cửa sổ thủy tinh, từng cái từng cái như vậy, thống khổ như vậy, bất lực như vậy.

Giang Thiển gắt gao bưng kín miệng mình.

“Anh, đừng nói, đừng nói nữa...”

Đây không phải là nguyên nhân gần đây anh không nói gì đúng không? Đây cũng không phải là nguyên nhân hôm nay anh phó thác mình cho Lý Thanh Hằng đúng không?

Thực ra, hôm nay lúc anh đi căn bản cũng đã quyết định giao mình cho Lý Thanh Hằng.

“Anh, anh thật ích kỷ.”

Giang Thiên nhỏ giọng nức nở, “Anh chẳng qua là mong trái tim của mình được an ổn, lại không nghĩ... nghĩ tới em thống khổ như thế nào.”

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 149: Em cam lòng để anh lo lắng cho em như vậy (12)

Editor: June_duahau

Chất lỏng lạnh như băng quanh co chảy xuống, chảy vào trong miệng Giang Thiên, chưa bao giờ biết nước mắt lại đắng chát như vậy.

Giang Thiên lấy mu bàn tay hung hăng lau đi, nhưng mà, nước mắt kia tựa hồ như một loại vĩnh viễn cũng lau không hết, Giang Thiên rốt cuộc không để ý tới nữa, để mặc nước mắt tùy ý rơi như vậy.

“Giang Triết, tên khốn kiếp này, anh chỉ cầu mình an lòng, anh chưa từng nghĩ tới em sẽ đau khổ, sống không bằng chết.”

Rõ ràng không yêu, lại còn muốn ở chung một chỗ, đó không phải sống không bằng chết vậy thì là cái gì?

Cô không có lớn tiếng kêu, chỉ nhỏ giọng nức nở, khóc như thế, rõ ràng trái tim đang bị hung hăng tổn thương.

Giang Triết quay đầu, anh nhìn cô, cô đứng ở đó, toàn bộ ánh sáng bị chặn sau lưng, Giang Thiên không thấy rõ sắc mặt của anh.

Cô chẳng qua nghe được anh nói: “Thiên Nhi, cầu xin em, đừng làm cho anh lo lắng, em cam lòng khiến anh lo lắng sao?”.

Em vĩnh viễn không biết được mấy buổi tối đó anh làm sao mà tới được, anh chỉ muốn nếu mình không thể làm một người yêu của em ở bên cạnh em bảo vệ em, trong lòng đau đớn, anh chỉ vừa nghĩ đến nhất định phải tìm cho em một người yêu em thì trái tim anh liền đau.

Giọng nói rõ ràng rất nhẹ, lại nặng nề đánh trúng trái tim Giang Thiên như vậy.

Cô không nói gì, cô sao có thể làm cho anh lo lắng, sao có thể khiến anh khổ sở?

Được rồi, nếu anh để cho mình lựa chọn Lý Thanh Hằng, vậy thì lựa chọn Lý Thanh Hằng, để cho mình gả cho hắn, vậy thì gả.

Chỉ cần... chỉ cần anh vui vẻ là được rồi.

Trái tim đau đớn đang thấp giọng nức nở nghẹn ngào.

Giang Thiên rốt cục ngẩng đầu lên, trên mặt vẫn ngập tràn ánh nước đọng đầy trong mắt, nhưng mà, trên khóe miệng cô là nụ cười.

“Anh.”

Cô thì thảo gọi, “Anh, Thiên Nhi chẳng qua là có một yêu cầu cuối cùng.”

Thần sắc trên mặt anh thay đổi liên tục, anh xoay người, vẫn như cũ đưa lưng về phía cô, trong giọng nói không che giấu được sự đau đớn.

“Yêu cầu gì?”.

Giang Thiên đứng dậy, không đi giày, không khoác thêm áo, chỉ là đi tới bên cạnh Giang Triết.

Mặc dù vì phẫu thuật, cô đi vẫn còn chưa được lưu loát.

Cô từng bước từng bước đi đến bên Giang Triết, ôm sau lưng anh, đầu tựa thật chặt trên lưng Giang Triết.

“Anh.”

Âm thanh rất nhẹ, “Thiên Nhi không có yêu cầu gì khác, chỉ là hi vọng đem lần đầu tiên của mình giao cho anh, dùng thân phận là một người con gái giao cho anh.”

Sống lưng Giang Triết cứng đờ, anh xoay người lại.

P/s: Các nàng đoán xem có gì xảy ra hong ^.^??????

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 150: Thỏa mãn

Editor: June_duahau

Sống lưng Giang Triết cứng đờ, anh xoay người lại.

“Thiên Nhi.”

Anh cười khổ.

“Anh, Thiên Nhi không có yêu cầu gì khác, chỉ hi vọng anh có thể thỏa mãn.”

Giang Thiên ngẩng đầu lên, cổ chấp mà nhìn Giang Triết, trên khuôn mặt là nước mắt chưa khô rơi xuống từ khi nào.

Giang Triết sờ sờ bàn tay lạnh như băng của cô, sau đó khẽ quát: “Hồ nháo.”

Anh ngồi xổm người xuống, chặn ngang bệ Giang Thiên lên, sau đó nhét vào chỗ, ánh mắt lại không dám nhìn Giang Thiên.

“Anh.”

Giang Thiên kéo tay Giang Triết lại, giữ thật chặt, căn bản cũng không cho anh có cơ hội rời đi.

“Xin anh hãy để cho em lấy thân phận người con gái yêu anh, đem lần đầu tiên của em giao cho anh. Sau này, Thiên Nhi sẽ không bận lòng nữa.”

Giang Triết không nói lời nào, anh làm sao có thể làm chuyện như vậy, đó là thứ quý giá nhất của người con gái, nó liên quan đến danh tiết của người con gái, huống chi người con gái đó lại là em gái của anh

“Thiên Nhi.”

Anh tức giận, khẽ quát.

Giang Thiên biết Giang Triết tức giận, nhưng mà, cô mặc kệ.

Cô chỉ muốn dùng thân phận một con gái yêu Giang Triết một lần, từ đó về sau, sẽ an tâm mà lập gia đình, an tâm mà sinh con dưỡng cái.

“Thiên Nhi, lời như vậy , không nên để anh nghe được.”

Trên mặt Giang Triết có một chút ửng hồng, nhưng nhiều hơn chính là tức giận, anh xoay người, không hề để ý tới Giang Thiên nữa.

Giang Thiên kéo cao chân.

Cô biết mình điên rồi, đúng vậy, trở thành người con gái vì yêu mà điên khùng.

Nhưng, như vậy thì thế nào? Cô có thể nghe anh nói tất cả, cô có thể vì khiến cho anh an lòng mà làm bất cứ việc gì anh muốn, nhưng mà, chỉ duy nhất chuyện này, cô nhất định phải làm, cô không muốn mình phải hối hận, loạn luân thì loạn luân đi, tất cả những thứ không thể chịu nổi ánh mắt thế tục, tất cả để cho nó cuốn xéo hết đi.

Một buổi tối kia hai người đều ngủ không ngon giấc.

Lý Thanh Hàng vẫn như ngày thường lui tới, trong tay đang cầm bình giữ nhiệt.

Thật ra thì hẳn là một người đàn ông tốt không phải sao? Chỉ tiếc hẳn thích người không nên thích.

Giang Thiên rất nhanh đã xuất viện, Giang Triết cuối cùng vẫn là không yên lòng, để cho cô về biệt thự trước, chờ thân thể tốt phải trở về phòng mới ở.

Giang Thiên để anh tùy ý, cô cảm giác hiện tại mình đã điên cuồng, trong đầu cô chỉ có một khái niệm như vậy.

Cô ngoài mặt đối với Giang Triết muốn gì được đó, thực ra cô đang tìm cơ hội của mình.

Cô biết mình đã phạm phải tội ác, trời cao, nếu như làm vậy sẽ phải chịu sự trừng phạt, vậy hãy để cho cô xuống địa ngục đi.

p/s: Hi vọng cách mạng của G.Thiên sớm ngày thành công. ^0^

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 151: Thân thể cứng đờ

Editor: June_duahau

Thân thể đã dần khôi phục lại, Giang Triết cũng đi làm lại mỗi ngày.

Giang Triết vốn là người giỏi che giấu tình cảm, Giang Thiên cơ hồ không nhìn ra trong lòng anh đang nghĩ gì.

Mấy ngày đầu, mỗi ngày Giang Triết cứ đến buổi trưa lại vội vã chạy về nhà, nhất định muốn đốc thúc cô ăn uống, ăn xong mới lần nữa chạy đi làm.

Giang Thiên học được cách ăn vạ, giờ trò bịp bợm với Giang Triết, mỗi lần Giang Triết đều giờ khóc giờ cười, lại càng dung túng cô, hơn nữa phụng bồi cô chơi đến không biết mệt.

Những lúc Giang Thiên thực hiện được gian kế, liền đắc ý cười to.

Mỗi lúc như vậy, Giang Triết sẽ nhìn cô cung chiêu, sau đó lẳng lặng chờ cô cười xong, nói.

“Nha đầu ngọc, một chuyện như vậy cũng đáng để em vui vẻ như thế.”

“Anh, anh.”

Giang Thiên lắc lắc cánh tay Giang Triết, “Anh xem anh thông minh cỡ nào cũng bị em lừa, em quả là ‘anh dũng thần võ’ biết bao .”

(anh dũng thần võ*: anh hùng uy phong).

Giang Thiên có chút đắc ý vênh váo, hai tay quơ múa.

“Thiên Nhi, thầy giáo dạy Ngữ văn tiểu học của em muốn bắt em về học lại lần nữa.”

Sàn nhà phòng vệ sinh có chút ướt, anh dứt khoát ôm cô ra ngoài.

“Sau này không được đem thuốc giấu đi, không tốt cho thân thể.”

“Hừ hừ....Hừ hừ”.

Người nào đó hừ hừ hai tiếng, ôm cổ Giang Triết.

Giang Thiên vờ như không hiểu, sau đó dụi đầu vào trong ngực Giang Triết.

Giả ngu làm cần là biện pháp tốt nhất, dường như từ sau khi xuất viện, trong lòng hai người đều ngầm hiểu không đề cập tới chuyện ngày đó, mà Giang Thiên lại nhân cơ hội đó khi dễ Giang Triết, tựa như giờ phút này, vờn bàn tay ngọc ra vuốt ve khuôn mặt của Giang Triết.

“Anh nói xem khuôn mặt người đàn ông bóng loáng như vậy để làm gì? Không phải sẽ làm cho những tên đàn ông khác đổ kị sao?”.

Hầu kết Giang Triết khó khăn trượt lên xuống, quay đầu đi, cẩn thận từng li từng tí đặt Giang Thiên xuống.

Đáng tiếc người nào đó kiên quyết không chịu xuống đất, giống như bạch tuộc quấn chặt lấy người Giang Triết.

“Thiên Nhi, trở về phòng ngủ đi.”

“Ồ!.... ồm”

Ngước đầu nhìn Giang Triết sau đó vươn hai cánh tay ra.

Đây là phương thức chơi xấu của cô lúc nhỏ, lớn thế này lại làm ra động tác như vậy hình như có chút chẳng ra gì.

Chẳng qua chỉ cần vẫn có người mua nó là được, ánh mắt Giang mỗ nào đó tối sầm lại, sau đó cam tâm tình nguyện lại bế Giang Thiển lên.

Giang Thiển được như ý cong khoe miệng cười, hai tay ở trên mặt Giang Triết không ngừng vuốt ve, nhìn Giang mỗ nào đó ngày càng đen mặt, Giang Thiển vui vẻ cười to.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 152

Editor: June_duahau

Bình thường chỉ cần đi bộ vài bước, nhưng hôm nay tựa hồ đặc biệt dài.

Cuối cùng cũng đi tới phòng, đặt Giang Thiển lên trên giường.

Giang Triết tựa như trút được gánh nặng rồi lại buồn bã như mất đi, ngay cả bản thân mình cũng không biết tại sao tâm tình lại trở nên phức tạp như vậy.

“Được rồi, ngủ đi, hử?”

Anh cúi người, cẩn thận đắp chăn giúp cô.

Giang Thiển bĩu môi, hơi thở của anh cứ vẫn vương quanh cô, khiến cho cả người cô đều chóng mặt, anh làm sao lại nói ra lời sát phong cảnh như vậy.

“Nói hay lắm, hôm nay nhất định phải chờ em ngủ thiếp đi mới được đến công ty.”

Ngày đó nghe thư ký nói gần đây đang bận rộn một hợp đồng, đối phương là một Tổng giám đốc xinh đẹp mê người, cô mới không ngu mà thả anh ra ngoài.

“Được.”

Giang Triết hoàn toàn không nghi ngờ gì, chỉ kéo chiếc ghế qua, ngồi xuống bên cạnh mép giường Giang Thiển.

“Anh, khi còn bé, anh luôn cầm tay của em ngủ.”

Người nào đó được voi đòi tiên.

Tay Giang Triết khẽ run lên một cái, rút cuộc đưa tay ra, nắm lấy tay Giang Thiển.

“Anh làm sao vậy? Khăn trương như thế, chỉ là anh trai cầm tay em gái một cái thôi mà.”

Hết lần này tới lần khác, Giang Thiển chẳng qua là chỉ sợ thiên hạ không loạn, còn vẽ thêm chân cho rắn nói ra những lời này.

Mặt Giang Triết tối lại, đứng dậy, kéo cái ghế ra muốn đi.

“Anh dám đi.”

Giọng nói nhẹ nhàng không mang theo chút tình cảm nào, lại làm cho người kia bỗng dừng lại bước chân.

Thở dài một tiếng, “Hôm nay tất cả mọi người đều đang bận, không thể không có nguyên tắc mặc kệ bọn họ.”

“Vậy sao anh còn tới đây?”

Giang Thiển tức giận.

“Sợ em quên uống thuốc, trưa hôm qua không đến, em không uống thuốc, trưa hôm trước không tới, em cũng không có uống thuốc.”

Hừ, rõ là cô ý.

“A.”

Giang Thiên kéo dài giọng, “Nhưng mà, anh, em không bỏ anh được làm sao bây giờ?”.

Giọng nói mềm mại, ánh mắt trong suốt, trực tiếp lần át đánh thẳng vào đại não Giang Triết, anh phải cố gắng kìm lòng, tự nguyện ngồi xuống, sau đó cầm lấy tay Giang Thiên.

“Được, anh sẽ chờ em ngủ rồi mới đi.”

Giang Thiên nhắm mắt lại.

“Anh, trước kia anh đều ôm em ngủ.”

Đầu Giang Triết hiện ra mấy vạch đen.

“Giang Thiên, em rốt cuộc có buồn ngủ không?”.

Giang Thiên úy khuất chu miệng mếu máo, “Anh, em đang bệnh đấy!”.

Nhỏ giọng lên án lại như cũ khiến cho Giang Triết đau lòng.

Anh thờ dài một tiếng.

“Thiên Nhi, anh biết em nghĩ cái gì, hà có gì phải như vậy?”.

Anh đứng dậy, lần này là rời đi thật không hề dừng lại.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 153: Ngứa da phải không?

Editor: June_duahau

Giang Triết dường như thực sự bề bộn nhiều việc, anh đi lần này, lại không tới ăn cơm tối, mãi cho đến rạng sáng mới về nhà .

Mỗi ngày sau khi về đến nhà việc đầu tiên anh làm là đến tận nơi xem Giang Thiên đã ngủ chưa.

Chỉ là lúc đẩy cửa ra, lại phát hiện người vốn nên ngủ từ sớm giờ phút này lại đang mở cặp mắt sáng trong nhìn Giang Triết.

Phản ứng của Giang Triết chính là tối sầm mặt, bước mấy bước dài đến trước mặt Giang Thiên.

“Thật là hồ nháo!”.

Sau đó vươn tay, định đem người kia ấn vào chăn.

Ai ngờ tay lại vừa tiếp xúc với làn da nhẵn bóng, Giang Triết trong lòng sùng sốt, vén chăn lên, thấy Giang Thiên mặc bộ áo ngủ không tay, hơn nữa áo ngủ kia có chỗ nào giống áo ngủ, căn bản chính là một tấm vải trong suốt xuyên thấu tất cả.

Sắc mặt Giang Triết âm u rất đáng sợ, anh cắn răng vang lên ‘ken két’.

“Giang Thiên, em ngứa da có phải không?”.

Mặc dù trong phòng có máy điều hòa, nhiệt độ không phải là thấp, nhưng cũng không thể ăn mặc như vậy, huống chi cô vừa mới phẫu thuật.

“Anh.”

Giang Thiên dịu dàng nói, sau đó vươn tay, vòng lên cổ Giang Triết.

“Anh, anh, không nên tức giận a.”

Giang Triết bắt đầu đi thờ dài, lấy cánh tay Giang Thiên đang vòng trên cổ anh xuống, nhưng sắc mặt vẫn rất khó coi.

“Tại sao không biết quý trọng bản thân hả?”.

“Ai nói, là em muốn làm cho mình vui về đây.”.

Giang Thiên nhảy mũi một cái, “Anh, trên người anh hình như có mùi nước hoa nha.”

Bộ dạng kia cực kỳ giống cô vợ nhỏ đang ghen.

Tất cả tức giận của Giang Triết lập tức biến mất không còn tăm hơi, “Chỉ cùng nhau thảo luận thôi.”

“Không có làm những chuyện khác sao?”.

Giang Thiên hết lần này tới lần khác không đạt được mục đích nhất định không bỏ qua.

Giang Triết day nhẹ trán một cái, “Cũng cùng nhau ăn cơm.”

Về mặt Giang Thiên là một bộ “Anh xem, anh xem”. Giang Triết không khỏi buồn cười.

“Bất quá đó chỉ là bữa ăn nhanh thôi.”

Giang Thiên vui vẻ trong lòng, chỉ làm bộ ra vẻ như không thêm để ý, ngón tay lại xoắn vạt áo ngủ.

“Không có những cái khác sao?”.

Giang Triết nhìn Giang Thiên, nhưng chỉ là tâm trạng tốt mà cười cười.

Giang Thiên chợt đứng dậy, sau đó đột nhiên ôm Giang Triết, đôi môi nhanh chóng dán lên môi Giang Triết.

Giang Triết chỉ cảm thấy một mảnh mềm mại trên môi, hương thơm của cô trực tiếp xâm nhập vào cánh mũi của mình.

Thật ra Giang Thiên là một cô gái trong sáng, thuần khiết, cô lớn như vậy, mới chỉ cùng Giang Triết hôn mấy lần, cho nên cô căn bản cũng không có một chút kỹ thuật gì.

Cô chỉ biết dán môi mình thật chặt lên môi Giang Triết, sau đó không nhúc nhích gì nữa.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 154: Cho em!

Editor: June_duahau

Đó là đôi môi mềm mại nhất trên thế giới, còn có mùi hương thơm ngát mê hoặc người, nhưng mà Giang Triết không dám động, anh chỉ sợ sẽ gây ra hiệu quả nghiêm trọng.

Giang Thiên buông Giang Triết ra, nhìn trên mặt anh không chút nhúc nhích, cho là kỹ thuật của mình chưa đủ tốt, cô nghiêng đầu, híp mắt một cái, sau đó khóe miệng hơi hơi gợn lên.

Tới đây Giang Triết vẫn chưa rõ, cô rốt cuộc muốn làm chuyện gì lúc này, Giang Thiên lần nữa nhào tới, vừa cắn đôi môi Giang Triết.

Giang Triết dở khóc dở cười, hôn không có phương pháp như vậy, cũng chỉ có mình Giang Thiên, nhưng mà, trong lòng lại ngọt ngào như mật mà thờ dài, nha đầu này.

Giang Thiên thật không biết phải làm thế nào, cô chỉ biết ôm Giang Triết vừa gặm vừa cắn.

Mặc dù như vậy, Giang Triết cũng cảm thấy toàn thân mình tựa như bị một cây đuốc châm đốt.

Anh đẩy Giang Thiển ra.

“Thiến Nhi, em biết mình đang làm gì không?”.

Trên mặt Giang Thiển bỗng chốc ửng hồng, đôi mắt sáng trong veo, cứ như vậy cười tủm tỉm nhìn Giang Triết.

Một giây kế tiếp, lại ôm Giang Triết, lần này so với lần trước có chút tiến bộ, cô bắt đầu học được trức trắc mà —— đôi môi Giang Triết.

Hai tay Giang Triết không biết đặt ở đâu, anh sắp không khống chế nổi mình, anh biết nếu như mình không đi tốt bước này, người hối hận sẽ chính là cô.

Anh không muốn cô thông khổ, không muốn cô hối hận, không muốn cô sau này khóc nói nguyên nhân là do mình.

(tác giả: nếu như chỗ này bị lược N chữ.)

Anh đẩy Giang Thiển ra, cổ họng trầm khàn, “Thiến Nhi, em hãy nghĩ cho tốt.”

Hai tay Giang Thiển lại lập tức leo lên, cô khế cắn vành tai Giang Triết.

“Anh, em nói rồi chỉ là đêm lần đầu tiên hiến dâng cho anh, về sau, anh và em chẳng qua là anh trai-em gái.”

(Nơi này bị thủ tiêu N chữ)

Giang Triết khề cần rằng, “Thiến Nhi, nói cự tuyệt.”

Giang Thiển nhưng chỉ liếm môi một cái, “Anh, chúng ta cùng nhau xuống địa ngục đi.”

Động tác của Giang Triết hơi dừng lại một chút, những lời này đã từng xuất hiện vô số lần trong đầu anh, không nghĩ tới sẽ có một ngày Giang Thiển cũng dùng những lời này nói với mình.

Lời tác giả: Hai chương cũng bị thành 1 chương, dù sao nội dung chủ yếu cũng là Giang Triết cùng Giang Thiển cái đó cái đó... về phần cái đó như thế nào, xin các vị nhắm mắt lại tự tưởng tượng đi.

Lời editor: Cái đó là cái chi????????, tác giả ta muốn người.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 155: Thân ái, Tạm biệt!

Editor: June_duahau

Giang Thiển thuận theo đáp lời, ngón tay cô ở trên ngực Giang Triết như vô ý vẽ vòng vòng.

Giang Triết lập tức bắt được ngón tay của Giang Thiển.

“Thiến Nhi.”

Giọng anh trầm khàn, “Không nên đùa với lửa.”

Giang Thiển mím môi cười trộm, nhìn trong mắt có chút hả hê.

Giang Triết thở dài một hơi, mới vừa rồi cô nhất định là muốn chết rồi, mặc dù anh đã thả chậm động tác.

Anh ôm cô, tay từng cái từng cái vỗ vào lưng Giang Thiển, mãi cho đến khi cả hai cùng tiến vào giấc mộng.

*

Giang Thiển khi tỉnh lại, Giang Triết đã không còn ở đây.

Trên tủ đầu giường có để một tờ giấy, phía trên kia có một hộp thuốc.

Giang Thiên hơi sùng sốt, cuối cùng xuống giường.

Cô gọi điện thoại cho Lý Thanh Hàng, một giờ sau, Lý Thanh Hàng xuất hiện ở biệt thự.

“Cảm ơn.”

Cô thấp giọng nói, sau đó khoác lên cánh tay Lý Thanh Hàng, cùng rời khỏi biệt thự.

Cô biết, mặc dù cô vẫn ở thành phố này, nhưng mà từ nay về sau, cơ hội để đến chỗ này càng ngày càng ít, nếu như không phải vì lần phẫu thuật này, cô cũng sẽ không xuất hiện ở nơi này.

Vốn là muốn Giang Triết đưa đi, nhưng mà những lời từ biệt kia làm thế nào cũng không thể nói ra trước mặt Giang Triết được.

Cô để lại cho Giang Triết một tờ giấy, phía trên chỉ có mấy chữ, “Thân ái, tạm biệt!”.

Cô biết anh sẽ hiểu ý của cô.

Cô và anh chỉ có thể là anh trai – em gái.

*

Cuộc sống của Giang Thiên dần trở lại bình thường, cô bắt đầu đi học lại.

Sau khi Giang Thiên đi mấy ngày, Giang Triết liền phái mấy hộ vệ tới đây, chính anh cũng không xuất hiện, nhưng mà bị Giang Thiên đuổi về, chỉ giữ lại hai người.

Cô hết thảy muốn bắt đầu lại từ đầu, bắt đầu lại lần nữa những ngày không có Giang Triết, mặc dù, cô biết mình nói những lời này thật sự là quá khôi hài, cô sống trong nhà của Giang Triết, sai bảo người của Giang Triết, dùng tiền của Giang Triết, vậy mà còn muốn liều mạng vạch rõ tất cả quan hệ với Giang Triết.

Cô rất ít khi ra ngoài, trừ cùng Lý Thanh Yếu hoặc Lý Thanh Hàng, thỉnh thoảng ba người sẽ đi giao du.

Cô tựa như đã quên mất cuộc tình ái đã từng đục khoét tâm can cô kia.

Sau ngày hai người chia tay, Giang Triết cũng không đến tìm Giang Thiên lần nào.

Lý Thanh Yếu thỉnh thoảng nói đến, cảm thấy rất kỳ quái.

“Giang Thiên, trên cái thế giới này cậu và anh trai cậu là kỳ quái nhất, rõ ràng là quan tâm nhau làm sao lại không gặp.”

Khi đó Giang Thiên đang để cho Lý Thanh Yếu pha trà, Giang Triết mới bảo A Đức cầm mấy hộp trà mới đến cho cô.

Nghe được câu này, tay của cô khẽ run, chén nước nóng kia liền dội lên tay Giang Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 156: Thân ái. Tạm biệt! (2)

Editor: June_duahau

Vì là nước sôi vừa rót, Giang Thiên bị bỏng, ly trà trong tay lập tức rơi xuống đất, chia năm sẻ bảy vỡ tung tóe.

Lý Thanh Yếu quay đầu, sắc mặt đại biến, khi cô chạy tới, sắc mặt đã tái nhợt, cả người Giang Thiên khẽ run cơ hồ muốn ngã.

Nhưng mà, suy nghĩ một chút, mắt lúc này thì có ích lợi gì.

Vội vàng cầm tay kia thả vào vòi nước một lần lại một lần xối nước vào, vừa lấy điện thoại di động ra gọi cho Lý Thanh Hàng, cuối cùng mới nhớ tới hôm nay Lý Thanh Hàng có mở phiên tòa, vẫn đang trong thời gian làm việc.

“Làm sao bây giờ?”.

Lý Thanh Yếu nhìn cái tay Giang Thiến, phía trên bắt đầu xuất hiện vết phồng rộp nước, vết phồng rộp đỏ như thế trên cánh tay mềm mại đặc biệt nổi bật.

“Tại sao lại cho người giúp việc nghỉ? Tại sao mình lại muốn pha trà uống?”. Thật muốn chết, Lý Thanh Hằng trước khi đi đã dặn đi dặn lại, không nghĩ tới mình lại gây ra họa.

Đĩ nhiên vì một chuyện như vậy không thể gọi 120*, nếu không ra ngoài sẽ bị người ta mắng cho.

(120*: gọi xe cấp cứu, tương tự 115 ở Việt Nam).

Lý Thanh Yếu như kiến bò trong chảo, đoạt lấy điện thoại của Giang Thiến gọi cho Giang Triết.

Cái con nhỏ này, người liên lạc sao ít vậy, danh bạ chỉ lưu 4 số, tên Giang Triết xếp trên đầu.

“Không được gọi.”

Mặt Giang Thiến vốn đã trắng bạch, giờ không còn chút huyết sắc nào.

Ngón tay Lý Thanh Yếu đã sớm ấn nút gọi, bên kia nhạc chờ chậm rãi vang lên.

Giang Thiến gắt gao cắn môi mình, ngăn người nhìn bọt nước trên tay.

Không nghĩ tới Giang Triết bên kia cũng không nghe điện thoại.

“Kỳ lạ, sao lại không nghe điện thoại?”.

Vừa nghỉ ngơi, vừa để điện thoại bên tai xuống, quay đầu, không đành lòng nhìn về mặt của Giang Thiến.

Vừa muốn đem trà lại, điện thoại di động lại bắt đầu đổ chuông.

Lý Thanh Yếu nhìn Giang Thiến một cái, nhấn nút nghe.

“Thiến Nhi.” Âm thanh nhu hòa trầm thấp cứ như vậy truyền đến bên tai.

“Khụ, Giang tiên sinh, tôi là bạn của Giang Thiến, Lý Thanh Yếu!”.

Giang Triết hiển nhiên với cái tên Lý Thanh Yếu này vô cùng quen thuộc, hộ vệ mang tới nhật ký ghi chép việc làm hằng ngày của cô, Lý Thanh Yếu là cái tên xuất hiện nhiều nhất.

“Cái đó, Giang tiên sinh, thật xin lỗi, tay Giang Thiến bị thương.”

“Ba” một tiếng, không biết bên kia xảy ra chuyện gì, sau đó có âm thanh huyền não truyền đến. Giọng nói hỗn loạn: “Giang tổng, không được, anh còn chưa truyền xong đâu.” Sau đó rất nhanh điện thoại bị cúp.

Lý Thanh Yếu giờ điện thoại nhìn Giang Thiến, “Hình như có chút kỳ quái”. Cô chỉ có thể nói như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yếu: Chi Yếu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 157: Thân ái, tạm biệt! (3)

Lý Thanh Yếu thật không ngờ, chỉ 10 phút sau, Giang Triết đã xông vào chỗ ở của Giang Thiến.

Nhìn anh rất chặt vật, thậm chí khuy áo khoác còn chưa cài chỉnh tề, hơn nữa nhìn qua anh hết sức tiêu tụy, râu ria hình như đã nhiều ngày không cạo rồi.

Hai người Giang Thiến và Lý Thanh Yếu ngạc nhiên, Lý Thanh Yếu lại càng thấy kỳ lạ, mọi chuyện của Giang Thiến anh tựa như nắm rất rõ ràng, đó là ý nghĩ hiện ra trong đầu cô lúc này, bởi vì lúc này trong điện thoại cô không có nói Giang Thiến ở chỗ nào.

Mà Giang Thiến chỉ sững sờ nhìn Giang Triết như vậy, hai người đã cách một thời gian dài không gặp mặt, dài tới nỗi Giang Thiến cũng không biết đã bao lâu rồi, có lẽ là mấy tháng, có lẽ là vài năm.

“Tay em bị làm sao?” Giọng anh hơi run, không biết vì sao, sắc mặt của anh cũng tái xanh.

“Không có việc gì, chỉ bị bỏng nước sôi thôi!”

Giang Thiên hơi chua xót, thậm chí cảm thấy mình không phát ra tiếng.

Giang Triết kéo tay Giang Thiên qua, mảy gắt gao cau lại, sau đó lập tức kéo cô đi.

Lý Thanh Yếu liền cầm lấy túi xách của Giang Thiên vội vàng đuổi theo, nhân tiện tìm chìa khóa trong nhà.

Nha đầu Giang Thiên kia, thấy Giang Triết liền bay mất hồn, chỉ biết ngoan ngoãn đi theo anh ta, mắt thì nhìn chăm chú Giang Triết.

Lý Thanh Yếu hơi thờ dài, ai nói hai người họ không kỳ quái?

Rõ ràng rất yêu như thế, ngay cả người ngoài chỉ cần nhìn theo ánh mắt của hai người họ là có thể biết được, nhưng mà, lại cứ muốn giả vờ không quan tâm đến nhau, thậm chí là cắt đứt quan hệ.

Giang Triết vội vàng nhét Giang Thiên vào trong xe, Lý Thanh Yếu vừa mới đuổi kịp, A Đức liền ngăn lại.

“Lý tiểu thư, xin ngồi ở phía sau đi.”

Lý Thanh Yếu nhìn hai người phía trước không coi ai ra gì, gật gật đầu.

Lý Thanh hàng, tên gốc này, anh có dụng tâm cũng vô dụng, giữa hai người kia căn bản không ai có thể xen vào.

Lý Thanh Yếu ngồi vào chiếc xe phía sau, phía trước là xe của Giang Thiên và Giang Triết, chiếc xe kia chạy rất nhanh, Giang Triết đang không ngừng sắp xếp nơi đến, Lý Thanh Yếu nghĩ.

Lúc Lý Thanh Yếu tới được bệnh viện, Giang Thiên đã được xử lý ổn thỏa, bị băng bó đầy như vậy.

Lý Thanh Yếu muốn cười.

Tâm tư Giang Thiên căn bản không có đặt trên người Lý Thanh Yếu, cô chỉ cuối đầu nhìn Giang Triết.

“Anh, em đi đây.”

Giang Triết gật gật đầu, vẻ mặt khản trương đã ban đầu biến mất không còn tăm hơi, biểu tình trên mặt lúc này là vô cùng lạnh nhạt.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yếu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 158: Thân ái, tạm biệt! (4)

Lý Thanh Yếu thờ dài trong lòng, lại giả vờ làm cái gì không biết.

Bên cạnh vang lên tiếng bước chân vội vàng cấp bách, sau đó có một làn gió thơm mát lướt qua bên người!

“Giang Triết, không phải anh đang truyền nước biển sao? Làm sao lại qua đây rồi hả?”

Thanh âm nũng nịu của cô gái nhỏ kia, cùng với dáng vẻ nôn nóng vội vàng vừa rồi hoàn toàn khác biệt.

Sắc mặt Giang Thiên ngay lập tức trắng bệch, ánh mắt của cô cố gắng rơi trên cánh tay của cô gái nhỏ đang khoác trên tay Giang Triết.

“Anh, anh không khỏe sao?”

Trời mới biết, cô đã phải cố gắng kiềm chế bao nhiêu mới có thể bình ổn được tâm tư cuồng loạn của mình.

Anh...anh.....bị bệnh sao?

“Không sao.”

Giang Triết nhàn nhạt trả lời, không chút để ý kéo cánh tay cô gái kia khỏi tay mình.

Chỉ là cô gái kia không cho Giang Triết cơ hội tránh thoát, lại quẩn lầy.

Giang Triết cắn răng im lặng, trên mặt hơi không vui, nhưng mà, không có gạt tay ra nữa, để tùy ý cô gái kia quẩn lầy mình.

“Anh...chẳng lẽ anh không giới thiệu cho em...?”

Mỗi một chữ dường như được nặn từ trong thân thể ra, rất muốn khóc, nhưng lại cứ muốn hung hăng mà cười với người đối diện.

“A...thì ra cô là Giang Thiển, thường nghe nói cô là người nhu thuận thông minh đáng yêu, hôm nay được gặp, quả nhiên là như vậy. Tôi vẫn luôn muốn Giang Triết đưa tôi đi gặp cô, nhưng mà, người này quả không biết thương tiếc bản thân mình, cũng không biết xảy ra chuyện gì mà không ngừng hành hạ chính mình, cô xem, đã là ngày thứ năm truyền nước biển rồi, hôm nay không biết vì sao lại chạy đi.”

“Đỗ Hân Lệ”.

Là Giang Triết lên tiếng, mang đậm ý cảnh cáo.

Đỗ Hân Lệ cười khê, “Cô xem, mới nói có vài câu, anh ấy lại không vui rồi.”

Đỗ Hân Lệ nhìn Giang Thiển cười.

Sắc mặt Giang Thiển ngày càng trắng xanh, chỉ thấy trong đầu ngày càng loạn.

Mình và anh trai chẳng lẽ thật sự tách ra lâu như vậy sao? Làm sao ngay lập tức có quan hệ với bạn gái vô cùng thân thiết như vậy rồi hả?

“Đỗ Hân Lệ.”

Sắc mặt Giang Triết âm trầm đáng sợ, anh quay đầu nhìn Lý Thanh Yếu.

“Phiền cô chăm sóc tốt cho em gái tôi.”

Nói xong, mang theo một nhóm người phía sau rời đi.

Lý Thanh Yếu có chút nghe không rõ câu nói vừa rồi của Giang Triết.

Rõ ràng Giang Thiển đã có hộ vệ bên cạnh, lại còn muốn cô chăm sóc cô ấy?

Thôi, vẫn không nên nghĩ tới thì hơn, quay đầu, lại phát hiện Giang Thiển đang ‘thất hồn lạc phách’ đứng ở đó, ánh mắt nhìn chăm chú hướng Giang Triết vừa rời đi.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yếu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 159: Thân ái, tạm biệt! (5)

Editor: June_duahau

Bởi vì sợ có lỗi với sự giao phó của Giang Triết, cho nên tới tận khuya Lý Thanh Yếu vẫn chưa về nhà, mà còn kiên quyết không chịu về.

Quả thật, ngày đó tâm tình Giang Thiển kém đến cực điểm.

Thời gian trước, thân thể Giang Triết vẫn rất tốt, ngay cả cảm lạnh thông thường cũng không có, làm sao mà ngay lập tức phải truyền nước biển, mà còn truyền trong vài ngày.

Cô thông thả đi qua lại trong phòng khách, khiến cho Lý Thanh Yếu rốt cuộc không thể nhịn được nữa.

“Chị hai à! Rốt cuộc cậu muốn thế nào, muốn làm gì, cầu xin cậu đừng có lắc lư trước mặt tớ có được không?”

Giang Thiển hình như không nghe thấy, chỉ là cô chợt cảm lấy túi xách trên sofa, rồi chạy xông ra ngoài, tốc độ nhanh khiến người ta phải tặc lưỡi.

Là chính mình muốn đòi tách ra với anh, nhưng mà, anh vẫn là anh trai của cô không phải sao? Chẳng lẽ anh trai bị bệnh, làm em gái không nên tới thăm một chút hay sao?

“Này, chờ tớ một chút”.

Lý Thanh Yếu lớn tiếng kêu, cuối cùng lúc cửa xe đóng lại, chen lách chui vào.

Giang Thiên không biết Giang Triết đang ở đâu, nhưng vệ sĩ bên cạnh cô chắc chắn biết.

Mấy phút đồng hồ sau, Giang Thiên xuất hiện trước mặt Giang Triết.

Giang Triết đang ngồi trên giường bệnh, trên đầu gối đặt chồng tài liệu, đầu hơi ngửa, mắt cũng gất gao khép lại.

Lâm Mẫn ngồi bên giường, cẩn thận nhìn sắc mặt Giang Triết đang đọc tài liệu trong tay.

Bên cạnh là Đỗ Hân Lệ, cô gái mà Giang Thiên đã gặp qua, cô ấy là bạn gái mới của anh trai.

Về mặt Giang Triết vô cùng mệt mỏi, thậm chí lúc nghe được tiếng mở cửa, cho đến khi Giang Thiên đi vào, anh cũng không mở mắt ra.

“Anh.”

Giang Thiên sợ hãi kêu lên.

Giang Triết đột nhiên mở mắt, tài liệu trên đầu gối ‘bộp’ một tiếng rơi xuống đất.

“Sao em lại tới đây.”

Hít thật sâu, cố gắng để cho âm thanh của mình nghe thật bình thường.

“Đến xem anh thế nào”.

Nếu đổi lại là trước kia, Giang Thiên đã sớm bỏ nhào tới, nhưng mà, bây giờ, dù cho cô có lo lắng thế nào, bất an nhiều bao nhiêu đi nữa cũng chỉ có thể đè ép thật sâu xuống đáy lòng.

Giang Triết phát tay với Lâm Mẫn, ý bảo cô ấy có thể ra ngoài.

Lâm Mẫn nhìn nhìn chồng tài liệu chất cao bên cạnh, có chút bất đắc dĩ, chỉ có thể đứng lên.

Giang Triết ngoắc tay với Giang Thiên.

“Thiên Nhi, tới đây, ngồi bên cạnh anh đi.”

Giang Thiên gật gật đầu, cố gắng bước từng bước đến bên cạnh Giang Triết.

Không biết nên mở miệng thế nào, không biết bình thường anh trai – em gái nên ở chung như thế nào?

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 160: Thân ái, tạm biệt! (6)

Editor: Jun_dauhau

"Làm sao lại để ngã bệnh? Thân thể anh không phải vẫn rất tốt sao?"

"Nha đầu ngốc, thân thể anh không phải muốn là có thể kiểm soát được."

Giang Triết giơ tay lên, vuốt ve đầu Giang Thiên.

"Giang Thiên, cô nên khuyên nhủ anh trai cô thật tốt đi, anh ấy gần đây không biết bị làm sao vậy? Uống rượu như phát điên, cũng không quản người nhà là cô sẽ đau lòng."

Người bên cạnh đột nhiên mở miệng, âm thanh ủy khuất.

Nhiệt tình trong lòng Giang Thiên lập tức bị đóng băng.

"Anh, vậy cũng không đúng."

Lời nói phía sau lại không biết nên đáp lại thế nào, rất nhiều lời muốn nói đang nghẹn lại trong cổ họng, nhưng một câu cũng không nói nên lời.

"Đỗ Hân Lệ."

Giang Triết quay đầu, sắc mặt khê biến, hơi không vui.

"cô hôm nay cực kỳ rảnh rỗi? Công ty không có việc giao cho cô xử lý?"

"Triết, chuyện công ty làm sao có thể so sánh với anh được?"

Đỗ Hân Lệ tiến lên bắt lấy tay Giang Triết, hơi làm nũng.

Nhìn thấy có người làm động tác này như vậy với Giang Triết, trong lòng dâng lên một hồi khổ sở.

Giang Triết nhìn cái đầu bên cạnh mình, cúi thiếu chút nữa là đụng tới mép giường, anh làm sao lại không biết cô đang nghĩ gì.

Anh giống như vô cùng thân thiết mà nắm bả vai Đỗ Hân Lệ.

"Tôi biết, cô rất tốt với tôi."

Ánh mắt anh nhìn cô ấy chứa đầy ôn nhu, khiến cho người ta chìm đắm trong đó.

Giang Thiên chỉ cảm thấy lòng mình như bị dao khoét, lời nói dịu dàng như vậy đã từng chỉ nói với một mình cô, bắt đầu từ lúc nào, anh có thể nói với người phụ nữ khác 'nhu tình mật ý' như vậy.

Sắc mặt cô hơi tái, sau đó đứng dậy.

"VẬY... anh, ngàn vạn lần phải chú ý sức khỏe của mình."

nói xong, Giang Thiên gần như là chạy trốn lao ra khỏi phòng bệnh.

Nhìn bóng lưng cô dần xa, ánh mắt Giang Triết nhanh chóng lạnh băng, sau đó dùng sức hất tay của Đỗ Hân Lệ ra sau.

"Tôi nhớ giữa chúng ta có giao ước."

"Vâng."

Đỗ Hân Lệ cắn cắn môi, "Nhưng mà, đó chẳng phải là do tôi muốn diễn cho giống thêm một chút sao? Có như vậy Giang Thiên mới tin là thật."

Giang Triết dường như không nghe thấy.

Anh mất hồn nhìn ra bên ngoài cửa sổ.

Từ sau ngày Giang Thiên rời đi, anh cả ngày làm bạn với rượu.

Lâm Bản từng không dưới một lần khuyên anh, nói, nếu vẫn cứ kiên trì như vậy, sẽ có ngày nhất định chết vì say rượu, thật ra, Giang Triết biết rất rõ ràng, nhưng anh không cách nào khống chế bản thân mình.

*

Sau khi Giang Thiên về đến nhà, tâm tình vẫn buồn phiền không vui.

Giang Triết nhìn Đỗ Hân Lệ ánh mắt thỉnh thoảng lại lắc lư trước mắt mình.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 161: Thân ái, tạm biệt!

Mấy ngày nay, Lý Thanh Hàng quả thật bận ngập đầu, hết vụ án này đến vụ án kia.

Chỉ cần có thời gian rảnh rỗi, liền lấy điện thoại cầm tay ra gọi điện thoại cho Giang Thiển, mặc dù mỗi lần bên kia đều thờ ơ lặp lại một điệp khúc: ‘Dạ’, ‘Vâng’, ‘Được’.

Sau khi Giang Thiển tới phòng bệnh gặp Giang Triết, trên đường trở về thì nhận được điện thoại của Lý Thanh Hàng.

“Nha đầu, em đang làm gì vậy?”

“Dạ.”

May mà Lý Thanh Hàng cũng đã quen với kiểu ‘hỏi một đằng trả lời một nẻo’ của Giang Thiển.

“Ở trên xe?”

Giang Thiển không biết làm sao Lý Thanh Hàng lại luyện được đôi tai nhạy như vậy, tựa như bất kể mình làm chuyện gì, đều bị anh ta đoán được rất chuẩn xác.

“Anh muốn nói gì à?”

Nghĩ tới đây, âm thanh của Giang Thiển đã không còn dễ nghe như vậy rồi.

“Mệt quá. Muốn nghe giọng nói của em một chút, nhưng mà, hôm nay tâm trạng của Giang Thiển nhà ta không được tốt lắm.”

“Này.”

Giang Thiển hơi tức giận.

Người này gần đây không biết bị làm sao vậy, thích dùng một số từ xưng hô gọi Giang Thiển lung tung lộn xộn hết cả lên, ví như nha đầu, ví như tiểu Thiển Thiển, lại ví như cô nhóc, dù sao chỉ cần anh ta thấy cái gì thuận miệng thì sẽ xưng hô với mình cái đó.

Giang Thiển đã từng kháng nghị nhưng không có hiệu quả, vì thế cũng luyện thành thói

quen.

Chẳng qua hôm nay tâm trạng không tốt.

“Tiểu Thiển xinh đẹp, nói cho anh trai biết em có chuyện gì vậy?”

Đang chờ Lý Thanh Hàng xui xẻo, hôm nay Giang Thiển cực kỳ miễn cảm với hai chữ ‘anh trai’ này, sau khi anh ta vừa nói ra cái từ này, liền cúp điện thoại.

Có chút khó hiểu khi cú điện thoại này bị ngắt.

Cho nên Lý Thanh Hàng tưởng rằng đường dây kết nối bị trục trặc, liền bấm số Giang Thiển gọi lại, nhưng Giang Thiển vẫn không nhận máy, lần này Lý Thanh Hàng đã nhận ra có thể mình nói sai rồi.

“Điện thoại của anh trai ư?”

Giang Thiển nhắm mắt lại, không nói câu nào.

Mãi cho đến khi về tới nhà, cô cũng không nói câu nào.

Lúc ăn cơm tối, Lý Thanh Hàng vội vàng chạy về.

Có hẹn với vài đối tác, nhưng thật sự lo lắng cho Giang Thiển, nên đã thoái thác toàn bộ.

Lúc người giúp việc mở cửa cho anh, liếc mắt nhìn Giang Thiển đang ngồi trên ghế salon, Lý Thanh Hàng liền hiểu ra, sở dĩ Giang Thiển có bộ dáng này, chỉ có liên quan đến một người, đó là Giang Triết.

“Buổi tối, đi xem phim đi.”

“Anh, em không muốn làm bóng đèn.”

“Hà, hình như không ai mời em cùng đi.”

“Anh, anh đúng là có người yêu không cần em gái.”

Lý Thanh Yếu bất mãn kháng nghị.

Chương 162: Thân ái, tạm biệt!

“Sau này anh của em cũng sẽ được hưởng đãi ngộ như thế.”

“Hừ, đó là đương nhiên, cái này gọi là có thù phải báo.”

Giang Thiển nhìn hai người bên cạnh càng đấu càng cao hứng kia, hiểu rõ thật ra thì nên để cho mình vui vẻ một chút.

Chẳng qua, đối với chuyện đi xem phim, cô thật sự chẳng có hứng thú gì.

“Cậu không đi sao? Không đi sẽ hối hận. Minh vốn định giới thiệu với cậu món điểm tâm ngày hôm nay”.

Giang Thiển cười cười chưa sót, hôm nay tâm trạng cô không tốt, dù cho có bao nhiêu đồ ăn ngon, cô cũng không có hứng thú gì cả.

Lý Thanh Hàng cũng không nói gì, chỉ yên lặng nhìn Giang Thiển.

“Nha đầu, vui vẻ lên.”

Anh rót cuộc cũng mở miệng, nhiều ngày trôi qua như vậy, anh gần như là dính bên người Giang Thiển, nhưng mà, bất kể anh có cố gắng như thế nào, giữa cô và anh vẫn chẳng có chút khởi sắc nào.

Anh nghĩ mình nên chuẩn bị tâm lý, đây là một cuộc chiến lâu dài.

Bữa tối này chẳng vui vẻ gì, không có người nào mở miệng nói chuyện, Giang Thiển ăn rất ít, Lý Thanh hàng nhìn cô, thật lâu, chỉ có thở dài.

Tại sao dù mình cố gắng như thế nào, cũng không thể chiếm được trái tim cô.

Tâm trạng không vui vẫn kéo dài mấy ngày sau đó, mãi đến khi trời quang mây tạnh.

Trải qua một thời gian dài như vậy, Giang Thiển cảm thấy được tâm tư của mình đã trở nên mù mịt, hôm nay, thời tiết đột nhiên nắng ráo, vì thế Lý Thanh Hàng đề nghị đi ra ngoài một chút.

Vốn Lý Thanh Yếu sẽ đi cùng, chỉ là cô nàng lại cảm thấy hứng thú với một vị sư huynh ở phòng thí nghiệm, liền quán lấy vị sư huynh kia rồi.

Vì có thể dành thời gian đi cùng Giang Thiển, Lý Thanh Hàng đã cố ý dằn ra nửa ngày, Giang Thiển cũng không tiện từ chối.

Lý Thanh Hàng chọn được đường dành cho người đi bộ, thời tiết thế này, đi trên đường, ánh mặt trời chiếu lên người, không biết có bao nhiêu thoải mái dễ chịu.

So với mấy hôm trước, sắc mặt Giang Thiển đã hồng nhuận hơn một chút, tuy nhìn qua vẫn có vẻ rầu rĩ không vui, nhưng ít ra mỗi lần Lý Thanh Hàng nói chuyện với cô, anh cũng không để lộ sắc mặt trước cô.

Hai người chậm rãi đi trên đường, kỳ thật cũng không định mua thứ gì, nhìn cô gái nhỏ ăn mặc, trang điểm xinh đẹp đi qua bên mình, bản thân liền cảm thấy vui vẻ.

Kỳ thực, đường phố này có vẻ hơi dài, bởi vì mặt đường rộng lớn, cho nên có rất nhiều người thích đến chỗ này đi dạo.

Hai bên đường đều là những tòa nhà cao chót vót, bên trong bày đủ loại hàng hóa rực rỡ.

Lý Thanh Hàng chậm rãi đi bên cạnh Giang Thiển, trên người cô có một mùi hương như có như không, làm cho người ta say mê.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **www.EbookFull.Net**.

Chương 163: Thân ái, tạm biệt! (9)

Bên kia không biết làm gì lại đang lặng lẽ đốt pháo hoa, Lý Thanh hàng đột nhiên cảm thấy đó là một bức tranh xinh đẹp biết bao.

Nếu có thể, anh chỉ muốn cứ như vậy đi bên cạnh Giang Thiển.

Hai người rất ít nói chuyện, thỉnh thoảng có một đôi tình nhân đi qua bọn họ, họ cười nói tự nhiên, khiến cho khóe miệng Giang Thiển khẽ giương lên.

Lý Thanh Hàng nghiêng đầu nhìn Giang Thiển, ngón tay hết co lại duỗi, duỗi lại co.

Đường dành cho người đi bộ được chia làm hai khu vực, khu vực trước mặt là dành cho người dân có thu nhập trung bình, những thứ đồ bình thường, giá có vẻ thấp.

Khu vực phía sau thuộc về những kẻ có tiền, một bộ trang phục đơn giản cũng có giá mấy ngàn, thậm chí trên vạn.

Trước kia Giang Thiển rất ít khi đến đây đi dạo, quần áo của cô từ trong ra ngoài đều là Giang Triết sắp xếp.

Còn chưa tới mùa, Giang Triết đã cho người mang rất nhiều quần áo tới.

Cho dù hiện tại hai người đã chia tay, không ở chung một nhà, nhưng mấy hôm trước Giang Triết đã cho người mang quần áo mùa xuân đến cho cô.

Cho nên, Giang Thiển đối với nơi này tương đối hiếu kỳ, vì thế, liền muốn Lý Thanh Hàng tiếp tục đi về phía trước.

Lý Thanh Hàng vốn câu còn không được, vừa nghe Giang Thiển nói như vậy, vội vàng đưa cô đi về hướng đối diện phía sau một đoạn.

Đi được nửa đường, bước chân của Giang Thiển đột nhiên dừng lại, sắc mặt cũng trở nên bi thương, ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm phố đối diện.

Lý Thanh Hàng cảm thấy có gì đó không đúng, vội vàng quay đầu, chỉ thấy đối diện rõ ràng là Giang Triết đi cùng một cô gái.

Đây là lần đầu tiên kể từ hôm Giang Thiển chạy trốn khỏi bệnh viện, cô gặp lại Giang Triết.

Tuy về sau cô có gọi qua điện thoại vài lần, cũng biết Giang Triết sớm đã đi làm, nhưng mà nhìn thấy anh ở đây, tâm tình cô cũng không biết có mùi vị gì nữa.

Anh bây giờ dường như gầy đi rất nhiều, cằm nuôi một đám râu ria.

Từ lúc nào anh bắt đầu thích để râu ria như vậy, anh vốn rất ghét nhưng thứ này mà, mỗi buổi sáng trước khi đi làm đều phải cạo râu thật sạch không còn một mảnh.

Người kia chắc là Đỗ Hân Lệ rồi, khoác áo choàng màu vàng, xinh đẹp động lòng người như vậy, nhìn từ xa, như vậy mới đúng là một đôi trai tài gái sắc...

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 164: Thân ái, tạm biệt! (10)

Editor: June_duahau

Giang Thiển không khỏi có chút khổ sở.

Cô nhìn anh, không dám bước đi tiếp, anh nhìn cô, cũng không bước tiếp.

Anh và cô xa xa nhìn nhau, chẳng qua là thâm tình mà nhìn nhau.

“Anh trai em, qua đó chào hỏi chứ!”

“Không.”

Giang Thiển lắc đầu xoay người dời đi.

Cô nhìn thấy anh và cô gái kia ở cùng một chỗ, anh luôn coi trọng hình tượng của mình trước mặt công chúng, anh cũng đã từng nói với cô, nếu có một ngày anh và một cô gái nắm tay nhau xuất hiện trước mặt công chúng, thì chắc chắn cô bé kia là người anh yêu.

Lúc anh nói câu nói kia ánh mắt đọng đầy tình cảm, thế cho nên Giang Thiển vẫn hi vọng một ngày kia chính cô có thể cùng Giang Triết nắm tay nhau

nhàn nhả đi trên đường này.

Nghĩ tới đây, trong lòng cô cảm thấy bế tắc giống như bị thứ gì đó chặn lại, làm cho cô khó có thể hô hấp.

Anh, người thân yêu nhất của em, chúng ta thật sự phải như thế này sao, anh, thân ái, tạm biệt... tạm biệt.

Một tiếng lại một tiếng lặng lẽ thốt ra ở trong lòng, nước mắt bất tri bất giác cứ thế tuôn rơi.

*

Thời điểm tin mới xuất hiện, mọi người đều đã xôn xao cả lên, tiêu đề trên đó đều là: Nghe nói, Tổng giám đốc Minh Đế gần đây có chuyện vui.

Thành phố A chỉ có một Minh Đế, Minh Đế chỉ có một tổng giám đốc, đó chính là Giang Triết.

Trên mặt báo kia có viết một bài rất dài miêu tả Tổng giám đốc Minh Đế cùng Đỗ Hân Lệ tay trong tay đi dạo mua sắm.

Trên đó còn mô tả rất chi tiết Tổng giám đốc Giang cẩn thận tỉ mỉ chọn quần áo cho bạn gái như thế nào.

Phía sau còn kèm theo một tấm ảnh, hai người nhìn nhau đắm đuối đưa tình.

Phóng viên nói, thật không ngờ vận may của mình tốt như vậy, lại có thể bắt gặp được chuyện này, nhìn Giang tổng mặt mày tươi tỉnh, vì vậy đánh bạo hỏi chuyện tốt của hai người khi nào thì thành.

Giang tổng mỉm cười không nói, cùng bạn gái nhìn nhau một lúc sau, rồi cuộc trả lời: “Chuyện tốt có thể là sắp rồi.”

Tất cả ‘giai nhân’ phấn hồng của thành phố A đều thờ dài một hơi, bất kể đi tới đâu, mọi người đều bàn tán về chuyện này.

Không thể tránh khỏi, Giang Thiển đương nhiên cũng biết.

Lúc cô đi siêu thị thì nghe được người khác nói, khi đó chỉ cảm thấy lòng mình nặng trĩu, vì thế, gần như ngay lập tức đi tới cửa hàng bán báo, run rẩy lấy tiền ra. Cô nói liên tiếp mấy lần, chủ tiệm bán báo mới nghe rõ.

“Đã muộn, mới sáng sớm mọi người cũng giống như cô vậy, sớm bán hết rồi. « Chương sau

Bạn đang đọc truyện trên website Webtruyen.com

Nếu bạn thấy thích hãy nhấn like: Bình luận

Đừng nhập

Lời bình giới hạn từ 15 đến 500 ký tự. Số ký tự: 0

Họ tên Email + =

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 165: Khóc trong im lặng.

Giang Thiển đứng tại đó, nước mắt cuộn cuộn rơi xuống.

Chính mình cũng không biết tại sao muốn khóc.

Hộ vệ bên cạnh luống cuống tay chân, muốn an ủi lại không biết nên làm thế nào.

Chủ tiệm bán báo cùng thò đầu ra.

“Cô gái à, tổng giám đốc là tốt, bất chúc câu nói của con gái nhà tôi là trẻ tuổi, đẹp trai, nhiều tiền. Nhưng như thế cũng không phải bất kỳ ai cũng có thể xứng với người như vậy, tôi xem cô Đỗ tiểu thư kia ‘nhất cử nhất động’ đều có vẻ là tiểu thư khuê các, cũng chỉ có người như vậy mới có thể xứng đôi với Tổng giám đốc.”

Nghe được câu nói này, Giang Thiển càng khóc dữ dội hơn.

Bốn phía đều đã có người lui tới, có người còn tới hỏi thăm, rốt cuộc là có chuyện gì xảy ra.

Ông chủ tiệm bán báo kia cũng thấy luống cuống, vội vàng lấy ra một tờ báo, vòng qua trước mặt Giang Thiển.

“Cô gái, cần gì phải như vậy chứ. Đây, tờ báo này vốn giữ lại cho con gái tôi, giờ cho cô. Hazz, thanh niên thời nay mà, sao lại luôn mơ mộng những thứ không thực tế như vậy chứ?”

Giang Thiển nhận lấy tờ báo, trên đó là khuôn mặt tuần tú, đôi mắt sáng ngời của Giang Triết.

Đỗ Hân Lệ cũng là một bộ dáng nói cười vui vẻ.

Trên ảnh chụp, ngón tay hai người đan chặt vào nhau, đây không phải là biểu hiện hai người bên nhau rất tốt hay sao.

Nước mắt một giọt lại một giọt rơi trên trang báo kia.

Giang Thiển vẫn cho rằng hiện tại hai người tách ra, nhưng sẽ có một ngày họ sẽ hai người bọn họ sẽ cùng nhau ở chung một chỗ, nhưng mà, tấm hình trước mắt này, có phải hay không đang nhắc nhở cô, anh và cô thật sự đã kết thúc rồi, thật sự cứ như vậy thôi.

“Giang Thiển, em ở đây làm cái gì?”

Là Lý Thanh Hằng, anh vừa vặn đi qua chỗ này.

Giang Thiển ngẩng đầu, nước mắt lưng tròng nhìn Lý Thanh Hằng.

“Anh ấy không cần em nữa.”

Lý Thanh Hằng nhìn tấm hình kia, thâm sâu thở dài.

Anh vươn tay, bàn tay to lớn bao lấy bàn tay nhỏ xinh của Giang Thiển.

“Anh ta không cần em, anh sẽ cần em.”

Anh nắm tay cô, giống như nắm tay một cô gái bị lạc đường.

Đề cô ngồi vào trong xe, đưa tay lau nước mắt cho cô.

“Giang Triết đã tìm được một người tốt, em nên vui về chứ?”

Anh khẽ thủ thỉ an ủi cô.

Tuy vẫn hi vọng Giang Triết có thể tìm được cho mình một cô gái tốt, như vậy anh mới có cơ hội đi vào lòng Giang Thiển, nhưng mà nhìn Giang Thiển đau lòng, vậy mà trong lòng vẫn mơ hồ âm ỉ đau đớn, thà rằng để cô vui vẻ mà cười.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 166: Chỉ muốn vì cô tùy hứng một lần.

Thật ra thì hôm nay là ngày mở phiên tòa, cho tới trưa đã xếp đầy chật hai vụ án.

Lý Thanh Hằng có lúc thậm chí chán ghét công việc của mình, mặc dù ban đầu đó là sự lựa chọn của anh.

Tựa như giờ phút này, rõ ràng muốn ở bên cạnh cô, trêu chọc cô vui vẻ, nhưng mà, điện thoại bên kia cứ gọi hết lượt này đến lượt khác.

Giang Thiển vẫn cúi đầu ngồi bên cạnh vị trí lái, đã ngừng khóc, nhưng mà, tâm trạng rõ ràng không tốt, ngồi ở đây nhưng lại không biết đang nghĩ gì.

"Anh đi với em đi dạo một chút?"

Giang Thiển lắc đầu.

Đây là lần đầu tiên Giang Triết ra mặt tuyên bố chuyện tình của anh và người yêu, nói không chừng gần đây anh thăng quan tiến chức rất thuận lợi, có khi nào mình đi ra ngoài sẽ đụng phải anh không.

"Vậy em muốn làm cái gì? Anh đi cùng em có được không?"

Lý Thanh Hàng tiếp tục hỏi.

Điện thoại di động lại bắt đầu vang lên, Lý Thanh Hàng đột nhiên buồn bực, lập tức tắt máy.

Chuyện bốc đồng như vậy, đây là lần đầu tiên Lý Thanh Hàng làm.

Anh không còn là đứa trẻ mười bảy mười tám tuổi vắt mũi chưa sạch, anh làm việc từ trước tới nay luôn thận trọng, đây cũng là nguyên nhân anh nhận được nhiều vụ án như vậy, rất nhiều người tình nguyện xếp hàng dài, đơn giản chỉ muốn được anh giúp đỡ.

Nhưng mà, hôm nay nhìn Giang Thiển trước mặt mình đau lòng muốn chết, anh thật rất muốn mình tùy hứng một lần, vì người phụ nữ mình yêu tùy hứng một lần.

Cái thế giới này nếu không có mình, nó vẫn xoay tròn, nhưng mà, nếu giờ phút này, nếu mình không ở bên cạnh Giang Thiển, những thống khổ chất chứa trong lòng cô sẽ vĩnh viễn không thể giải tỏa được.

Anh đột nhiên nghĩ tới một nơi rất tốt, ngồi vào ghế lái.

"Lý tiên sinh, xin hỏi anh định mang tiểu thư đi đâu?"

Là hộ vệ, anh ta rốt cuộc cũng không yên lòng.

"Nếu như anh không yên tâm, có thể đi theo tôi."

Lý Thanh Hàng nói xong, khởi động xe, hướng về phía trước chạy đi.

Giang Thiển vẫn cúi đầu, căn bản cũng không nhìn đường phía trước.

Giờ phút này, tâm tư cô rất rối loạn, đối với cô mà nói, bất kể Lý Thanh Hàng có mang cô tới nơi nào đi nữa, cũng không còn là chuyện quan trọng nữa rồi.

Cho đến khi tới nơi, Lý Thanh Hàng để cô xuống xe, Giang Thiển ngẩng đầu nhìn thấy bốn chữ to trước mặt, không khỏi lạng người.

Cô quay đầu nhìn Lý Thanh Hàng, trong đôi mắt có vài phần không dám tin.

Người phía sau mỉm cười, gật đầu với cô một cái.

Sự thật chứng minh, Lý Thanh Hàng đã chọn đúng nơi đến.

Hôm nay cũng không phải là ngày nghỉ, cho nên người tới khu vui chơi thiếu nhi không nhiều lắm, Giang Thiển lúc đầu còn có chút thờ ơ không để ý đến mà chơi từng trò chơi một, sau càng chơi lại càng hăng.

Cô hăng hái chơi hết trò này tới trò khác.

Càng về sau, dường như đã quên hết tất cả những thống khổ trong lòng, chỉ là lớn tiếng sợ hãi kêu lên.

Lý Thanh Hàng không chơi, anh mỗi lần mua vé cho Giang Thiển xong, sẽ đứng sang một bên nhìn cô.

Anh biết, đứa nhỏ này không phải là cần có người bên cạnh, mà là cần một nơi để phát tiết*.

(Phát tiết*: trút bỏ nỗi lòng)

Mỗi người đều có lúc khó chịu trong lòng, muốn đi vào thung lũng không cần phải có người khuyên giải hay an ủi, mà là, chính bản thân họ phải tự mình tìm ra cách đi như thế nào.

Lúc hai người đi vào đây mới chỉ có hơn chín giờ sáng, nhưng đợi đến khi chơi xong trò chơi cuối cùng đã là hơn năm giờ chiều.

Khi Giang Thiển từ phía trên bước xuống, hai chân như mềm nhũn ra.

"Không được rồi, không được rồi."

Giang Thiển nhìn về phía Lý Thanh Hàng khoát tay, gương mặt phỉếm hồng, trán đầy mồ hôi.

"Tôi cảm thấy mình đã già rồi."

Thế lực đã hoàn toàn cạn kiệt, giống như chỉ có như vậy mới có thể quên được nỗi đau trong lòng kia.

" Vẫn còn là một thiếu nữ trong veo như nước, sao có thể nói mình già được?"

Giang Thiên hình như vẫn chưa thể rời đi, ánh mắt lưu luyến dừng ở phía trên kia không dời.

Lý Thanh Hàng lặng lẽ đứng ở bên cạnh, có lẽ nơi này có lưu lại kỷ niệm khó quên của cô.

"Tôi lúc nhỏ thực ra vô cùng nghịch ngợm, thường chọc cha mẹ tức giận. So với người đó, Giang...Anh trai lại không biết so với tôi hiểu chuyện bao nhiêu."

Giang Thiên nhìn phía trước, ánh mắt dần dần mờ sương.

"Mới lúc đầu, khi tôi làm chuyện xấu, anh đều sẽ thay tôi chịu tội. Nhưng mà, sau này bị ba phát hiện, ông nói, người ngay cả khi mình phạm sai lầm cũng không dám dối mặt, sau này lớn lên thì có ích lợi gì? Cũng chính bắt đầu từ đó, bất kể tôi làm sai chuyện gì, cũng sẽ tới trước mặt ba mình nhận lỗi."

"Thật ra thì ba đối với tôi vẫn rất tốt, nhưng mà mẹ..."

Giang Thiên hơi dừng lại một chút, người đã qua đời, bây giờ lại nói chuyện đúng sai về bà cũng không phải việc cô nên làm.

"Vì vậy, mỗi lần bị phạt đều sẽ oa oa khóc lớn, mỗi khi như vậy, anh trai sẽ mang tôi tới đây. Cho nên, Lý Thanh Hàng, lúc anh mang tôi tới đây, trong lòng tôi hết sức kinh ngạc."

Lý Thanh Hàng khước miệng hơi giương lên, anh cũng không nghĩ tới lại trùng hợp như vậy.

" Tôi mới vừa rồi đều chơi hết mỗi một trò chơi ở đây, thật ra thì..."

Giang Thiên thấp giọng thở dài, lúc ngẩng đầu lên lần nữa, trên mặt đã là nụ cười, "

Thật ra thì tôi đang từ biệt với quá khứ."

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 167: Các người ở chung một chỗ?

Mặc dù chỉ là mấy chữ thôi, nhưng Giang Thiên phải vô cùng khó khăn mới nói ra được.

Lý Thanh Hàng chỉ cảm thấy trái tim mình khẽ run lên, niềm vui sướng ngập tràn đã hoàn toàn bủa vây anh.

Anh thật muốn ôm người con gái trước mắt này, nhưng mà, anh lại miễn cưỡng không thể được mình.

Anh chỉ dùng giọng nói gần như run rẩy hỏi: "Giang Thiên.....Em nói thật sao?"

Lúc này, hoàng hôn đã buông xuống, xung quanh đã trở nên mơ mơ hồ hồ, không nhìn thấy rõ vẻ mặt của Giang Thiên, chỉ thấy cô giầy giụa nhìn sau lưng một chút, sau đó nói: "Đi thôi."

Cô chưa trả lời câu hỏi của Lý Thanh Hàng, cô chẳng qua chỉ đơn giản nói ra hai chữ này, nhưng trong lòng Lý Thanh hàng lại vui sướng tràn trề.

Đúng lúc ấy thì Lý Thanh Yêu gọi điện thoại tới, hỏi Giang Thiên sao còn chưa trở về, hỏi anh trai đang ở đâu, không phải nói hôm nay có mở phiên tòa sao? Tại sao mọi người đang tìm anh khắp nơi.

Hai anh em họ Lý hiện tại coi Giang Thiên giống như gia sản của nhà mình, Lý Thanh Yêu thậm chí hận không thể mỗi ngày đều ở bên cạnh cô.

Giang Thiên liếc mắt nhìn người bên cạnh.

Cô chẳng qua chỉ hướng về phía Lý Thanh Yêu trong điện thoại, 'vân đạm phong khinh' nói: "Về ngay bây giờ."

Cô vẫn chưa trả lời câu hỏi thứ hai của Lý Thanh Yêu, bởi vì cô không biết phải nói như thế nào.

Cô không phải người ngốc, không biết Lý Thanh Hàng đối tốt với mình.

Cho tới bây giờ cô cũng không biết được cảm giác trong lòng đối với người đàn ông trước mắt này là như thế nào.

Có lẽ chỉ là cảm kích, mà cũng chỉ có cảm kích thôi.

Nếu như không có Giang Triết, có lẽ cô sẽ không chút o dự nào mà nhào vào trong ngực của người đàn ông này, dù sao đó cũng là một người đàn ông tốt biết bao. Nhưng mà, không có nếu như, trên cái thế giới này vĩnh viễn sẽ không có nếu như.

Giang Triết, Giang Thiển đau khổ khép đôi mắt lại, ai bảo Giang Triết ưu tú như vậy, ưu tú đến tỏa sáng như Sao trên trời, khiến cho những ngôi sao bên cạnh cũng thấy ảm đạm phai nhạt.

Nhìn hai người cùng nhau bước vào cửa, Lý Thanh Yếu miệng biến thành chữ 'O' thật to.

"Trời ạ, hai người.....hai người.....hai người thế nhưng ở chung một chỗ?"

Cô bị kích động, ngay cả nói cũng không được liền mạch.

Lý Thanh Hằng ném cho em gái mình một ánh mắt "Còn phải hỏi sao", sau đó liền cầm đầu cầm cổ đi vào nhà rửa tay.

Giang Thiển cũng chỉ nhẹ nhàng nhìn Lý Thanh Yếu một cái.

"Giang Thiển, có phải cậu đồng ý làm chị dâu tở rồi hả?"

Lý Thanh Yếu kích động nhào tới trên người Giang Thiển.

Lý Thanh Hằng lúc sau đi ra, cầm điện thoại gọi cho người nào đó, sau khi dặn dò Lý Thanh Yếu ngủ sớm một chút, liền đi ra ngoài.

Hai người hẹn gặp ở quán bar, lúc Lý Thanh Hằng tới nơi, người kia đã đến.

"Thật ngại quá, để Giang tổng chờ lâu rồi."

Giang Triết giờ một cái ly rượu về phía Lý Thanh Hằng, "Vừa lúc ở gần đây, nên đã tới trước."

Đây là lần đầu tiên hai người đàn ông này chính thức ngồi xuống nói chuyện với nhau.

Lý Thanh Hằng thật ra thì có hơi khấn trương, tay của anh dưới bàn nắm thành quả đấm.

Người luôn luôn phải đối mặt với vô số miệng lưỡi lưu loát, đánh thắng bao trận trên tòa, hôm nay đối mặt với người đàn ông này _____ anh trai của Giang Thiển, lại khấn trương vô cùng.

Đúng vậy, giờ phút này Lý Thanh Hằng chẳng qua chỉ coi Giang Triết là anh trai của người con gái anh yêu, là bên nhà mẹ của người con gái anh yêu.

Ngoắc tay gọi nhân viên phục vụ tới, sau đó hai người đàn ông cùng bắt đầu uống rượu.

"Cô ấy hôm nay khóc rất thương tâm."

Lý Thanh Hằng rót cuộc mở miệng, anh thật ra thì biết Giang Triết hẳn đã biết những chuyện này, anh đã từng không chỉ một lần nhìn thấy hộ vệ giờ camera về phía Giang Thiển.

Anh không phải kẻ ngốc, hiển nhiên người này sau lưng cảm thấy hứng thú đối với Giang Thiển.

Quả nhiên, Giang Triết cầm cái ly trên tay hơi dừng lại, sau đó lại giờ lên uống một hơi cạn sạch.

"Ở cùng với cô ấy lâu như vậy, tôi chưa từng thấy cô ấy khóc đến thương tâm như vậy, tựa như đứt gan đứt ruột vậy."

Giang Triết không nói gì, chỉ là tay cầm cái ly khẽ run lên.

Anh biết tất cả, sao anh lại không biết cơ chứ.

Thời điểm hộ vệ gọi điện thoại cho anh, phản ứng đầu tiên là muốn chạy tới ngay bên cạnh Thiển Nhi của anh, ôm cô vào trong ngực anh.

Nhưng mà, chuyện này là do anh đạo diễn, nếu như không qua được ngày hôm nay, tất cả sẽ thất bại hoàn toàn.

MV rất nhanh thì gửi tới, khi Giang Triết nhìn thấy Giang Thiển ở bên đường lo lắng thống khổ như vậy, anh thật muốn buông tha tất cả.

Anh từng quyền từng quyền đâm lên vách tường trắng như tuyết, cho đến khi rỉ máu.

Đường như chỉ có dùng đau đớn trên người để tự nhắc nhở mình, không thể đi, ngàn vạn lần không được đi.

"Cảm ơn anh hôm nay đã để cho tôi làm tất cả."

Giang Triết giọng hơi khàn, cúi đầu, vì mình rót đầy ly rượu, sau đó giờ một cái ly về phía Lý Thanh Hằng, uống một hơi cạn sạch.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 168

Nguồn nhảy chương

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 169

Nguồn nhảy chương

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 170

Editor: June_duahau

"Phải, tôi chỉ hi vọng con bé được hạnh phúc, vui vẻ, ngoài ra không có yêu cầu gì khác."

Lúc nói xong câu đó, ánh mắt Lý Thanh Hàng nhìn chằm chằm Giang Triết.

"Tôi nghĩ chắc chắn anh cũng nghĩ như vậy, anh cũng nhất định vì vọng cô ấy sống vui vẻ. Nhưng mà, tại sao anh còn phải làm như vậy?"

Giang Triết không nghĩ tới Lý Thanh Hàng sẽ hỏi mình vấn đề này, anh bất ngờ không kịp phòng bị, rượu vừa mới đưa vào miệng toàn bộ chảy hết ra ngoài.

"Tôi biết có lẽ tôi không có lập trường để nói cái gì, dù sao hai người mới thật sự là người yêu của nhau, nhưng mà, anh biết rõ ràng cô ấy đã đủ đau khổ rồi, tại sao còn làm như vậy?"

Giọng nói của Lý Thanh Hàng có chút 'hung sư vấn tội', đúng vậy, anh không vui, kể từ lúc sáng sớm hôm nay nhìn thấy Giang Thiển khóc không thành tiếng, anh chỉ hận không được đánh cho Giang Triết đầm

"Đến cuối cùng vẫn là tổn thương."

Giang Triết vừa nói vừa hỏi lại mình, rót đầy một ly rượu.

"Anh cho rằng tôi muốn như vậy sao? Anh cho rằng tôi muốn làm như vậy sao? Nhìn thấy cô ấy đau lòng, khổ sở, so với cô ấy tôi còn đau lòng hơn. Nhìn cô ấy đứng khóc ở đó, tôi cũng muốn khóc. Nhưng mà, Lý Thanh Hàng, tất cả những chuyện này thì có biện pháp gì chứ?"

Giờ cái chén lên, toàn bộ rượu lập tức chui vào trong bụng, đột nhiên phát hiện, rượu lại đắng chát như vậy.

Anh nhìn về phía nhân viên phục vụ ngoắc tay.

"Thượng Bạch Cừ*". (Một loại rượu trắng thượng hạng.)

Lý Thanh Hàng muốn ngăn lại, nhưng nhìn bộ dáng của anh ta, anh biết mình không có cách nào ngăn lại được.

Đúng vậy, tất cả chuyện này thì có biện pháp gì được.

Trời cao thật không công bằng, nếu đã để cho bọn họ trở thành anh em ruột, cũng không nên để cho bọn họ yêu nhau, nếu để cho bọn họ yêu nhau thì không cần phải là anh em ruột như vậy.

Nhưng mà, chuyện thống khổ như vậy lại hết lần này tới lần khác đều xảy ra trên người bọn họ, cố tình lại bắt bọn họ phải lựa chọn.

Anh muốn mở miệng khuyên mấy câu, nhưng lại không biết phải nói như thế nào.

Rõ ràng anh nên cảm thấy vui vẻ, đúng vậy là vui vẻ, nhưng mà, tại sao khi nhìn thấy cô ấy không vui, trong lòng anh cũng khó chịu và đau khổ như vậy?

"Cô ấy từ nhỏ đã rất y lại vào tôi, bất kể chuyện gì chỉ cần có tôi ở bên cạnh, cô ấy liền vui mừng hớn hở. Có một lần, tôi ra ngoài đi chơi với bạn học, ăn cơm ở bên ngoài mới về. Lúc về cũng đã hơn mười giờ, cô ấy một mình lẻ loi ngồi ở cửa cầu thang chờ tôi, trên mặt đầy nước mắt. Nhìn thấy tôi, cô ấy nhào tới, bàn tay nhỏ nhắn mềm mại nắm chặt lấy cánh tay của tôi."

Giang Triết thấp giọng nói.

"Thân thể mềm mại liền dựa vào ngực lòng tôi, cái đầu nhỏ cũng thẳng hướng cọ cọ trên người tôi. Sau đó, tôi mới biết, thì ra ngày đó ba mẹ tôi đi ra ngoài, chỉ để lại một mình cô ấy trong nhà. Vừa nghĩ đến điều này tôi liền nổi giận với ba mẹ mình. Đó là lần duy nhất, thật ra thì trong lòng tôi biết rõ đó là vì cái gì. Tôi nghe lời ba mẹ mình, vẫn cho là cô ấy không phải em gái ruột của mình, cho nên đã đặt toàn bộ tình cảm của mình trên người cô ấy."

Giang Triết lại tiếp một chén.

Bởi vì động tác quá nhanh, khiến anh bị sặc ho khan.

"Lý Thanh Hằng, thật ra thì, cô ấy khổ sở, tôi so với cô ấy còn khổ sở hơn. Cô ấy chỉ cần tùy ý mà khóc, còn tôi, vừa có thể tùy ý rơi nước mắt, lại vừa phải cười đối mặt với người tôi không thích. Tôi biết đời này của mình chắc chắn sẽ không yêu bất kỳ người con gái nào khác nữa. Nhưng mà, cô ấy thì khác, cô ấy vẫn còn trẻ, tôi không muốn cuộc sống của cô ấy sẽ trải qua giống tôi như vậy."

"Anh nói....."

Lý Thanh Hằng ngạc nhiên ngẩng đầu lên, nhìn Giang Triết.

Giang Triết cười khổ một cái, vừa cảm ly rượu lên.

"Giang Triết.... .."

Lý Thanh Hằng há miệng, nhưng không biết phải nói như thế nào.

Anh chỉ hướng Giang Triết nâng chén lên, sau đó cũng một hơi uống cạn sạch.

Thật ra, chính anh cũng không biết tại sao lúc đầu lại gọi điện thoại cho Giang Triết, anh thậm chí cũng không nghĩ tới sẽ nói với Giang Triết như thế nào, nói chuyện gì.

Anh rất mâu thuẫn, một mặt hi vọng có thể có được Giang Thiển, một mặt hi vọng cô ấy có thể vui vẻ.

Anh biết trên cái thế giới này bất cứ chuyện gì cũng đều trải qua rất khó khăn, giống như Giang Triết và Giang Thiển, giống như anh và Giang Thiển.

Một đêm này, hai người vốn đối với đối phương luôn không có ấn tượng tốt lại tụ tập ở cùng một chỗ, cùng nhau nâng chén, một chén lại một chén uống điên cuồng tựa như trong chén chẳng qua chỉ là rượu trắng..

Hai người đàn ông này thậm chí hiểu nhau không cần nói.

"Hi vọng, anh có thể đối xử với Giang Thiển thật tốt."

Đôi mắt Giang Triết đã đỏ rực nhìn Lý Thanh Hằng nói từng câu từng chữ.

Lý Thanh Hằng trịnh trọng gật đầu.

"Nhất định sẽ."

Ba chữ đơn giản, cũng là lời cam kết sâu sắc.

Người quen biết với Lý Thanh Hằng đều biết, anh rất ít khi hứa hẹn điều gì, dù cho là tranh đấu trên tòa, anh cũng chỉ nói, "Tôi sẽ tận lực."

Nhưng mà hôm nay đối mặt với Giang Triết, anh lại dùng thái độ trịnh trọng nói chuyện như vậy.

Anh cũng biết, từ nay về sau, mình sẽ đem người con gái tên Giang Thiển đó đặt ở trong trái tim mình, vĩnh viễn bảo vệ cô.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 171

Nguồn nhảy chương.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 172: Anh yêu em.

Editor: June_duahau

Ánh mắt Giang Triết dần dần mờ sương, liếc mắt nhìn Lý Thanh Hàng, rót cuộc chạm chạp mở miệng.

"Có lẽ tôi sẽ đính hôn với Đỗ Hân Lệ."

Cái chén trong tay thiếu chút nữa rơi xuống bàn.

Lý Thanh Hàng tròn to hai mắt.

"Anh điên rồi."

Một tấm hình đơn giản như vậy đã đủ khiến cho Giang Thiển đau đớn khổ sở rồi, mà bây giờ Giang Triết lại còn nói đính hôn.

"Có lẽ chỉ có như vậy, mới có thể làm cho cô ấy từ bỏ được."

Anh cười khổ, trên khuôn mặt anh tuấn là vẻ thống khổ không chịu nổi.

"Như vậy không phải là hợp ý anh sao?"

"Câm miệng, Giang Triết, anh không thể làm như vậy? Anh không cần phải làm Giang Thiển tổn thương khắp người như thế, nếu quả thật phải làm như vậy, tôi tình nguyện không gặp được cô ấy. Cô ấy vẫn còn chưa thoát khỏi chuyện ngày hôm qua, anh vẫn còn muốn 'ném bom oanh tạc' nữa sao?"

Sắc mặt Giang Triết hơi tối lại, anh không nói lời nào, chỉ là lại rót đầy chén của mình.

Lý Thanh Hàng đứng lên, đoạt lấy cái chén trong tay Giang Triết, cơ hồ hướng về phía Giang Triết mà rống giận.

"Có phải chỉ còn mỗi cách này thôi không?"

Giang Triết nhìn anh, lầm bầm nói: "Hi vọng cô ấy hạnh phúc, chỉ là mong cô ấy hạnh phúc."

Có lẽ cô ấy sẽ đau khổ, nhưng đó chỉ là tạm thời thôi.

Lý Thanh Hàng là một người đàn ông tốt, anh ta nhất định sẽ đối tốt với cô.

Bốn phía tựa như yên tĩnh đến đáng sợ, Lý Thanh Hàng nhìn Giang Triết, trong đôi mắt sâu thẳm kia, giờ phút này chỉ lưu lại tràn ngập là tình yêu sâu đậm.

Anh lại một lần nữa nâng chén, lặp lại ba chữ, "Nhất định sẽ."

Giang Triết hiểu ý nghĩa của ba chữ này, ánh mắt anh chợt đau xót, sau đó anh lắc lư lão đảo đứng dậy, "Tôi đi vệ sinh rửa tay chút."

Thiến Nhi, hi vọng em sẽ không trách anh, hi vọng em sẽ không hận anh.

Chỉ khi em được anh phúc, cuộc sống của anh mới có ý nghĩa, nếu không, cuộc sống của anh vĩnh viễn chỉ có thể là hoang vắng, vĩnh viễn không có bất kỳ sắc màu gì.

Một buổi tối này, hai người đàn ông đều uống đến say.

May mắn, Giang Triết có một hộ vệ trung thành chính là A Đức tiên sinh, luôn ở bên cạnh anh.

Vừa nhìn thấy ông chủ của mình lão đảo bước ra khỏi cửa, anh ta đã vội vàng tiến lên đỡ lấy.

"Thiên Nhi."

Thanh âm nỉ non khe khẽ, lại rõ ràng lọt vào tai người bên cạnh.

"Thiếu gia, đi tìm tiểu thư sao?"

Trong lời nói dè dặt cẩn thận ẩn chứa sự đau lòng.

Anh từ nhỏ đã cùng thiếu gia lớn lên, được lão gia chọn tới để giúp đỡ thiếu gia học tập, tình cảm của thiếu gia, A Đức sao có thể không biết lý do.

Giang Triết dường như không nghe rõ lời nói của A Đức, chỉ nói: "Anh yêu em."

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 173: Dùng nước mắt để che giấu.

Editor: June_duahau

Ngày thứ hai, sau buổi chiều hôm Lý Thanh Hàng uống rượu cùng Giang Triết thì Giang Thiên biết tin Giang Triết muốn đính hôn.

Quả thực, những tia nắng lúc trời chiều kia rất đẹp, chiếu lên người rất ấm áp, làm cho trái tim người ta thật là bình lặng.

Cũng chính tại buổi chiều đó, Giang Thiên nhận được điện thoại của Giang Triết.

Khi nhìn thấy số điện thoại quen thuộc hiện lên trên màn hình điện thoại đi động, Giang Thiên gần như không thể tin được vào mắt mình.

Ngón tay cô lướt nhanh qua màn hình, nhìn lại dãy số gọi tới xác thực chính là người kia.

Không biết đã bao nhiêu đêm, cô đều nằm mơ thấy Giang Triết gọi điện thoại cho mình, vẫn là âm thanh dịu dàng như vậy, vẫn cương chịu gọi "Thiên Nhi" như thế, nhưng mà, khi tỉnh lại..., cái gì cũng không có.

Hơi thở hơi ngừng lại một chút, sau đó nhẹ nhàng nhấn nút trả lời.

Một khắc kia, cô thậm chí có cảm giác cả trái tim mình cũng run rẩy theo.

"Anh."

Giọng nói của cô hơi run run.

"Thiên Nhi."

Không có cương chịu, chỉ là giọng nói vẫn ấm áp như cũ.

Dù vậy Giang Thiên cũng đã rất thỏa mãn rồi, chỉ cần anh trai gọi điện thoại cho cô, vậy thì chuyện gì cũng đều tốt cả.

"Thiên Nhi, anh có chuyện muốn nói cho em biết."

Giang Triết nhẹ giọng nói.

Giang Thiên hơi sững sốt, cô lập tức nhớ tới hình ảnh chụp trên tờ báo kia.

Bên tai đột nhiên truyền tới giọng nói dịu dàng của một cô gái.

"Triết."

Điện thoại di động đột nhiên rơi xuống đất, nước mắt trong tích tắc trào ra.

Cô hung hăng lau đi những giọt nước mắt kia, cúi đầu nhặt điện thoại di động lên, hướng về phía bên ngoài chạy ra.

"Tiểu thư, cô đi đâu vậy?"

Tài xế chào hỏi.

"Đi.....Mình Để.....Muốn đi Minh Để.....Tôi muốn đến Minh Để."

Giọng nói của Giang Thiển gần như không còn mạch lạc nữa.

Tài xế cũng không dám chậm trễ, mau chóng khởi động xe.

Dọc đường đi Giang Thiển đều khóc thút thít, thật ra cô đã mơ hồ đoán ra được chuyện gì, nhưng mà, chính cô lại không thể tin được, chỉ có thể dùng nước mắt của mình để che dấu.

Điện thoại di động trong tay không ngừng rung lên, dãy số quen thuộc kia một lần lại một lần hiện ra.

Giang Thiển cũng không có nhận, chỉ quay đầu nhìn ra bên ngoài cửa sổ.

Nếu như là trước kia, anh nhất định sẽ lo lắng đến giậm chân, bây giờ, anh đã có người trong lòng, anh, cũng không cần phải gấp gáp như vậy chứ.

Rốt cuộc tiếng chuông điện thoại cũng ngừng reo, làm cho Giang Thiển chợt bừng tỉnh.

Ngay sau đó, điện thoại của hộ vệ bắt đầu vang lên, phía trên kia chính là số của Giang Triết.

Người phía trước dè dặt cẩn thận nhấn xuống nút trả lời, bên kia truyền đến âm thanh như muốn phát điên của Giang Triết.

"Tiểu thư đâu?"

Giọng nói lạnh như băng, làm cho người ta không nhận được phát run.

"Ồ.....ở.....Trên xe."

Mỗi lần nhận điện thoại của Tổng giám đốc, đối với một hộ vệ như anh ta mà nói chẳng khác gì rơi vào hầm băng, cho nên đến một ngày khi anh ta nhìn thấy Thiếu gia nhà mình nhìn Tiểu thư mỉm cười, cơ hồ không thể tin được hai mắt của mình.

"Đưa cho Tiểu thư."

Chỉ mấy chữ đơn giản, hộ vệ hoàn toàn có thể hiểu rõ ý tứ của tổng giám đốc, vội vàng xoay người, cung kính đưa điện thoại sang cho Giang Thiển.

Chẳng qua, Giang Thiển chỉ coi như không nhìn thấy, nghiêng đầu nhìn ra bên ngoài cửa sổ.

"Tiểu thư, điện thoại của Thiếu gia."

Hộ vệ nhỏ giọng nhắc nhở.

Giang Thiển dường như không nghe thấy, ngay cả đầu cũng không ngoảnh lại.

Trán hộ vệ giống như ri ri lớp mồ hôi dày đặc, Tiểu thư.....tiểu thư không nghe điện thoại?

"Tiểu thư."

Hộ vệ không thể làm gì khác hơn là nâng cao giọng.

Lúc này Giang Thiển mới quay đầu lại, đỏ mắt nhìn anh ta.

Hộ vệ kia sợ hết hồn, trên gương mặt trắng nõn của Tiểu thư là từng giọt từng giọt nước mắt chảy dài, nhìn qua thể nhưng lại vô cùng động lòng người.

Anh ta không dám nhìn nữa, không thể làm gì khác hơn là cúi đầu, hai tay như cũ cầm điện thoại giờ lên.

Giang Thiển chỉ nhìn nhìn điện thoại di động, vẻ mặt thản nhiên.

Trong xe yên tĩnh đến đáng sợ, thậm chí có thể nghe được cả tiếng hít thở của nhau.

Hai tay hộ vệ khẽ run, rốt cuộc đánh bạo ngẩng đầu lên, ánh mắt liếc điện thoại một cái, liền thấy điện thoại vẫn còn trong trạng thái trò chuyện.

Chết rồi, chết rồi, lần này nhất định anh ta sẽ bị sa thải rồi, trên người hộ vệ kia bắt đầu toát ra mồ hôi lạnh.

Rốt cuộc Giang Thiên cũng đưa tay qua, ngón tay trắng nõn cuối cùng cũng nhận điện thoại.

Tàng đá trong lòng hộ vệ rốt cuộc cũng rơi xuống đất, lau mồ hôi hột trên trán một cái, còn chưa kịp vui vẻ, tim của anh ta lại như bị ném vào hầm băng.

Chỉ thấy Tiểu thư trực tiếp nhấn xuống cái điện thoại kia, sau đó ném đi động trở lại trên người mình.

Tiểu thư, làm sao cô có thể hại tôi như vậy chứ?

Về mặt hộ vệ như đưa đám.

Xe rốt cuộc cũng dừng trước cửa Minh Đế, Giang Thiên lấy gương trong túi ra, trang điểm lại một chút, sau đó xuống xe đi vào bên trong.

Cô mặc dù rất ít khi tới Minh Đế, nhưng mà mọi người trong Minh Đế từ trên xuống dưới, có ai mà không biết cô chứ?

Giang Thiên đi vào, phía trước liền có người đứng lên, vẻ mặt tươi cười đi tới.

"Giang tiểu thư."

Giang Thiên lấy tay che ánh mắt của mình, mặc dù cô đã trang điểm che giấu bớt đi dấu vết việc mình khóc, nhưng mà rốt cuộc trong lòng cũng có chút khẩn trương.

Thang máy đi lên, thư ký hiển nhiên cũng đã biết, Lâm Mẫn đứng ở phía sau cửa thang máy, vừa nhìn thấy Giang Thiên đi ra ngoài, liền vội vàng khom người.

"Giang tiểu thư."

"Tổng giám đốc có ở đây không?"

Nghe thấy âm thanh tựa hồ có chút nghệt mũi.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 174

Editor: June_duahau

Mới vừa nhận được điện thoại của nhân viên lễ tân, cô còn chưa kịp vào thông báo, liền vội vàng chạy tới chỗ này, nhưng mà cô biết chắc Tổng giám đốc vẫn đợi ở bên trong tới tận trưa, nói là muốn cùng Đỗ quản lý thương lượng chuyện gì.

Đỗ quản lý, Đỗ quản lý, trong đầu Lâm Mẫn nhanh chóng thoáng qua một suy nghĩ không ổn rồi.

Muốn chết? Sao mình lại sợ ý như vậy, vội vàng đi qua nghênh đón Tiểu thư, lại không nghĩ tới phải báo cho Tổng giám đốc một tiếng, lỡ như lúc Giang tiểu thư đẩy cửa đi vào, nhìn thấy Đỗ quản lý làm ra động tác thân mật gì, vậy phải làm sao bây giờ?

Lâm Mẫn cũng chỉ mới nhìn thấy hình trên báo, nhưng cô tin tưởng Tổng giám đốc nhìn thấy Tiểu thư sẽ vô cùng vui mừng, bởi vì mỗi lần anh nhìn Đỗ quản lý mỉm cười, nụ cười kia cũng không sâu đến mắt.

Nhưng mà, khi đối mặt với Giang tiểu thư, Tổng giám đốc hoàn toàn khác, đó là một loại cung chịu mà bất kỳ cô gái nào nhìn thấy tim cũng sẽ đập thành thịch.

Cô có chút hồi hận.

Mất thấy Giang tiểu thư sắp đẩy cửa vào, cô vội vàng chạy lên phía trước, sau đó dùng lực đẩy cửa ra.

"Tổng giám đốc, Giang tiểu thư tới."

Cô lớn tiếng kêu lên.

Rõ ràng Đỗ Hân Lệ đang đứng bên cạnh Giang Triết, vừa nghe thấy vậy lập tức nhích tới gần anh, thậm chí cả thân thể đều dính sát lên người của anh.

Vì vậy, Giang Thiên vừa mới vào cửa nhìn thấy ngay một màn thân mật như vậy.

Lâm Mẫn ở trong lòng gào khóc, lấy tay che mắt chậm rãi lui ra ngoài.

Không thể nào, từ lúc nào mình trở nên xui xẻo như vậy.

Khuôn mặt nhỏ nhắn của Giang Thiên hoàn toàn tái nhợt, cô nhìn hai người trước mặt, thân thể tựa như lão đảo muốn ngã.

Trong lòng Giang Triết như có một con dao xẹt qua, nhưng mà, vẫn tàn nhẫn ôm thật chặt Đỗ Hân Lệ vào trong ngực

Đôi mắt Giang Thiên ngập nước, dù cái gì cũng đã biết, cái gì cũng hiểu, nếu như mới vừa rồi cô còn có chút không dám tin, bây giờ nhìn thấy một màn như vậy đã đủ để đã thương trái tim cô rồi.

Thì ra, từ trước tới giờ đều là tự cô đa tình, sau khi chia tay với anh, cô vẫn luôn dằn vặt đau khổ, mà anh rõ ràng chuyện gì cũng không có.

"Thiên Nhi."

Giang Triết đứng lên, nhìn thấy vẻ mặt của Giang Thiên, trong lòng không chịu được mà đau đớn.

Sắc mặt cô trắng bệch như thế, trắng tới mức nhìn thấy mà đau lòng.

Đôi mày thanh tú của cô nhíu lại thật chặt, ánh mắt dường như muốn khóc, khiến cho trái tim anh tựa như bị ai đó hung hăng bóp nghẹt.

"Em....tại sao cũng tới?"

Rốt cuộc cũng phải dừng lại bước chân, giọng nói bình thản.

Giọng điệu của anh vô cùng lạnh nhạt, giống như giữa anh và cô căn bản không có quan hệ gì.

Lúc anh nói xong những lời này, thậm chí thần sắc trên mặt cũng đều là lạnh nhạt.

Thậm chí ánh mắt anh nhìn cô còn có một chút không kiên nhẫn.

Nhưng mà, có trời mới biết, anh đã dùng bao nhiêu dũng khí mới có thể miễn cưỡng khắc chế chính mình, anh chỉ cảm thấy trái tim mình vì người trước mắt mà vỡ tan, tay anh nắm thật chặt thành quả đấm, móng tay đâm thật sâu vào trong da thịt mình.

"Em...."

Phải nói thế nào đây, chẳng lẽ nói mình hi vọng hai người sẽ vui vẻ ở bên nhau, hi vọng mình và anh vĩnh viễn cứ tiếp tục như vậy?

Còn nói mình quá ngây thơ, cho là anh cuối cùng chỉ biết yêu một mình cô?

Cúi đầu, để cho mái tóc dài rũ xuống nhẹ nhàng che kín những thống khổ và bi thương ảm đạm trong mắt mình, lúc ngẩng đầu lên lần nữa, đã cười tươi xinh đẹp.

"Anh đã rất lâu rồi không gọi điện thoại cho em, từ trước đến giờ đó vẫn là chuyện quan trọng, vừa đúng cũng không có chuyện gì, cho nên em đã tới."

Nhẹ nhàng giải thích như vậy, nụ cười xinh đẹp động lòng người như vậy như đang giúp cô che lấp đi những mảnh trái tim đã vụn vỡ.

Tựa như những thống khổ không thể chịu nổi mới vừa rồi kia đã hoàn toàn biến mất.

Có thể như thế nào? Còn có thể như thế nào nữa?

Anh và cô ngoại trừ quay trái, quay phải, còn có thể giao nhau nữa sao?

"Vậy sao?"

Giang Triết gạt đầu, sau đó lui về phía sau, lần nữa trở về vị trí của mình.

Đỗ Hân Lệ lập tức giống như bạch tuộc liền bám lấy.

Quả đấm bên người càng siết chặt lại, cuối cùng vẫn ảm nhẫn chịu đựng.

Tất cả mọi thứ tựa như gió thoảng mây trôi rồi.

"Đúng vậy, chuyện của anh sao có thể không lo lắng được chứ."

Giang Thiên vẫn cười như cũ, chẳng qua ánh mắt từ đầu tới cuối không hề nhìn qua Đỗ Hân Lệ một cái.

Cô vẫn chưa vĩ đại tới mức ấy, một giây trước cô vì tình yêu của mình mà đầu đón không dứt, sẽ không ở giây tiếp theo liền cười cười nói nói với tình địch của mình.

"Ngày hôm qua nhìn thấy tờ báo, anh so với thường ngày đều đẹp trai hơn nha."

"Đó là đương nhiên, Triết anh nói xem có đúng không?"

Đỗ Hân Lệ thối hơi ở bên tai Giang Triết.

Chân mày Giang Triết nhíu nhíu một cái, sau đó đứng lên.

"Không biết anh gọi điện thoại cho em là muốn nói chuyện gì?"

Giang Thiển coi như không có nghe thấy lời nói của Đỗ Hân Lệ, chỉ là cầm đầu cầm cổ nói.

Sắc mặt Đỗ Hân Lệ hơi khó coi.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 175: Chương 175.

Sắc mặt Đỗ Hân Lệ hơi khó coi.

Cô ta cắn chặt răng, nếu như không phải Giang Triết đang ở chỗ này, cô ta nhất định phải hung hăng châm biếm Giang Thiển một phen.

Cô ta hít một hơi thật sâu, cố gắng khôi phục lại sắc mặt.

"Anh.....sắp tới đây sẽ đính hôn với Đỗ quản lý."

Đối diện với khuôn mặt nhỏ nhắn, tái nhợt không còn chút huyết sắc nào của người kia, làm cách nào anh cũng không thể nói ra khỏi miệng, nhưng mà, đây là chuyện anh đã lên kế hoạch từ lâu trong lòng không phải sao, nếu như không sớm kết thúc chuyện này, Thiển Nhi vẫn sẽ không ngừng bị tổn thương.

Nói xong câu kia, ánh mắt anh chăm chú nhìn gương mặt Giang Thiển.

Trên khuôn mặt đó đã tái nhợt đến đáng sợ, mà cô chẳng qua chỉ là khó có thể tin cùng khiếp sợ.

Giang Triết khó khăn quay đầu đi, đã nói ra câu nói kia, dù thế nào cũng không thể thu hồi lại được.

Đỗ Hân Lệ đi tới bên cạnh Giang Triết, thân mật tựa lên người anh.

"Em là người thân duy nhất trên đời này của Triết, cho nên, chuyện vui này dù thế nào đi nữa cũng đều phải báo tin cho em trước."

Cô ta là một người phụ nữ thông minh, làm sao lại không nhìn ra được giữa Giang Triết và Giang Thiển có quan hệ mờ ám.

Ánh mắt của cô ta hiện lên một nét cười lạnh, nhìn thân thể đơn bạc, cổ làm ra vẻ kiên cường đứng ở đó, khiến cho cô ta nhìn mà có chút hả hê.

"Triết nói đính hôn chỉ là nghi thức, sau đó sẽ lập tức kết hôn, đến lúc đó mời em tới làm phù dâu có được không?"

Cô ta muốn Giang Thiển tận mắt nhìn dáng vẻ Đỗ Hân Lệ cô và Giang Triết bước đi lên thảm đỏ như thế nào.

"Không cần."

Giang Triết đột nhiên mở miệng, giọng nói cứng ngắt rất đáng sợ.

"A Triết."

Đỗ Hân Lệ khẽ làm nũng, trong giọng nói lại mang ý không nghe theo.

Một tia lãnh ý lạnh như băng ngưng tụ nơi đáy mắt Giang Triết, ánh mắt rét lạnh nhìn chằm chằm Đỗ Hân Lệ làm cho người ta phải khiếp sợ.

Đỗ Hân Lệ không khỏi co rúm lại một cái, sau đó khuôn mặt nhanh chóng giả bộ tươi cười.

"A Triết, em chỉ nói đùa thôi, anh muốn thế nào thì sẽ làm như thế đó."

Giang Thiên từ đầu đến cuối chỉ đứng yên ở đó, không nói lời nào.

Sắc mặt của cô đã khôi phục lại bình tĩnh ban đầu.

"Sao vậy, không vui sao?"

Giang Triết hỏi, khóe miệng hơi nhếch lên một cái, chỉ có mình anh biết nụ cười này có bao nhiêu miễn cưỡng.

"Rất vui, chúc mừng anh trước."

Nụ cười vẫn như vậy không chê vào đâu được, lại làm cho Giang Triết có chút bức bối. Đây không phải là kết quả mà anh mong muốn sao? Tại sao trong lòng vẫn cảm thấy không vui? Anh nhìn không được đưa tay sờ lên lòng cà vạt trên cổ.

"Triết, có chỗ nào không thoải mái sao?"

Đỗ Hân Lệ liền quăn quýt, giọng điệu nũng nịu hỏi.

Giang Triết không nói lời nào, anh rất muốn vung tay đẩy cái người phụ nữ bên cạnh này ra xa mình một chút.

Giờ phút này, trong mắt anh chỉ có cô gái nhỏ đang đứng đối diện kia, chỉ có người con gái đó mới có thể làm dao động trái tim anh.

Giang Thiên cảm thấy cô đã không còn biện pháp gì để ở lại nơi này nữa, hình ảnh hai người trước mặt như kim châm làm trái tim cô đau nhói.

Cô rất muốn chạy trốn, rời khỏi cái nơi khiến cho người ta hít thở không thông này, vĩnh viễn không muốn trở lại.

"Anh, nếu như vậy, em đi trước."

Trong đầu chỉ có một ý niệm, đi thôi, đi thôi.

Cô gấp rút xoay người.

"Thiên Nhi."

Ngay khi tay Giang Thiên còn chưa chạm tới nắm đấm cửa, tiếng gọi của Giang Triết từ sau lưng truyền tới.

Giây phút đó Giang Thiên dường như có một loại ảo giác, âm thanh kia rõ ràng là ưu thương.

Nhưng mà, lại lắc đầu, thậm chí cười nhạo mình, làm sao có thể chứ? Anh hiện tại ôm người đẹp ở trong lòng, đây chính là lúc viên mãn nhất của đời người, anh sẽ có cái gì ưu thương đây?

Che dấu tất cả tan nát cõi lòng trên mặt, chậm rãi quay đầu lại, nhìn Giang Triết nở nụ cười sáng rõ.

"Anh, còn có chuyện gì sao?"

Ánh mắt cô rơi trên khuôn mặt anh, thần sắc anh vẫn lạnh nhạt như cũ.

Cô và anh hai người cùng nhau ở trong biệt thự ngầy ngỗ hơn mười năm, cô đã quá quen thuộc với mỗi vẻ mặt của anh.

Ở trước mặt cô, anh vẫn dịu dàng, ấm áp như ánh mặt trời.

Giống như vẻ mặt mới vừa rồi của anh chẳng qua là cái nhìn dành cho cấp dưới của anh, cho người giúp việc trong nhà, cho hộ vệ của anh.

Giang Thiên không khỏi kéo khóe miệng lên một cái, quan hệ giữa mình và anh đã đến mức xa lạ như vậy, đến mức phải dùng loại vẻ mặt đó để duy trì.

"Cùng nhau.....Ăn một bữa cơm đi."

Mỗi một chữ tựa như đòn ép từ trong lồng ngực nói ra.

Là không cam lòng, là bất đắc dĩ, lại càng thêm đau lòng.

Ăn cơm? Không, là nhìn hai người bọn họ trưng bày tình yêu nở hoa ở trước mặt cô sao?

Cô lắc đầu một cái, nụ cười bên khóe miệng càng lúc càng lớn.

"Anh, anh có biết em gái anh bây giờ rất bận rộn không, em đã hẹn với Lý Thanh Hằng rồi, buổi trưa cùng ăn cơm với anh ấy."

Bây giờ mới phát hiện ra, thì ra nụ cười thứ che giấu tốt nhất trên đời này, nỗi khổ sở trong lòng cứ như vậy dễ dàng bị che giấu đi.

"Vậy sao?"

Cúi đầu, trông mắt nhìn chăm chăm cái bàn, hận không thể khoét trên đó một cái lỗ.

Dây thần kinh trên huyết thái dương nhảy lên kịch liệt.

Cứ như vậy, cứ như vậy mới là kết cục tốt nhất, như vậy mới là kết cục mà anh mong muốn.

Nhưng mà, một câu nói tựa như không chịu không chế thốt ra từ trong miệng anh.

"Em gọi điện thoại đi, chúng ta cùng nhau ăn cơm."

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 176: Đau Lòng Tột Độ

Trong mắt Giang Thiên đã có chút tức giận, anh, tại sao nhất định phải làm như vậy? Tại sao nhất định phải khiến em tổn thương chồng chất tổn thương, như vậy anh mới hài lòng sao?

Anh dù thế nào cũng phải dùng tình cảm ngọt ngào giữa hai người đâm vào tim em sao? Làm cho trái tim em đau đớn tột đỉnh anh mới vừa lòng sao?

"Được."

Nhẹ nhàng đáp ứng, đau đớn trong ánh mắt ừ ừ kéo đến.

Quay người lại, cúi đầu xuống che giấu tất cả.

Lấy điện thoại di động ra, trong lòng vẫn còn đau nhói, cơ hội để được ở cùng một chỗ với Giang Triết lần nữa đó là dẫn theo người yêu.

Vẫn cho rằng mình được Giang Triết đặt trong lòng.

Anh đổi quần áo, chắc chắn cũng sẽ gửi quần áo mới đến cho cô.

Anh nếu cho người giúp việc đi mua đồ dùng hàng ngày, nhất định sẽ có một phần của cô.

Thậm chí có lúc, bởi vì kem đánh răng của anh đã dùng hết, sữa tắm cũng hết, anh cũng sẽ dùng chung một phần với cô.

Về phần điện thoại di động lại càng thêm muốn gì được nấy, anh nhất định sẽ đi mua điện thoại đôi, hơn nữa lần nào cũng đều là điện thoại đôi.

Cô đã từng cười anh xa xỉ, cười anh lãng phí, anh lại nói: "Tiền anh kiếm được sẽ đều là của em, anh muốn biến em thành người phụ nữ hạnh phúc nhất trên thế giới này."

Đây không biết có được xem là lời thề không?

Chỉ là, hôm nay chợt nhớ đến dường như nó đang còn văng vẳng bên tai, nhưng mà, làm thế nào tất cả mọi thứ đều biến mất không thấy gì, kể cả lời thề yêu thương như vậy.

Ánh mắt đau xót, nước mắt thiếu chút nữa rơi xuống trên điện thoại di động.

"Em ra bên ngoài gọi điện thoại."

Quay lưng lại, ném xuống một câu, sau đó vội vàng vàng chạy ra ngoài, chỉ có mình cô biết, chạy trốn chết như vậy có ý vị gì.

Trốn vào phòng vệ sinh, ngẩng đầu lên, miễn cưỡng ép xuống giọt nước mắt sắp tràn mi.

Cô muốn khóc, nhưng mà, bây giờ không phải là lúc để khóc, không thể để cho bọn họ nhìn ra sơ hở gì.

Chẳng qua là cô hòng tựa như bị người ta bóp nghẹn, căn bản không có cách nào để hô hấp.

Hít thật sâu, mãi cho đến khi toàn bộ tâm tình đã ổn định lại, hồ hấp bình thường, rốt cuộc cũng đưa tay run run nhấn cái số kia.

Lý Thanh Hằng ngạc nhiên, sau đó mừng rỡ như điên.

Giang Thiển, là điện thoại của Giang Thiển, anh nằm mơ cũng hi vọng có thể nhận được điện thoại của cô đây.

"Giang Thiển, có chuyện gì sao?"

Cũng bất chấp mình có bao nhiêu kinh ngạc khi nghe điện thoại, cứ thế mà hỏi ra câu hỏi tầm thường trong mắt mọi người, lúc nhận điện thoại, chỉ có tự mình biết trái tim kia vẫn còn đập nhanh 'thình thịch'.

"Anh trai tôi có hẹn chúng ta buổi trưa cùng ăn cơm."

Giang Thiển nhẹ giọng nói.

Lý Thanh Hằng sững sốt, tiếp đó muốn điên cuồng hô lớn.

Chúng ta? Anh và Giang Thiển? Đây chính là câu nói tốt đẹp nhất, ngay cả nằm mơ anh cũng không mơ thấy câu này.

Trời ạ, hôm nay làm sao vậy? Chẳng lẽ ông trời đột nhiên chiều cổ anh, muốn để cho anh hưng phấn mà chết sao?

Nếu như, nếu như là vì Giang Thiển, vậy anh tình nguyện hưng phấn mà chết.

"Lý Thanh Hằng, anh có rảnh không?"

Thanh âm của Giang Thiển có hơi sốt ruột.

Thật ra Lý Thanh Hằng không có rảnh, mỗi ngày ăn đồ ăn Trung Quốc anh đã phải đứng xếp hàng chậm rì rì, ngay cả thời gian nghỉ cũng không có.

Nhưng mà, đây là điện thoại của Giang Thiển, anh gần như là vui đến không kiềm chế được mà nói: "Có, dĩ nhiên, đương nhiên là có."

Anh hận không được nhảy dựng lên để bày tỏ tâm trạng kích động của mình lúc này.

"Hả, vậy thì được."

Trong lòng Giang Thiển thoáng qua thất vọng.

Cô rất không thích gặp mặt như vậy, cô hi vọng cỡ nào Lý Thanh Hằng có thể nói anh ta không rảnh, như vậy Giang Thiển có thể kiếm được cái cơ hội nói cho Giang Triết.

Nhưng mà, câu trả lời hôm nay của Lý Thanh Hằng chẳng khác nào buộc cô không thể không bước từng bước về phía trước.

"Vậy anh hãy mau tới đây đón tôi, tôi đang ở ngoài Minh Đế". Nhân nhạ nói xong, sau đó rời khỏi phòng rửa tay.

Giang Triết đang nhìn chăm chăm cánh cửa, vừa nhìn thấy Giang Thiển, tâm tình lập tức ổn định lại.

Ánh mắt sắc bén lại di chuyển trước, dừng lại chốc lát trên khuôn mặt Giang Thiển.

Cho tới khi không phát hiện có gì khác thường, mới yên tâm lại.

Anh biết cô rất hay khóc nhe, trước kia chỉ cần tâm trạng không vui, sẽ hung hăng giấn lên ngực anh, thỏa sức khóc đủ thì thôi.

Cho nên, anh mỗi lần cũng rất đau lòng, nhưng rồi lại không biết nên làm sao.

"Thiến Nhi, Thiến Nhi, em làm cho anh về sau nên đối với em như thế nào bây giờ đây?"

"Anh, em đi trước đây."

Giọng điệu cô nhẹ nhàng, xem ra, không có chút gì bởi vì chuyện của mình mà bị ảnh hưởng.

Trái tim buồn bực vô cớ như vừa đánh mất thứ gì, sắc mặt cũng âm u.

"Chỉ một lát đã không đợi được?"

Ngay cả Giang Triết cũng không phát hiện ra trong giọng nói kia hơi có vị chua.

"Anh, không mang theo như anh vậy, anh có thể cùng người khác tình chàng ý thiếp, vậy tại sao không cho phép em đi tìm 'lang quân như ý' chứ?"

Giang Thiên cười duyên, sau đó trốn khỏi phòng làm việc của Giang Triết.

Vừa ra khỏi cửa, sắc mặt Giang Thiên lập tức sụp đổ xuống----

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 177: Tại sao người đau khổ lại là anh?

Editor: June_duahau

Trong văn phòng Giang Triết, cánh cửa kia bị người dùng lực lớn đóng sầm lại, tất cả mọi thứ trên bàn làm việc đều bị hất tung xuống đất.

Rõ ràng.....rõ ràng chính anh là người đạo diễn một màn kịch này, muốn cô được vui vẻ, muốn tìm cho cô một người đàn ông tốt, vì sao đến cuối cùng người đau khổ lại là anh?

"Triết, A Triết, Giang Triết."

Đỗ Hân Lệ hoảng hốt ôm lấy cánh tay Giang Triết.

"Không cần như vậy, không cần như vậy được không?"

"Cút."

Giang Triết hung hăng gạt cánh tay Đỗ Hân Lệ ra, sắc mặt tối tăm rất đáng sợ.

"Cô muốn làm gì? Còn không mau biến khỏi mắt tôi?"

Đỗ Hân Lệ tốt xấu gì cũng được coi là người có danh tiếng, công ty của cô so với Minh Đế cũng không nhỏ hơn bao nhiêu, cho nên, cô mới có thể thuận lợi hợp tác với Minh Đế.

Từ lúc nào thì cô đã chịu để cho người ta trút giận như vậy chứ?

Quả thật, qua nhiều ngày như vậy, đứng ở bên cạnh Giang Triết, trái tim thiếu nữ của cô đã rung động rồi.

Đỗ Hân Lệ cô lúc ban đầu chính là vì muốn cùng hợp tác làm ăn với Giang Triết, cho nên đã vạch ra trăm nghìn cách tiếp cận với Giang Triết, cho dù đã từng có rất nhiều người khuyên cô không cần tự tìm mất mặt.

Nhưng mà, về sau lại dần dần thành công, cô thể nhưng phát hiện mình càng ngày càng thích Giang Triết.

Cô vốn tưởng rằng toàn bộ chuyện này đều không có khả năng, ai biết được có một ngày Giang Triết nói muốn cùng cô diễn một vở kịch.

Chuyện này đối với Đỗ Hân Lệ mà nói giống như là một miếng thịt từ trên trời rơi xuống.

Mấy ngày nay, cô gần như ngày nào cũng dính lấy Giang Triết, thậm chí chuyện công ty bên kia đều nhờ người khác xử lý giúp.

Người trên thương trường đều nói cô là một người phụ nữ mạnh mẽ, nhưng mà, chỉ có cô biết, mỗi khi đêm khuya yên tĩnh chính là lúc trái tim cô có bao nhiêu cô độc.

Cô thật sự mệt mỏi, luôn muốn tìm cho mình một bến đỗ thật tốt, mà Giang Triết không thể nghi ngờ là lựa chọn tốt nhất.

Cô đồng ý với yêu cầu của Giang Triết, thậm chí là cam tâm tình nguyện.

Cô cho rằng chỉ cần cô không ngừng nỗ lực, nói không chừng một ngày nào đó Giang Triết sẽ nhìn về phía cô.

Nhưng mà, thật sự không ngờ tất cả chỉ đều tự cô nghĩ ra mà thôi, không nhìn xem mình có bao nhiêu cố gắng, lại không cách nào có thể đi vào lòng Giang Triết.

Nghĩ tới đây, Đỗ Hân Lệ không khỏi bi thương.

"Giang Triết, anh cũng nên nghĩ đến cảm xúc của em một chút có được không. mấy ngày nay, em từ bỏ tự tôn, mỗi ngày đều ngốc nghếch ở bên cạnh anh, cuộc sống của em đã không còn như bình thường nữa rồi, đơn giản chính là vì em đã yêu anh.... Nhưng mà, anh sao có thể làm tổn thương em như

vậy....."

Đỗ Hân Lệ nghẹn ngào, không nói nên lời.

Tựa như có thiên ngôn vạn ngữ trong cổ họng, nhưng một câu cũng không nói ra được.

Anh thông minh như vậy, làm sao lại có thể không biết cô đặt tất cả tâm tư của mình lên người anh kia chứ, nhưng mà, kết quả? Kết quả cô có được cái gì, chiếm được cái gì?

Ngoại trừ liên tiếp bị anh làm cho nhục nhã, cô còn có cái gì.

Đỗ Hân Lệ bưng kín miệng mình, xoay người muốn bỏ chạy.

Nếu đổi lại là trước kia, Giang Triết nhất định sẽ chẳng ngó ngang tới, Giang Triết anh thiếu cái gì chứ không thiếu phụ nữ.

Nhưng mà, mới vừa rồi, anh đã nói với Giang Thiển rằng anh sẽ đính hôn với Đỗ Hân Lệ.

Mà cô ta và anh vĩnh viễn cũng không có chuyện phát sinh tình cảm, có chăng chỉ là thỏa thuận mà thôi.

"Nếu hôm nay cô cứ như vậy mà ra khỏi phòng này, về sau tôi cũng không muốn gặp cô nữa."

Giọng nói lạnh lùng vang lên phía sau lưng Đỗ Hân Lệ.

Nếu là người khác nói, Đỗ Hân Lệ nhất định là giận tím mặt.

"Một bên anh bảo em rút một bên lại không để cho em rời khỏi phòng này, rốt cuộc anh muốn gì?"

Đúng, anh là Giang Triết, chính cô đã vứt bỏ tất cả để đi theo người đàn ông này.

Trong lòng vui sướng, tuy biết đó là vì Giang Triết muốn cô diễn trò với anh. Nhưng mà cho dù là như thế cô cũng cam tâm tình nguyện diễn trò cùng anh.

Bên cạnh cô không thiếu đàn ông ưu tú, chỉ là hi vọng có một ngày, Giang Thiển có thể ở cùng một chỗ với người đàn ông khác, như vậy cô cũng có thể đoạt được trái tim Giang Triết.

Dẫu biết đó chỉ là 'si tâm vọng tưởng', nhưng mà, nếu không thử làm sao biết có thành công hay không?

Chậm rãi xoay người, đi tới bên cạnh Giang Triết, cúi đầu, hơi ân hận nói khẽ.

"Thật xin lỗi? Đừng tức giận, em không cố ý."

Giang Triết không nói gì, chỉ hơi quay đầu đi.

Đỗ Hân Lệ nghĩ mà có chút bi thương, cô là một người rất kiêu ngạo, nhưng mà, chỉ bởi vì yêu anh, lại buông tha tất cả lòng tự tôn của mình.

Lúc Giang Triết và Đỗ Hân Lệ cùng dắt tay nhau xuất hiện trước mặt Giang Thiển và Lý Thanh Hàng đã là nửa giờ sau.

Trong nửa giờ đó, Giang Thiển vẫn vô cùng chán nản ngồi vẽ vòng tròn trên bàn.

Tuy cô biết ánh mắt tìm kiếm của Lý Thanh Hàng vẫn luôn một mực rơi trên người cô.

"Có chuyện gì không vui sao?"

Đây là lần đầu tiên, trong lúc anh và cô nói chuyện đề cập đến tâm tình của đối phương.

"Con mắt nào của anh nhìn thấy tôi không vui?"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 178

Editor: June_duahau

Giọng điệu lạnh nhạt, lại vẫn không ngừng đầu, không biết đang ngồi đây về cái gì ở trên bàn.

Lý Thanh Hằng có chút thất vọng, thật ra chính anh cũng biết muốn làm cho Giang Thiển tự mình nói ra vui buồn trong lòng cô, quả thực còn khó hơn lên trời, nhưng mà, mặc kệ thế nào, anh đều nguyện ý thử một lần.

Nếu không thử, vậy thì càng chứng minh anh và cô không có khả năng rồi.

Ánh sáng đột nhiên tối sầm lại, Giang Thiển ngừng đầu, nhìn thấy Giang Triết và Đỗ Hân Lệ.

Quay đầu, coi như không thấy cánh tay Giang Triết đang khoác trên vai Đỗ Hân Lệ.

"Anh, hai người đến muộn vậy, bụng em cũng đói đến dán vào lưng rồi."

Còn khoa trương xoa xoa bụng mình, "Nhanh gọi món lên có được không?"

Sắc mặt Giang Triết hơi đổi, sau đó ngồi xuống bên đối diện.

"Sao lại vẫn cứ ngồi chờ như vậy? Đói bụng thì gọi món lên? Muốn ăn cái gì thì ăn cái đó, vì sao phải đợi đến lúc bọn anh đến? Để mình đói như vậy thì thân thể làm sao bây giờ?"

Chỉ cần khẽ đụng chạm đến chuyện liên quan đến Giang Thiển thì Giang Triết liền biến thành ông già dài dòng.

Đó đã là thói quen của anh, cho nên không cảm giác được ánh mắt của Đỗ Hân Lệ và Lý Thanh Hằng, trước là bi ai, sau đó là đồ kỵ.

Giang Triết hoàn toàn không phát hiện ra, chính mình tựa như lại quay về với bản tính ngày trước, nhận thấy cả ba người bên cạnh đều không nói gì, anh mới phát giác ra.

Đáng lẽ anh sẽ cảm thấy lúng túng, nhưng mà, biểu cảm trên mặt lại không hề có biến hóa gì, anh chỉ giờ tay gọi phục vụ bàn đến.

"Đưa món điểm tâm ngọt lên trước."

Chẳng qua là Giang Thiển ra ngoài đều thích ăn com, anh vĩnh viễn cũng sẽ không quên chuyện này.

Anh biết Đỗ Hân Lệ và Lý Thanh Hằng đang dùng ánh mắt khác thường nhìn mình, nhưng mà anh đã chẳng muốn giải thích nữa rồi.

Có cái gì hay mà giải thích chứ? Anh trai đối tốt với em gái chẳng phải là đạo lý hiển nhiên sao?

"Nhưng mà, Giang tiên sinh, còn chưa gọi món ăn."

Người phục vụ kia tỏ vẻ khó xử.

"Tất cả các món điểm tâm ngọt, tất cả mỗi loại một phần mang lên."

Giang Triết cất giọng lạnh như băng.

Ba người bên cạnh đều biết đây là điểm báo anh tức giận.

"Anh, không sao, dù sao món ăn cũng rất nhanh sẽ được mang lên."

Sắc mặt Giang Triết khẽ biến khôi phục lại như bình thường, chính anh cũng hiểu được mình hơi quá mức, nhưng mà không có biện pháp nào khác, chỉ cần đụng tới chuyện gì liên quan đến Giang Thiển, thì anh đều không cách nào khống chế được cảm xúc của mình --- -----

Món điểm tâm ngọt rất nhanh đã được mang lên, đều là những món Giang Thiển thích ăn.

Trong tất cả các nhà hàng trong thành phố A, Giang Triết thích nhất là nhà hàng này, bởi vì trong các món ăn của đầu bếp nhà hàng này nấu, Giang Thiển thích nhất là món điểm tâm.

Cô đặc biệt thích tới nơi này.

Cho nên, Giang Triết liền thu mua lại nhà hàng này, chỉ để thuận tiện đưa Giang Thiển tới đây ăn com.

Chỉ một chuyện này cũng đã khiến cho người ta cảm thấy điên cuồng, mà càng thêm điên cuồng hơn là, Giang Triết không để cho vị đầu bếp đó nấu ăn thường ngày, mà chỉ cần chờ Giang Thiển tới đây ăn com, người đó mới phải vào bếp.

Nói cách khác, anh cam kết trả lương hậu hĩnh cho người ta, chỉ cần họ phục vụ vì một người.

Nhưng vị đầu bếp kia cũng là một người không chịu nghỉ ngơi, đặc biệt mỗi lần nhìn thấy người ta bận rộn thì chân tay cũng ngứa ngáy rồi, mà anh ta chỉ

cần ngồi bên cạnh một lúc thôi đã cảm thấy cuộc sống dường như đã mất đi niềm vui thú.

Vì vậy, anh ta cũng không biết nghe ai chỉ điểm, vì vậy, gián tiếp tìm đến Giang Thiển.

Giang Thiển quán lấy Giang Triết nói nửa ngày, cuối cùng cũng lấy được sự đồng ý của Giang Triết, nhưng mà mỗi ngày nhất định phải chuẩn bị thật tốt món điểm tâm mà Giang tiểu thư thích ăn.

"Lỡ may, ngày hôm đó Giang tiểu thư không đến thì làm sao?"

Có người hỏi thăm.

"Vứt sạch."

Lúc Giang Triết nói ra những lời này, trong giọng nói không có chút do dự gì.

Giang Thiển có chút giờ khóc giờ cười, chuyện phung phí của trời như vậy cũng chỉ có Giang Triết mới làm ra được, nhưng mà, trong lòng cũng mơ hồ cảm động.

Hôm nay nghĩ lại, những chuyện này tựa như mới xảy ra ngày hôm qua.

Nhưng mà, lại cảm thấy bất đắc dĩ và châm chọc.

Vốn một người bất kể đối tốt với bạn như thế nào, cũng sẽ có lúc thay lòng đổi dạ.

Thức ăn mau chóng đã được đưa lên, bốn người ở giữa tựa như không có gì để nói.

Giang Thiển vẫn cúi đầu, đơn thuần gấp thức ăn.

Thật ra Giang Triết cũng không biết mình có thể nói chuyện gì.

Anh chỉ biết mình đang tưởng nhớ lại những lần mình và Giang Thiển đi ăn cùng nhau.

Hình ảnh âm áp như vậy, vẫn làm cho anh nhớ lại.

Vì vậy, cứ như ma xui quỷ khiến mà hỏi.

Anh chẳng qua chỉ là theo thói quen gấp chút thức ăn bỏ vào chén của Giang Thiển, chờ đến lúc để xuống, mới phát giác mình đã làm sai một chuyện.

Anh vội vàng đưa đĩa trở về.

Đỗ Hân Lệ là người thông minh, nhìn thấy dáng vẻ này của Giang Triết, vội nói: "A Triết, em muốn ăn chút thức ăn bên kia, anh lấy giúp em được không?"

"Ừm...Không tệ, không tệ, Triết, anh có muốn thử một chút không?"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 179

Editor: June_duahau

Đỗ Hân Lệ vừa nói vừa gấp một chút thức ăn, sau đó định đưa tới miệng Giang Triết.

Động tác trên tay Giang Thiển ngừng lại, nhìn Giang Triết, thấy anh há miệng ra, sau đó bắt đầu ăn thức ăn Đỗ Hân Lệ gấp cho.

Đột nhiên không còn chút hứng thú gì tới ăn cơm nữa, rõ ràng cô không có ăn cái gì lạ, nhưng dạ dày hình như đang trướng lên, hầu như cô cũng không có ăn gì cả.

"Sao vậy?"

Lý Thanh Hàng phát hiện sắc mặt Giang Thiển hơi bất thường, vội vàng hỏi.

"Không sao."

Giang Thiên lắc đầu, miễn cưỡng nở nụ cười.

Động tác trên tay Giang Triết hơi dừng lại một chút, sự khấn trương hiện rõ trên mặt.

"Thiên Nhi, trong người có chỗ nào không khỏe sao?"

Không lẽ cô bị ốm? Cho nên hôm nay nhìn cả người tiêu tụy như vậy.

Anh chỉ tiên cho những tên hộ vệ kia tới để làm gì?

"Anh, em không sao mà."

Giang Thiên nhìn Giang Triết cười một tiếng.

Đỗ Hân Lệ lại đột nhiên mở miệng.

"A Triết, hình như đầu em hơi choáng."

Đỗ Hân Lệ vẫn ngồi bên cạnh Giang Triết đột nhiên mở miệng, một tay cô xoa trán, sắc mặt cũng dần dần tái nhợt.

"Nghỉ ngơi một chút đi."

Giang Triết nhận nhặt nói, so với giọng nói vừa rồi đối với Giang Thiên quả thực là khác một trời một vực.

Đỗ Hân Lệ chỉ cảm thấy chớp mũi mình hơi ê ẩm.

Thật ra thì cũng không phải đau thật, chỉ là phụ nữ thường hay có lòng hư vinh, muốn xem Giang Triết có khấn trương với mình hay không?

Nhưng mà, bây giờ nhìn thấy, thật sự là thất vọng tột bậc. Trái tim càng bị tổn thương.

Giang Triết rõ ràng nhận ra được, anh hơi nhú mày một cái, sắc mặt hơi không vui, nhưng rất nhanh đã khắc chế chính mình.

"Em muốn thế nào?"

Đỗ Hân Lệ không nói lời nào, cô biết Giang Triết muốn diễn kịch, cho nên, anh không dám gay gắt với cô, vậy hãy để cô tùy hứng một lần đi.

"Đỗ Hân Lệ."

Giang Triết gần như cắn răng nghiêng lợi.

"A Triết, em chỉ hơi choáng váng đầu." Đỗ Hân Lệ vuốt trán của mình, hơi nhắm mắt lại, đầu càng thêm vô lực rũ xuống.

Trong lòng Giang Triết như có một cỗ lửa giận bao quanh, nhưng anh lại đứng dậy, nhận nhặt nói: "Đi bệnh viện."

Giọng điệu của anh có chút không kiên nhẫn.

"Không cần, A Triết, có lẽ chỉ cần nghỉ ngơi một chút là tốt thôi."

Đỗ Hân Lệ tựa như rất suy yếu nói.

Giang Triết rút cuộc đứng lên, sau đó gần như thô lỗ kéo Đỗ Hân Lệ đứng dậy.

"Chúng tôi đi trước một bước."

Sau đó lôi kéo Đỗ Hân Lệ lao đảo đi ra ngoài.

"Buông tay, buông tay."

Giọng nói của Đỗ Hân Lệ thậm chí còn mang theo một chút tức giận.

Xung quang người đến người đi, không ít người liếc nhìn về phía bọn họ.

Trên mặt Giang Triết hơi lúng túng một chút, tốt lắm, ngày mai trên trang đầu tiên của 'Thế giới giải trí' lại xuất hiện tin tức mới, chỉ là, anh không rảnh để trông nom nó, ngoại trừ Giang Thiên ra Giang Triết anh chưa từng kiêng kỵ cái gì.

Giang Triết đen mặt lại, hung hăng nhét Đỗ Hân Lệ vào trong xe của mình.

Bốn phía đều yên tĩnh, những người hộ vệ đi theo xe của Giang Triết, tất cả đã giải tán ra ngoài.

Hết lần này tới lần khác, xe của Giang Triết đều là loại tốt, bên ngoài căn bản không nhìn ra người bên trong đang làm gì.

Lúc này, Đỗ Hân Lệ bắt đầu có chút khẩn trương, nhìn mặt Giang Triết đã hoàn toàn chìm xuống, tim của cô đã không còn đập theo quy tắc nữa.

Giờ phút này Giang Triết trông thật nguy hiểm, anh có thể ra tay đánh cô không?

Mẹ ơi, nếu như anh ra tay đánh cô, vậy cô thật sự không có biện pháp nào rồi.

Nghĩ tới đây, trong lòng không khỏi lo sợ.

"A Triết."

"Câm miệng."

Giọng nói lạnh như băng làm cho người ta lạnh đến thấu xương.

"Cái tên này là để cho cô gọi sao? Sau này gọi tôi là Giang Triết."

"Triết."

Nước mắt Đỗ Hân Lệ cũng trào dâng.

Giang Triết hơi híp mắt lại, cứ nhìn Đỗ Hân Lệ như vậy, sự nguy hiểm trong đôi mắt khiến cho người ta phải khiếp sợ.

"Có phải hôm nay lúc ra khỏi cửa cũng quên mang lỗ tai theo không?"

Giọng nói lạnh lùng, khiến cho Đỗ Hân Lệ không khỏi rung mình một cái, mấy ngày nay cô luôn luôn ở bên cạnh Giang Triết, cô đương nhiên biết lời nói của Giang Triết biểu thị cho cái gì.

"Giang Triết, không, Giang Triết, em sai rồi."

Giang Triết cười lạnh một tiếng.

"Đỗ Hân Lệ, cô dần vật cái gì chứ? Cô đừng tưởng rằng tôi bây giờ còn cần cô, cho nên có thể ở trước mặt tôi muốn nói gì thì nói, tôi cảnh cáo cô, nếu như cô dám làm như vậy, tôi sẽ khiến cho cô không chịu đựng nổi."

Từ lúc bắt đầu đã nói rõ quy tắc trò chơi, có phải anh đã làm gì khiến cho cô ta hiểu lầm không? Cho nên mới để cho cô ta được voi đòi tiên.

Đỗ Hân Lệ chỉ cảm thấy trong lòng vô cùng bi thương.

Thật ra thì cô biết chỉ cần cô đẩy cửa xe ra, rời khỏi Giang Triết, như vậy tất cả những đau đớn tổn thương kia cũng sẽ dừng lại.

Nhưng mà, hết lần này tới lần khác cô như uống phải rượu độc, biết rõ rằng Giang Triết là thuốc độc, nhưng vẫn cam tâm tình nguyện nuốt xuống phần độc được này.

"Em biết, em biết."

Đỗ Hân Lệ không ngừng gật đầu, cô lúc này đâu còn là một người luôn cao ngạo đứng trước mặt mọi người ở công ty nữa, ở trước mặt Giang Triết cô chỉ là một người phụ nữ tự ti, không còn là chính mình nữa.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 180

"Đỗ Hân Lệ, lời này tôi sẽ không nói lần thứ hai."

Giang Triết nói xong, ánh mắt đột nhiên nhìn trước mặt, sau đó không nói thêm gì nữa.

Đỗ Hân Lệ theo ánh mắt của anh nhìn lên, chỉ thấy Giang Thiển và Lý Thanh Hàng đang chậm rãi đi qua trước mặt xe của Giang Triết.

Không biết có phải bởi vì Giang Thiển không vui không, cho nên cô vẫn cúi đầu.

Mà Lý Thanh Hàng dường như muốn trêu chọc cho Giang Thiển cười, cho nên càng không ngừng làm cho Giang Thiển cười nói chuyện gì đó.

Đỗ Hân Lệ quay đầu nhìn Giang Triết, nhìn thấy sắc mặt anh khó coi đến đáng sợ.

Cô vội vàng lay động cánh tay của mình, "Chuyện này không liên quan đến tôi."

Nói xong lại có chút tức giận, cô từ lúc nào lại biến thành người như vậy.

Giang Triết lập tức đẩy cửa xe ra, bước xuống.

Giang Thiển và Lý Thanh Hàng đi phía trước nghe được tiếng động, vội quay đầu lại.

Giang Thiển ngẩng đầu nhìn Giang Triết, dưới ánh đèn, chỉ thấy được ánh mắt sâu không lường được của anh, không biết anh đang nghĩ cái gì.

"Anh."

Nhẹ giọng gọi lên, nhưng bên trong lại không có bất kỳ tình cảm gì.

Giang Triết gật đầu, cũng chỉ có gật đầu, sau đó lên xe, dùng sức đóng cửa xe lại.

Đỗ Hân Lệ không hiểu Giang Triết làm như vậy để làm gì, nhưng mà cô biết, anh nhìn thấy Giang Thiển và Lý Thanh Hàng ở cùng một chỗ, cho nên trong lòng thấy khó chịu.

Nghĩ tới đây, trong lòng lại bắt đầu ê ẩm, nhưng mà, cô lập tức lại an ủi chính mình, vậy thì sao chứ, dù sao cuối cùng Giang Triết cũng ở chung một chỗ với Đỗ Hân Lệ cô.

Vẫn còn có một biện pháp tốt hơn, đó chính là có con với Giang Triết, như vậy không phải cô có thể là mẹ quý nhờ con sao, sau đó trở thành Giang phu nhân.

Nghĩ tới đây, khóe miệng Đỗ Hân Lệ không khỏi mỉm cười.

Trong lúc Đỗ Hân Lệ đang đắm chìm trong mộng, thỉnh thoảng bên cạnh đột nhiên phát ra âm thanh lạnh lùng, "Xuống xe."

Ách?

Đỗ Hân Lệ còn chưa phản ứng kịp, cô quay đầu nhìn Giang Triết, trong mắt là vẻ nghi ngờ.

"Tôi nói --- ---- xuống-----xe."

Lời nói lạnh lùng, gần như gần từng tiếng.

"Vì sao?"

Đỗ Hân Lệ nhìn bãi đỗ xe lớn như vậy, trong lòng không khỏi sợ hãi.

"Đỗ quản lý, cô cũng có tài xế riêng, chẳng lẽ muốn tôi làm thay tài xế của cô sao?"

Giọng nói lạnh lùng tràn đầy châm chọc, lại hù dọa Đỗ Hân Lệ khiến cho cô không khỏi đổ mồ hôi lạnh sau lưng.

"Triết."

Nghe thấy một chữ này, Giang Triết quay đầu, ánh mắt lạnh như băng giống như kiếm sắc.

Đỗ Hân Lệ còn chưa rõ chuyện gì, Giang Triết đã nhanh chóng đẩy cửa xe ra, nghênh ngang rời đi.

Giang Triết vừa xuống xe, không biết những người hộ vệ kia không biết đứng ở đâu đồng loạt xuất hiện, sau đó đón Giang Triết lên xe, cứ thế gào thét chạy đi.

Anh cứ thế bỏ lại cô ở đây một mình?

Anh thế nhưng bỏ lại cô một mình.

Đỗ Hân Lệ hung hăng đạp một cái lên ghế ngồi, mới phát hiện ghế ngồi chất lượng cũng rất tốt, vừa rút tay của mình lại, tám da kia liền nảy lên.

Đỗ Hân Lệ hung hăng liều mạng đánh lên trên ghế ngồi, nhưng mà, nghĩ đến chiếc ghế ngồi này nếu quả thật bị mình phá hư, đoán không chừng Giang

Triết nhất định sẽ không bỏ qua cho mình.

Một khắc kia, Đỗ Hân Lệ cảm thấy cô là một người đáng buồn cười nhất trên thế giới này, trong lòng rõ ràng có lửa giận bao vây, muốn tìm một nơi để trút ra, hết lần này tới lần khác lại không tìm được chỗ trút giận, chỉ có thể tự đem lửa giận kia tiêu diệt hết trong lòng mình.

Sau hôm xảy ra chuyện này, mấy ngày tiếp theo Đỗ Hân Lệ đều không đến Minh Đế.

Mặc dù cô rất muốn tới, đó là một chuyện không biết cần phải có bao nhiêu khả năng tự kiềm chế, nhiều lần ngón tay bị chính mình cắn phải gần như chảy máu, mới miễn cưỡng không chế được mình.

Đỗ Hân Lệ không nghĩ tới, sáng hôm nay lại nhận được điện thoại của Lâm Mẫn gọi tới, cô dùng âm thanh dịu dàng đến muốn nhỏ nước hổi: "Đỗ quản lý, Giang tổng hỏi cô lúc nào thì có thời gian, cùng nhau thương thảo chuyện đính hôn."

Một khắc kia, Đỗ Hân Lệ chỉ cảm thấy nhịp tim của mình tựa như ngừng đập.

"Cô nói gì?"

Sự mình nghe nhầm lại rước lấy cười nhạt, vì vậy, Đỗ Hân Lệ hỏi lại lần nữa.

"Giang tổng hỏi cô khi nào thì có thời gian rảnh, cùng nhau bàn bạc chuyện đính hôn."

Lâm Mẫn lặp lại lần nữa.

Đỗ Hân Lệ trong lòng dâng lên vui sướng, nhưng lại lập tức cảm thấy đầy chua xót.

Giang Triết bận rộn nhiều việc đến vậy, ngay cả chuyện đính hôn quan trọng như vậy cũng để cho thư ký của mình gọi điện thoại tới.

Anh đối với cô, thậm chí ngay cả qua loa cho có cũng không muốn.

Nghĩ tới đây, ánh mắt Đỗ Hân Lệ không khỏi chua xót, suy nghĩ đối mặt với cuộc gọi này cô nên có khí phách mà cắt đứt, sau đó từ đây về sau cùng với người họ Giang kia không bao giờ..... muốn gặp mặt nữa, cầu thuộc về cầu, đường thuộc về đường.

"Đỗ quản lý, xin hỏi cô có đang nghe không?"

Hơi giận một chút, người đàn ông kia làm sao mà ngay cả thư ký cũng làm cho người ta yêu thích như vậy, hết lần này tới lần khác còn phải hỏi lần nữa.

"Được." Dè xuống những suy nghĩ hỗn loạn trong tâm trí kia xuống, cứ đồng ý như vậy, rất lâu sau thậm chí ngay cả cô cũng khinh bỉ chính mình, nhưng mà cô còn có cách nào khác sao.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 181

Dè nén những suy nghĩ hỗn loạn trong tâm trí kia xuống, cứ đồng ý như vậy, thậm chí ngay cả cô cũng cảm thấy khinh bỉ chính mình, nhưng mà cô còn có biện pháp gì sao, đời này của cô có lẽ đều bị hủy trong tay người đàn ông tên là Giang Triết rồi.

"Nếu như vậy, Giang tổng nói anh ấy lúc này có một giờ trống, không biết Đỗ quản lý có rảnh không?"

Đỗ Hân Lệ thiếu chút nữa thấy buồn cười, quả nhiên là dưới tay tướng mạnh không có binh hèn.

Nhưng mà, nước mắt trong một khắc kia cũng trào ra ngoài, cuộc tình như vậy, vừa bắt đầu đã là một cuộc buôn bán trao đổi, kết quả sẽ như thế nào đây.

"Được, tôi sẽ lập tức tới ngay."

Đỗ Hân Lệ khẽ cắn răng.

Thật ra cô không tới Minh Đế là hy vọng có thể nhận được điện thoại của Giang Triết.

Chẳng qua là, không đợi được điện thoại của anh, chờ được cũng lại là điện thoại của thư ký.

Chẳng khác gì đang giải quyết việc chung, kể cả lễ đính hôn của anh và cô.

Rõ ràng chua xót trong lòng, lại không có đường lui, ngay từ lúc bắt đầu cô đã biết, ở bên người đàn ông này chẳng khác gì uống rượu độc giải khát, cuối cùng người mệt mỏi chính là mình, bị thương là mình, đau đớn cũng là mình, nhưng hết lần này tới lần khác đều là cô cam tâm tình nguyện.

Đến Minh Đế, tất cả mọi người nhìn thấy cô đều mỉm cười, tâm tình liền trở nên phấn chấn hơn.

Lâm Mẫn vừa nhìn thấy Đỗ Hân Lệ tới đây, vội vàng đứng lên, sau đó thay cô gõ cửa.

Giang Triết đang đứng trước cửa sổ sát đất, đưa lưng về phía cửa nhìn bên ngoài.

Đỗ Hân Lệ chỉ cảm thấy lòng mình mềm nhũn, giờ phút này Giang Triết nhìn cô về cô đơn tịch mịch như vậy.

Thật ra, trong khoảng thời gian này Giang Triết vô cùng bận rộn, mặc dù bận rộn này có phần là anh cố ý tìm cho mình.

Một màn xảy ra trong ga-ra để xe hôm đó luôn thời thời khắc khắc hiện lên trong đầu anh, kích thích trái tim anh.

Một mặt suy nghĩ buông tay, cho Giang Thiển một cuộc sống hạnh phúc, một mặt lại thống khổ nhìn người con gái mình yêu lại sánh vai đi bên cạnh người đàn ông khác.

Cũng chính bắt đầu từ ngày hôm đó, anh không xuất hiện ở dưới lầu nhà Giang Thiển nữa, anh ra lệnh cho hộ vệ dừng lại không cần quay MV camera nữa, anh tựa như muốn quyết tâm đem người con gái tên Giang Thiển kia cách xa cuộc sống của mình.

Chẳng qua là anh vẫn không yên lòng về Giang Thiển, anh làm một chuyện cuối cùng.

Anh báo cho Lâm Mẫn mở một tài khoản cá nhân, sau này sẽ để cho cô ấy định kỳ mỗi tháng gửi vào đó một khoản tiền lớn.

Khoản tiền kia tương đương với một nửa lợi nhuận mà anh làm ra.

Đúng vậy, sau này, tất cả tiền Giang Triết anh kiếm được một nửa sẽ thuộc về Giang Thiển.

Anh biết Giang Thiển rất ít khi dùng tiền, nhưng mà anh cũng sẽ không để cô bị ức khuất, anh sẽ không để cô phải chịu khổ chút xíu nào, anh muốn dù cho công ty của mình có phá sản, (mặc dù anh biết chuyện như vậy có khả năng cực thấp) cô vẫn sẽ có đủ tiền chi tiêu trong cuộc sống.

Anh đưa cho Lâm Mẫn một tờ giấy, trên đó ghi chính là những vật dụng hàng ngày của Giang Thiển.

Trên đó ghi tất cả các vật phẩm cần thiết, thậm chí ngay cả chu kỳ sinh lý của phụ nữ cũng ghi chú gì đó.

Tờ giấy thật dài, Lâm Mẫn cầm ở trên tay cảm thấy như có một dòng điện ngầm chạy qua, người đàn ông này đối với Giang tiểu thư có bao nhiêu là yêu thương nồng đậm, mới có tâm tư kín đáo như vậy, mới có thể đặt tất cả toàn bộ suy tính lên người Giang tiểu thư.

Thật ra thì, sườn núi bên kia đã có người quản lý, trước kia, những chuyện này đều do quản gia trong nhà làm, Lâm Mẫn chỉ không hiểu tại sao tổng giám đốc lại đem những chuyện vô cùng vụn vặt như thế này giao cho mình.

"Trước mắt thì cần sử dụng những vật phẩm ghi chữ đậm, mỗi tháng phải đổi một lần, mỗi lần số lượng đều đã ghi ở phía sau."

Lâm Mẫn chỉ gật đầu một cái.

"Còn có quần áo của tôi đến mùa thì đổi, sau này không cần phải hỏi lại, lúc đổi quần áo cho tôi thì cũng đổi Thiển.....đưa qua cho Giang tiểu thư. Những thứ đồ dùng hàng ngày khác như giấy, túi, cô cách một khoảng thời gian đi xem qua một chút, nếu như cần mua sắm thì mua, hóa đơn thì cứ ký tên tôi."

Nói tới đây, Giang Triết nhắm hai mắt lại, trên mặt vô cùng mệt mỏi.

Lâm Mẫn chỉ ngược nhìn người đàn ông này, trong lòng đột nhiên bắt đầu thương tiếc cho người này.

Mệt mỏi như vậy có phải chưa từng để lộ ra trước mắt bất kỳ ai không.

"Sau này chuyện của cô ấy.... ..."

Giọng nói nặng nề làm cho người ta không đành lòng nghe nữa, khiến cho trái tim Lâm Mẫn không khỏi rét lạnh.

Cô không ngu ngốc, đã mơ hồ đoán ra ý tứ của tổng giám đốc.

Chẳng qua là bị tình yêu của người làm tổn thương, làm sao có thể dễ dàng nói buông lỏng buông như vậy?

Tác giả: Đến cuối cùng có phải là anh em không, rốt cuộc có phải không, rốt cuộc có phải không???????

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 182

"Sau này chuyện của cô ấy toàn bộ giao cho cô phụ trách..."

Giang Triết chậm rãi mở mắt, suy nghĩ một chút, lời phía sau không biết phải nói ra như thế nào.

Thực sự có thể xem như 'mất không thấy tâm không phiền' sao?

"Trừ phi có việc quan trọng, nếu không cũng không cần phải báo cáo."

Trong giọng nói rõ ràng là đang đấu tranh, rõ ràng là đang thống khổ, không đành lòng mở miệng, nhưng vẫn buộc phải nói ra.

"Tổng giám đốc."

Lâm Mẫn không nhịn được lên tiếng, lời tổng giám đốc vừa nói ý kia không phải là để cho Giang tiểu thư 'tự sinh tự diệt' sao?

Không, không thể, tại sao có thể như vậy chứ?

Giang Triết lại làm như không nghe thấy, chỉ chậm rãi đứng dậy, đi tới trước cửa sổ.

"Chẳng lẽ để cho Giang tiểu thư tự sinh tự diệt sao?"

Cô vẫn không nhịn được lời muốn nói trong lòng mà thốt lên.

Suy nghĩ một chút lại thấy không đúng, tổng giám đốc rõ ràng đều đã an bài tất cả mọi chuyện rất tốt, thậm chí một giọt nước cũng không lọt.

Anh không phải là không trông nom, chẳng qua là anh không thể thời thời khắc khắc ở bên cạnh Giang tiểu thư được nữa thôi.

Anh chẳng qua là không chú ý tới nhất cử nhất động của Giang tiểu thư nữa mà thôi.

Tổng giám đốc có thật sự muốn buông tha hay không.

"Có lẽ đây là lựa chọn tốt nhất cho cả tôi và cô ấy."

Giang Triết quay đầu, nhìn Lâm Mẫn chỉ nói một câu như vậy.

Âm thanh trầm thấp, ngay cả Lâm Mẫn ở bên cạnh anh cũng rất ít khi nghe được.

Mà đây cũng là lần đầu tiên, Lâm Mẫn nghe được tổng giám đốc để lộ nỗi lòng của mình, nỗi lòng có liên quan đến Giang tiểu thư.

Cô thật ra chỉ là một người ngoài đứng xem, cô cũng không rõ lắm giữa tổng giám đốc và Giang tiểu thư đã xảy ra chuyện gì, nhưng cô cảm thấy một chuyện tình tốt đẹp như vậy cứ thế mà kết thúc, không khỏi khiến cho người ta nắm cổ tay thở dài, còn có đau lòng thay.

Bản thân là một người đứng xem, còn có cảm xúc như vậy, vậy thì tổng giám đốc và Giang tiểu thư còn đau khổ hơn nữa.

"Cô đi ra ngoài đi, tôi muốn yên tĩnh một chút, tất cả văn kiện hôm nay đều không ký, toàn bộ tiệc xã giao đều hủy bỏ."

Giang Triết nói xong, phất tay một cái, sau đó để cho Lâm Mẫn lui ra.

Lâm Mẫn chỉ thờ dài trong lòng một cái, rốt cuộc vẫn phải nhẹ nhàng ra ngoài, sau đó đóng cửa lại.

Bên trong phòng, Giang Triết để tay lên trán, ngồi im lặng, nhắm mắt lại, từng chút từng chút nhớ lại tất cả những ký ức có liên quan đến Giang Thiển.

Từ cô nhi viện đến biệt thự, lưu lại trong trí nhớ đều là những chuyện khiến người ta vui vẻ, muốn cười.

Nhưng chuyện đó như đã in sâu vào trong đầu Giang Triết, cả đời này cũng không cách nào có thể xóa bỏ được.

Khóe miệng Giang Triết hơi kéo lên.

Giang Thiển, hãy tha thứ cho anh!

Chương 183

Giang Thiên, xin hãy tha thứ cho anh, sau này anh không thể cùng em đi chung một con đường nữa.

Ngày đó, Giang Triết tự nhốt mình suốt một ngày, đến lúc xế chiều, thư ký Lâm luôn làm đúng phận sự thật sự không nhận được nữa, thay anh gọi một phần thức ăn bên ngoài sau đó liền chết mang vào.

Lúc này cô nhìn thấy khỏe miệng Giang tổng mỉm cười, không biết là đang suy nghĩ cái gì, trong mắt chưa từng xuất hiện qua một tia dịu dàng như vậy.

Lâm Mẫn giật mình áy náy, vội vàng đề đồ ăn xuống sau đó trốn ra ngoài.

Chẳng qua là ngày hôm đó Giang Triết vẫn không ăn cơm, cũng chính từ ngày đó trở đi, người trong Minh Đế bắt đầu trải qua những ngày rồi ren.

Tổng giám đốc của bọn họ dường như không bao giờ tan làm, một ngày hai tư giờ anh đều ở trong phòng làm việc.

Lâm Mẫn cảm thấy không thể tiếp tục như vậy được nữa, nếu không cô cũng sụp đổ mất, sau đó Giang Triết cho gọi cô vào.

"Gọi điện thoại cho Đỗ Hân Lệ. Nói tôi có thời gian trống khoảng một giờ, bảo cô ta đến bàn bạc chuyện đính hôn."

Lâm Mẫn gần như không thể tin được tai của mình, cô kinh ngạc há hốc miệng, sững sờ nhìn Giang Triết.

Giang Triết cũng không nói thêm gì nữa, chỉ cuối đầu nhìn văn kiện.

Cho đến lúc tình cờ ngẩng đầu lên, mới phát hiện Lâm Mẫn vẫn còn đứng trước mặt mình.

"Sao vậy? Có vấn đề gì sao?"

Giang Triết khẽ nhíu mày một cái, hỏi.

"Anh thực sự muốn kết hôn với Đỗ quản lý?"

Thật ra thì lúc nhìn thấy những tấm hình trên tạp chí kia, trong lòng cô đã hơi giật mình.

Nhưng mà cô cũng biết những tin tức trên nếu như không được tổng giám đốc đồng ý, tuyệt đối không ai giám phát tán những tin đồn ngông cuồng kia.

"Lâm Mẫn, bắt đầu từ lúc nào cô lại thích đi quản chuyện bao đồng rồi hả?"

Giọng điệu nhàn nhạt, mang theo một chút cảnh cáo.

Lâm Mẫn không thể làm gì được, trong đầu lập tức thoáng qua nụ cười xinh đẹp của Giang Thiên, nụ cười thuần khiết như vậy, làm cho tim mỗi người không khỏi nhộn nhạo.

Lắc đầu một cái, quên đi, cô chỉ là một người làm công, có quyền gì đi trông nom chuyện tình của tổng giám đốc.

Lúc Đỗ Hân Lệ đi vào, Giang Triết đang đứng trước cửa sổ sát đất, đưa lưng về phía cửa nhìn ra bên ngoài.

"Giang Triết."

Đỗ Hân Lệ không kiềm nén được có chút vui vẻ và hạnh phúc.

Giang Triết quay đầu nhìn Đỗ Hân Lệ, sắc mặt trầm tĩnh, đôi mắt sâu như biển.

Đỗ Hân Lệ bị anh nhìn như thế trong lòng hơi sợ hãi, không biết anh đang nghĩ gì.

Giang Triết đột nhiên cất bước, trong lòng Đỗ Hân Lệ âm thầm vui vẻ, cô ngẩng đầu lên, nhìn về phía Giang Triết nở một nụ cười ngọt ngào.

Nhưng không ngờ tới Giang Triết lại đi tới bàn làm việc trước mặt.

Đỗ Hân Lệ không khỏi mất mát một trận trong lòng.

Nhưng mà, ánh mắt lại không chịu không chế nhìn theo Giang Triết, sau đó thấy Giang Triết nhấn gọi điện thoại nội bộ.

"Thư ký Lâm, cô vào đây một chút."

Bị gọi đến tên, thư ký Lâm không khỏi khần trương trong lòng.

Phải biết rằng tổng giám đốc luôn gọi thẳng tên bọn họ, cực ít gọi cô là thư ký Lâm, nếu như muốn gọi cô là thư ký Lâm, đoán chừng là có việc quan trọng muốn giao cho cô mà việc này khó mà hoàn thành được.

Lâm Mẫn gõ cửa đi vào, thấy Giang Triết ngẩng đầu lên, nhìn về phía cô nói: "Thư ký Lâm, chuyện này giao cho cô."

Lâm Mẫn không kịp phản ứng.

Chuyện này? Chuyện gì?

Sau đó nhìn thấy Giang Triết cầm lấy áo khoác trên ghế, gạt đầu với Đỗ Hân Lệ một cái.

"Cô có yêu cầu gì thì cứ nói với thư ký Lâm."

Lâm Mẫn bây giờ mới hiểu được.

Lâm Mẫn tới bây giờ mới hiểu được.

Thì ra tổng giám đốc muốn mình tới đây để làm chuyện này.

Đỗ Hân Lệ vừa nghe xong lời này, tâm liền lạnh xuống.

"Giang Triết."

Cô nhìn anh.

"Nếu như không muốn, cũng không cần miễn cưỡng."

Cô quay đầu, trong mắt dần ẩm ướt, "Anh làm như vậy.....Làm như vậy.....Khiến cho em không chịu đựng nổi."

Giang Triết cười lạnh.

Lâm Mẫn đáng thương chỉ có thể bất đắc dĩ đứng ở đó.

"Đỗ Hân Lệ, nếu như cô không muốn, cũng không cần miễn cưỡng."

Anh đem những lời đó trả lại cho cô.

Đỗ Hân Lệ, nước mắt 'bộp' một tiếng rơi xuống, đúng vậy, phải là anh nói những lời này mới đúng.

Anh là ai chứ, thành phố A này có biết bao nhiêu người đẹp danh môn muốn gả cho anh, nếu như cô không muốn, phía sau anh còn có rất nhiều người.

Nhưng mà, một hơi cuối cùng lại nghẹn xuống.

"Rõ ràng anh bảo thư ký gọi em đến, nói có một giờ trống, nhưng bây giờ, em đến, anh lại muốn đi, anh đây là có ý gì?"

"Đây dù sao cũng là chuyện đại sự cả đời, anh để cho một thư ký bàn bạc với em, là anh đính hôn với em chứ không phải thư ký."

Lần đầu tiên Đỗ Hân Lệ luống cuống như thế, trước kia khi đối mặt với Giang Triết dù có khó chịu cũng không dám để lộ ra, chưa từng bộc phát ra giống như hôm nay vậy.

Cô thật sự khó chịu, vô cùng khó chịu, cho nên mới bất chấp tất cả dù có mặt Lâm Mẫn ở đây.

Nhưng Giang Triết ngay cả chân mày cũng không nhăn một cái, chỉ lạnh lùng nhìn cô như vậy.

Trong lòng Đỗ Hân Lệ cứ chìm xuống từng chút từng chút một.

"Nếu như không muốn, cũng không cần miễn cưỡng."

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 184: Nếu như không muốn cũng không cần miễn cưỡng.

"Nếu như không muốn , cũng không cần miễn cưỡng."

Vừa nói một câu như thế, bên trong lại hàm chứa bao nhiêu ý tứ.

Đỗ Hân Lệ hít mũi một cái, ngăn dòng nước mắt lại.

"Giang Triết, em biết anh bận rộn, nhưng nếu chúng ta muốn đính hôn, xin anh hãy dành ra một chút thời gian được không?"

Đỗ Hân Lệ là một người phụ nữ thông minh, cũng là một phụ nữ ần nhĩn, lúc đầu óc hoàn toàn tỉnh táo, cô biết lúc nào thì nên nói cái gì.

"Tôi sẽ cố gắng."

Giọng nói của Giang Triết vô cùng âm ấm, sau đó cất bước rời đi, cứ như vậy đi lướt qua Đỗ Hân Lệ.

Đi tới cửa, ngay tại lúc tay đặt lên nắm cửa, anh đột nhiên quay đầu.

Đỗ Hân Lệ mừng thầm trong lòng.

"Nếu buổi tối rảnh thì cùng nhau ăn cơm."

Giang Triết nói xong liền đi thẳng ra ngoài.

Bên trong phòng, Đỗ Hân Lệ dường như tiêu tan hết buồn phiền, cô chỉ nhìn Lâm Mẫn.

"Cô nói tôi có thể thương lượng với cô chút chuyện gì?"

Cô xa xôi nói.

"Là bàn bạc số lượng khách mời, hay là địa điểm ăn cơm?"

"Đỗ quản lý có thể nói ý kiến của mình cho tôi, sau đó tôi sẽ ghi chép, sửa sang lại rồi giao cho Tổng giám đốc là được."

Đỗ Hân Lệ giận đến cắn răng, trên đường đến đây trong lòng cô ta luôn buồn bực không vui, trong lòng suy nghĩ có thể ngồi cùng với Giang Triết một giờ, liền thấy vui vẻ, không nghĩ đến cuối cùng kết quả lại là thế này.

Cô ta tức giận thở phà phò, ngồi xuống ghế salon.

Không nhìn Lâm Mẫn cũng không nói lời nào.

Lâm Mẫn có chút bất đắc dĩ, cũng biết tổng giám đốc giao cho mình vấn đề khó khăn.

"Đỗ quản lý, cô còn có năm mươi phút, nếu sau năm mươi phút cô vẫn không định nói gì, như vậy Lâm Mẫn tôi cũng không dám đảm bảo chuyện sau này đâu."

Lâm Mẫn đứng mực nói.

Đỗ Hân Lệ hung hăng trợn mắt nhìn Lâm Mẫn một cái.

Cô yêu Giang Triết là có lỗi sao? Thậm chí ngay cả thư ký của anh ấy cũng cười mình.

Nhưng lại không thể thừa nhận cô ta nói chính xác, nếu như trong khoảng thời gian này mà không bàn bạc mọi chuyện cho tốt, ai biết được Giang Triết có thay đổi ý định hay không.

Nghĩ tới đây, cô không khỏi thở dài một cái.

"Cô hãy ghi nhớ toàn bộ."

Cô ta hất hàm nhìn Lâm Mẫn, trong lời nói mang theo vẻ khinh thường.

Vừa rồi còn bị thư ký chế giễu, cô ta cũng phải tìm lại chút tự tôn cho mình.

Quan niệm về thời gian của Giang Triết trước nay đều vô cùng mạnh, thời điểm còn dư lại năm phút, anh quay trở lại phòng làm việc.

Cũng không ai biết trong khoảng thời gian này anh đã đi đâu.

Lúc tay anh chạm đến cánh cửa phòng làm việc, ánh mắt của anh còn vô cùng tịch mịch, u buồn, nhưng sau khi đẩy cánh cửa ra, tất cả biểu cảm trên mặt đều được thu hồi, chỉ còn lại sự lạnh lùng.

Tựa như nét mặt mới vừa rồi kia chưa từng xuất hiện trên gương mặt anh.

Lúc anh đi vào, vừa đứng lúc Đỗ Hân Lệ nói xong ý kiến của mình, mà thư ký Lâm tận tâm tận lực đem lời của Đỗ Hân Lệ ghi lại toàn bộ không sót một chữ nào.

"Giang Triết."

Đỗ Hân Lệ đứng lên, đi tới bên cạnh Giang Triết.

"Em vừa mới thương lượng với thư ký Lâm xong."

Giang Triết từ chối cho ý kiến, chỉ lẳng lặng ngồi xuống trước bàn làm việc.

Đỗ Hân Lệ biết mình tự tìm mất mặt, liền lui về sau mấy bước.

Giang Triết hơi gõ bàn một cái.

"Lâm Mẫn, đặt hai chỗ cho tôi."

Anh quay đầu, nhìn Đỗ Hân Lệ, "Đồ ăn Trung Quốc hay là đồ Tây?"

Đây là lần đầu tiên anh chủ động hỏi ý kiến của Đỗ Hân Lệ.

Đỗ Hân Lệ lập tức hoan hỷ, vội vàng nói không ngừng: "Tùy anh, cứ theo ý anh."

Cô ta dường như rất vui mừng, khoe mắt đuôi mày đều là vui vẻ.

Chỉ cần Giang Triết vui vẻ, cái gì cũng được cả, còn quan cái gì mà cơm Tây hay cơm ta nữa.

"Ăn đồ Tây."

Giang Triết nhìn về phía Lâm Mẫn nói, sau đó xoay người ra khỏi phòng làm việc.

"Thư ký Lâm, đây có tính là một khởi đầu tốt không? Có tính không? Có tính không?"

Đỗ Hân Lệ quả thực rất vui mừng, cô ta nóng lòng muốn chia sẻ niềm vui này với một người nào đó.

Lâm Mẫn chỉ mỉm cười một cái, sau đó liền rời đi.

Nói thật, cô đối với người phụ nữ này không có một chút ấn tượng tốt nào, nếu để cho cô ta làm Tổng giám đốc phụ nhân, hazz, suy nghĩ một chút là thấy không vui rồi.

Trong phòng làm việc, Đỗ Hân Lệ gần như là vui mừng đến hươ tay múa chân.

Trong phòng họp, Giang Triết lẳng lặng ngồi trên ghế.

Thiên Nhi, từ nay về sau ngàn vạn lần phải vui vẻ hạnh phúc.

Đây là một hội nghị cao cấp của công ty, định kỳ mỗi tháng một lần, mỗi lần đều là hội nghị quan trọng nhất.

Giang Triết sẽ đem một số quyết sách quan trọng công bố trong hội nghị này.

Thời điểm hội nghị diễn ra được một nửa thời gian, điện thoại của Giang Triết đột nhiên rung lên.

Hai cánh tay máy móc đặt chung một chỗ, ngay lúc đó Giang Triết không có phản ứng kịp, đó là một chiếc điện thoại di động.

Người nào đó đang lên tiếng đột nhiên dừng lại, ánh mắt mọi người vẫn như cũ rơi trên người anh.

Một giây tiếp theo, Giang Triết gần như bật dậy, anh cầm lấy chiếc điện thoại đang còn rung chấn động kia, đẩy ghế ra, sau đó nhanh chóng cất bước đi ra ngoài.

Trong phòng họp mọi người nhìn nhau, không biết hội nghị này có còn tiếp tục diễn ra hay không.

Chương 185: Đau đớn thẩu xương.

Giang Triết cầm điện thoại di động mãi cho đến cửa cầu thang, lúc này mới nhấn nút nghe điện thoại.

"Thiến Nhi."

Là điện thoại của Giang Thiến, số điện thoại này chỉ có mình Giang Thiến biết, vì cô mà luôn mở máy hai mươi bốn giờ.

Cô đã rất lâu không gọi vào số này, lâu đến nỗi thiếu chút nữa anh đã phá hủy luôn cái điện thoại này, mỗi khi đêm tối đến, liền lấy một cái điện thoại khác không ngừng gọi thử vào máy này xem rốt cuộc có bị hỏng chỗ nào không.

Cho nên, mới vừa rồi anh mới không phản ứng kịp như vậy.

Đầu dây bên kia không có âm thanh gì, chỉ im lặng không lên tiếng.

"Thiến Nhi, em sao vậy?"

Anh thả mềm giọng xuống.

Trong lòng nghĩ là một chuyện, nhưng khi đối diện với Thiến Nhi, một Giang Triết luôn có năng lực chống đỡ hết thảy mọi thứ liền biến mất không thấy đâu.

Bên kia vẫn không nghe thấy âm thanh gì.

Giang Triết khẽ nhíu mày một cái.

Thiến Nhi của anh không phải là một người cố tình gây sự, cô sẽ không vô duyên vô cớ gọi điện thoại đến đây như vậy.

"Thiến Nhi."

Vẫn là giọng nói mềm mại dịu dàng, chỉ sợ làm người kia giật mình.

Mà bên kia vẫn là một mảng yên tĩnh, thỉnh thoảng còn có tiếng gió thổi qua.

Giang Triết khẽ nhíu chân mày, thời tiết như vậy, Thiến Nhi có thể đi đâu, sau đó anh nghe thấy tiếng khóc thút thít của cô.

Tiếng khóc rất nhẹ rất nhẹ, nếu như không nghe kỹ sẽ không biết được đó là tiếng khóc đang bị kìm nén.

Âm thanh thút thít đứt quãng, thỉnh thoảng còn bị tiếng gió át đi.

Giang Triết chỉ cảm thấy tim mình như bị ai nhéo cho một cái.

"Thiến Nhi, đã xảy ra chuyện gì?"

Giọng nói của Giang Triết càng thêm nhẹ nhàng, anh đi tới một chỗ không có người.

Thật ra thì, anh có thể trở về phòng làm việc của mình, nhưng lại nhớ tới trong đó còn có Đỗ Hân Lệ nên đành xoay người rời đi.

Lúc này, anh có chút hối hận, tại sao phải mời Đỗ Hân Lệ ăn cơm, tự dưng lại tạo ảo tưởng cho người phụ nữ kia.

Giang Thiến vẫn không nói chuyện, chỉ khóc thút thít, tiếng khóc càng ngày càng lớn trở thành tiếng nức nở.

Đây là chuyện chưa bao giờ xảy ra, Giang Thiến chưa bao giờ gọi điện thoại cho anh, sau đó chỉ để cho anh nghe được duy nhất tiếng khóc như vậy.

Còn có tiếng gió thổi bên tai kia, hình như là ở bờ biển.

Trực giác nói cho anh biết nhất định đã xảy ra chuyện gì.

Anh không kịp suy nghĩ gì thêm, xông tới thang máy trước mặt, lập tức nhấn nút đi xuống.

"Thiên Nhi, anh vẫn luôn ở bên cạnh em, có chuyện gì nói cho anh biết có được không?"

Hoang mang trong lòng càng lúc càng lớn, bọn người kia đâu, những người anh phải đi theo bảo vệ cô đâu, mỗi một tên đều đi đâu hết rồi, không phải anh đã dặn đi dặn lại, bảo bọn họ phải đi theo Thiên Nhi rồi hay sao? Tại sao lại để cho cô đi đến bờ biển? Tại sao lại để cho cô một mình ở bờ biển khóc thút thít như vậy?

Bờ biển kia cách thành phố khá xa, tối thiểu phải một giờ đi xe.

Tay cầm lái của Giang Triết nổi đầy gân xanh, nhưng mà, anh không dám để cho Giang Thiên biết mình sợ, một lần lại một lần an ủi Giang Thiên.

Bờ biển kia vẫn là nơi Giang Thiên rất thích đi, gần như tháng nào cũng tới đây một lần.

Nếu như không phải vì xảy ra chuyện ngoài ý muốn.

Ngày đó Giang Triết mang theo Giang Thiên đi trước một bước, chính là vào lúc thủy triều, hai người đứng ở trên bờ nhìn từng đợt sóng thủy triều sóng sau cao hơn sóng trước.

Giang Triết khẽ quay đầu, gió biển khẽ vuốt ve những sợi tóc trên trán Giang Thiên, mắt to sáng rõ cứ như vậy nhìn sóng biển.

Sau đó Giang Triết nhận được điện thoại của ba anh, nói là có một tin tốt muốn tự mình nói cho anh biết, sau khi hỏi rõ vị trí của Giang Triết và Giang Thiên, ba anh nói cho anh biết, ba và mẹ anh sẽ lập tức tới ngay.

"Là tin tốt gì vậy ba? Ba, sao ba gấp gáp như vậy?"

"Triết à, ba và mẹ con cũng không kịp đợi, các con cứ đợi ở đó, chúng ta sẽ lập tức tới ngay."

Sau đó ba anh liền cúp điện thoại, ba cũng không nói cho anh biết là tin gì, cũng không nói ông đang ở đâu.

Ai cũng không nghĩ tới thảm kịch lại xảy ra ngay ở thời điểm đó.

Chính mắt Giang Triết và Giang Thiên nhìn thấy xe của ba đang chạy tới đây, hai người lẳng lặng chờ đợi, chờ ba dừng xe, sau đó cùng mẹ xuống xe nói cho bọn họ biết cái tin tức kia.

Xe lại đột nhiên mất không chế, hai người gần như có thể nghe được tiếng kêu sợ hãi phát ra từ trong xe, thậm chí Giang Thiên còn nhìn thấy rõ người ngồi ở phía trước là mẹ mình, dáng vẻ hoảng sợ như thế nào.

Chuyện xảy ra quá nhanh, chờ đến lúc hai người hiểu ra được thì xe đã bị nước biển cuốn đi xa.

Nếu như không phải là thời điểm thủy triều lên, nếu như chỗ hai người đứng không phải là nơi thủy triều lên xuống, như vậy tất cả

sẽ không xảy ra thảm kịch như vậy.

Ngay lúc đó, Giang Thiên liền bất tỉnh.

Ba đối với cô rất tốt, thậm chí so với Giang Triết, ba còn cưng chiều cô hơn.

Mặc dù mẹ không thích cô, nhưng nhìn chung, đối với cô cũng không tệ lắm.

Lúc ba tới, những hộ vệ kia cũng theo phía sau, nhưng mà mọi người chỉ có thể trơ mắt nhìn thủy triều từng chút từng chút một nuốt trọn chiếc xe trị giá mấy trăm vạn, còn có hai người thân yêu nhất trên thế giới này của Giang Triết.

Trong một khoảng thời gian rất lâu sau đó, Giang Thiên đau thương, khóc thút thít cả ngày.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 186: Mang thai?

Giang Triết cũng không khác gì, anh một mặt phải chịu đựng nỗi đau thấu xương khi mất đi ba mẹ, một mặt vừa phải an ủi Giang Thiên.

Trên thực tế, quãng thời gian đó là thời kỳ tối tăm nhất của Giang Triết.

Anh vốn đang chờ tốt nghiệp, mặc dù con đường tương lai đã sớm được định đoạt từ trước, vào công ty của ba, sau đó tiếp nhận nó.

Chẳng qua đó đều là những chuyện của trước kia, bây giờ, lúc mới bắt đầu anh còn có thể vừa kiên trì học tập vừa giải quyết việc của công ty. Sau lại bởi vì công ty lúc bấy giờ quá mức bận rộn, mà Giang Thiển trải qua đã kích lớn như vậy, muốn khôi phục cũng cần một khoảng thời gian dài nữa.

Giang Triết không thể không thôi học, anh ngay cả đại học cũng chưa tốt nghiệp đã sớm phải gia nhập vào giới thương trường đầy hiểm ác này.

Về phần cái tin tức tốt đẹp kia, Giang Triết vẫn không biết, anh chỉ biết là ngày đó ba mẹ mình đi gặp một người bạn cũ, thậm chí lúc đi cũng không muốn cho hộ vệ theo cùng.

Không ai biết họ đi đâu, gặp ai, không ai biết cái tin tức đó là gì, tất cả mọi chuyện đến đây tựa như chìm vào đáy biển.

Chiếc xe kia sau khi vọt lên, kiểm tra kỹ lưỡng, phát hiện tất cả đều bình thường.

Mà bên phía cảnh sát đưa ra đáp án rất có khả năng ngày đó ba Giang Triết đã nhầm chân ga là thắng xe.

Giang Triết từ đầu tới cuối không muốn tiếp nhận một lý do rách nát như vậy, ba anh làm sao lại có thể phạm phải một sai lầm vô lý như vậy được?

Chỉ là khi anh từ từ tỉnh táo lại, anh dần dần đã có thể tự mình đảm đương, gánh vác công ty.

Thành phố A lớn như vậy, vốn không thiếu cái tin tức gì, sự việc Tổng giám đốc của Minh Đế và phu nhân cùng gặp tai nạn rất nhanh đã biến mất, thay vào đó là những câu chuyện mới mẻ hơn.

Mà tình hình của Giang Thiển cũng bắt đầu sáng sủa hơn, dần khôi phục lại bình thường, giống như chưa có chuyện gì thay đổi.

Chỉ có Giang Triết biết, kể từ ngày đó, Giang Thiển bắt đầu cự tuyệt bơi lội, cho dù trời có nóng bức thế nào, cô cũng tình nguyện ở trong phòng chứ không muốn xuống nước. Cô khước từ chuyện đến bờ biển hay đi tới bất kỳ thành phố có biển nào.

Về phần thành phố biển - nơi xảy ra sự việc kia, Giang Thiển vĩnh viễn không bước chân tới.

Nhớ lại chuyện đó làm cho người ta thống khổ, làm cho lòng người bị thương như vậy. Chuyện này vốn Giang Triết cho là sẽ vĩnh viễn chôn sâu vào tim mình, mãi mãi không bao giờ chạm đến.

Anh dùng tay xoa một bên gò má của mình, phát hiện trên mặt mình đã ướt át từ lúc nào.

Một bên tay trống không nắm lại thành quyền, nhét vào trong miệng mình, chỉ sợ không cẩn thận sẽ khóc lên.

Thực ra, Giang Thiển trong khoảng thời gian này cũng trôi qua không được tốt lắm.

Tất cả mọi người cho rằng Lý Thanh Hàng mới là 'chân mệnh thiên tử' của cô.

Mà người đàn ông kia đối với cô quả thật không tệ, cho dù có bận rộn như thế nào, mỗi buổi trưa nhất định sẽ yên lặng đứng chờ Giang Thiển ở dưới lầu trường học.

Giang Thiển đã từng vì chuyện này mà kháng nghị qua, nhưng Lý Thanh hàng lại nói rằng thực ra anh làm vậy chỉ để cảm ơn Giang Thiển đã để cho anh được ôn lại những kỷ niệm của thời sinh viên.

Anh bắt đầu từng chút từng chút một xâm nhập vào cuộc sống của cô, mà Lý Thanh Hàng trải qua hai năm 'chiến đấu trường kỳ' rốt cuộc cũng tìm được người trong lòng, vì thế cứ thẳng đường mà 'đánh' tới.

Giang Thiển cũng bắt đầu hình thành thói quen có Lý Thanh Hàng bên cạnh, nhưng mà, cô biết, mình đối với người đàn ông kia vĩnh viễn chỉ có thể dừng lại ở những khoảnh khắc vui vẻ hiếm hoi đó, cô vĩnh viễn sẽ không nói với anh ba chữ thần thánh như vậy.

Cô biết mình làm như vậy là không đúng, nhưng cô đã từng không chỉ một lần đề nghị với Lý Thanh Hàng, để anh rời khỏi cô, nhưng lần nào anh cũng từ chối cho ý kiến chỉ cười cười, vẫn như cũ ở bên cạnh cô không rời, vài lần như vậy, Giang Thiển cũng đành buông tha.

Nhưng mà, cô dần dần phát hiện, cho dù ở đâu, bất kỳ lúc nào cô cũng đều bắt tri bắt giác ngăn người, mỗi lúc như vậy, đại não cô dường như xuất hiện một khoảng trống rỗng, thậm chí ngay cả cô cũng không biết mình đang nghĩ gì.

Không phải là không thấy khuôn mặt lo lắng của Lý Thanh Hàng, nhưng mà, cô cũng bất lực.

Quả thật Giang Thiển không biết nên gọi đó là gì, là linh hồn thoát xác sao, vì một người tên Giang Triết mà hồn phách lên mây?

Cô biết như vậy là không đúng, anh đã có đối tượng đính hôn, sau đó anh sẽ bước vào cuộc sống hôn nhân với một người phụ nữ khác. Nhưng mà, ý nghĩ hoàn toàn không chịu bị người khổng chế.

Thân thể mấy ngày nay luôn không thoải mái, mỗi khi ăn cơm, nhìn thấy món ăn trên bàn đều không thấy có khẩu vị gì, còn có cảm giác buồn nôn nữa.

Đặc biệt nhất là luôn buồn ngủ, trước kia hay cùng Lý Thanh Yếu đi dạo phố cả buổi chiều, nhưng bây giờ mới chỉ đi có nửa giờ liền mệt không chịu nổi.

Lý Thanh Yếu nhìn bộ dạng của Giang Thiển, trêu đùa nói.

"Giang Thiển cậu có biết không, trông bộ dạng này của cậu thật giống với phụ nữ có thai đấy."

Người nói vô ý nhưng người nghe có lòng, Giang Thiển chỉ cảm thấy trái tim mình 'lộp bộp' rơi xuống, mang thai?

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yếu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 187: Trời ơi! Thật sự mang thai.

Cô lập tức nhớ tới chuyện xảy ra đêm hôm đó.

Buổi sáng hôm sau lúc cô tỉnh lại, Giang Triết đã chuẩn bị giúp cô một hộp thuốc để trên tủ đầu giường.

Nhưng mà, ngày hôm đó tâm tư của cô căn bản không có để ý tới phương diện kia. Về sau cũng không biết hộp thuốc đó bị cô ném đi góc nào.

Mà hiện giờ chỉ một câu trêu đùa của Lý Thanh Yếu lại làm cho Giang Thiển nhớ tới chuyện này.

Sắc mặt cô đã hơi tái nhợt, cô không tin trên thế giới này lại có nhiều truyện trùng hợp như vậy, nếu là thật, vậy thì ông trời đối với cô cũng quá bất công rồi.

Trở về nhà, câu nói kia của Lý Thanh Yếu vẫn còn quanh quẩn bên tai cô.

Tiểu khu bên kia có một hiệu thuốc, nhưng mà, cô không dám đi, cô sợ biết được sự thật.

Trong lòng vẫn còn thâm hi vọng chút may mắn tự nói với mình, chắc là không đâu, vận khí của cô sẽ không đen đui như vậy chứ, nhất định là không phải đâu.

Nhưng mà khi một trận cơn mưa nữa lại kéo đến, rốt cuộc Giang Thiển cũng không nhịn được nữa chạy ra khỏi nhà.

Mua được hai tấm giấy X, cẩn thận quan sát hai vạch kẻ trên đó.

Giang Thiển mắt không chớp nhìn chằm chằm tấm giấy thử kia. Thời điểm, hai cái vạch hồng nhàn nhạt hiện ra trước mắt, cô gần như không thể hô hấp nổi. Tựa như có một bàn tay vô hình đang siết chặt cổ cô.

'Thiên tính vạn tính', cũng chưa từng nghĩ tới có một ngày mình sẽ gặp phải chuyện như vậy.

Trong lòng còn sót lại một chút hi vọng, nhớ lại có lẽ giấy thử kia có vấn đề, có lẽ là đo thử sai rồi.

Chưa từng bất an, lo lắng không yên như vậy, suốt cả một buổi tối cả người giống như đã bị dày vò hành hạ, ngay khi trời vừa sáng, cô rốt cuộc cũng rời giường, sau đó đến bệnh viện.

Lần đầu tiên từ trước tới giờ không để cho vệ sĩ đi theo cô, cô chỉ muốn một mình mình đi kiểm tra và biết kết quả chuyện này.

Thời điểm bác sĩ nói cho cô biết kết quả, cô đã sững sờ. Quả thật không biết mình nên phản ứng như thế nào nữa.

Mang thai?

Trời ạ, làm thế nào cô cũng không ngờ tới cô vậy mà mang thai?

Đây có phải là ông trời muốn trừng phạt cô hay không?

Nhớ lại cô đã từng nói, nếu thật sự cùng Giang Triết phát sinh quan hệ, thì dù có xuống cô địa ngục cô cũng bằng lòng.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yếu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 188: Anh! Hãy cứu em!

Trời cao quả là có mắt hơn người, tình huống nhìn thấu tất cả, biết cô và Giang Triết loạn luân, cho nên mới không chịu bỏ qua cho cô đúng không?

Bác sĩ vẫn còn đang đắn đo thêm vài điều gì đó, nhưng mà Giang Thiển đã không còn nghe lọt được gì nữa rồi, trong đầu luôn chỉ có mấy chữ, mang thai, cô mang thai.

Trong lòng phiền phiền muội muội không thôi, muốn tìm một người nào đó trò chuyện một chút, lại phát hiện không tìm được một ai có thể nói chuyện phiếm với cô.

Điện thoại trong túi xách không ngừng rung lên, là số máy của vệ sĩ.

Giang Thiển kiên quyết nhấn phím tắt, lại phát hiện cô dường như không có nơi nào để đi.

Lên xe, cứ băng qua đi chung quanh không có mục đích như vậy, chính mình cũng không phát hiện ra đã bất tri bất giác đi đến bờ biển.

Kể từ khi ba và mẹ xảy ra tai nạn xe cộ ở chỗ này, cô chưa từng đặt chân tới chỗ này.

Là ba mẹ tức giận phải không? Bọn họ ở trên trời nhìn cô, chỉ dẫn cô đi đến nơi này.

Giang Thiển xuống xe, nhìn sóng biển cuộn trào mãnh liệt.

Thì ra bất tri bất giác đã là cuối mùa xuân đầu mùa hè, gió biển thổi qua mang theo mùi vị mặn mặn thậm chí còn có chút ẩm áp.

Chậm rãi ngồi xổm người xuống, cuối cùng gào khóc.

Ba.....Người vẫn luôn thương yêu Thiển Nhi, người nói cho con biết con phải làm gì đi!

Phải làm gì?

Nếu như Giang Triết không phải là anh trai ruột của cô, như vậy cô cũng không cần phải suy nghĩ về cuộc sống sau này, sẽ không chút do dự nào mà sinh đứa bé này ra, dù sao đó cũng là minh chứng cho tình yêu cho tình yêu của cô và anh.

Nhưng mà, trên đời này không có nếu như, đó vẫn là anh trai của cô, nếu như cô quyết tâm sinh đứa bé ra, vậy đó sẽ là một đứa bé như thế nào? Sẽ có huyết thống không rõ ràng? Có lẽ là không trọn vẹn.

Không muốn, cô ngàn vạn lần không thể để cho con mình vừa sinh ra đã phải chịu ánh mắt dè bỉu của người khác.

Nhưng mà, đó cũng là miếng thịt trên người cô, sao cô có thể nhẫn tâm đem cắt bỏ nó đi như vậy được chứ.

Lấy điện thoại di động ra, ngón tay dừng ở trên dãy số điện thoại của Giang Triết thật lâu, rốt cuộc cắn răng dè xuống nhấn nút gọi đi.

Anh, hãy nói cho em biết, nói cho em biết em phải làm gì bây giờ?

Anh, mau đến cứu em, kéo em ra khỏi nơi Địa ngục đen tối này đi!

Âm thanh khóc sụa sụa cứ như vậy truyền đến bên tai Giang Triết, Giang Thiển đương nhiên sẽ không biết được giờ phút này trong lòng người kia đã nóng như lửa đốt, hận không thể bay đến bên cạnh cô ngay lúc này.

Lúc Giang Triết đến, Giang Thiển đã đứng ở trên bờ đê, gió biển nhẹ nhàng hôn lên tóc cô.

Giang Triết liếc mắt nhìn thấy dưới chân Giang Thiển, sắc mặt hoảng hốt.

Dưới chân cô nhìn là thủy triều đang dâng lên cuộn cuộn.

Giang Triết gần như là lăn một vòng lao xuống, mạnh mẽ bắt lấy tay Giang Thiển, kéo cô đi lên.

Chưa từng thấy mình may mắn như vậy, may mắn vì tốc độ của anh thật nhanh, đợi cho đến khi lên đến bờ, quay đầu lại lần nữa, thủy triều đã bắt đầu dâng lên lấp liếm chỗ Giang Thiển vừa đứng lúc này.

"Em điên rồi sao?"

Thật không dám tưởng tượng, nếu như anh trì hoãn đi tới từng bước, không biết sẽ xảy ra chuyện đáng sợ như thế nào.

Chờ đến khi anh gào lên xong, mới bắt đầu đau lòng.

Ngoài trời nóng bức như vậy, bàn tay nhỏ bé của Giang Thiển lại lạnh như băng, khuôn mặt của cô hơi đỏ ửng, trên đó vẫn còn lưu lại vệt nước mắt

chưa kịp khô.

"Thiến Nhi."

Cẩn thận từng li từng tí gọi tên cô, chỉ có lúc gặp chuyện vô cùng nghiêm trọng, Giang Thiến mới trở nên như vậy.

"Thiến Nhi, nó cho anh biết đã xảy ra chuyện gì được không, bất kể như thế nào, anh cũng sẽ thay em xử lý hết được không?"

Một khắc kia, trái tim đau, thật là đau, anh quả thật vẫn không có cách nào làm cho cô vui vẻ, để cho cô vui vẻ.

Dường như tới lúc này Giang Thiến mới hiểu được chuyện gì, cô chăm chú nhìn Giang Triết, sau đó "Oa" một tiếng nhào vào trong ngực Giang Triết, khóc đến hít thở không thông.

Giang Triết ngẩn người, tay giờ lên trên không trung bỗng cứng lại một lát, cuối cùng ôm lấy Giang Thiến, ôm thật chặt Giang Thiến vào lòng.

Người trong lòng không biết có bao nhiêu ủy khuất, cứ như vậy khóc cho đến cổ họng khàn khàn.

"Thiến Nhi, nói cho anh biết có chuyện gì được không?"

Chân mày Giang Triết vẫn nhũn chặt, anh biết nhất định là Giang Thiến gặp phải chuyện rất khó giải quyết.

Anh có chút giận bản thân mình, nếu không phải tại anh bất chấp buông tay Giang Thiến, không chú ý tới nhất cử nhất động của cô, cô cũng sẽ không thống khổ như vậy.

Nói đến đây, anh thấy tất cả đều do mình gây ra.

"Anh, làm sao bây giờ? Thiến Nhi phải làm gì bây giờ?"

Tất cả nước mắt nước mũi đều lau hết lên chiếc áo khoác thượng hạng được may thủ công của anh.

Chỉ là, giờ phút này Giang Triết đã không để ý được nhiều như vậy nữa, anh chỉ cần Thiến Nhi không khóc, cho dù đem cái áo khoác này cắt thành mảnh vụn anh cũng không tiếc.

"Mọi việc đều có anh, Thiến Nhi, mọi việc đều có anh, đều có anh lo rồi được không?"

Giang Triết nhẹ giọng thở dài, thậm chí còn không phát hiện ra giọng nói của mình đã bắt đầu không mạch lạc.

"Nhưng mà....Chuyện này.....Anh cũng.....Không có cách nào."

Giang Thiến hơi rút ra khỏi ngực anh, thút thít nói, bởi vì khóc đến quá thương tâm, lúc nói còn vừa nói vừa nấc nghẹn.

Giang Triết luống cuống tay chân vỗ vỗ sau lưng cho Giang Thiến.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 189: Ngoan, nói cho anh biết!

Giang Thiến chưa từng khóc như vậy.

Anh thậm chí có chút luống cuống tay chân, giờ phút này hi vọng lớn nhất của anh là không muốn Giang Thiến khóc nữa.

"Em dù sao cũng phải nói cho anh biết là có chuyện gì chứ? Có phải không? Ngoan, nói cho anh biết."

Giang Triết nhẹ giọng dỗ dành.

Giang Thiến đỏ mắt, càng không ngừng lắc đầu.

"Thiến Nhi, đừng hành hạ anh thêm nữa có được không? Có chuyện gì anh cũng sẽ thay em gánh vác."

"Anh, ông trời tạo sao lại bất công như vậy chứ? Tại sao lại không ngừng muốn trừng phạt anh và em như vậy? Anh và em đã không thể ở chung một chỗ, chúng ta đã không ở bên nhau nữa rồi, chẳng lẽ như vậy còn chưa đủ? Tại sao còn không chịu bỏ qua cho chúng ta."

Giang Triết nhẹ giọng thở dài, anh ôm Giang Thiển vào lòng, trán anh khẽ dán vào mái tóc đen vô cùng mềm mại của cô.

"Có phải bởi vì chuyện đính hôn của anh và Đỗ Hân Lệ không? Thiển Nhi, nếu như em không thích, anh sẽ không đính hôn với cô ta, nếu như em không muốn anh gặp gỡ cô ta, anh bảo đảm sẽ không bao giờ gặp lại cô ta nữa."

Chỉ cần cô vui vẻ, cho dù làm cái gì anh cũng bằng lòng.

Vốn tưởng anh làm như vậy có thể khiến cô được hạnh phúc, nhưng nếu như cô không vui vẻ vậy anh làm điều đó còn có ý nghĩa gì?

Giang Thiển vẫn không trả lời, chỉ có ánh mắt cứ nhìn Giang Triết chăm chăm.

"Có được không? Anh sẽ đáp ứng em toàn bộ được không?"

Giang Thiển chỉ lắc đầu, không ngừng lắc đầu, sau đó nước mắt lại ào ào rơi xuống.

"Anh, em mang thai, em có thai rồi."

Tiếng khóc đau thương, giọng nói đã hoàn toàn nghẹn ngào.

Hai tay Giang Thiển che mặt mình, đem khuôn mặt nhỏ nhắn chôn vào lòng bàn tay, hai vai càng không ngừng run rẩy.

Giang Triết lập tức sững sốt.

Anh nghĩ qua hàng nghìn hàng vạn khả năng, lại hoàn toàn không nghĩ đến lại là nguyên nhân này.

Buổi sáng hôm đó sau khi anh tỉnh dậy, đã cố ý lái xe đến hiệu thuốc.

Bởi vì còn quá sớm, những hiệu thuốc gần đó hầu như chưa mở cửa, anh phải chạy xe rất xa mới tìm được.

Mặc dù anh đã từng triền miên với phụ nữ, nhưng những chuyện này chưa bao giờ đến lượt anh phải trông nom, nhưng mà ngày hôm đó anh còn đi tìm hiệu thuốc, còn thực sự nghiêm túc hỏi thăm nhân viên bán hàng, chọn một loại thuốc ít có tác dụng phụ nhất.

Anh chạy về biệt thự, nhẹ nhàng đặt lọ thuốc kia lên trên đầu giường Giang Thiển ngủ, nhìn bộ dáng ngủ đầy thỏa mãn của cô, trong lòng lại đau đớn.

Anh thật ra rất muốn có một đứa bé, chẳng qua là anh cũng biết ý nghĩ này có bao nhiêu ảo tưởng không thực tế.

Anh cũng biết làm như vậy là vì muốn tốt cho Thiển Nhi, anh không muốn đến cuối cùng lại làm cho Thiển Nhi phải sống trong đau khổ.

Giang Thiển không nói gì thêm, cô chỉ lặng lẽ đứng ở đó rơi nước mắt, nước mắt của cô từng giọt từng giọt rơi xuống, trượt vào trong miệng, trượt qua cổ cô.

Giang Triết cuối đầu, bình sinh lần đầu tiên ném trái loại cảm giác bất lực đó.

"Anh, để cho Thiển Nhi thử một lần có được hay không?"

Cô vẫn không cam lòng, đây là quyền lợi làm mẹ của cô, nhưng mà, bởi vì cùng anh trai trong mối quan hệ đó, nên ngay cả quyền lợi này cũng bị tước đoạt.

Thật ra cô có thể chịu được ủy khuất, nhưng con cô không thể, đó là con của cô, đứa bé sẽ không cách nào được hưởng thụ một cuộc sống vui vẻ trên đời này, sẽ bị chính mình nhẫn tâm ép buộc rồi bỏ thế giới này sao?

Giang Triết không nói gì, chỉ nhìn Giang Thiển.

Trong mắt anh chưa từng ánh lên tia khổ sở.

Bên ngoài rực rỡ như ánh mặt trời, nhưng trong lòng anh lại nổi 'cuồng phong bão táp'.

Ông trời ơi! Nếu như anh thật sự đã làm sai chuyện gì, tất cả trừng phạt xin hãy trút hết lên người anh, tại sao lại muốn liên lụy đến Thiển Nhi của anh nữa!

Đó là một đứa trẻ ngoan, cô ấy chưa từng làm sai chuyện gì cả, thậm chí ngay cả giết một con kiến cô cũng sẽ đau lòng không dứt.

Nếu như quả thật có lỗi, đó cũng chỉ vì yêu anh mà thôi.

Chẳng lẽ yêu một người cũng là lỗi của người đó sao?

"Anh, Thiển Nhi cầu xin anh, cầu xin anh."

Giang Thiên ôm lấy Giang Triết gào khóc.

Tất cả nước mắt tại một khắc kia toàn bộ mãnh liệt tuôn trào.

Giang Triết gắt gao cắn môi mình, hai mắt anh cũng đã bắt đầu phấp hòng.

Anh biết quyết định này của mình tàn nhẫn, nhưng mà, giữa hai người luôn luôn phải có một người tỉnh táo, phải có một người lí trí.

Nhân lúc bây giờ vẫn còn cơ hội vẫn hồi, anh sợ đến lúc đó ngay cả đường lui cũng không còn, đến lúc đó anh nên làm cái gì bây giờ.

Anh vẫn yên lặng, chỉ có hai tay khẽ run bán đứng tâm tình mình lúc này.

Rốt cuộc Giang Thiên cũng hiểu rõ, cô biết yêu cầu của mình là không thực tế, cô biết sớm muộn gì kết cục cũng sẽ phải là như vậy.

Nhưng mà, cô không cam lòng, thật sự không cam lòng, rất rất không cam lòng.

Cô rút cuộc chậm rãi quỳ ở trên mặt đất, đối mặt với biển rộng sóng trào.

Cô khóc đến bị thương như vậy, tựa như muốn đem tất cả tim gan của mình moi ra.

Giang Triết đứng sau lưng cô, không nói một câu.

Chỉ mình anh biết nước mắt đã rơi đầy trên mặt.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 190: Đau đớn muốn chết!

Sau cùng, khi Giang Thiên khóc đến mệt, cô đứng lên, xoay người đối mặt với Giang Triết.

Cô đưa hai tay lên, chậm rãi sờ lên mặt Giang Triết.

"Anh, em đồng ý."

Một câu nói ngắn ngủn, chỉ có năm chữ, nhưng Giang Thiên dường như phải dùng hết sức lực cả người mới thốt lên được.

Thân thể cô không ngừng run rẩy, đôi tay kia không bị khống chế càng run lên, thậm chí không sờ tới được đến mắt và miệng của Giang Triết.

Giang Triết cảm lấy tay của Giang Thiên.

"Thiên Nhi, không nên như vậy, không cần như vậy."

Giang Thiên gật đầu.

"Anh, em biết, em biết tất cả, nhưng mà, em đau lắm, đau tựa như muốn chết vậy."

"Em còn trẻ, sau này vẫn còn cơ hội, sau này nhất định em có thể cùng người mình yêu sinh con dưỡng cái."

Giang Thiên liều mạng gật đầu, nước mắt giống như hạt trân châu không ngừng rơi xuống.

"Thiên Nhi, đừng khóc, đừng khóc."

Giang Triết đưa tay lên, dường như muốn lau đi những giọt nước mắt trên mặt Giang Thiên, chỉ là bàn tay run run....

"Thiên Nhi, anh xin em, đừng khóc!"

Anh rút cuộc bùng lấy khuôn mặt Giang Thiên.

"Dạ! Dạ!"

Giang Thiên gật đầu, lấy tay gạt lung tung nước mắt trên mặt mình. Chẳng qua là từng giọt nước mắt kia càng lau lại càng nhiều, càng lau càng nhiều.

"Em không muốn khóc, thật sự không muốn khóc."

Cô đưa ngón tay vào trong miệng mình, găt gao, liều mạng cắn.

Nhưng mà, tiếng nước nở trong cổ họng vẫn như cũ thoát ra ngoài.

Cô đã nếm được mùi máu tanh trên ngón tay kia, máu theo nước mắt trượt xuống, nhưng cô lại không cảm giác được chút đau đớn nào.

Giang Triết đau lòng không thôi, nhưng mà, anh lúc này cũng không biết nên làm gì.

Anh chỉ biết ôm lấy Giang Thiển thật chặt vào lòng, giống như muốn khảm cô vào trong thân thể mình.

Gió biển nước nở, thủy triều nước nở.

Cảnh xuân ấm áp, hai người yêu nhau sâu sắc cứ ôm nhau như vậy mà khóc.

Vì đoạn tình yêu bị thương của hai người, vĩnh viễn sẽ không thể phơi bày dưới ánh mặt trời, thậm chí còn không được nhìn thấy hình dáng đứa con của bọn họ.

Mặt trời dần dần xuống núi, sắc trời cũng dần tối xuống.

Hai người yên lặng hồi lâu, rốt cuộc buông nhau ra.

Vẫn không nói câu nào, Giang Triết vươn tay dắt Giang Thiển vào xe của anh.

Đặt cô ngồi vào vị trí kế bên tài xế, lại thắt dây an toàn lên cho cô.

Vẫn không nói tiếng nào, thật ra thì ai cũng biết giờ phút này có nói gì cũng đều là lãng phí.

Anh đưa cô đến lầu dưới nhà cô, dừng xe, rốt cuộc anh nói: "Tối nay anh sẽ hẹn với bác sĩ, ngày mai sẽ...."

Rốt cuộc vẫn không hạ quyết tâm nói ra hai chữ 'đi bỏ' được.

Giang Thiển không nói gì, chỉ là vẫn cuối đầu.

Đèn bên ngoài chiếu sáng một bên mặt cô, là một loại cảm giác không chân thực.

Giang Triết không nói gì, vẫn lẳng lặng chờ đợi câu trả lời của Giang Thiển.

"Anh."

Cuối cùng Giang Thiển cũng mở miệng, lại phát hiện cổ họng đã khản đặc.

"Em nói đi."

"Anh, có thể cho em thêm mấy ngày nữa không, để cho em có thể cảm nhận được cảm giác làm mẹ như thế nào."

Giang Thiển đưa tay lên vuốt ve bụng mình. Ở đây, giờ phút này vẫn chưa nhìn ra được cái gì, nó vẫn rất yên tĩnh. Nếu như không phải cô làm kiểm tra, ai cũng không biết được ở trong đó đang tồn tại một sinh linh bé nhỏ.

"Thiến Nhi."

Giang Triết đưa tay qua, nắm lấy tay Giang Thiển. Tay của cô sao lại rét lạnh như vậy, lạnh đến khiến cho Giang Triết không khỏi giật mình. Anh vội vàng đưa cả hai tay qua, bao bọc lấy đôi tay không xương mềm mại của Giang Thiển lại.

"Càng kéo dài thời gian, sẽ càng có hại đối với thân thể người mẹ."

Anh nhẹ nhàng khuyên. Mặc dù anh không phải thầy thuốc, nhưng cũng đoán biết được, tác dụng phụ sau đó là gì.

"Không muốn."

Giang Thiển lại bắt đầu khóc, nước mắt lại 'lộp bộp' rơi xuống.

"Được."

Giang Triết cuối cùng đành thờ dài, đồng ý yêu cầu của Giang Thiển.

Hi vọng sẽ thêm mấy ngày sẽ không có ảnh hưởng gì.

Anh xuống xe, đưa Giang Thiên đến lầu dưới. Vệ sĩ bên trong lập tức chạy ra ngoài, nhìn Giang Triết đầy nghi ngờ.

Giang Triết nhìn bọn họ khoát khoát tay, ý bảo bọn họ hãy trở về vị trí của mình. Anh cũng không dám ở lại lâu, anh sợ mình lưu lại sẽ càng khiến cho Giang Thiên thêm khổ sở.

Anh em nhà họ Lý tối nay cũng phá lệ không đến, nếu như đổi lại là ngày thường, Giang Thiên nhất định sẽ gọi một cuộc điện thoại, để cho hai anh em họ cùng nhau tới đây ăn cơm.

Chẳng qua là hôm nay cô không có tâm trạng gì, thức ăn trước mắt đối với cô mà nói, căn bản cũng không có sức hút gì.

Cô chậm rãi lên lầu, đi vào căn phòng của mình, sau đó ngửa mặt nằm vật xuống giường.

Tất cả những chuyện này giống hệt như một giấc mơ, nếu như thời điểm biết tin tức Giang Triết muốn kết hôn mang đến cho cô sự dả kích không nhỏ, mà chuyện ngày hôm nay đối với cô giống như một quả bom vậy, khác xa với sự việc kia rất nhiều, khác biệt rất lớn.

Cho đến tận bây giờ, cả người dường như vẫn còn chưa hoàn toàn tỉnh táo lại được. Chậm rãi nhắm mắt lại, nghĩ đến nếu đứa bé này được giữ lại, vậy thì tâm trạng cô giờ phút này sẽ như thế nào, khẳng định là sẽ mừng như điên.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 191: Vỡ mộng!

Giang Thiên vươn tay lên, chậm rãi vuốt ve bụng mình, một cái lại một cái.

Chưa từng có đêm nào ngủ yên bình như hôm nay, mặc dù cô không có ăn cơm.

Giang Triết trở lại biệt thự, trong biệt thự ngọn lửa sáng rực, dù như vậy, nhưng vẫn không sưởi ấm được trái tim anh.

Nhớ tới những chuyện xảy ra trước kia trong phòng Giang Thiên, nếu như anh về nhà muộn, cô nhất định sẽ bỏ nhào lên, sau đó bám lấy cổ anh, anh, sao lại về trễ như vậy, muốn phạt, muốn phạt...

Nhưng mà, hôm nay hình ảnh ám áp như vậy đã không còn nữa, có chăng chỉ là lạnh như băng, vắng vẻ, hiu quạnh, dường như chỗ nào cũng lạnh lẽo như băng vậy.

Nhận được điện thoại của Lâm Mẫn, cô ấy nói cho anh biết số phòng mình đã đặt trước ở khách sạn.

Sau cùng, cô mới ấp úng nói: "Bởi vì buổi trưa có Đỗ quản lý ở đó, cho nên sau khi lên kế hoạch đã trực tiếp nói cho Đỗ quản lý biết. Nhưng mà, mới vừa rồi cô ấy gọi điện thoại tới đây, nói tổng giám đốc còn chưa tới, bảo tôi có thể thông báo số phòng cho anh biết không."

Giang Triết giờ phút này tâm trí đều đã dời hết rồi, bây giờ muốn anh đi gặp Đỗ Hân Lệ căn bản là chuyện không thể nào.

Anh nhú mày, sau khi nghe Lâm Mẫn nói xong, rót cuộc lạnh nhạt mở miệng.

"Bảo cô ta về đi, tôi sẽ không đến đâu."

Trước mắt anh vẫn còn hiện lên hình ảnh Thiên Nhi lệ rơi đầy mặt, làm sao anh còn tâm trí để mà ăn cơm nữa chứ.

"Còn cô nữa, thuận tiện nói cho Đỗ quản lý biết, tôi với cô ta hủy bỏ hôn ước."

Điện thoại trong tay Lâm Mẫn thiếu chút nữa rơi xuống.

Thời gian cô làm việc bên cạnh Giang Triết cũng không coi là ít, dĩ nhiên biết người tên Giang Triết này một khi đã nói ra tuyệt đối sẽ không thay đổi lần nữa.

Huống chi chuyện hôn nhân đại sự lại không phải chuyện đùa, thời điểm tổng giám đốc nói muốn cùng Đỗ quản lý đính hôn, trong lòng nhất định là rất tỉnh táo, nhưng mà, anh cũng đâu phải là đứa trẻ nói đính hôn liền đính hôn, muốn hủy liền hủy.

"Tổng giám đốc."

Lâm Mẫn hơi khó xử, làm như thế thì bảo cô phải làm thế nào mở miệng cho được.

Cô há hốc miệng, lời còn chưa nói xong đã bị Giang Triết cúp điện thoại, động tác lưu loát dứt khoát như vậy mới đúng là cá tính của Giang Triết, chỉ khổ cho Lâm Mẫn.

Cô không phải là kẻ ngốc, đương nhiên không thể không nhìn ra Đỗ Hân Lệ đối với Giang Triết có bao nhiêu yêu thích.

Chỉ có khổ mình, không biết làm thế nào đem chuyện từ hôn này uyển chuyển nói cho Đỗ quản lý biết, a....., phát điên, thật là phát điên mà!

Lâm Mẫn suy nghĩ hồi lâu, rốt cuộc cũng nhún xuống dây số kia, gọi đi.

Đầu bên kia, hiển nhiên là đã chờ lâu đến sốt ruột, điện thoại chỉ vang lên một tiếng chuông, đã lập tức bắt máy, trong giọng nói không giấu được vẻ gấp gáp.

"Thư ký Lâm."

"Đỗ quản lý, tổng giám đốc muốn tôi chuyển lời tới cô, anh ấy có chuyện quan trọng cần xử lý, bữa tối hôm nay không thể đến cùng cô được, anh ấy nói có thể ghi hóa đơn cho anh ấy."

Câu nói phía sau này là Lâm Mẫn tự ý quyết định thêm vào, bị chính người mình yêu cho leo cây đã là chuyện cực kỳ khổ sở, nếu còn để cho tự mình trả tiền mới khách, đó lại càng là chuyện thương tâm hơn rồi.

Sắc mặt Đỗ Hân Lệ đã trở nên trắng bệch, thiếu chút nữa đã buông một câu chửi thề ra khỏi miệng.

'Lão nương' đầu gì cũng là người có mặt mũi, đây cũng không thiếu tiền tiêu.

Trong lòng bùng lên ngọn lửa giận dữ, lại đành phải áp chế xuống.

Nhưng không ngờ Lâm Mẫn lại nói thêm một câu.

"Tổng giám đốc còn một chuyện quan trọng muốn tôi chuyển lời đến Đỗ quản lý."

Có chuyện?

Đỗ Hân Lệ chột vui vẻ trong lòng.

"Có phải liên quan đến chuyện đính hôn không?"

Lâm Mẫn chỉ hơi sùng sốt một chút, chuyện đính hôn? Cũng có thể coi như vậy đi.

"Có."

Đỗ Hân Lệ vui vẻ như ánh mặt trời, vẻ mặt đau khổ mới vừa rồi lập tức tiêu tan không còn một mảnh.

"Là chuyện gì vậy? Có phải muốn đẩy đến đầu tháng không?"

Đỗ Hân Lệ vừa thẹn thùng vừa dè dặt hỏi.

Lời Lâm Mẫn vừa định nói ra lập tức bị nghẹn trở vào.

Đỗ Hân Lệ thật đáng thương, Tổng giám đốc người ta đã muốn cùng cô cắt đứt rồi, mà cô ta vẫn còn ở đây mà ảo tưởng sẽ rút ngắn thời gian đính hôn lại.

"Không phải." Lâm Mẫn nhẹ giọng trả lời.

Dù sao 'co đầu lại cũng là một đao, đuổi đầu ra cũng là một đao'.

Lâm Mẫn chỉ dừng một chút, cuối cùng mở miệng.

"Tổng giám đốc nói hôn ước giữa cô và anh ấy bị hủy bỏ."

Người bên kia hiển nhiên đã hoàn toàn sững sờ, rất lâu bên tai cũng không truyền đến âm thanh gì.

Quả thật, Đỗ Hân Lệ chỉ cảm thấy cả người giống như từ từ rơi xuống, cô thậm chí hoài nghi lỗ tai mình có vấn đề.

"Cô lặp lại lần nữa."

Cô ta rốt cuộc cũng mở miệng. Bởi vì khẩn trương, cho nên giọng nói lúc này đã hơi run lên.

Lâm Mẫn chỉ có thể nhẹ giọng thờ dãi trong lòng, dù là người có khôn khéo hơn nữa, khi đứng trước tình yêu cũng chỉ như trang giấy trắng mà thôi.

"Đỗ quản lý, Tổng giám đốc nói hủy bỏ hôn ước."

"Không thể nào."

Rõ ràng người kia lúc sáng còn nói với cô muốn cái gì thì tự liên hệ trực tiếp với thư ký Lâm, làm sao mới chỉ có mấy tiếng đồng hồ toàn bộ tất cả đều đã thay hình đổi dạng????

"Thư ký Lâm, nhất định là cô đang nói đùa phải không."

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 192

"Thật xin lỗi."

"Xuy." Bên kia điện thoại nhẹ nhàng truyền đến một tiếng cười lạnh.

"Thư ký Lâm, lời xin lỗi này là của cô nói hay tổng giám đốc của cô nói? Nếu như là cô nói vậy thì không cần, nếu là lời của tổng giám đốc, cái đó sẽ không đơn giản như vậy."

Đỗ Hân Lệ thờ dãi một hơi lạnh lùng nói. Không cần thiết phải giả bộ nữa, nếu như anh ta đã vô tình như vậy, thì cũng đừng trách cô ta vô nghĩa.

Cô ta có thể dễ dàng tha thứ cho anh một hai lần, nhưng tuyệt không thể cứ để bị anh khi dễ như vậy, nghĩ lại thì công ty của cô ta bắt quá cũng chỉ nhỏ hơn công ty của anh một chút mà thôi, tại sao anh có thể dùng ánh mắt như thế để nhìn cô ta?

Nghĩ tới đây, Đỗ Hân Lệ chợt đứng lên, thờ phỉ phò bước ra ngoài.

Giang Triết, Giang Triết, tôi thề nhất định tôi sẽ không tha cho anh.

Ngày hôm đó, trong nhà hàng Tây hoa lệ, có một người phụ nữ dung mạo và khí chất tuyệt mỹ đi ra, chỉ tiếc sắc mặt người đó nhăn nhó đến đáng sợ. Dĩ nhiên, chút chuyện nhỏ này, Giang Triết không có khả năng biết được.

Anh giờ phút này đang đứng trước cửa sổ phòng ngủ, nhìn ra bên ngoài.

Trái lo phải nghĩ, chuyện này không có bất kỳ đường sống nào có thể cứu vãn.

Nhớ tới người con gái ngã vào lòng anh khóc nức nở suốt buổi chiều, dùng sức đâm từng cái từng cái nệ vào vách tường. Lấy điện thoại di động ra, gọi cho bác sỹ ngoại khoa mà anh cho là giỏi nhất.

Chồng của vị bác sỹ này cũng là người trong ngành với anh, hai bên đã mấy lần ăn cơm cùng nhau.

Khi đó, người đàn ông phương Bắc cúi mở đó đã vỗ vỗ bả vai Giang Triết cười nói: "Người anh em, sau này vợ cậu có chuyện gì, chỉ cần gọi một cú điện thoại là được."

Lúc đó, Giang Triết cũng chỉ cười cười mà thôi, dĩ nhiên không hề nghĩ tới có một ngày anh phải tìm đến bác sỹ phụ khoa.

"Bác sỹ Phùng, tôi là Giang Triết."

Bên kia sừng sốt, sau đó nhẹ nhàng cười khẽ.

"Tổng giám đốc Giang, có chuyện gì cần tôi giúp một tay sao?"

"Không biết buổi sáng ngày mai bác sỹ Phùng có thời gian rảnh không? Tôi muốn mang một người tới, muốn nhờ bác sỹ Phùng một chuyện."

Bác sỹ Phùng đương nhiên là người thông minh, hiểu chuyện, người có thể khiến cho Giang Triết gọi điện thoại tới, nhất định là người quan trọng.

"Giang tổng cứ nói đùa, ngày mai hãy cứ tới đây."

Giang Triết nói cảm ơn xong, sau đó để điện thoại xuống.

Giang Thiên, làm sao anh có thể cam lòng tự tay mang em đến đó, làm sao có thể chịu đựng được việc nhìn em trên bàn mổ đây!

Chỉ nghĩ tới thứ dụng cụ lạnh như băng kia sẽ ----- vào người cô, đó là một loại thống khổ cỡ nào.

Chậm rãi nhắm mắt lại, khóe mắt có một giọt nước mắt chậm rãi rơi xuống.

*

Một buổi sáng tốt đẹp nữa lại tới, mặt trời đã từ từ ló lên từ phía Đông. Những biệt thự chung quanh đã lần lượt mở cửa đón ngày mới, muôn hoa khoe sắc. Đây vốn là một buổi sáng tốt đẹp có nào, lười biếng phơi nắng, hít thở hương thụ cảnh xuân sắp biến mất.

Chỉ là người đàn ông ngồi trong chiếc xe màu đen hoàn toàn không có lòng dạ nào để ý đến những thứ đó. Chân mày anh vẫn nhíu lại thật chặt, ngồi vào ghế lái, chân liền hùng hăng đạp chân ga, phóng xe chạy đi.

Phía sau xe của anh, những người hộ vệ kia vây quanh A Đức.

"Lão đại, làm sao bây giờ? Có đuổi theo không?"

"Theo cái gì? Không nghe thấy Tổng giám đốc nói muốn đi một mình hay sao?"

A Đức hùng hăng tròn mắt nhìn người bên cạnh một cái.

"nhưng mà, nếu như vạn nhất Tổng giám đốc xảy ra chuyện gì thì làm sao?"

"Cậu....Cái tên miệng quạ này!"

A Đức nổi cơn thịnh nộ, vung tay tát người bên cạnh vừa nói kia một cái.

"Lão đại....lão đại....Em chỉ nói sự thật thôi."

Người kia lóng ngóng, vụng về nói.

A Đức không nói gì, ánh mắt nhìn những người bên cạnh, những người đó không hèn mà gấp cũng cùng gật đầu một cái.

"Nếu không, chúng ta lên đi theo?"

Quả thật cũng sợ Tổng giám đốc xảy ra chuyện gì, tối qua phòng của anh giảng đèn sáng cả đêm, mới sáng sớm đã thấy đứng ở cửa, cũng không biết là nhìn cái gì, sắc mặt càng thêm tối tăm.

Vì vậy, A Đức vung tay lên, nhóm thủ hạ tát cả lên xe.

Lúc Giang Triết đến chỗ ở của Giang Thiển, cô cũng đã sớm dời giường.

Thật ra, cô cũng không thể chộp mắt nổi, cứ nghĩ tới đứa bé đáng thương trong bụng, còn chưa kịp nhìn thấy thế giới này như thế nào đã phải rời bỏ đi, trong lòng giống như bị một con dao hùng hăng đâm cho một nhát.

Thời điểm, Giang Triết gõ cửa, Giang Thiển đang nhìn ra bên ngoài cửa sổ, cô không động đậy chút nào.

Giang Triết đứng ở phía sau cô một lúc lâu, cô dường như cũng không phát hiện ra.

"Thiến Nhi."

Giọng nói trầm thấp, nhẹ nhàng cuối cùng cũng cất lên.

Giang Thiển khẽ hít mũi một cái, sau đó xoay người.

"Anh."

Âm thanh êm ái, cô cúi đầu, không dám ngẩng đầu lên nhìn anh.

Giang Triết khẽ gật đầu, vươn tay, cầm lấy bàn tay mềm mại không xương của Giang Thiển, dắt đi.

Xe dừng ở dưới lầu, vẫn như cũ dẫn Giang Thiển đến vị trí cạnh ghế lái xe.

Quay đầu, nhìn cô, đôi mắt sưng đỏ đã tiết lộ tất cả bí mật trong lòng cô.

Nhưng vẫn quay đầu, vì không đành lòng nhìn lại. Trên đường đến bệnh viện, thật hi vọng vẫn cứ đi như vậy, không muốn đến điểm cuối.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 193: Tái mặt.

Đi một đường đến tận cửa bệnh viện, xe vững vàng dừng lại.

Quay đầu lại nhìn Giang Thiển, trên khuôn mặt nhỏ nhắn là một mảng trắng xanh.

Môi mòng Giang Thiển khẽ nhếch lên, quay đầu, nhìn về phía trước.

Tay anh nắm chặt tay lái, gân xanh nổi lên, khớp ngón tay trắng bệch.

Trong mắt tràn ngập thương tiếc và thống khổ.

Giang Thiển bên cạnh vẫn cúi đầu, cánh tay để bên ghế run nhè nhẹ.

Điện thoại độ nhiên reo lên, là của Giang Triết, anh lấy ra, sau đó nhấn nút nhận cuộc gọi.

Là bác sĩ Phùng, hỏi anh khi nào tới.

"Đã đến cửa bệnh viện rồi." Giang Triết nhẹ giọng nói.

Dường như bên kia cũng ý thức được điều gì, rất nhanh đã cúp điện thoại.

Giang Triết quay đầu, yên lặng nhìn Giang Thiển, rút cuộc đưa tay qua, cầm lấy tay cô.

Giang Thiển quay đầu, hướng về phía Giang Triết lộ ra một nụ cười chua xót.

"Thiên Nhi, xuống xe được không?"

Giang Thiển khẽ gạt đầu, sau đó tránh khỏi tay Giang Triết. Anh sững sờ nhìn bàn tay mình, trên đó dường như vẫn còn lưu lại nhiệt độ của Giang Thiển.

Trong nháy mắt, thật sự nghĩ chỉ muốn mãi cầm tay cô như vậy, vĩnh viễn không để cho cô xuống xe.

Khẽ cắn môi, kéo mở cửa xe ra, sau đó sải bước đi xuống.

Bên kia, Giang Thiển cũng tự mình xuống xe, đi theo phía sau Giang Triết vào bệnh viện.

Bác sĩ Phùng đã chờ ở cửa bệnh viện, thấy Giang Triết tới lập tức chào đón.

Giang Triết khẽ gạt đầu, không nói lời nào, xoay người dắt tay Giang Thiển qua.

Bác sĩ Phùng là người thông minh, ánh mắt cũng không có dừng lại trên người Giang Thiển, chỉ dẫn cả hai đi vào trong.

Phòng khám phụ khoa ở trên tầng hai, bên ngoài đại sảnh đầy người đang đứng chờ.

Tầm mắt Giang Thiển đảo qua mấy người kia, lại vội vàng cuối đầu. Trên mặt mỗi người đều tràn ngập hạnh phúc cùng ngọt ngào, khiến cho cô không nhẫn tâm nhìn lại.

Giang Triết nhẹ thở dài, sau đó ôm Giang Thiển qua.

"Chúng tôi muốn làm kiểm tra trước."

Bác sĩ nhìn Giang Thiển. Thấy Giang Thiển vẫn không nói gì, chỉ gạt đầu.

Bác sĩ hỏi một số vấn đề thông thường, sau đó lại tiến hành kiểm tra một số thứ.

Giang Triết nhìn những cái này, mày hơi nhíu lại.

"Khí sắc của cô ấy không được tốt lắm, vẫn nên kiểm tra lại một chút cho yên tâm, nếu bị viêm, vậy thì không thể tiến hành ngay được, trước tiên phải làm tiêu viêm sau đó mới có thể làm thủ thuật được."

Bác sĩ Phùng nhẹ giọng giải thích.

Sắc mặt Giang Thiển càng thêm tái nhợt, cô nhìn Giang Triết tựa như đang nhờ anh giúp.

Đáy lòng Giang Triết mềm xuống, anh vỗ nhẹ lên tay Giang Thiển. "Thiến Nhi, không có việc gì, chỉ là kiểm tra một chút thôi, anh sẽ đi cùng em."

Giang Triết nhìn về phía bác sĩ Phùng gật đầu, sau đó dẫn Giang Thiển ra ngoài.

"Anh."

Giang Thiển dừng lại trước cửa, nhìn Giang Triết.

Ánh mắt bi thương nhìn Giang Triết chỉ có đau lòng.

Anh thở dài thật sâu, nắm chặt tay Giang Thiển.

Trở viện phí, kiểm tra, tuy bác sĩ Phùng đã gọi điện thoại trước, đợi đến lúc lấy được các kết quả kiểm tra cũng đã trôi qua hơn nửa giờ đồng hồ.

Giang Triết nhìn mũi tên trên tờ kết quả xét nghiệm, trong lòng dâng lên một dự cảm không tốt, quả nhiên, bác sĩ Phùng vừa nhìn thấy đã nói: "Bị viêm một chút, trước tiên phải truyền nước muối mấy ngày, sau đó mới giải phẫu được."

Giang Triết chỉ cảm thấy trong lòng khê tả lỏng một chút, có lẽ trong tiềm thức, anh cũng không muốn Thiến Nhi của anh từ bỏ đứa bé của mình.

Giang Thiển từ đầu tới cuối đều trầm mặc không nói, để tùy Giang Triết nắm tay đưa đến phòng bệnh.

Phòng truyền dịch đã kín hết chỗ, để cho Thiến Nhi của anh truyền dịch trong phòng có nhiều người như vậy, Giang Triết làm sao có thể yên tâm.

Mãi cho đến khi dịch nước muối được treo lên, Giang Thiển cũng không nói gì.

Ánh mắt Giang Triết vẫn nhìn cô chăm chú.

"Thiến Nhi, có phải có chỗ nào không thoải mái không, em mở miệng nói một câu đi, nói một câu thôi có được không?"

Từ nãy tới giờ, cô đều không nói gì, khiến cho trái tim anh cứ như lơ lửng giữa không trung vậy.

Giang Thiển lắc đầu, sau đó nhẹ giọng nói: "không có việc gì."

Giang Triết bắt được tay cô, "Anh biết trong lòng em khó chịu, anh cũng rất khó chịu."

"Anh, không cần nói nữa."

Giang Thiển cúi đầu, nước mắt lại 'ào ào' rơi xuống. Những tưởng ngày hôm qua cô đã thực sự khóc hết nước mắt, hôm nay mới phát hiện thì ra vẫn thống khổ như vậy, nước mắt vẫn không ngừng chảy ra.

Giang Triết đứng dậy, đi tới trước cửa sổ, ánh mắt tối tăm.

Trong phòng bệnh tràn ngập thống khổ cùng thương tâm, cảnh tượng như vậy khiến cho ai nhìn vào cũng không nhẫn tâm nhìn lại.

Đúng lúc này, di động của Giang Triết lại vang lên.

Quả thật, anh hôm nay bề bộn rất nhiều việc, bận tới mất.

Gần đây mới đưa vào một hạng mục mới, hợp tác với công ty nước ngoài.

Mà người phụ trách công ty kia cũng đã từng hợp tác với cha anh lúc ông còn sống, nhưng vì nguyên nhân gì đó, được một vài năm thì ngừng lại.

Ông ta đã từng gọi cho Giang Triết, nói là mấy năm nay đã tìm rất nhiều công ty, nhưng tín nhiệm nhất vẫn là Minh Đế.

Mà người phụ trách này, mấy ngày gần đây định tới Trung Quốc, chính là muốn ký kết hợp tác với Giang Triết.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 194: Truyền dịch

Giang Triết có chút khó chịu, nhưng vẫn nhấn nút nhận điện thoại, chỉ sợ là vì vị khách quan trọng kia.

Là điện thoại của Lâm Mẫn gọi tới, quả nhiên là vị khách tên George kia.

"Tổng giám đốc, George tiên sinh đang trên đường đến Minh Đế."

Giang Triết quay đầu nhìn thoáng qua gương mặt Giang Thiên vẫn còn đang đau lòng muốn chết, lời nói ra lộ vẻ không kiên nhẫn.

"Không phải đã dặn các người chú ý rồi sao, tại sao trước đó một chút tin tức cũng không có?"

"Trợ lý của George tiên sinh nói, vốn là định hai ngày sau mới bay, nhưng mà George tiên sinh thật sự không chờ được, cho nên đã đổi chuyến bay."

Lâm Mẫn có chút bất an lo sợ.

Cô biết tâm tình của Tổng giám đốc không được tốt, trong giọng nói rõ ràng là đang kìm nén thật sâu bi thương, cô cẩn thận cân nhắc từng câu từng chữ, chỉ mong mình không chọc giận tổng giám đốc.

Giang Triết nhìn Giang Thiên, ngay lúc này, làm sao anh có thể để cô lại một mình ở đây được.

Giống như cảm nhận được cái gì, Giang Thiên nhìn Giang Triết.

"Anh, đi đi, em không sao." Chỉ là trong lòng không vui mà thôi, hơn nữa sự không vui này cũng không phải việc anh có thể giải quyết được.

"Anh có việc quan trọng thì đi đi, một mình em tự lo được."

"Nói với George, hiện tại tôi không rảnh."

Điện thoại trong tay Lâm Mẫn thiếu chút nữa rơi xuống.

Phải biết rằng để mời được vị khách này, Minh Đế đã tranh thủ rất lâu, nếu như công ty có thể hợp tác được với họ, như thế lợi nhuận của Minh Đế ít nhất sẽ tăng lên gấp đôi, đó là con số mà biết bao nhiêu người mơ ước, vậy mà bây giờ Tổng giám đốc của bọn họ lại nói muốn từ bỏ khối thịt béo đã đưa tới tận tay này.

"Anh."

"Cứ vậy đi."

Giang Triết vội vàng cúp điện thoại, sau đó đi tới bên người Giang Thiên, vẻ tức giận mới vừa rồi đã tan biến không còn một mảnh.

"Làm sao vậy?"

"Anh, có việc quan trọng thì cứ đi đi, gọi Lý Thanh Yêu đến trông em là được rồi."

Nếu bên cạnh cô không có một người thân thiết, e rằng anh cũng sẽ không yên tâm. Chỉ là không biết nhỏ kia gần đây có rảnh không, bận bịu yêu đương, mấy ngày nay cô cũng không gặp được nó rồi.

"Không cần."

Giang Triết kiên quyết cự tuyệt, không cho thương lượng bất kỳ đường sống nào.

"Anh."

Giang Thiên vươn tay, bắt được tay Giang Triết, ngón tay nhẹ nhàng lay động

"Đi đi, làm xong việc thì trở lại trông em."

Giang Thiên cũng không phải người ngốc, ngay tại thời điểm Giang Triết nói không rảnh, lúc anh xoay người cô nhìn thấy được trên mặt anh thoáng qua chút tiếc nuối ----

Giang Triết đúng là vẫn còn lo lắng, để cho A Đức đi tìm Lý Thanh Yêu.

Đáng thương cho cô nàng ấy, mấy ngày nay, đêm nào cũng cùng bạn trai triền miên cả đêm, sâu vô cùng, đã một thời gian không đến báo danh với thầy giáo rồi.

Ngay tại thời điểm đang quán lấy chăn mền thấy mình cùng bạn trai hôn nồng nhiệt, lại bị tiếng đập cửa phá hoại.

Động tĩnh quá lớn, muốn coi như không nghe thấy cũng khó, Lý Thanh Yêu có chút phát cáu, còn tưởng là Lý Thanh Hằng từ nước ngoài trở về.

Bởi vì tên gia hỏa kia đột nhiên nói muốn từ bỏ công việc luật sư, trở về tiếp quản Lý thị, mà hạng mục đầu tiên ba cô giao cho anh chính là mở rộng nghiệp vụ ở nước ngoài.

Người kia đại khái là bị thái độ của Giang Thiển làm tổn thương, nên không lời cáo biệt liền vội vàng ra nước ngoài.

"Lý Thanh Hằng, anh muốn chết phải không, sớm như vậy."

Lý Thanh Yếu lớn tiếng hô, quay người lại, đem chân kéo lên người, định lên giường ngủ tiếp.

Sau đó giật mình có gì đó không đúng, cửa phòng nhanh chóng bị đẩy ra, Lý Thanh Yếu thiếu chút nữa nhảy dựng lên, quay đầu liền nhìn thấy mấy người mặc áo đen, mặt không chút biểu tình đứng ở trước giường mình.

*

Còn bây giờ, Lý Thanh Yếu đang đứng ở trước giường bệnh của Giang Thiển hung hăng dậm chân, nói về chuyện này.

"Giang Thiển, cậu nói xem, có người nào đi mời người đến giống như Giang Triết nhà cậu không hả? Minh lúc ấy ---- Minh lúc ấy --"

Lý Thanh Yếu nhìn Giang Thiển liếc mắt một cái, rồi cuộc nghiêng răng nghiêng lợi nói: "Minh lúc ấy sợ tới mức suýt chút nữa tè ra quần luôn rồi."

Giang Thiển sững sốt, rồi cuộc rất nể tình mà nở nụ cười. Lý Thanh Yếu lúc này mới chậm rãi ngồi xuống.

"Giang Triết nhà cậu rất quá đáng nha, dựa vào cái gì bắt mình trông nom cậu còn chưa đủ, lại còn muốn mình chọc cho cậu vui vẻ nữa hả?"

Giọng nói của Lý Thanh yếu tràn ngập ai oán, "Nhưng mà, nói đi cũng phải nói lại, mình vì sao phải nghe theo lời anh ta? Vì cái gì? Vì cái gì chứ?"

Giang Thiển cúi đầu khẽ cười, nhớ tới lời Giang Triết nói trước khi đi.

"Lý tiểu thư, Thiển Nhi giao cho cô, xin cô hãy giúp con bé vui vẻ cười lên một chút."

Rõ ràng là muốn nhờ người khác giúp, nhưng mà, lời nói ra lại giống như ra lệnh, không cho người khác kháng cự, giọng điệu đó, e rằng cũng chỉ có mình Giang Triết anh mới nói được như vậy.

Cô hơi nhắm chặt mắt, nhớ tới thời điểm Giang Triết ra khỏi cửa, trong mắt tràn ngập lưu luyến, chung quy vẫn còn lo lắng cho cô.

Giang Triết quả thật lo lắng, làm sao có thể yên tâm được, từ hôm qua đến giờ anh chưa thấy cô cười một cái nào cả. Cho nên trên đường trở về công ty, lúc nhìn ngoài cửa sổ cảnh vật chạy như bay, trong lòng vẫn có cảm giác đau âm ỉ.

Thiển Nhi, em muốn anh phải làm sao mới tốt bây giờ?

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 195: Cậu và cô gái này chưa kết hôn?

Giang Triết vừa mới vào phòng làm việc đã nghe thấy tiếng gõ cửa.

Hai chữ "Vào đi" còn chưa nói hết, cửa đã bị mở ra.

Giang Triết vội vàng nghênh đón, chỉ thấy một người đàn ông cao lớn sải bước đi vào.

"Tổng giám đốc Giang, xin chào, xin chào."

Người đàn ông kia cất tiếng chào hỏi bằng tiếng Trung rất thông thạo, ôm chặt lấy Giang Triết.

Cái ôm của người đàn ông kia là thật lòng, may mà giờ này tâm trạng Giang Triết vô cùng không tốt nên không chú ý nhiều, chỉ cười cười.

George nhẹ nhàng buông Giang Triết ra, sau đó lại nhìn anh từ trên xuống dưới một lượt.

"Cao hơn, còn càng ngày càng phong độ."

George nói xong, lui về phía sau ngồi xuống ghế salon. Vì vậy, hai người đàn ông bắt đầu thảo luận công việc.

Lúc bàn bạc công việc George vô cùng nghiêm túc, mỗi một bước đều rất cẩn thận tỉ mỉ, ngay cả những việc nhỏ không đáng kể cũng đều suy tính đến.

Hai người hoàn toàn đắm chìm trong công việc, ngay đến cơm trưa của tổng giám đốc cũng là Lâm Mẫn gọi từ bên ngoài mang đến.

Trong phòng vệ sinh, Giang Triết vội vàng gọi điện thoại cho Giang Thiển, dặn dò mấy câu, sau đó lại gọi về nhà bảo người giúp việc đem cơm qua, để A Đức phụ trách đưa Giang Thiển về nhà sau khi cô truyền xong nước biển.

Lúc quay trở lại, George đã buông văn kiện trong tay xuống, ông ta đang đứng trước bàn làm việc của Giang Triết, nhìn ảnh chụp chung của anh và Giang Thiển đặt trên bàn.

Nghe thấy tiếng Giang Triết trở lại, George ngay cả đầu cũng không ngoảnh lại, chỉ hỏi: "Cậu và cô gái nhỏ này vẫn chưa kết hôn? Nghe nói lúc đó cô bé này còn thường quần lấy cậu? Chắc hiện tại vẫn còn như vậy!"

Tìm Giang Triết bỗng nhảy lên một cái. Người đàn ông này rốt cuộc biết được bao nhiêu chuyện giữa anh và Giang Thiển. Nếu không làm sao lại hỏi như vậy. Không nghe được câu trả lời, George quay đầu lại nhìn Giang Triết.

"Ồ, xin lỗi, tôi đã nói sai sao? Khi đó cha của cậu luôn nói là cô bé này không biết sao lại rất thích ở cùng cậu, khi biết cô bé không phải là em ruột của cậu, thiếu chút nữa mừng rơi nước mắt đấy!"

Trong một khắc đó, tìm Giang Triết như muốn nhảy ra ngoài. Anh vội cầm lấy cánh tay của George, gần như cắn răng nghiêng lợi hỏi: "Ông nói cái gì? George tiên sinh, lời ông vừa nói là có ý gì?"

Sắc mặt George hơi đổi. "Tổng giám đốc Giang, chuyện này đã xảy ra lâu rồi, tôi thật sự là không muốn nhớ tới, nhưng mà, qua nhiều năm như vậy, những chuyện này vẫn thường xuất hiện trong giấc mơ của tôi. Lần này, tôi liên lạc với cậu, chung quy là muốn đem chuyện này nói cho cậu biết."

Gương mặt George âm ỉ rất nhiều, ông ta lui về sau mấy bước, ngồi xuống ghế salon. "Tổng giám đốc Giang có thể không biết, lúc còn trẻ tôi vẫn luôn yêu thích Trung Quốc, tất cả các bạn hợp tác của tôi hầu như đều là tìm ở Trung Quốc, tôi với cha cậu quen biết nhau chính là vào thời điểm công ty của tôi vừa mới đi vào hoạt động. Khi đó, Minh Đế làm ăn buôn bán vô cùng lớn, hợp tác với công ty của tôi thật ra thì Minh Đế không kiếm được lợi lộc gì, mà mục đích chính của ông ấy lúc đó chỉ có một, chính là bồi thường."

"Bồi thường?"

"Đúng vậy, vợ tôi là một cô gái Trung Quốc rất xinh đẹp, cô ấy có một cái tên Trung Quốc rất hay --- Tống Na Ly. Có lẽ Tổng giám đốc Giang thấy cái tên này rất quen thuộc phải không?"

Tống Na Ly, Tống Na Mỹ, Giang Triết nhắm nhăm trong miệng, chậm rãi nhớ lại.

George gật đầu một cái.

"Không sai, vợ tôi có một người chị gái, tên cô ấy là Tống Na Mỹ. Chỉ là tính cách của cô ấy hơi có quái một chút, hơn nửa mười mấy năm qua không có chỗ ở cố định, ngay cả hai vợ chồng chúng tôi cũng ít khi nhìn thấy cô ấy."

George cầm tách cà phê đưa lên miệng nhẹ hớp một ngụm.

Thực ra thì Giang Triết rất gấp, anh nóng lòng muốn biết đáp án, nhưng vẫn lẳng lặng chờ đợi, mặc dù hơi thở anh đang vô cùng dồn dập, nhịp tim cũng tăng nhanh rất nhiều.

"Lúc công ty của tôi mới thành lập, mỗi một bước đi vô cùng khó khăn, vợ tôi rất lo lắng, vì vậy liền đi tìm chị gái cùng nhau thương lượng tìm biện pháp, tìm đến Giang tiên sinh chủ yếu là ý của chị gái cô ấy."

"Lúc mới đầu tôi cũng không biết cô bé này cùng nhà các cậu có quan hệ gì, cho đến một ngày cha cậu vô cùng phiền muộn mà nói ra, nếu cô bé này không phải là con gái của ông ấy thì thật là tốt."

"Tôi lúc đó đã gặp qua Tổng giám đốc Giang và cô bé này, cô bé rất khéo léo khả ái, hơn nữa bình thường lại xinh đẹp mê người như vậy, mặc dù còn nhỏ, cũng có thể nhìn ra là một tiểu mỹ nhân từ trong trứng, vì vậy, tôi đã hỏi cha cậu, tại sao đưa bé tốt như vậy lại không muốn làm con gái mình?"

"Cha cậu vài ba câu nói cậu và cô bé đấy luôn quần quýt lấy nhau, lúc đó tôi mới chợt hiểu ra. Sau khi trở về, thỉnh thoảng tôi lại nói chuyện này với vợ mình, vợ tôi hoảng sợ bưng kín lấy miệng tôi, nói là chuyện này chôn dấu một bí mật, bảo tôi ngàn vạn lần không thể nói ra."

"Tôi vẫn luôn cảm kích cha cậu, là bởi vì ông ấy mới có công ty của tôi."

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 196: Bí mật thực sự! (1)

"Vì vậy, tôi bồi vợ mình cùng ăn một bữa tối thịnh soạn, cuối cùng từ miệng của cô ấy biết được tất cả mọi chuyện."

Ngay cả trái tim Giang Triết cũng nảy lên, ánh mắt anh gắt gao nhìn chăm chăm vào mỗi cử động trên miệng George. Thậm chí ngay cả hô hấp cũng ngừng lại. Anh không ngờ tới, thực sự không ngờ tới, chỉ một cuộc gặp mặt bình thường lại có thể biết được một chuyện quan trọng như vậy.

"George tiền sinh, mời nói điểm chính được không?"

Rốt cuộc sự kiện nhân của Giang Triết đã khô kiệt, anh rất muốn biết tất cả nguyên nhân hậu quả của chuyện này, nhưng hiện tại không phải lúc, không phải lúc này, giờ phút này, anh chỉ muốn biết một điều duy nhất, rốt cuộc anh và Giang Thiển có quan hệ huyết thống hay không.

"Trọng điểm chính là, cậu không phải anh trai ruột của cô bé kia."

Giang Triết ngạc nhiên, anh sải bước dài bước tới trước mặt George, giờ tay bắt lấy cánh tay ông ta. Ánh mắt anh hung hăng nhìn chăm chăm George.

"George tiền sinh, đây là sự thật sao?"

Rõ ràng năm đó, chính anh còn nhận được một phong thư của Tổng Na Mỹ.

"Giang tiền sinh, lúc tôi tra ra được chuyện này đã lập tức bay đến Trung Quốc gặp cha cậu. Tôi không nghĩ chuyện này lại kích động ông ấy như thế, vậy mà tại họa lại ập xuống. Tôi thừa nhận, tôi nhất gan, tôi không dám xuất hiện trước mặt cậu. Nhưng mà, trong mấy năm này tôi không ngừng bị lương tâm cắn vọt, tôi đã từng từ tay của cha cậu có được số tiền lớn như thế, tại sao có thể không báo đáp lại đây?"

"George tiền sinh."

Giang Triết cắt đứt lời ông ta, giờ phút này anh không có hứng thú với bất kỳ chuyện gì hết.

"George tiền sinh, tôi chỉ muốn biết chuyện này có phải là thật không, có phải là sự thật không?"

Giọng Giang Triết tựa như rất vội vàng, giống như muốn bóp chặt cổ họng George, cứ thế mà lay lay, để cho ông ta nói cho anh biết đáp án cuối cùng.

"Tổng giám đốc Giang, chuyện như vậy, tôi có thể nói giỡn sao? Huống chi, cậu có biện pháp để chứng minh cậu và cô bé kia có phải là anh em ruột hay không mà, không phải sao?"

George chậm rãi phun ra một hơi, Giang Triết lại cảm thấy có một luồng khí đang cất giấu ở trong ngực.

Anh thật là ngu ngốc đúng không? Chỉ mới nhìn thấy trên lá thư kia nói mình cùng Giang Thiển là anh em ruột, liền cho đó chuyện hiển nhiên. Huống chi, lúc ba anh còn sống, thường nhìn Thiển Nhi đến gần người. Có lúc anh đứng ở cửa phòng ba mẹ mình nghe được tiếng cãi nhau của hai người, bên trong dường như đang nói về chuyện của Thiển Nhi.

Những năm đó, những lần ba mẹ cãi nhau đại đa số đều là vì Thiển Nhi. Khi đó anh còn không biết tại sao ba mình lại cưng chiều Thiển Nhi như thế, mà mẹ anh lại nhìn Thiển Nhi với vẻ mặt chán ghét.

Sau khi nhận được tin, anh đã đem tất cả mọi chuyện xâu chuỗi lại, suy nghĩ một chút, giờ mới hiểu được mấu chốt của sự việc là ở đây, ba anh trước khi đến Cô nhi viện thật ra thì đã biết Thiển Nhi là con gái của mình.

Anh thật ngu phải không? Hoàn toàn không nghĩ đến phương diện này. Cho nên, ngày đó, trước khi gặp chuyện không may, ba mẹ đã rất hưng phấn mà nói với anh, có một chuyện tốt muốn tự mình nói cho anh biết, thì ra chính là chuyện này, thì là sự thực chính là chuyện này.

Giang Triết quay đầu, nhìn George.

"George tiền sinh, xin thứ lỗi..."

Giọng nói của anh giống như rất cấp bách, anh nóng lòng muốn đi chứng minh chuyện này.

George gật đầu một cái.

"Giang tiền sinh, mấy năm nay lương tâm tôi bị hành hạ mệt mỏi không chịu được, tôi không nghĩ tới cậu thậm chí vẫn chưa biết chuyện này, nếu như sớm biết, tôi đã sớm đến nói cho cậu biết."

Giang Triết lắc đầu, cầm điện thoại di động trên bàn lên, hướng về phía cửa định ra ngoài.

"Cảm ơn ngài, cảm ơn, thật đúng lúc."

Giang Triết nói xong, liền chạy ra ngoài. Anh gọi cho A Đức.

"Đưa tiểu thư tới bệnh viện, không, không, để tôi tự mình đến mang đi."

A Đức nghi ngờ để điện thoại xuống, không hiểu chuyện gì, người luôn luôn bình tĩnh táo như Tổng giám đốc làm sao lại nói năng lộn xộn như thế.

Anh quay đầu đi, nhìn tiểu thư trên ghế salon. Cũng không biết tiểu thư gặp phải chuyện gì, Lý tiểu thư ở bên cạnh nhảy nhót hoa tay múa chân, mà Giang tiểu thư vẫn một bộ dáng vẻ không yên lòng, làm gì còn tâm trí nghe nữa. Nghĩ tới đây, A Đức chậm rãi lui về phía sau mấy bước, đứng ở phía sau lưng Giang Thiển.

Thật ra Giang Thiển đã sớm mệt mỏi rồi, nhưng mà, Lý Thanh Yếu lôi kéo cô tám chuyện trên trời dưới đất.

Tay cô lặng lẽ vuốt lên bụng mình, ánh mắt không khỏi âm ảm rất nhiều. Con à, con nhất định phải hiểu cho mẹ, nên hãy ở lại bên cạnh mẹ thêm mấy ngày nữa.

Cửa đột nhiên bị đẩy mạnh ra, sau đó Giang Triết vọt vào.

Anh luôn luôn ngăn nắp chần chu, mà giờ phút này cả vạt đã bay ra sau lưng, nút áo âu phục không cài, còn mấy nút áo somi cũng đã bị cởi bung ra.

"Thiến Nhi, Thiến Nhi."

Trái tim điên cuồng như muốn nhảy ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yếu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 197: Bí mật thực sự (2)

Giang Thiển có phần không biết làm sao, cô nhìn Giang Triết vui mừng như điên mà không hiểu chuyện gì.

Giang Triết buông Giang Thiển ra, sau đó cầm lấy tay cô. "Thiến Nhi, đi với anh đến một nơi."

Sau đó cẩn thận từng li từng tý đưa cô đi ra ngoài. Lý Thanh Yếu chau mày, nhìn A Đức.

"Ông chủ nhà các người không sao đấy chứ? Không phải nơi này có vấn đề rồi không?"

Lý Thanh Yếu vừa nói vừa lấy ngón tay chỉ lên đầu.

A Đức thật ra thì cũng không hiểu rốt cuộc là như thế nào, nhưng mà, anh ta là một người vô cùng trung thành, vừa nghe Lý Thanh Yếu nói thế, lập tức hỏi vặn lại, "Cô mới là người có vấn đề đấy, anh trai cô mới có vấn đề đấy, cả nhà cô mới có vấn đề đấy."

Vừa nói, vừa bước nhanh ra ngoài.

Lý Thanh Yếu sừng sốt, thật lâu sau mới phản ứng lại được, mình làm cái gì vậy, vất vả khổ cực bồi một ngày, kết quả còn nghe được một câu như vậy.

Giang Triết kéo Giang Thiển nhét vào xe, miệng vẫn còn cười.

Anh có một loại dự cảm mãnh liệt rằng anh và Thiến Nhi không phải anh em ruột, cái người tên George kia sẽ khi không rảnh rồi, sẽ không vô duyên vô cớ mà cùng anh nói giỡn như vậy, huống chi, ông ta nhất định sẽ biết anh sẽ đi kiểm tra ADN.

Aizz, càng nghĩ lại thì càng thấy mình thật là ngu, làm sao lại có thể nhẹ dạ đi tin lời của người phụ nữ kia được, cho nên mới phải để cho Thiến Nhi của anh chịu nhiều khổ sở như vậy.

Nếu như anh và Thiến Nhi thật sự không có quan hệ huyết thống, anh thật sự sẽ không tha thứ cho mình, anh cũng muốn tìm cho được Tổng Na Mỹ mà tính sổ một phen.

Trên đường đến bệnh viện, Giang Triết đã gọi điện thoại cho Lâm Bàn, vì vậy, vừa xuống xe, Giang Triết liền kéo tay Giang Thiển đi thẳng tới phòng làm việc của Lâm Bàn. Tìm anh lại bắt đầu khẩn trương rồi. Anh nhìn Giang Thiển, cũng không nói lời nào.

"Anh, anh đưa em đến đây làm gì?"

Giang Triết chậm rãi lắc đầu, chẳng qua là khoe miệng hơi giương lên.

Anh không nói, anh không biết Giang Thiển có thể hiểu được hay không, nếu như hiểu được là tốt nhất, còn không hiểu được, vậy thì đến lúc ấy anh sẽ cho cô một phần vui mừng thật lớn. Nếu thật không phải là anh em ruột, không phải anh có thể để cho Giang Thiển sinh đứa con của bọn họ hay sao?

*

Mấy ngày hôm nay Giang Triết càng dịu dàng quan tâm chăm sóc Giang Thiển nhiều hơn. Anh cố ý để cho Giang Thiển trở về biệt thự, có vậy anh mới an tâm một chút.

Anh vẫn phụng bồi ở bên cạnh cô, bởi vì cảm thấy có lỗi với George nên đã gọi một cuộc điện thoại. Lại không nghĩ tới George không ngần ngại chút nào, ông ta nói, người nói lời xin lỗi phải là mình, đã khiến cho hai người rõ ràng có thể ở chung một chỗ lại phải chịu nhiều cực khổ như vậy.

Giang Triết vẫn chưa nói cho Giang Thiển biết nguyên nhân lấy máu xét nghiệm là vì chuyện gì, chỉ là, Giang Thiển cũng mơ hồ đoán ra được một chút.

Trong lòng lại ngấm dấy lên khổ sở, ngày đó Giang Triết mừng như điên, không ngừng lắc lư đứng đưa ở trước mặt cô, thật ra thì cô biết anh chỉ đang ôm mộng mà thôi, có điều, cũng tốt, có thể mơ một giấc mộng vui vẻ cũng là một việc tốt.

Giang Triết rất ít đi ra ngoài, cả ngày phụng bồi bên cạnh Giang Thiển, thỉnh thoảng lôi kéo ra vườn hoa tản bộ, nhìn cái bụng còn bằng phẳng của cô, chân mày đuôi mắt đều không che dấu được niềm vui sướng.

Thức giục Lâm Bản, để cho bên kia làm kết quả hóa nghiệm nhanh lên một chút, lại gọi điện thoại cho Giang Phấn, dù cho có phải lục tung cả trái đất này cũng phải tìm cho được Tổng Na Mỹ.

Tin tức của Giang Phấn so với kết quả ADN đến sớm hơn một chút, hẳn ta gần như là một ngày hai tư giờ 'ngựa không ngừng câu vó', rốt cuộc tới buổi sáng ngày thứ năm đã dẫn Tổng Na Mỹ đến trước mặt Giang Triết.

Ngày đó, Giang Triết vừa hay có ít chuyện phải xử lý, không yên lòng để Giang Thiển ở một mình trong nhà, vì vậy cũng mang theo Giang Thiển đi cùng.

Những tia nắng mai chiếu xuống, rọi lên khuôn mặt trắng nõn của Giang Thiển, giống như thoa lên một tầng kim quang.

Giang Triết ngừng lại tập văn kiện trong tay, quay đầu nhìn Giang Thiển, ánh mắt không dời. Bốn phía an tĩnh như vậy, ảm áp như vậy. Vào đúng lúc này, điện thoại của Giang Phấn lại gọi tới.

Mười lăm phút đồng hồ sau, Giang Phấn mang theo Tổng Na Mỹ xuất hiện trước mặt Giang Triết.

Lúc để điện thoại của Giang Phấn xuống, nội tâm Giang Triết lại bị đau lòng cùng áy náy cắn nuốt, chỉ cần anh hạ quyết tâm đi điều tra một chút, thì anh và Giang Thiển đã không phải đau đớn thống khổ nhiều như vậy.

Cho nên lúc Tổng Na Mỹ bị đưa vào, trong mắt Giang Triết cuộn trào sóng lớn.

Anh nhìn người phụ nữ ăn mặc thời thượng, hận không thể cứ như thế mà cắn nuốt bà ta vào trong bụng mình luôn. Giang Thiển đang vờ ngủ say trên giường, khẽ mở mắt, liếc nhìn Tổng Na Mỹ.

Cô đối với mẹ ruột của mình không có ký ức gì, lúc cô bắt đầu có nhận thức thì mình đã ở cô nhi viện, sau đó là được ba dẫn về biệt thự.

Cho nên, lười biếng liếc mắt nhìn một cái, lại nhắm mắt lại.

Giang Phấn liếc nhìn Giang Thiển, trong lòng lại nghĩ cái tên Giang Triết này thật sự là biến thái đến mức làm cho người ta cảm phần.

Phòng làm việc được trang trí xa hoa như vậy, còn đặt một cái giường bên vách tường, mặc dù là gấp, nhưng cũng không cần làm ô uế phòng làm việc như thế được.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 198: Bí mật thực sự (3)

Giang Phấn không khỏi bước vài bước về phía Giang Thiển, mọi người đều biết, chào hỏi cũng không phải là chuyện quá đáng gì. Không nghĩ tới, anh ta vừa mới dời bước chân đã giật mình, ánh mắt giá lạnh của Giang Triết đã quét sang bên này.

Giang Phấn cảm thấy có một luồng khí lạnh từ chân mình sộc thẳng lên. Anh hai à, không cần phải như thế chứ, tôi thực sự là, đã ba ngày ba đêm không có chớp mắt rồi đấy!

Tuy trong bụng nghĩ vậy nhưng ngoài miệng cũng không dám có bất kỳ dị nghị gì, vội vàng cười xòa, sờ sờ cái mũi của mình một cái rồi lui ra ngoài.

Anh ta không biết, suốt một buổi sáng, Giang Triết ngoại trừ để cho Lâm Bản đi vào đưa văn kiện, ngoài ra không có bất kỳ một loài động vật giống

đực nào được đi qua cánh cửa kia, thậm chí ngay cả một con muỗi cũng không có.

Giang Triết đã sớm dặn dò cẩn thận, tất cả văn kiện tài liệu muốn trình lên đều giao cho Lâm Mẫn, chỉ mình cô mới được đưa vào, nếu không, anh làm sao yên tâm để cho Giang Thiển nghỉ ngơi ở chỗ này?

Cửa bị chậm rãi đóng lại, Giang Triết thông thả bước tới trước mặt Tổng Na Mỹ.

Tổng Na Mỹ mặc dù đã hơn bốn mươi tuổi, nhưng vì được bảo dưỡng tốt, hơn nữa bản thân lại khéo léo linh hoạt, cho nên nhìn bà ta so với số tuổi quả thực là cách xa, không hợp chút nào.

Nhìn bóng đen to lớn trước mặt mình, Tổng Na Mỹ khó khăn nuốt nước miếng một cái.

"Chuyện này...."

Giang Triết không nói lời nào, chỉ lạnh lùng nhìn bà ta.

Không thể phủ nhận, khuôn mặt bà ta rất tinh xảo, cho nên mới sinh ra được Thiển Nhi như vậy, nghĩ tới đây, lửa giận trong lòng Giang Triết lại thoáng bình ổn lại một chút.

"Cái đó....Tổng giám đốc Giang, cậu tìm tôi có việc gì sao?"

"Không có."

Giang Triết lui về sau mấy bước, sau đó ngồi xuống chiếc ghế xoay của mình.

Sắc mặt anh bình tĩnh, nhìn tất cả mọi thứ đều là 'vân đạm phong khinh'.

Chỉ có mình anh biết, lửa giận trong lòng mình đang gào thét đòi bộc phát ra ngoài, nếu như có thể, anh thật muốn xé xác người phụ nữ đáng căm hận này, không, vậy còn chưa đủ, tốt nhất là cho vào dầu rán, sau đó lăn qua, rồi ném vào hầm băng, hoặc là ném xuống sườn núi, hoặc là để cho tự đói mà chết, tất cả đều làm khiến cho đến muốn hít thở bình thường cũng không được.

"A."

Tổng Na Mỹ liếc mắt nhìn Giang Triết, nhưng tâm trí vẫn một lòng treo ở nơi nào.

Bà chưa từng tiếp xúc qua với Giang Triết, lá thư kia cũng là gửi trực tiếp đến quây lễ tân. Nhưng bà và người đàn ông kia cũng cùng nhau vượt qua một đoạn thời gian khó quên nhất trong đời, đều nói hồ phụ sinh hồ tử, hơn nữa, sau khi người đàn ông kia ra đi, Giang Triết cũng đã xử lý mọi chuyện của Minh Đế rất tốt.

Giang Triết quay đầu, liếc mắt nhìn Giang Thiển. Là phản ứng thời kỳ đầu đúng không? Cho nên mấy ngày nay cô đều ngủ như vậy.

Nếu như sớm biết hôm nay Tổng Na Mỹ sẽ tới, anh đã không mang Thiển Nhi theo, từ đầu tới cuối, anh không muốn để cho cô thấy một mặt tàn nhẫn khác của mình.

Nghĩ tới đây, anh hơi do dự một chút, rồi cuộc dịu dàng mở miệng.

"Thiển Nhi."

Người trên giường mở mắt, mắt to đen trắng rõ ràng cứ như vậy nhìn Giang Triết.

"Đi về nghỉ được không? Anh sẽ cho A Đức đưa em về."

Anh đi tới trước mặt Giang Thiển, sau đó bế cô lên.

Từ lúc Giang Triết bắt đầu lên tiếng gọi tên Giang Thiển, ánh mắt Tổng Na Mỹ vẫn luôn nhìn chăm chăm vào Giang Thiển. Thì ra, đứa bé của mình đã lớn như vậy, xem ra lựa chọn lúc đầu của bà để cho đứa bé đến nhà họ Giang so với ở bên cạnh bà tốt hơn nhiều.

Bà thở dài một hơi thật sâu, đang muốn mở miệng, Giang Triết đột nhiên xoay đầu lại, lạnh lùng nhìn bà một cái, ánh mắt lạnh như băng khiến cho Tổng Na Mỹ không tự chủ được rung mình một cái.

Khóe miệng bà hơi giương lên.

Giang Triết, quả nhiên bà vẫn là người nhu nhược.

Giang Triết quay người trở lại, sau đó nhấn nút gọi điện thoại nội tuyến.

"Vào đi."

Rất nhanh, Lâm Mẫn đã đẩy cửa đi vào.

"Đưa Thiên Nhi về nhà, cô cũng không cần phải trở về công ty nữa, ở bên cạnh chăm sóc Thiên Nhi, chờ cho đến khi tôi trở về biệt thự mới được đi."

Lâm Mẫn chỉ gật đầu, lập tức đi tới bên cạnh Giang Thiên.

Giang Thiên khẽ nhíu mày một cái, thật ra thì không có chuyện gì, nhưng mà, Giang Triết lại làm như có rất nhiều khăn trương và lo lắng, giống như hận không thể để cho tất cả mọi người biết cô đang mang thai vậy.

Buổi sáng muốn cô đi cùng cũng coi như xong đi, kết quả cô vừa mới ngồi xuống, liền cho người đưa chiếc giường gấp vào, chẳng lẽ anh không thấy mệt mỏi sao?

Anh không mệt mỏi, cô còn ngại mệt mỏi thay đây!

Hết lần này tới lần khác, người nào đó không hề nhìn sắc mặt người khác, dám để cho cô lên giường nghỉ ngơi. Bây giờ cũng vậy, về nhà thì về, kêu tài xế, hộ vệ còn chưa đủ, lại còn muốn thư ký đưa về cùng.

"Anh, tự em về là được rồi." Giang Thiên nhẹ giọng kháng nghị.

Giang Triết hoàn toàn không cho Giang Thiên có cơ hội kháng cự, anh mạnh mẽ đem tay của cô nhét vào trong tay Lâm Mẫn, sau đó nhẹ nhàng dụ dỗ: "Ngoan, anh còn có việc phải xử lý, em để cho anh yên tâm một chút đi. Về đến nhà thì gọi điện cho anh!"

Giang Thiên quay đầu nhìn Lâm Mẫn đang khỏ sở nhin cười, không khỏi ảo não đỏ mặt.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 199: Bí mật thực sự (4)

Nhưng cô cũng biết, Giang Triết đã quyết định chuyện gì thì cô nhất định phải làm theo, nếu không anh nhất định sẽ bỏ xuống việc đang làm để đưa cô về nhà.

Sau khi Giang Thiên ra ngoài, sắc mặt Giang Triết rất nhanh đã khôi phục lại sự điềm tĩnh. Anh chậm rãi ngồi xuống ghế, cứ như vậy nhìn Tống Na Mỹ không chớp mắt.

"Giang Triết, cậu muốn nói gì thì nói đi."

Tống Na Mỹ bị nhìn như vậy, trong lòng thoáng qua tia sợ hãi.

Giang Triết khẽ mỉm cười, chẳng qua nụ cười kia cũng không có tới đáy mắt.

"Tống tiểu thư, bà cũng thấy đấy, tôi đối với Thiên Nhi như thế nào?"

Anh không gọi bà là Di, nếu như theo vai vế, anh cũng phải gọi bà một tiếng mẹ vợ.

Bởi vì bà là mẹ ruột của Giang Thiên, nếu như anh và cô không có quan hệ huyết thống, anh nhất định muốn kết hôn với cô.

Nhưng mà, anh lại gọi là Tống tiểu thư, ba chữ như vậy thân nhiên vạch rõ ràng tất cả quan hệ với Tống Na Mỹ, cũng có nghĩa là nếu như bà ta có chuyện gì, thì anh và bà ta chỉ là hai người chẳng có quan hệ gì với nhau.

Tống Na Mỹ làm sao lại không biết đạo lý trong đó, bà nhàn nhạt cười một tiếng.

Thật ra thì, chính bà cũng tự biết ngày này sớm muộn gì cũng tới, những năm này, mỗi lần tỉnh mộng lúc nửa đêm, đều là bị một người đàn ông hung thần ác sát rộng giận làm thức tỉnh.

"Cậu và con bé như thế nào, cùng với tôi không có bất cứ quan hệ gì." Tống Na Mỹ nhàn nhạt nói, sau đó nhìn ngón tay của mình. Móng tay đỏ thắm, lúc bà đi sơn móng tay, cô gái kia vẫn còn khen bà, màu sắc này càng tôn lên làn da của bà. Hôm nay xem ra, màu sắc này quả thật là chói mắt, quả đúng là thương nhân, cái gì cũng sẽ nói.

Ánh mắt Giang Triết rét lạnh.

"Tống tiểu thư, trước đó tôi còn mong bà có thể còn có chút lương tâm, bây giờ nhìn lại, trên người bà căn bản không hề tồn tại cái từ này."

Tổng Na mỉm cười lạnh một tiếng, "Lương tâm? Lương tâm coi là cái thứ đồ chơi gì, tôi nói cho cậu biết, hơn mười năm trước, lương tâm của tôi đã bị một người tên là Giang Nhân ăn không còn một mống nào rồi."

"Tổng Na Mỹ, đó là con gái của bà, bà làm sao có thể nhẫn tâm làm hại cả con gái mình!"

"Giang Triết, cậu không cần phải nói với tôi." Tổng Na Mỹ chợt đứng lên, sắc mặt bà ta tái nhợt.

"Đây là báo ứng cậu có biết không, là báo ứng."

"Tổng Na Mỹ, Thiên Nhi có lỗi gì, tại sao chính bà là người gây ra lại muốn bắt cô ấy gánh chịu hậu quả?"

"Đúng vậy, con bé không sai, nhưng cha cậu là người có lỗi, đều nói cha mất thì còn con, cho nên, khoản nợ của người đàn ông kia không phải nên do cậu trả sao?" Tổng Na Mỹ liếc nhìn Giang Triết, sau đó đứng đưng ngồi xuống.

Giang Triết giận đến run người, thì ra chỉ bởi vì ba anh, cho nên, bà ta để cho anh và Thiên Nhi đau khổ nhiều năm như vậy.

Anh hít một hơi thật sâu, điều chỉnh lại tâm trạng của mình.

"Giang Triết, vào thời điểm đó ông ta nói với tôi, ông ta nói chỉ cần tôi chịu đi theo ông ấy, ông ấy nhất định sẽ đối tốt với tôi, bảo đảm tôi không phải lo cơm ăn áo mặc. Tôi tin tưởng ông ta, tin tưởng mỗi một câu ông ta nói, nhưng mà, ông ta là đồ khốn. Ông ta trở về bên cạnh mẹ cậu, liền quên luôn tôi không còn một mảnh. Tôi khóc lóc đến cầu xin ông ta, cầu xin ông ta có thể ở lại bên tôi, ông ta rõ ràng còn cùng tôi dấy đưa triền miên, nhưng mà, một giây kế tiếp lại cùng con tiện nhân kia vuốt ve."

"Ba." Giang Triết bước mấy bước tới trước mặt Tổng Na Mỹ, sau đó hướng về phía bà ta hung hăng tát một cái.

"Tổng Na Mỹ, bà đừng có khiêu chiến sự nhẫn nại của tôi. Mẹ tôi đã qua đời, bà lại còn muốn làm nhục người." Ánh mắt Giang Triết thâm sâu không lường được, cứ âm lãnh như vậy nhìn Tổng Na Mỹ.

"Giang Triết, qua nhiều năm như vậy, tôi vẫn chờ đợi một ngày như thế, cho nên, tôi lúc sống bước vào đây cũng không nghĩ có thể sống mà đi ra."

Giang Triết cười lạnh, "Tổng Na Mỹ, bà cũng đánh giá mình quá cao rồi, tôi vẫn còn chưa muốn làm bẩn tay mình."

Hơn nữa, nếu anh thật sự muốn khiến bà ta rời khỏi thế giới này, cũng sẽ không dùng phương pháp đơn giản như vậy, đây chẳng phải là quá hời cho bà ta sao?

"Đó là chuyện của cậu, dù sao tôi cũng không có chọc gì vào người không nên chọc, nếu như thật sự có chuyện gì xảy ra, vậy người bạn kia của tôi cũng chỉ có cách tìm Giang tổng tính sổ." Giọng điệu thờ ơ không chút để ý.

Giang Triết cũng đã bình tĩnh lại, anh và người phụ nữ này đang đấu nhau chính là ai có thể kìm nén tình tính lại tốt hơn, nếu không người thua chính là anh.

"Bất quá, Tổng giám đốc Giang, tôi còn tưởng cậu là một người thông minh, không nghĩ tới, người nhà họ Giang các người cũng chẳng có gì hơn người cả, người đàn ông kia cũng vậy, cho rằng trên thế giới này chỉ mình ông ta mới có thể gieo giống sao, cậu cũng vậy, đều là người ngu ngốc, đàn độn. Chẳng lẽ các người không biết trên thế giới này còn có một thứ gọi là xét nghiệm ADN hay sao? Có điều, suy nghĩ một chút cũng hiểu được, trên cái thế giới này, người thông minh như Tổng Na Mỹ tôi đây có được mấy người chứ?"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 200: Bí mật thực sự (5)

Sau khi nghe những lời như vậy, sắc mặt Giang Triết âm trầm đến dọa người, anh hung hăng nhìn chằm chằm Tổng Na Mỹ.

Anh vốn đã vô cùng đau lòng, hiện tại lại bị Tổng Na Mỹ vạch trần sự ngu muội của mình, anh hận đến cắn răng.

"Giang Triết, tôi biết quan hệ giữa cậu và Giang Thiên vẫn rất tốt, tôi cũng biết người sĩ diện như ba cậu tuyệt đối sẽ không dám đem chuyện Giang Thiên là con gái của ông ta nói cho cậu biết, cho nên, tôi đã cố ý viết cho cậu một lá thư."

"Tôi chính là muốn nói cho cậu biết, ông ta đùa bỡn tình cảm của Tổng Na Mỹ tôi, vậy tôi sẽ để cho con trai ông ta cùng Giang Thiên vĩnh viễn cũng không thể ở chung một chỗ. Vĩnh viễn, vĩnh viễn."

Ánh mắt Tổng Na Mỹ trở nên dữ tợn.

Gân xanh đã nổi đầy trên trán Giang Triết, nhưng anh phải liều mạng khắc chế mình.

"Dù sao chuyện cậu phải biết chính là như vậy, hiện tại tôi cũng đã nói ra toàn bộ. Giang Triết, bây giờ cậu muốn thế nào thì làm thế đó đi."

Bộ dạng Tống Na Mỹ vẫn một mực giống heo chết không sợ nước sôi.

Giang Triết nhìn bà ta, không nói lời nào.

Làm thế nào ư? Anh quả thật không thể đem bà ta 'Làm thế nào' được, nhưng có người có thể 'làm thế nào' với bà ta.

Một ngày nào đó, anh sẽ cho bà ta nếm thử cái cảm giác yêu trong đau khổ của anh và Thiên Nhi là như thế nào, anh sẽ làm cho bà ta sống không bằng chết.

Về mặt của anh hơi lạnh nhạt, sau đó anh gọi một cuộc điện thoại.

Mấy phút sau, một người đàn ông cao lớn vạm vỡ xuất hiện ở trong phòng làm việc của anh.

Anh hơi gật đầu một cái, sau đó thì đi ra ngoài.

Cánh cửa từ từ bị đóng lại, Tống Na Mỹ nhìn người phía sau không khỏi nuốt nước miếng một cái.

Người đàn ông đó cũng không nói gì, chẳng qua chỉ lẳng lặng nhìn Tống Na Mỹ.

Tống Na Mỹ chỉ cảm thấy có một khối nghẹn lập tức vọt tới cổ họng mình. Bà ta sợ hãi liếc mắt nhìn người đàn ông kia, chỉ cảm thấy nhịp tim điên cuồng đập 'phù phù, phù phù' không ngừng. Bà ta không sợ Giang Triết, bởi vì cậu ta chắc sẽ không đùa bỡn bằng những thủ đoạn âm u, nhưng mà, người phía sau bà ta kia thì không dám chắc.

Nghĩ tới đây, Tống Na Mỹ không khỏi bật dậy, sau đó lui về phía bên cửa sổ. Lại không nghĩ tới người đàn ông kia cũng đi theo tới đây.

"Anh.....anh rốt cuộc muốn làm gì?"

Âm thanh của Tống Na Mỹ bắt đầu run rẩy, "Đây là phòng làm việc của Giang Triết, nếu như.....Nếu như anh dám làm gì tôi, tôi sẽ tìm Giang Triết tính sổ."

Người đàn ông kia vẫn không nói gì, cứ nhìn Tống Na Mỹ từ trên cao xuống. Tống Na Mỹ không biết người đàn ông kia muốn làm chuyện gì, chỉ một lòng kinh hãi, run rẩy mà nhìn hẩn ta.

May là người đàn ông kia cũng không có bất kỳ hành động gì, chẳng qua là ánh mắt hẩn ta vẫn gắt gao nhìn chăm chăm Tống Na Mỹ, trên mặt là vẻ vô cảm, không chút biểu tình.

Tống Na Mỹ dần bình tĩnh lại, đoán được có thể Giang Triết có chuyện muốn đi ra ngoài, sợ bà ta trốn mất, nên mới cho người tới canh giữ, trông chừng bà ta.

Quả nhiên, lúc Giang Triết đẩy cửa đi vào, người đàn ông kia hướng về phía Giang Triết khom người cung kính, sau đó nhanh chóng lui ra ngoài.

Tống Na Mỹ như trút được gánh nặng, nặng nề thở hắt ra một hơi.

Giang Triết giống như không nhìn thấy bà ta, chỉ ngồi xuống trước bàn làm việc, sau đó cúi đầu, trông như đang làm việc. Trong phòng lập tức yên tĩnh đến đáng sợ. Tống Na Mỹ đi cũng không được, không đi cũng không được.

Rốt cuộc bà ta mở miệng:

"Giang Triết, tôi có thể đi được chưa?"

Nói xong câu này khỏi miệng, Tống Na Mỹ mới thấy hối hận. Mình lại đi hỏi ý kiến của cậu ta.da.nlze.quydo/mn

Quả nhiên, Giang Triết ngẩng đầu lên, nhìn Tống Na Mỹ một cái, sau đó khóe môi giương lên một nụ cười giễu cợt, nhưng vẫn không nói lời nào.

Tống Na Mỹ thấy không có gì vui, gương mặt hơi biến sắc, cũng không nhìn Giang Triết cứ như vậy mở cửa đi ra ngoài.

Nói thật, thời điểm lúc bà ta mở cửa ra, trong lòng vẫn còn có chút kiêng kỵ.

Dù sao, chuyện bà ta gây ra cũng không phải là chuyện nhỏ, cho nên, bà ta vẫn còn chút lo sợ, trong lòng vẫn đang xoắn chặt lại, chỉ sợ sau lưng đột nhiên có người đưa tay ra bắt bà ta trở lại.

May mắn, cho tới khi ra khỏi cửa Minh Đế, sau lưng vẫn không xuất hiện bất cứ nguy hiểm gì. Tống Na Mỹ thở ra một hơi dài, rốt cuộc ngẩng đầu ưỡn ngực gia nhập vào dòng người đi đường.

Ngay khi Tống Na Mỹ vừa rời khỏi phòng làm việc, Giang Triết liền nhấn một dãy số, sau đó hướng về phía người bên kia, lạnh lùng nói ra hai chữ: "Bắt đầu." Sau đó, anh thu thập tài liệu trên bàn, cầm chìa khóa xe, áo khoác, đứng dậy xuống lầu.

Thiên Nhi đã ở nhà lâu như vậy, chắc là bắt đầu bức bối rồi, anh phải nhanh chóng trở về để dành cô mới được.

Chờ đến lúc về tới biệt thự, mới phát hiện Thiên Nhi vẫn còn chưa ngủ, đang ngồi trên ghế salon nói chuyện phim với Lý Thanh Yếu, cũng không biết Lý Thanh Yếu nói chuyện vui gì mà thấy Giang Thiên bụm miệng cười không ngừng.

Giang Triết đi tới, ngồi xuống bên người Giang Thiên.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 201: Kết cục hoàn mỹ (1)

Giang Triết đi tới, ngồi xuống bên cạnh Giang Thiên.

"Có chuyện gì mà cười vui vậy?"

Anh cầm lấy tay Giang Thiên, nhẹ nhàng vuốt ve.

Giang Thiên ngưng cười, quay đầu liếc mắt nhìn Giang Triết, sau đó rút tay mình ra.

Từ ngày ở bệnh viện trở về, thái độ của Giang Thiên đối với anh vẫn luôn không nóng không lạnh như vậy, Giang Triết cũng không ngại, chỉ tựa lưng vào ghế salon, một bàn tay khác không ngừng vuốt ve mái tóc dài đen nhánh của Giang Thiên.

"Lâm Mẫn đâu?" Rõ ràng anh bảo Lâm Mẫn tới đây trông nom cô, thế nào lại biến thành Lý Thanh Yếu.

Nhưng mà thế cũng tốt, dù sao chỉ cần Thiên Nhi vui vẻ, cho dù là người kia đến anh cũng không sao cả.

Cho dù cô muốn Lâm Mẫn không đi làm, cứ ở bên cạnh cô như vậy, anh cũng bằng lòng.

Giang Thiên đứng dậy, sau đó tránh được tay Giang Triết, lười biếng duỗi thắt lưng một cái.

"Mình mệt rồi, muốn đi nghỉ ngơi sớm một chút."

"Được, cậu nghỉ đi, mình cũng đi về đây." Lý Thanh Yếu cũng đứng dậy, thân nhiên ra về.

Giang Triết vô cùng buồn bực, chẳng lẽ hai người bọn họ xem anh là tàng hình sao?

Vừa đúng lúc Lâm Mẫn ra ngoài, nhìn thấy Giang Triết, vội vàng đứng thẳng người. "Giang tổng."

Giang Triết gạt đầu một cái, sau đó phát tay, ý bảo cô ấy có thể đi.

Lâm Mẫn vội vàng cầm túi của mình lên, hướng về phía cửa đi tới. Lúc sắp đi tới cửa mới đột nhiên nhớ tới, xoay người lại.

"Giang tiểu thư vừa mới nói muốn ăn bánh ngọt, tôi đã cho người làm đi mua."

"Được."

Từ sau khi mang thai, ngoại trừ ngủ nhiều ra, dường như Giang Thiên không có chỗ nào khác thường.

Trong lòng Giang Triết rất là không ổn, cố ý lên Web tìm kiếm suốt hai buổi tối, nghe nói người mang thai đặc biệt thích ăn đồ ăn vặt, đặc biệt thích sai khiến ba đưa bé ra ngoài mua đồ ăn lúc hai, ba giờ sáng.

Vì vậy, Giang tổng giám đốc vĩ đại liền nghĩ, đó quả là một chuyện hạnh phúc cỡ nào.....!!!!!!!!!!!!!!

Vì vậy, anh liền nghĩ tới thời điểm Giang Thiên cũng có sở thích như vậy, cũng đủ khiến anh thỏa mãn.

Xem ra, đoạn thời gian trước đó, trên phương diện ăn uống, Giang Thiên không có bất kỳ thay đổi nào, là duyên chưa tới a.

Quả nhiên, mười mấy phút sau, liền có người mang điểm tâm đến.

Giang Triết nhận lấy, hấp tấp chạy lên lầu, vui mừng khắp khơi đẩy cửa ra.

"Thiến Nhi, điểm tâm tới rồi."

"Không muốn ăn."

Giang Thiến kéo cao chân, giọng ồm ồm lên tiếng trả lời.

Giang Triết tâm tình tốt ngồi vào mép giường, "Sao vậy? Là ai lại chọc Thiến Nhi nhà ta không vui rồi?"

"Giang Triết, anh làm vậy là có ý gì?"

Anh không nói rõ nguyên nhân, cứ để cho cô mỗi ngày nghi ngại thật tốt, nhìn bộ dáng anh như vậy có phải muốn sinh đứa bé này ra hay không?, chẳng lẽ anh không biết chuyện này là không thể nào hay sao?

Giang Triết để điểm tâm lên trên học tủ đầu giường, sau đó lên giường, chui vào chăn ôm lấy Giang Thiến.

Giang Thiến giùng giăng, muốn tránh thoát khỏi cái ôm của Giang Triết.

"Đừng động."

Giang Triết bế Giang Thiến lên, để cho cô dựa vào trong ngực mình, khí nóng tỏa ra cứ như vậy thổi vào tai Giang Thiến.

Giang Thiến hơi nhắm mắt, một khắc kia chỉ cảm thấy cả người như nhẹ bồng.

"Thiến Nhi, thật xin lỗi, phải nói cho em biết một chuyện." Âm thanh trầm thấp ở bên tai chậm rãi hồi tưởng.

"Không muốn nghe."

"Thiến Nhi, nhất định phải nghe." Giọng nói của anh khó có khi được kiên quyết như vậy.

"Bởi vì không có chứng cứ thật sự nên vẫn không dám nói cho em biết."

Giang Triết khẽ tựa đầu lên vai Giang Thiến, "Nhưng mà, hiện tại không còn kịp rồi, anh nóng lòng muốn chia sẻ với em niềm vui sướng này."

"Anh, không thể nào, anh không cần nói."

Thông minh như Giang Thiến, sao lại không biết Giang Triết muốn nói những gì, cô vẫn cho rằng anh đang si tâm vọng tưởng.

"Không, Thiến Nhi, em biết không? Hôm nay, người em nhìn thấy trong phòng làm việc...người đó là"

Giọng nói bỗng ngừng lại, nếu như cô biết lúc ấy anh không giới thiệu cho cô biết, liệu cô có giận anh không, còn có anh đã đi trước một nước cờ kia, nếu cô biết liệu có tức giận không?

"Mẹ em?"

Thân thể Giang Triết hơi chấn động, "Thì ra là em biết?"

"Bà ấy vẫn nhìn chăm chăm vào em, muốn em không biết cũng khó."

Thiến Nhi biết, nhưng mà, từ lúc anh trở về, cô vẫn không hỏi một câu nào về chuyện của Tống Na Mỹ, như vậy liền chứng tỏ cô đối với Tống Na Mỹ cũng chẳng quan tâm có phải không?d,0dylq.d

Nghĩ tới đây, Giang Triết không khỏi có chút mừng rỡ.

"Thật xin lỗi."

"Em lớn từng này tuổi, bà ấy cũng chưa từng đến thăm em lấy một lần, cho nên, có hay không cũng như nhau cả thôi."

Thậm chí càng khó chịu hơn, biết rõ ràng trên thế giới này có một người mẹ, nhưng lại không có được chút tình thương nào từ bà.

"Thiến Nhi, anh sẽ chăm sóc em, từ nay về sau thế giới này chỉ có anh và em."

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 202: Giang Triết, anh - cái tên khôn kiếp này!

"Đúng vậy, nhưng mà....Hiện tại quan hệ của chúng ta không giống nhau, em cũng đã mang thai đứa bé của anh rồi." Giang Triết hùng hồn kháng nghị.

Đáng thương cho Giang tổng giám đốc phải nhờ đến đứa con còn chưa ra đời, nhưng vẫn cảm thấy đây là chuyện đương nhiên.

"Vậy thì sao? Không phải bác sĩ Phùng đã nói ba tháng đầu là thời kỳ đặc biệt, phải vô cùng chú ý, nếu chẳng may sinh non thì sau này sẽ rất phiền toái.
diemdnle,qu.y don"

Đó là do sau khi biết đứa bé có thể được giữ lại, Giang Triết đã cố ý mang Giang Thiển đi khám thai lại, lúc đó bác sĩ Phùng đã nói như vậy.

"Vì thế nên chúng ta ngủ chung, anh có thể chăm sóc cho em tốt hơn."

Giang Triết có chút quần bách rồi, có phải phụ nữ sau khi mang thai, tính cách trở nên khó nắm bắt hay không.
diendanlequyvon.com

"Anh, ngộ nhờ anh ngủ không yên, chân bụng phải bụng em thì phải làm sao?" Giang Thiển nói xong liền quay lưng lại, không thèm để ý đến Giang Triết nữa.

Giang Triết buồn bực không vui liếc mắt nhìn Giang Thiển.

Mà người nào đó trong lúc ngủ, hết lần này đến lần khác không đang hoàng, sống lưng trắng nõn để lộ ra da thịt mềm mại, còn có cái cổ thiên nga tuyệt mỹ nữa. DiễểđầnlêeQuýĐôn

A.....Điên mất....Thật muốn phát điên mà!

Mấy lần sau đó, Giang tổng giám đốc đã dùng rất nhiều loại phương pháp, nhưng Giang Thiển vẫn nhất quyết không chịu để cho anh và cô ngủ cùng nhau.

Rất nhiều lần, Giang Triết chờ cho đến khi Giang Thiển ngủ say, mới len lén tham lam mà nhìn cô.
dieendaanleequydonn Anh tưởng tượng thấy mình có thể đem người con gái này áp vào trong ngực mình, sau đó ngủ thật say, quả là một chuyện hạnh phúc biết nhường nào.

Có lúc anh thậm chí thấy đồ kỵ với Lý Thanh Yêu, cô ta thường xuyên được ngồi ở bên giường cùng Giang Thiển, thậm chí có hôm còn ngủ trưa cùng cô nữa.

Nghĩ đến đây, tất cả các tế bào toàn thân Giang Triết đều kêu gào, anh cả ngày đứng ngồi không yên, lại không biết nên làm sao mới được.

Hôm nay, Giang Triết có chuyện phải đi ra ngoài một chút, vì vậy, trước khi đi anh nhìn Giang Thiển ngàn dặn vạn dò. Vừa lúc anh đi ra cửa thì Lý Thanh Yêu cũng vừa vào,
di@en*dyan vì vậy, liền kéo Lý Thanh Yêu lại, tiến hành 'nghỉ thức giao tiếp' khoảng hơn mười phút, rốt cuộc cũng an tâm rời đi.

Hôm đó sau khi trở lại, Giang Triết lại đề cập đến vấn đề cũ. Giang Thiển khề cau mày, đối với mấy lời của Giang Triết không rảnh mà quan tâm tới.

"Được rồi, em có thể không cho anh ngủ chung, nhưng chuyện kết hôn cũng nên đồng ý đi chứ?"

Giang Thiển hí mắt, nhìn Giang Triết một cái.

"Hiện tại cũng không thèm hỏi qua ý kiến của em thế nào, cứ thích tùy ý như vậy?"
dieendaanleequydomn

Giang Thiển nhàn nhạt nói.

Một chuyện lăng mạn như vậy, lại bị anh dùng mấy lời nói tùy tiện nói ra, thật khiến cho người ta tức chết mà, Giang Thiển tức giận xoay người, nhìn cũng không thèm nhìn Giang Triết một cái nào nữa.
Die nd da nl e q uu ydo

Giang Triết cũng mất hứng, xoay người.

"Anh cứ tưởng khi biết chúng ta không phải là anh em, hẳn là sẽ rất vui vẻ, vậy mà, hiện tại, em cái gì cũng không muốn làm cùng anh, thậm chí ngay cả buổi tối muốn được ngủ cùng em trên một chiếc giường cũng là chuyện si tâm vọng tưởng.
lee^qu.donnn Hơn nữa, bây giờ nằm một chút thì có làm sao, bây giờ là thời gian nghỉ trưa đấy, muốn nằm một lát cũng không được sao?"

Giọng nói trầm lắng mang theo chút thương cảm.

Lời như vậy, rất ít khi anh nói trước mặt Giang Thiển, trong lòng cô không khỏi mềm đi vài phần. Cô làm vậy quả thật cũng có chút quá đáng, lời anh nói vừa rồi thật là khổ sở, ủy khuất giống như con mèo bị người ta vứt bỏ vậy.
Die nd da nl e q uu ydo

Nếu không, để cho anh lên ngủ cùng?

Hơn nữa, cô bây giờ còn mang đứa bé của anh, lúc không thể ở bên nhau, nguyện vọng lớn nhất là có thể ở cùng anh, hiện tại giữa hai người không còn trở ngại nào nữa, thực sự có thể ở cùng nhau, tại sao cô còn không đồng ý anh chứ?

Nghĩ tới đây, Giang Thiển vừa định mở miệng, nhưng mà, cái tên kia còn không đợi cô nói, đã ở cửa đi ra ngoài mất. Giang Thiển nghĩ, có lẽ anh về phòng mình cho người giận, vì vậy, cũng không suy nghĩ nhiều nữa, nhắm mắt vừa định đi ngủ, lại nghe thấy có người gõ cửa, là âm thanh của vệ sĩ.

"Giang tiểu thư, ông chủ bảo tôi mang tới cho cô." Tiếng gõ cửa vô cùng dồn dập, hình như có chuyện gấp.

Giang Thiển vừa chớp mắt, lại bị người khác đánh thức, giọng nói lộ vẻ tức giận.

"Anh ấy không phải ở trong phòng sao?"

"Ông chủ.....đi ra ngoài, bảo là muốn mang tiểu thư đến một nơi."

Giang Thiển nhớ tới lúc Giang Triết tức giận dời khỏi phòng mình, cho là anh muốn làm cái phương thức cầu hôn lãng mạn gì. Diễn đàn Lê Quý Đôn

"Giang tiểu thư."

Bên ngoài lại gõ cửa.

"A...Cái người này thật phiền toái." Giang Thiển vừa nói vừa bước xuống giường.

Vệ sĩ đưa Giang Thiển ra ngoài, sau đó lên xe.

"Đi đâu vậy?" Giang Thiển nhàn nhạt hỏi.

"Thật xin lỗi, Tiểu thư, tôi cũng không biết." Người nọ suy đi nghĩ lại, rốt cuộc nói ra một câu mà mình cho rằng không có sai sót gì.

"Vậy sao anh lại đưa tôi tới?"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 203: Giang Triết, anh - cái tên khốn kiếp này! (2)

"Vậy sao anh lại đưa tôi tới?" Người nọ này rõ ràng đang nói láo.

"Này...." Quả nhiên không trả lời.

Giang Thiển cười trộm, sau đó nói: "Hừ, nếu anh dám nói láo với tôi, cẩn thận tôi ở trước mặt ông chủ các anh tố cáo tội trạng của anh."

Người trước mặt quả nhiên hơi dừng lại một cái, Giang Thiển âm thầm cười đắc ý.

Ai biết người kia cũng không hề xoay người, chỉ dừng lại một cái, sau đó chân vẫn không ngừng bước về phía trước.

Giang Thiển vô cùng buồn bực, không thể làm gì khác hơn là lặng lẽ đi theo người kia lên xe.

Xe chạy một mạch về phía trước, Giang Thiển nhìn bên ngoài cửa sổ, trong lòng đang nghĩ không biết Giang Triết sẽ chuẩn bị cho cô tin mừng gì.

Dần dần cô phát hiện ra có gì đó không đúng, con đường này hình như là đường đến bệnh viện?

"Giang Triết ở đâu?" Rốt cuộc không nhịn nổi, cô lên tiếng hỏi. Chỉ tay lên ót của người kia, thúc giục anh ta khai ra.

"Anh có nói hay không?"

Tâm tình lại chậm rãi trầm xuống, không sai, trước mặt khúc quanh kia chính là bệnh viện.

Người kia vẫn không trả lời, cho xe vững vàng dừng lại ở cửa bệnh viện.

Vệ sĩ xuống xe, sau đó mở cửa xe ra cho Giang Thiển, vẫn đứng trước mặt cô, chẳng qua là luôn cúi đầu.

Cô cảm giác như cả người không còn là của mình nữa, thậm chí, ngay cả lúc xuống xe, chân cũng không tự chủ mà mềm nhũn ra.

"Giang tiểu thư." Vệ sĩ ngay lập tức đưa tay, muốn đỡ lấy cô, nhưng sau lại không dám.

Giang Thiên nhanh chóng đứng vững lại, sau đó nhìn người kia. "Anh ấy ở đâu?"

Sau khi khôi phục bình tĩnh, có lẽ sẽ khác với tất cả những suy đoán của mình, cái tên đáng ghét kia, luôn có những ý nghĩ cổ quái, nói không chừng đây là muốn trêu đùa cô thôi.

Vệ sĩ chạy lên phía trước, thay Giang Thiên nhấn nút thang máy, sau đó, chờ Giang Thiên đi vào trong rồi cùng nhau đi lên.

Giang Thiên không biết anh ta nhấn lâu mấy, chỉ biết cả người đều hoảng hốt, đợi cho đến khi anh ta đứng trước mặt cô nói: "Giang tiểu thư, đến rồi."

Toàn bộ lầu đều yên lặng, phía ngoài lối ra thang máy cũng là người của anh. Quay đầu nhìn vào cửa thang máy, đứng bên trong này cũng là người của anh, rõ ràng cho thấy không muốn cho người ngoài tới đây.

Giang Thiên lập tức ngăn cản cả người, nếu như nói lúc lên lầu, trong lòng còn mơ tưởng cái gì, thì giờ phút này tất cả đều biến mất không còn một mống.

Cô cảm thấy đầu hoa mắt chóng, tại sao có thể như vậy?

Không phải mới vừa rồi anh còn dùng loại lời nói thương cảm như vậy tự nhủ với mình sao, chẳng lẽ chỉ trong chốc lát đã biến thành như vậy?

Nhớ tới mới vừa rồi anh còn dùng ánh mắt thống khổ u oán mà nhìn cô, làm sao bây giờ lại ở chỗ này.

Bảo cô làm sao có thể tiếp nhận nổi, sao cô có thể chịu đựng được chứ?

"Anh ấy ở đâu? Ở đâu?" Cô hận không được nắm lấy người trước mặt này mà hung hăng lay động.

Người kia rất thức thời, vội vàng đi lên trước dẫn đường, sau đó dừng lại ở trước một phòng bệnh.

"Giang tiểu thư, ông chủ ở bên trong." Có người cung kính mở cửa cho cô.

Lỗi tai Giang Triết đã không còn bất kỳ âm thanh nào khác, ánh mắt cô nhìn chăm chăm vào bên trong.

Cái người đó là Giang Triết sao?

Cô che miệng mình, thậm chí không dám đến gần.

Anh - ngoại trừ mắt, lỗ mũi còn có cả miệng, những cái khác đều không nhìn ra, toàn bộ đều bị băng gạc băng kín hết. Hai cái tay lộ ra bên ngoài cũng đều là băng gạc, trên người cắm đầy các dụng cụ khắp nơi.

Trong phòng bệnh yên tĩnh, lẳng lặng vang lên tiếng 'tích tắc' của dụng cụ, mà không có âm thanh gì của anh hết.

"Giang Triết....Giang Triết.....Giang Triết....." Cô khóc không thành tiếng nhào tới bên người anh.

Sau lưng, Lâm Bán muốn kéo Giang Thiên, nhưng đã muộn mất một bước, sắc mặt anh ta hơi vặn vẹo.

"Giang Triết, tại sao lại thành thế này? Sao có thể như vậy?" Cô ngẩng đầu lên, nhưng lại không biết nên chạm vào chỗ nào trên người anh, tựa như trên người điều là vết thương.

"Giang Triết, rõ ràng anh đã nói sau này chúng ta sẽ đi cùng nhau cả đời, anh rõ ràng nói muốn chăm sóc em thật tốt kia mà, sao anh có thể như vậy chứ?"

"Giang Thiên Giang Thiên." Lâm Bán vội vàng kéo lấy cánh tay của Giang Thiên, "Anh ta chẳng qua là hôn mê mà thôi, mặc dù cũng tương đối nghiêm trọng." Lâm Bán liếc mắt nhìn Giang Triết, sau đó nói.

Giang Thiên dường như không có nghe thấy lời anh ta nói, chỉ là nước mắt càng lúc càng không ngừng rơi xuống.

"Giang Triết, cái tên lười gât này, còn nói muốn cùng em kết hôn, anh đứng lên, anh đứng lên cho em, chúng ta đi kết hôn!" Nếu như sớm biết sẽ như vậy, cô sớm nên đáp ứng lời cầu hôn của anh.

"Giang Triết, anh tỉnh dậy đi có được không, em đáp ứng anh sẽ không đùa giỡn cái kinh nữa, thật ra thì, em cũng có chút khổ sở, rõ ràng có thể không phải chịu những chuyện đau khổ kia, nhưng hết lần này đến lần khác lại gặp phải nhiều thống khổ như vậy. Em không trách ai cả, chỉ có chút không vui mà thôi. Thật ra, em nên đáp ứng anh, Giang Triết, anh tỉnh dậy đi, rồi chúng ta cùng đi kết hôn có được không?"

Cô kề sát vào lỗ tai của anh, đôi mắt đầm lệ, nói.

Lâm Bản thờ dài một cái, sau đó hướng về phía vệ sĩ của Giang Triết, khoát tay một cái, vì vậy, tất cả bọn họ đều lui ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 204: Giang Triết, anh - cái tên đại khốn kiếp này! (3)

"Là thật sao?"

"Thật, thật sự"

Giang Thiên liễu mạng gật đầu, đầu tựa lên trên người Giang Triết, vẫn chưa phát hiện ra có gì kỳ quái.

"Em cũng phải đồng ý cho anh ngủ cùng em, mỗi đêm chúng ta đều không xa không rời."

"Dạ."

Giang Thiên tiếp tục gật đầu, sau đó cảm thấy không đúng, đột nhiên ngừng đầu, chỉ nhìn thấy hai mắt người kia sáng lấp lánh nhìn cô.

Đại não Giang Thiên ngưng trệ một lúc, sau đó nhanh chóng hiểu ra. Cô lập tức đứng lên, xoay người rời đi.

"Thiên Nhi."

Người trên giường lại bắt đầu suy yếu, vươn tay về phía cô.

Giang Thiên dừng chân lại một chút, sau đó cố gắng kéo cửa ra.

"Thiên Nhi."

Người trên giường kêu to, vươn người ra muốn kéo Giang Thiên lại, nhưng không với tới.

Giang Triết rõ ràng đã sốt ruột, anh cũng biết nếu hôm nay mình cứ để Giang Thiên đi như vậy, thì chuyện kia về sau hoàn toàn không cần phải mơ tưởng đến nữa.

Giờ phút này, anh chẳng nghĩ được nhiều nữa, liền nhảy mạnh lên.

"A..."

"Àm..."

Tiếng kêu đó là của Giang Triết.

Thật sự bị thương, cái chân kia căn bản không thể nhúc nhích nổi. Thời điểm anh ngã xuống, phía sau còn vang lên tiếng dụng cụ y tế đổ ra bên giường.

Người bên ngoài cửa mau chóng chạy vào, Giang Thiên quay đầu, nhìn thấy khuôn mặt tái xanh của Giang Triết, nằm trên đất, ánh mắt nhìn cô đầy vẻ cầu xin.

Trái tim lập tức như rơi vào hầm băng. Sắc mặt cô trở nên trắng xanh.

Giang Thiên xoay người, hung hăng đi đến bên Giang Triết, nói: "Giang Triết, anh - cái tên đại khốn kiếp này, anh tốt nhất nói rõ cho em đây là đang xảy ra chuyện gì, nếu không, em hôm nay tuyệt đối sẽ không tha cho anh."

Giang Triết đã đau đến trắng mắt, trên trán lại càng tủa ra mồ hôi lạnh.

Anh được mấy người vệ sĩ, ba chân bốn cẳng đỡ lên giường, đau đến không phát ra được âm thanh gì rồi!

Lâm Bản nhanh chóng chạy tới kiểm tra vết thương cho anh.

Chỉ là vết thương vốn không thể nhìn bằng mắt thường được, chỉ nhìn như vậy thì không biết được kết quả thế nào, đành phải nói: "Đem đi chụp ảnh lại đi."

Cũng không biết hai người này đến cùng là xảy ra chuyện gì, rõ ràng đều yêu nhau, mà hiện tại đã không còn gì cản trở nữa, lại cứ anh không đồng ý, tôi không đồng ý, muốn gì nữa chứ???

Nhưng mà, Giang Triết lại kiên quyết không chịu đi, anh nhìn người nào đó hung hăng trừng mắt một cái, sau đó quay đầu, ánh mắt nhu hòa nhìn Giang Thiển.

Mà Giang Thiển bởi vì chuyện xảy ra vừa rồi vẫn còn đang tức giận, không nói lời nào, chỉ cắn chặt môi, nhìn Giang Triết chằm chằm.

Thế là, Lâm Bân lại sốt ruột.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 205: Giang Triết, anh - cái tên đại khốn kiếp này! (4)

Vì thế, Lâm Bân lại sốt ruột.

Anh ta đi tới trước mặt Giang Triết.

"Có chuyện gì thì chờ lúc quay lại rồi nói không được sao?"

Giang Triết dường như không có nghe thấy, cứ nhìn Giang Thiển như thế.

Lâm Bân lại đi tới trước mặt Giang Thiển.

"Bà cô của tôi ơi! tất cả mọi chuyện chờ anh ta đi chụp xương về rồi nói có được hay không? Cô đi khuyên anh ta một câu đi! Mới vừa rồi bị ngã như vậy, nếu xương của anh ta bị lệch vị trí thì rất phiền toái đấy!"

Giang Thiển vẫn không nói gì, chỉ nhìn Giang Triết chằm chằm.

Lâm Bân lại vỗ đầu bứt đầu, thật đúng là, không có biện pháp gì.

"Thiên Nhi, thật xin lỗi!"

Rốt cuộc Giang Triết cũng mở miệng, nhưng cổ họng đã hoàn toàn khàn giọng.

Những người đứng bên cạnh đã hoàn toàn bị anh làm cho cảm động, Tổng giám đốc 'cao cao tại thượng' của bọn họ lại có thể nói ra ba chữ kia, đó là chuyện khó cỡ nào chứ!

Nhưng mà, lại có người hết lần này đến lần khác không chịu nể mặt.

"Giang Triết, trêu chọc em rất vui sao?" Khuôn mặt nhỏ nhắn của Giang Thiển đánh lại.

Lâm Bân lại khề thờ dài, đành phải khoát khoát tay với những người kia, ý bảo đi ra ngoài.

Hai người này, xem chừng không nói rõ ràng thì sẽ không đi chụp xương rồi.

"Không phải, Thiên Nhi, em nghe anh giải thích đã."

Khóe miệng Giang Thiển hiện lên nụ cười trào phúng.

"Giải thích? Giải thích cái gì? Giải thích rằng anh gạt em sao?"

"Không phải, Thiên Nhi. Thật sự là bởi vì tinh thần không tỉnh táo mới bị tai nạn xe cộ, lúc được đưa vào đây, còn bị Lâm Bân cười nhạo một phen. Anh cũng không biết cậu ta đi tìm em, bởi vì đau nên ngất đi thôi."

Chỉ là lúc tỉnh lại, vừa vặn nghe thấy lời Thiên Nhi nói muốn kết hôn, anh không khỏi 'kinh hi vạn phần', cho nên, mới mở miệng nói.

Quả thật là vì Thiên Nhi không chịu đáp ứng lời cầu hôn của anh, cho nên vẫn luôn nhớ đến chuyện này, không biết nên làm thế nào. Lúc chiếc xe kia đột nhiên xông tới, anh mới giật mình, liên tục giẫm lên phanh xe, những vẫn đụng phải.

"Chỉ có chân bị thương, những chỗ khác đều không bị gì hết."

"Tại sao trên mặt anh, còn trên tay nữa lại quần nhiều băng vải như vậy?" Giang Thiển nhìn bộ dáng đáng thương vô tội của người nào đó, trong lòng không biết có bao nhiêu cảm xúc.

"Thiên Nhi, anh thật sự không biết."

Giang Triết hung hăng nghiêng răng, cái tên Lâm Bản chết tiệt này, chuyện lần trước anh còn chưa có tìm hấn mà tính sổ hết đây?

Chính anh lại làm ra chuyện này, lại lần nữa làm cho Thiên Nhi của anh đau lòng.

"Là tôi." Cửa bị đẩy ra, Lâm Bản tự mình đi vào.

Nếu ánh mắt của Giang Triết là một con dao, đoán chừng trên người Lâm Bản đã bị đâm thủng rồi.

"Rõ ràng là yêu nhau, vì cái gì vẫn còn hành hạ nhau như vậy?" Lâm Bản lẳng lặng nhìn hai người, nhàn nhạt nói.

Nghĩ tới người con gái anh ta yêu kia, trái tim cô vĩnh viễn không có khả năng thuộc về anh, nghĩ tới, nếu như cả hai đều có thể yêu nhau, quả thật là một chuyện hạnh phúc biết bao.

Giang Thiên và Giang Triết không nói lời nào, chỉ nhìn nhau.

"Tôi thừa nhận, chuyện này mình làm cũng hơi quá đáng, chỉ là, hai người đã lãng phí nhiều năm trời như vậy. Giang Triết, cậu còn nhiều thời gian để lãng phí như vậy sao?"

"Tôi ở bên ngoài chờ hai người, khi nào hai người nói xong thì đi chụp hình." Lâm Bản nói xong, nhẹ nhàng thối lui, còn thay hai người đóng cửa lại.

Giang Thiên ngẩng đầu, nhìn Giang Triết, trong mắt hiện lên ánh lệ.

Giang Triết cũng ngẩng đầu, lại phát hiện thật khó khăn. Nhưng mà, trên tay còn đang được băng kín, đầu còn có thể hoạt động tự nhiên được.

Anh giơ một ngón tay về phía Giang Thiên. Giang Thiên chần chờ một lúc, cuối cùng vẫn bước từng bước lại gần.

"Thiên Nhi, Thật xin lỗi." Giang Triết nhìn vào mắt Giang Thiên, ôn nhu nói:

"Khiến cho em phải lo lắng, anh hứa với em về sau sẽ không như vậy nữa!"

Giang Thiên cắn chặt môi, sau đó gật gật đầu.

Khóa miệng Giang Triết khẽ giương lên.

"Thiên Nhi, lấy anh nhé!" Nước mắt lại rơi xuống hai bên má, càng thêm đỏ bừng, cô nhìn anh một cái, rốt cuộc cũng gật đầu.

Lâm Bản nói rất đúng, đòi người rất ngắn ngủi, tìm được người mình yêu cũng không dễ dàng gì, tội gì cứ phải hành hạ, làm khổ nhau.

Anh lập tức nở nụ cười, chưa từng thấy anh cười sung sướng đến như vậy.

"Trong túi áo anh có một cái hộp." Giang Triết ý bảo Giang Thiên lấy ra.

Giang Thiên nhìn anh oán trách, sau đó thò tay vào, quả nhiên bên trong có một cái hộp.

Mở hộp ra, bên trong là một chiếc nhẫn kim cương to đến dọa người.

"Đồ quý giá như vậy anh cũng mang bên người, chỉ có mình anh."

"Đó là đương nhiên, anh phải tận dụng tất cả các cơ hội để cầu hôn." Người nào đó mặt dày nói.

"Chỉ là ủy khuất em phải tự mình đeo rồi." Giang Triết nhìn tay mình, bất đắc dĩ nói, chỉ vì khổ nhục kế của Lâm Bản mà dùng không ít băng vải, có điều, phương pháp của cậu ta lại rất hiệu quả, xem ra anh phải cảm ơn cậu ta thật tốt mới được.

Giang Thiên thẹn thùng, e lệ mà gật đầu, lấy nhẫn ra, tự đeo lên cho mình.

"Từ nay về sau, em là người phụ nữ của anh rồi."

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 206: Từ nay về sau, em là người phụ nữ của anh

"Từ nay về sau em là người phụ nữ của anh." Ánh mắt Giang Triết lưu luyến rơi trên chiếc nhẫn. Cảm thấy mắt nhìn của mình cũng không tệ lắm, xem đi, chiếc nhẫn này đeo vào tay Thiên Nhi nhìn có bao nhiêu là trang nhã sang trọng chứ!

Khóe miệng Giang Thiên khẽ cong lên.

Người phụ nữ của anh?

Cô cười cười, bản thân đối với cái từ này vẫn còn chưa quen thuộc, chỉ là, cảm giác nghe cũng rất tốt, rất thoải mái, đáy lòng mềm mại.

Cô nhìn chiếc nhẫn trên tay mình, ha ha, thật sự rất tốt, hơn nữa còn rất hợp với mình.

Đeo chiếc nhẫn này lên, đồng nghĩa với việc từ giờ trở đi cô phải ở bên cạnh anh, vĩnh viễn ở chung một chỗ, đúng không?

Giang Triết vẫn nhìn cô, thấy khóe mắt đuôi mày của cô đều tràn đầy nét cười.

Là hạnh phúc sao! Nhìn thấy cô vui vẻ cho nên đáy lòng mình cũng đọng đầy niềm vui.

Một người phụ nữ như thế, cuối cùng cũng thuộc về anh, mặc dù quá trình này rất khó khăn, nhưng vậy thì sao chứ? Chỉ cần có kết cục tốt đẹp, vậy là đủ rồi.

Anh vươn tay, muốn ôm cô vào lòng, để cho cô nghe thấy nhịp tim mình đập nhanh thế nào, nhưng mà, cánh tay không dựng lên nổi.

Chết tiệt, anh âm thầm mắng, cái tên Lâm Bân này, không có việc gì sao quẩn bầy lăm thế làm gì!!!!

(Tác giả: Nhìn đi, không phải chỉ có riêng phụ nữ mới hay thay lòng, đàn ông cũng cùng một dạng cả thôi, mới vừa rồi không phải cậu ta còn thầm cảm kích Lâm Bân hay sao, còn chưa được năm phút, Lâm Bân đáng thương đã bị ném từ trên trời xuống đất.)

"Thiên Nhi." Anh nhẹ giọng kêu, hi vọng cô gái của mình có thể chủ động lại gần anh thêm một chút.

Nhưng mà, Giang Thiên chỉ chăm chú nhìn chiếc nhẫn trong tay, trên mặt là vẻ kích động.

Giang Triết có chút cảm giác thật bại.

"Vợ à, việc em nên làm bây giờ là lấy lòng anh, sau đó anh sẽ mua cho em N chiếc nhẫn tha hồ mà ngắm."

Giang Thiên le lưỡi, lúc này mới phát hiện ra sắc mặt người nào đó rõ ràng đã chuyển sang âm u nhiều mây, hơn nữa có khả năng sẽ có mưa rào kèm theo sấm chớp các loại, vội vàng giấu tay ra sau, ôm lấy đầu Giang Triết.

"Anh." Âm thanh kéo dài, mang theo chút mùi vị làm nũng.

"Bởi vì là đồ của anh tặng, cho nên em mới đặc biệt quý trọng, anh đừng có mà không vui, nếu như không vui, vậy thì chứng tỏ anh đang tự ăn dấm chua của mình đấy!"

Giang Thiên nói xong, vui đầu vào cổ Giang Triết.

"Anh, không nên tức giận, anh có cảm thấy bộ dạng anh tức giận rất đáng yêu không hà."

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 207: Giang tổng giám đốc vô lại

Ngày đó, kết quả sau khi hai người ở trong phòng ân ái ái ái là Giang Triết bị Lâm Bân hung hăng mắng cho một trận.

Giang Triết chưa từng bị người nào mắng cho như vậy, cũng chỉ có Lâm Bân là dám trợn mắt hét lên với anh, rằng anh không cần cái chân này nữa.

Trên thực tế, Giang Triết và Giang Thiên trong lúc ngắm nhìn nhau say đắm quả thật đã quên mất cái chân còn đau đớn của mình.

Đến lúc ánh mắt Giang Thiên hơi dời xuống, thời điểm nhìn thấy cái chân kia đang còn quẩn bầy gạc kia, cô mới hoảng sợ kêu lên. Lúc này Giang Triết mới cảm thấy chân mình đau đớn từng đợt.

Gương mặt anh tái nhợt, còn cây mạnh giả vờ tươi cười nói với Giang Thiển:

"Không sao, không sao thật mà, chỉ hơi sưng một chút thôi."

Sau đó, Lâm Bản nói, cái chân kia đâu chỉ là hơi sưng, rõ ràng sưng to đến đáng sợ như vậy, cũng không biết anh ta làm thế nào mà chịu đựng được trong khoảng thời gian đó.

Vì vậy, Giang tổng giám đốc lại bắt đầu những tháng ngày dài của mình ở trên giường.

Thật ra thì, chỉ có chân đau mà thôi, nhưng hết lần này tới lần khác người nào đó đều giả bộ đáng thương, làm như chiếc chân vốn hoàn hảo bên kia cũng có vấn đề giống như vậy.

Mà hết lần này tới lần khác, còn có người cam tâm tình nguyện bị lừa gạt, ngoan ngoãn để cho Giang Triết xoay vòng.

"Thiến Nhi, anh muốn uống nước."

"Bên cạnh có cái ly đấy."

"Nhưng anh với không tới!"

Rất khó tưởng tượng được một Giang tổng giám đốc mạnh mẽ lại dùng giọng nói dè dặt đáng thương như vậy để nói chuyện.

Giang Thiển thờ dài, sau đó chìa tay qua.

Bởi vì yêu cầu của bạn Giang mỗi nào đó, trong phòng bệnh lại có thêm một cái giường, đặt ở ngay bên cạnh giường bệnh của anh, cho nên hai chiếc giường cứ thân thiết, gắn bó cùng một chỗ như vậy. Sau đó, mỗi nữ đang mang thai nào đó mỗi ngày đều bị cưỡng chế nằm trên chiếc giường kia vài giờ.

Giang Thiển đưa ly nước cho Giang Triết, anh không nhận, chỉ mở to miệng ra hiệu.

"Anh, tay đang còn dùng được đấy." Giang Thiển dường như sắp phát điên rồi.

Giang Triết vẫn lắc đầu.

Vì vậy, Giang Thiển không thể làm gì khác hơn là nhẫn nhục chịu khó đưa cái ly tới bên miệng Giang Triết.

Nhưng mà, chờ tới lúc Lâm Bản mang tài liệu ở công ty đến, hai tay Giang Triết liên tục hoạt động linh hoạt, lật xem tài liệu tốt lắm. Nhìn chân mày anh lại nhíu chặt lại, có phải trên đó lại vẽ hoa lá gì không????/

Đến giờ ăn, hai tay Giang Triết lại bắt đầu 'Vinh quang bị thương'.

"Rõ ràng lúc này em nhìn thấy anh lấy tay lật giấy được mà."

"Tờ giấy kia rất mỏng, không có chịu bất cứ sức nặng nào, cái muỗng này nặng quá, tay của anh căn bản không dựng lên nổi."

Người nào đó nhìn thức ăn trước mặt bắt đầu chơi xấu.

"Giang Triết, dầu gì em cũng là phụ nữ mang thai, sao anh có thể nhẫn tâm bắt mình em phục vụ cho anh thế hả?"

Rốt cuộc Giang Thiển cũng nổi cơn thịnh nộ, sau đó quyết không để ý tới tên đàn ông vô lại kia nữa, nếu cô không ra uy với anh, chẳng lẽ anh có thể chết đói được.

"Bà xã bớt giận, vợ không nên tức giận."

Giang Triết vội vàng lấy lòng, kể từ ngày trao cho cô chiếc nhẫn kia, Giang Triết đã bắt đầu gọi cô là bà xã.

"Ai là bà xã của anh!"

Giang Thiển nghiêng đầu sang chỗ khác, không nhìn tới Giang Triết, tự mình ngồi ăn cơm, còn cố ý giả bộ ăn uống rất ngon lành.

Giang Triết nhìn đồ ăn trước mắt, lấy tay đụng vào cái muỗng, sau đó chán nản rũ tay xuống.

"Vợ à!" Bộ dáng đáng thương nhìn Giang Thiển, sau đó khó khăn nuốt nước miếng một cái.

Giang Thiển im lặng. Thật sự chịu thua anh rồi, không thể làm gì khác hơn là lặng lẽ cầm muỗng lên, bắt đầu cho Giang Triết ăn cơm.

Giang Triết ở sau lưng làm một tư thế thẳng lợi, khoe miệng khê cong lên.

Đáng tiếc, tiệc vui chóng tàn, qua mấy ngày, lúc Lâm Bản tới kiểm tra, liếc mắt nhìn nhìn hai bên 'cảng gò xinh đẹp' của Giang Triết, sau đó khẽ nhíu mày một cái.

"Lâm Bản? Có gì không ổn sao?" Giang Thiển có chút nóng nảy, chỉ sợ Giang Triết lại bị đau đớn gì.

Phải biết rằng mấy ngày trước vì muốn giữ cô lại, anh mới vội vàng xuống giường, cho nên mới làm cho chỗ xương vừa nối lại bị lệch, cho nên phải chịu đau đớn lần nữa.

"Nếu như cứ nằm cả ngày trên giường như vậy, không chịu vận động, bắp chân rất dễ bị co rút, đến lúc đó thì phiền toái lớn."

Sắc mặt Giang Thiển hơi đổi, cô quay đầu, hung hăng chìn chăm chăm Giang Triết, cả ngày lấy cớ là chân bị thương, nhìn đi, đây chính là kết quả thế nào.

Giang Triết liền hung hăng trợn mắt nhìn Lâm Bản một cái.

Lâm Bản đáng thương không hiểu ra sao, không biết mình lại trêu chọc người nào, anh chỉ nói thật thôi mà, hơn nữa anh nói ra không phải vì muốn tốt cho Giang Triết hay sao?

Vì vậy, Lâm Bản vừa đi khỏi, Giang tổng giám đốc đáng thương liền bị Giang Thiển gọi dậy, bắt anh đi vòng quanh phòng bệnh mười phút.

Mười phút sau, Giang tổng giám đốc đầu đầy mồ hôi, đứng ở trước mặt Giang Thiển, mím chặt môi mỏng, vẻ mặt mệt mỏi.

"Mệt mỏi!" Ngay cả nói cũng lười phải nói nhiều, chỉ đơn giản hai chữ.

Vì vậy, com tới hôm đó, Giang tổng giám đốc lại có thể đương nhiên hưởng thụ được Giang Thiển đút cho từng miếng từng miếng, mặt mày anh vui sướng hơn hờ, rõ ràng là bộ dáng hưởng thụ thỏa mãn, hết lần này tới lần khác làm bộ chau mày.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 208: Giang mỗ ghen! (1)

Lại nói, Lý Thanh hàng sau khi hoàn thành nhiệm vụ từ nước ngoài trở về, không nghĩ tới toàn bộ mọi chuyện đã thay đổi.

Anh ta vốn muốn mượn chuyện tiếp nhận sản nghiệp của gia đình, sau đó cùng Giang Thiển bắt đầu một cuộc sống mới. Bởi vì trước khi đi đã suy tính lúc trở về sẽ trở thành một Lý Thanh hàng hoàn toàn mới, vì vậy, anh ta thậm chí còn không chào tạm biệt Giang Thiển trước khi đi, chỉ thông qua Lý Thanh Yêu nói một tiếng.

Lúc anh ta trở về, cũng chính là lúc Giang Triết xuất hiện.

Chân bị thương cần phải chăm chỉ tập luyện mới mau hồi phục, vì vậy, mỗi ngày đi lại trong bệnh viện một canh giờ, trong một canh giờ đó dĩ nhiên Giang Thiển cũng sẽ đi cùng phụng bồi anh.

Vốn Giang Triết thương xót Giang Thiển đang mang thai, cũng không cần đi theo, nhưng Giang Thiển lại không muốn, mỗi ngày nhìn Giang Triết mồ hôi đầm đìa cô lại đau lòng không dứt.

Lúc Lý Thanh Hàng gọi điện thoại tới chính là lúc Giang Thiển đang bồi Giang Triết vận động hồi phục chức năng.

Thời điểm nhìn thấy màn hình điện thoại nhấp nháy ba chữ 'Lý Thanh Hàng', Giang Thiển liền lén nhìn sang Giang Triết một cái.

Mặc dù không có làm chuyện gì sai trái, nhưng bộ dạng kia lại giống như bị chồng bắt gian tại trận.

"Có chuyện gì sao?"

Lý Thanh Hàng thất vọng nặng nề, anh và cô dù sao cũng đã có một đoạn thời gian bên nhau. "Anh đã về nước."

"A."

A? Chỉ như vậy? Giọng nói thản nhiên không một gợn sóng như thế!

Tâm dần dần chìm xuống, nhưng vẫn không cam lòng.

"Có thể ra ngoài uống ly trà không, chỉ như bạn bè gặp gỡ nói chuyện một chút thôi!"

Khóe miệng kéo lên nụ cười nửa mai, Lý Thanh Hằng à Lý Thanh Hằng, từ lúc nào thì mày trở nên hèn mọn đến mức này.

Giang Thiên quay đầu nhìn Giang Triết, thấy rõ ràng lỗ tai anh đã dựng đứng lên, vẫn còn muốn giả bộ không sao cả, trong đầu không khỏi nổi ý niệm khác.

"Được, anh đang ở đâu?" Lý Thanh Hằng ngạc nhiên, anh ta vốn tưởng Giang Thiên sẽ cự tuyệt mình, anh chỉ ôm một chút hi vọng không xa vời, không nghĩ tới Giang Thiên sẽ đồng ý.da.nlze.quydo/mn

"Starbucks!"

Sợ Giang Thiên đổi ý, Lý Thanh Hằng nhanh chóng nói ra địa điểm gặp, sau đó lại vội vàng nói: "Anh ở đó chờ em, không gặp không về." Nói xong liền nhanh chóng cúp điện thoại.

"Anh!" Giang Thiên quay đầu nhìn người nào đó bên cạnh cười.

Giang Thiên hơi nhiều mày một cái, sau đó nhanh chóng khôi phục lại bình thường, ánh mắt vẫn dừng lại trên tập tài liệu.

"Anh!" Giang Thiên tiếp tục làm nũng.

"Em muốn nói cái gì?" Giang Triết hơi xoa xoa chân mày một cái, quay đầu, nhìn Giang Thiên, khóe miệng khẽ gợn lên.

"Muốn đi gặp một người bạn!"

"Bạn gì?"

Mới vừa rồi anh nghe thấy trong điện thoại hình như là giọng của đàn ông. Thiên Nhi không quen biết nhiều người, đếm qua đếm lại cũng chỉ có một vài người, mà đàn ông lại càng ít. Nghĩ như vậy, anh đã nhanh chóng đoán ra được người đàn ông mà Giang Thiên muốn gặp là ai. Lý Thanh Hằng?

Không phải hẳn ta thì còn ai vào đây nữa.

"Chính là một người bạn, rất nhanh sẽ trở về, chỉ tùy tiện nói vài câu thôi." Mặc dù cô đối với Lý Thanh Hằng không có ý gì khác, nhưng dù gì ban đầu cũng đã từng chơi đùa với nhau.

Ánh mắt Giang Triết quét một vòng trên khuôn mặt Giang Thiên, sau đó ngón tay khẽ đẩy cằm Giang Thiên lên, vô cùng dịu dàng nói: "Vợ, bạn bè gì mà không thể nói cho anh biết, hả?"

Dĩ nhiên là không thể nói, nếu nói ra, anh còn đồng ý cho cô đi nữa sao?

Đương nhiên là không thể đem lời này nói cho Giang Triết nghe, vì vậy, hai tay khẽ lay lay cánh tay Giang Triết.

Ngẩng đầu lên, nhìn Giang Triết, giọng nói vô cùng ngây thơ.

"Ông xa, nhiều ngày như vậy, em cũng chưa có hôm nào được đi ra ngoài, anh coi như hôm nay em đi ra ngoài hóng mát đi mà." dfienddn.liequidoon

Một tiếng ông xã này của Giang Thiên khiến cho Giang Triết cảm thấy ngứa ngáy trong lòng, sau khi cầu hôn cô, mặc dù anh luôn gọi cô là vợ, là bà xã, nhưng mà số lần Giang Thiên gọi anh là ông xã đã ít lại càng ít, cho nên, ý định muốn tra rõ người đàn ông kia là ai của Giang Triết đã bay mất không còn một mảnh.

Vươn tay vuốt ve mái tóc Giang Thiên. "Được rồi, vừa đúng lúc anh có việc tới công ty, anh sẽ đưa em đi."

"Nhìn bộ dáng anh thế này, không cần phải tới công ty có được không? Có tài liệu gì cứ bảo Lâm Mẫn mang đến là được. Nếu không em đi cũng không yên lòng đấy? Ra ngoài gặp bạn bè cũng không vui về nữa."

Đầu cô tựa vào cánh tay Giang Triết, nhẹ nhàng nói.

Trái tim Giang tổng giám đốc đáng thương lại một lần nữa hóa mềm, khẽ gật đầu.

Đang nói chuyện, xe đã lái tới biệt thự, Giang Thiên sau khi đỡ Giang Triết xuống xe đi vào phòng khách rồi mới đi tới chỗ hẹn.

Giang Triết nhìn theo bóng lưng cô. Mang thai ba tháng, lúc nào cũng vui vẻ, phản ứng mang thai gì Giang Thiên cũng không có. Mỗi ngày đều sôi nổi, ngược lại anh lúc nào cũng khăn trương, chỉ sợ có gì không may xảy ra.

Nghĩ tới đây, ánh mắt anh không khỏi nhu hòa, ngồi xuống ghế salon tiếp tục xem tài liệu.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 209: Giang mỗ ghen! (2)

Lúc Giang Thiển đến Starbucks, Lý Thanh Hàng đã đợi ở đấy.

Dù xung quanh có không ít ánh mắt ngoái đầu sang nhìn, nhưng mà người đàn ông 'mì thanh mục tử' kia ngoại trừ cô gái của mình ra, không hề cho những người xung quanh chút sắc mặt dư thừa nào, ánh mắt lấp lánh vẫn gắn chặt lên cửa ra vào.

Vừa nhìn thấy Giang Thiển đi vào, ánh mắt anh lập tức sáng lên, nhanh chóng bật dậy.

Anh mím chặt môi, nhưng khóe miệng lại khẽ giương lên bán đứng nội tâm anh lúc này.

Giang Thiển hiển nhiên cũng nhìn thấy anh, bước chân về phía đó.

"Đã chịu trở về rồi? Sao lại gầy như vậy?"

Lý Thanh Hàng nho nhả cười một tiếng, sau đó kéo ghế ngồi ra cho Giang Thiển.

Thật ra thì, anh đã sớm muốn trở lại, nhưng nhiệm vụ cha anh giao cho quả thật có rất nhiều hạn chế.[dinendian.loqidJon](#)

Rất nhiều lần, anh thật muốn len lén chạy về gặp cô, muốn nhìn cô một chút.

Nhưng cuối cùng phải dè nén lại bản thân vô số lần, tự nói với mình rằng chỉ có trở nên ưu tú mới có thể xứng đứng bên cạnh cô bé này.

Đáng tiếc, chính anh lại chậm một bước.

Ánh mắt lưu luyến tham lam dừng ở trên người cô, nhìn thấy ngón tay mảnh khảnh của cô đeo chiếc nhẫn xinh đẹp, ánh mắt anh ảm đạm đi rất nhiều.

Quả thật anh đã đến muộn, nếu như..... nếu như anh tới sớm một chút, tất cả mọi chuyện sẽ không phát sinh thay đổi như ngày hôm nay.

"Cà phê?"

Giang Thiển mỉm cười, lắc đầu. Hiện giờ trong bụng cô đã có đứa bé, sao có thể tiếp tục uống cà phê được? [dieendaanleequydonn](#)

"Trà sữa đi."

Lý Thanh Hàng khẽ gật đầu, dè xuống khó sở trong tim, giờ tay gọi phục vụ.

Lý Thanh Yếu nói Giang Thiển mang thai, thật đúng là vậy.

Rũ mắt xuống, che giấu tình cảm mãnh liệt trong lòng, tất cả hóa thành mấy chữ nhàn nhạt: "Hiện tại em thế nào? Có khỏe không?" Nhớ lại đoạn thời gian trước đó, cô ngày nào cũng buồn bã, hao tổn tinh thần. Mỗi lần như thế anh cũng không biết nên làm cái gì, chỉ mang theo cô đi dạo xung quanh.
[diendanlequyvon.com](#)

Chẳng qua anh vốn rất bận rộn, hồ sơ vụ án cơ hồ là chất đóng thành núi, cho nên rất nhiều buổi tối, sau khi đưa cô về đến nhà, đều phải thức đêm chiến đấu, thậm chí làm việc đến rạng sáng.

Nhưng mà, anh chưa từng hối hận, mỗi lần mệt mỏi, chỉ cần nhắm mắt lại, trong đầu lại hiện ra nụ cười dịu dàng của cô, [DĐLQĐ](#) mặc dù nụ cười kia không tới đáy mắt, dù vậy anh cũng đã mãn nguyện rồi.

"Cũng không tệ lắm."

Dù chỉ nói nhàn nhạt vài chữ, nhưng khóe mắt đuôi mày đều là hạnh phúc vui vẻ, nghĩ tới người đàn ông ở nhà kia, trong lòng liền mềm mại.

Nụ cười tràn đầy hạnh phúc như vậy, chói lọi như vậy, lập tức làm bóng mắt Lý Thanh Hàng, khiến cho anh không dám ngẩng đầu lên nhìn cô.

Bốn phía đều vang lên tiếng nhạc du dương, nhưng giữa hai người lại yên tĩnh đến đáng sợ, thật may là lúc này phục vụ lại mang đồ uống lên cho cả hai.

Giang Thiển khẽ nhấp một ngụm trà sữa, vừa mở miệng, điện thoại di động lại vang lên. [Diễn đàn Lê Quý Đôn](#) <~

Ánh mắt nhìn Lý Thanh Hàng hàm ý xin lỗi, sau đó lấy điện thoại di động ra, trên màn hình hiện rõ ràng số của Giang Triết gọi đến.

"Sao vậy?"

"Không cho phép ăn đồ linh tinh." Vừa mở miệng chính là giọng điệu bá đạo, sau đó thính tai nghe được tiếng âm nhạc truyền tới từ bên kia điện thoại, chân mày không khỏi nhướn lên.

"Biết rồi." Giang Thiển dịu dàng nói.

"Còn có.....còn có....." Suy nghĩ hồi lâu nhưng không biết phải nói như thế nào.

Vốn tưởng mình có thể bình tĩnh, yên tâm mà lật xem tài liệu thật tốt, nhưng trên đó đều hiện ra khuôn mặt tươi cười của Giang Thiển.

Rõ ràng ngoài cửa sổ tràn đầy ánh nắng tươi sáng, mà tâm tình lại hồng bết cực độ.

Ngón tay dừng lại thật lâu trên màn hình điện thoại, rốt cuộc cũng nhấn xuống nút gọi đi.*đi@en*dyan*

Giang Thiển cũng không nói gì, chỉ lẳng lặng chờ Giang Triết nói tiếp.

"Nhanh trở về sớm một chút."

"Được."

"Không cho uống cà phê."

"Anh mới vừa nói rồi, hơn nửa lúc em đi, anh cũng đã nói rất nhiều lần rồi."

"Anh sợ em quên." Giang Thiển vuốt vuốt trán một cái, nhìn người đang ngồi đối diện, rốt cuộc bắt đắc dĩ nói: "Em biết rồi, em sẽ về sớm, như vậy được chưa?"

Lại nói, kể từ lúc hai người có thể chân chân chính chính ở bên cạnh nhau, ban ngày gần như chưa từng tách nhau ra.

Lý Thanh Hằng quay đầu, hận không thể che lỗ tai của mình lại, ở đây nghe cô ôn nhu dịu dàng nói chuyện với người kia, trái tim không khỏi chua xót.

Bỏ điện thoại xuống, Giang Thiển nhìn Lý Thanh Hằng cười xin lỗi một tiếng.

"Còn anh thì sao? Vẫn ổn chứ?" Giọng nói bình thản như vậy, thật giống như những bạn bè bình thường, tùy tiện hỏi một chút mà thôi.

Lý Thanh Hằng không khỏi cười khổ sở một tiếng.*điendn liequidoon*

"Vẫn vậy."

Những thứ nóng lòng muốn cùng cô chia sẻ vui vẻ ngọt ngào còn có cả những khó khăn, hết thảy đều bị anh ép xuống. Nói rồi sẽ như thế nào đây?

"Hiện tại có dự định gì không?" Hình như nghe Lý Thanh Yếu nói, anh sẽ tiếp quản sản nghiệp của gia tộc.

"Muốn nghỉ ngơi một thời gian."

Kìm nén bản thân mình ở nước ngoài, làm việc không quản ngày đêm, chỉ muốn có được cô, trở về lại phát hiện mình đã chậm một bước, sản nghiệp của gia tộc đối với anh mà nói chỉ còn lại hai chữ trách nhiệm cùng nghĩa vụ.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 210: Giang mỗ ghen! (3)

"Anh!" Bên tai đột nhiên truyền đến giọng nói của Lý Thanh Yếu.

Giang Thiển ngẩng đầu lên, đứng bên cạnh cô ấy là một người 'ngọc thụ lâm phong', cô tình người đàn ông đó lại là người mà cô quen biết, thế giới này thật là kỳ diệu, đi dạo một vòng lại gặp được người quen.

"Anh, trở về rồi? Thật thiên vị nha, trở về cũng không đến gặp em." Lý Thanh Yếu nhẹ giọng oán trách.

Lý Thanh Hằng chỉ khẽ cười, sau đó nhìn người đàn ông bên cạnh em gái mình.

"Không định giới thiệu cho anh biết một chút sao?" Anh dễ dàng chuyển dời đề tài của cô em gái.

Quả nhiên, thấy cô lập tức đỏ mặt.

"Anh, đây là Giang Phấn. Giang Phấn, đây là anh trai chúng ta."

Giang Thiên "Xì" một tiếng cười lên, "Anh trai chúng ta?"

Lý Thanh Yếu cũng phản ứng được mình nói nhầm, mặt lập tức đỏ bừng lên.

Tính khí Giang Phấn cũng rất tốt chỉ khẽ cười, vươn tay về phía Lý Thanh Hằng, rất biết nghe lời: "Anh, xin chào!"

Bình thường quan hệ giữa Giang Thiên và Giang Phấn cũng không phải quá thân, chỉ những lúc nhà họ Giang có chuyện quan trọng mới gặp mặt nhau, hôm nay đụng phải, thực ra cũng dễ nói chuyện, cho nên, ở trong lòng cô thầm đánh giá cao anh ta.

Giang Thiên vốn nghĩ ngồi với Lý Thanh Hằng một lát rồi trở về chăm sóc Giang Triết, nhưng lại gặp Lý Thanh Yếu và Giang Phấn ở đây, muốn đi cũng không phải dễ.
da.nlze.qu;ydro/nm

Lý Thanh Yếu nói mọi người khó có cơ hội được gặp nhau, Lý Thanh Hằng chỉ mong Giang Thiên đừng về vội, lại thấy Giang Phấn cũng thực sự vui vẻ, vì vậy, chữ 'về' treo bên khóe miệng Giang Thiên chạy một vòng, cuối cùng chỉ có thể nuốt trở về.

Liên gọi phục vụ tới, bốn người lại đổi chỗ ngồi lần nữa, sau đó gọi thức ăn lên.

Lúc này, thời gian đã trôi qua hơn nửa giờ, Giang Thiên lén lút nhìn đồng hồ, trong lòng thầm tính toán, tình huống bây giờ, không biết đến lúc nào mới xong được. Đang suy nghĩ xem nên nói với Giang Triết một tiếng như thế nào, ngẩng đầu lên lại bắt gặp ánh mắt của Lý Thanh Hằng.

"Muốn gọi điện cho anh ta sao?"

Giang Thiên còn chưa gật đầu, Lý Thanh Yếu đã mở miệng: "Giang Triết ở bên đó đã có một đám người vây quanh, cậu thỉnh thoảng ra ngoài gặp gỡ trò chuyện cùng bọn mình một chút thì đã làm sao?"

Khóe miệng Giang Phấn cũng nở nụ cười hài hước, đầu Giang Thiên nóng lên, liền để điện thoại xuống.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, chờ tới lúc Lý Thanh Yếu thả người, đã cách thời gian Giang Thiên ra ngoài mấy tiếng đồng hồ.

Lúc vào phòng rửa tay, Giang Thiên nhân cơ hội gọi điện cho Giang Triết.

Cái kẻ biệt khuất đang hết sức kìm nén mình kia vừa nhìn thấy số gọi đến, kích động trong lòng lập tức được thổi phồng lên, nhưng cái mặt lại lập tức lạnh xuống.

Tại sao lại gọi điện cho anh, đó không phải nói lên hiện tại cô vẫn chưa thể về nhà được hay sao? Vì vậy, hung hăng ném điện thoại trong tay xuống đất, không rảnh để ý đến nó.

Bên này, Giang Thiên nghe thấy tiếng 'tút tut' trong điện thoại, liền buồn bực không yên, không muốn nghĩ nhiều, trong lòng lại thấy phiền não.

Điện thoại của Giang Triết trước giờ đều không rời khỏi người, cú điện thoại này không có người bắt máy, chứng tỏ anh không chịu nhận điện thoại của cô.

Thờ dài thật sâu, bắt đầu dĩ xoay người, trở lại bàn ăn.

*

Là Giang Phấn đưa cô trở về, cô sợ lỡ như để cho Giang Triết thấy người đưa cô về là Lý Thanh Hằng, đoán chừng anh sẽ nổi điên lên mất.

Không phải cô không thấy vẻ mặt bi thương của Lý Thanh Hằng, nhưng cô cũng biết, nếu bản thân không thể cùng Lý Thanh Hằng có bất kỳ loại tình cảm gì, không bằng nên cắt đứt hoàn toàn, để cho anh có thể hiểu được tâm ý của mình.

Xe chậm rãi chạy đến cổng biệt thự, trong lòng Giang Thiên đã thấp thỏm không yên.

Vội vàng xuống xe, thậm chí còn chưa kịp chào tạm biệt với Giang Phấn,DDLQĐ đã chạy vọt vào nhà, dĩ nhiên cô không nhìn thấy sóng lưng cứng ngắc của người đàn ông đang đứng trên ban công tầng hai.

Giang Thiên đã đứng ở đó chờ rất lâu, đây quả thực là một sự hành hạ khổ sở, huống chi anh chỉ có một chân không tiện.

Nghe được tiếng xe, anh nheo mắt lại, lúc nhìn thấy biển số xe quen thuộc, anh hơi sững sốt một chút, sau đó trở lại phòng.

Đúng lúc Giang Thiên đẩy cửa vào.

"Anh!" Cô nàng quần lầy, sờ sờ khuôn mặt đen như đất nòi của Giang Triết, lại phát hiện mặt anh rất lạnh.

"Em đã đi đâu?"

Giang Thiên sờ soạng mặt mình một chút, hình như so với mặt cô còn lạnh hơn.

Giang Triết hừ mũi há giận, quay đầu, ngồi xuống.

"Đừng tức giận, không phải em đã trở về rồi sao?"

Giang Thiên ngoan ngoãn nói, dáng vẻ nhu thuận giống như cô vợ nhỏ đáng thương.

"Ý em là em còn chưa muốn trở về?" Lần này, Giang Triết ngay cả mắt cũng lạnh xuống.

"Không phải, ý em không phải vậy!" Ở trước mặt người đàn ông này, quả nhiên phải ăn nói cẩn thận.

"Vừa lúc muốn trở về thì lại gặp được Lý Thanh Yếu và bạn trai cậu ấy." Giang Thiên tiếp tục giải thích.

"Em là bà mai sao?"

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 211: Anh không ngại để em thử xem thế nào đâu!

"Em là bà mai sao?" Giang Triết không khỏi châm chọc.

Không nên so đo với anh, không cần tính toán với anh.... ..

Giang Thiên âm thầm tự nhủ trong lòng mình hết lần này đến lần khác không nên tính toán với anh.

"Anh ăn cơm chưa?"

"Không cần em lo!" Bạn Giang mỗ nào đó thờ hỏn hển leo lên giường nằm.

"Anh buồn ngủ sao?" Giang Thiên có chút ngoài ý muốn, đây là phòng của anh mà, không phải anh định tối nay ngủ lại đây chứ?

Cũng kỳ quái quá đi, từ lúc nào anh lại chịu ngủ ở trong phòng của chính mình như vậy rồi hả?

Giang Thiên lặng lẽ đi tới, chẳng qua là cô còn chưa đưa tay ra, Giang Triết liền đem quần áo của mình kéo hết ra, sau đó nằm thẳng chân trên giường.

Giang Thiên bất đắc dĩ cười, lắc lắc đầu.

Nhưng mà, như thế cũng tốt. Mấy ngày trước, mỗi đêm ngủ Giang Triết đều không an phận, cả người cứ dán chặt lấy cô, ngay cả thờ cũng không cho cô thờ.

Nếu chỉ có như vậy thì không nói, hết lần này đến lần khác tay của anh không ngừng 'du ngoạn' trên người cô, làm cho cô không có đêm nào ngủ ngon.

Giang Thiên xoay người, định ra ngoài.

"Em đi đâu?" Sau lưng vang lên âm thanh lạnh lẽo.

Giang Thiên dừng bước, không tới, còn chịu nói chuyện với cô, chứng tỏ đã bớt giận rồi, cô chỉ sợ đến một câu cũng không nói với cô, vậy thì phiền phức lớn rồi.

"Ngủ mà!"

"Không ngủ ở đây, em định đi đâu ngủ?"

Sau lưng, giọng nói của người nào đó càng ngày càng không thân thiện, thậm chí Giang Thiên hoài nghi anh có thể nào tới đây ngã cô xuống giường ngay bây giờ không.

"Nhưng đây là phòng của anh mà!"

"Phòng anh thì sao?" Bạn Giang mỗ tỉnh táo hỏi vặn lại.

"Giang Thiến, trí nhớ của em kém vậy, cũng biết là em quên chuyện đó rồi. Còn không mau qua đây, chẳng lẽ muốn anh qua đó ôm em lên sao?"

Giọng nói của anh mang đặc âm mũi, nghe lại càng thêm gợi cảm, quyến rũ.

Giang Thiến hơi sững sờ, không hiểu chuyện anh nói là chuyện gì, chẳng qua còn chưa chờ cô nhớ ra, anh đã giùng giàng đứng lên, sau đó dùng sức chặn ngang người Giang Thiến, ôm cô lên trên giường.

"Chân còn đang bị thương, vẫn còn sức lực lớn như vậy!" Giang Thiến nhẹ giọng nói thầm.

"Anh không ngại để cho em thử một chút xem khí lực của anh lớn thế nào đâu, anh cũng không ngại dùng cách thức kia để chứng minh!"

Giang Triết cười xấu xa một tiếng, đem Giang Thiến đặt ở trên người mình, sự tức giận ban nãy đã biến mất không còn một mống.

Anh không dám dùng lực lớn, dù sao trong bụng Thiến Nhi còn có bảo bối của anh và cô.

Giang Thiến vội vàng bảo vệ bụng mình.

"Giang Triết, đừng nháo!"

Nhận thấy giọng nói của Giang Thiến đã mang theo chút tức giận, khoe miệng Giang Triết hơi giờ lên, đứng dậy, ôm Giang Thiến đến bên cái gối đầu.

"Tại sao anh ngủ ở đâu thì nhất định em phải ngủ ở đó?" Giang Thiến ủy khuất nói.

Tại sao cô phải ở cùng anh? Rõ ràng phòng này là của anh.

Giang Triết ngược lại không tức giận, chỉ là, hai tay nhẹ nhàng vuốt ve mái tóc Giang Thiến.

"Em đã nói, sau này mỗi tối đều sẽ ngủ cùng anh, hơn nữa anh còn muốn để cho em biết khí lực của anh rốt cuộc lớn đến mức nào!"

Giang Triết ghé vào tai Giang Thiến nhỏ giọng nói.

"Anh muốn làm gì? bác sĩ nói ba tháng đầu tiên, hai người không thể ngủ chung một chỗ!"

Giang Triết nhìn Giang Thiến, bàn tay chậm rãi dời xuống, sau đó vuốt ve gương mặt cô.

"Cái đầu nhỏ của em đang nghĩ gì vậy?" Ánh mắt Giang Triết tràn đầy trêu chọc, ý kia chính là, Thiến Nhi! tư tưởng của em thật không thuần khiết.

"Thiến Nhi, anh muốn cho em thử chút khí lực của anh xem như thế nào, chỉ là muốn cùng em xoay cổ tay thôi."

Đầu Giang Thiến hiện đầy vạch đen.

Xoay cổ tay?

Không phải chứ, nửa đêm nửa hôm, anh lại bảo cô cùng anh xoay cổ tay.

"Đúng vậy, chính là nó, thế em cho là gì?" Tròng mắt đen nhánh của anh áp sát vào mặt cô.

"Nhưng mà, nếu như em có yêu cầu khác có thể nói cho anh biết, anh sẽ tận lực thỏa mãn yêu cầu của em, để cho em được thoải mái."

"Không, không có, em không có yêu cầu gì cả!"

"A! Nói vậy nhất định là có!" Giang Triết dẫn dắt từng bước.

"Vậy em nói nghe một chút, muốn anh làm thế nào để thỏa mãn em?"

"Giang Triết!" Giang Thiến tức giận, quyết định quay lưng lại, không để ý đến anh nữa.

Chỉ là, sức lực của cô sao có thể chống đỡ được sức mạnh của Giang Triết.

Vì vậy, buổi tối hôm đó, Giang Thiến bị cưỡng chế cảm nhận khí lực mạnh mẽ của Giang Triết rốt cuộc lớn thế nào? Còn có những địa phương nào lớn.

Anh quả thật là nói được làm được, nếu bác sĩ nói không thể, anh kiên quyết như thế. Chỉ là.....

Sau đó, bàn tay Giang Thiến đau mỏi đến gãy rời.

Cho nên, sáng ngày hôm sau, khi bạn học Giang Triết khiêm tốn hỏi Giang Thiến 'rốt cuộc khí lực của anh thế nào?' thì Giang Thiến chỉ muốn khóc, không ngừng gật đầu.

"A...Em cũng thừa nhận khí lực của anh lớn, nếu không thì để anh tới lần nữa được không?"

Vì vậy, Giang Thiên đáng thương lại một lần nữa bị ép buộc cảm nhận khí lực của Giang tiên sinh rốt cuộc như thế nào.

Lần này, hai tay của cô đã không nhúc nhích được nữa, chỉ nằm trên giường nhắm chặt mắt.

Khỏe miệng Giang Triết kéo lên, xuống giường ôm Giang Thiên vào phòng tắm, cẩn thận tắm rửa cho cô.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 212: Người phụ nữ độc ác (1)

Thời điểm vết thương ở chân của Giang Triết gần khôi phục thì bụng Giang Thiên cũng đã lớn hơn.

Giang Triết càng không dám tới Minh Đế làm việc, nhìn Giang Thiên khe khẽ đi đi lại lại trước mặt mình, anh khẩn trương vô cùng, mỗi ngày đều canh chừng cô thật cẩn thận, chỉ sợ cô không cẩn thận sẽ bị trượt chân.

Năm tháng sau, Giang Thiên bắt đầu thèm ăn các đồ ăn vặt. Đặc biệt đối với những thứ có mùi thơm xông vào mũi gì đó, cô càng không có năng lực kháng cự.

Giang Triết không dám để cho Giang Thiên đi ra ngoài ăn, vì vậy liền phân phó quản gia, đi tìm những thứ đồ ăn vặt ở đầu đường, mỗi ngày sẽ mời đầu bếp đến nhà làm cho cô.

Nhưng mà, Giang Thiên ăn là ăn hương ăn hoa, bắt cô đối mặt với một bàn nhiều đồ ăn như thế này, sao cô có thể ăn hết được?

Liên tục mấy lần sau đó đều như vậy, cô liền kháng nghị, nhất định phải ra ngoài đi dạo chơi vui vẻ một phen.

Lại nói, thật sự là đã rất lâu rồi cô không đi dạo phố.

Dĩ nhiên là Giang Triết không yên lòng để cô đi ra ngoài, anh hận không thể mua cả con đường đó, để cho mình cô có thể vui vẻ dạo quanh.

Giang Thiên vừa nghe thấy anh nói như vậy, liếc mắt nhìn anh một cái, vì vậy, lời còn chưa kịp nuốt xuống, vừa ra khỏi miệng liền biến thành, "Đi.....Tại sao lại không đi chứ? Thuận tiện cho bảo bảo của chúng ta được mở mang tầm mắt."

Vì thế, Giang Triết liền dẫn Giang Thiên đi dạo phố. Giang Thiên khẽ nhíu mày một cái, anh nói đi dạo phố thì đi dạo phố thôi, có cần thiết phải biến thành phiền phức như vậy không?

Trước mặt có hai người đi trước mở đường, phía sau bốn người cản ở phía sau.

Cố tình là sáu người kia toàn thân đều là máu đen, bộ dáng y như mấy đại ca xã hội đen vậy, cung kính đi theo phía sau lưng Giang Thiên, nói có bao nhiêu khó chịu liền có bấy nhiêu khó chịu.

Bất quá, so với không được đi ra ngoài thì như vậy có thể miễn cưỡng chấp nhận được, Giang Thiên nhìn người bên cạnh một chút, rõ ràng là khẩn trương quá mức rồi, cô chỉ còn biết lắc đầu thờ dài.

Vẫn là con đường dành cho người đi bộ lần trước, chỗ này đã từng là nơi Giang Triết bị phát hiện chuyện tốt của mình.

Chỉ cần nghĩ đến những thứ này, trong lòng Giang Thiên liền cảm thấy không thoải mái, chỉ là, bàn tay bé nhỏ của cô bị người bên cạnh nắm thật chặt, người kia còn khẩn trương nhìn cô, bộ dạng chuẩn bị giống như bất cứ lúc nào cũng có thể đỡ cô ngã từ dưới đất lên.

Nhìn, nhìn, nhìn mặt mũi anh thế này, cô tạm thời tha cho anh!

Phía trước, mùi thơm không biết từ đâu xông vào mũi từng cơn, từng cơn; Giang Thiên đã sớm bước đi theo mùi hương kia rồi.

Chính là hạt dẻ rang đường, Giang Thiên trước đây vẫn luôn thích thứ này.

Không chờ cô nói mua, đã sớm có người mua xong cho đem tới cho cô rồi.

Túi hạt dẻ kia cũng không tới được tay cô mà trên đường đến với cô nó đã bị Giang Triết cướp mất.

Không chờ cô nói mua, đã sớm có người mua xong cho đem tới cho cô rồi.

Túi hạt dẻ kia cũng không tới được tay cô mà trên đường đến với cô nó đã bị Giang Triết cướp mất.

Hạt dẻ này vừa mới ra lò, bóc vỏ ra mùi thơm xông vào mũi, người nào đó đứng bên cạnh không thể đợi được đã sớm bu lại.

Giang Triết chưa bao giờ ăn thứ này, anh kiên nhẫn bóc từng hạt, nếu như không phải bởi vì người bên cạnh thích ăn, anh căn bản sẽ không bao giờ đi mua.

Vì vậy, hai người vừa đi về phía trước vừa hưởng thụ hạt dẻ thơm ngon, một bóc, một ăn.

Giang Thiên ăn cực nhanh, bình thường Giang Triết còn chưa bóc xong một hạt thì người bên cạnh đã chia tay về phía anh.

Giang Triết vô cùng cẩn thận để 'thịt' hạt dẻ lên tay cô, bàn tay trắng nõn như lớp vỏ hành tây, bên trên là một viên hạt dẻ vàng rực lại là hình ảnh tuyệt đẹp hiếm có.

Bên ngoài hiển nhiên có người nhận ra Giang Triết, nhìn động tác của hai người bọn họ vui vẻ, tự nhiên, tình nồng ý mật như vậy, đem tới bao ánh mắt thèm thường.

Đương nhiên, cũng không ai phát hiện ra, giờ khắc này, bên trong một cửa tiệm sát bên đường dành cho người đi bộ, có người đang dùng ánh mắt độc ác quan sát tất cả.

Sau khi rời khỏi Giang Triết, trong đầu cô cả ngày lẫn đêm đều là hình bóng anh.

Thật ra thì, Giang Triết đối với cô cũng không tốt, có lúc, thậm chí cô còn không chịu đựng được. Cô nghĩ, nếu như lúc trước không phải công ty của cô và anh ký hợp đồng hợp tác, đoán chừng anh cũng sẽ không để cho cô vào phòng làm việc của mình.

Nhưng mà, hết lần này tới lần khác, cô cứ không oán không hối đi yêu một người đàn ông như vậy.

Yêu đến không còn lòng tự tôn, yêu đến thấp hèn như cát bụi.

Mấy tháng trước, cũng tại nơi này, Giang Triết tuyên bố tin tức kết hôn của anh và cô, mấy ngày sau đó, về đến nhà cô đều vui mừng đến không ngủ được, nghĩ tới chỉ mấy ngày nữa thôi, cô rốt cuộc có thể ôm người đàn ông mình yêu cùng nhau nghỉ ngơi.

Thật không nghĩ đến sóng gió bất ngờ lại nổi lên, cô còn chưa thưởng thức được mùi vị ngọt ngào nó như thế nào, thì chuyện tốt của mình đã bị 'đứt gánh giữa đường'.

Thật ra thì, lần đầu tiên nhìn thấy Giang Thiên, cô đã nhìn ra quan hệ giữa hai người khác lạ, thế nhưng, lúc đó, cô thật là ngu, cho là chỉ cần mình dụng tâm, nói không chừng Giang Triết sẽ thích mình.

Vì vậy, cô lao vào yêu mà quên mất đường về, biết rất rõ mình giống như thiêu thân lao đầu vào lửa nhưng vẫn không dứt ra được.

Đỗ Hân Lệ nhìn người bên ngoài qua cửa kính, ăn xong hạt dẻ, hai người đó mười ngón tay đan vào nhau dờ đi.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 213: Người phụ nữ độc ác (2)

Ánh mắt âm u chỉ chợt lóe lên trong nháy mắt rồi tắt, nhanh chóng khôi phục lại bình tĩnh, nếu như không nhìn kỹ căn bản sẽ không phát hiện ra.

"Tiểu thư, xin hỏi cô có cần bộ quần áo này nữa không?"

Sau lưng, nhân viên bán hàng nhìn món đồ đã bị Đỗ Hân Lệ vo thành một cục, giá cũng không hề rẻ, không khỏi âm thầm hít một hơi, vội vàng bước đến hỏi thăm.

Mặc dù cũng biết đồ mặc trên người này đều là nhãn hiệu lớn, túi xách tay cũng là bản hạn chế, chỉ là, có nhiều chuyện không phải việc người ngoài nói là được.

Đỗ Hân Lệ quay đầu, nhìn về phía nhân viên bán hàng kia hung hăng trợn mắt, ánh mắt lạnh lẽo khiến cho người nhân viên đó không khỏi lùi về sau mấy bước.

"Mua, sao lại không mua? Đem gói bộ này lại cho tôi!"

Giang Triết, Giang Triết, làm sao tôi có thể dễ dàng để tuột mất anh từ trong tay mình được chứ?

Ngẩng đầu lên lần nữa, nhìn bên kia, con mắt không khỏi híp lại một cái.

Có vẻ rất khó xuống tay, người đi theo phía sau nhiều như vậy, có điều, chỉ cần có lòng, trên thế giới này không có gì là không thể, đúng không?

Cô ta cười lạnh, từ trong túi của mình lấy ra một tấm thẻ đặt lên quầy.

Những nhân viên bên cạnh không người nào dám lớn tiếng, nghĩ tới lúc người phụ nữ này đi vào đều thấy tươi cười vui vẻ, không biết tại sao chỉ trong chốc lát, ánh mắt đã trở nên dữ tợn như vậy.

"Còn không làm nhanh lên? Lẽ mà như vậy làm cái gì?"

Lúc ánh mắt Đỗ Hân Lệ chạm đến hai bóng lưng càng ngày càng xa kia, lời quở trách trở nên nhẹ nhàng hơn.

Nhân viên thu ngân vội vàng thao tác, khom người tiễn Đỗ Hân Lệ ra ngoài.

Đỗ Hân Lệ mang theo túi đồ trong tay, sau đó giả bộ làm người đi đường, cứ như vậy nhắm mắt theo đuôi phía sau lưng Giang Triết và Giang Thiển.

Nhìn lực chú ý của người đàn ông trước mặt đều đặt hết lên trên người Giang Thiển, ánh mắt anh dịu dàng, chăm chú nhìn Giang Thiển, Đỗ Hân Lệ chỉ cảm thấy lửa giận trong lòng thiêu đốt hừng hực.

Quả thật, Giang Thiển rất vui, chậm rãi bước đi trên đường vắng dưới tiết trời như thế này, không phải là một loại hưởng thụ sao?"

"Mệt không, đi về nghỉ ngơi sớm có được không?"

"Vẫn còn sớm mà!"

"Ngoan, nếu còn muốn ra ngoài, ngày mai anh sẽ đi dạo cùng em tiếp, để cho Bảo Bảo nghỉ ngơi một chút được không!"

Bảo Bảo, lại là Bảo Bảo, Giang Thiển không vui bữu môi, trong mắt anh lúc nào cũng chỉ có Bảo Bảo?

Giang Triết nhìn vẻ mặt buồn bực của cô, còn tưởng rằng cô vì chuyện đi về mà không vui. Vì vậy, nhẹ nhàng nắm lấy tay cô:

"Nếu không thì sau bữa cơm chiều lại đi tiếp?"

Mặc dù anh không yên lòng để cho cô tới nơi này sau buổi chiều tối, vì vào thời điểm đó nơi này vô cùng náo nhiệt, chỗ nào cũng có các loại quầy hàng đi động.

Nhưng mà, chỉ cần cô vui vẻ, chỉ cần cô có thể nhìn anh mỉm cười thì chuyện gì cũng đều có thể, đến lúc đó, anh chỉ cần gọi thêm mấy người vệ sĩ che chở trước sau, chắc sẽ không có chuyện gì xảy ra đâu.

Giang Thiển không nói lời nào, chỉ trợn mắt nhìn anh một cái, trong ánh mắt viết rất rõ ràng: "Em không vui, rất không vui!"

Giang Triết nhìn cô một cái, cúi đầu suy nghĩ một chút, sau đó lấy điện thoại ra gọi cho Lâm Mẫn.

"Lập tức liên lạc với người của chính quyền thành phố, nói tôi muốn mua đường dành riêng cho người đi bộ!"

Giang Thiển ở bên cạnh nghe thấy, không khỏi hít vào một hơi.

Người này có nhiều tiền rồi, muốn đốt bớt đi phải không?

Cô nhanh tay đoạt lấy điện thoại đi động.

"Anh đang nói cái gì vậy hả?"

Mua đường dành riêng cho người đi bộ? Người này nhất định là điên rồi.

"Tiếp theo sau đó, có phải anh định đem tất cả cửa hàng trên con đường đi bộ này chuyển toàn bộ qua công biệt thự nhà mình, như vậy chỉ cần em ra khỏi cửa là có thể tự do đi dạo mà không phải lo lắng gì nữa đúng không?"

Giang Triết gạt đầu một cái.

Anh thật sự nghĩ như vậy, ít nhất như vậy Giang Thiển cũng sẽ không vì chuyện đi dạo mà không vui.

Giang Thiển im lặng, thắm hít thở một hơi thật sâu.

Vốn còn tưởng anh biết chuyện cô vì sao mà không vui. Chỉ là, người này từ trước đến nay đều quen việc dùng tiền để giải quyết tất cả vấn đề, gốc rễ để

không biết lỗi của mình ở đâu.

"Còn không phải bởi vì em thích sao?" Giang Triết cẩn thận lấy lòng nói.

Im lặng, thật là im lặng.

Nhưng mà, trong lòng mơ hồ vẫn có chút cảm động, cùng với chút mùi vị ngọt ngào.

"Anh, em không phải vì chuyện này mà khó chịu anh có biết không?"

Rốt cuộc cô vẫn buộc phải nói ra, nếu không cứ giấu ở trong lòng sẽ buồn bực chết mất, còn khiến anh không ngừng suy đoán.

"Thiên Nhi, có phải anh làm chuyện gì không tốt sao? Em nói cho anh biết."

"Anh xem, anh ra ngoài đi dạo, là vì muốn cho Bảo Bảo làm quen với thế giới bên ngoài. Trờ về là vì Bảo Bảo buồn ngủ. Trong lòng anh lúc nào cũng chỉ có Bảo Bảo, nơi nào còn có chỗ cho em nữa hả?"

Lời nói càng về sau, Giang Thiên càng không khỏi có chút thương tâm, ngay cả hốc mắt cũng đỏ lên.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 214: Người phụ nữ độc ác (3)

Nghe cô nói như vậy, Giang Triết dở khóc dở cười, có phải người mang thai đều nhạy cảm nên mới suy nghĩ nhiều như vậy.

Ngón tay của anh ở trên bàn tay cô không ngừng vẽ vòng.

"Đồ ngốc, bởi vì đó là cục cưng của em nên anh mới thích nó. Hi vọng em có thể an khang khỏe mạnh, chỉ là, sợ em không chịu nghỉ ngơi, cho nên mới dùng Bảo Bảo làm cái cớ mà thôi."

Giang Triết nói xong lời này, khó có khi thấy anh đỏ mặt.

"Đối với anh mà nói, nếu có thể mang em đi dạo chung quanh, anh nguyện không để em mang thai." Cần gì bị hạn chế như thế chứ!

"Là sao?"

Một câu nói thốt ra từ miệng Giang Triết, Giang Thiên gần như cảm động đến rơi nước mắt.

"Đó là đương nhiên."

Nha đầu ngốc, chẳng lẽ em không biết trên thế giới này em mới là người quan trọng nhất đối với anh sao? Em vĩnh viễn đứng vị trí đầu tiên trong lòng anh, không người nào có thể vượt qua vị trí đó.

"A." Giang Thiên liếc mắt gật đầu, sau đó lùi kéo Giang Triết gần như là chạy theo.

"Không cần nhanh như vậy, đừng đi nhanh như vậy!"

Giang Triết bị dọa cho sợ đến sắc mặt thay đổi, vội vàng kéo lấy tay Giang Thiên.

Anh hướng về phía sau ngoắc ngoắc tay, lập tức có người đi lên phía trước.

"Ông chủ!"

"Lái xe tới đây!"

"Dạ!"

Người phía sau khom lưng lùi xuống, nhìn trái phải một chút, vội vàng dừng ở cuối phố gọi điện thoại.

Giang Triết lùi kéo Giang Thiên ra khỏi phần đường dành riêng cho người đi bộ, sau đó lẳng lặng đứng chờ, chỉ có ánh mắt vẫn dừng ở trên người Giang Thiên.

Rất nhanh xe đã đến, người phía sau tiến lên từng bước, vội vàng mở cửa xe.

Đợi đến khi chiếc xe hoàn toàn biến mất khỏi tầm mắt, Đỗ Hân Lệ vẫn lẳng lặng đứng ở nơi đó.

Một đường đi theo tới đây, trong lòng đau đớn không từ nào có thể miêu tả nổi.

Cô ta siết chặt quả đấm, sắc mặt u ám đến đáng sợ.

*

Giang Thiên quả thật là một mối, về đến nhà liền ngã đầu ngủ mất.

Lợi dụng khoảng thời gian này, Giang Triết tranh thủ tới công ty một chuyến.

Đã một thời gian dài anh không tới công ty, mặc dù tất cả văn kiện tài liệu đều là Lâm Mẫn đưa tới, nhưng nếu không tận mắt nhìn qua công ty, anh thật sự không yên tâm.

Xe đến dưới lầu Minh Đế, bảo vệ vừa nhìn thấy anh, sắc mặt vui mừng hẳn.

Giang Triết khẽ gạt đầu, sau đó đẩy cửa vào.

Phía trước vội vàng đứng dậy, ánh mắt Giang Triết tùy ý quét một vòng, tất cả vẫn như cũ, giống như lúc anh ở đây.

Thông báo cho Lâm Mẫn báo cáo chút tình hình, ngay sau đó triệu tập tất cả phòng ban họp hội nghị, thời gian chớp mắt một cái mà đã qua vài canh giờ.

Lúc trở về, vừa đúng giờ cơm tối.

Không biết có phải hệ tiêu hóa của Giang Thiên quá tốt hay không, chỉ mới nửa giờ sau, cô đã thấy đói bụng.

Trong biệt thự này, ai cũng có thể đói, chỉ duy nhất mình Giang Thiên là không thể đói, nhưng cô đói bụng phải làm sao đây? Đây chính là chuyện một người hai mạng đó!

Vì vậy, phòng bếp lại bắt đầu bận rộn.

Chỉ là, bất luận bùng lên loại đồ ăn nào, Giang Thiên đều chỉ liếc mắt nhìn qua, sau đó lắc đầu một cái, nói là không đói bụng.

Trong phòng bếp, người người thay nhau ra trận, sử dụng tất cả kỹ năng của mình, nhưng mà Giang Thiên vẫn như cũ chỉ ngửi một chút rồi thôi.

Sắc mặt Giang Triết càng ngày càng u ám, ánh mắt anh lạnh lùng quét qua những người đứng phía sau kia, mà mỗi kẻ được anh nhìn đều không tự chủ mà phát run.

Thiếu gia tức giận, hậu quả thực rất nghiêm trọng!

Ném chén cơm vẫn còn là chuyện nhỏ như cái cốc, nói không chừng ngay cả cái thứ đồ chơi trên cổ kia cũng không giữ được.

Giang Thiên lại hoàn toàn không bị sắc mặt của Giang Triết hù dọa, cô cười tủm tỉm đứng lên, sau đó đứng ở bên người Giang Triết khẽ đẩy người anh một cái, sau đó ghé vào bên tai anh nói mấy chữ.

Giang Triết vừa tức giận vừa buồn cười.

Anh quay đầu nhìn Giang Thiên, cũng chỉ có lúc đối mặt với cô, sắc mặt anh mới trở nên dịu dàng.

"Vậy em nói thẳng ra không phải là được rồi sao?"

Giang Thiên có chút ủy khuất xoay người: "Còn không phải vì người ta sợ anh không đồng ý hay sao?"

Giang Triết bắt đầu dõng dạc vuốt tóc Giang Thiên.

"Nếu em muốn đi, cho dù anh không đồng ý cũng phải đi."

Nói xong đứng dậy, dắt tay Giang Thiên đi ra ngoài.

Giang Thiên ngượng ngùng quay đầu nhìn những người phía sau. Thật xin lỗi, đã khiến mọi người phải chịu ủy khuất.

Buổi tối, trên đường dành riêng cho người đi bộ quả nhiên là náo nhiệt phi thường, lượng người qua lại cũng lớn hơn so với ban ngày nhiều.

Giang Triết nhìn dòng người đông nghịt trước mắt, cười khổ lắc đầu một cái.

Lúc này, anh vẫn còn muốn giỡn đùa lần cuối, lôi kéo tay Giang Thiên bên cạnh.

"Thiên Nhi, đông người như vậy, chúng ta ngày mai tới đây ban ngày được không?"

"Nhưng dù sao cũng đã đến rồi, chẳng lẽ lại trở về nữa? Anh, anh biết không, nhiều người như vậy thật là đông vui nha, mọi người chen chúc nhau, rất thú vị nha!"

Trên trán Giang Triết bắt đầu rỉ mồ hôi.

Cái gì gọi là người chen người, Thiên Nhi, em có biết e rất không bình thường không hả, em đang mang thai đây có biết không, em có thể cùng với người ta chen chúc sao?

"Trong bụng em có Bảo Bảo, như vậy đối với Bảo Bảo sẽ không tốt."

Giang Triết nhẹ nhàng nói.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 215: Người phụ nữ độc ác (4)

"Hơn nữa nhiều người như vậy, không khí không trong lành, bất luận đối với em hay là Bảo Bảo đều không tốt."

Giang Triết tiếp tục giải thích.

Giang Thiên từ trước đến giờ đều là người thấu tình đạt lý, nhìn dòng người không ngừng lưu động trước mặt, mà càng ngày càng nhiều hơn, rốt cuộc gạt đầu một cái, đồng ý quay về.

Kết quả như thế dĩ nhiên là Giang Triết không hề nghĩ tới, có lẽ là vì đèn bù lại, ngày thứ hai sau khi ăn trưa, anh liền dắt Giang Thiên tiếp tục đi dạo phố.

Nếu như hỏi trong tất cả các tờ báo hoạt động trong thành phố A, tờ báo nào được mọi người quan tâm đón đọc nhất, thì tám chín phần nhất định sẽ nói là "Thế giới giải trí".

Mấy ngày này tờ "Thế giới giải trí" liên tục đưa tin tổng giám đốc Minh Đế - Giang Triết cẩn thận từng li từng tí hộ tống cô gái nhỏ đi dạo trên đường dành riêng cho người đi bộ như thế nào.

Vì vậy, càng ngày càng có nhiều ống kính chìa tới, còn có người đem hình tung lên các diễn đàn mạng.

Trên đó có rất nhiều ảnh chụp họ yêu thích, những tấm hình kia chụp khá sinh động, đặc biệt là ánh mắt Giang Triết quay đầu nhìn Giang Thiên, bên trong càng dịu dàng như nước chảy.

Tất cả giới nữ thành phố A đều kêu lên, nói muốn tìm bạn trai nhất định phải tìm loại hình thâm tình chân thành giống như Tổng giám đốc của Minh Đế.

Cũng có người thắc mắc tại sao Giang Thiên lại thích đi trên đường dành cho người đi bộ như vậy, chiều nào cũng thấy họ xuất hiện ở đây.

Có người yêu sách thì nói bởi vì Giang Thiên thích ăn đồ ăn vặt nơi đó, mặc dù mỗi lần đều không ăn được nhiều, nhưng lại ăn rất vui vẻ. Vì vậy, càng ngày càng có nhiều quán nhỏ mọc lên bên đường dành cho người đi bộ, vì vậy đường dành cho người đi bộ ban ngày cũng từ từ tăng lên, hơn nữa những người đó tương đối phức tạp, loại người gì cũng có.

Trong lòng Giang Triết càng ngày càng bất an, nhưng mà, nhưng vì khẩu vị của nữ chủ nhân trong nhà này, anh không có biện pháp nào khác, không thể làm gì khác hơn là tăng số người bảo vệ lên, mỗi một lần ra cửa là trăm dặm ngàn dò với bọn họ.

Mà anh, cho dù có bận rộn tới mức nào, mỗi lần đều tự mình đưa cô đi.

Người thành A bán tán sôi nổi, Giang tổng giám đốc mỗi ngày đều đối xử như thế với Giang Thiên, khiến cho giới phụ nữ nơi đây làm sao chịu nổi.

Giang Thiên vô cùng yêu thích mỗi lần được ra ngoài đi dạo như vậy, tựa như mỗi lần đi đều phát hiện ra những thứ đồ chơi mới.

Cô đi không biết mệt.

Bụng càng ngày càng lớn, nhưng cũng không có vấn đề gì, phía trước phía sau đều là hộ vệ, hơn nữa lần nào cũng có Giang Triết ở bên cạnh. Suy nghĩ một chút, bụng cô lớn cũng không có chuyện gì có thể làm, chỉ có chuyện này là khiến cô vui vẻ. Ngay cả Giang Triết cũng nghĩ như vậy, cho nên, bất kể như thế nào mỗi ngày đều kiên trì đưa Giang Thiên ra ngoài chơi.

*

Công ty Giang Triết càng ngày càng bận rộn, trong khoảng thời gian này số đơn đặt hàng càng ngày càng tăng, rất nhiều công ty muốn ký kết hợp đồng với Minh Đế.

Thời gian Giang Triết ở bên cạnh Giang Thiển càng ngày càng ít, mặc dù anh muốn ở bên cạnh chăm sóc cô, bắt đầu đi rất nhiều chuyện cần anh phải ra mặt giải quyết.

Vì vậy, thời gian bên nhau ban ngày chỉ còn lại lúc cùng đi dạo trên đường dành cho người đi bộ. Càng về sau, ngay cả chút thời gian đó cũng thật là ít ỏi, một ngày Giang Triết phải đi vài nơi, lộ trình mỗi ngày đều xếp chặt kín.

Giang Thiển đau lòng thay anh, nhiều lần nói anh không cần đi cùng cô, nhưng chung quy Giang Triết vẫn cảm thấy không yên lòng.

"Thế giới giải trí" vẫn luôn theo sát mỗi 'hành động' của Giang Triết, báo đưa tin nói gần như một nửa thời gian trong ngày của anh là ở trên xe, mặc dù thế, nhưng mỗi ngày đều tranh thủ lúc rảnh rỗi phụng bồi người con gái của anh đi ăn đồ ăn vặt, trời ạ, được người đàn ông như vậy yêu thương là một chuyện hạnh phúc nhường nào chứ.

Trên diễn đàn mỗi ngày đều đăng hình Giang Triết, còn báo cáo căn kế hành trình trong ngày của anh.

Mỗi khi nhìn thấy bài báo như vậy, Giang Thiển cũng cảm thấy đau lòng, cứ theo tiến độ bận rộn như vậy, nói không chừng Giang Triết ngay cả thời gian cùng cô đi dạo phố cũng không có.

Ngày này rất nhanh liền tới, thành phố có một xí nghiệp muốn cùng Minh Đế hợp tác, hơn nữa có đãi ngộ phúc lợi rất lớn, cho nên Giang Triết phải tự mình đi khảo sát.

Trước khi đi, Giang Triết ngàn vạn lần không yên lòng, dặn đi dặn lại kỹ càng.

Anh biết đi dạo phố đã thành thói quen mỗi ngày trong cuộc sống của Giang Thiển. Anh bận rộn, khiến cho cô cảm thấy mất mát, anh càng không hi vọng cô không vui, hưởng chi, bây giờ đối với Thiển Nhi mà nói, đến đó không phải để ăn hay ngửi mùi gì, cô chẳng qua chỉ là 'gửi gắm' thôi.

Cho nên, anh không bắt Thiển Nhi không được đi, anh chỉ sắp xếp vệ sĩ để cho bọn họ trông coi cô thật kỹ, không được có sai sót gì.

Nếu như A Đức có ở đây, có thể Giang Triết còn yên tâm hơn một chút, chỉ là, A Đức tự nói với anh, chuyện bên kia sắp kết thúc nên anh không thể để cho anh ta tới đây.

Ngày đó ăn cơm trưa xong, trong lòng Giang Triết mơ hồ có dự cảm xấu, vì vậy anh liền gọi điện thoại cho Giang Thiển.

Điện thoại vang lên thật lâu vẫn không có ai nhận. Trong lòng anh liền thấp thỏm không yên, thậm chí có một loại kích động muốn chạy về.

Anh gọi điện về biệt thự, người trong nhà nói cho anh biết, tiểu thư hôm nay ra ngoài rất sớm.

Giang Triết để điện thoại di động xuống, lại gọi điện cho vệ sĩ. Bên kia rất nhanh đã nhận máy, họ nói cho anh biết tiểu thư tất cả đều tốt.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 216: Người phụ nữ độc ác (5+6)

Bên kia nhận máy rất nhanh, nói cho anh biết cô vẫn rất tốt. Lúc này Giang Triết mới từ từ để máy xuống, sau đó quay đầu tiếp tục thảo luận cùng người bên cạnh.

Cùng lúc đó, Giang Thiển đã chạy tới cuối con đường dành riêng cho người đi bộ, cô nhìn đồng hồ, đang định trở về biệt thự. Mặc dù không có anh ở bên cạnh, không còn có người trông nom, giám sát cô hết cái này đến cái kia, nhưng chung quy vẫn cảm thấy trong lòng thiếu thiếu cái gì.

Lần đầu tiên Giang Triết không có ở bên cạnh cứ như vậy trở về.

Có lần đầu tiên tất nhiên sẽ có lần thứ hai, thậm chí là thứ ba. Giang Thiển đã thành thói quen, mỗi ngày nhìn thấy vẻ mặt mệt mỏi của Giang Triết, cô rất đau lòng, tự nhiên sẽ không mở miệng để cho Giang Thiển đi cùng mình.

Hôm nay, cô lại một mình đi trước, thời điểm xuống xe, cô quay lưng lại nói với những người áo đen kia: "Hôm nay tôi muốn đi dạo một mình hết con đường này, các anh không cần đi theo đâu."

Những người đó nhìn nhau, lơ như giữa đường xảy ra chuyện gì, ai trong số họ có thể gánh nổi.

"Không có chuyện gì, các anh mỗi ngày đều dùng ánh mắt này nhìn tôi chăm chăm, làm cho tôi rất khản trương, bác sĩ đã nói rồi, tôi mà căng thẳng sẽ ảnh hưởng đến Bảo Bảo trong bụng."

Nghe vậy, những người kia lập tức thu hồi cước bộ, cho bọn họ thêm lá gan cũng không dám lấy tiểu thư và Bảo Bảo trong bụng ra chơi đùa, nếu như làm ảnh hưởng đến Bảo Bảo, tội càng thêm nặng.

"Vậy nha, các anh yên tâm đi, tôi sẽ tự bảo vệ tốt mình, hơn nữa cũng sẽ không nói chuyện này với anh đâu." Giang Thiển nhìn bọn họ cười vui vẻ một tiếng.

Nụ cười đó khiến cho đám người kia ngây ngẩn, đứng ngây ngốc tại chỗ, không nhúc nhích, mặc cho Giang Thiển một thân một mình hòa vào dòng người.

"Này anh em, chúng ta không đi theo như vậy, có thể xảy ra chuyện gì hay không?"

"Đúng vậy, nếu có chuyện xảy ra thì hỏng bét."

"Sẽ xảy ra chuyện gì chứ, tiểu thư mỗi ngày đều đến đây đi dạo, nơi này cũng rất quen thuộc, sẽ không có chuyện gì đâu, yên tâm đi."

"Chẳng lẽ chúng ta thật không đi theo sao?"

"Người không nghe thấy tiểu thư nói gì sao? Chúng ta mà đi theo sẽ ảnh hưởng đến Bảo Bảo!"

"Đôi lại cũng làm khó tôi, lúc đi mua đồ con gái thích, bị mấy tên đàn ông bên cạnh nhìn chăm chăm."

Mấy người đứng bên cũng cười ha ha.

Lúc này điện thoại trong tay của một trong số đó vang lên.

"Là ông chủ, làm sao bây giờ?"

"Đương nhiên là nhận!"

"Nhưng mà, nếu như hỏi tiêu thư của chúng ta ở đâu, thì trả lời thế nào?"

Người vệ sĩ kia giống như cầm phải củ khoai lang nóng phỏng tay, vẻ mặt đau khổ.

Mấy người kia nhìn tôi, tôi nhìn anh, nhưng không biết phải nói như thế nào.

Rốt cuộc người vệ sĩ kia cũng nhất nút trả lời, giọng nói lạnh như băng của Giang Triết vang lên hơn nữa còn mang theo mất kiên nhẫn.

"Ông chủ, thật ngại quá, bên cạnh quá ồn ào, cho nên không nghe thấy có điện thoại."

Vẻ mặt vừa cười lấy lòng, vừa nói xin lỗi, nhưng giọng nói của Giang Triết vẫn lạnh như cũ.

"Đề tiểu thư nghe điện thoại."

"Cái đó.....Tiểu thư.....chuyện này....."

Vệ sĩ nói năng lớn xộn, đưa mắt nhìn người bên cạnh cầu cứu.

Trong lòng Giang Triết dâng lên dự cảm bất thường.

"Có phải cô ấy đang đi một mình đứng không?"

Anh chợt đứng lên, hận không thể ném ngay cái điện thoại trong tay.

"Mau chóng, lập tức đuổi theo ngay!"

Sau đó cũng không thèm để ý đến bao nhiêu ánh mắt đang nhìn mình, anh vội vã xông ra ngoài, ngay cả cửa cũng không kịp đóng.

Cùng lúc đó Giang Thiển đang bị một đám người bao vây.

Thật ra thì, lúc đầu tất cả mọi thứ đều rất tốt. Cô theo dòng người từ từ đi qua những dãy hàng quen thuộc. Trước mặt là đoạn đường tương đối vắng, quay đầu, quay đầu, phát hiện bên đường đối diện có một cửa hàng phong cách rất mới. Lúc đang suy nghĩ xem có nên đi vào hay không, thì bên người xuất hiện một đám người.

Giang Thiên đi bộ thường không để ý đến người đi đường nhiều, hơn nữa mới vừa rồi lực chú ý của cô đều ở trên cửa hàng kia. Những người này có lẽ là xuất hiện vào lúc đó.

Giang Thiên phản xạ có điều kiện ôm lấy bụng mình bảo vệ, sau đó cẩn thận nghiêng người qua.

Đột nhiên có người tới kéo lấy túi xách của cô, lực chú ý của Giang Thiên đặt hết vào Bảo Bảo trong bụng, cho nên người kia chẳng mất chút công sức nào giật lấy túi xách cầm đi.

Chờ tới khi Giang Thiên phản ứng kịp, vội vàng hướng về phía người kia kêu lớn: "Sao bà lại giành túi xách của tôi?"

"Cái gì mà tôi giành túi xách của cô? Là cô đoạt vòng tay của tôi, vòng đeo tay. Trời ạ, thật không sống nổi mắt, nhìn cô trông cũng rất hiền lành xinh đẹp, tại sao có thể giành đồ của tôi?"

Người này nhìn qua giống như một bà cô nông thôn, cầm chiếc túi cứng rắn nhét vào trong ngực Giang Thiên, sau đó lên tiếng khóc lớn, bà ta có ý la khóc ầm ĩ, vì vậy, rất nhanh đã thu hút nhiều người tới đây.

Lập tức có người hiểu chuyện chụp được hình, sau đó ríu rít gửi đến diễn đàn.

Trong hình kia, vẻ mặt Giang Thiên hốt hoảng, nhìn chiếc vòng tay trong túi.

"Mọi người hãy tới đây phân xử giùm tôi, tới đây phân xử giùm tôi."

Bà cô kia bắt lấy cổ áo của Giang Thiên.

Giang Thiên lập tức rút mòng, cái vòng tay kia từ lúc nào đã nằm trong túi của cô rồi?

Cô thật muốn bình tĩnh mà nhớ lại một chút, nhưng mà, những người này căn bản không muốn cho cô cơ hội này.

"Mọi người tới xem một chút đi, một cô gái trẻ tuổi như vậy nhưng thật ra là một tên trộm, là kẻ trộm cắp."

"Đúng vậy, có phải ỷ vào mình lớn bụng, nên nghĩ muốn làm gì thì làm không?"

"Mà cái bụng đó cũng không phải đồ giả chứ?"

"Nhất định là thế, nhất định là giả, chúng ta thử vén lên xem một chút bên trong bụng cô ta rốt cuộc là thứ gì?"

Giọng nói xa lạ, những con người xa lạ, cứ thế vây quanh bên người Giang Thiên. Cô chỉ cảm thấy bên tai mình vang lên từng âm thanh "Ong ong ong"

Nhìn những bàn tay kia đang đưa về phía mình, cô lùi dần thân thể về phía sau.

"Không...không...không được làm tổn thương đến Bảo Bảo của tôi."

Cô hồi hận, hồi hận vì không để cho nhóm người vệ sĩ kia đi cùng cô, nếu như không phải cô hành động theo cảm tính, làm sao lại xảy ra chuyện như thế này được chứ?

Vòng người vây quanh càng ngày càng lớn, vòng ngoài ríu rít hỏi vòng trong xem rốt cuộc thế nào?

Không có ai nhìn thấy Giang Thiên, những gương mặt quen thuộc thường ngày cũng bị những vòng người phía trong chặn lại tầm mắt, cho đến khi truyền ra tới bên ngoài, chuyện đã biến thành một cô gái trẻ trung xinh đẹp, giả bộ mang thai trộm chiếc vòng tay của một chị dâu nông dân.

"Đúng là làm vậy, tuổi còn trẻ mà không chịu làm việc tốt thế hả."

"Đúng vậy, đưa cô ta đến đồn công an!"

"Đồn công an? Trước đó phải dạy dỗ cho cô ta một trận thật tốt cái đã."

Người người không phân rõ phải trái đã vội kích động phần nộ.

Ngày nay, người ta đối với ăn trộm đều căm thù sâu sắc, cứ đi ra ngoài, đoán chừng trong mười người thì đã có tám người đã từng bị ăn trộm hỏi thăm qua, vậy nên dễ cứ nhắc đến ăn trộm là hận đến căn răng nghiến lợi.

Vì vậy, càng ngày càng có nhiều người hi vọng có thể chen được vào bên này, hy vọng có thể chen được vào đám đông kia sau đó hung hăng mà đập cho tên ăn trộm ghe tôm kia một cước.

"Chớ nói lung tung, hình như là bạn gái của Giang tổng giám đốc thì phải?"

Có người nhìn thấy rõ mặt mũi của Giang Thiên, sau đó quay đầu nói với người phía sau.

"Cô nhìn làm rồi hả? Bạn gái của Giang tổng giám đốc sẽ đi ăn trộm cái vòng tay của người khác sao? Hơn nữa mỗi lần cô ta ra ngoài không phải trước sau đều có người bảo vệ sao, Giang tổng giám đốc sao có thể nhẫn tâm để cho cô ấy lẻ loi đi một mình ở bên ngoài được."

"Đúng vậy, đúng vậy, khẳng định không phải là bạn gái của Giang tổng giám đốc đâu."

Giang Thiên chỉ cảm thấy đầu mình chết ngất, vòng vây xung quanh càng ngày càng nhỏ, không khí tựa như càng ngày càng mỏng manh, khiến cho cô phải mở miệng mới có thể hô hấp nổi.

"Vậy các người mau nói xem, định xử cô ta thế nào?"

"Đánh à, đánh à."

"Đem lột quần áo của cô ta ra, xem xem sau này ả còn dám ra ngoài lừa gạt người khác nữa không? Còn dám ra ngoài ăn trộm nữa không?"

"Đúng, đúng, còn có ý giả vờ mang thai nữa, loại người này là đáng hận nhất."

Xung quanh vang lên tiếng phê phán, những ngón tay đung đưa chỉ chỉ ở trước mặt Giang Thiên, thậm chí còn đụng chạm đến trên bụng cô. Còn có người hung hăng khạc nhổ nước miếng lên người cô, tựa như cô thật sự chính là hung thủ ăn trộm vậy.

"A....!"

Giang Thiên hét lên, cô muốn lui về sau nhưng căn bản không còn đường để lui.

"Không được đụng đến Bảo Bảo của tôi, không được."

Cô lớn tiếng khóc thút thít, hai tay bưng kín bụng mình, muốn tìm thấy gương mặt quen thuộc của cô.

"Tôi không có ăn trộm vòng tay, không phải tôi."

Anh cô có tiền, chỉ cần cô mở miệng, chỉ sợ muốn mua một xe vòng tay cũng dư sức, cô tội gì phải đi trộm đồ của người khác chứ!

Nhất định là có người cố ý hãm hại cô.

"Đồ đàn bà xấu xa, trộm chính là trộm, lại vẫn còn dám nói láo."

Người phụ nữ kia hung ton mắng, hung hăng giơ tay tát Giang Thiên một cái. Người xung quanh cũng sôi trào.

"Đáng đánh, đối với ăn trộm cần phải như vậy."

"Đúng vậy, để cho cô ta nhớ lâu một chút, xem lần sau còn dám như vậy nữa không?"

"Xã hội này không nên nhân nhượng cho loại phụ nữ như vậy."

"Người như thế đáng bị bẻ tay, xem lần sau còn dám làm thế nữa không."

Đều là những người chỉ sợ thiên hạ không loạn, bình thường không có chuyện gì, lúc có chuyện phát sinh cũng muốn ngóng xem một chút. Hôm nay lại có chuyện tốt như vậy, ai ai cũng muốn dính vào.

Vì vậy, lại một cái tát.....

Người kia rõ ràng là hết sức lực, bàn tay đánh Giang Thiên khiến cho cô thiếu chút nữa mất đi ý thức. Cô hung hăng cắn môi mình, cố gắng không để cho mình ngất đi.

"Các người tại sao đánh tôi? Tại sao?"

Cô vươn tay, hung hăng muốn đẩy người trước mặt ra. Chỉ là cô từ trước đến giờ vẫn luôn được người nhà bảo vệ rất kỹ, chưa từng trải qua đau khổ cùng uất ức như vậy. Từng ngón tay của cô đều trắng nõn mềm mại như ngọc. Mà mu bàn tay người kia đều ngăm đen, vai rộng thất lưng thô, cứ như một người đàn ông vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 217: Người phụ nữ độc ác (7)

Giang Thiên cùng người như vậy so sức lực, căn bản không có bất kỳ phần thắng nào.

Cuối cùng đầu óc Giang Thiên cũng tỉnh táo lại, tay của cô giờ được một nửa vôi vàng rút lại, sau đó nghĩ nên gọi điện thoại cho Giang Triết.

Chỉ là, người kia rõ ràng là muốn gây khó dễ cho cô, điện thoại vừa mới lấy ra, liền bị người phụ nữ kia đoạt lại, hung hăng dẫm đạp ở dưới chân.

"Cô còn dám tìm người tới giúp một tay sao? Thật là ghê tởm. Hôm nay nếu tôi không giáo huấn cô một trận, xả giận cho những người kia, tôi không mang họ Ngộ."

Người kia nói xong, liền xắn ống tay áo của mình lên, chuẩn bị giờ tay muốn đánh người.

Hai bên má Giang Thiên đều ửng hồng, in dấu bàn tay, khóe miệng còn rỉ máu tươi.

Bốn phía không có người quen biết, giờ phút này cô coi như mình có trăm cái miệng cũng không nói lại được. Nếu như không phải vì Bảo Bảo trong bụng, nhất định cô sẽ liều mạng với những người này. Nhưng mà, hiện tại cô có bị thương cũng không thể để cho Bảo Bảo của cô có chuyện gì được.

Không thể để cho những người đó đụng đến bụng mình được.

Cô bắt lấy cánh tay đang hướng về phía mình cần một phát.

Giang Thiên lúc này cũng hoàn toàn liều mạng, nếu như không có người đi báo tin, nhóm người vệ sĩ kia căn bản sẽ không biết mà tới. Còn bên cạnh cô lúc này, không có một ai quen biết, muốn báo tin đơn giản giống như nằm mơ. Vì vậy, một phát này cần xuống cũng có chút mạnh, cô còn nghĩ thấy mùi tanh.

Giang Thiên cảm thấy trong bụng trào một trận buồn nôn, vôi vàng quay đầu đi, cố gắng nhìn xuống cảm giác nôn mửa.

Người phụ nữ kia gào lên giống như heo bị giết, bỗng cô ta vọt tới.

"Đồ hèn hạ này, cô cái đồ ghê tởm này, cái đồ không biết xấu hổ, cô trộm đồ của người khác còn dám tới cắn tôi." Vì vậy, thân thể cao lớn cứ thế vọt tới trước mặt cô, bên cạnh không còn chỗ để núp.

Cuối cùng, vì mỗi ngày đi dạo trên đường dành cho người đi bộ nên vẫn có cái tốt, thân thủ Giang Thiên cũng linh hoạt hơn, đuôi mắt cô bắt được một người bên cạnh, dùng sức kéo người đó xuống, sau đó núp sau lưng họ.

Người phụ nữ cao lớn kia không kịp hãm kịp chân, một đầu ngã nhào tới.

Cái người vô tình trở thành bia đỡ đạn kia cũng không ngờ đến, vì thế, hai người liền nhào tới trên mặt đất. Vốn là đám người vây quanh một chỗ không có khe hở, lúc này tựa như quân bài Domino, liền hoàn toàn ngã xuống.

Giang Triết chạy như điên trên đường, tốc độ xe không biết là bao nhiêu. Dọc đường đi không biết anh đã vượt bao nhiêu đèn đỏ.

Thời điểm vừa ngồi lên xe, anh nghĩ, lần này bất luận như thế nào anh cũng phải thuyết phục Thiên Nhi bắt đầu từ ngày mai không được đi dạo phố nữa, anh muốn, Thiên Nhi phải nghe lời anh, bởi vì chỉ cần cô ở đâu, anh vĩnh viễn cũng không thể yên tâm.

Chỉ cần nghĩ tới cô mang cái bụng bầu lớn, chen chúc trong dòng người đông đúc kia, tim của anh đã muốn rút ra ngoài rồi.

Anh thậm chí hận không thể làm thịt đám người vệ sĩ kia, mỗi ngày anh đều ngăn chặn vạn dò không biết chán, kết quả nói cái gì cũng đều vô ích.

Càng về sau, trong đầu anh đã không còn bất cứ suy nghĩ gì nữa, anh chỉ biết

hung hăng đạp cần ga, hoặc là hung hãn phanh xe lại để tránh những người qua đường.

Khuôn mặt anh trở nên vặn vẹo, khớp xương âm thầm dùng sức trở nên trắng bệch.

Đoạn đường này đi qua như bão táp, tựa như không tốn mất bao nhiêu thời gian, nhưng mà, anh lại cảm thấy đã trôi qua cả thế kỷ vậy, rất dài....

Liếc mắt một cái liền nhìn thấy chiếc xe đưa đón Thiên Nhi, đó là do chính cô lựa chọn, còn không chút khoa trương nói trong tất cả xe, chiếc xe cô chọn là cái tốt nhất.

Biển số xe là anh chọn, biển số trên những chiếc xe của họ đều giống nhau, cùng một dãy số, đó là ngày sinh của Giang Thiên, chỉ khác nhau ở chữ cái đầu.

Giờ phút này, chiếc xe đỗ ở phía kia, dưới ánh mặt trời lại phát ra tia sáng chói chang như vậy.

Giang Triết hung hăng đạp thắng xe, thậm chí, xe còn chưa dừng hẳn anh đã vội vã mở cửa chạy tới. Anh biết sẽ có người đi theo sau anh, tự nhiên sẽ có người thay anh làm những chuyện vặt vãnh này.

Một đường đuổi theo, cũng không nhìn thấy một tên vệ sĩ nào, càng không nhìn thấy Thiên Nhi. Xa xa nhìn thấy phía trước có đám người vây quanh, rất

đồng người. Mà mỗi người đều rất kích động, đang hươ tay múa chân nói gì đó.

Giang Triết chỉ cảm thấy trái tim mình 'lộp bộp' rơi xuống, chẳng lẽ là Giang Thiển té xỉu?

Không đâu, sẽ không?

Trong khi anh đang trầm an ủi chính mình, hoàn toàn không phát hiện ra mặt mình đã gần như tái xanh. Anh vừa xông tới, đúng lúc nghe thấy người bên cạnh nói, người trẻ tuổi bây giờ thật sự rất tệ, còn trẻ như vậy đã đi ăn trộm.

Nghe được lời như vậy, khóe miệng Giang Triết không khỏi dâng lên một nụ cười giễu. Không phải có câu 'Quan tâm quá sẽ bị loạn' hay sao? Nói không chừng Thiển Nhi của anh căn bản không xảy ra chuyện gì cả.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 218: Người phụ nữ độc ác (8)

Nghĩ tới đây, Giang Triết không khỏi xoay người.

Đúng lúc ấy thì, trước mặt đột nhiên truyền đến tiếng kinh hô, Giang Triết quay đầu, nhìn người trước mặt từ từ ngã xuống, anh cảm thấy trái tim mình bị ai đó hung hăng bóp nghẹt.

Anh chỉ cảm thấy huyết dịch toàn thân dường như đã bị đông lạnh. Cảm giác 'lục phủ ngũ tạng' cả người đều kêu gào đau đớn.

Cái loại đau đớn giống như là bị hung khí hung ác đập vào, đau đến không tài nào hô hấp nổi.

Thiển Nhi của anh.... ..

Thế nhưng đó lại là Thiển Nhi của anh.

Chưa từng trải qua chặt vật như vậy.

Trên khuôn mặt trắng nõn đều sưng đỏ.

Khóe môi đỏ tươi giống như rỉ máu.

Trên mặt cô vương đầy nước mắt, cho dù là như vậy, hai tay của cô vẫn kiên trì che chở cho bụng mình.

Giờ phút này, Thiển Nhi của anh đứng ở đó, nước mắt lưng tròng nhìn anh!

Giang Triết bước nhanh tới, một khắc kia, anh thậm chí ngay cả ý nghĩ giết người cũng có.

Giang Thiển hung hăng hít mũi một cái. Anh giống như vị thần bảo hộ cứ như thế phủ xuống trước mặt cô.

Nhớ tới chuyện vừa rồi, cô còn có chút sợ hãi, nếu không phải mình phản ứng nhanh, tạm thời tìm một cái đệm người thì tất cả những chuyện xảy đến thật không dám tưởng tượng.

"Anh!"

Lời còn chưa thốt ra khỏi miệng, nước mắt liền ào ào rơi xuống, tất cả ủy khuất ở ngay giờ phút nhìn thấy anh toàn bộ đã được trút ra hết.

Giang Triết đau lòng đến không cách nào hô hấp nổi, ánh mắt anh lạnh như băng khiến người khác không dám nhìn tới, chẳng qua, lúc nhìn đến Giang Thiển rõ ràng lại dịu dàng như nước.

Anh lấy điện thoại di động ra, "Lập tức thay tôi phong tỏa toàn bộ con đường dành riêng cho người đi bộ." Mỗi một chữ nói ra đều lạnh như hàn băng, khiến người ta không rét mà run.

Mọi người xung quanh, mỗi người đều kinh ngạc há hốc miệng, người nào cũng không nghĩ tới nữ chính trong sự việc vừa rồi lại là bạn gái của Giang tổng giám đốc của Minh Đế.

Còn có người nhỏ giọng nói: "Nhìn đi, tôi nói không sai chứ." Ý tứ trong lời nói rõ ràng rõ ràng là đắc chí.

"Cô còn dám nói, có nhìn thấy sắc mặt của Giang tổng giám đốc không, bộ dáng kia giống như muốn ăn thịt người vậy, cô lại còn ở chỗ này, chẳng lẽ

muốn chờ anh ta đến 'ăn thịt' cô sao?"

Vì vậy, đảo mắt một cái, đám người đó liền biến mất không thấy tăm hơi.

Giang Triết nắm thật chặt quả đấm trong tay, đứng vậy, anh muốn giết người, anh thật sự muốn giết người.

Giang Thiên khẽ rúc vào trong ngực anh, chuyện vừa xảy ra thật khiến người ta hoảng sợ, cô chỉ cảm thấy cả người mình không ngừng run rẩy.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 219: Người phụ nữ độc ác (9)

Giang Triết không biết nên làm thế nào mới tốt, anh cần thân đồ dành Thiên Nhi trong ngực, sau cùng ngồi xổm xuống, bế ngang cô lên. Chỉ là, sau khi Thiên Nhi mang thai, có một điều rất tốt, mặc dù nhìn cô không phải dạng người mập, nhưng sức nặng cũng không nhẹ. Huống chi cô còn mang bụng bầu lớn như vậy.

Cho nên, anh thậm chí còn không dám sai bước lớn bước đi.

Anh hoàn toàn không phát hiện ra, giờ phút này có một người phụ nữ đang đứng trước cửa sổ lầu hai, ánh mắt ngoan độc.

Đám người vệ sĩ đứng bên muốn giúp một tay, nhưng lại bị ánh mắt sắc bén như dao của Giang Triết ném qua, dọa cho sợ vội vàng cuối đầu.

"Còn không mau mở cửa xe."

Lúc này, anh để ý nhiều đến việc nơi này có được phép đỗ xe hay không, Thiên Nhi của anh gần như muốn té xỉu trong lòng anh rồi, anh đâu còn tâm trí trông nom nhiều như vậy làm gì?

Rất nhanh sau đó xe đã chạy đến, dè dặt cẩn thận đặt Thiên Nhi vào trong xe. Vừa hay điện thoại di động vang lên, là người lúc này anh gọi điện phân phó.

"Giang tổng, đường dành riêng cho người đi bộ đã bị phong tỏa, tiếp theo nên làm gì ạ?" Âm thanh cẩn thận, rõ ràng có ý lấy lòng. Mặc dù mới vừa đến đây nhưng đã nghe nói tất cả mọi chuyện. Giờ phút này, ông ta sợ hãi không nhẹ, trời ạ, Cô gái bảo bối kia của Giang tổng giám đốc lại xảy ra chuyện trong phạm vi quản lý của ông ta, đó còn không phải muốn lấy mạng của ông ta hay sao?

"Người ở bên trong, một tên cũng không được để chạy thoát." Giang Triết lạnh lùng phân phó.

Chuyện này làm sao anh có thể dễ dàng buông tay, người bị tổn thương chính là Thiên Nhi của anh.

Người con gái đó, từ trước tới nay anh đều coi như bảo bối, là tâm can của anh, anh thậm chí ngay cả một lời nói nặng cũng không nỡ nói với cô.

Mấy ngày nay, cho dù anh có bận rộn thế nào, nhất định trước khi cô đi ngủ phải chạy tới, phụng bồi bên cạnh cô nói chuyện phiếm một chút, sau đó còn giúp cô rửa mặt, rửa chân.

Nếu cô nói muốn hái bầu trời sao, anh thậm chí không dám hái trăng sáng cho cô. Người con gái đó được mọi người trên dưới trong biệt thự đặt ở trên đầu quả tim mà yêu thương, cho nên, chuyện cô bị người ta bắt tai. Chuyện này, Giang Triết anh nuốt không trôi.

Mới vừa rồi rõ ràng có nhiều người như vậy cũng không có một ai giúp đỡ, không có lấy một người cứu Thiên Nhi ra ngoài, cho nên, anh tuyệt đối sẽ không cho một ai trong bọn chúng được sống yên ổn.

Nhưng mà, anh phát hiện bây giờ không có thời gian, anh phải đưa Thiên Nhi đến bệnh viện, sau đó làm kiểm tra toàn diện, chưa hết, còn phải để cô lại quan sát vài hôm, xem trên người cô còn có chỗ nào không ổn không.

Anh bắt đầu hối hận, tại sao lại muốn nhận nhiều hợp đồng như vậy, còn có chuyện gì quan trọng hơn sức khỏe của Thiên Nhi chứ?

Giờ phút này nhìn cô cuộn tròn núp ở trong ngực mình, anh tình nguyện cái gì cũng không cần, chỉ cần cô thật vui vẻ, bình an.

Lại nói tới Phó cục trưởng cục công an, mắt thấy bên trong nhiều người như vậy không khỏi sợ hết hồn, trong khoảng thời gian này, bởi vì ngày nào Giang Thiên cũng tới đây, vô hình trung trở thành nhân vật quảng cáo, cho nên lưu lượng người thông hành trên đoạn đường dành cho người đi bộ này rất lớn, đông như vậy làm sao ông có thể trông nom nổi?

Nhưng mà, không có biện pháp khác, bất kể phải dùng cách gì ông ta cũng phải giữ bằng được nhóm người này lại.

Ông ta vội vàng lấy điện thoại ra, sau đó gọi cho người ở bên kia.

"Mau chóng điều đến đây một trăm người, không, càng nhiều càng tốt, nhanh chóng tới phần đường dành riêng cho người đi bộ."

Nếu như không để ý đến đám người này, vậy thì cái mạng già này cũng không cần nữa.

Trong bệnh viện, Giang Triết giúp Giang Thiển làm kiểm tra, tất cả các hạng mục kiểm tra cho thấy Bảo Bảo trong bụng không có vấn đề gì cả. May mắn, trừ gương mặt sưng đỏ bên ngoài, ngoài ra không có vấn đề gì.

Sự bất an lo lắng treo lơ lửng của Giang Triết rốt cuộc cũng được bỏ xuống. Cảm xúc của Giang Thiển cũng dần dần bình tĩnh lại, nằm ở trong ngực Giang Triết, lặng lặng không có bất kỳ âm thanh gì. Giang Triết trừ đau lòng cũng chỉ là đau lòng, ngón tay anh nhẹ nhàng lướt trên gương mặt Giang Thiển.

Cô cắn chặt môi, không nói tiếng nào. Tay Giang Triết nắm chặt thành nắm đấm, người kia, nhất định anh phải tra rõ ràng.

Điện thoại di động vang lên, là cục trưởng bên kia, giọng ông ta run rẩy nói: "Giang tổng, xin hỏi lúc nào ngài mới có thể tới đây?"

Ông ta cũng không quản nổi, rất nhiều người đã bắt đầu nổi giận, xung động với cảnh sát, dù sao thích đi dạo là một chuyện, bị cưỡng bách đi dạo lại là chuyện khác.

"Ông đừng nói với tôi chút chuyện còn con này ông cũng không xử lý được?" Giọng nói của Giang Triết lạnh như băng.

"Bắt đám phụ nữ đó đứng ở đây, khi nào thân thể Thiển Nhi cho phép, lúc đó tôi sẽ tới." Nói xong, nhấn mạnh lên nút tắt điện thoại.

Giang Thiển ngàng đầu lên, nhìn Giang Triết.

"Anh, sao vậy?"

"Đáng chết, nhất định phải tìm ra tên kia, nếu không quá hời cho cô ta rồi." Giang Triết gần như cắn răng nghiến lợi nói ra từng chữ.

"Anh đã bao vây tất cả mọi người trong đó rồi sao?" Giang Thiển nhìn chăm chăm vào mắt Giang Triết, đoán chừng người này nhất định là làm như vậy.

Giang Triết không phủ nhận, "Chẳng lẽ anh cứ thế để cho bảo bối của mình bị người khác khi dễ?" bây giờ nhớ lại, tất cả những chuyện trước đó vẫn còn làm cho người ta chưa tỉnh hồn.

Giang Thiển không nói gì, chuyện này nếu đổi lại là cô, có thể cô cũng làm như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 220: Người phụ nữ độc ác (10)

Editor: Sukate

Giang Triết mang Giang Thiển đi đường dành riêng cho người đi bộ.

Thật ra theo ý nghĩ của anh, cũng có thể không đi, làm cho những người đó vẫn đứng ở nơi đó, ai bảo những người đó ở giữa làm tổn thương Thiển Nhi của anh, ai bảo những người đó thời điểm Thiển Nhi của anh bị người ta khi dễ không có đứng ra giúp đỡ? Đây là trừng phạt bọn họ.

Giang Thiển không nói gì, cô chỉ giả vờ mình rất muốn nhanh chút đi nhận ra người kia, thúc giục Giang Triết đi nhanh lên một chút.

Đám người đã bắt đầu tức giận. Dựa vào cái gì bắt bọn họ ở nơi này?

Phải biết rằng thời điểm vừa rồi đường dành riêng cho người đi bộ là giờ ăn cơm trưa, nhưng, lúc này đã đến giờ cơm tối.

Trưởng cục công an chạy từ đầu đến, vẻ mặt vô cùng lo lắng, mồ hôi trên trán không ngừng chảy xuống.

Rốt cuộc thời điểm xe Giang Triết chậm rãi dừng lại, cục trưởng kia hận không thể nhào qua ôm anh hôn một cái.

Mẹ, người rốt cuộc cũng đến đây, người cuối cùng hiểu rõ.

Ánh mắt Giang Triết lạnh lùng quét qua mặt của ông ta, lại quét qua đám người đang nóng nảy.

"Tôi biết trong lòng mọi người rất không thoải mái, nhưng hôm nay bão bồi của tôi ở chỗ này bị oan ức, món nợ này tôi nhất định phải tính toán thật tốt."

Đám người lập tức yên tĩnh lại.

Lúc này mới Giang Triết xoay người, bế Giang Thiển từ trên xe xuống. Trải qua xử lý, trên mặt Giang Thiển đã bớt sưng đỏ, nhưng nhìn vẫn có chút đáng sợ.

Ánh mắt Giang Thiển lướt qua mặt từng người một, dường như phải, lại dường như không phải.

Quá mệt mỏi, cô chậm rãi nhắm mắt lại, khuôn mặt người phụ nữ chỉ tay vào mũi măng cô lại xuất hiện trước mắt.

"Làm sao vậy? Có phải mệt mỏi hay không? Nếu không ngày mai chúng ta lại nhận thức?"

Trong ánh mắt Giang Triết đều là đau lòng.

Anh ôm nàng, nhẹ giọng hỏi.

"Anh, không có người kia, quên đi, anh đem thả bọn họ đi."

Dù sao những người này cũng đều là người vô tội, mắt thấy trời sắp tối, những người này đều phải về nhà, giữ họ ở lại cũng không phải biện pháp.

"Không được."

Trên mặt Giang Triết đầy tàn nhẫn.

Thả bọn họ?

Trên thế giới này làm sao có chuyện đơn giản như vậy?

"Nhưng anh, em thật sự mệt mỏi, em không muốn nhận thức nữa."

Giang Thiển chậm rãi lắc đầu, chỉ là nhắm chặt hai mắt.

"Anh, đây không phải là biện pháp, hơn nữa những người kia không ở đây."

"Anh mặc kệ, nếu tìm không thấy người kia, anh tìm những người này tính sổ."

Trong giọng nói Giang Triết là chân thật đáng tin.

"Anh thả những người vô tội, có lẽ chúng ta còn có phương pháp khác."

Giang Triết không nhìn Giang Thiển, anh nheo mắt nhìn những người trước mắt.

"Anh, có được không?"

Giang Thiển rúc vào lòng Giang Triết, thanh âm nhu hòa, nhẹ nhàng làm nũng.

Giang Triết sờ soạng cái trán của Giang Thiển một chút, bắt đầu đi lắc đầu.

"Được, vậy hãy để cho bọn họ từng người một đi ra, em phân biệt một lần nữa."

Biết làm như vậy sẽ khiến cô mệt chết, nhưng chính mình không cam lòng.

Người phụ nữ của Giang Triết bị người khác khi dễ như vậy, chính mình lại không làm được gì, làm sao trong lòng anh không khó chịu?

Giang Thiển khẽ gật đầu, cô biết cô nhất định phải làm như vậy, nếu không anh sẽ không yên tâm.

Đều là những người vô tội và trở về, từng bước từng bước đi qua trước mặt Giang Thiển.

Đã qua nửa giờ, theo yêu cầu của Giang Triết bên trong một người cũng không giữ lại.

Cho đến khi mọi người đều đi hết, vẫn không phát hiện ra người kia.

Sắc mặt Giang Triết càng ngày càng tối tăm, anh nghiêng đầu, nhìn lên camera, như nghĩ tới cái gì.

Mười phút sau, mọi người rời khỏi đường dành riêng cho người đi bộ.

Đêm nay, đường dành riêng cho người đi bộ giới nghiêm, không ai có thể đi vào một lần nữa, ngoại trừ người của Giang Triết.

Băng ghi hình đã đưa tới, chính là dựa vào Giang Thiển bị người ta vu cáo ở nơi đó.

Nhưng, kiểm tra toàn bộ băng ghi hình, đều không phát hiện có hình đoạn kia.

Thật ra, có một camera chuyên môn quay ở đó, nhưng thật không may, cái camera kia trước một ngày thế nhưng đã bị phá hỏng.

Cục trưởng cảm giác trên lưng mình mồ hôi lạnh tủa ra.

Người nào có thể phá hỏng, vì sao cố tình phá hỏng?

Sắc mặt Giang Triết ngưng đọng, anh không phải người bình thường, anh không tin chuyện này tình cờ đơn giản như vậy.

Nó có thể nói cho mình một vấn đề, chuyện này là có kế hoạch từ trước .

Thật ra chuyện này cũng không khó để suy đoán, Thiển Nhi chưa từng gây thù oán với người khác, gần đây cô tiếp xúc là Lý Thanh Yếu và Lý Thanh Hằng.

Mà cái tên Lý Thanh Hằng đương nhiên là không nhớ làm tổn thương cô.

Nhất định từng có quan hệ với mình.

Mà chuyện đánh Thiển Nhi chính là một cái bẫy, có thể khiến kế hoạch hoàn mỹ như thế, sau lưng người kia tuyệt đối là không đơn giản .

Mình gần đây đã đắc tội với người nào?

Trong đầu anh loại bỏ tất cả những người quen biết.

Anh, anh."

Âm thanh của Giang Thiển đánh gãy suy nghĩ của Giang Triết.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 221: Người phụ nữ độc ác (11)

Giang Triết hướng về phía Giang Thiển cười dịu dàng, thu hồi hết tất cả tàn nhẫn trong mắt, thời điểm đối mặt với Thiển Nhi, trên mặt anh lưu lại vĩnh viễn là dịu dàng.

Đoàn người trở lại biệt thự, khẩu vị Giang Thiển không phải rất tốt, chỉ ăn một chút liền lên lầu nghỉ ngơi.

Cô rất mệt, vừa lên giường liền ngủ thiếp đi.

Nhưng mà thật sự cô ngủ không ngon, cô không ngừng gọi anh.

Ánh mắt Giang Triết tối sầm lại u ám.

Lúc chạng vạng, cô hướng về phía mình miễn cưỡng cười, nói là không sao, thật sự không sao, có phải chỉ vì an ủi mình hay không?

Thật ra, ở trong lòng cô chuyện này để lại tổn thương không thể xóa nhòa.

Thậm chí có thể lưu lại ám ảnh.

Nghĩ đến đây, Giang Triết hung hăng đám một quyền trên vách tường bên cạnh.

"Anh."

Giang Thiển nằm ở trên giường lại kêu to một tiếng.

Giang Triết sợ tới mức nhào qua, ôm chặt lấy Giang Thiển.

"Thiển Nhi, anh ở đây, anh ở đây."

"Anh. Không phải. em trộm. thật sự không phải là em trộm."

Cô nhẹ giọng nói mớ, không ngừng lắc đầu, cái trán đỏ mề hôi hột.

Giang Triết chỉ cảm thấy dường như trong lòng anh có kim không ngừng châm.

"Anh biết, anh biết, không phải Thiên Nhi của chúng ta."

Anh hôn nhẹ lên trán Giang Thiển, ánh mắt đau xót, nước mắt thiếu chút nữa sẽ tràn mi mà ra.

Giang Thiển dường như lại ngủ thiếp đi, chỉ là lông mày nhíu chặt với nhau.

Giang Triết vươn tay, chậm rãi thay cô vuốt lên chân mày nhàu nhĩ.

Thiên Nhi, Thiên Nhi, anh nhất định sẽ thay em tìm ra người kia, nhất định, nhất định.

Anh đứng lên, sắc mặt lo lắng.

Chậm rãi đi đến trước cửa sổ, lấy điện thoại di động ra, liên nhấn dãy số kia.

"Tôi mặc kệ cậu dùng biện pháp gì, cho cậu một tuần, phải điều tra cho tôi ra người kia."

"Được. nhưng. tổng giám đốc Giang." Bên kia còn muốn nói cái gì nữa, Giang Triết lập tức liền cúp điện thoại.

Anh sẽ không cho cậu ta cơ hội biện bạch, chuyện này, cậu ta phải điều tra ra.

Giang Triết quay đầu, Thiên Nhi vẫn ngủ không an ổn như cũ, rõ ràng vừa mới vuốt chân mày giờ phút này lại nhăn lại với nhau thật chặt.

Trong lòng Giang Triết chỉ có đau.

Một đêm này, hai người đều không ngủ ngon, cho nên khi Giang Thiển... tỉnh lại đã rất muộn rồi.

Cô quay đầu nhìn người bên cạnh ánh mắt sáng lóe sáng, cảm giác kỳ lạ.

"Anh, hôm nay anh không đi làm sao?"

Giang Triết nhẹ nhàng lắc đầu.

Ngày hôm qua anh mới hiểu được, mặc kệ mình nhận bao nhiêu hợp đồng, kiếm bao nhiêu tiền, chỉ cần Thiên Nhi của anh có chuyện gì, như vậy anh vĩnh viễn sẽ không vui vẻ.

Nếu trên đời có hối hận, anh nhất định sẽ không chút do dự ăn hết toàn bộ, đổi lại chuyện ngày hôm qua sẽ không xảy ra.

Nhưng, không có tồn tại hối hận, bởi vì sơ suất của anh mà người dưới phạm sai lầm, phải từ anh chịu trách nhiệm.

A Đức gọi điện thoại tới, cậu ta nói sẽ không để chuyện như vậy xảy ra, cậu ta nói cậu ta muốn trở về, tự mình mang những người đó đến tạ tội với tiểu thư.

Mặt Giang Triết lạnh lùng, giọng điệu cũng lạnh lùng.

"Cậu có đầu óc hay không? Tại sao thời điểm chuyện kia sắp thành công lại từ bỏ?"

Anh ít khi dùng giọng điệu như vậy nói chuyện với A Đức.

A Đức và anh cùng nhau lớn lên, là cha chọn từ nhỏ để bảo vệ anh, tình cảm giữa anh và cậu ta không phải chỉ có một chữ "Sâu" là có thể hình dung.

"Nhưng."

"Không có nhưng nhị gì hết."

Giang Triết lớn tiếng nói, ánh mắt chạm đến khuôn mặt đang ngủ của Giang Thiển, lại nhỏ giọng.

"Nếu cậu dám chạy trở về, vĩnh viễn tôi sẽ không gặp cậu."

Giọng điệu chậm lại, "Về phần những người không làm tròn bổn phận, tôi sẽ làm cho bọn họ từ đâu tới liền trở về đó."

Anh nặng nề nói.

Nếu không phải bởi vì những người đó không đi cùng, làm sao có thể cho người ta nhân cơ hội.

Cho nên chuyện của Thiên Nhi, những người hộ vệ kia chịu trách nhiệm là không thể nào trốn tránh.

"Tổng giám đốc."

A Đức muốn nói lại thôi, cậu ta biết tính cách của tổng giám đốc tuyệt đối sẽ không tha cho những người đó, huống chi đã làm tổn thương người từ trước đến nay tổng giám đốc coi là bảo bối.

"Câm miệng, không cần nghĩ xin thay cho bọn họ." Cầu cạnh

"Tôi không xin chuyện này, tổng giám đốc, những người này bị trừng trị là đúng tội. Nhưng, hiện tại người cũng khó tìm, huống chi những người đó từ trước tới nay là một lòng trung thành với tiểu thư."

"Một lòng trung thành?"

Giang Triết cười lạnh.

"A Đức, cậu tuyệt đối dùng những từ này trên người những người kia có phải châm chọc hay không?"

"Dạ, A Đức sai, A Đức nói sai rồi, nhưng mà bọn họ thật sự không nghĩ đến sẽ xảy ra chuyện như vậy."

"Nhiều khi thật không ngờ lấy có lại hại chết người."

"Tổng giám đốc, cho bọn họ một cơ hội đi."

Dường như A Đức đau khổ cầu xin.

Đi theo tiểu thư mọi người là những người mình tự tay tuyển chọn kỹ càng, mỗi người đều không đơn giản, nếu lập tức cho những người đó đều biến mất, mình đi nơi nào tìm người nhiều như vậy?

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 222: Người phụ nữ độc ác (12)

Giang Triết im lặng không nói.

"Tổng giám đốc, anh có thể kiên quyết trừng phạt bọn họ, nhưng chỉ xin anh có thể cho bọn họ ở lại."

Giang Triết yên lặng cúp điện thoại.

Hôm nay chuyện của Thiên Nhi là một hồi chuông báo động, nhắc nhở anh, Thiên Nhi không an toàn, anh cần gấp chính là người, những người đó cho dù phạm sai lầm, anh cũng chỉ có thể giữ lại bọn họ, nhưng trừng phạt đương nhiên là khó tránh khỏi.

Giờ phút này, nhìn người bên cạnh hồn dỗi với mình, tâm trạng một ngày của anh đột nhiên tốt, phát hiện ở thời điểm bận rộn như vậy, thảnh thơi trốn việc, thật ra cũng là một chuyện làm cho người ta vui vẻ.

Giang Triết vốn tưởng rằng hôm nay là một ngày gió êm sóng lặng, dù sao mình ở bên cạnh Thiên Nhi.

Chỉ là thật không ngờ sau bữa sáng, đột nhiên Giang Thiên đau bụng.

Mới đầu chỉ là đau lâm râm, cô khẽ vuốt ve bụng mình.

Giang Triết rất nhanh phát hiện không bình thường, anh ngồi xổm xuống trước mặt cô.

"Thiên Nhi, Thiên Nhi, nói cho anh biết làm sao vậy?"

"Đau."

Giang Triết một cước đá ghế dựa bên cạnh, sau đó ôm ngang Giang Thiên lên.

"Nhanh chuẩn bị xe, gọi điện thoại cho bác sĩ Phùng, bảo cô ấy chờ."

Dường như anh gầm lên, như điên lên xe.

Trên đường xe đi như bay, bác sĩ Phùng đã chờ ở đó, vừa nhìn thấy Giang Triết xuống xe, vội vàng tiến lên hỗ trợ.

Một phen kiểm tra, cô ấy thở phào một hơi.

"Trước mắt xem ra không có gì chuyện gì, không có ảnh hưởng đến đứa trẻ trong bụng. Đoán chừng là chuyện ngày hôm qua làm cho cô ấy quá khẩn trương."

Chuyện ngày hôm qua, lại là chuyện ngày hôm qua, sắc mặt Giang Triết âm trầm đáng sợ.

Làm sao anh có thể không biết chuyện ngày hôm qua đáng sợ như vậy.

Đêm qua Lâm Mẫn gọi điện thoại cho anh, các trang web lớn của thành phố A đều đưa chuyện Giang tiểu thư lên trang đầu.

Cô ấy gửi cho anh một tấm hình, trên mặt Thiển Nhi của anh hốt hoảng nhìn không xót cái gì.

Như vậy Thiển Nhi đau lòng đến cỡ nào, anh chưa từng nhìn thấy vẻ mặt này trên mặt cô.

Mình bảo vệ Thiển Nhi rất tốt, cho dù cô rời khỏi mình, ở trường học lân cận một thời gian ngắn, mình vẫn như cũ không nỡ để cô ăn một chút xúu khổ.

Anh cắn chặt môi mỏng, thân thể cứng ngắc.

"Anh, không nên tức giận."

Giang Thiển cúi người, nhẹ kéo góc áo Giang Triết.

Giang Triết khẽ thở dài một hơi, anh thấy trong mắt cô là tự trách mình.

Anh ôm chặt lấy Giang Thiển.

Thiển Nhi, Thiển Nhi gốc của anh, đã bị tổn thương như vậy, thế nào anh còn nhẫn tâm trách cô?

Sau chuyện lần đó, một khoảng thời gian rất dài Giang Thiển không khôi phục lại như cũ.

Mỗi đêm cô ngủ đều không ngon, nhiều lần tỉnh lại nước mắt ràn rụa.

Giang Triết không biết đau lòng bao nhiêu, vừa gây áp lực với cục trưởng, một bên âm thầm tìm hiểu.

《thiên hạ giải tri》đưa ra quảng cáo trọng thưởng, các trang web lớn đều rồi rít đưa tin, đài truyền hình quan trọng nhất Hoàng Kim cũng truyền bá ra.

Tổng giám đốc Giang còn cam kết, cho dù bất luận kẻ nào, anh nhất định sẽ giám hộ nhà riêng, tất cả tin tức đều nói thẳng cho anh nghe, chỉ cần dùng được, anh nhất định cảm tạ thật tốt.

Anh đồng thời công bố cảm ơn, mặt sau con số kia thêm vài số lẻ, là tiền lương một người vài chục năm.

Có công mài sắt có ngày nên kim, lục tục có người tìm đến Giang Triết.

Có người nói buổi chiều hôm ấy thấy có một người phụ nữ hốt ha hốt hoảng chạy hướng bên xe.

Có một tài xế xe taxi nói xế chiều hôm đó có một người phụ nữ ngồi của xe của anh ta, sắc mặt rất không đúng, không ngừng thúc giục anh ta đi nhanh một chút.

Mà mọi chuyện quan trọng nhất là tin tức của một người phụ nữ còn trẻ cung cấp.

Cô ta nói trước khi sự việc xảy ra một ngày có một người phụ nữ mua ở cửa hàng của cô ta mua một cái vòng kim loại tương tự cái vòng trong bức ảnh.

Cô ta nói sờ dĩ chuyện này để lại ấn tượng với cô ta, là vì thời điểm người phụ nữ đó đến mua vòng tay, dường như có chuyện rất quan trọng cần đi làm, tùy tiện chỉ vào một cái vòng tay, liền mua luôn.

Hơn nữa người bình thường đều đem tiền đưa đến quầy thu ngân, nhưng người phụ nữ đó nhất định muốn đưa cho nhân viên bán hàng.

Lúc ấy, hai người thiếu chút nữa tranh chấp, bởi vì nhân viên bán hàng kia nói món tiền lớn như vậy mình cầm lấy không yên tâm.

Sau khi Giang Triết nghe đến mấy câu này, dường như là từ chỗ ngồi nhảy dựng lên.

Anh kiểm chế chính mình, cho Lâm Mẫn đem cái băng ghi hình lấy lại đây.

Thật ra, vốn là anh đi qua, nhưng anh hứa hẹn qua người khác, nếu anh đi qua, ắt phải huyền não tất cả thiên hạ đều biết .

Băng ghi hình rất nhanh được đưa tới, dường như Giang Triết lập tức đưa đến biệt thự, thời điểm hình ảnh người phụ nữ đó xuất hiện, cảm xúc Giang Thiển lập tức kích động.

Giang Triết ôm chặt Thiển Nhi vào trong ngực của mình, vỗ nhẹ cô từng cái một.

Chuyện kể tiếp chuyện vô cùng thuận lợi, đem ảnh chụp người phụ nữ đó đưa đến cục công an, rất nhanh tất cả tin tức toàn bộ lộ ra.

Mười phút sau, bốn công an mặc y thường phục từ cục công an lên đường đến chỗ của người phụ nữ đó.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yếu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 223: Người phụ nữ độc ác (13)

Mấy tiếng sau, bên kia truyền đến tin tức, không nhìn thấy người, nhưng đã tra được vị trí của người phụ nữ đó.

Giang Triết vẫn chờ tin tức, trong mấy tiếng này, dường như anh đứng ngồi không yên.

Mỗi chuyện anh làm đều hoàn toàn chắc chắn, chỉ riêng chuyện này, dù sao vẫn làm cho anh có chút cảm giác sợ hãi.

Anh biết bởi vì đây là chuyện liên quan đến Thiển Nhi.

Anh cũng biết người đằng sau người phụ nữ này làm cho người ta sợ hãi, người nọ tuyệt đối hiểu được làm thế nào đã kích mình, đã kích Thiển Nhi.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, Thiển Nhi đã gọi tới vài cuộc điện thoại.

Giang Triết biết bởi vì nguyên nhân chuyện kia, nếu như mình không trở về, Thiển Nhi của anh chắc là không ngủ .

Vì thế, để lại lời nhắn cho người ở cục công an, một khi đưa người đến lập tức gọi điện thoại cho mình. Anh nhanh chóng chạy về biệt thự.

Trong nhà, quả nhiên cô dường như đang ngẩn cổ mong ngóng, vừa nhìn thấy anh xuất hiện, thiếu chút nữa sẽ nhào đến đây.

Giang Triết ôm cô thật chặt, hôn mùi hương trên người cô, say mê trong đó.

Đúng lúc này nhớ tới điện thoại. Lấy điện thoại di động ra, quả nhiên trên mặt là số của cục trưởng.

"Anh, có phải lại muốn ra ngoài hay không?"

Trên mặt Giang Thiển thoáng qua vẻ thất vọng.

Giang Triết nhẹ nhàng vuốt ve mặt Giang Thiển một chút, sau đó nhấn phím gọi.

Bên kia nói cho anh biết, người đang trên đường khoảng hai giờ sau sẽ đưa đến.

"Tốt."

Một chữ vô cùng đơn giản, giọng nói cũng là nặng nề .

Anh dỗ Giang Thiển đi ngủ, vẫn bên cạnh cô.

Vẫn không an ổn, mặc dù so với mấy ngày hôm trước có chút chuyển biến tốt đẹp.

Sắc mặt của anh càng ngày càng âm trầm, nếu bị mình tra được là người nào, anh nhất định sẽ thiên đao vạn quả người kia.

Dặn dò quản gia, lại gọi Lâm Mẫn đến đây, lúc này Giang Triết mới ra cửa.

Thời điểm anh thấy cục công an, người phụ nữ đó đã đến, lúc thấy ánh mắt Giang Triết, cô ta run lấy bầy.

"Chuyện không liên quan tới tôi, chuyện không liên quan tới tôi."

Cô ta không ngừng xua tay, trên mặt là hoảng sợ.

Sắc mặt người đàn ông này nhìn qua thật đáng sợ, từ trong ánh mắt của anh nhìn thấy sóng to gió lớn, ánh mắt kia dường như sẽ lập tức ăn cô ta.

"Thật sự. Thật sự. Không liên quan. Không liên quan tới tôi. Chuyện đó."

Hầm răng bắt đầu đánh nhau, nhìn bóng đen trên đỉnh đầu mình cô ta hoảng sợ hét to một tiếng, sau đó nhắm hai mắt lại.

Sau đó trên mặt của cô bị hung hăng đánh xuống một cái tát.

Cô ta cảm giác đầu mình bắt đầu choáng váng.

"Người phụ nữ xấu xa."

Sắc mặt Giang Triết đã rất xấu, giờ phút này, anh hận không thể chém hai tay người phụ nữ này xuống, đưa đến trước mặt Thiên Nhi.

Anh mặc kệ người phía sau người phụ nữ này như thế nào, nhưng cô ta là người trực tiếp hành động.

Thật ra bình thường trước mặt người bên ngoài Giang Triết vẫn là lạnh lùng, cho nên chỉ Giang Thiên mới có thể làm cho anh bình thường cười nhiều hơn. Mặc dù lạnh lùng, nhưng anh cực ít tức giận, cho dù giận khoe miệng của anh sẽ khê giờ lên, sau đó là tươi cười.

Nhưng là, hôm nay anh thật sự cực kỳ tức giận, anh chưa bao giờ đánh phụ nữ đối với khuôn mặt người phụ nữ đó cứ như vậy đi xuống.

Cuối cùng, anh xoay người, cố gắng không chế hơi thở của mình.

"Nói."

Đối với người phụ nữ này, thậm chí ngay cả nói nhiều hơn một câu anh cũng không muốn.

"Người tìm tôi chỉ nói cô gái này."

Ngẩng đầu lên, đột nhiên thấy mặt Giang Triết âm trầm đáng sợ, vội vàng sửa lại lời nói.

"Nói tiểu thư đắc tội với người của cô ta."

Giang Triết cười lạnh, muốn nói Thiên Nhi của anh đắc tội với người khác, đánh chết anh cũng sẽ không tin.

"Đắc tội với ai?"

Giang Triết lạnh lùng mở miệng, trong hai mắt là lửa thiêu đốt.

"Không biết."

Người phụ nữ đó lắc đầu, "Người kia tìm tôi tôi nói chuyện gì cũng không cần hỏi, chỉ nói cho tôi biết toàn bộ kế hoạch, để cho tôi đi mua một cái vòng tay vàng, còn nói đến lúc đó sẽ có người phối hợp tôi."

"Phối hợp?"

"Đúng vậy, lúc ấy cũng không phải một người xuất hiện, tôi đến nơi đã định chờ thời cơ, xung quanh rất nhiều người cùng tôi đi vào, tôi chỉ nhét cái vòng đeo tay vào trong túi tiểu thư, những người đó sẽ đem tiểu thư vây lại, che tầm mắt người phía ngoài."

Giang Triết nhìn chằm chằm người phụ nữ đó, hận không thể nhào qua lập tức bóp cổ cô ta.

"Thiên Nhi là một người thiện lương như vậy, như thế nào người xuống tay được?"

Dường như anh đã phần nộ đến cực hạn.

"Tôi. Tôi. Thời điểm người kia đến tìm tôi tôi, nói cho tôi rất nhiều tiền."

"Tiền."

Giang Triết dường như từ trong kẽ răng nặn ra cái chữ này.

"Nếu cô lúc ấy đem chuyện này nói cho tôi biết, tôi sẽ cho cô gấp mười, gấp mười, cô có biết hay không?"

Dường như Giang Triết hướng về phía người phụ nữ găm thét, anh chưa từng thất lễ như thế ——

Chương 224: Người phụ nữ độc ác (14)

"Tôi, tôi không biết."

Người phụ nữ sợ hãi lắc đầu, vội vàng lui về phía sau.

Giang Triết hít thở thật sâu, lại hít thở.

"Người tới tìm cô là ai?"

"Tôi không biết."

Người phụ nữ lắc đầu.

"Không biết?"

Giang Triết cười lạnh, "Cuối cùng cô không cần ra về cho tôi, nếu không tôi tuyệt đối sẽ làm cho cô chịu không nổi."

"Tôi thật sự không biết. Người kia nói cho tôi biết, hắn đang trên đường tìm người, vừa đứng gặp tôi, nói là tôi nhìn không giống như là người nói dối."

Giang Triết hết sức khống chế chính mình, hai tay của anh nắm với nhau thật chặt.

Anh hoài nghi hiện tại mình thật sự có xúc động giết người, xúc động giết chết người phụ nữ này.

Anh xoay người, hướng về phía những vệ sĩ phía sau lưng nói: "Đánh."

Người phụ nữ "Bùm" một cái liền quỵ xuống, hướng Giang Triết không ngừng dập đầu.

Cô ta không ngốc, nơi này nhiều người như vậy, vừa rồi lúc mình đi vào, những người tới bắt mình hướng về một người gọi cục trưởng, cũng chính là cục trưởng kia thấy người trước mắt mình cũng là cúi đầu khom lưng. Cho nên trên thực tế người này mới là lợi hại nhất.

"Tiên sinh, không, ông chủ, tôi sai lầm rồi, tôi biết sai lầm rồi."

"Sai lầm rồi? Được, nếu không cô làm cho thời gian quay lại, tất cả không xảy ra, nếu không, chính cô đem tay cô chém xuống. Cục trưởng, lấy dao."

"Giang. Tổng giám đốc Giang."

Cục trưởng va va chạm chạm nói.

Người phụ nữ này là tội không thể tha, nhưng đem hai tay cô ta chém xuống, vậy có phải quá tàn ác hay không?

Nhưng, ông ta cũng biết mình ở trước mặt Giang Triết mình không có quyền nói chuyện.

Quả nhiên, sau khi Giang Triết nghe thấy ông ta nói như vậy, ánh mắt liền liếc tới đây, trong mắt giống như đang nói: "Ông dám không làm như vậy?"

"A, a, ông chủ, van cầu anh, van cầu anh."

Người phụ nữ này không ngừng dập đầu, cái trán của cô ta đều là máu.

"Được, tôi cho cô một cơ hội, cô tìm ra người liên hệ với cô."

"Tôi, tôi thật sự không biết."

Hiển nhiên người phụ nữ bị dọa hỏng, thân mình không ngừng run rẩy.

Giang Triết hướng về phía cục trưởng nháy mắt một cái, cục trưởng lập tức hướng về người bên cạnh nói: "Còn không mau đi lấy dao."

"Không cần."

Giang Triết nhìn người phía sau mình "Trong xe có dao đi lấy lại đây."

Người phụ nữ "A" một tiếng liền bị dọa hôn mê bất tỉnh.

Giang Triết hưng hăng đá người phụ nữ đó một cái, hướng về phía người bên cạnh nói: "Làm cô ta tỉnh."

Ánh mắt của anh tràn đầy tàn nhẫn, trong ánh mắt nhìn người phụ nữ kia không có một chút dịu dàng.

Anh thừa nhận trong cơ thể anh có chút phân tử tương đối hung tàn.

Nếu không phải bởi vì người khác chọc anh trước, những phân tử kia sẽ ngoan ngoãn nằm trong cơ thể của anh, vĩnh viễn sẽ không thức tỉnh.

Nhưng, mấu chốt của vấn đề là người ta chủ động chọc anh trước, anh Giang Triết tuyệt đối sẽ không biết làm chuyện im hơi lặng tiếng.

Người khác đối xử với anh như thế nào, anh nhất định có thù tất báo, nói không chừng là gấp mười, hai mươi lần.

Người phụ nữ rất nhanh liền tỉnh lại, cô ta nhìn dao găm sáng loáng trước mặt "Gào khóc" gào thét.

Giang Triết khẽ nhíu mày một cái, người phía sau lập tức ngảm hiểu, hưng hăng tát người phụ nữ này.

Một nửa mặt của cô ta lập tức sưng đỏ giống như bánh bao.

Cô ta sợ hãi, thanh âm gì cũng không dám phát ra, như vậy làm sao giống người ngày đó ở trước mặt Giang Triết ngang ngược can rờ.

"Cho cô 10 phút suy nghĩ làm thế nào tìm được người kia, nếu không tôi không có cách nào bảo đảm tôi sẽ làm ra chuyện gì."

Cô ta ngơ ngác nhìn Giang Triết, trong đầu rất nhanh hồi tưởng tất cả mọi chuyện cần thiết, rốt cuộc nói: "Lúc chúng tôi đứng ở trên đường, từng có người gọi hẳn là chủ nhiệm Lý."

"Chủ nhiệm Lý?"

Thành phố A lớn như vậy, có bao nhiêu chủ nhiệm Lý?

Một tin tức như vậy đối với Giang Triết mà nói quả thực là mò kim đáy bể, nhưng dù sao có còn hơn không.

Anh khẽ gật đầu, sau đó hướng về người phía sau nói: "Cục trưởng có lẽ không muốn làm chuyện như vậy, chúng ta sẽ không cho cục trưởng vấn đề nan giải, yêu cầu của ta các người hoàn thành."

"Không, tổng giám đốc Giang, không phải ý này."

Cái trán cục trưởng toàn bộ là mồ hôi lạnh.

Nhưng Giang Triết không liếc mắt nhìn cục trưởng một cái, anh chỉ xoay người liền đi ra ngoài, đúng lúc này điện thoại di động vang lên, mặt trên là điện thoại biệt thự.

Tim của anh đột nhiên căng thẳng, vội vàng nhấn nút nghe.

"Thiếu gia, tiểu thư khóc rất đau lòng."

Giang Triết nhấn tắt điện thoại di động, lập tức xông ra ngoài.

Giờ phút này chuyện gì cũng không so sánh được với Thiến Nhi, Thiến Nhi của anh.

Gấp rút chạy về nhà, Lâm Mẫn đang ở ngoài cửa, vừa nhìn thấy Giang Triết vội vàng chào, nhẹ giọng nói: "Bây giờ đã ngủ thiếp đi."

Giang Triết hưng hăng đánh một quyền trên vách tường bên cạnh, một khắc kia, Lâm Mẫn nhìn thấy người này dường như là sắt thép cũng không thể xâm nhập trên mặt hiện lên một tia yếu ớt.

Lòng của cô nổ một tiếng động lớn, tổng giám đốc yêu tiểu thư thật thâm trầm, cho nên mới khổ sở như thế, khó chịu như thế.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 225: Người phụ nữ độc ác (15)

Thời điểm một ngày mới đến, dường như Giang Thiên đã quên chuyện tối ngày hôm qua, chỉ là tinh thần của cô không tốt.

Giang Triết gọi điện thoại cho bác sĩ Phùng, miêu tả căn cữ tình trạng của Giang Thiên.

Bên kia trầm ngâm thật lâu, rồi cuộc nói: "Xem ra tình huống so với phán đoán của tôi nặng hơn."

Cô ấy khẽ thở dài một hơi, "Tâm bệnh của cô ấy chỉ có dựa vào chính mình giải quyết, hoặc là Giang Tổng mang cô ấy ra bên ngoài một chút, nhưng hiện tại bụng cô ấy lớn như vậy, đi ra ngoài căn bản là không yên lòng."

"Bác sĩ Phùng, cô nói nên làm cái gì bây giờ?"

Tổng giám đốc Giang chưa bao giờ nhủ mảy, người đàn ông đối với xử lý bất cứ chuyện gì cũng đều vân đạm phong khinh, giờ phút này lo lắng trùng trùng.

"Hoặc là tìm bác sĩ tâm lý, hoặc là anh khuyên bảo cô ấy, trừ cách đó ra, không còn cách nào, nếu không vô cùng có khả năng sinh non. Mang thai bảy tháng sinh non, tổng giám đốc Giang anh suy nghĩ nên làm thế nào?"

Giang Triết hưng hăng đánh một quyền trên bàn đọc sách, dám nói cái bàn kia bị đập thủng một lỗ, thế nhưng anh không cảm thấy đau đớn chút nào.

Mấy ngày nay, không giây phút nào anh không nghĩ muốn bộc phát, lửa ở trước ngực hừng hực thiêu đốt, lại tìm không thấy phương pháp giải quyết. Chưa từng khổ sở như thế.

Anh biết đứa nhỏ trong bụng Thiên Nhi là bảo bối, thậm chí đến mức anh đổ kị mới thôi. Mỗi ngày đều là không ngại phiền toái dưỡng thai, ca hát cho đứa nhỏ, kể chuyện xưa. Phản ứng thời kỳ mang thai của cô tuy rằng không phải rất nghiêm trọng, nhưng là từng có một khoảng thời gian cũng là ăn cái gì liền ói ra cái đó. Vì đứa bé trong bụng, thậm chí cô vừa ói vừa ăn, mặc dù ăn hết liền lập tức ói ra.

Nếu cô biết tiếp tục như vậy kết quả sẽ sinh non, cô có bao nhiêu khổ sở?

Giang Triết như con thú bị vây quang quẩn trong thư phòng.

Anh đã bố trí xuống, mặc kệ toàn bộ thành phố A có bao nhiêu chủ nhiệm Lý, cho dù là một nghìn cái, thậm chí là một vạn cái, đều phải tìm ra hẩn tìm ra.

Anh tin tưởng nhất định sẽ tìm ra, nhưng là chỉ có Thiên Nhi, anh nên làm cái gì bây giờ?

Anh thở dài một hơi, rồi cuộc kéo cửa thư phòng ra, đi ra ngoài.

Anh nắm tay Giang Thiên, nhẹ nhàng đi dạo ở bên ngoài.

"Thiên Nhi, bác sĩ Phùng nói cho anh biết một tin tức xấu."

Giang Thiên đột nhiên dừng lại bước chân, sau đó nhìn Giang Triết ——

"Cô ấy nói nếu em vẫn nghỉ ngơi không tốt như vậy, rất có khả năng ảnh hưởng đến Bảo Bảo trong bụng, sau đó sẽ khiến sinh non."

"Sẽ không."

Trên mặt Giang Thiên là hoảng sợ, thậm chí có một chút thất kinh.

Trong lòng Giang Triết hiện lên đau lòng, thậm chí không đành lòng.

Nhưng, anh khẽ cắn môi, anh không biết mình ngoại trừ dùng phương pháp này, còn có thể làm sao.

Trong lòng cô đứa bé là bảo bối, cô không cho phép đứa bé bị bất kỳ tổn thương gì.

Chỉ có như vậy đi, chỉ có như vậy, mới có thể làm cho Thiên Nhi của anh đừng cảm đứng lên, đừng cảm mà đối mặt với tổn thương từng trải qua.

"Thiên Nhi, sau chuyện kia, anh vẫn không có nói tiếng thực xin lỗi với em. Thật xin lỗi là anh sai sót, mới để cho em như vậy. Nhưng, xin em bởi vì đứa bé quên đi có được hay không?"

"Không, anh, nguyên nhân là Thiên Nhi."

Giang Thiên không ngừng lắc đầu, "Nếu không phải em không hiểu chuyện, làm sao có thể dòi khời những vế sĩ kia, nếu không phải em dòi khời bọn họ, sẽ không bị lăng nhục như thế? Anh, mấy ngày qua, trong lòng em không biết đau lòng đến cỡ nào, em vẫn nghĩ nếu thời gian có thể quay lại, em tuyệt đối sẽ không làm như vậy không hiểu chuyện. Nhưng, nó đã đã xảy ra, đã xảy ra."

Hai vai Giang Thiên không ngừng co rúm.

Giang Triết chỉ cảm thấy sương mù trong hai mắt mình, cánh tay dài của anh chụp tới, sau đó đem cô gái nhỏ úy khuất kia đến trong ngực của mình.

Đây cũng là nguyên nhân mấy ngày nay cô nghỉ ngơi không tốt, chuyện kia trở thành một cái nút trong lòng cô, một cái nút không giải được, cho nên anh mới có thể buồn bực không vui.

Nghĩ đến đây, Giang Triết không khỏi có chút tự trách.

Thì ra mình đối Thiên Nhi căn bản là không được tốt lắm, chưa bao giờ nghĩ đến phải đi vào trong nội tâm của cô, làm cho cô thực sự vui vẻ.

Nếu không phải bởi vì hôm nay dùng phương pháp như vậy, Thiên Nhi của anh muốn một mình lưng đeo khoản nợ tới khi nào?

"Không phải, không phải."

Tay anh nhẹ nhàng vỗ lưng Giang Thiển, như là trấn an một đứa bé.

"Không phải, em không cần tự trách, rất nhiều chuyện xảy ra chúng ta không có cách nào đoán được, nếu xảy ra, liền dừng cảm đối mặt, vì anh cùng đứa nhỏ trong bụng, được không?"

Anh dịu dàng nói bên tai bên tai cô: "Dù sao em không hy vọng con của chúng ta có việc gì phải không?"

Anh đánh cuộc, một lần cuối cùng, dùng đứa bé đánh cuộc.

Giang Thiển gật đầu, sau đó lau khô nước mắt, ngẩng đầu nhìn anh.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 226: Người phụ nữ độc ác (16)

Giang Thiển gật đầu, sau đó lau khô nước mắt, ngẩng đầu nhìn anh.

"Anh, em đồng ý với anh."

Đồng ý với anh, từ nay về sau sẽ quên đi toàn bộ chuyện từng bị tổn thương thật sâu, đồng ý với anh từ nay về sau trở nên dũng cảm.

Giang Triết tựa đầu vào vai Giang Thiển, trong lòng vui vẻ.

Lâm Mẫn gọi điện thoại tới, nói là đã tra ra toàn bộ chủ nhiệm Lý, hỏi hiện tại Giang Triết có rảnh hay không.

Giang Triết nhìn thoáng qua Giang Thiển trong lòng có chút khó xử.

"Anh, đi đi, em không sao."

Giang Thiển khẽ đẩy Giang Triết ra, trên mặt là nụ cười xinh đẹp động lòng người.

"Em đồng ý với anh nhất định sẽ trở nên dũng cảm, anh yên tâm."

Cô hướng về phía Giang Triết giờ nắm tay.

Khóe miệng Giang Triết nổi lên tươi cười, nhìn nụ cười trên mặt Giang Thiển, anh biết cô nhất định làm được, tuy rằng cần một quá trình, nhưng đó là Thiên Nhi của anh, Thiên Nhi của anh khẳng định tự mình vượt qua được.

"Được, anh đi."

Giang Triết lấy điện thoại di động ra, gọi điện thoại cho tài xế.

Nhiều ngày trôi qua như vậy, đây là lần đầu tiên không có lo lắng cùng ưu sầu gì, anh biết chuyện quan trọng nhất trước mắt của mình là tra ra người làm tổn thương Thiên Nhi.

Khi tới công ty, Lâm Mẫn cùng các nhân viên cao cấp đều ở phòng họp, vừa nhìn thấy Giang Triết đẩy cửa phòng họp, lập tức cung kính chào: "Tổng giám đốc Giang."

Giang Triết khẽ gật đầu, ánh mắt sắc bén quét qua mặt mỗi người.

Lâm Mẫn nhanh đi lên, sau đó đem một chồng tài liệu trong tay đưa tới, "Tổng giám đốc, đây là tất cả chủ nhiệm họ Lý."

Giang Triết nhìn kết quả, ánh mắt nhanh chóng quét qua, những người này đại đa số anh đều biết, có cơ quan chính phủ, hẳn là không có khả năng, những người đó nhất định là biết người sau lưng Thiên Nhi là mình, làm sao dám xuống tay như vậy.

Tất cả có khả năng chính là công ty, cái loại này quyết đánh đến cùng.

Trong đó một cái tên khiến anh ngừng lại, anh khẽ nhíu mày một chút.

Lý Kỳ Trung?

Thật ra anh đối với cái tên này không phải rất quen thuộc, nhưng anh đối với người đảm nhiệm chức vụ này rất quen thuộc.

Đỗ thị?

"Tra một chút Lý Kỳ Trung công ty Đỗ thị có phải công ty của Đỗ Hân Lệ hay không?"

Trong phòng lập tức nghe thấy âm thanh gõ bàn phím.

Chỉ chốc lát sau, liền vang lên giọng của Lâm Mẫn, "Tổng giám đốc, phải"

"Đúng vậy, tổng giám đốc."

Mấy người khác cũng rí rít nói.

"Được, lập tức đến cục công an tìm ảnh chụp của Lý Kỳ Trung, sau đó cho người phụ nữ đó nhận thức thật tốt."

Trong lời nói Giang Triết mang theo lạnh lẽo từ trong xương, ánh mắt của anh càng làm cho không người nào có thể nhìn.

Lâm Mẫn nhanh chóng chạy đi ra ngoài.

Công ty trên dưới mỗi người đều biết người kia quan trọng đối với tổng giám đốc.

Sau ngày gặp chuyện không may, công ty từ trên xuống dưới mọi người thay nhau lo lắng cho Giang tiểu thư.

Rất nhiều người thậm chí ở trên diễn đàn tức giận mắng, bởi vì cái cô bé kia bất luận nhìn thấy ai đều mỉm cười, đó là một nụ cười e lệ khiến mọi người trong công ty đều thích cô. Qua nhiều năm như vậy, chưa từng dựa vào thân phận của mình sai bảo người khác.

Cho nên tuy rằng những ngày kia tổng giám đốc không tới công ty, nhưng mọi người vẫn giống như cũ cần cù chăm chỉ làm việc. Mọi người biết đối với việc này không thể giúp gì khác, chỉ có dùng thực tế công việc của mình báo đáp bình thường tổng giám đốc quan tâm. Cho nên hiện tại có cơ hội có thể làm mấy chuyện này, mỗi người đều là tận tâm tận lực.

Rất nhanh, bên kia truyền đến tin tức, nói là qua người phụ nữ đó phân biệt, xác nhận hôm đó người cùng cô ta ở đầu đường đúng là chủ nhiệm Lý.

Sắc mặt Giang Triết tối tăm từ trước đến nay chưa từng có, anh trở về phòng.

Đỗ Hân Lệ, không thể tưởng được, không thể tưởng được cô thậm chí có lợi hại như vậy, không phải là ác độc như thế.

Anh đứng ở phía trước cửa sổ, nhìn bên ngoài.

Giờ phút này, đúng là thời gian tan tầm giữa trưa, trên đường cái ngựa xe như nước.

Từ góc độ này của mình nhìn sang, không thấy rõ nét mặt từng người, nhưng là có thể thấy được mỗi người đều là đáng vẻ vội vã, có phải trở về hay không, bởi vì phía trước có một mái nhà ẩm áp.

Anh chậm rãi nhắm mắt lại, nhớ tới cha từng nói qua với mình một đoạn.

Ông nói: "Triết nhi, làm một thương nhân mặc dù phải quang minh lỗi lạc, nhưng là con phải đề phòng người khác âm hiểm. Những lời này cũng không phải nói muốn con học được âm hiểm, để cho con học được dùng thủ đoạn âm hiểm đối đãi người khác."

Giang Triết nhớ rõ lúc cha nói những lời này khi đó mình còn không tán thành.

Bởi vì khi đó thế giới của mình chỉ có Giang Thiên, hoàn toàn đều là Giang Thiên, trong lòng anh căn bản chính là không chứa bất kỳ thứ gì khác.

Nhưng là mặc kệ anh có nghe hay không, cha vẫn kiên trì nói với anh chuyện kế tiếp.

"Những năm này bên người cha có không ít người trung thành và tận tâm, Minh Đế đi đến hiện tại, cùng bọn họ không phân ra trước ngựa sau yên, qua

nhiều năm như vậy, bọn họ một mực yên lặng đứng ở nơi người khác nhìn không thấy."

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 227: Người phụ nữ độc ác (17)

Vẫn còn nhớ rõ lúc trước mình đối với những lời này cũng không hiểu được, cho nên vẫn dùng vẻ mặt nghi hoặc nhìn cha.

Cha chỉ trầm mặc không nói, thật lâu sau, ông mới từ trong ngăn kéo của mình lấy ra một cái chìa khóa.

"Đây là chìa khóa kết bảo hiểm, nếu một ngày kia con gặp khó khăn, có thể hướng những người này nhờ giúp đỡ."

Khi đó cha cũng không biết tương lai không lâu sau, ông vĩnh viễn rời khỏi con mình, chỉ là bởi vì ông có thói quen bình thường sẽ dạy cho con mình một chút chuyện nhỏ.

Cha, hiện tại không biết có tính là chuyện khó khăn hay không, vừa muốn hung hăng đá kích Đỗ thị, lại muốn bảo toàn chính mình.

Thật ra thì, sau khi cha đi, đã từng nghĩ tới muốn mở kết bảo hiểm, dù sao bên trong có đồ vật gì mình cần kiểm tra tốt và nhận thử xem.

Chỉ là, thời điểm lúc đầu hận cha mẹ cứ như vậy dòi khỏi mình và Thiên Nhi, thậm chí không có một lời từ biệt, hay là đang trước mặt mình và Thiên Nhi.

Mỗi lần nhìn thấy cái chìa khóa đó, trong lòng chính là oán hận, thậm chí đôi khi nghĩ, có phải cha đã sớm đoán được hay không, cho nên mới nói với mình như vậy.

Rồi sau đó, còn lại là hơi thở tuổi trẻ hùng hục, trong lòng cứ ghen một hơi như vậy.

Sau đó, thời gian từ từ từng chút từng chút trôi qua, không khỏi cười mình mới đầu ngây thơ, hướng chi công ty phát triển dường như là hoàn mỹ, vì thế, cảm thấy không cần thiết mở ra.

Giang Triết cúi người xuống, sau đó kéo một học tử ở ngăn kéo dưới cùng ra, sau đó đưa tay vào, chạm đến cái kim loại lạnh như băng kia.

Ngón tay anh nhẹ nhàng lấy ra cái chìa khóa kia.

Nhẹ nhàng mở kết bảo hiểm, bên trong chỉ có một phần tài liệu mỏng manh.

Trong lòng Giang Triết một trận hoài nghi, chẳng lẽ cha nói cái này có thể giúp mình vượt qua cửa ải khó khăn sao?

Một khắc kia, anh cảm thấy một trận châm chọc.

Cũng là tự trách mình ngốc, hôm nay làm sao có thể vô duyên vô cớ nghĩ tới cái này, dù sao cha không phải thần, ông không có bản lĩnh biết trước mọi thứ.

Một loại lừa gạt nảy lên trong lòng, anh thậm chí có một loại xúc động ngay tại chỗ xé nát tờ giấy này.

Chính là nghĩ lại một chút, chuyện cha làm đều thực tế, ông chưa bao giờ cố làm ra vẻ huyền bí.

Anh nhớ tới ngày đó về mặt cha nói với mình, rõ ràng là chuyện nghiêm túc, căn bản không giống như là bộ dạng nói đùa.

Nghĩ đến đây, tay anh liền hướng về phía những tài liệu kia.

Thật mỏng manh mấy tờ giấy, cũng là rậm rạp chằng chịt, Giang Triết xem xong không khỏi chấn động.

Sau đó anh bưng kín mặt mình thật chặt, nước mắt từ kẽ ngón tay nhanh chóng chảy xuống.

Bờ vai của anh không ngừng run run, sau đó chậm rãi quỳ xuống.

Anh chưa từng nghĩ đến cái trong kết bảo hiểm thế nhưng cất giấu một cái bí mật lớn như vậy.

Cha, cha thân yêu của tôi, mấy năm nay chỉ cần vừa nghĩ tới tình cảnh ngày đó cha cùng mẹ rời đi trong lòng liền đau đớn không thôi, trong lòng đối với cha thậm chí là oán hận thật sâu.

Nhưng, hiện tại mới biết được, thì ra cha đã an bài toàn bộ, mình lại không ngờ tâm tư ông kín đáo như thế.

Thực xin lỗi, cha, thực xin lỗi.

Giờ phút này có bao nhiêu lời nói cũng không bù lại được áy náy của mình.

Phần tài liệu kia đã rơi xuống trên sàn nhà màu râm nắng, ánh nắng chiếu vào trong phòng, ánh sáng nghiêng qua cửa sổ thủy tinh chiếu trên tài liệu, ánh sáng lóng lánh đẹp mắt.

Đúng lúc này di động vang lên.

Tiếng chuông quen thuộc thường ngày có vẻ như đột ngột phá vỡ không gian yên tĩnh.

Giờ khắc này cảm xúc Giang Triết vô cùng xuống thấp, một loại tình cảm thật sâu chưa bao giờ có vậy quanh anh.

Chỉ là kia tiếng chuông dường như nhất quyết không buông tha, rất có thể Giang Triết không tiếp ông ta sẽ không dừng lại.

Giang Triết hô hấp thật sâu, sau đó nhấn nút trả lời.

"Tổng giám đốc Giang, chào anh."

Âm thanh trầm thấp, Giang Triết chưa từng nghe qua, bên kia rất nhanh nói một cái tên.

Giang Triết đột nhiên đứng thẳng lên, cái tên này mình vừa mới nhìn thấy trên tài liệu kia, theo tài liệu người này là nhân viên cao cấp của Đỗ thị.

"Chú khỏe chứ, Tần thúc thúc."

Cha nói không sai, những người này quả thật đứng ở nơi người khác nhìn không thấy, vì Minh Đế lặng lẽ cống hiến.

"Mười phút sau cháu sẽ nhận được một phần tài liệu."

Bên kia không dùng kính ngữ, nhưng giọng điệu vô cùng cung kính.

"Cám ơn."

Thông minh như anh, làm sao có thể không biết sẽ là tài liệu gì.

"Không cần."

"Tần thúc thúc, xin hỏi đến lúc đó chú thích đi nơi nào?"

Bên kia truyền đến thanh âm sang sảng.

"Thật ngại quá, Tần thúc thúc, hôm nay cháu mới biết được cha thì ra còn có một công ty."

Hơn nữa buồn cười là, chính mình từng nhiều lần gặp mặt tổng giám đốc công ty kia, bàn bạc chuyện hợp tác.

Mà càng làm trong lòng anh khó chịu là, làm một thương nhân, anh không chỉ một lần ép giá.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 228: Người phụ nữ độc ác (18)

Không trách được lần đầu tiên gặp, cái cô gái Tần Trà kia dùng ánh mắt nghi hoặc nhìn anh, nhưng lập tức sáng khoái đồng ý.

Sau nhiều lần, anh đều tiếp xúc qua Tần Trà, cô bé này là ánh mặt trời quang đãng, mỗi lần giao dự án cho bọn họ thiết kế đều xuất sắc.

Khi đó mình cũng không phải là không có nghĩ tới, nhưng sau khi nghĩ lại mình muốn là kết quả, đối với quá trình đó là một chuyện không sao cả.

Thật không ngờ, thật không có nghĩ đến, đó là công ty của cha, thế mà sau nhiều năm như vậy mình mới biết được.

Âm thanh máy fax nhắc nhở Giang Triết đang trầm tư.

Giang Triết đi tới, nhìn từng tờ tư liệu một, quả nhiên là hết sức quan trọng .

Cũng chỉ có vào lúc này, sắc mặt của anh mới hơi bình tĩnh, nhưng ở trong lòng tự nói với mình, mình đúng là vẫn còn dùng lực lượng của cha.

Đến lúc chàng vạng, toàn bộ thành phố A đều đã biết tin Đỗ thị phá sản, mà nghe nói cái tổng giám đốc xinh đẹp kia từ sau khi biết tin tức này, cũng chưa từng xuất hiện.

Dù là như thế, Giang Triết vẫn cảm thấy tiện nghi cho Đỗ Hân Lệ, Thiển Nhi của anh bị vũ nhục, mà Đỗ Hân Lệ mặt vẫn còn là mặt, mũi là mũi, chuyện gì cũng không có.

Như vậy một ngum ác khí vẫn nghẹn trong lồng ngực của anh.

Điện thoại di động lại vang lên, là số của Tần thúc thúc.

"Tổng giám đốc Giang, cẩn thận chó điên cắn người."

Không có quá nhiều lời nói, ông ta liền cúp điện thoại.

Khỏe miệng Giang triết khẽ giọng lên, người này ngược lại cùng mình hoàn toàn giống nhau, một câu nói có thể nói đúng từ huyết.

Suy nghĩ một chút, gọi điện thoại tới biệt thự, tỉ mỉ dặn dò, suy nghĩ vẫn là không yên lòng, vừa đúng lúc thời gian cũng đã muộn, vì vậy tính toán trở về.

Xe vừa mới ra khỏi gara, bỗng một người vọt ra chắn ngang xe.

May mắn tài xế của Giang Triết giỏi, vội vàng đánh tay lái, chân lại giẫm phanh, cho dù là như thế, sắc mặt của anh ta cũng sợ tới mức trắng xanh, lập tức quay đầu nhìn Giang Triết.

"Tổng giám đốc, có chuyện gì hay không?"

Giọng điệu của anh ta tương đối khản trương, giọng nói run nhè nhẹ.

Giang Triết khoát tay, sau đó nhìn người trước mắt kia.

Mặc dù vừa rồi động tác người kia lao tới cực nhanh, nhưng anh vẫn là thấy rõ ràng, đó là một người phụ nữ.

Giờ phút này thời điểm xe dừng lại, anh đã hoàn toàn thấy rõ ràng, người trước mắt này không phải là người bên ngoài nói không tìm thấy, quản lí Đỗ sao?

Giang Triết không khỏi cười lạnh thành tiếng, ánh mắt thậm chí không dừng lại trên người Đỗ Hân Lệ một chút, chỉ là hướng về người bên cạnh nói: "Nghĩ cách ném đi."

Đối với người này, anh không có hứng thú gặp mặt, anh sợ mình vừa nhìn thấy người này, sẽ không khống chế được bóp chết cô ta.

Tài xế khẽ gạt đầu, ánh mắt nhìn chằm chằm vào Đỗ Hân Lệ.

Ngay lúc Đỗ Hân Lệ chuẩn bị đứng dậy, tài xế hung hăng giẫm chân ga, chiếc xe lập tức đi ra ngoài.

Giang Triết nhìn kính chiếu hậu, chỉ nhìn thấy Đỗ Hân Lệ ở bên kia không ngừng giơ chân.

Trở lại biệt thự, Giang Thiển liền tiến lên đón.

"Anh, đã trở lại."

Nhiều ngày trôi qua như vậy, lần đầu tiên cô đối mặt với Giang Triết lộ ra tươi cười.

Tất cả phiền não trong một khắc kia toàn bộ biến mất không thấy gì nữa, thân thể lập tức thoải mái rất nhiều.

Đêm nay, Giang Triết không giống thường ngày trở về thư phòng, chỉ là ngồi trên giường, cùng Giang Thiển câu được câu không nói chuyện phiếm, mãi cho đến Giang Thiển nhắm mắt lại, nặng nề ngủ.

Giang Triết lại chậm chạp không có ngủ , chuyện lần này, anh chỉ có thể nói mình cực kỳ may mắn, anh không thể đảm bảo lần sau xuất hiện chuyện như vậy mình sẽ có vận khí tốt như thế.

Anh vươn tay, để tay trên bụng Giang Thiển.

Hông của cô đã quá rộng, không phải mình có thể bế, cho nên, anh đã có thói quen mỗi đêm để tay trên bụng Thiển Nhi, bởi vì nơi đó chứa bảo bối của anh và cô.

Ngày hôm sau thức dậy, lại là một ngày thời tiết tốt.

Tâm tình Giang Triết cũng tốt, tạm biệt Giang Thiển, đi tới công ty.

Anh thật không ngờ Đỗ Hân lệ vẫn còn đang ở chỗ ngày hôm qua chờ anh.

Anh nghĩ nghĩ, rồi cuộc xuống xe, đứng ở trước mặt Đỗ Hân Lệ.

Giờ phút này Đỗ Hân Lệ cũng sớm đã không có cao quý hào phóng ban đầu, cả người hồn bay phách lạc.

Vừa nhìn thấy Giang Triết đi ra, cô ta "Bùm" một cái liền quỳ gối trước mặt Giang Triết.

Đối với kết cục hôm nay như vậy cô ta không có đoán trước, cô ta cho là mình làm như vậy là không chê vào đâu được, lúc trước là bởi vì sợ chuyện bại lộ, cho nên, cô ta mới có thể cho thủ hạ trên đường đi tùy tiện tìm một người.

Mãi cho đến ngày hôm qua thời điểm xảy ra chuyện, cô ta còn không có nghĩ đến chính mình đến rốt cuộc đã bước sai ở đâu.

Nhưng, cô ta cũng biết dù sao cũng là bởi vì chuyện của Giang Thiển mới để cho chính mình đi tới bước như vậy, cô ta biết Giang Triết lợi hại, nếu biết chuyện này sẽ bị Giang Triết biết, như vậy đánh chết cô ta cũng sẽ không làm như vậy.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 229: Người phụ nữ độc ác (19)

"Tổng giám đốc Giang, là tôi không tốt, là tôi không có đầu óc, tất cả mọi chuyện là tôi làm sai, hiện tại chỉ hy vọng anh có thể lưu lại cho tôi một con đường sống."

Giang Triết nhìn người phụ nữ trước mắt, cười lạnh.

"Đỗ Hân Lệ, như thế nào tôi nghe không hiểu lời của cô, cô đó ý gì đây?"

Mắt anh lạnh nhìn người phụ nữ trước mắt này, mắt mình bị mù, mới có thể tìm người phụ nữ này đến diễn trò?

Cho nên, thật ra chuyện của Thiển Nhi ngày đó, mình cũng có một nửa trách nhiệm.

Anh nhìn bốn phía người đang tới, sau đó hỏi: "Còn nữa, cô xác định muốn ở chỗ này nói chuyện với tôi sao?"

Đỗ Hân Lệ quay đầu nhìn bốn phía, vừa rồi chính mình cũng không có nghĩ đến, chỉ là muốn cố gắng hết sức giữ Giang Triết lại, căn bản là không có lo lắng những chuyện khác, nhưng một lát sau, bốn phía đã vây đầy người, những người đó đều hướng về phía cô ta chỉ trỏ.

Lập tức về mặt cô ta xấu hổ, tuy rằng cô ta đã tính đến tình huống xấu nhất, nghĩ mặc kệ đáng về thấp hèn đến như thế nào đều phải khấn cầu Giang Triết hạ thủ lưu tình, nhưng tuyệt đối không ngờ thế nhưng gặp phải tình huống như vậy.

Cô ta muốn đứng dậy, nhưng, nghĩ đến tiền đồ Đỗ thị, cô ta hung hăng cắn chặt răng.

Quên đi, hôm nay bất cứ giá nào, ai bảo mình lúc trước phạm sai lầm?

"Tổng giám đốc Giang, chuyện ngày đó là tôi không đúng, là tôi mạo phạm trước, cho nên khấn cầu tổng giám đốc Giang tha cho tôi một con đường sống."

Giang Triết khẽ hắt mảy.

"Quản lý Đỗ, cô tin chắc đang cùng tôi nói tiếng Trung Quốc sao? Như thế nào một chút tôi cũng không hiểu lời của cô nói? Chuyện ngày đó là chuyện gì? Cái gì để cho tôi hạ thủ lưu tình?"

"Đúng vậy, đây là tổng giám đốc Đỗ thị."

"Chắc chắn, cũng không biết mình làm sai chuyện gì, cho nên hôm nay mới rơi vào tình cảnh như vậy."

Giang Triết nhìn tình cảnh trước mắt, lập tức nghĩ đến ngày đó Thiển Nhi của mình bị những người đó bao vây, trong lòng đột nhiên một trận hả giận.

Thiến Nhi, nếu sớm biết như vậy, hôm nay nên để cho cô cùng đi ra ngoài, như vậy cũng tốt cho cô nhìn kết quả phong thủy luân chuyển.

Thật là thoải mái, sàng khoái có phải hay không?

"Ngày đó đánh Giang tiểu thư là người tôi phải đi, người phụ nữ kia cũng là tôi sai người tìm đến, tất cả toàn bộ là tôi thiết kế hãm hại Giang tiểu thư."

"Trời ạ, tại sao có thể như vậy?"

"Chính là chuyện lần trước trên mạng sao?"

"Thật không ngờ người phụ nữ xinh đẹp như vậy không ngờ lòng dạ độc ác như thế, chuyện hãm hại người khác cũng làm ra được?"

"Thì ra Giang tiểu thư bị hãm hại, thật sự là đáng thương, bụng lớn như vậy thế nhưng bị hãm hại."

Đỗ Hân Lệ nghe người bên cạnh thảo luận, không nói tiếng nào, cô ta biết hiện tại mình không có lập trường thanh minh cho bản thân.

"Quản lý Đỗ, mời cô đem lời vừa rồi nói lại một lần nữa, tôi không nghe rõ ràng."

Sắc mặt Giang Triết lập tức liền lạnh xuống, mắt lạnh nhìn Đỗ Hân Lệ.

Ánh mắt như vậy Đỗ Hân Lệ thật không có biện pháp nhìn lại, tức giận đó thật sự có thể đem cô thiêu đốt hừng hực.

"Như thế nào? Không nói? Vừa rồi tôi chẳng nghe rõ cái gì."

Giang Triết lại đi về phía trước một bước, ánh mắt sáng quắc.

"Ngày đó đánh Giang tiểu thư là người tôi phải đi, người phụ nữ kia cũng là người tôi sai người tìm đến, tất cả toàn bộ là tôi thiết kế hãm hại Giang tiểu thư."

Giang Triết giơ tay lên, hận không thể một cái tát đi xuống.

Đã biết là một chuyện, hôm nay chính tai nghe được lại là một chuyện khác.

Đỗ Hân Lệ nhắm hai mắt lại, ngẩng đầu, đây trường phạt mình nên có, là mình thiếu Giang Thiển, hôm nay Giang Triết đến trả cũng là chuyện nên làm.

Chỉ là theo dự đoán đau đớn chưa có tới, cô ta dường như có chút không dám tin tưởng.

Chỉ là trong lòng lại xẹt qua thật sâu mất mát, hôm nay bàn tay Giang Triết không có rơi xuống, vậy chứng tỏ anh ta sẽ không tha thứ cho mình.

"Tổng giám đốc, anh đánh tôi đi, đây là tôi xứng đáng."

Ánh mắt Giang Triết sắc bén bắn về phía cô ta, sau đó cười lạnh.

"Tôi cũng không giống người khác vô sỉ như vậy."

Sắc mặt Đỗ Hân Lệ lúc đỏ lúc trắng.

Tại đây trước mặt mọi người, cứ như vậy bị Giang Triết hung hăng nói, thật là một loại nhục nhã không thể nói ra.

Nhưng, không có cách nào, ai bảo mình sai trước?

Giang Triết nói xong, liền xoay người.

"Mọi người nhường một chút, ai về nhà nấy, tìm các mẹ đi."

Giang Triết khó được hài hước một chút.

Người xung quanh cười vang, tổng giám đốc như vậy thật ra mọi người chưa từng nhìn thấy.

"Anh không thể đi."

Đỗ Hân Lệ lập tức nhào qua, liền bắt được cánh tay Giang Triết.

Giang Triết nhẹ nhàng vùng tay, sau đó quay đầu nhìn Đỗ Hân Lệ.

"Cô muốn làm gì?"

"Tổng giám đốc Giang, anh đại nhân đại lượng, anh bỏ qua cho tôi đi, anh bỏ qua cho tôi đi."

Chương 230: Dám chưa thêm đường là cái gì (1)

Giang Triết dừng bước, ánh mắt thâm thúy nhìn chằm chằm vào Đỗ Hân Lệ.

"Cô rốt cuộc muốn nói cái gì? Cô rốt cuộc muốn tôi buông tha cái gì?"

Tay nắm thật chặt bên người, trên trán đã lộ gân xanh.

Hôm nay nếu anh không khống chế được chính mình, tay kia thật sự xuống như vậy.

"Oh, tôi biết rồi, cô sẽ không nghĩ là công ty cô phá sản nguyên nhân do tôi chứ?"

Giang Triết cười nhạt một chút, "Đỗ Hân Lệ, thật sự là quá đề cao tôi. Giang Triết tôi đúng là lợi hại, nhưng tới bây giờ còn chưa lợi hại đến trình độ như vậy."

"Tôi có thể hiểu tâm tình của cô, nhưng tôi cũng xin khuyên một câu, không cần tùy tiện bắt lấy cái gì liền cần loạn một ngum."

Sắc mặt Đỗ Hân Lệ lập tức thay đổi, "Giang Triết, tôi đã bỏ đi tất cả tôn nghiêm, đau khổ cầu xin như thế, vì sao anh còn không chịu buông tay?"

Mọi người bên cạnh bàn luận ầm ĩ, đều chỉ trích Đỗ Hân Lệ hơi quá đáng.

Giang Triết cũng không nói gì, chỉ là nhìn Đỗ Hân Lệ.

Thật ra cái gì anh cũng không cần nói, những người bên cạnh đó đã thay anh nói toàn bộ.

"Tổng giám đốc Giang, tổng giám đốc Giang."

Nước mắt Đỗ Hân Lệ thiếu chút nữa đã chảy xuống, ngày hôm qua mình ở chỗ này chờ suốt một đêm, chỉ sợ sẽ bỏ qua Giang Triết.

Cô ta đem tất cả vật quý giá toàn bộ áp ở trên mặt, thật ra hiện tại chỉ cần có người ra tay, công ty vẫn có khả năng cứu vãn, hoặc là Đông Sơn tái khởi.

Nhưng, mấu chốt là Giang Triết, anh là nhân vật quan trọng của thành phố A, nếu như anh không nói, chỗ này ai còn dám vươn tay giúp đỡ cô ta.

Thật ra, ngay từ đầu cô ta đã làm sai rất nhiều chuyện, cô ta không nên ở trước mặt nhiều người nói thẳng là Giang Triết làm chuyện kia, đây là chuyện sai lầm lớn nhất của cô ta.

"Mọi người nhường một chút, hôm nay tôi còn có việc cần hoàn thành, không có thời gian rồi tiếp những người tạp vụ lãng phí thời gian."

Chung quanh lại là một mảnh cười vang, rất nhanh có người nhường một đường.

Giang Triết lên xe, sau đó gọi điện thoại cho vệ sĩ.

"Lần sau không cần để cho tôi thấy cô ta."

Người phụ nữ độc ác như vậy, người phụ nữ giỏi tâm kế như vậy, không phải mình có thể trêu chọc, chủ yếu là sợ Thiên Nhi bị tổn thương, dù sao mặc kệ an toàn của mình công việc làm thế nào đến đúng nơi, trăm mặt vẫn có một sợ.

Trở lại phòng làm việc, mở máy tính ra, Lâm Mẫn gửi tới đây một trang web, mở ra vừa thấy, thiếu chút nữa bật cười.

Cũng không biết là ai thậm chí có tốc độ nhanh như vậy, vừa mới ở trong gara xảy ra chuyện đã lập tức có người đã đăng trên diễn đàn, phía trên kia lời nói Đỗ Hân Lệ không sót một chữ.

Hơn nữa ảnh chụp cũng thật rõ ràng, thậm chí biểu tình trên mặt Đỗ Hân Lệ đều là rất rõ ràng.

Người đăng bài kia nói, thật không ngờ buổi sáng hôm nay thế nhưng chứng kiến một màn đặc sắc như thế, phải nói tấm lòng tổng giám đốc Minh Đế cực kỳ rộng lớn.

Khóe miệng Giang Triết khẽ giơ lên, con chuột đang dời xuống, bỗng nhiên điện thoại nội bộ vang lên.

"Tổng giám đốc Giang, có một Tần tiểu thư muốn gặp anh. Cô ấy không có hẹn trước."

Tần tiểu thư? Tần Trà?

Tốc độ rất nhanh, trong ánh mắt Giang Triết lộ ra khen ngợi.

"Mời cô ấy vào."

Mấy phút sau, Tần Trà xuất hiện ở trước mặt Giang Triết.

"Tổng giám đốc Giang."

Tần Trà tự nhiên phóng khoáng hướng Giang Triết lên tiếng chào hỏi.

"Mời ngồi."

Giang Triết chỉ sô pha, sau đó nhấn điện thoại nội bộ, cho Lâm Mẫn mang cà phê vào.

"Thật không ngờ động tác của Tần tiểu thư nhanh như vậy, à, không, tổng giám đốc Tần."

Giang Triết cười sang sảng, Giang Triết như vậy rất ít xuất hiện trước mặt người khác.

Anh thật sự vui vẻ.

"Tổng giám đốc Giang, làm cho anh chê cười, Giang thúc thúc trước kia từng nói qua với cha tôi, trừ khi là tổng giám đốc Giang tự mình phát hiện, nếu không sẽ không cho tổng giám đốc Giang biết có một công ty như vậy."

Giang Triết gật đầu.

Tần Trà nở nụ cười.

"Tổng giám đốc Giang không biết vì sao Giang thúc thúc nói như vậy?"

Trong giọng nói của cô có chút nhẹ nhàng.

Trước kia Giang Triết không nghĩ ra vì sao thời điểm cùng nói chuyện cùng cô bé này, cảm giác đặc biệt thoải mái, hiện tại mới phát hiện cô nói chuyện có chứa một chút dí dỏm, hơn nữa có thể dễ dàng nhìn thấu ý nghĩ của người khác.

"Giang thúc thúc nói, tính tình tổng giám đốc Giang tương đối cao ngạo."

Nhìn biểu tình trên mặt Giang Triết, Tần Trà không khỏi duỗi đầu lưỡi.

"Tôi nói như vậy, tổng giám đốc Giang sẽ không trách tội chứ?"

Giang Triết lắc đầu, vừa vặn Lâm Mẫn mang cà phê vào, đề tài của hai người liền ngừng lại.

Chờ sau khi Lâm Mẫn đi ra, Tần Trà lại lần nữa nói: "Công ty này kiếm được vô cùng tiền, nghe nói lúc trước thời điểm Giang thúc thúc khởi đầu là nhất thời, chỉ là vì những công thân có cuộc sống an nhàn. Sau lại phát hiện lợi nhuận công ty làm cho người khác chặc lưỡi, làm cho mọi người đều cảm giác ngoài ý muốn. Vì thế, công ty được giữ lại. Giang thúc thúc không nói cho anh là ngộ nhờ thời điểm Minh Đế gặp nạn, có thể vươn tay giúp đỡ, ông nói nếu cho anh biết anh tiếp nhận hai công ty sẽ có áp lực. Chỉ là thật không ngờ Giang thúc thúc thế nhưng ra đi sớm như vậy. Cho nên, khi đó thời điểm Minh Đế rơi vào khốn cảnh, công ty chúng ta cũng lâm vào khốn cảnh, cùng tổng giám đốc Giang giống nhau, tôi cũng tạm thời được mời đến đây."

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 231: Dám chưa thêm đường là cái gì (2)

"Nói như vậy, tôi và cô đồng bệnh tương liên rồi."

Giang Triết khẽ cười, ngay cả mình cũng không ý thức được thời điểm mình nói ra những lời này có chứa một chút mập mờ.

Sắc mặt Tần Trà hơi đỏ lên, nhưng trong nháy mắt khôi phục tự nhiên.

"Làm sao có thể? Tổng giám đốc Giang quản lý một công ty lớn như vậy, mà công ty tôi chỉ là công ty nhỏ."

Giang Triết khẽ lắc đầu.

"Làm sao có thể là công ty nhỏ, chính là tôi biết qua thực lực của công ty cô."

"Uhm, Tổng giám đốc Giang nói đùa."

Cái mũi xinh xắn Tần Trà hơi nhú lại với nhau, sau đó con mắt khẽ di chuyển.

"Oh, tôi biết rồi, thì ra tổng giám đốc Giang đang khen chính mình, dù sao đó cũng là công ty của anh."

"Không có, không có."

Giang Triết liên tục xua tay.

Tin tức này thật sự là quá kinh người, mặc dù ngày hôm qua mình có chuẩn bị tâm lý, nhưng bây giờ nghĩ lại vẫn là có chút khó có thể tiếp nhận.

Nghĩ lại mình cũng không phải người bình thường, thời điểm đối mặt tin tức như thế, vẫn thật sự kinh ngạc, nếu người bình thường biết, biểu hiện sẽ như thế nào.

"Đúng rồi, tổng giám đốc Giang, hôm nay tôi tới đây là muốn đem tài khoản công ty cho anh xem một chút, còn có bởi vì lợi nhuận công ty không ngừng tăng, mấy năm nay tài sản của anh đã vĩ đại rồi, có lẽ tổng giám đốc Giang không quan tâm số tiền này, nhưng là tốt xấu hay là xem qua một chút."

Tần Trà nói xong, liền lấy từ trong túi của mình ra một quyển giấy tờ .

"Đây đã sửa sang lại, phần trên là lợi nhuận hàng năm, còn có tài sản của ah tổng giám đốc Giang."

Giang Triết nửa tin nửa ngờ nhận lấy giấy tờ.

Thật ra, tuy Tần Trà nói là công ty nhỏ, tuyệt đối không phải công ty nhỏ, nếu không, Giang Triết cũng sẽ không hợp tác với cô, mặc dù lúc trước là Tần Trà tìm tới cửa .

Thời điểm nhìn thấy những giấy tờ kia, anh vẫn là ngạc nhiên, ngẩng đầu, nhìn Tần Trà, người đang hướng về phía anh cười khẽ.

"Như thế nào? Tổng giám đốc Giang không vừa lòng với kết quả như vậy sao?"

Khóe miệng Giang Triết khẽ gợn lên, sau đó nhẹ nhàng lắc đầu.

Mặc dù không có cách nào so sánh với Minh Đế, nhưng so với chính mình tưởng tượng hơn nhiều lắm.

"Hắn là tôi nên cảm ơn cô?"

Giang Triết đứng dậy, sau đó đi tới trước mặt Tần Trà.

Tần Trà chỉ là cười, sau đó vươn tay.

Giang Triết nhẹ nhàng nắm tay Tần Trà.

Ngoại trừ Giang Thiên đây là lần đầu tiên ở bên ngoài anh nắm tay một cô gái —

Khác với tay của Giang Thiên, tay của Tần Trà thế nhưng hơi có chút thô ráp.

Trong mắt Giang Triết thoáng qua một chút nghi ngờ.

Có lẽ biết là trong lòng anh suy nghĩ cái gì, Tần Trà hướng về phía anh nghịch ngợm cười.

"Có phải không giống như tay phụ nữ phải không?"

Giang Triết không nói lời nào, anh tự nhiên nói không nên lời.

Mặc dù đã từng hợp tác với nhau, nhưng tay cô thật ra chưa từng có chú ý tới.

"Tôi chơi đùa xe."

Tần Trà nghiêng đầu nói.

Lúc đó, ánh mặt trời ấm áp xuyên thấu qua cửa sổ thủy tinh cửa sổ hắt vào, ánh sáng mặt trời màu vàng vừa vắn hắt lên trên tóc Tần Trà, tạo thành vàng sáng đẹp mắt.

Một khắc kia, Giang Triết thậm chí có một chút thất thần.

"Anh nhất định nhìn không ra đi."

Tần Trà đắc ý cười.

Khóe miệng Giang Triết khẽ gợn lên.

Nếu không phải Tần Trà nói toạc ra, quả thật anh cũng không nghĩ ra, người trước mắt này xinh xắn lạnh lùng, thật không ngờ thế nhưng chơi đùa xe.

Tần Trà nhìn lên nhìn xuống đánh giá Giang Triết một chút.

"Tổng giám đốc Giang, người bình thường khẳng định không chơi cái này, tôi cho anh biết, đây chính là một chuyện kích thích. Thời điểm trong lòng tôi có chuyện gì, sẽ đi chơi vài vòng, mỗi khi như vậy, sẽ đem tất cả phiền não quên đi toàn bộ."

Tần Trà hoa chân múa tay vui sướng, trên mặt là hoa mỹ sinh động.

Cảm xúc Giang Triết không khỏi chuyển biến tốt đẹp, kia hẳn là một cái rất kích thích người đi.

"Ồ đó tốc độ ở bên trong, tất cả lực chú ý của anh đều ở phía trên kia rồi, chờ thời điểm lắng xuống, anh sẽ liền phát hiện, a, thật sự sáng khoái, toàn thân thoải mái."

Tần Trà nói liên tục mang khoa tay múa chân, ngay cả ánh mắt đều phát sáng rạng rỡ.

"Theo như cô nói như vậy, đúng là có hương vị."

Người trước trước mắt này, thiếu chút nữa sẽ nhảy lên trên bàn.

"Đó là tất nhiên."

Tần Trà nói xong, cầm lấy cả phê uống một hơi cạn sạch.

Giang Triết buồn cười.

Chưa từng có nhìn thấy một cô gái nào uống cả phê như vậy. Chờ uống xong, Tần Trà còn liếm môi một cái.

"Ừ, hôm nay cả phê của tổng giám đốc Giang so với trước kia uống ngon hơn rất nhiều, tôi đoán chừng nguyên nhân là biết hôm nay tôi đưa tiền tới."

Giang Triết cười khê: "Đúng vậy, đúng vậy, cho nên lần sau cô đến gặp tôi, tốt nhất mang tiền."

"Không công bằng, rõ ràng là tiền của anh nhiều hơn, dựa vào cái gì còn muốn tôi tặng cho anh."

Tần Trà oa oa kêu to, "Chỉ là, tổng giám đốc Giang, thì ra anh cũng biết nói chuyện cười."

Tần Trà giống như là phát hiện vùng đất mới.

Giang Triết không nói gì, chỉ là trên mặt là nụ cười nhàn nhạt, ngay cả mình cũng không có phát hiện kể từ sau khi Tần Trà sau khi, tâm tình của mình hình như luôn luôn rất tốt.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 232: Dám chưa thêm đường là cái gì (3)

Cuối cùng Tần Trà cũng không có thuyết phục Giang Triết cùng mình đi đùa xe, nhưng là bởi vì Giang Triết nói muốn mời cô ăn một bữa cơm coi như là tỏ lòng biết ơn, lập tức cô lại vui vẻ đứng lên, lập tức lấy từ trong túi của mình ra một tờ giấy.

Giang Triết đi tới, ánh mắt quét tờ giấy này, không khỏi cảm thấy buồn cười.

"Đây là người ta đề cử tôi các khách sạn có đồ ăn đặc sắc nhất thành phố A."

Tần Trà ngẩng đầu lên, hướng về phía Giang Triết cười, có mấy lọn tóc buông xuống, đại khái che lại tầm mắt của cô.

Tay của cô giờ lên, sau đó đem vài lọn tóc dặt bên tai của mình.

Giang Triết xoay người, hình như hôm nay cảm xúc của mình có chút không bình thường, một khắc kia, anh thậm chí có chút xúc động không muốn cùng Tần Trà ăn cơm chung.

Chỉ là anh còn không kịp nói, Tần Trà đã mở miệng, rút cuộc ngón tay cô chỉ một chỗ trên giấy, sau đó quay đầu hỏi ý kiến Giang Triết. "Nếu không ở chỗ này?"

Giang Triết không có quay đầu nhìn, chỉ là ngồi xuống bàn, sau đó mở ra tài liệu trong tay.

"Cô quyết định là được rồi."

"Thật sao?"

Tần Trà chỉ là thuận miệng hỏi, rất nhanh lấy điện thoại di động ra.

"Tôi bảo thư ký đặt chỗ?"

"Không cần, tôi có bạn, nơi này buôn bán có vẻ tốt, người bình thường đi qua khả năng sẽ không có chỗ ngồi trống."

Tần Trà vừa nói, vừa nhấn dây số, ở thời điểm Giang Triết còn chưa kịp trả lời, điện thoại đã thông.

Là âm thanh của một người đàn ông, cười cực kỳ sang sảng, mặc dù Giang Triết cách Tần Trà một khoảng cách, anh còn nghe rõ được âm thanh của người kia.

Người nọ hỏi Tần Trà có phải cùng bạn trai đi ăn hay không, nếu không làm sao sẽ gọi điện thoại cho anh ta.

Tần Trà cũng không trả lời, chính là trực tiếp hỏi: "Rốt cuộc có hay không?"

Giọng nói kia ngược lại có chút giọng điệu đánh đấm, giống như là buộc người ta dù là không có cũng phải lần ra một chỗ.

Giang Triết ở bên cạnh nghe giọng nói như vậy lập tức cười.

Tần Trà hình như không có nghe thấy, chỉ là theo bên kia nói, nếu như không có chỗ liền như thế nào, sau đó rất nhanh bên kia liền đồng ý, nói là dù là 5 phút sau xuất hiện ở nơi đó, cũng bảo đảm họ có chỗ ngồi.

Tần Trà vui rạo rức đem di động bỏ vào trong túi, sau đó hướng về phía Giang Triết vẫy tay, hào khí vạn trượng nói: "Đi, hôm nay đi đến đó thật hời, cho nên tổng giám đốc Giang, lần sau anh vẫn còn phải chính thức mời tôi một lần nữa."

Nói xong, cũng không quản Giang Triết có đứng lên hay không, chính mình đi ra cửa.

Giang Triết theo Tần Trà bảy lần quặt tám lần rẽ, sau đó rốt cuộc ngừng lại ở một đầu hẻm rất nhỏ.

"Đây là một người bạn của tôi mở, chính là người mới vừa rồi gọi điện thoại đó."

Tần Trà nhẹ nhàng linh hoạt xuống xe, sau đó mang theo Giang Triết đi về phía trước.

Đầu hẻm dừng rất nhiều xe con, có rất nhiều thậm chí đều là xe sang trọng.

Như thế cũng có chút ngoài dự đoán của Giang Triết.

Tần Trà rốt cuộc dừng lại ở trước cửa hàng, phía trên kia chỉ có một chữ rồng bay phượng múa rất đơn giản "Ăn".

Giang Triết kinh ngạc mà nhìn qua mấy lần, có phải bạn của Tần Trà cũng cùng một dạng với Tần Trà, hào phóng, không câu nệ tiểu tiết.

Như vậy thời điểm những tính từ này xuất hiện trong lòng Giang Triết, Giang Triết khẽ giật mình một chút, mình và Tần Trà tiếp xúc không phải rất lâu, mấy lần trước cũng chỉ là vội vàng gặp mặt. Như thế nào lại dùng những tính từ như vậy về cô.

Nghĩ đến đây, anh không khỏi có chút xấu hổ.

Nhưng là Tần Trà căn bản không cho anh cơ hội ảo não, cô kéo Giang Triết lại, sau đó đi vào cửa.

Vừa vặn một người đàn ông cao lớn từ bên trong đi ra, vừa nhìn thấy Tần Trà liền đi nhanh về phía trước, sau đó hung hăng ôm lấy Tần Trà, lại lập tức buông ra.

"Đã nói với em bao nhiêu lần, thế nào hôm nay mới tới?"

Trong giọng nói là hết sức bất mãn.

"Không phải là không có tìm được người mời khách sao? Hôm nay em dẫn theo một ông chủ lớn tới, anh cứ đòi giá cao."

Người đàn ông kia lúc này mới quay đầu, sau đó quan sát Giang Triết.

Chỉ liếc mắt một cái, liền vui mừng.

"Tổng giám đốc Minh Đức."

Giang Triết nhìn người trước mắt nhưng thật ra rất xa lạ, không biết mình từng thấy anh ta ở nơi nào, chỉ là mỉm cười gật gật đầu.

Đều là người thông minh, bên kia cũng không có tiếp tục nói, chỉ là đi phía trước.

Vừa đi, một bên còn vừa hướng về phía Tần Trà nói: "Một bữa cơm này là nể mặt tổng giám đốc Giang, nếu không cho em một chén cơm đi ra bên ngoài."

Giọng nói mặc dù hung ác, nhưng là cũng nhìn ra giao tình của hai người tuyệt đối là không giống bình thường.

"Tốt, tốt, có thể ăn ở nơi này một chén cơm trắng cũng là một việc không tệ."

Tần Trà cười đùa, thờ ơ nói.

Người đàn ông dẫn hai người đi vào bên trong, rót cuộc ở một gian phòng trước mặt ngừng lại.

Thật ra Giang Triết còn có chút nửa tin nửa ngờ, không gian bên trong rất nhỏ, chỉ là tình cờ mở ra thấy bên trong náo nhiệt, thậm chí anh dường như thấy quen thuộc.

Người đàn ông để cho hai người đi vào, rất nhanh lui ra ngoài, chỉ chốc lát sau, liền có người gõ cửa, tiếp theo có người tiến vào, trên tay là đồ ăn nóng hừng hực mùi.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 233: Dấm chua thêm đường là cái gì (4)

Ngày đó hai người ăn đến mức hận không thể ôm bụng về nhà.

Từ trước Giang Triết không có ăn được hết sức như thế.

Bình thường anh cũng thường xuyên xã giao, nhưng bình thường đều là trên phương diện làm ăn, quay đi quay lại đều là nhà hàng lớn thanh danh vang dội.

Duy nhất một lần đi quán nhỏ chỉ có thể coi là nhà hàng địa phương, cũng bởi vì Thiên Nhi bị Lục Mạt Cách đồ rượu lên người mà tạm thời ở lại.

Như thế nước là mùi vị địa phương, uống là rượu của chủ nhà làm, đó là lần đầu tiên.

Anh ngồi ở bên trong, vừa ăn, vừa nghĩ, khi nào thì cho Thiên Nhi đến đây, cùng nhau nếm thử đồ ăn ở đây.

Lần đầu tiên anh ăn cơm cảm thấy hứng thú như thế, đương nhiên cũng có nguyên nhân chủ yếu, bởi vì Tần Trà tuyệt đối là một người bạn tốt.

Cô đi qua rất nhiều nơi, đương nhiên đều là đi cùng các tay đua xe.

Cô vừa uống rượu, vừa cùng Giang Triết tán gẫu khiến thức mình biết lúc dọc đường đi.

Đó là một thế giới hoàn toàn xa lạ với Giang Triết, Giang Triết chưa từng biết thế giới trôi qua như vậy.

Giang Triết rất lợi hại, Giang Triết là nhân vật hô mưa gọi gió của thành phố A, thế nhưng đều là trường hợp tương đối gọn gàng.

Mà Tần trà nói rất nhiều chuyện thậm chí Giang Triết mới nghe lần đầu.

Huống chi thời gian của Giang Triết vốn là vội vàng, không phải cho công việc, chính là cho Thiên Nhi, khi nào có nhàn hạ thoải mái như vậy, vừa uống rượu trắng, vừa tán gẫu chuyện hay việc lạ.

Đến khi Giang Thiển gọi điện thoại đến, lúc này Giang Triết mới giật mình, thì ra là bất tri bất giác liền cùng Tần Trà ngồi hơn hai giờ.

Giang Triết mỗi ngày sau bữa cơm trưa đều có thói quen gọi điện thoại cho Giang Thiển.

Bất kể là đi ra ngoài xã giao hay là đang trong công ty ăn cơm, mỗi ngày khoảng một giờ anh nhất định muốn nhấn cái dây số đã nhớ kỹ trong lòng kia.

Đội hai người tán gẫu một chút chuyện trong ngày, Giang Thiển mới bắt đầu nghỉ trưa.

Mà hôm nay thời gian đã qua một giờ rưỡi rồi, trong lòng Giang Thiển có chút nghi ngờ, còn tưởng rằng anh làm sao? Dĩ nhiên cũng chỉ sợ đợi lát nữa lúc mình ngủ Giang Triết gọi điện thoại tới bị đánh thức, vì vậy cô liền chủ động gọi tới.

Khi đó, Tần Trà đang nói một lần đi ra ngoài, ban đêm có một Nguyệt hắc phong cao, đem người đã ngoại chất thành đồng củi đó trở thành chuyện gẫu chớ.

Lúc đó, Tần Trà nói cực kỳ vui mừng, nói đến nơi đó phấn khích cười ha ha, Giang Triết khó được cười to.

Đúng lúc này Giang Thiển gọi điện thoại tới, nụ cười trên mặt Giang Triết không kịp nữa thu hồi, cũng không có thu hồi, nhấn điện thoại.

"Anh?"

Giang Thiển có chút nghi ngờ.

Nghe giọng của anh dường như vô cùng hưng phấn.

"Thiến Nhi."

Giang Triết lúc này mới nhớ tới mỗi ngày buổi trưa có thói quen gọi điện thoại hôm nay chưa gọi, nghĩ tới đây không khỏi có chút áy náy.

"Hôm nay."

"Hôm nay có nhiều việc sao ? Em cũng chỉ là lo lắng cho anh, nếu như anh có chuyện gấp, em liền cúp máy."

Giang Thiển sẵn sàng nói.

"Không cần, không cần."

Giang Triết xoa nhẹ mi tâm một cái, đây là thói quen của anh, mỗi khi gặp chuyện khó có thể xử lý, anh sẽ làm động tác này.

"Anh, hôm nay."

Nhìn thần thái phấn khởi của Tần Trà phía đối diện, không cách nào nói ra lời.

Nói thế nào?

Bởi vì nói chuyện phiếm với một cô gái, cho nên quên gọi điện thoại cho người mình cực kỳ người thân cận?

Mặc dù cô gái kia là cấp dưới của mình.

"Không có việc gì, anh, em chỉ hỏi vậy. Em đi nghỉ trước."

Giang Triết nhìn đồng hồ một chút, thế này mới nhớ tới thời gian đã muộn như vậy.

"Nhanh nghỉ ngơi, nhanh nghỉ ngơi."

Giang Triết vội nói.

"Vâng."

Giang Thiển khéo léo nói, "Anh cũng không cần quá mệt mỏi, nếu không Thiến Nhi sẽ đau lòng ."

Mấy chữ phía sau Giang Thiển nói cực kỳ nhẹ, chỉ là Giang Triết vẫn nghe rõ ràng.

Trong lòng như bị áy náy hung hăng cắn nuốt.

"Được, anh biết."

"Ừ, vậy em cúp máy."

Giang Thiên liền cúp điện thoại.

Mặc dù cô có chút cảm thấy khác thường, nhưng lại nói không ra được khác thường ở đâu.

Có lẽ chỉ là mình quá lo lắng, cô an ủi mình như vậy.

Giang Triết nhẹ nhàng để điện thoại di động xuống, hướng về phía Tần Trà gật gật đầu.

"Hôm nay rất vui về, cảm ơn."

Sau đó đứng dậy, "Buổi chiều tôi còn có việc, không bằng chúng ta cứ như vậy đi?"

Mặc dù là hỏi ý kiến Tần Trà, tay cũng đã chạm lên nắm cửa, giây tiếp theo, cửa liền bị lực lớn kéo ra.

Trong lòng Tần Trà thoáng qua vẻ thất vọng.

Vừa rồi rõ ràng thấy anh rõ ràng vui vẻ như vậy, chỉ là nhận một cuộc điện thoại, liền lại biến thành bộ dáng ban đầu —— Tổng giám đốc Giang cao cao tại thượng.

Cô không khỏi cười tự giễu, sau đó che dấu nội tâm của mình.

Xe trở về đường cũ, bởi vì thời điểm tối, Tần Trà nói chỗ ăn cơm xe khó đỗ, cho nên cũng không có lái xe đến, cho nên, cô ngồi xe Giang Triết trở về.

Thời điểm lên xe, Giang Triết bên ngoài cửa xe ở ghế sau khẽ ngừng một chút, Tần Trà đứng ở phía sau, lòng cứ như vậy nhói lên.

Sau đó cô nhìn Giang Triết lướt qua cửa sau xe, đi tới bên cạnh tay lái phụ.

Tài xế lập tức tới thay Giang Triết mở cửa xe ra, Giang Triết khẽ gật đầu, đi vào ngồi, không có ai trông thấy thái độ của anh.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 234: Dấm chua thêm đường là cái gì (5)

Tần Trà che dấu mất mát trong lòng, sau đó ngồi vào chỗ ngồi phía sau.

Thật ra thì đối với Giang Triết, cô cũng sớm biết.

Ước nguyện ban đầu của chú Giang khi tạo dựng cái công ty đó chỉ vì cũng là người giống như cha cô.

Sau khi lợi nhuận công ty khả quan, chú Giang cũng vẫn chia đều toàn bộ lợi nhuận này.

Giang Triết cái tên này, Tần Trà là đã sớm biết.

Ngược lại sau khi chú Giang qua đời, mấy nhân viên cấp cao thương lượng một chút, còn lại không ít lợi nhuận.

Trong mấy đứa bé của cha xuất sắc không nhiều lắm.

Cô xem như có vẻ trưởng thành hơn, cho nên sau khi chú Giang xảy ra chuyện mới có thể cho cô đến trông nom công ty.

Cho nên từ nhỏ cha hay dùng Giang Triết để khích lệ mình, ông nói, ta không hy vọng con có thể xuất sắc giống như Giang Triết, nhưng tôi thiếu phải đuổi theo bóng lưng của anh ta.

Cho nên, những năm gần đây, cô vẫn đi qua đường Giang Triết đi.

Anh học qua tiểu học, anh học qua trung học, thậm chí anh qua đại học.

Thậm chí ngay cả hai người học tập, cuộc đời kết cục vận mệnh cũng giống nhau, bởi vì chuyện của chú Giang, hai người đồng thời bỏ học.

Cho nên, khi Giang Triết nói giỡn nói: "Tôi và cô đồng bệnh tương liên" lúc nghe những lời này, cô chỉ cảm giác lòng mình một khắc kia nổ lớn.

Chỉ là những năm qua, Giang Triết đối với Tần Trà mà nói dường như là thần, như vậy khát vọng không thể thành thần.

Rõ ràng anh ngay trước mặt mình, nhưng mặc kệ chính mình tiêu phí bao nhiêu sức lực, dùng bao nhiêu tinh lực, mình từ đầu đến cuối chỉ có thể nhìn thấy bóng lưng Giang Triết.

Rất nhiều lần, cô cảm thấy cuộc sống như thế thật sự quá mệt mỏi, cô muốn buông tha, cũng chính tại thời điểm đó cô học xong đua xe, học được trong tốc độ quên mình.

Cô nói với Giang Triết những lời này hoàn toàn không có sai, ở đó tốc độ chạy như bay có thể hoàn toàn quên đi chính mình.

Lúc đi học, cô hoàn toàn không nghĩ tới có một ngày mình có thể cùng Giang Triết xuất hiện.

Chú Giang đột nhiên rời đi khiến cho tất cả các chú cũng luống cuống.

Cũng chính là khi đó, các chú chia làm hai phía đối lập, một bên cho là nên đem tin tức nói cho Giang Triết, mà đối lại một bên lại kiên trì không đồng ý, cho là chú Giang đã từng nói thế, nên làm sao bây giờ.

Cuối cùng, mọi người toàn bộ ý kiến thống nhất, cứ như vậy giấu giếm sự thật này.

Mà trong những đứa bé xuất sắc nhất cô tự nhiên hoàn toàn xứng đáng bị chọn tới ngồi lên một cái ghế như vậy.

Ngày ấy, cô ở trong phòng làm việc cực lớn ngay người suốt cả một buổi tối, mắt thấy mặt trời lặn, lại nhìn thấy mặt trời mới lên.

Cô cảm thấy cuộc sống thật là một chuyện kỳ quái, rõ ràng cô đã cảm thấy mệt mỏi, cô lần đầu tiên muốn thoát khỏi cuộc đời Giang Triết, sau đó bay ra nước ngoài.

Nhưng là, vận mệnh hết lần này tới lần khác hướng về cô không buông tha cô, đang ở thời điểm cô chuẩn bị buông tha, trời cao thế nhưng mang cho một cơ hội như vậy.

Không ai hiểu con gái bằng cha, ngày thứ hai cha gọi điện thoại cho cô, trong lời nói không có lo lắng, chỉ nói là, con phải chuẩn bị để đấu tranh lâu dài.

Mấy năm nay cha ở Đỗ thị càng ngày càng thuận buồm xuôi gió, nhưng cũng không phải nói không có trả giá.

"Cha, đáng giá sao?"

Tần Trà nhẹ giọng hỏi.

Bên kia trầm mặc thật lâu sau, rốt cuộc nói: "Có đáng giá hay không đó là chuyện chỉ mình mới biết, cha chính là nói cho con biết, một khi có ý nghĩ như vậy, nhất định phải chuẩn bị tâm lý thật tốt. Còn có, người Tần gia làm việc phải là quang minh chính đại."

Tần Trà tự nhiên biết sau câu nói của cha là có ý gì, nhưng cô đồng ý.

Vì thế, mấy năm nay, cô liền vẫn lẳng lặng ở nơi này, mỗi khi mỗi một thời điểm khó có thể kiên trì, hoặc là suy nghĩ mình là vì người trong lòng phấn đấu, hoặc là phải đi đua xe, làm cho mình hoàn toàn thả lỏng.

Thời điểm lần đầu tiên cô cùng Giang Triết ký hợp đồng, cảm giác tay mình thậm chí khẽ run.

Nhiều năm như vậy, rốt cuộc thân phận mình có thể đủ bình đẳng đứng ở trước mặt người đàn ông này, thậm chí cô cảm thấy hô hấp khó khăn.

Mặc dù hít thở thật sâu, chữ của cô vẫn là hơi nghiêng.

Bất tri bất giác, Tần Trà cứ như vậy lọt vào trong ký ức, cho đến người phía trước xoay người lại nhắc nhở.

"Tần tiểu thư."

Âm thanh tao nhã lễ độ như vậy, quan hệ với Giang Triết hoàn toàn xa cách, hình như buổi trưa hai người vừa mới vui vẻ cười to.

Tần Trà tự nhiên biết nguyên nhân là cái gì, cô cũng biết, ở giữa mình và anh vốn là cách bức tường vô hình.

Mình có thể ảo tưởng tưởng kia sẽ đổ, nhưng chỉ là ảo tưởng mà thôi.

"Cám ơn tổng giám đốc Giang."

Tần Trà nhìn qua một cái nụ cười vô cùng chân chính.

Giang Triết chỉ là lắc đầu, sắc mặt cũng là bình tĩnh.

Một Giang Triết như vậy chính là Giang Triết trước kia mình thấy trên truyền thông. Trên gương mặt đó không có bất kỳ vẻ mặt nào, không có một ai có thể đoán ra trong lòng của anh rốt cuộc đang suy nghĩ chuyện gì.

Tần Trà chậm rãi xuống xe, nhưng mà trong nội tâm lại là ảm áp, mình là không phải cần phải cảm thấy may mắn sao, dù sao mình đã từng cùng anh từng có một đoạn thời gian thân thiết như vậy, trong đoạn thời đó, hai người vô câu vô thức.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 235: Dấm chua thêm đường là cái gì (5)

Giang Triết trở lại phòng làm việc, nhớ tới chuyện nửa giờ trước, đột nhiên cảm thấy có chút hoang đường.

Những năm nay, phụ nữ bên cạnh anh không ít.

Hồi Thiển Nhi còn nhỏ nhiều lần gặp dịp thì chơi.

Dù là thời điểm đi ra ngoài ăn cơm chung, về mặt vĩnh viễn là thân nhiên, vừa lắng nghe, vừa động tác ưu nhã ăn cơm.

Trên mặt của anh rất ít có biểu cảm khác, đây là lần đầu tiên ngoại trừ Thiển Nhi mình ở trước mặt người phụ nữ không ngừng lộ ra nụ cười.

Anh thừa nhận Tần Trà đúng là một cô gái rất dễ dàng hấp dẫn người khác, nhưng anh biết lý do không phải như vậy.

Nghĩ tới đây, anh không khỏi không phiền não, rốt cuộc đây tài liệu trên bàn ra, cầm áo trên ghế dựa, đi ra cửa.

Nghe thấy âm thanh cửa bị dùng sức đóng lại, lập tức Lâm Mẫn đứng lên.

Chỉ là cô chỉ thấy được bên mặt của ông chủ, cô không hiểu tại sao anh lại tức giận.

Chuyện của Giang tiểu thư không phải đã xử lý xong sao? Thế nào về mặt ông chủ thoát nhìn không ổn như vậy.

Giang Triết đi xuống cầu thang, tiến vào gara để xe.

Lập tức vệ sĩ theo kịp.

"Hôm nay tự tôi lái xe."

Anh hướng về người phía sau câu nói vừa dứt, liền vào xe.

Mọi người hai mặt nhìn nhau.

Đi theo bên cạnh Giang Triết không phải là chuyện ngày một ngày hai rồi, làm sao không nhìn ra tâm tình của anh không tốt.

Nhưng lại không biết rốt cuộc vì sao tâm trạng của anh không tốt?

Rõ ràng buổi trưa vẫn cùng Tần tiểu thư trò chuyện vui vẻ, cùng đi ra ngoài ăn cơm trưa, cũng không có những chuyện khác xảy ra.

Chẳng qua nghĩ lại, mấy người vẫn lên xe, sau đó đi sau xe Giang Triết.

Chỉ là không biết vì nguyên nhân gì, hôm nay Giang Triết lái xe rất nhanh, một đường không nhìn đèn xanh đèn đỏ.

Thời điểm xe xuất phát với tốc độ như vậy, làm cho người ta chắc lười.

"Giang tiểu thư đã xảy ra chuyện sao?" Rốt cuộc có người nhẹ giọng hỏi.

"Không có nhận được bất kỳ tin tức nào."

Một người khác không chớp mắt nhìn chăm chăm phía trước.

Xe tổng giám đốc Giang ngoằn ngoèo đến ngoằn ngoèo đi, không cẩn thận sẽ mất dấu.

"Nhanh, quẹo phải."

"Tổng giám đốc Giang rất ít khi có tình trạng như thế."

"Đúng là, lái xe như vậy, không biết là có bao nhiêu nguy hiểm."

Tự nhiên, nguy hiểm trả lại nguy hiểm, đương nhiên không người nào dám gọi điện thoại cho tổng giám đốc Giang nhắc nhở chuyện này.

Giang Triết trước mặt hình như sử dụng toàn bộ sức lực, trong đầu của anh trống rỗng, chỉ biết là chăm chú nhìn con đường trước mặt, chân ga, thắng xe, chân ga, thắng xe.

Bất tri bất giác liền chạy đến đường vòng bên ngoài, khi thỉnh thoảng thấy ngoài cửa xe mông lớn đồng ruộng, anh mới chợt tỉnh ngộ, chính mình đang làm gì.

Thời điểm Giang Triết trở lại biệt thự, Giang Thiển còn chưa tỉnh ngủ.

Một mình anh ở trong thư phòng lắng lặng ngáy người một lát.

Mới vừa rồi coi như là mình đưa xe đi, thế nhưng cũng cảm giác toàn thân thoải mái.

Thời điểm nghĩ như vậy, lại khinh bỉ chính mình.

Anh ở trong thư phòng xoay quanh, nghĩ tới mình phải làm gì mới có thể phân tán sự chú ý của mình, về sau mình phải tận lực cách xa Tần Trà một chút.

Vì vậy, khi Giang Thiển tỉnh lại, liền nhìn thấy Giang Triết thân ái, tạp dề trắng quanh người, đang trong phòng bếp mồ hôi như mưa.

Giang Thiển che miệng cười trộm.

"Anh, anh làm bữa tối tình nhân cho Thiển Nhi sao?"

Giang Triết không có ngừng đầu, chỉ là hết sức chuyên chú đấu tranh với chú cá trong tay.

Thật ra thì chuyện như vậy anh chưa bao giờ làm, nhưng hôm nay nghĩ tới canh cá nướng cho Thiển Nhi, vì vậy đã nói tất cả mọi chuyện đều để anh tự thân vận động.

"Anh, hôm nay tại sao tốt như vậy? A, em biết rồi, là anh ở bên ngoài làm chuyện có lỗi với em phải không?"

Tay Giang Triết cứ như vậy run lên, dao liền cắt vào ngón tay của anh.

Dao này vốn là sắc bén, đầu bếp ngay bên cạnh mới vừa rồi chăm chú nhìn, chỉ sợ không cẩn thận tay thiếu gia bị thương.

Không nghĩ tới sự điều gì sẽ gặp điều đó, thời điểm dao kia cắt phải tay, lập tức máu liền chảy ra.

"Anh."

Giang Thiển cũng không để ý bụng mình lớn, lập tức liền nhào tới, sau đó bắt được tay Giang Triết, cũng không quan tâm tay đầy vảy cá, bắt lấy nút vào.

Mặt Giang Triết của hơi đỏ, vội vàng ngăn lại.

"Thiển Nhi, không cần, anh đi ra ngoài khử trùng."

"Vội nhanh lên một chút."

Giang Thiển nhìn máu không ngừng chảy, trắng bệch cả mặt, âm thanh cũng bắt đầu run rẩy.

"Không có chuyện gì, không có chuyện gì."

Giang Triết an ủi.

Đây là trời cao trừng phạt mình.

Nhất định là trừng phạt mình từng động lòng.

Đầu bếp bên cạnh cũng hoảng hồn, sắc mặt cũng thay đổi.

Giang Triết đứng dậy, rửa sạch tay, sau đó đi ra ngoài.

Sớm đã có người đem cái hòm thuốc cầm tới.

Giang Triết ngồi xuống ghế sofa, Giang Thiển vội vàng tới đây xử lý.

"Anh, thật xin lỗi, em không phải cố ý nói như vậy, không phải cố ý."

Nước mắt Giang Thiển cứ như vậy rơi xuống, cô vốn là nói giỡn một chút. Nguyên nhân tại mình. Vốn là một chuyện vui về cỡ nào, cuối cùng thế nhưng khiến anh bị thương.

"Đưa ngốc, không có chuyện gì, anh gần đây máu rất nhiều, mất một chút máu không có việc gì."

Giang Triết nhìn cúi đầu nhìn Giang Thiển, trong lòng mềm nhũn, nhẹ giọng an ủi.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 236: Dám chưa thêm đường là cái gì (6)

"Nhưng, anh có biết đó em là đùa với anh."

Nước mắt Giang Thiển cứ như vậy lộp độp rơi xuống.

"Đưa ngốc, anh biết rõ, em vừa nói rồi."

Giang Triết khẽ cười, sau đó dùng tay nâng cằm Giang Thiển lên.

Tay của cô khẽ run, tấm băng keo cá nhân thiếu chút nữa dán sai vị trí.

Giờ phút này, trên gương mặt của cô mấy giọt nước mắt trong suốt trên má, như bộ dáng hoa lê đài vũ, nhìn qua mê hoặc người như thế.

Trong lòng Giang Triết cảm động thật sâu, chỉ cảm thấy có một loại cảm giác như đào núi lấp biển hướng tới mình.

Thật ra thì, bởi vì chuyện mấy ngày trước, Giang Triết vẫn không ngủ, mỗi đêm Giang Thiển cũng sẽ tỉnh vài lần.

Anh ban ngày tương đối bận rộn, vừa phải nhìn Giang Thiển, lại bận chuyện của công ty, cho nên căn bản cũng không có thời gian có thể tĩnh tâm lại.

"Anh."

Giang Thiển vừa ngẩng đầu, vừa đứng nhìn thấy ánh mắt của Giang Triết, ánh mắt kia đỏ rực không che dấu, dường như còn kém viết lên mấy chữ "Anh muốn ăn em".

Ánh mắt Giang Triết ngày càng mờ, sau đó còn không có đợi Giang Thiển xoay người, anh liền đứng lên, lôi Giang Thiển đi lên lầu.

Nếu như đổi lại là trước kia, anh nhất định là bế Giang Thiển lên, nhưng hiện tại bụng Giang Thiển đã rất lớn, anh lại không dám làm chuyện nguy hiểm như vậy.

"Anh."

Giang Thiển nhẹ giọng xấu hổ mà kêu một tiếng.

Làm sao không đoán ra Giang Triết muốn làm gì.

Giang Triết cũng không nói chuyện, chỉ là đem Giang Thiển kéo vào trong phòng, sau đó "Phanh" một cái cửa phòng lại.

"Anh."

Giang Thiển đỏ mặt.

Giang Triết không nói lời nào, chỉ là nhẹ nhàng đem Giang Thiển thả ở trên giường.

Động tác của anh vô cùng nhẹ, chỉ sợ đụng phải bụng của cô.

Thật ra thì, chuyện buổi trưa vẫn làm cho anh hối hận.

Sau anh lại suy nghĩ kỹ một chút, thật ra bởi vì tính tình Tần Trà hoạt bát sáng sủa như vậy mình là chưa từng có gặp qua nên mới cười như vậy.

Bởi vì cái này, cho nên mình mới cùng cô ấy hào hứng bừng bừng nói chuyện phiếm thôi.

Mặc dù như vậy, anh cũng không thể tha thứ cho mình.

Anh và Giang Thiển thật không dễ dàng mới đi được với nhau, trung gian đi qua nhiều khổ sở như vậy, cho tới đến bây giờ nhớ lại vẫn đau lòng.

Cho nên dù là tính tình cô bé kia tốt như thế nào, hôm nay mình không nên làm như vậy.

Cho nên, khi Giang Thiển nói như vậy, mình thật sự sợ hết hồn.

Đúng, mình quả thật là làm việc trái với lương tâm, cho nên mới nghĩ tới làm canh cá nướng cho Thiển Nhi.

Trên giường Giang Thiển mở một đôi mắt to nhìn anh.

Giang Triết từ trên cao nhìn xuống cô, khoe miệng khó có thể che giấu nụ cười.

"Anh."

Đáy lòng Giang Triết khẽ run lên, âm thanh như vậy mang theo một chút sợ hãi, lại mang theo một chút chờ mong.

"Thiển Nhi."

Anh cúi người xuống, ngón tay thon dài chậm rãi lướt qua trên mặt trơn bóng của Giang Thiển.

"Anh đảm bảo sẽ nhẹ nhàng."

Âm thanh trầm thấp mang theo một chút mê hoặc, làm cho người ta bất giác trầm mê.

Giang Thiển quay đầu nhìn ngoài cửa sổ, Giang Triết hoàn toàn hiểu ý của cô, anh vươn tay, sờ chốt mở rèm cửa sổ, nhẹ nhàng nhấn một cái, bên trong tối đen.

Bốn phía yên tĩnh, thậm chí ngay cả dưới lầu cũng không phát ra âm thanh.

Thế nhưng nghe được nhịp tim đập mạnh của hai người, mỗi một cái đều có lực như thế.

"Anh."

Giang Triết đèn xuống công tắc đầu giường, ánh đèn màu cam chiếu từng góc trong phòng.

Nhìn như vậy, ngược lại thật sự có chút cảm giác buổi tối.

"Em không muốn ngủ."

Người trên giường lo lắng vặn vẹo thân mình, ngưng ngừng nói.

Trong lòng đối với chuyện sắp xảy ra mơ hồ có chút lo lắng, lại có chút mong đợi.

"Anh muốn ngủ."

Giang Triết khẽ cười, đem quần áo trên người cởi ra, liền nằm vật xuống bên cạnh Giang Thiển.

Đem cái chăn mỏng kéo tới trên hai người.

Anh dính sát sau lưng Giang Thiển, chỉ cảm thấy lửa cháy bên trong thân thể.

Một bàn tay cũng dò xét (lược bỏ mấy trăm chữ).

Thân thể Giang Thiển khẽ run (ở đây lược bỏ mấy trăm chữ. Hải hòa, em yêu anh)

Cả người Giang Thiển đã muốn choáng váng, chỉ biết toàn thân mình bị một luồng sóng đánh tới (ở đây lược bỏ mấy trăm chữ)——

(ở đây lược bỏ.)——

Kích tình qua đi, chỉ có tiếng hai người thở dốc.

Giang Triết thật lâu không muốn ra ngoài, chỉ là nhẹ giọng nỉ non.

"Thiển Nhi, em thật đẹp, thật đẹp."

Mặc dù trên người hai người đã đầy mồ hôi hột, nhưng hai tay Giang Triết còn là ôm thật chặt Giang Triết.

Anh hôn sống lưng của cô, da thịt tắn ra mùi thơm nhàn nhạt, làm cho người ta không muốn buông tay.

Sau đó mãi cho đến bụng Giang Thiển truyền đến âm thanh "Ừ ục", lúc này hai người mới nhìn nhau cười.

"Anh có lỗi."

Giang Triết nhẹ nói, "Khiến một phụ nữ có thai vận động dữ dội."

Giang Thiển sững sờ, sau đó che miệng cười.

"Anh, anh có tiền bộ, cũng học được nói giỡn."

"Thật sao?"

Giang Triết không chút để ý nói, hết sức không chế trong đầu không nhảy ra lời nói của một người khác.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 237: Dẫm thêm đường là cái gì (7)

Dường như cả người Giang Triết nín hết sức lực, nghĩ tới lần sau nếu Tần Trà có việc tìm tới, mình nhất định cho thư ký hoặc là người khác đi làm.

Anh cũng nghĩ tới, chỉ là bởi vì sức cuốn hút của cô bé kia quá mạnh mẽ, mình bất tri bất giác liền theo ý nghĩ của cô.

Nhưng, thế gian này chuyện tình cảm đúng là khó hiểu, anh ngày ngày nhớ tới chuyện này thế nhưng cô không xuất hiện.

Liên tiếp rất nhiều ngày, thậm chí Giang Triết đã quên thời gian bao lâu rồi, thế nhưng Tần Trà chưa từng xuất hiện.

Giang Triết có chút nhụt chí, cảm thấy có một cảm giác rõ ràng chuẩn bị xong quả đấm, thời điểm muốn hung hăng ra quyền lại phát hiện mình đánh vào bịch bông, nhẹ nhàng, không có một chút tác dụng.

Anh có chút tức giận.

Tự nhiên buồn bực không phải là Tần Trà không xuất hiện, mà tức giận thế nhưng mình bận tâm một việc nhỏ bé không đáng kể như vậy.

Anh bắt đầu mỗi ngày giảm bớt thời gian tới công ty, dù sao có chuyện quan trọng có thể xem video hội nghị.

Anh mỗi ngày ở cùng Giang Thiển đang mang thai.

Xem một chút hoa cỏ, ăn trái cây, nghe một chút âm nhạc, thỉnh thoảng còn cùng với Giang Thiển tham gia trường học huấn luyện cho phụ nữ có thai.

Cuộc sống trôi qua như thế nhưng cũng thú vị.

Giang Thiển tự nhiên cũng thích Giang Triết ở cùng mình như vậy.

Nhưng, cô nhìn Lâm Mẫn mỗi ngày khổ cực như vậy, vốn là gương mặt xinh đẹp đã nhỏ, hiện tại càng nhỏ thêm rồi.

《Thiên hạ giải trí》cũng nói gần đây tổng giám đốc Giang không xuất hiện, thiếu tổng giám đốc Giang thế nhưng cuộc sống trở nên vô vị.

Tờ báo này thế nhưng đưa ra một tiêu đề bất quái: tổng giám đốc Giang Minh Đế công khai cây đã có chủ, cuộc sống thiếu cái gì?

Khi Giang Thiển thấy một tiêu đề như vậy, rốt cuộc không nhịn được "Xì" một tiếng bật cười.

Tổng giám đốc Giang bên cạnh đối với âm thanh này cũng sớm đã tập mãi thành thói quen rồi.

Người nào đó thời gian mang thai càng ngày càng dài, hình như cười cũng càng ngày càng nhiều, một chuyện nhỏ cũng đủ để cho cô cười cả buổi sáng.

"Anh, anh đi làm thôi."

Giang Triết bắt mắt liếc mắt nhìn Giang Thiển, sau đó tiếp tục cúi đầu xem văn kiện.

"Anh."

"Anh khiến em chán ngấy rồi hả ?"

Giang Triết rút cuộc ngẩng đầu lên.

"Không phải. Bởi vì anh là người tình của người dân thành phố A rồi, em cảm thấy có chút đau lòng."

Giang Triết cười, bộ dáng kia của cô đau lòng ở đâu, rõ ràng chính là tiểu nhân đắc chí.

Anh gạt đầu một cái, vừa đứng trong công ty có một ít chuyện cần được xử lý.

"Anh đi đây."

Sau đó khẽ hôn một cái trên gò má Giang Thiển, liền xoay người.

"Ah, tốt khó có được, hôm nay thế nào vừa nói liền linh?"

Giang Thiển nhẹ nhàng lắc đầu, tiếp tục cúi đầu xem báo chí.

Thời điểm Giang Triết đến phòng làm việc, vừa đúng lúc Lâm Mẫn đang cầm một xấp tài liệu phải đi, vừa nhìn thấy tổng giám đốc đi tới mừng rỡ, vội vàng đi theo vào Giang Triết phòng làm việc, sau đó báo cáo từng chuyện quan trọng.

"Buổi sáng ngày mai có một cuộc họp ban giám đốc. Chiều nay, tổng giám đốc phải tham gia một buổi đấu giá. Đây là buổi tối ngày kia kỷ niệm thành lập tròn năm mươi năm của Lãnh thị."

"Lãnh thị?"

Giang Triết khẽ cau mày.

Công ty Lãnh thị cũng là một công ty lớn của thành phố A, nhưng anh vẫn khâm phục công ty đó thật sâu, bởi vì một công ty lớn như vậy người quản lý lại là một người phụ nữ.

Thương trường mọi người gọi người nọ là Lãnh phu nhân, trước kia mất chồng, công ty lớn như vậy đều là một tay bà ta chống đỡ .

Phía sau bà ta là một đứa con trai, gọi là Lãnh Hạo Thiên, là người thông minh, đẹp trai, nhưng ai cũng không rõ hiểu ấy là anh ta là một bác sĩ, mặc dù anh ta bị người ta gọi là Lãnh Nhất Dao, nhưng có rất nhiều người suy đoán nguyên nhân anh ta không vào công ty gia tộc.

Có nói là bởi vì anh ta thật sự quá yêu nghề bác sĩ này rồi, có người nói anh ta từng chịu quá nhiều tổn thương, dù sao nhiều cách nói rồi rầm, nhưng nguyên nhân cụ thể không có một ai nói rõ ràng.

Ở thành phố A, Lãnh thị cùng Minh Đế là hai công ty lớn, Giang Triết không rõ, anh và Lãnh phu nhân từ trước đến giờ cùng xuất hiện không nhiều lắm, lần này thế nào lại mời anh?

"Nghe nói, con trai Lãnh phu nhân ở lần chúc mừng tròn năm thành lập này sẽ xuất hiện, đến lúc đó Lãnh phu nhân sẽ tuyên bố anh ta rút lui khỏi bệnh viện, từ đó chính thức tiến vào Lãnh thị."

Giang Triết khẽ gạt đầu, cái này đúng rồi, Lãnh phu nhân là người thông minh, này ngụ ý, chính là hi vọng mình đối con trai bà ta có chút trợ giúp thôi.

"Được, cô chuẩn bị một chút, đi mua một bộ quần áo."

"Tổng giám đốc Giang."

Lâm Mẫn lập tức đỏ bừng mặt, "Hôm đó, hình như tôi, hình như tôi không đi được."

Xưa nay nữ thư ký giỏi giang khó xuất hiện chuyện xấu hổ, đây cũng là một chuyện ngạc nhiên. Giang Triết dựa vào lưng ghế, ung dung nhìn cô.

"Bạn trai tôi tuần lễ nói với tôi, hôm đó dẫn tôi đi gặp ba mẹ anh ấy." Nói xong, đầu Lâm Mẫn cúi càng ngày càng thấp, sắc mặt càng thêm đỏ bừng.

Giang Triết hơi híp mắt lại.

Phụ nữ, thật ra thì đều giống nhau, mặc kệ có bao nhiêu tài giỏi, chỉ cần vừa dính dáng đến tình yêu người liền đều thành nước.

"Được, đi đi."

Giang Triết mỉm cười phát tay, rốt cuộc khó có được một ngày thư ký của anh thông suốt, đây cũng là một chuyện tốt.

Chương 238: Dám chưa thêm đường là cái gì (8)

Giang Triết mỉm cười phát tay, rốt cuộc khó có được một ngày thư ký của anh thông suốt, đây cũng là một chuyện tốt.

Lâm Mẫn then thùng cúi đầu, trong lòng lại như trút được gánh nặng.

Hình như bây giờ tổng giám đốc càng ngày càng có nhân tính, đây cũng là công lao của Giang Thiển.

"Nhưng, vậy bạn nhảy của anh phải làm thế nào?"

Đường đường là tổng giám đốc Minh Đế dĩ nhiên là không thể đi một mình.

"Nhất định sẽ có biện pháp."

Giang Triết vừa dứt lời, cửa đột nhiên bị đẩy ra, sau đó cửa xuất hiện âm thanh sang sảng.

"Khó được tổng giám đốc Giang của chúng ta cũng có thời điểm khó xử?"

Âm thanh thanh thúy như vậy trừ Tàn Trà còn có ai.

Hình như cô đến đi rất nhiều, nhưng nhìn ra tinh thần cũng rất khá.

"Tổng giám đốc Tàn."

Lâm Mẫn chào hỏi, nhưng không biết là mình nên đi ra ngoài.

"Chào cô, Lâm Mẫn."

Tàn Trà xoay người mở ra balo của mình ra, tìm tìm, sau đó lấy ra một cái hộp.

"Đây là cho cô, mấy ngày trước tôi theo người khác ra ngoài tranh tài, ở nơi đó mua được một ít đồ."

"A."

Lâm Mẫn che miệng, "Như thế nào tôi cũng có, không dám, tổng giám đốc Tàn, không dám."

Cô liên tục từ chối.

Tàn Trà cười: "Cái này thì có cái gì có dám hay không, cô xem, chỉ có bạn bè của tôi mới có, cô là vinh hạnh cỡ nào."

Nói xong, quay đầu nhìn Giang Triết, hai mắt mỉm cười.

"Tổng giám đốc Giang, ngược lại anh nên nói một câu, để cho thư ký mỹ nữ của anh nhận đi, nếu không khó xử chính là tôi."

Lời đã nói đến cấp trên rồi, Lâm Mẫn nếu như từ chối nữa có vẻ làm kiêu, vì vậy, không thể làm gì khác hơn là nhận lấy.

Tàn Trà lúc này mới hài lòng, sau đó lại lấy trong túi xách ra một cái hộp, mở ra nhìn một chút, xác nhận không có lầm mới đưa cho Giang Triết.

"Tôi cũng không cần."

"Thật là tự mình đa tình, cho bảo bảo ở nhà của anh, tôi chọn thật lâu, chỉ có một khối ngọc này thông linh sáng long lanh nhất, đưa cho bé nhà anh."

Nói xong, hình như tranh công bỏ thêm một câu.

"Mọi người khen ánh mắt của tôi rất tốt."

Giang Triết có chút khó xử, nhận cũng không được, mà không nhận cũng không được.

Nhưng Tàn Trà cũng mặc kệ anh có nhận hay không, chỉ để cái hộp ở trên bàn, sau đó xoay người muốn đi.

"Ài, Tổng giám đốc Tần."

Lâm Mẫn đột nhiên lên tiếng, nhưng là, suy nghĩ một chút chuyện này mình mà nói ra lại không thích hợp, không thể làm gì khác hơn là quay đầu nhìn Giang Triết.

Giang Triết như thế nào không hiểu ý của cô, vì vậy hơi trầm tư, liền gật đầu.

Lâm Mẫn cười: "Thứ sáu tổng giám đốc Giang muốn tham gia một bữa tiệc, nhưng là thiếu một bạn gái."

Nét mặt Tần Trà trong nháy mắt tươi cười như hoa, ánh mắt của nàng thậm chí tinh tế hít lại.

Chỉ là gật đầu.

"Được, được."

Sau đó, Tần Trà nhớ lại hành động hôm nay của mình chỉ cảm thấy hôm đó đầu mình bị cửa kẹp rồi, trong tất cả đứa trẻ chọn mình, ngoại trừ bởi vì mình ở bên ngoài làm chuyện xuất sắc ra, còn một nguyên nhân khác chính là mình xử lý vấn đề tương đối tinh táo, mọi phương diện đều có thể suy tính chu đáo.

Cho nên, qua nhiều năm như vậy mình chủ trì tất cả mọi chuyện trong công ty, nguyên nhân nghiệp vụ của công ty phát triển không ngừng.

Giang Triết cúi đầu, sau đó nhìn một chút tấm hình trên bàn, đó là một tấm ảnh chung của mình và Giang Thiển, trong hình Giang Thiển rúc vào bên cạnh mình thật chặt.

Khóe miệng của anh khẽ gợn lên, sau đó lộ ra một nụ cười vô cùng dịu dàng.

Lâm Mẫn cùng Tần Trà dường như nhìn ngây ngô, nhìn Giang Triết như vậy càng tăng thêm một phần người đàn ông quyền rũ, dường như làm cho người ta mê muội.

Chỉ là Giang Triết vẫn không nói lời nào, làm cho trong lòng Tần Trà không ngừng trầm xuống.

Nhưng là, cô lại an ủi mình, sẽ không, nếu như Giang Triết không muốn cho mình đi cùng, khi đó chắc chắn anh sẽ không gật đầu, trừ phi, trừ phi anh biết mục đích của mình, có ý như vậy.

Cô nhớ tới lời của cha, ông nói: "Giang Triết người này vô cùng trọng tình cảm, một khi anh nhìn trúng người nào đó là cả đời đều rất khó thay đổi, trừ khi bên trong xuất hiện lực lượng kháng cự nào đó. Con xác định tâm ý của con sẽ không thay đổi?"

Thật ra thì, từ nhỏ đến lớn, đối với quyết định của mình, cha bình thường cũng sẽ không ngang ngược can thiệp, bởi vì ông biết rõ mình thật ra thì cũng rất cố chấp, mà khi đương nhiên có một nguyên nhân, mình chưa bao giờ sẽ làm ông phiền lòng.

Vì vậy, cô khẽ gật đầu.

Cha thở dài một hơi, rồi cuộc nói: "Vậy con chuẩn bị sẵn sàng thôi."

Cha biết nhiều lời vô ích.

Giang Triết rút cuộc chậm rãi mở miệng.

"Tổng giám đốc Tần, ngại quá."

Lòng của Tần Trà trong nháy mắt rơi vào đáy cốc.

Cảm giác toàn thân lạnh lẽo như vậy cô chưa từng có cảm nhận qua.

Trước đây thật lâu, bạn tốt của cô miêu tả cảm giác đó là ngã vào hầm băng, cô còn cười, nói nào có khoa trương như vậy.

Cô thật là không ngờ, mình có một ngày thế nhưng thật sự ném loại tư vị này, thậm chí đôi tay cũng cảm giác rét run.

Nhưng khuôn mặt cô vẫn giả bộ tươi cười.

"Tổng giám đốc Giang, anh nói đùa." Cũng chính là một khắc kia, trong lòng của cô dâng lên thật sâu oán hận.

Nếu không muốn để cho mình đi, tại sao còn phải gật đầu, như vậy có tính là nhục nhã mình hay không?

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 239: Dấm chua thêm đường là cái gì (9)

Cũng chính một khắc kia, trong lòng của cô dâng lên nỗi oán hận thật sâu.

Nếu không muốn để cho mình đi, tại sao còn phải gặt đầu, thế này chẳng phải được coi là nhục nhã mình sao?

Nếu không phải là do anh gặt đầu, Lâm Mẫn làm sao có thể nói ra những lời như vậy?

Chỉ là lời nói như vậy cũng chỉ có thể giấu thật sâu ở trong lòng mình.

Lâm Mẫn rõ ràng cũng có chút ngạc nhiên, nhưng là một thư ký, cô cũng chỉ ẩn sâu nghĩ ngò vào lòng, cô không nói gì, sau đó lặng yên không một tiếng động lui ra ngoài.

Tổng giám đốc dưới tình huống bình thường cũng không phải một người nói một đằng làm một nẻo, anh làm như vậy nhất định là có nguyên nhân gì đó.

"Tôi nghĩ rằng, trường hợp như vậy không thích hợp mang người con gái khác đi".

Giang Triết cúi thấp đầu, lông mi thật dài che hết ánh mắt của anh.

Chẳng qua là ngón tay của anh lại nhẹ nhàng vung qua người phụ nữ trong ảnh, trên mặt thậm chí có sự dịu dàng không nói ra được.

Tần Trà không ngốc, làm sao cô lại không hiểu ý tứ đó.

Một khắc kia, toàn bộ sương mù xông lên mắt.

Giang Triết anh có biết không anh cứ làm như vậy so với việc trực tiếp cự tuyệt còn làm tổn thương trái tim em hơn.

"Lúc Thiển Nhi tới biệt thự, chỉ mới có năm tuổi, chớp mắt một cái, cũng đã qua hơn mười năm, cho tới bây giờ tôi còn nhớ tình cảnh cả người cô ấy mềm nhũn dựa sát vào trong lòng của tôi".

Tần Trà không nói gì, cô chỉ đứng ở nơi đó.

Cô cúi đầu, không có ai biết cô đang suy nghĩ gì.

Hơn một tháng trước, cũng là ở nơi này cô đã trò chuyện vui vẻ với Giang Triết, một khắc đó, cô thiếu chút nữa sinh ra ảo giác, cho rằng dịu dàng trong mắt anh là vì mình mà bộc lộ.

Thì ra tất cả cũng chỉ là mình tự mình đa tình mà thôi.

"Cứ thế cô ấy quyến luyến tôi không rời... tình cảm giữa tôi và cô ấy cũng không phải loại tình cảm bình thường, đó là một loại tình cảm dung hợp sâu sắc".

Một khắc đó, Tần Trà thật sự có chút do dự, do dự với người con gái trong ảnh có thể hưởng thụ sự dịu dàng và thủy dd. lqd chung của người đàn ông hạnh phúc biết chừng nào.

Giang Triết ngẩng đầu lên nhìn Tần Trà.

"Hôm nay tôi hơi choáng, định nói vài chuyện với cô. Tổng giám đốc Tần, cô không chứ?"

Giang Triết, anh nhất định phải như vậy sao? Nhất định tổn thương em đến nỗi thương tích khắp người anh mới hài lòng sao?

Nhẹ nhàng lắc đầu, khóe miệng khẽ nhếch lên, che giấu tất cả chua xót trong lòng.

"Tổng giám đốc Giang, cô Giang có phúc lớn".

"Ai cũng đều nói cô ấy có phúc lớn, nhưng lại không có một người nào biết nội tâm cô ấy đã từng bị tổn thương như thế nào".

Giang Triết nói xong, ngượng ngùng nói về phía Tần Trà: "Tiệc tối tôi sẽ để Thiển Nhi đi cùng".

Giang Triết quả thật mang theo Giang Thiển đi dự tiệc.

Ngày đó lúc nhìn thấy trên mặt Tần Trà khoái trá, anh lập tức nhớ tới Thiển Nhi.

Trong ấn tượng, từ trước đến nay anh chưa bao giờ đưa Thiển Nhi tham dự qua bất kỳ buổi tiệc nào.

Anh vẫn giấu cô ở biệt thự, nhìn bề ngoài, hình như là đang bảo vệ cô, là tình yêu đối với cô, nhưng thật ra như vậy là chuyên chế chẳng?

Cho nên, một khoảnh khắc đó, anh chỉ nghĩ tới, mang theo người anh yêu sâu đậm, xuất hiện ở trước mặt của mọi người, mà không phải tùy tiện gọi một người phụ nữ.

Mà một phương diện khác, anh cũng hi vọng Tần Trà có thể thông qua chuyện ngày hôm nay hiểu rằng, mình và cô vĩnh viễn là chuyện không thể nào.

Anh là người thế nào, anh hiển nhiên có thể nhìn ra ý đồ của Tần Trà .

Chỉ là ý đồ như vậy toàn bộ che giấu thật sâu ở đáy lòng thôi.

Mình cho cô cơ hội rồi, nhưng lại kiên quyết cướp đi cơ hội từ trong tay của cô.

Tần Trà là một người thông minh, cô đương nhiên hiểu vậy là ý tứ gì.

Chỉ mong trải qua lần này, cô có thể nhận rõ tất cả mọi chuyện, cũng không làm ra chuyện gì ngu ngốc.

Tiệc mừng Lãnh thị tròn 50 năm ngược lại cực kỳ náo nhiệt.

Đại đa số đều là người quen biết Giang Triết, nên dẫn theo Thiên Nhi đi bên cạnh mình chào hỏi với người khác liên tục, vậy khẳng định là sẽ làm cô một chết .

Vì vậy, vừa vào cửa Giang Triết lập tức để cho cô tùy ý đi tìm đồ ăn, muốn làm cái gì thì làm cái đó.

Đó là người phụ nữ của anh, chỉ cần cô vui vẻ, anh nguyện ý để cho cô đi làm bất cứ chuyện gì.

Mà anh thì bụng lỵ rượu đi chào hỏi tất cả người.

Đêm nay bà Lãnh ăn mặc quý phái trang nhã, có điều chính là bà vốn rất duyên dáng sang trọng.

Bà dẫn Lãnh Hạo Thiên xuất hiện ở trước mặt của Giang Triết.

"Tổng giám đốc Giang, về sau phải nhờ cậu giúp đỡ nhiều hơn rồi".

Giọng nói bà Lãnh chân thành.

Giang Triết khẽ gật đầu, nhìn người đàn ông trước mắt cao lớn đẹp trai này.

Bên cạnh là vợ của anh ta sao?

Có điều vợ của anh ta thoạt nhìn hình như tuổi rất nhỏ.

"Tổng giám đốc Giang, ngài khỏe chứ, đây là vợ của tôi Tô Mi."

Anh ta giới thiệu, nhưng trong giọng điệu kia hình như thiếu cái gì đó.

Ánh mắt thờ ơ của Giang Triết quét qua mặt của Tô Mi, gần như lập tức rõ ràng hơn.

Bình thường, tình yêu cũng không giống như người khác thấy, cũng như Lãnh Hạo Thiên và Tô Mi, nhìn ngoài mặt hình như cực kỳ đậm thắm, ai biết thực chất là như thế nào chứ?

"Chào anh".

Anh vươn tay, nhẹ nhàng bắt tay với Lãnh Hạo Thiên.

Lại tùy tiện hàn huyên mấy câu, ánh mắt của Giang Triết một mực dừng trên người của Giang Thiên.

"Hôm nay trong người không được thoải mái, cho nên cho phép tôi xin phép, cảm ơn".

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 240: Tổng giám đốc Giang vô lại (1)

Ngày đó hai người tình duyên kết quả là Giang Triết bị Lâm Bản hung hăng mắng một trận.

Trước nay Giang Triết chưa từng bị người khác mắng qua như vậy, cũng chỉ có Lâm Bản dám gầm lên với anh, người này rốt cuộc không cần cái chân.

Trên thực tế, trong quá trình Giang Triết và Giang Thiển đang chăm chú nhìn nhau nồng nàn quả thật đã quên mất đau đớn của chân mình.

Sau đó ánh mắt Giang Thiển khẽ dời xuống, lúc thấy được trên cái chân kia băng gạc đã bị nứt toác, cô mới giật mình kêu lên.

Lúc này Giang Triết mới cảm giác được từng trận đau đớn thấu tim ở chân.

Mặt anh tái đi, còn cố gắng bày ra khuôn mặt tươi cười nói với Giang Thiển: "Không có việc gì, không có việc gì, chỉ là có chút sưng mà thôi."

Sau đó, Lâm Bản nói, vậy chỗ nào là có chút sưng, rõ ràng là sưng tấy đến đáng sợ như vậy, cũng không biết người này chịu đựng như thế nào, lại chịu đựng qua thời gian đau đớn ấy.

Vì vậy, đáng thương cho tổng giám đốc Giang bắt đầu thời gian phải nằm mấy tháng dài trên giường.

Thật ra thì, chỉ là một cẳng chân mà thôi, nhưng là người nào đó cố tình rất thích giả bộ đáng thương, tựa như nguyên cả bàn chân cũng có vấn đề.

Có người cố tình cam tâm tình nguyện bị lừa, ngoan ngoãn để cho Giang Triết xoay vòng vòng.

"Thiến Nhi, rất khát nước."

"Bên cạnh có cái ly."

"Nhưng mà, anh không với tới."

Rất khó tưởng tượng, tổng giám đốc Giang mạnh mẽ như vậy lại dùng giọng điệu đáng thương, thận trọng nói chuyện như thế này.

Giang Thiển than thở, sau đó đưa tay qua.

Bởi vì người họ Giang nào đó yêu cầu, phòng bệnh được đặt thêm một cái giường lớn, ngay bên cạnh giường bệnh của Giang Triết, hai cái giường kia cứ như vậy thân mật dđ_lqd khăng khít gấu gao nằm cùng một chỗ.

Sau đó, mỗi ngày một người phụ nữ có thai bị cưỡng chế nằm trên giường nhiều giờ.

Giang Thiển đưa chân cho Giang Triết, Giang Triết cũng không nhận, chỉ dùng miệng ra hiệu xuống dưới.

"Anh, có thể dùng tay."

Giang Thiển gần như phát điên.

Giang Triết vẫn lác đầu như cũ.

Vì vậy, Giang Thiển không thể làm gì khác hơn là chịu khó giờ cái ly lên miệng Giang Triết.

Nhưng mà, chỉ cần lúc Lâm Bản mang công việc đến, hai tay của Giang Triết bắt đầu linh hoạt thành thạo lật tài liệu ra xem, vừa xem tài liệu chân mày nhíu lại thật chặt, rồi vẽ vẽ viết viết trên tài liệu.

Sau đó, vừa đến giờ ăn cơm, hai tay của Giang Triết lại bắt đầu "Bị thương nghiêm trọng".

"Rõ ràng mới vừa rồi em nhìn thấy anh dùng tay lật giấy."

"Ờ giấy kia mỏng, không cần dùng bất kỳ sức lực gì, cái muỗng này nặng, tay của anh hoàn toàn là không giờ lên được."

Người nào đó nhìn thức ăn trước mặt bắt đầu chơi xấu.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 241: Tổng giám đốc Giang vô lại (2)

“Giang Triết, dù sao em cũng là một người mang thai, sao anh lại nhẫn tâm sai khiến một người mang thai phục vụ anh như vậy?”

Cuối cùng Giang Thiển nổi giận, sau đó quyết định không để đến người đàn ông vô lại trước mặt này nữa, nếu như mình không cho anh ăn, chẳng lẽ anh sẽ đói chết hay sao?

“Vợ, vợ đừng tức giận.”

Giang Triết vội vàng lấy lòng, kể từ sau ngày tiếp nhận chiếc nhẫn, Giang Triết đã bắt đầu gọi Giang Thiển là “vợ”.

“Ai là vợ của anh.”

Giang Thiển quay mặt sang chỗ khác, không thèm nhìn Giang Triết, đang một mình từng miếng từng miếng ăn cơm, còn cố ý giả vờ ra vẻ ăn thật ngon lành.

Giang Triết nhìn thức ăn trước mắt, lấy tay chạm một cái cái muỗng, sau đó chán nản rũ tay xuống.

“Vợ.”

Anh đáng thương nhìn Giang Thiển một cái, sau đó khó khăn nuốt một ngụm nước bọt.

Giang Thiển thật không còn gì để nói.

Thật sự chịu thua anh luôn, không thể làm gì khác hơn là lặng lẽ cầm cái muỗng lên, sau đó bắt đầu cho Giang Triết ăn cơm.

Ở phía sau Giang Triết làm một tư thế thẳng lợi, khoe miệng khẽ nhếch lên.

Đáng tiếc, ngày vui ngắn chẳng tày gang, qua vài ngày, lúc Lâm Bản tới đây kiểm tra, nhìn thoáng qua hai cái đùi đẹp của Giang Triết, sau đó khẽ nhíu mày một chút.

“Lâm Bản? Có chuyện gì không đúng sao?”

Giang Thiển có chút nóng nảy, chỉ sợ Giang Triết lại phải chịu đau đớn.

Mấy ngày trước Giang Triết vì giữ cô lại, lúc từ trên giường lăn xuống, mới vừa được nổi lại khớp xương bị lệch, cho nên lại chịu thêm một lần đau đớn.

“Nếu cả ngày nằm ở trên giường không nhúc nhích như vậy, cơ chân rất dễ dàng bị teo, đến lúc đó sẽ phiền toái lớn.”

Sắc mặt của Giang Thiển hơi đỏ, cô quay đầu, hung hăng trừng mắt với Giang Triết, cả ngày chính là viện cớ chân bị thương, nhìn đi đây chính là kết quả.

Giang Triết lại hung hăng tròn mắt nhìn Lâm Bản một cái.

Đáng thương cho Lâm Bản không hiểu ra sao, không biết mình vừa trêu ai ghẹo ai, mình chỉ là ăn ngay nói thật thôi mà, hơn nữa mình nói vậy còn không phải là vì Giang Triết hay sao?

Vì vậy, Lâm Bản vừa đi ra khỏi, đáng thương cho tổng giám đốc Giang lập tức bị Giang Thiển gọi đứng lên từ trên giường, để cho anh ở trong phòng một mình “Đi” mười phút.

Mười phút sau, đầu tổng giám đốc Giang đầy mồ hôi, đứng ở trước mặt Giang Thiển, mím chặt môi mỏng, vẻ mặt mệt mỏi.

“Mệt quá”.

Ngay cả nói cũng không muốn dài dòng, chỉ nói hai chữ thật đơn giản.

Vì vậy, bữa tối hôm đó, tổng giám đốc Giang dĩ nhiên lại được hưởng thụ Giang Thiển bón từng miếng từng miếng một, anh vui vẻ đến mặt mày hớn hờ, rõ ràng là đáng về rất hưởng thụ, còn cố tình giả vờ chau mày.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 242: Họ Giang nào đó ghen (1)

Chuyện kể rằng sau khi Lý Thanh Hằng đã hoàn thành nhiệm vụ từ nước ngoài trở về, không nghĩ tới tất cả đã thay đổi.

Anh ta vốn muốn mượn tiếp nhận công ty của dòng họ, sau đó cùng Giang Thiển bắt đầu cuộc sống mới.

Bởi vì trước khi đi nghỉ tới lúc trở lại, chính là một Lý Thanh Hằng hoàn toàn mới, vì vậy, anh ta thậm chí cũng không nói lời tạm biệt với Giang Thiển, chỉ thông qua Lý Thanh Yếu chuyển lời cho Giang Thiển.

Thời điểm anh trở về nước, đúng lúc Giang Triết xuất viện.

Cái chân đòi hỏi phải rèn luyện mới hồi phục, mỗi ngày đi bệnh viện một giờ, trong một giờ này dĩ nhiên là Giang Thiển cũng đi cùng.

Lúc đầu Giang Triết thấy thương vì Giang Thiển đã mang thai, dd!qd cũng không muốn theo cùng, nhưng Giang Thiển không muốn, mặc dù mỗi ngày nhìn bộ dạng Giang Triết ở bên kia mồ hôi đầm đìa, mình cũng đau lòng không thôi.

Lúc nhận được điện thoại của Lý Thanh Hằng cũng chính là lúc Giang Thiển và Giang Triết làm xong vật lý trị liệu.

Khi thấy ba chữ "Lý Thanh Hằng" nhấp nháy trên màn hình điện thoại di động, Giang Thiển cũng len lén nhìn Giang Triết.

Mặc dù cũng không làm việc gì trái với lương tâm, dd!qd nhưng bộ dạng kia cứ như là bị chồng bắt gian.

"Có chuyện gì sao?"

Lý Thanh Hằng thất vọng nặng nề, anh ta và cô dâu gì cũng đã từng qua lại một thời gian ngắn.

"Anh về nước rồi".

"Ừ".

Hả? Cứ như vậy thôi sao? Giọng điệu thản nhiên như vậy.

Trái tim dần dần trầm xuống, nhưng mà, vẫn có chút không cam lòng.

"Có thể mời em ra ngoài uống ly trà không, chỉ là giống như bạn bè ngồi một chút thôi".

Khóe miệng lại nâng lên một tia mỉm cười giấu cợt, Lý Thanh Hằng ới Lý Thanh Hằng, lúc nào thì mày lại hèn mọn đến tình trạng này rồi.

Giang Thiển quay đầu nhìn Giang Triết, nhìn thấy rõ ràng lỗ tai anh đã dựng lên, vẫn còn muốn giả vờ bộ dạng không sao cả, không ngừng hưng phấn suy nghĩ.

"Được, anh đang ở đâu?"

Lý Thanh Hằng ngạc nhiên, anh ta vốn đã nghĩ qua Giang Thiển sẽ từ chối gấp, anh ta chỉ ôm một chút hy vọng thử xem, thế nhưng thật không ngờ Giang Thiển lại đồng ý.

"Starbucks."

Sợ Giang Thiển đổi ý, sau khi Lý Thanh Hằng cho địa chỉ, lại nhanh chóng nói: "Anh ở chỗ này chờ em, không gặp không về".

Sau đó nhanh chóng cúp điện thoại.

"Anh".

Giang Thiển quay về phía người bên cạnh cười.

Giang Triết hơi hơi nhú mày, sau đó nhanh chóng khôi phục bình thường, mắt vẫn dừng lại trên tài liệu.

"Anh".

Giang Thiển tiếp tục làm nũng.

"Em muốn nói gì?"

Giang Triết khẽ xoa chân mày, sau đó quay đầu, nhìn Giang Thiển, khóe miệng khẽ nâng lên.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Chương 243: Họ Giang nào đó ghen (2)

"Muốn đi gặp một người bạn."

"Bạn nào?"

Vừa rồi hình như mình nghe được từ trong ống nghe truyền tới là giọng của một người đàn ông.

Thiên Nhi không quen biết nhiều người, nhìn đi nhìn lại cũng chỉ có vài người thôi, mà đàn ông đã ít lại càng ít.

Nghĩ đến đây, trong lòng anh đã nhanh chóng suy xét các mối quan hệ của Giang Thiên với những người đàn ông lần nữa.

Lý Thanh Hằng?

Trừ Lý Thanh Hằng ra thì không có người khác.

"Chính là một người bạn, sẽ trở về rất nhanh, chỉ nói chuyện phiếm vài câu mà thôi".

Mặc dù mình đối với Lý Thanh Hằng không có ý gì, thế nhưng lúc trước mọi người cũng đã từng cùng nhau chơi đùa.

Ánh mắt của Giang Triết ở trên mặt Giang Thiên quét qua lại một vòng, sau đó ngón tay nâng cằm Giang Thiên lên, dd8lqd dùng giọng điệu vô cùng dịu dàng nói: "Vợ, bạn bè nào của em mà không thể nói với anh?"

Dĩ nhiên là không thể nói, ngộ nhỡ nói rồi, anh còn có thể đồng ý để em đi ra ngoài?

Dĩ nhiên lời này không thể nói cho Giang Triết nghe, vì vậy, đôi tay khê dao động đung đưa cánh tay của Giang Triết.

Ngẩng đầu lên, nhìn Giang Triết, giọng nói vô cùng ngây thơ.

"Chồng, nhiều ngày như vậy, cũng không có ra ngoài đi dạo, anh cứ coi như em đi ra ngoài hóng mát đi".

Một câu gọi chồng của Giang Thiên khiến trong lòng Giang Triết ngứa ngáy, sau khi đeo nhẫn, mặc dù Giang Triết thường gọi Giang Thiên là vợ, nhưng mà Giang Thiên gọi Giang Triết là chồng đã ít lại càng ít, cho nên, Giang Triết vốn muốn hỏi ra vấn đề nghi vấn rốt cuộc là người bạn nào thì ý nghĩ trong đầu biến mất không còn một mống.

Vươn tay, vuốt ve mái tóc đen của Giang Thiên.

"Được, đúng lúc anh cũng đến công ty, sau đó qua đón em".

"Chân anh như thế này, đừng đi công ty có được không? Có tài liệu gì bảo Lâm Mẫn mang tới thôi. Nếu không em không yên lòng đâu? Đi ra ngoài gặp bạn bè cũng sẽ không vui".

Đầu của cô tựa vào trên cánh tay của Giang Triết, dịu dàng nói.

Tội nghiệp lòng của tổng giám đốc Giang lại một lần đặc biệt mềm nhũn, lại khê gật đầu.

Khi đang nói chuyện, xe đã vào đến biệt thự, sau đó Giang Thiên xuống xe với Giang Triết, bước vào phòng khách, lúc này mới tạm biệt Giang Triết.

Giang Triết nhìn bóng lưng Giang Thiên.

Mang thai đã sắp ba tháng, cần phải vui vẻ, ngay cả phản ứng khi mang thai Giang Thiên cũng không có.

Ngày nào cũng đầy sức sống, ngược lại có đôi khi mình ở bên cạnh lại thấy căng thẳng, chỉ sợ xảy ra chuyện không may.

Nghĩ tới đây, ánh mắt của anh không khỏi nhu hòa, sau đó ngồi xuống ghế sofa, bắt đầu tiếp tục xem tài liệu.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở Ebook Full.Net.

Chương 244: Họ Giang nào đó ghen (3)

Lúc Giang đến Starbucks, Lý Thanh Hàng đã đến rồi.

Dù bên cạnh đều là ánh nhìn mê muội!

Nhưng, người con trai có gương mặt yêu mị ngay cả một cử chỉ dư thừa anh cũng không nhìn cô bé đó, ánh mắt lấp lánh không chớp nhìn chăm chăm cửa.

Thấy Giang Thiển vào cửa, ánh mắt của anh lập tức sinh động sau đó nhanh chóng đứng dậy.

Anh mím chặt môi, nhưng khóe miệng khẽ giơ lên vẫn tiết lộ bí mật nội tâm của anh.

Giang Thiển rõ ràng cũng nhìn thấy anh, bước nhanh đi tới chỗ anh.

"Chịu trở về rồi? Sao lại gầy như vậy?"

Lý Thanh Hàng nho nhả cười, sau đó thay Giang Thiển kéo ghế dựa ra.

Thật ra thì muốn trở lại sớm, tiếc rằng nhiệm vụ bố giao thật sự là quá nhiều.

Rất nhiều lần, anh đã muốn len lén trở về, gặp mặt Giang Thiển.

Nhưng, vô số lần lại kìm nén chính mình, tự nói với mình, chỉ có trở nên càng thêm ưu tú, mới có thể xứng với đối diện cô bé này.

Đáng tiếc, mình vẫn chậm một bước.

Ánh mắt tham lam lưu luyến dừng trên người của cô, sau đó thấy được trên ngón tay nhỏ bé của cô đeo chiếc nhẫn xinh đẹp, dd.lqd ánh mắt bỗng tối tăm rất nhiều.

Thì ra mình quả thật là đã chậm trễ, nếu như, nếu như, mình đến sớm một chút, tất cả có thể xảy ra thay đổi hay không.

"Cà phê?"

Giang Thiển hé miệng mỉm cười, sau đó lắc đầu.

Bây giờ trong bụng đã có đứa bé, làm sao có thể cà phê đây?

"Trà sữa thôi".

Lý Thanh Hàng khẽ gật đầu, đề xuống cay đắng trong lòng, sau đó gọi nhân viên phục vụ.

Thanh Yếu nói Giang Thiển mang thai, thì ra quả thật là như thế.

Rũ mất xuống, che giấu mảnh liệt tình cảm trong lòng, chỉ hóa thành nhàn nhạt mấy chữ: "Giờ thì tốt không?"

Nhớ đoạn thời gian đó, mỗi ngày cô buồn bã đau khổ.

Mỗi lần mình cũng không biết làm cái gì, chỉ là đưa cô đi dạo xung quanh.

Nhưng mình vốn cũng bận, vụ án gần như chất đống như núi, cho nên rất nhiều buổi tối, sau khi đưa cô về đến nhà, mình còn phải tăng ca, thậm chí bận đến trời hừng sáng.

Nhưng cũng chưa từng hối hận qua, mỗi khi mệt mỏi, chỉ cần nhắm mắt lại, trong đầu hiện lên nụ cười dịu dàng của cô, mặc dù nụ cười này không có chạm tới đáy mắt, mình cũng thỏa mãn.

"Hắn là cũng không tệ lắm".

Mặc dù cũng chỉ là nhàn nhạt mấy cái chữ, nhưng khóe mắt đuôi mày đều là nụ cười hạnh phúc, nghĩ tới người đàn ông ở nhà kia, trong lòng cũng từ từ mềm mại.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 245: Họ Giang nào đó ghen (4)

Nụ cười đọng đầy hạnh phúc như vậy, sáng loáng, lập tức làm bóng ánh mắt của Lý Thanh Hằng, làm cho anh không dám ngẩng đầu nhìn cô.

Bốn phía là tiếng nhạc ru dương, hai người yên lặng đến nỗi có chút đáng sợ, cũng may lúc này phục vụ bê đồ uống hai người vừa gọi lên.

Giang Thiển nhẹ nhàng hớp một ngụm trà sữa, vừa muốn mở miệng, điện thoại di động bỗng nhiên reo lên.

Ánh mắt ngược ngung nhìn về phía Lý Thanh Hằng, sau đó lấy điện thoại di động ra, phía trên rõ ràng đang nhấp nháy dãy số của Giang Triết.

"Sao thế?"

"Không được ăn đồ lung tung".

Vừa mở miệng chính là giọng nói bá đạo, sau đó nghe thấy âm nhạc truyền đến từ ống nghe, chân mày không khỏi nhíu lại.

"Biết".

Giang Thiển dịu dàng nói.

"Còn có. Còn có.".

Suy nghĩ hồi lâu nhưng không biết nên nói như thế nào.

Vốn cho là mình có thể bình tâm mà đọc tài liệu, nhưng phía trên tài liệu kia đều là khuôn mặt tươi cười của Giang Thiển.

Ngoài cửa sổ rõ ràng là ánh nắng tươi sáng, tâm tình lại hết sức tồi tệ.

Ngón tay dừng lại trên màn hình thật lâu, rốt cuộc gạt xuống dãy số kia.

Giang Thiển cũng không nói chuyện, chỉ lẳng lặng chờ đợi Giang Triết tiếp tục nói.

"Về sớm chút".

"Biết".

"Không cho phép uống cà phê".

"Anh vừa nói rồi, hơn nữa lúc em đi, anh cũng đã nói nhiều lần".

"Anh sợ em quên".

Giang Thiển khẽ vuốt trán một cái, nhìn người đối diện, rốt cuộc bất đắc dĩ nói: "Tất cả em đều biết, em sẽ về nhà sớm, cứ như vậy được chưa?"

Nhắc tới cũng phải, kể từ sau khi hai người có thể chính thức ở chung một chỗ, ban ngày hầu như chưa từng có xa cách.

Lý Thanh Hằng quay đầu đi, hận không thể bịt lỗ tai của mình lại, nghe cô ở đây bắt đầu dùng lời nói dịu dàng như thế nói với người bên kia xong, trái tim không khỏi chua chua.

Đề điện thoại di động xuống, Giang Thiển hướng về phía Lý Thanh Hằng cười một tiếng xin lỗi.

"Anh thì sao? Tốt không?"

Giọng thật bình thản, chỉ giống như bạn bè bình thường hỏi cho có lệ một chút mà thôi.

Lý Thanh Hằng chưa xót cười.

"Cũng như vậy".

Cảm giác nóng lòng muốn chia sẻ với cô những ngọt ngào vui vẻ gian khổ, tất cả bị anh áp chế xuống.

Phải nói thế nào đây?

"Bây giờ có dự định gì không?"

Hình như từng nghe Thanh Yếu nói, anh quản lý công ty của dòng họ.

"Muốn nghỉ ngơi một khoảng thời gian".

Một mài phần đầu ở nước ngoài chẳng phân biệt được ban ngày đêm tối, thậm chí phải có được cô, nhưng lại phát hiện đã đến chậm một bước rồi, công ty của dòng họ đối với anh mà nói chỉ còn lại trách nhiệm và nghĩa vụ thôi.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 246: Họ Giang nào đó ghen (5)

"Anh".

Bên tai đột nhiên vang lên giọng nói của Lý Thanh Yếu.

Giang Thiên ngẩng đầu lên, đứng bên cạnh cô là người đẹp trai tuấn tú, người đàn ông này mình rất quen thuộc, thế giới này thật đúng là kỳ diệu, quanh đi quẩn lại đều là người mình quen biết.

"Anh, anh trở lại rồi sao? Thật thiên vị, trở lại cũng không tới tìm em".

Lý Thanh Yếu nhẹ giọng oán trách.

Lý Thanh Hằng chỉ cười, sau đó nhìn người đàn ông bên cạnh cô.

"Sao không giới thiệu thay anh một chút?"

Anh dễ dàng dời chủ đề của Lý Thanh Yếu đi.

Quả nhiên, Lý Thanh Yếu lập tức đỏ mặt.

"Anh, đây là Giang Phấn. Giang Phấn, đây là anh trai chúng ta".

Giang Thiên "Xì" cười một tiếng, sau đó hừ bỏ Lý Thanh Yếu.

"Anh trai chúng ta?"

Lý Thanh Yếu cũng cảm thấy giật bởi lời nói sai của mình, mặt lập tức đỏ bừng.

Giang Phấn cũng là dễ tính cười cười, sau đó vươn tay về phía Lý Thanh Hằng, biết lắng nghe: "Chào anh".

Bình thường Giang Thiên và Giang Phấn cũng không hay qua lại lắm, chỉ khi nhà họ Giang có chuyện gì quan trọng, mới chạm mặt nhau, hôm nay vừa thấy, thì ra cũng rất dễ nói chuyện, vì vậy trong lòng lặng lẽ đánh giá anh cao hơn chút.

Giang Thiên vốn là nghĩ chỉ ngồi với Lý Thanh Hằng một lát, rồi lập tức trở về với Giang Triết, nhưng vì gặp phải Lý Thanh Yếu cùng Giang Phấn, muốn chuẩn không phải chuyện dễ dàng rồi.

Lý Thanh Yếu nói khó có được mọi người tụ họp lại một chỗ, Lý Thanh Hằng ước gì Giang Thiên cứ như vậy không đi nữa, nhìn thấy Giang Phấn cũng tương đối vui vẻ, vì vậy chữ "Đi" ở trong miệng Giang Thiên sắp nói ra, cũng chỉ có thể nuốt xuống.

Gọi nhân viên phục vụ tới, bốn người lần nữa đổi một vị trí, sau đó lại lần nữa chọn món.

Lúc này thời gian đã trôi qua nửa giờ nữa, Giang Thiên len lén nhìn thời gian một chút, trong lòng lặng lẽ suy tính, cục diện này cảm thấy không có khả năng sẽ tan nhanh.

Đang định nói với Giang Triết một tiếng, ngẩng đầu đã gặp phải ánh mắt quan tâm của Lý Thanh Hằng.

"Có muốn gọi điện thoại cho anh ta không".

Giang Thiên còn chưa gạt đầu, Lý Thanh Yếu đã mở miệng.

"Giang Triết ở đó một đám người vây quanh rồi, thỉnh thoảng cậu cùng chúng mình tán gẫu, có liên quan gì chứ?"

Khóe miệng Giang Phấn cũng cười hài hước, đầu Giang Thiển nóng lên, vì vậy, lập tức để điện thoại đi động xuống.

Đáng thương cho tổng giám đốc Giang ở bên kia đợi dài cổ, vẫn luôn nhìn cửa, cửa có bất kỳ động tĩnh gì lập tức ngẩng đầu lên, nhưng mỗi một lần đều là thất vọng. Càng về sau thì hoàn toàn nổi giận, bắt buộc những người đó ai cũng không được phép ra vào.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 247: Dấm chua thêm đường là cái gì (17)

Cô bé trước mắt này tuy dung mạo không thuộc loại quá xinh đẹp, nhưng lại rất có phong cách, hơn nữa nhìn rồi không dần lòng được.

Những điều này đều không phải là chủ yếu, chủ yếu nhất là từ ánh mắt của Tần Trà cô hiểu được một phần tâm tư.

Cô là một phụ nữ, tự nhiên cũng biết ánh mắt này biểu thị điều gì.

Yêu say đắm, thậm chí là yêu rất say đắm.

Một khắc đó, cô chỉ có cảm giác toàn thân mình đều lan tràn cảm giác đau xót.

Cô cũng nhìn qua những cô bé bên cạnh Giang Triết, thí dụ như mấy thư ký của Minh Đế đó, không có một ai có ánh mắt như vậy.

Nghĩ tới cả ngày hôm nay Giang Triết đều ở cùng một chỗ với người này, trong lòng cô càng thêm chua xót.

Giang Triết hơi sững sờ, rồi ngẩng đầu lên liếc nhìn ánh mắt của Giang Thiển, sau đó vùi đầu vào cổ Giang Thiển, không chút kiêng kỵ gì cười tươi.

“Anh cười cái gì?”

Giang Thiển hưng hăng trừng mắt liếc Giang Triết.

“Anh còn cười. Anh thế mà lại dám cười”.

Tay cô dùng sức捏 một cái trên cánh tay của Giang Triết, giọng nói mang theo tức giận, thậm chí có phần cô đơn.

“Vợ, em mưu sát chồng”.

Sức mạnh của bàn tay kia thật là lớn, mặc dù rất đau, nhưng trong lòng lại rất ngọt.

Lần đầu tiên Thiển Nhi của anh biểu hiện rõ ràng như thế.

Giang Thiển quay đầu, mắt đã hồng hồng rồi.

“Được rồi, được rồi, chộc em chơi thôi”.

Anh dính sát vào phía sau lưng của cô, nhẹ nhàng nói bên tai của cô: “Không có chuyện gì, cũng sẽ không bao giờ có, nếu như em không yên tâm, bắt đầu từ ngày mai có thể cùng anh đến đây. Vợ, đừng giận. Trưa nay không được ăn cơm từ tể, đến bây giờ dạ dày vẫn còn khó chịu. Còn có, cả ngày cứ phải cúi đầu, cho nên bây giờ cổ cũng đã sắp đứt rồi”.

Giang Triết rất ít khi gọi Giang Thiển là vợ, mà kiểu dùng khổ nhục kế thế này đã ít lại càng ít.

Một lúc sau Giang Thiển mới vội vàng xoay người lại, tay nhẹ nhàng xoa lên cổ của Giang Triết mấy cái.

“Sao rồi? Rất mỏi sao? Có đau không? Tại sao lại liều mình như vậy”.

Giang Triết bắt được tay Giang Thiển, mấy cái xoa này mặc dù không có tác dụng gì, đối với anh quả thật là giải không đúng chỗ ngứa, nhưng anh cũng không để cho Thiển Nhi của anh làm nữa, anh sợ cô mệt mỏi.

“Không có việc gì, không có việc gì. Sao em lại đến đây? Có mệt không? Cục cưng có đá em không?”

Anh thận trọng đỡ cô, lại thay cô kéo cái ghế, để cho cô ngồi xuống.

Giang Thiển cũng không muốn ngồi, cả hai tay ôm cổ anh.

“Chúng ta cùng về nhà được không? Em cố ý đến đón anh, chúng ta trở về biệt thự có được không? Dù sao công việc trong chốc lát cũng không làm xong”.

Cô nhẹ nhàng nhỏ giọng làm nũng.

Lúc Giang Thiên nũng nịu có một loại hương vị đặc biệt, mềm mại động lòng người đến vậy, Giang Triết làm gì còn có năng lực nào chống cự được nữa, lập tức ngoan ngoãn giờ tay đầu hàng.

Anh đỡ cô dậy: “Được, chúng ta trở về, về biệt thự”.

Nói xong, cả hai tay đỡ bả vai của Giang Thiên, từ từ từng bước từng bước đi ra ngoài.

Từ đầu đến cuối, hai người cũng không nhìn Tần Trà lấy một cái.

Từ đầu đến cuối, Giang Triết cũng không giới thiệu Tần Trà với Giang Thiên.

Đối với anh mà nói, Tần Trà cũng chỉ là một người không đáng giá được nhắc đến, thời điểm khi Thiên Nhi xuất hiện trước mắt anh, lấp kín trong lòng anh đều là Thiên Nhi, còn chỗ nào chứa được những người khác.

Anh cứ như vậy đi ra ngoài, thậm chí ngay cả điện thoại di động trên bàn cũng quên cầm.

Tần Trà có cảm giác mình sắp nổ tung.

Hai người kia ngay trước cô ta cứ thể tình nồng ý mật, dường như không có ai đằng sau.

Đối nhân xử thế đến mức này, còn gì để nói nữa.

Cô muốn khóc, thật sự rất muốn khóc.

Nhìn bản vẽ trên bàn, rõ ràng Giang Triết vừa mới ở bên cạnh mình, hơi thở của anh vẫn quanh quẩn bên chóp mũi mình, thế nào mà mới gặp chút tác động, cái gì cũng đều biến mất.

Tay cô ta nắm thành quả đấm thật chặt, cô ta hận không thể vỡ những bản vẽ rồi vỡ thành một cục, hoặc là hung hăng xé nát chúng.

Trong lòng, hình như có một con dao sắc bén đang mạnh mẽ đâm xuống từng phát từng phát.

Cô ta không ngừng đâm vào lồng ngực của mình, hình như chỉ có như vậy, cái loại đau đớn này mới có thể giảm bớt.

Cửa đột nhiên bị mở ra, trong lòng Tần Trà vui vẻ.

Một khắc đó, trong đầu cô ta thoáng qua một ý nghĩ, nếu người tới là Giang Triết, như vậy cô ta sẽ không chút do dự nào nhào vào ngực của anh.

Nhưng lại không phải vậy, hình như là khuôn mặt của một người mà mình đã từng gặp qua.

“Chào cô, tổng giám đốc Giang bảo tôi đến lấy điện thoại”.

Mặc dù nhỏ nhẽ lễ phép như vậy, nhưng giọng nói lại cực kỳ lạnh nhạt, đây hoàn toàn là bản sao của Giang Triết.

Tần Trà hít một hơi thật sâu, ánh mắt di chuyển đến trên bàn, quả nhiên điện thoại của Giang Triết đang nằm trên bàn.

Cô ta hận không thể cầm điện thoại di động rồi hung hăng ném xuống sàn nhà.

Nhưng cô ta lại lộ ra một nụ cười hết sức ngọt ngào, sau đó cầm điện thoại kia, đi tới trước mặt người đàn ông đó đưa đi động qua.

“Là cái này sao?”

Người nọ vội vàng gật đầu, sau đó xoay người rời đi.

Tần Trà dùng sức đóng sầm cửa chính phòng họp.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 248: Dấm chua thêm đường là cái gì (18)

Trong xe dưới lầu, Giang Thiển rúc vào bên người Giang Triết.

“Người kia là ai vậy?”

Muốn giả giọng như đang vô cùng bình tĩnh, nhưng cô lại phát hiện mình không bình tĩnh được.

Thật ra cô không ngại khi làm việc bên cạnh anh trai có những phụ nữ khác, nhưng cứ một nam một nữ ở trong đó như thế, ánh mắt của người phụ nữ đó lại như hận không thể nuốt anh trai vào trong bụng vậy.

“Một người không quen biết.”

Giang Triết lạnh nhạt nói, ánh mắt cũng đang dò xét qua lại trên mặt Giang Thiển.

“Có phải không vui không?”

Thiến Nhi có chuyện gì có thể giấu giếm được anh, giờ phút này, trong mắt cô viết rất rõ ràng “Em rất bị thương, em ghen”.

Anh cười, trong cuộc sống thình thoảng ghen, để tăng thêm tình cảm, chỉ cần không ảnh hưởng đến tình cảm của nhau là được.

“Lúc cha còn sống làm ở công ty đó, anh vừa mới biết. Người đó là người đang quản lý công ty, bởi vì nhận hợp đồng của Lãnh thị, không còn nhiều thời gian nữa nên anh đến làm cùng mà thôi”.

Giang Triết nói hai ba câu, đã giải thích rõ ràng ngọn nguồn mọi chuyện.

Sau đó anh vươn tay, giữ bả vai Giang Thiển.

“Hôm nay trở về com nước xong lập tức ngủ đi, ngày mai theo anh đến đây có được không?”

Mũi của anh thân mật cọ vào mặt của Giang Thiển.

Anh công nhận nếu như vậy Thiến Nhi sẽ rất mệt, nhưng chỉ cần có thể để cho cô yên tâm, cùng lắm thì đến lúc đó bảo Tàn Trà đi ra ngoài, để phòng cho Thiến Nhi nghỉ ngơi là được.

Giang Thiển quay đầu, nhìn Giang Triết, trong mắt của anh đều là chân thành.

Cô sững sờ, sau đó khẽ lắc đầu.

“Em không thêm đi theo anh đến đây đâu, sẽ rất mệt mỏi”.

Một khắc kia, cô đã hiểu vừa rồi mình hơi ghen.

Nghĩ tới đây, khóe miệng khẽ kéo lên.

“Là em không yên lòng chứ gì?”

Cô cười, trong lòng lại lập tức ổn định lại.

Thật ra thì có cái gì không yên tâm đâu, cô và anh trai đã từng cùng trải qua những thời gian cực kỳ gian nan, đoạn thời gian đó vĩnh viễn sẽ khắc cốt ghi tâm, cô không quên, anh trai cũng sẽ không quên.

Miệng Giang Triết khẽ câu, sau đó ở bên tai Giang Thiển nhẹ nói: “Thật ra người không yên lòng là anh mới phải”.

Giang Thiển nhàn nhạt cười.

“Cho nên, Thiến Nhi, chờ sinh đứa bé xong, chúng ta tổ chức nghi thức kết hôn đi, anh muốn cho người của toàn thế giới biết Giang Thiển em là người phụ nữ của anh”.

“Anh muốn cho tất cả những người có ý nghĩ không an phận đối với em biết, em là hoa đã có chủ rồi, ai cũng không thể cướp em từ bên cạnh anh đi”.

Thật ra lời ngon tiếng ngọt ai chẳng thích, huống chi bình thường Giang Triết rất ít nói lời nói như vậy.

Vì vậy, Giang Thiển nghe xong mặt đã đỏ lên, đầu vẫn tựa vào ngực Giang Triết.

Đột nhiên cảm thấy hành động của mình có chút buồn cười.

Nhưng cũng đáng giá, nếu như mình không tới đây, làm sao sẽ nghe được những lời này của Giang Triết đây?

“Vừa nãy nói buổi trưa cơm ăn xong không được thoải mái, bây giờ thế nào rồi?”

“Không có việc gì”.

Giang Triết bắt được tay Giang Thiển rồi vuốt ve.

Giang Thiển: “A” một tiếng, trong lòng xuất hiện biện pháp.

Vì vậy, ngày hôm sau lúc mười giờ, Giang Thiển ôm bụng bầu xuất hiện ở cửa phòng họp.

Giang Triết ngẩng đầu, sau đó vỗ trán buồn cười.

Người phụ nữ của anh chơi trò này đến nghiện rồi sao?

Nhưng mặc kệ cô đi, chỉ cần cô vui vẻ, chỉ cần cô không mệt, cô muốn như thế nào thì sẽ như thế đó.

Thật ra ngày hôm qua sau khi Thiển Nhi đến đây, trong lòng anh cũng mơ hồ đoán được hôm nay cô có thể sẽ còn tới đây.

Vì vậy, tối qua anh đã gọi điện thoại cho bác sĩ Phùng.

“Nếu như hàng ngày Thiển Nhi đều ngồi xe đi lại 40 phút có ảnh hưởng gì không?”

“Hàng ngày?”

Đầu dây bên kia có phần ngạc nhiên, nhưng cô vẫn hành xử đúng mực, phần sau cũng không bật ra khỏi miệng.

“Trong khi đó cũng được nghỉ ngơi, mỗi lượt khoảng 20 phút”.

“Không có việc gì đâu, miễn là không quá mệt mỏi sẽ không ảnh hưởng gì, hơn nữa trên lý thuyết mà nói, phụ nữ có thai nên vận động phù hợp, như thế về sau sinh đứa bé mới thuận lợi.”

Vì thế nếu Thiển Nhi của anh muốn đi lại, vậy cứ để cho cô đi lại đi.

“Anh trai”.

Giang Thiển lộ ra nụ cười ngọt ngào đi về phía Giang Triết.

Giang Triết khẽ gật đầu, sau đó để bút trong tay xuống.

“Hôm qua anh bảo dạ dày không thoải mái lúc ăn cơm, cho nên, hôm nay em đưa cơm trưa đến cho anh”.

Giang Thiển nghiêng người sang, vệ sĩ sau lưng lập tức xách hai hộp giữ nhiệt lớn để lên bàn làm việc.

“Anh xem, hai suất”.

Khóe miệng khẽ Giang Thiển nâng lên.

“Cô Giang, ý tốt này làm sao tôi dám nhận đây?”

Tần Trà cảm thấy dù thế nào, người ta đã đặc biệt đưa cơm tới đây, dù sao mình cũng nên tỏ ý một chút.

Nghe nói đến đây, rõ ràng Giang Thiển sững sốt một thoáng, sau đó tươi cười về phía Tần Trà.

“Thật xin lỗi, cô gái này, tôi không biết cô là ai, tôi cũng không biết cô ở đây, mặc dù tôi mang theo hai phần cơm, nhưng đó là của tôi và anh tôi”.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 249: Dám chưa thêm đường là cái gì (19)

Tần Trà chỉ cảm thấy một khắc kia lòng mình như bị sấm rền đánh trúng.

Trong nháy mắt, cô ta đứng đực tại chỗ, một câu cũng nói không nên lời.

Thật ra từ trước đến giờ cô ta vốn thông minh, suy nghĩ của cô ta cũng nhanh nhạy, không thì từ nhỏ đến lớn làm sao có thể sánh bước với Giang Triết được.

Nhưng đối mặt với nụ cười ngây thơ như vậy của Giang Thiển, cô ta phát hiện lời gì cũng không nói ra được.

Giang Triết vậy mà cũng không bênh vực, chỉ tiến lên đỡ Giang Thiển ngồi xuống.

“Sao lại đưa tới nữa rồi? Có một không?”

Mặc dù là trách cứ, nhưng là trong giọng điệu kia lại là ngọt ngào.

Tần Trà cảm giác mạch suy nghĩ của mình đã dần dần trở lại, sau đó cố gắng mỉm cười.

“À, thật sao? Ha ha, thật ra tôi cũng chỉ nói đùa một chút mà thôi, tôi đã gọi đồ ăn ngoài rồi.”

Không có người để ý tới cô ta.

Hai người kia đang đầu tựa đầu, sau đó tình nồng ý mật nhìn thức ăn Giang Thiển mang đến.

“Là cái này à?”

“Vâng, không phải anh thích ăn sao?”

“Là em thích ăn ư?”

“Em sao? Anh trai, làm sao em lại quên phần của em chứ?”

Tần Trà chậm rãi từng bước từng bước đi ra ngoài, cảm giác này giống như bị người ta dội một chậu nước từ trên đầu đổ xuống, toàn thân cảm thấy lạnh lẽo, quả thật làm cho người ta không thể hô hấp.

Cô gần như là từng bước từng bước di chuyển ra ngoài cửa phòng họp, sau đó dựa vào cửa.

Cô muốn rống lên khóc một trận, nhưng môi của cô khẽ run, hàm răng cắn thật chặt môi, cho đến khi nếm được mùi tanh.

Khu vực này tuy bởi vì mệnh lệnh của cô có rất ít người qua lại, nhưng cô cũng không thể đứng ở đây.

Cô gần như phải dùng toàn lực mới đẩy được cửa phòng bên cạnh ra, sau đó dùng sức đóng lại, ngã ngồi trên mặt đất.

Cô hung hăng đâm một đâm xuống sàn.

Đáng ghét, hiệu quả cách âm của gian phòng này tại sao lại kém đến thế, cô tựa vào cửa, lại có thể nghe được rõ ràng từ phòng bên cạnh truyền đến tiếng cười của hai người.

Giang Thiển, Giang Thiển.

Một khắc đó, cô chỉ cảm thấy toàn thân mình bị cảm phần lấp đầy, như một loại tức giận thật sự sẽ phun ra.

Nếu như nói lúc đầu cô vẫn có thể chịu được, thì bây giờ cô phát hiện mình đã không thể nào nhịn được nữa.

(Ai, cô gái đáng thương, tại sao tự chui đầu vào lưới, chẳng lẽ không biết cho dù chỉ là một chút tình cảm thôi cô cũng vĩnh viễn không bao giờ có được sao)

Tần Trà com nước xong, ở lại trong phòng làm việc một lúc, chờ một lúc, ước chừng Giang Thiển đã về, chỉ có Giang Triết ở đây, nhưng anh đã bắt đầu công việc.

Tần Trà vội vàng chạy tới bên cạnh Giang Triết.

“Tổng giám đốc Giang, xin lỗi, thật ngại.”

“Không sao.”

Giọng nói lạnh nhạt, không mang bất kỳ tia tình cảm nào.

Tần Trà có cảm giác trong lòng mình đau xót, trước mắt cô hiện lên biểu hiện của Giang Triết lúc Giang Thiển đi vào.

Phải nói về ngoài của mình so với Giang Thiên cũng đẹp không kém, năng lực của mình so với Giang Thiên còn xuất sắc hơn.

Tại sao cô ta có thể được ở bên cạnh người đàn ông ưu tú mà mình yêu, tại sao mình không chiếm được?

Nghĩ tới đây, trong lòng cô lại bắt đầu bức mình, tay bắt giắc dùng lực.

Giang Triết cảm thấy khác thường, nhưng anh chỉ dùng bút lại một chút, sau đó lại tiếp tục vẽ.

“Tổng giám đốc Giang”.

Tần Trà cắn môi mình một chút, cảm giác lửa trong lòng cháy hừng hực.

Giang Triết có vẻ không có nghe thấy, chỉ hết sức chuyên chú làm việc trong tay.

“Tổng giám đốc Giang”.

Rốt cuộc Tần Trà không nhịn được nữa.

Hôm nay cô phải nói rõ tâm ý của mình, cô sợ nếu mình không nói ra vẫn giấu ở trong lòng, mình sẽ phát điên mất.

Lúc này Giang Triết mới ngẩng đầu lên, anh khẽ nhưm một cái, sau đó nhìn cô.

“Tổng giám đốc Giang, tôi...”.

Nên nói thế nào đây, phải làm sao mới có thể tranh thủ sự đồng tình của anh?

Giang Triết nhìn một chút, nhưng trên mặt lại không biến sắc, sau đó cúi đầu tiếp tục làm việc.

“Tổng giám đốc Giang, tôi nay phiền ngài ở lại tăng ca với tôi”.

Đúng rồi, buổi tối để anh ở lại đây, sau đó trong khung cảnh tối tăm mới có thể làm một vài chuyện.

Nghĩ tới đây, cô không khỏi âm thầm đắc ý.

“Tổng giám đốc Lãnh bên kia gọi điện thoại tới đây, nói là hi vọng chúng ta có thể sớm giao hàng”.

Đây cũng là sự thật, có điều cách thời gian giao hàng còn hơn mười ngày.

“À, thật xin lỗi, tôi quên, tổng giám đốc Giang còn phải về với cô Giang, không sao, không sao, một mình tôi cũng được”.

Giang Triết khẽ trầm ngâm một lát, sau đó nói: “Tôi biết rồi, tối hôm nay tôi ở lại”.

Một giây đó, Tần Trà rất muốn hét to lên, trong giây phút đó tim gần như sắp nhảy ra khỏi lồng ngực rồi, mình thật sự quá thông minh, đúng không? Nếu không lạt mềm buộc chặt như thế, làm sao có thể khiến Giang Triết đồng ý được.

Giang Triết dường như hoàn toàn không nhìn thấy vẻ mừng rỡ như điên trên mặt Tần Trà, chỉ với tay cầm lấy điện thoại xem thời gian, sau đó khẽ nhún mày một cái lại để xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 250: Dám chưa thêm đường là cái gì (20)

Tần Trà biết Giang Triết đang gọi điện thoại cho Giang Thiên, cô ta cảm thấy không sao cả.

Cô ta biết cần có một quá trình lâu dài, quá trình này thậm chí rất gian nan, nhưng chỉ cần có hi vọng, cô ta sẽ cố gắng thử một lần, dù kết cục là đi đến đường cùng đi chăng nữa.

Đến khoảng bốn giờ, Giang Triết gọi điện thoại cho Giang Thiên.

Đầu kia rất thất vọng, thật ra thì buổi trưa lúc Giang Thiên về, Giang Triết đã hứa với cô buổi tối sẽ về.

Anh cũng hiểu Thiên Nhi cô đơn, hưởng hờ mấy ngày trước phần lớn thời gian anh đều ở cùng cô.

“Thiên Nhi”.

Anh dịu dàng gọi.

“Ừ”.

Giang Triết có thể tưởng tượng ra vẻ mặt bây giờ của Thiên Nhi, nhất định môi trề ra, vẻ mặt không vui.

“Thật xin lỗi, anh sẽ cố gắng về sớm”.

“Không sao đâu”.

Giang Thiên cố gắng cười.

Thật ra cô không vui, nguyên nhân không phải bởi vì Giang Triết làm thêm giờ mà bởi vì anh ở đây với một cô gái khác.

Nhưng cô cũng biết mình phải tin tưởng anh trai, anh đã nói tình yêu của mình và anh là khắc cốt ghi tâm, vĩnh viễn sẽ không phản bội.

“Thiên Nhi, nếu không vui, cũng không cần ép mình phải cười”.

Giang Triết trầm thấp nói.

Anh sao lại không biết Thiên Nhi đang nghĩ gì, làm sao lại không biết thật ra cô rất khó chịu.

“Anh hứa với em trước tám giờ nhất định sẽ về, em đợi anh nhé”.

Nếu Thiên Nhi của mình không vui, vậy nhiều tiền thì có ích lợi gì đâu.

“Ừ”.

Giang Thiên gạt đầu một cái, sau đó lưu luyến không rời buông điện thoại xuống.

Giang Triết tắt điện thoại di động, sau đó đẩy cửa phòng họp ra, lúc đi vào biểu cảm trên mặt đã lạnh nhạt.

Cả buổi chiều, anh không nói với Tần Trà một câu nào.

Mấy ngày nay anh luôn luôn nghĩ, mình đến đây làm phải chăng đã khiến Tần Trà hiểu lầm chuyện gì đó.

Thật ra nếu đây không phải công ty cha anh sáng lập, nếu không phải bởi vì không muốn tâm huyết của cha bị phí hoài, anh tuyệt đối sẽ không xuất hiện ở đây.

Cơm tối lại phải gọi đồ ăn ngoài, Giang Triết vội vã cho ăn xong, sau đó lại bắt đầu công việc.

“Tổng giám đốc Giang, nghỉ ngơi một chút được không?”

Phòng họp to như vậy, thậm chí có thể nghe tiếng hít thở của nhau.

Đèn trên trần nhà chiếu xuống, đường nét của anh lại anh tuấn như vậy, làm cho bất kỳ ai cũng không thể không chế nhip đập của trái tim.

Giang Triết dường như không nghe thấy, thậm chí ngay cả đầu cũng không ngẩng lên, chỉ tiếp tục công việc trên tay mình.

Tần Trà cảm thấy mắt mặt, không khỏi tự giễu mà cười cười.

Bây giờ rười rối, Giang Triết dừng lại việc trong tay đứng giờ, sau đó đứng thẳng lên.

Tần Trà cũng vội vàng dừng bút lại.

Thật ra mấy ngày trước, mỗi ngày cô ta đều làm việc rất muộn, nhưng hôm nay thì khác.

Giang Triết thuận tay cầm điện thoại di động trên bàn lên, sau đó bước nhanh đi về phía trước.

Thật ra anh đã từ chối thăng thưởng rồi, không biết tại sao Tần Trà vẫn nuôi hy vọng.

Bước chân Giang Triết khá lớn, vì vậy cô ta phải tăng thêm mấy bước ngắn, sau đó mới đuổi kịp Giang Triết.

Giang Triết cũng không quay đầu lại, chỉ mở ra cửa phòng họp, sau đó rẽ vào một hành lang.

Hành lang có đèn nhưng không được bật lên.

Anh không khỏi hơi nhú mảy lại.

Cả công ty giờ này lại chìm trong bóng tối.

“Có chuyện gì thế này?”

Trong bóng tối vang lên giọng trong trẻo lạnh lùng của anh.

“Lúc chập tối, tất cả đèn trên đường đều xảy vấn đề.”

Tần trà vội vàng nhỏ giọng giải thích.

“Đèn dự phòng đâu?”

Giọng của Giang Triết hơi trầm trầm

“Cái đó. Cái đó tôi cũng không rõ.”

“Cái gì gọi là không rõ?”

Giọng Giang Triết lạnh buốt.

“Lúc cần đèn dự phòng mới nhớ mang ra sao? Tần Trà, bình thường cô quản lý công ty thế nào? Nếu việc này xảy ra buổi tối lúc làm thêm giờ vậy phải làm sao?”

Tần Trà cúi đầu, không nói tiếng nào.

Không giải bày, một câu cũng không thể giải thích, bởi vì nguyên nhân gì, giải thích như thế nào.

Giang Triết khẽ nhú mảy một cái, đột nhiên cảm thấy đứng ở đây nói những chuyện này với Tần Trà cũng không có gì hay.

Vì vậy lấy điện thoại di động ra, cũng may trên di động của anh có đèn dự phòng.

Gặp phải tình huống thế này, cho dù anh không ưa Tần Trà, giờ phút này cũng phải có một ít phong độ.

Vì vậy, hơi lui điện thoại di động soi về phía sau.

Tần trà không nghĩ tới trên điện thoại Giang Triết lại có cái này, nhưng mặt cô ta không biến sắc đi theo Giang Triết.

Hai người cùng nhau đi đến trước thang máy, Giang Triết bấm nút của thang máy, nhưng lại phát hiện nó không hề hoạt động.

Giang Triết nghiêng đầu nhìn Tần Trà, trên mặt lạnh lẽo.

Trong lòng Tần Trà nổi lên một trận hoảng sợ, chẳng lẽ anh nhìn thấu rồi.

Vội vàng quay lưng lại, gọi điện thoại.

Giọng nói của cô ta hết sức nghiêm nghị, quở trách đầu dây bên kia, cuối cùng thốt lên một câu: “Cái gì, anh khóa thang máy lại rồi? Khóa làm cái gì? Anh đã đi đâu? Lập tức trở về, ngay tức khắc”.

Đề điện thoại di động xuống, xoay người, nói xin lỗi với Giang Triết.

“Tổng giám đốc Giang, thật xin lỗi, trong nhà nhân viên kỹ thuật có một số chuyện, cho nên khóa thang máy lại rồi. Thật xin lỗi, thật sự thật xin lỗi”.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 251: dẫm thêm đường là cái gì (21)

Giọng nói của cô ta cũng sắp khóc rồi.

Trong mắt Giang Triết chợt thoáng qua tia gì đó, nhưng lập tức biến mất.

Cũng may chỉ là tầng bốn, nếu là tầng bốn mươi làm sao bây giờ?

“Tần Trà, rốt cuộc cô quản lý công ty như thế nào?”

Lạnh lùng bỏ lại một câu, sau đó đi xuống cầu thang bộ.

Thật ra cũng không phải là đã quá muộn, nhưng bởi vì công ty to như vậy lại không có một bóng người, nên chỉ có tiếng bước chân xuống cầu thang của hai người.

Bình thường Tần Trà đều thích đi dép lê, nhưng hôm nay cũng không biết tại sao lại đi một đôi giày cao gót.

“Nhà máy cách nơi này bao xa?”

Giang Triết đột nhiên hỏi.

Trong công ty bình thường đều có một số nhân viên quản lý.

“Ở ngay phía sau”.

Mặc dù Tần Trà không hiểu tại sao Giang Triết lại hỏi cái vấn đề này, nhưng vẫn trả lời cẩn thận.

Cũng không biết có phải vì câu trả lời của cô ta không, chân cô ta đột nhiên giẫm hụt.

“A”.

Cô ta kêu lên một tiếng sợ hãi, Giang Triết vội vàng xoay người, đúng lúc Tần Trà bổ nhào lên người của anh.

Cũng may Giang Triết đã đứng ở trên hành lang rồi, nếu anh cũng ở trên bậc thang, kết quả này thật sự không thể tưởng tượng nổi.

Tần Trà ôm chặt cổ của Giang Triết, sắc mặt đỏ bừng.

Từ trên người Giang Triết tỏa ra hơi thở thành thực của đàn ông, làm cho tinh thần người ta không ngừng nhộn nhạo.

Cô ta hận không thể vùi đầu vào cổ Giang Triết, sau đó hít thật sâu hơi thở trên người của anh.

Lúc học đại học, người bạn cùng phòng và cô ta cùng nhau thảo luận làm thế nào mới có thể chiếm được lòng của người đàn ông mà mình thích.

Ngày đó mọi người nói rất nhiều, trong đó đã nói đến điều mà hôm nay cô làm.

Lúc ấy, người bạn học kia nói, làm như vậy mặc dù nguy hiểm, bởi vì phải khống chế tốt sức lực và góc độ, nếu không chịu đau đớn chính là bản thân mình.

Bạn cùng phòng rồi rít vỗ tay, bảo người bạn học kia thật sự quá lợi hại, phân tích vấn đề lại chính xác đến vậy.

Đã qua nhiều năm như vậy, cô ta vẫn nhớ đêm đó mọi người nói chuyện, cho nên hôm nay đột nhiên nghĩ đến có thể áp dụng.

Dù sao cô cũng là một cô gái đẹp như hoa như ngọc, chủ động ôm ấp yêu thương như vậy, Giang Triết nhất định sẽ động lòng.

“Cô Tần, xin hãy tự trọng”.

Đang lúc Tần Trà suy nghĩ lung tung, Giang Triết đột nhiên đẩy cô ta ra.

Tần Trà bất ngờ, phản ứng theo bản năng, lập tức nắm được lan can bên cạnh.

Cô ta vội vàng ngồi xuống.

“Tổng giám đốc Giang, chân của tôi hình như bị tẹo rồi”.

Giọng Tần Trà khê run.

Đây là sự thật, xem như cô ta là người xui xẻo, vừa nãy cô ta không khống chế tốt sức lực, giờ phút này, từ chân truyền đến một trận đau đớn tê tâm liệt phế.

Cô ta cắn thật chặt môi của mình, thậm chí trên trán cũng có mồ hôi hột chảy xuống.

Vốn chỉ muốn diễn kịch, nhưng không ngờ đùa mà thành thật, hi vọng khổ nhục kế của mình dùng được.

Cô ta nhìn Giang Triết, trong mắt đã hiện ra hơi nước.

Ánh mắt của Tần Trà chăm chú nhìn mặt của Giang Triết, cô ta biết thất bại hay thành công cũng từ lần hành động này.

Giang Triết cũng không hiểu, chỉ dùng ánh mắt sắc bén chăm chú nhìn Tần Trà.

Trong lòng Tần Trà hoảng hốt, chỉ sợ Giang Triết nhìn ra manh mối, cô ta biết Giang Triết không giống như người bình thường.

Trên chân truyền đến từng trận đau đớn, cô ta cảm thấy có phần uất ức.

“Chẳng lẽ anh không thể đỡ tôi một chút sao? Tôi thật sự không thể tự đi rồi.”

Giọng nói của cô ta có chút hờn tủi.

Giang Triết vẫn không động, nhưng khóe miệng lại hiện ra một nụ cười giễu cợt, sau đó anh ấn mấy con số trên điện thoại di động.

“Gọi điện thoại cho bác sĩ Lâm, bảo cậu ấy đến đây, ở đây có một cô gái xinh đẹp cần cậu ấy.”

Sau đó anh cúp điện thoại, xoay người nhìn Tần Trà một cái.

“Tôi hi vọng cô hiểu, tôi không ngờ, hôm nay tại sao lại có nhiều chuyện tình cờ như vậy.”

Anh khẽ dừng lại một chút, rồi nói tiếp: “Chuyện như vậy, tôi không hi vọng sẽ còn lần thứ hai.”

Câu phía sau giọng điệu của anh đã hoàn toàn lạnh lẽo.

Sau đó anh xoay người rời đi.

Anh vậy mà lại bỏ đi như vậy?

Để lại cô trong bóng tối thế này sao?

Mà đáng chết là hôm nay vì có thể đạt được mục đích cô ta đã cho toàn bộ người trong công ty nghỉ sớm hơn một chút.

Lúc này cô ta mới biết đến cái gì gọi là bê đá đập chân mình.

“Tổng giám đốc Giang.”

Tần Trà thiếu chút nữa đã khóc lên.

Lá gan của cô ta quả thật rất lớn, nhưng cũng không lớn đến nỗi này đâu.

Bốn phía một mảnh yên tĩnh không kể còn là một vùng tăm tối, sau đó cô ta cứ như vậy lẻ loi ngầy ngẩn ở đây?

Tần Trà cảm giác toàn thân sồn gai ốc.

“Tự cô gọi người đến đi. Bác sĩ của tôi sẽ lập tức tới đây.”

Giọng Giang Triết xa xa truyền đến, sau đó càng ngày càng nhỏ.

“Ngài đừng đi, xin ngài ở lại với với tôi.”

Bước chân của Giang Triết dừng một chút, ở lại với cô? Tại sao phải ở lại với cô? Cô có quan hệ gì với anh sao?

Anh hiểu được, giờ phút này anh phải ở bên cạnh không phải là cô ta, mà là người phụ nữ đang mang thai ở nhà.

Nếu như bị cô ấy biết anh ở cùng Tần Trà, nói không chừng anh sẽ bị chết chìm trong chum dấm mật, huống chi, rốt cuộc Tần Trà bị trọc chân là thật hay là giả còn chưa biết.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 252: Dấm chua thêm đường là cái gì (22)

Giang Triết biết mình cứ như vậy bỏ đi cũng có phần tuyệt tình, nhưng những lúc tuyệt tình lại tốt đối với mình.

Tần Trà cảm giác trong lòng càng ngày càng lạnh, nghe tiếng bước chân kia, không chút do dự đi ra ngoài, rót cuộc ôm đầu khóc rống lên.

Bản thân mình đang làm gì đây?

Thế này rốt cuộc có ý gì?

Ban đầu chỉ là thử dò xét, vì để lấy được đồng cảm thậm chí tình yêu của anh.

Nhưng rồi kết quả thế nào?

Một mình lẻ loi ở trong một nơi tối đen như mực thế này.

Mà anh hoàn toàn không có bất kỳ thương tiếc nào.

Trong đêm tối, tiếng khóc của người phụ nữ ấy sao thê lương đến thế.

Cô khóc đến nỗi đứt ruột đứt gan, dùng sức đến vậy, gần như muốn phát tiết toàn bộ uất ức trong lòng ra ngoài.

Tiếng khóc của Tần Trà cuối cùng cũng dần dần nhỏ xuống, sau đó cảm thấy trên lưng có phản rợn cả tóc gáy.

Một nơi rộng lớn như vậy, thực sự chỉ có một mình cô ở đây thôi sao?

Có khi nào sẽ có kẻ xấu tới đây, nghĩ tới đây Tần Trà bất giác càng lúc càng thấy sợ.

Chậm rãi đứng dậy, sau đó nhìn thấy xa xa hình như có một chút ánh sáng dần dần di chuyển đến chỗ mình.

Tần Trà che miệng lại, vội vàng ngồi xổm xuống.

Lấy điện thoại di động ra, gọi điện thoại cho thư ký.

Nhưng tay lại không ngừng run rẩy, mãi mà không tìm được số điện thoại.

Khẽ thò đầu ra, ánh đèn kia đã sắp đến chân của cô ta rồi, đang đi lại đây hình như là một người đàn ông xa lạ.

Tần Trà cảm giác mình không có cách nào hít thở bình thường, cô ta muốn hung hăng mắng người gác cổng, sao lại tùy tiện để một người đàn ông đi vào?

Công nhận là quá sợ hãi, tay run lên, đôi tay vậy mà lại rũ xuống đất.

Tần Trà cố nén sợ hãi, vươn tay ra thăm dò, lúc ngón tay vừa mới chạm được điện thoại di động, nghe được giọng của người đang lên cầu thang kia.

Từng trận từng trận níu lấy trái tim Tần Trà.

“Cô Tần“.

Có người gọi.

Anh ta biết mình sao?

Tần Trà ngã trên mặt đất, chỉ cảm thấy toàn thân không còn chút sức lực nào.

Thì ra là lúc này mình khóc rống và khản trương gần như đã dùng hết sức lực toàn thân rồi.

“Xin hỏi cô là cô Tần phải không?”

Người nọ đứng ở trước mặt Tần Trà, khách sáo hỏi.

Tần Trà yếu ớt gật đầu, vệt nước mắt trên mặt vẫn chưa khô.

Lâm Bản khẽ thở dài, Giang Triết có lúc quả là rất độc ác, lại vứt bỏ một cô gái trong đêm tối thế này.

Nhưng người đàn ông đó đã từng dịu dàng đối với người nào? Trừ em gái Thiên Nhi của cậu ta ra.

“Xin chào, tôi là Lâm Bản, Giang Triết gọi điện thoại bảo tôi đến”.

Lâm Bản chìa một tay về phía Tần Trà.

Lúc này Tần Trà mới nhớ tới, vừa nãy hình như Giang Triết gọi điện thoại cho ai đó, nói là nhắn lại với bác sĩ Lâm, xem ra chính là người đàn ông trước mắt này rồi.

Cô ta hít mũi một cái, thật không nghĩ đến, hôm nay mình lại bị mất mặt trước một người đàn ông xa lạ.

“Thật xin lỗi, đã muộn rồi lại để anh phải đến đây”.

Cô ta giọng khàn khàn nói.

Đáp lại cô ta là tiếng cười khẽ.

“Không sao, dù sao người như Giang Triết chuyện gì cũng có thể làm được”.

Ngụ ý này là đã quen với cách làm của Giang Triết.

Có nghĩa là tự dung mình lại nợ Giang Triết một ân tình?

Nhưng không cam lòng, thật sự không cam lòng.

“Nhưng con người Giang Triết tâm địa luôn luôn sắt đá, cho nên cô cũng không cần để ý”.

Lâm Bản nói xong, ngồi xổm xuống.

Trong đầu Tần Trà hồi tưởng lại câu nói Lâm Bản, nhất thời không kịp phản ứng, anh ta ngồi cạnh mình như vậy để làm gì.

“Cô Tần, đứng dậy đi.”

Giờ Tần Trà mới hiểu được.

Cô ta không phải người hay thẹn thùng, cũng biết giờ phút này ngoại trừ để Lâm Bản cõng cô ta xuống dưới, cũng không còn biện pháp khác nữa.

“Cám ơn”.

Cô ta nhẹ nhàng nói.

“Không cần nói cảm ơn với sống lưng của tôi đâu”.

Lâm Bản cười nói.

“Những chỗ như thế này quả thật rất dễ bị trọ chân, cho nên về sau cô Tần phải cẩn thận”.

Lâm Bản vừa đi xuống, vừa nói.

“Cám ơn”.

Từ trong miệng một người xa lạ cũng có thể nghe được sự quan tâm, Giang Triết, tại sao anh không thể nói được một câu?

“Ánh mắt Giang Triết của rất hẹp, chỉ chứa được một người, điều này, chẳng lẽ cô Tần không biết?”

Lâm Bản lạnh nhạt nói.

“Anh nói xằng bậy cái gì vậy?”

Tần Trà có phần thẹn quá hóa giận.

Lâm Bản cười cười, không nói lời nào, lúc này khi anh nhắc tới Giang Triết, vẻ mặt mừng rỡ trong mắt Tần Trà không phải anh không nhìn thấy.

Thật đáng tiếc cho một cô gái như vậy, nhìn rất thông minh, nhưng cũng chẳng có gì khác biệt.

Lâm Bản không nói gì nữa, Tần Trà lại cảm thấy có chút bất khoan.

Dù sao anh ta cũng có lòng chạy tới.

Tuy là vì Giang Triết yêu cầu, nhưng anh ta cũng có thể không đến cũng được.

“Thật xin lỗi”.

Cô ta nhẹ giọng nói.

“Ha ha, không cần phải xin lỗi. Thật ra mỗi người ai chẳng có lúc phạm sai lầm, chẳng qua phạm sai lầm mà biết sửa sai là được rồi”.

Lâm Bản lạnh nhạt nói, sau đó để Tần Trà xuống.

Tần Trà nghiêng đầu sang chỗ khác.

Sửa sai?

Cô ta cười lạnh một tiếng, cô ta cực khổ nhiều năm như vậy, một người xa lạ như anh ta lại khuyên bảo cô ta buông bỏ, cô ta mà buông bỏ, như vậy người đó đã không phải là Tần Trà rồi.

Lúc Giang Triết trở lại biệt thự, Giang Thiển đang ngồi trên xích đu ở công.

Giang Thiển vẫn rất thích ăn quả nho.

Với Giang Triết mà nói, cô thích ăn bao nhiêu thì sẽ mua bấy nhiêu, dĩ nhiên là không thành vấn đề.

Nhưng rồi có một ngày anh đột nhiên nghĩ ra, nếu trồng nho ở công biệt thự, đợi đến mùa nho chín, đây cũng là một loại hương vị ngọt ngào.

Và rồi Thiển Nhi của anh muốn ăn quả nào thì hái quả đấy, thật là một cuộc sống có bao nhiêu thoải mái.

Lúc mới đầu, anh dùng trúc làm dàn cho cây nho, bởi vì muốn có loại nho ngon, anh cố ý đi vào vùng nông thôn tìm.

Sau vừa đến Hạ Thiển anh lại phát hiện nằm dưới dàn nho mát mẻ làm cho người ta toàn thân thoải mái, lập tức cho thợ đổi thành dàn inox, đồng thời làm một cái vồng bên dưới.

Thiển Nhi rất thích chỗ này, đặc biệt là lúc bắt đầu mùa nóng, cây nho bắt đầu xòe ra tán lá xanh nhạt, khắp nơi đều là sắc xuân mượt mà.

Nhưng sau khi mang thai, Giang Triết không cho phép Giang Thiển ngồi vồng nữa, dù muốn ngồi cũng phải có anh ở bên cạnh.

Cho nên, giờ khắc này vừa nhìn thấy Giang Thiển có hành động nguy hiểm này, anh đã vội vã bước lên, lập tức kéo Giang Thiển từ vồng lên.

“Thật là liều lĩnh”.

Anh rất ít nói từ này, đặc biệt là sau khi Giang Thiển mang thai, cái gì cũng đều nhường cô.

Nhưng lúc này nhìn thấy cô ngồi ở chỗ đó, anh cảm thấy giật thót tim.

“Anh trai”.

Nhìn thấy Giang Triết tức giận, Giang Thiển khẽ lời kéo cánh tay của anh làm nũng.

“Anh không đúng, không nên bỏ mặc em đi tăng ca. Thiển Nhi đừng giận, ngàn vạn lần không nên tức giận.”

Anh ôm ghì đầu cô vào trong ngực mình, lời nói dịu dàng nhỏ nhẹ an ủi.

“Ừ”.

Cô xụ mặt, sau đó quay đầu.

“Trên người đều là mùi nước hoa của phụ nữ, ai biết có phải ở lại làm thêm giờ không đây?”

Giang Triết khẽ cau mày, trên người của mình có mùi nước hoa sao? Đỉnh từ lúc nào? Chẳng lẽ đỉnh lúc Tần Trà ngã xuống rồi nhào vào mình?

Anh gờ tay lên, lỗ mũi ở trên áo sơ mi ngửi một cái, sau đó nhìn thấy trên mặt cô nhóc chột lóe lên tia giảo hoạt, lập tức hiểu bị cô lừa.

“Được lắm, lại dám lừa anh?”

Giang Thiển cười ha ha, nhưng lập tức nói: “Anh trai có phải anh chột dạ không? Nếu không tại sao phải ngửi qua? Chẳng lẽ cô Tần thật sự chạm vào anh?”

Giang Triết thấy buồn cười.

Cô nhóc này gần đây lên con ghen thành nghiện rồi, trong lời nói toàn vị chua.

Nhưng phải nói thế nào cho cô biết vừa rồi là người ta chủ động nhảy vào ôm anh đây?

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 253: Dấm chua thêm đường là cái gì (23)

“È hèm, anh chỉ không ngờ đến vậy mà cũng có lúc anh lại bị cô nhóc như em lừa gạt.”

Giang Triết xoay người, ôm bà vai Giang Thiển, sau đó dìu cô đi vào bên trong.

Dĩ nhiên là sẽ không nói chuyện vừa rồi cho cô nghe, mặc dù chuyện gì cũng không xảy ra, nhưng khó bảo toàn cô nhóc này sẽ không suy nghĩ lung tung.

Ngày thứ hai lúc Giang Triết rời giường, hơi chần chờ một lát, suy nghĩ một chút vẫn quyết định đi qua chỗ Tần Trà.

Nhớ đến tối hôm qua anh bảo vệ sĩ nhấn với Lâm Bản, nhưng lúc sau như thế nào, anh cũng không gọi điện thoại hỏi, hơn nữa chuyện đó cũng không cần thiết.

Tần Trà là một người thông minh, cũng nên biết thái độ của anh rồi.

Đi vào phòng họp, không nghĩ tới Tần Trà đã ở đây rồi.

Nhìn thấy Giang Triết đi vào, cô ta đứng lên.

“Tổng giám đốc Giang, chào ngài.”

Giang Triết không nghĩ tới hôm nay Tần Trà lại xuất hiện, nhưng anh chỉ hơi gật đầu một cái, lời gì cũng không nói, chỉ ngồi xuống vị trí ngày hôm qua, tiếp tục bắt đầu công việc.

Tần Trà cũng không nói gì, mặc dù trong lòng có phần thất vọng, nhưng cũng ngồi xuống.

Đào mắt thoáng qua, đã là buổi trưa.

Bởi vì nguyên nhân chân của Tần Trà, cả buổi sáng chưa từng di chuyển vị trí, chỉ gọi điện thoại gọi đồ ăn ngoài.

Trước khi gọi điện thoại, cô trước hỏi ý kiến Giang Triết, nghe Giang Triết nói một lúc nữa Giang Thiển sẽ đến, trong lòng của cô ta âm ỷ đau, nhưng vẫn cố che giấu.

Mất thấy đồng hồ chỉ mười một giờ, Giang Triết đứng dậy đi toilet.

Anh vừa đi ra không lâu, Giang Thiển đã vào tới, phía sau của cô vẫn là người vệ sĩ hôm qua, giờ lên hai hộp giữ nhiệt thật to.

Nhìn thấy trong phòng họp chỉ có một mình Tần Trà, Giang Thiển hơi sùng sốt.

Cô lấy điện thoại di động ra gọi điện thoại cho Giang Triết.

Điện thoại Giang Triết đang ở trên bàn, vì vậy lập tức vang lên tiếng chuông.

Giang Thiển ra ý bảo người sau lưng đó để hộp giữ nhiệt lên trên bàn, sau đó ngồi xuống.

Trong lòng Tần Trà có phần tức giận, người phụ nữ này mình thật không ưa, làm sao lại chẳng hiểu lễ phép như thế, Giang Triết không có ở đây, chẳng lẽ không thể hỏi mình một chút sao?

Cô ta cũng không xem lại nơi này mình mới là người làm chủ, làm chủ nên mình cần chào hỏi Giang Thiển.

Hướng chi ở trong mắt của Giang Thiển, Tần Trà cô lúc nào mắt cũng lom lom nhìn chăm chăm người anh trai, cô còn chưa rộng lượng đến nỗi nói cười rít rít với tình địch của mình đâu.

“Người ta nói con người anh Giang nho nhã hào phóng, tôi thấy cũng chẳng phải như thế.”

Rốt cuộc Tần Trà lạnh lùng nói.

Giang Thiên cô có chuyện gì? Sao lại đáng để một người đàn ông ưu tú như vậy móc tim móc phổi mà đối đãi với cô ta.

Giang Thiên sững sờ, sau đó cười lộ lúm đồng tiền như hoa.

“Người nhà họ Giang quả thật rất nho nhã đấy, đối với mọi người đều nho nhã.”

Giang Thiên cố ý nhấn mạnh chữ “Người” khi phát âm, ngụ ý kia đủ rõ ràng, Giang Thiên tôi đối với Tần Trà cô chẳng cần nho nhã, bởi vì cô không phải là người.

Tần trà “Vụt” một cái đứng lên, sắc mặt giận đến đỏ bừng.

“Cô nói ai không phải là người?”

“Cô khản trương cái gì vậy?”

Giang Thiên chậm rãi nói.

“Tôi chưa từng nói cô không phải là người, nhưng cô lại tự nhận, vậy tôi cũng không còn cách nào.”

“Cô. Cô mới không phải người.”

Tay Tần Trà chỉ vào Giang Thiên, cực kỳ tức giận nói.

Vừa lúc đó cửa mở ra, sau đó Giang Triết bước vào.

Tần Trà hoàn toàn không nghĩ đến lúc này Giang Triết lại đi vào.

Thấy mặt Giang Triết âm trầm, cô ta vội vã rũ tay xuống, suy nghĩ một chút không đúng, còn nói: “Là cô ấy nói tôi không phải là người trước.”

Dường như Giang Triết không nghe thấy, chỉ đi tới bên người Giang Thiên.

“Có mệt không?”

Giang Thiên lắc đầu.

“Không mệt, chẳng qua ăn đầy một bụng bực dọc.”

Đúng là bực mình mà, vì sao mình lại phải nghe lời nói lạnh nhạt như vậy chứ.

Nếu anh trai không phải ở đây, mình tuyệt đối sẽ không bước vào một bước .

Giang Triết gạt đầu một cái, sau đó đi tới bên người Tần Trà.

Anh nhìn Tần Trà, ánh mắt lạnh lẽo.

“Cô vừa nói ai không phải người?”

Tần Trà không nói lời nào, vừa rồi nếu không phải bởi vì Giang Triết không có ở đây, cô ta tuyệt đối sẽ không nói như vậy.

“Nói xin lỗi đi.”

Anh nhìn chằm chằm ánh mắt của cô ta.

“Tại sao chứ?”

Rõ ràng cô ta cũng bị cô ấy nói không phải người rồi, chẳng lẽ mình không thể phản bác sao?

Giang Triết hơi gạt đầu, sau đó lấy điện thoại di động ra, ở trong danh bạ tìm được một số điện thoại rồi đẩy cửa đi ra ngoài.

“Chú Tần, cháu muốn lấy lại quyền quản lý công ty Tam Hoàn.”

Sau đó cũng không đợi đối phương trả lời, tắt luôn điện thoại.

Trong văn kiện cha đã nói rõ ràng, công ty này chỉ tạm thời để người khác quản lý, miễn là mình cần, bất kỳ lúc nào cũng có thể yêu cầu quyền quản lý, bất cứ ai cũng không có quyền ngăn cản.

Bây giờ chỉ cần một câu nói của anh, chuyện còn lại bọn họ sẽ tự thu xếp cho xong.

“Tổng giám đốc Giang, đừng.”

Sắc mặt Tần Trà trắng bạch.

Giang Triết cười lạnh một tiếng.

“Tần Trà, đây là hình phạt tốt nhất đối với cô đấy. Vừa rồi tôi đã cho cô cơ hội, nhưng cô lại không nắm chắc.”

“Vì sao cô ta có thể nói tôi như vậy, mà tôi thì lại không thể?”

Nước mắt đã chảy xuống.

Thậm chí ngay cả cảm xúc cũng dần dần mất đi không chế.

“Tần Trà, cô là ai? Cô cũng không cần nhắc lại mình một chút xem, lại dám đánh đồng với Thiển Nhi, cô có tư cách này sao?”

Ánh mắt của Giang Triết lạnh lẽo, ánh mắt như vậy dường như có thể đâm thấu trái tim Tần Trà.

“Cô ta và tôi không phải cũng giống nhau sao? Tôi là một phụ nữ, cô ta cũng chỉ là một phụ nữ.”

Sắc mặt của Giang Triết lập tức âm trầm đến đáng sợ, anh nhìn Tần Trà.

“Tần Trà, đừng có trách tôi ra tay.”

Từ miệng anh gằn từng chữ từng chữ, làm cho Tần Trà cảm thấy lạnh thấu xương.

Rốt cuộc cô ta che mặt khóc thút thít.

Giang Triết khẽ nhủ mày một cái, cuối cùng không nhìn cô ta nữa, tự mình ôm cả người Giang Thiển đi ra ngoài.

Từ trước đến nay Giang Triết nói được làm được, ngày hôm sau trực tiếp chạy tới công ty Tam Hoàn, triệu tập hội nghị cấp cao.

Toàn bộ mọi người đều đến, trừ Tần Trà.

Giang Triết nói rất đơn giản.

Một, cảm ơn mọi người suốt thời gian qua đã vất vả nỗ lực như vậy.

Hai, lần này trừ thay đổi chức vụ Tổng giám đốc ra, tất cả các mặt vẫn như cũ.

Ba, nếu lãi của công ty duy trì như năm ngoái, như vậy hoa hồng của các vị cổ đông sẽ chỉ có tăng không có giảm.

Giang Triết vừa nói xong, cả hội trường xôn xao.

Tất cả mọi người không biết có chuyện gì xảy ra, mặc dù Tần Trà là một cô gái, nhưng xử lý công việc từ trước đến giờ đều cẩn thận.

Nhưng mọi người đều là người thông minh, mơ hồ suy đoán nhất định là Tần Trà đã làm ra chuyện gì đó.

Ông Tần vẫn cúi đầu, ngồi ở đó không nói tiếng nào.

Sau khi hội nghị kết thúc, anh đi vào phòng làm việc, há hốc mồm, nhưng lời gì cũng không nói ra được.

Vốn chuyện phạm sai lầm là ở trên người của Tần Trà, kỳ lạ là tâm trí con bé đó bị quỷ ám đầu óc rồi.

Nhìn mặt Giang Triết lạnh như băng, vốn muốn nói lời cầu xin rốt cuộc biến thành “Cám ơn tổng giám đốc Giang”.

Còn có thể nói gì, ông cũng đoán được nên mình cũng chẳng sợ lộ mặt mo này này xuống, đến cuối cùng đổi lấy vẫn chỉ là cự tuyệt của Giang Triết.

Nhưng tui thân cho con bé đó, qua nhiều năm dốc sức làm như vậy đổi lấy cũng chỉ được một kết cục như vậy.

Nói cho cùng cũng tại con bé không nghe lời của mình, ở trước mặt người đàn ông này đâu phải ai cũng có thể trêu chọc.

Nghĩ tới đây, ông không khỏi thở dài thật sâu, cuối cùng xoay người, đi ra khỏi phòng làm việc, sau đó nhẹ nhàng đóng cửa lại.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 254: Phần kết thúc: Em là tâm can của anh (1)

Xét thấy bạn học Giang Triết bản lĩnh “Trêu hoa ghẹo nguyệt” thật sự quá mạnh mẽ, ví dụ như trước kia có Lục Mạt Ly*, sau này là Đỗ Hân Lệ, bây giờ lại đến Tần Trà, làm cho Giang Thiển không có chút cảm giác an toàn nào, cho nên rất giận anh, rất rất tức giận.

(*) Bạn editor trước edit là Lục Không Cách mình để thành Lục Mạt Ly

Giang Thiển tức giận, hậu quả này dĩ nhiên là rất nghiêm trọng.

Giang Triết đúng là khổ mà không nói ra được.

Thôi được, anh thừa nhận những người phụ nữ kia đúng là quán lấy anh, nhưng đây không phải là lỗi của anh có được không?

Cũng không phải anh đi trêu chọc bọn họ.

“Còn nói không phải? Đỗ Hân Lệ đó chẳng lẽ không đúng hay sao? Còn cả Lục Mạt Ly nữa”.

“Thiến Nhi, đây là thời kỳ đặc biệt.”

Bạn học Giang cau mày.

“Cái gì gọi là thời kỳ đặc biệt? Nếu không phải là anh cười với người ta, người ta sẽ làm mặt dày bám theo anh sao? Hừ, anh tự luyện, tự phụ quá rồi.”

“Đội, đội đã”.

Giang Triết vừa nghe, hình như không đúng, vội vàng ngăn Giang Thiển vừa nói vừa đi xuống lại.

“Cái gì gọi là tự phụ quá?”

Anh có thể cho phép Thiến Nhi tức giận, nhưng vấn đề nguyên tắc thì không thể phạm sai lầm.

“Hừ”.

Giang Thiển nghiêng đầu sang chỗ khác: “Ai biết mà biết anh và những phụ nữ đó có nắm tay này, hôn môi.”

“Đội, đội đã”.

Giang Triết thật sự là dở khóc dở cười.

Càng nói thêm càng không đúng.

“Thiến Nhi, không có chuyện đó đâu”.

“Em không tin, anh đã từng liếc mắt đưa tình với Đỗ Hân Lệ trước mặt em”.

Giang Thiển nói tới đây, hốc mắt đỏ lên.

“Em biết ngay đàn ông chẳng có người nào tốt, trong miệng nói chỉ có một mình em, xoay người, đã cùng những phụ nữ khác anh anh em em”.

Ánh mắt đau xót, nước mắt đã rơi xuống.

Giang Triết vội vàng tiến lên, muốn ôm Giang Thiển vào trong ngực của mình.

Nhưng Giang Thiển lại lui về phía sau, hoàn toàn không cho Giang Triết chạm vào.

“Anh đừng qua đây”.

Giang Triết nhìn bụng lớn của cô, không khỏi hít vào một hơi, vội vàng dừng lại.

Anh không dám cử động nữa, cái bụng lớn đó vừa nhìn cũng đủ dọa người, ngộ nhờ lúc giật lùi không cẩn thận ngã một cái, khi đó ngay cả lòng anh cũng sẽ chết mất.

“Anh không di chuyển, anh không di chuyển, em đói bụng nên di chuyển”.

“Em không cần anh lo”.

Giang Thiên nói xong lại lui về sau một bước, cũng không biết là có phải chân bước hụt không, mắt thấy cô sắp ngã xuống, Giang Triết cảm giác mình cũng đã mất hồn mất vía, lập tức nhào qua.

Cũng còn may mắn, Giang Thiên ổn định bước chân của mình, sau đó đứng ở nơi đó hùng hăng trừng mắt với Giang Triết.

“Em không cần anh giả mù sa mưa, Giang Triết, em hận anh, em không muốn gặp lại anh”.

“Đừng... đừng như vậy.”

Giang Triết muốn tiến lên, nhưng vừa nãy bởi vì anh tiến lên mà thiếu chút nữa Thiên Nhi trượt chân, anh cũng không dám di chuyển nữa.

Nhưng là, giờ phút này trên mặt Thiên Nhi rõ ràng là bộ dạng đang tức giận.

Qua nhiều năm như vậy, tuy giữa hai người cũng có cãi nhau, nhưng tức giận đến nỗi này vẫn là lần đầu tiên.

Trước kia tuy Giang Thiên không vui, nhưng chỉ cần Giang Triết dụ dỗ một vài lời cũng hết chuyện, nhưng nhìn dáng vẻ hôm nay, Thiên Nhi của anh thật sự tức giận rồi.

“Được, là tại anh, là anh không tốt”.

Dĩ nhiên là chẳng ai từng nghĩ tới, một người đàn ông lãnh ngạo (lạnh lùng, kiêu ngạo), giờ phút này ở trước mặt của Giang Thiên lại giống một đứa bé tay chân luống cuống.

Đúng, anh hoàn toàn không nghĩ tới chuyện khác.

Anh chỉ cần Thiên Nhi vui vẻ, mặt mũi của anh có là gì đâu.

Hơn nữa nghĩ kỹ lại, đúng là anh sai.

Nếu từ lúc mới bắt đầu anh đã tỏ thái độ rõ ràng, những người đó cũng sẽ không đi theo anh.

Thí dụ như Đỗ Hân Lệ, chính là bởi vì anh cho cô ta hi vọng, thí dụ như Tần Trà, cũng là bởi vì anh và cô ta ra ngoài ăn cơm với nhau.

Nghĩ đến những chuyện này, đúng là áy náy, chẳng trách Thiên Nhi lại tức giận.

Có thể anh cũng không biết, bất tri bất giác lại để cho những người phụ nữ kia có cơ hội ôm hy vọng.

“Được, được, được, lần sau anh sẽ viết lên người của mình người này đã lấy vợ, những người không có phận sự chớ đến gần”.

“Hừ, dù thế nào cũng không tin lời của anh”.

Giang Thiên nói xong, xoay người cẩn thận đi xuống.

Giang Triết mơ hồ thở dài, vừa định theo sau.

“Không cho phép qua đây, nếu không em sẽ đi tìm một người”.

“Không cho phép”.

Sắc mặt của Giang Triết lập tức thay đổi: “Không cho phép, ai cũng không được đi tìm”.

“Cả Lý Thanh Yếu cũng không cho phép?”

Giang Thiên quay đầu, trong ánh mắt có đe dọa.

Bây giờ Giang Triết mới biết mình lại bị mắc lừa, tức thì dờ khóc dờ cười.

“Anh tìm người đưa em đi”.

“Không cần, tự em đi”.

Hừ, đừng tưởng em rời đi rồi thì cái gì anh cũng không làm được.

“Thiên Nhi”.

Giang Triết nhú chặt chân mày, trong ánh mắt chột lóc lên đau đớn.

“Em có thể giận dữ, nhưng ngàn vạn lần đừng thương tổn tới mình có được không? Em có biết em tự thương tổn mình, lòng anh cũng đau”.

“Em đâu có thương tổn mình”.

Giang Thiên xoay người rời đi.

Giang Triết không còn cách nào, chỉ lấy điện thoại di động ra, gọi điện thoại cho tài xế, bảo bọn họ chuẩn bị xe, sau đó lại gọi điện thoại cho vệ sĩ, bảo bọn họ đi ra ngoài với Giang Thiên.

Nhưng Giang Thiên đi được nửa đường lại quay người trở lại.

Gần đây Lý Thanh Yếu cũng cực kì bận rộn, nói là đang sửa chữa phòng ốc gì đó, hình như sắp có chuyện tốt với Giang Phấn.

Mấy ngày trước vừa gọi điện thoại cho cô, nói là Giang Phấn rất bận, chuyện gì cũng không quan tâm, phiền chết đi được.

Nếu mình qua đó, cô ấy lại phải nói chuyện với mình.

Không thể làm gì khác hơn là quay trở về phòng, nằm vật xuống giường.

Ai, xem ra chỉ thể tiếp tục ngủ.

Tài xế và vệ sĩ bên ngoài đợi ở cửa ra vào một lúc, đợi rất lâu rồi, cũng không thấy Giang Thiên đi ra.

Suy nghĩ một chút không đúng, vì vậy gọi điện thoại cho Giang Triết.

Đang xem tài liệu trong phòng sách Giang Triết sợ hết hồn, tài liệu rơi xuống đất cũng không biết, vội vàng chạy ra.

Sắc mặt của anh cũng thay đổi, thậm chí giọng nói có phần không ổn định.

“Xảy ra chuyện gì?”

Anh hít một hơi thật sâu, cố gắng làm cho mình bình tĩnh lại.

“Vẫn chưa nhìn thấy cô chủ ra ngoài”.

Tài xế nhìn thấy sắc mặt của Giang Triết bị dọa đến mức lui về sau một bước, nhìn vệ sĩ một cái, đánh liều nói.

Anh tận mắt nhìn thấy Thiên Nhi ra ngoài, còn nói nhất định phải đi ra ngoài.

“Các người đã đi đâu?”

“Không có, nhận được điện thoại của cậu chủ, tôi lập tức đợi ở tại cửa ra vào”.

Nào dám đi đâu, ai ai cũng biết cô chủ rất quan trọng đối với cậu, cho dù là cô chủ thiếu mất một cọng lông tơ, bọn họ đều phải xách đầu đi gặp cậu chủ, ai dám lơ là sơ suất.

Ánh mắt của Giang Triết lạnh lẽo: “Còn ngăn ra đây làm gì? Mau đi ra công tìm, kiểm tra tất cả Camera, dù là đào sâu ba tấc cũng phải tìm được cô chủ về”.

Thật sự là quan tâm quá sẽ bị loạn, từ trước đến giờ Giang Triết đều tỉnh táo tự kiểm chế, chưa từng khản trương bối rối như vậy?

Anh chỉ biết sau khi anh nghe nói không thấy Giang Thiên đâu, tất cả ý thức cũng biến mất, chỉ có duy nhất ý nghĩ phải tìm được Thiên Nhi.

Vì vậy, có người vội vàng vàng chạy ra ngoài.

“Đồ ngốc, ngu ngốc, trở lại, lái xe.”

Giang Triết hung hăng dậm chân, hận không thể túm người kia lại đây, hung hăng đấm một quả.

Người nọ lập tức quay lại, sau đó nhanh chóng lên xe.

Cũng có người điều tra lại camera của biệt thự.

Rất nhanh, người của hai bên đều báo lại.

Nói là không nhìn thấy cô đi ra ngoài.

“Không có?”

Giang Triết ngẩn người một lúc, sau đó xoay người, “rầm rầm rầm” lên tầng, chạy một mạch đến cửa phòng của Giang Thiển.

Cửa phòng Giang Thiển đóng chặt, anh hít thở thật sâu, dùng sức đẩy cửa ra, chỉ thấy Thiển Nhi của anh bình yên vô sự đang ngồi trên giường, nhàm chán xem một quyển tạp chí.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 255: Phần kết thúc: Em là tâm can của anh (2)

Chưa bao giờ có cảm giác mừng rỡ như điên giống giờ phút này, mừng như điên giống như con thủy triều trong nháy mắt nhấn chìm anh.

Anh cảm giác mình chưa từng ngốc nghếch như giờ phút này, hai mắt của anh tỏa sáng rạng rỡ, khóe miệng hơi câu lên, cứ như vậy nhìn Giang Thiển.

Lúc đầu Giang Thiển bị tiếng cửa mở thật lớn làm cho sợ hết hồn, ngẩng đầu nhìn lên, là Giang Triết, lại cúi đầu xem tạp chí của mình.

Lúc đầu định ngủ, nhưng vẫn không ngủ được, vì vậy dứt khoát ngồi dậy, sau đó xem tạp chí.

Suy nghĩ một chút không đúng, hôm nay sao mặt mũi Giang Triết lại tràn đầy hưng phấn thế nhỉ?

Nghĩ tới vừa nãy còn đang giận dữ với anh, vì vậy sau khi ngẩng đầu nhìn, lại tiếp tục cúi đầu.

Giang Triết đóng cửa lại, sau đó từng bước từng bước đi tới.

Ban đầu cũng chỉ ôm một chút hy vọng lên xem, không có ai biết tâm tình của mình một giây đó.

Anh ôm thật chặt cổ của Giang Thiển.

“Thiển Nhi, em ở đây, em thật sự ở đây, thật tốt, thật là tốt.”

Anh thật sự rất kích động, thậm chí không cảm giác được giọng của mình đang run rẩy.

“Làm gì vậy?”

Giang Thiển cảm giác cổ mình đang bị Giang Triết ghim chặt, thậm chí không thở được.

Cô liều mạng đẩy anh ra, nhưng người kia vẫn không nhúc nhích.

“Giang Triết.”

Người này có chuyện gì phản khởi như thế?

“Thật tốt, thật tốt quá.”

Lời nói của anh không đầu không cuối.

Làm sao Thiển Nhi của anh có thể hiểu được?

Tâm trạng của anh vài phút trước vừa trải qua từ địa ngục đến thiên đường vui mừng.

“Thiển Nhi, đều là anh sai, cái gì cũng đều là anh sai, em...em đừng tức giận có được không?”

Anh nhắm mắt lại, cảm nhẹ nhàng chống đỡ trên trán Giang Thiển.

Anh không dám tưởng tượng, nếu thật sự không tìm được Thiển Nhi, vậy anh phải làm sao?

Cho nên không cần biết anh có làm gì sai không, anh cũng nhận hết, chỉ cần Thiển Nhi của anh bằng lòng để ý tới anh, không giận nữa.

Giang Thiển cau mày thật chặt.

Nhanh vậy đã tha thứ cho anh?

Trên thế giới này đâu có chuyện dễ dàng như thế?

“Hừ, Giang Triết, em không phải là người dễ người khác tùy tiện làm nhục”.

Nghĩ đến thái độ của Tần Trà hôm qua trong lòng cô vẫn còn tức.

“Tại sao em cứ thế mà trở thành nơi người ta trút giận, dựa vào cái gì lại bị cô ta nói như vậy chứ. Vì vậy, Giang Triết em sẽ không tha thứ cho anh, vĩnh viễn không tha thứ cho anh”.

Giang Thiển nói xong, ném quyển tạp chí kia đi, chui vào chăn.

Vì vậy, tổng giám đốc Giang rất tội nghiệp bị rùng mình một cái.

Lúc ăn cơm, Giang Thiển coi như không có nhìn thấy anh, đối với thức ăn anh gấp cho cũng không thêm liếc một cái.

Thường ngày anh đều gỡ hết xương cá, sau đó bỏ vào trong bát của Giang Thiển, mỗi lần như vậy Giang Thiển đều cười híp mắt ăn một miếng, sau đó là ngọt ngào một câu “Anh trai thật tốt”.

Nhưng hôm nay anh gỡ xương cá cũng sắp được nửa bát rồi, đĩa Giang Thiển cũng không động qua một lần nào.

“Hôm nay không thích ăn cá à?”

Anh nghiêng đầu, vô cùng vô cùng dịu dàng hỏi người phụ nữ bên cạnh.

Người phụ nữ hình như không nghe thấy, động tác tao nhã múc một miếng tổ yến.

Giang Triết mở rộng tầm mắt, bình thường cô cũng không thích ăn mấy thứ này, cũng tốt, cũng tốt, coi như là nể mặt miếng tổ yến vừa rồi, mình nhịn vậy. (Đứa bé đáng thương.)

Thấy trong bát cơm của Giang Thiển càng lúc càng ít, mà thức ăn anh nhiệt tình chuẩn bị cho cô đã đầy, nhưng không thấy vui đi chút nào.

“Thiến Nhi, em thích ăn nhất này”.

Giang Thiển hưng hăng đẩy cái bát ra, sau đó đứng dậy.

“Sao lại không ăn?”

Giang Triết cũng vội vàng đứng lên.

Phải biết anh vì chuẩn bị những thức ăn này, gần như cũng chưa ăn gì, ban đầu nghĩ đợi Thiến Nhi ăn xong, thời điểm ngồi ở bên cạnh anh tự ăn cũng được, nhưng bây giờ Thiến Nhi cũng đã đi, một mình ăn còn ý nghĩa gì nữa.

Anh đuổi theo, muốn giữ Giang Thiển lại.

Nhưng đang ở trên cầu thang nên anh không dám ra tay, ngộ nhỡ Giang Thiển quật cường, giằng co với anh, không cẩn thận ngã xuống vậy thì nguy.

Vì vậy, theo thật sát sau lưng Giang Thiển.

Giang Thiển lại không về phòng của mình, cô đứng trước cửa sổ phòng khách nhỏ trên tầng.

Giang Triết cũng đi đến.

Giang Thiển cũng không nói chuyện, chỉ nhìn anh.

“Sao rồi?”

Anh hỏi.

Giang Thiển đột nhiên đứng dậy, không đợi Giang Triết khôi phục lại tinh thần, cô lại chột lách người, sau đó đi vào phòng của mình, lập tức đóng cửa phòng lại.

Giang Triết không khỏi cười khổ, không ngờ tới Thiến Nhi của anh cũng học được ra vẻ trước mặt mình rồi, mà bụng cũng to khó đứng thẳng vậy rồi, thế mà hành động vẫn nhanh nhẹn như thế.

Tốt rồi, xem đi, đây chính là báo ứng.

Ai bảo mình lại đi “Trêu chọc” những phụ nữ kia đây? Đây là Thiên Nhi đã tự mình nói.

Nghĩ lại những chuyện trong khoảng thời gian này, Giang Triết quả thật cũng phiền muộn.

Vì vậy, gọi điện thoại cho Lâm Bản.

Hơn mười phút sau, anh ta đã xuất hiện tại khách sạn.

Đúng, khách sạn, là khách sạn nhà anh, mỗi một khách sạn thường có một quầy rượu, rất vắng vẻ.

Bây giờ, Giang Triết là một ngày bị rấn cần, mười năm sợ dây thừng rồi.

Anh cũng không dám đi những nơi hỗn loạn kia nữa, nếu như bị người phụ nữ nào quán quýt, đến lúc đó mình càng không thể biện hộ rồi.

Nhưng khi đó anh cũng không nghĩ đến, lúc người ta gặp vận xui, uống nước lạnh thôi cũng sẽ mắc răng.

Anh vừa tiến vào quầy rượu, đã có nhân viên phục vụ chào đón.

“Tổng giám đốc Giang, ngài khỏe chứ”.

Giang Triết gật đầu một cái, sau đó đi vào bên trong.

Nhưng đột nhiên chạm mặt một cô gái.

“Tổng giám đốc Giang, ha ha, thật là trùng hợp, tổng giám đốc Giang”.

Giang Triết khẽ nhíu mày một cái, nhìn người trước mắt này rõ ràng đã uống say, xoay người muốn đi ra ngoài.

Ai biết người kia lại nhất quyết không tha đuổi theo.

“Tổng giám đốc Giang, ngài đừng đi có được không? Ha ha, xem ra chúng ta thật là có duyên phận, hôm nay tôi đã đánh cược một lần, xem xem bản thân có thể gặp ngài không, không ngờ tới thật sự khéo như vậy. Ừm, trời cao đối với Tần Trà tôi thật sự là quá ưu ái rồi”.

Tần Trà thao thao bất tuyệt nói .

Khóe miệng Giang Triết hơi nhếch lên một nụ cười châm chọc, nửa giờ trước, anh cũng không nghĩ đến muốn tới quầy rượu, không ngờ tới trời cao thật có năng lực biết trước.

Anh nhìn người sau lưng kia, chán ghét nhíu mày một cái.

“Tổng giám đốc Giang, ngài nghe tôi nói có được không?”

Quầy rượu an tĩnh bỗng chốc bị phá vỡ, rất nhiều người nghiêng đầu nhìn lại, vì ngại mặt mũi của Giang Triết không người nào dám chỉ chỗ, nhưng dù như thế, thỉnh thoảng vẫn truyền đến tiếng bàn luận xôn xao.

“Người phụ nữ kia là ai?”

“Không biết, tổng giám đốc Giang không phải rất yêu người phụ nữ của anh ta sao?”

“Nói không chừng là cô gái được nhà chồng chọn quán quýt đây? Anh xem, tổng giám đốc Giang người ta lại không thích cô ta”.

“Loại chuyện thế này khó nói lắm, người ta nói một cây làm chẳng nên non”.

Nghe một câu nói như vậy, Giang Triết có cảm giác mình lừa giận trong lòng lập tức dâng lên.

Trốn tránh thế này hoàn toàn không phải là biện pháp, nói không chừng còn cho Tần Trà hi vọng.

Vì vậy, anh lập tức dừng bước chân lại.

“Xảy ra chuyện gì?”

“Tổng giám đốc Giang, tôi thích anh, tôi thích anh đã rất nhiều năm, anh biết không? Từ khi tôi hiểu biết, thì vẫn đuổi theo bước chân của anh”.

Quả nhiên Tần Trà đã uống nhiều, cô ta ợ một hơi rượu.

“Qua nhiều năm như vậy, tôi chưa từng từ bỏ”.

“Tần Trà, xin hãy tự trọng. Thời điểm tôi biết cô, vẫn cảm thấy cô thật đáng yêu, cũng là người thông minh hoạt bát, cho nên đừng gây ra chuyện gì quá trớn”.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 256: Phần kết thúc: Em là tâm can của anh (3)

Đề Giang Triết nói ra những lời như vậy, tương đối khó.

Anh cảm thấy dù sao Tần Trà đã vì công ty bỏ ra nhiều tâm huyết như vậy, anh cũng biết, Tần Trà cũng giống như anh, chưa tốt nghiệp đại học đã đi làm trong công ty, nếu như không phải bởi vì chuyện của cha anh, nói không chừng bây giờ cô ta đã gả cho một gia đình tốt, sau đó làm bà chủ nhà giàu có sống qua ngày.

Từ điểm này mà nói, là nhà họ Giang nợ cô ta.

Tần Trà lại cười một tiếng, sau đó ngẩng đầu lên nhìn Giang Triết.

“Tổng giám đốc Giang, tôi không muốn nghe những lời nói như vậy”.

Tần Trà vốn là người xinh xắn lạnh lùng, và lại bởi vì nguyên nhân chân cô ta bị thương nên đi dép lê ra ngoài, so với Giang Triết thấp hơn không chỉ một cái đầu.

“Tôi biết rõ ngài đã có người mình yêu rồi, cho nên tôi không có yêu cầu khác, tôi chỉ hi vọng mình có thể làm người tình của ngài.”

Những lời này vừa ra khỏi miệng, xung quanh một mảnh xôn xao.

Không ai nghĩ tới một cô gái xinh đẹp như thế, vậy mà lại nói ra một yêu cầu như vậy với Giang Triết.

Cô bé này lúc tiến vào chỉ có một mình.

Ngồi xuống không ngừng uống rượu.

Nhân viên phục vụ cũng đã đi qua ngăn lại, nhưng nhìn thấy cảm xúc của cô gái vô cùng tội tệ, vì vậy cũng lui xuống.

Không ai nghĩ tới, cô gái một mình mua say vậy mà lại cùng tổng giám đốc Minh Đế danh tiếng lẫy lừng của thành phố A có quan hệ rắc rối thế này.

Lúc câu nói ấy được nói ra khỏi miệng, có người bội phục có người khinh bỉ.

“Con gái bây giờ, chẳng biết trong đầu nghĩ cái gì, loạn hết cả lên”.

“Đúng, đúng vậy, trước mặt đám đông vậy mà lại nói những lời như thế”.

“Cô gái này trái lại rất dũng cảm”.

Giang Triết mặc kệ những người xung quanh nghĩ như thế nào, sắc mặt của anh đã trầm xuống.

Anh cho rằng Tần Trà nói ra như vậy, chẳng những sỉ nhục anh, lại càng sỉ nhục Giang Thiển.

Rõ ràng trong nhà đã có người phụ nữ mình yêu, lại còn đi ra ngoài tìm Tần Trà, điều này chứng tỏ cái gì. Điều đó chứng tỏ bản lĩnh của Thiển Nhi chưa đủ lớn.

Những lời như vậy nếu truyền đến tai cô ấy, đây chẳng phải sẽ làm cô tức chết sao.

Nghĩ tới đây, mắt anh lạnh lùng nhìn Tần Trà.

“Thu hồi lại câu nói vừa rồi của cô, sau đó nói xin lỗi tôi đi”.

“Tổng giám đốc Giang, tổng giám đốc Giang, đó là lời thật lòng của tôi, lời thật lòng”.

Tần Trà nhào lên phía trước, chặn ngang kéo lấy cánh tay Giang Triết.

Giang Triết không thể nhìn được nữa, vung tay tát một cái về phía mặt của Tần Trà.

“Một cô gái như cô, ở trước mắt của tôi nói ra như vậy, cô không thấy mất mặt, tôi cũng thấy xấu hổ thay cô”.

Anh hung hăng vút lại những lời này, sau đó xoay người rời đi.

“Tổng giám đốc Giang, đừng đi”.

Tần Trà vừa nhào lên.

Giang Triết nhìn những ánh mắt phía sau, dừng bước lại.

“Tổng giám đốc Giang, tôi luôn luôn yêu anh, thật sự yêu anh, cầu xin anh, bất kể bảo tôi làm gì, tôi cũng đáp ứng anh, chỉ cầu xin anh để tôi được ở bên anh”.

Giang Triết cười lạnh một tiếng.

“Trên thế giới rộng lớn này thật không thiếu những điều lạ, vậy mà vẫn còn những người không biết xấu hổ”.

Anh tiến lên vài bước, lại gần bên tai Tần Trà, lạnh lùng nói: “Tôi cho cô biết, tôi đã tha thứ cho cô một lần, nhưng cô lại không biết an phận, cô đã vượt qua ranh giới cuối cùng của tôi”.

Nhiều lần dòm ngó địa vị của Thiên Nhi, nhiều lần vô lễ với Thiên Nhi.

Anh có thể cho phép cô ta vô lễ với mình, có thể cho phép cô ta nói lung tung, nhưng cô muốn xen vào quan hệ của tôi với Thiên Nhi là không được.

Thiên Nhi là ai?

Đó là người mà anh nâng trong lòng bàn tay, cô là tâm can của anh, là mạng sống của anh, là người cả đời này anh phải bảo vệ, làm sao có thể để mặc người phụ nữ trước mắt này cứ như vậy làm vậy bần chứ.

Giang Triết nói xong lập tức bỏ đi.

Tần Trà còn cố đuổi theo, Lâm Bản vội vàng giữ cô ta lại.

Thật ra Lâm Bản đã ở phía sau chờ rất lâu rồi, nhìn Tần Trà mượn rượu để phát điên quần lầy Giang Triết, anh ta lắc đầu thờ dài.

Anh ta biết Giang Triết đã nổi giận, nhưng tại sao Tần Trà không biết nhỉ?

Anh ta kéo Tần Trà lại.

“Cô Tần, cô uống say rồi”.

“Tôi không say, tôi không có say”.

Tần Trà quát lớn tiếng về phía Lâm Bản.

Nhân viên phục vụ bước lên, người phụ nữ trước mắt này thật đúng là lợi hại, cứ như vậy đắc tội với ông chủ của mình, vừa rồi nhìn thấy ông chủ xanh mặt đi ra ngoài như thế, cũng không biết anh ta có tức giận không, thế nào ngày mai số của mình cũng đen đủi.

“Cô ơi, xin cô lập tức rời đi, nếu không sẽ ảnh hưởng những người khách khác.”

“Cô Tần, tôi đưa cô về có được không?”

Lâm Bản duỗi tay, muốn đỡ Tần Trà.

Ai biết Tần Trà lại vùng tay lên hất tay Lâm Bản đi.

“Anh không được động vào tôi, ai cũng không được động vào tôi, tôi sẽ tự đi, sẽ tự mình đi”.

Tần Trà lao đảo đi ra ngoài.

Ở đằng sau của cô ta, có người thờ dài, có người lắc đầu.

Lâm Bản cũng khẽ lắc đầu, sau đó gọi điện thoại cho Giang Triết.

“Anh đang ở đâu vậy?”

“Đi về”.

Tâm trạng Giang Triết rõ ràng không tốt.

“Được, vậy tôi uống một mình”.

Lâm Bản nói xong, ngồi xuống quầy rượu.

Dù sao cũng đã xảy ra rồi, trở về cũng chỉ có một mình.

Cứ như vậy tự rót tự uống, cũng có một chút tư vị khoan thai tự tại.

Cứ như vậy qua nửa giờ, đang ngồi đột nhiên có người kêu lên.

“Oa, không phải người phụ nữ này vừa mới quán quýt với Giang Triết sao?”

Lâm Bản giật mình, quay đầu lại, chỉ thấy người sau lưng đang cầm điện thoại di động hỏi người bên cạnh.

“Đúng, đúng vậy, không ngờ tới thế mà lại xảy ra tai nạn xe”.

Trong lòng Lâm Bản hoảng sợ, vội vàng đứng lên, đi tới, vừa nhìn, quả nhiên là Tần Trà đang kinh hồn lạc vía đứng ở nơi đó.

“Thật xin lỗi, phiền anh tra giúp tôi xem tên đường là gì?”

Lâm Bản cũng không quan tâm có gây phiền hà hay không nữa.

Hai người kia nhìn Lâm Bản một cái, có thể thấy được trong mắt anh ta đang gấp gáp, vì vậy kéo xuống tìm địa chỉ.

Thì ra là có người đi qua, nhìn thấy tai nạn xe xảy ra trước mặt, rồi đăng ảnh lên web.

Chỗ xảy ra tai nạn xe cách khách sạn không xa, ở ngã tư đường phía trước.

Lâm Bản nói cảm ơn, vội vã chạy ra ngoài, vừa chạy, vừa gọi điện thoại cho Giang Triết.

“Có phải anh làm không?”

Bên kia yên lặng.

“Giang Triết, đầu óc anh có vấn đề à, chuyện như vậy cũng làm được”.

Lâm Bản cảm giác mình sắp mất khống chế rồi, chưa từng tức giận như vậy.

Sau đó nghe Giang Triết cười lạnh một tiếng.

“Nếu không phải vì cô ta đã từng giúp đỡ tôi, cô ta tuyệt đối sẽ không được sống dễ dàng như thế. Đây chỉ là một cảnh cáo, cảnh cáo cô ta tuyệt đối không được nói lung tung, chỉ cần liên quan đến Thiên Nhi, dù là một chữ cũng không được”.

Lâm Bản im lặng.

Anh ta tất nhiên biết tầm quan trọng của Giang Thiên đối với Giang Triết, người đó chính là điểm yếu của Giang Triết.

Vậy mà Tần Trà còn ngu ngốc lao vào.

Ai, đây cũng là ý trời rồi.

Hiện trường tai nạn xe đã được quây bằng dây cách ly.

Xe cô qua lại cũng bị chặn đường chuyển sang đi đường khác.

Lâm Bản liếc mắt lập tức nhìn thấy Tần Trà.

Cô ta rõ ràng rất sợ, đứng ở đó run lẩy bẩy.

Một giây đó, anh ta cảm thấy cô bé trước mắt này thật đáng thương.

Thật ra cô ta cũng không làm gì sai, nếu quả thật có lỗi, đó cũng bởi vì cô ta yêu một người không nên yêu.

Xe đâm vào dải phân cách, đầu xe bị hỏng vô cùng thê thảm, cũng may là xe tốt, nên trên người của Tần Trà cũng không có gì đáng ngại.

“Cô Tần“.

Lâm Bản đi tới, đứng bên cạnh Tần Trà.

“Không sao chứ?”

Anh ta dè dặt hỏi.

Không biết Tần Trà có nghe thấy không, chỉ thất thần nhìn phía trước.

Một người cảnh sát đi tới, quan sát Lâm Bản một chút, sau đó hỏi: “Anh là bạn của cô Tần?”

Bạn?

Mặc dù chưa tới đến mức ấy, nhưng dù sao cũng coi như quen biết.

Vì vậy, cũng gật đầu một cái.

“Nồng độ cồn của cô Tần vượt quá tiêu chuẩn, thuộc lỗi vi phạm điều khiển xe khi say, cho nên phải đi theo chúng tôi một chuyến“.

Lâm Bản nhìn Tần Trà một chút, những lời này không biết cô ta có nghe thấy không, nếu đi với họ như vậy, không một người ai được thả trước một tuần hoặc mười ngày cả.

“Có thể cho phép tôi đưa bạn tôi đến bệnh viện kiểm tra trước được không?”

Lâm Bản hơi trầm tư, sau đó hỏi.

Người cảnh sát kia hơi bất ngờ, rồi lùi lại thảo luận với đồng nghiệp anh ta một lát, sau đó đi tới, gật đầu đồng ý.

Vì vậy, từ khi sinh ra lần đầu tiên Lâm Bản ngồi lên xe cảnh sát.

Đến bệnh viện, kiểm tra tổng thể thì không có vấn đề gì.

Trong cả quá trình, từ đầu đến cuối Tần Trà không nói một câu nào, chỉ thất thần đứng ở nơi đó.

“Cô Tần, cô có thể gọi điện thoại cho người nhà không?”

Nếu anh ở lại có vẻ không thích hợp lắm.

Tần Trà vẫn không nói lời nào.

“Cô Tần“.

Lâm Bản cao giọng gọi.

Rốt cuộc Tần Trà cũng ngẩng đầu lên, sau đó nhìn Lâm Bản, trong ánh mắt không có bất kỳ tiêu cự nào.

“Gọi điện thoại cho người nhà thôi“.

Lúc này hình như Tần Trà mới nghe rõ, sau đó “Oa” một tiếng khóc vang lên.

Tất cả mọi người cho rằng vì Tần Trà xấu hổ nên mới khóc, mà chẳng ai biết trong lòng cô ta đang khó chịu.

Sau khi rời khỏi hiện trường tai nạn, rất nhanh Giang Triết đã nhận được điện thoại.

Anh chỉ muốn thay trút giận Thiến Nhi, cho nên nói chỉ cần cảnh cáo.

Sau khi biết kết quả, trong lòng của anh mới dễ chịu một chút.

Người phụ nữ kia càng làm càng quá đáng, nếu không cảnh cáo, không chừng cô ta sẽ càng làm những chuyện quá đáng hơn.

Trở lại biệt thự, Thiến Nhi còn chưa ngủ, ánh sáng yếu ớt xuyên từ khe hở cửa phòng ra, không biết cô ấy đang làm gì.

Anh gõ cửa, bên trong không có bất kỳ âm thanh gì.

“Thiến Nhi.”

Vẫn không thấy trả lời, Giang Triết cười khổ một cái, xem ra cô ấy còn chưa hết giận, chỉ mong sự tức giận này không ảnh hưởng cơ thể của cô, vậy

cũng tùy ý cô thôi, chỉ là không có Thiên Nhi ở bên cạnh anh, không biết hôm nay anh có ngủ được không nữa.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 257: Phần kết thúc: Em là tâm can của anh (4)

Đã thành thói quen mỗi đêm đều phải có Giang Thiên ngủ bên cạnh anh, suốt cả một đêm, Giang Triết cũng ngủ không ngon.

Đối với anh mà nói đây gần như là chuyện chưa bao giờ xảy ra.

Anh vẫn ép buộc mình ngủ, nhưng loáng thoáng cảm giác như hơi thở của Thiên Nhi đang quanh quẩn bên mình, nhưng đưa tay ra lại chẳng có gì cả.

Sau đó không biết tới khi nào, cuối cùng anh ngủ thiếp đi.

Một giấc này có vài phần không thoải mái lắm, sau đó bị điện thoại di động đánh thức.

Mơ mơ màng màng đưa tay ra, sau đó nhấn nút trả lời, bên trong truyền đến giọng của Lâm Mẫn.

“Tổng giám đốc, “Giải trí Thiên hạ” có ảnh chụp của ngài và cô Tần”.

Tất cả buồn ngủ ngay tức khắc biến mất không còn tồn tích.

Anh lập tức ngồi dậy.

Hôm qua tại sao mình lại quên mất chuyện này?

Thiên Nhi sẽ không thấy tờ báo đấy chứ?

Anh vội vội vàng vàng nói với người bên kia một câu: “Chuyện này cô xử lý đi”.

Sau đó áo ngủ cũng không kịp thay, lập tức mở cửa.

Cửa phòng đối diện đã mở ra từ sớm, bên trong không có một bóng người.

Trong lòng của Giang Triết dâng lên một loại dự cảm chẳng lành.

Thiên Nhi không thích đọc báo, nhưng cô thích đọc “Giải trí Thiên hạ”.

Dù anh nhắc nhiều lần, nhưng thấy mỗi ngày cô rất nhàm chán, vì vậy cũng tùy ý cô.

Mà tệ nhất là sau khi người làm làm hết mọi việc trong nhà, mỗi sáng đều mang một tờ báo đến cho cô.

Trong đầu không có bất kỳ cảm giác gì, chỉ biết chạy như bay xuống tầng dưới, sau đó nhìn thấy Thiên Nhi của anh xoay đầu lại, trên tay cầm tờ báo, sắc mặt tái đi.

Một giây đó, trong lòng của Giang Triết chỉ có cảm giác ông trời muốn tuyệt đường sống của anh.

Giang Thiên mỉm cười đứng lên, chỉ cười như vậy nhưng rõ ràng lại khiến lòng người ta đau nhói.

“Anh trai”.

Cô nhẹ giọng gọi.

“Thiên Nhi, hãy nghe anh nói”.

Giang Thiên không nói lời nào, chỉ có đôi mắt to đen nhánh không nhúc nhích nhìn anh.

Giang Triết đột nhiên không biết phải nói như thế nào, tất cả lời nói cứ như thế nghẹn lại ở cổ họng.

Lướt qua bả vai Giang Thiên, rõ ràng anh nhìn bức ảnh đang được bày ra.

Trên bức ảnh, Tần Trà khóc như mưa nắm chặt cánh tay của anh.

Góc độ này chụp lại rất được, về mặt ai oán trên mặt cô đều chụp được rất rõ ràng.

Thế nhưng mặt của anh lại ngược sáng, hoàn toàn không thấy rõ thái độ.

Cho nên, cũng vì thế hiểu lầm cứ như vậy xảy ra phải không?

Đây thật T. M*, anh muốn chửi tục, nếu để anh biết là ai chụp tấm ảnh này, ngay cả kích động muốn giết chết người kia cũng có.

*Câu chửi tục

Giang Thiên nghiêng đầu, nhìn anh, sau đó lạnh nhạt nói: “Bây giờ anh đang nghĩ gì? Có phải muốn giết người đã chụp tấm ảnh này không?”

Hai người sống chung với nhau nhiều năm như vậy, giờ phút này oán hận trên mặt anh, cô vừa nhìn đã thấy rõ ràng.

Oán hận như vậy dĩ nhiên không phải đối với cô, như vậy giải thích duy nhất chính là người đã chụp lại bức ảnh này.

Giang Triết quay đầu, anh vẫn cho rằng mình đã che giấu toàn bộ tình cảm rất tốt, nhưng không ngờ cứ như vậy bị Thiên Nhi nhìn ra suy nghĩ trong lòng mình.

“Anh, thật ra cần gì phải như vậy?”

Giang Thiên nhẹ nhàng nói.

“Anh, chẳng lẽ anh không suy nghĩ xem nếu không có chuyện đó, làm sao người ta có thể chụp được ảnh? Người như anh, ở thành phố A cũng được coi là tiếng tăm lẫy lừng, ai đủ can đảm dám tiến hành photoshop với ảnh của anh đây?”

Giang Triết á khẩu không trả lời được.

Đúng, nếu như mình đi cũng vững mà ngồi cũng ngay, cũng sẽ hoàn toàn không có cơ hội cho người khác lợi dụng.

Nhưng chẳng lẽ những người đó không có một chút đạo đức nghề nghiệp, cũng không suy nghĩ xem nếu ảnh này truyền ra ngoài sẽ ảnh hưởng đến tình cảm giữa mình và Thiên Nhi sao?

Trong lúc này điện thoại di động vang lên, là Lâm Mẫn gọi đến.

Giang Triết ấn nút nghe.

“Tổng giám đốc, đã tìm được người đó, ngày mai trang đầu của “Giải trí Thiên hạ” sẽ lên tiếng xin lỗi.”

“Lâm Mẫn, tôi cần xin lỗi sao?”

Giang Triết lạnh lùng nói.

Giờ phút này anh cần chính là tha thứ của Thiên Nhi.

Nếu không phải do tấm ảnh này, cũng bài báo đó, anh và cô làm sao lại lâm vào cục diện bế tắc này.

Rõ ràng Lâm Mẫn nghe được trong giọng nói của Giang Triết không được tự nhiên.

Cô ngăn người, mơ hồ đoán được một phần nào.

Nhưng điều cô có thể làm cũng chỉ đến vậy, cô không có quyền lực lớn đến nỗi dẹp “Giải trí Thiên hạ” đi.

Tờ báo kia dù sao cũng đi vào lòng người, người thành phố A từ già đến trẻ đều thích xem, mà bài báo về tổng giám đốc, mọi người càng hứng thú bàn luận.

“Nếu làm không tốt chuyện này, cô cũng không cần xuất hiện ở trước mặt của tôi nữa.”

Giang Triết nói giận đùng đùng cúp điện thoại.

“Anh cần gì phải trút lên người khác như thế?”

Giang Thiên yếu ớt nói.

“Thiên Nhi.”

“Anh, em nghĩ anh chưa hiểu rõ ý tứ vừa rồi em nói, nếu không phải là bản thân anh có vấn đề thì từ đâu mà có ảnh chụp? Hôm qua không phải anh luôn

miệng nói nguyên nhân sao không phải tại anh sao? Hôm qua em thiếu chút nữa đã tin tưởng, em cho rằng hôm qua anh sẽ buồn, thì ra tất cả đều là em là tự mình đa tình“.

Giang Triết không nói lời nào.

Có lẽ ở trong mắt của Thiến Nhi, điều này là quan trọng nhất.

Cô cho rằng tất cả mọi việc đều là anh gây ra.

Giang Thiến đứng lên, sau đó xoay người.

“Em đi đâu vậy?”

Giang Triết lập tức giữ cánh tay Giang Thiến lại.

“Đi ngủ, anh tưởng đi đâu?”

Giang Thiến khẽ cười, nhưng nụ cười kia dù nhìn thế nào, đều mang theo một phần cay đắng.

“Thiến Nhi, đừng cười như vậy với anh được không?”

Trong lòng Giang Triết của dâng lên một loại cảm giác vô lực.

Giang Thiến lại cười, sau đó lộ ra răng trắng như tuyết.

“Anh, theo anh em nên cười thế nào? Em cười với anh chẳng lẽ cũng không được sao?”

Cô nói xong, cúi đầu, sau đó dịu dàng cười.

Sắc mặt của Giang Triết khẽ biến đổi, anh biết tiếp theo cô sẽ nói một điều gì đó.

Quả nhiên cô nói: “Lúc em không cười, anh luôn hỏi em có chuyện gì không vui, bây giờ em cười, chẳng lẽ anh còn chưa vừa lòng sao?”

Mỗi một chữ, mỗi một câu đều tốt đẹp như thế không chút kích động nào.

Rõ ràng trong lòng hờn giận anh, nhưng chỉ dùng những lời nói nhỏ nhẹ dịu dàng khiến cho anh không thể làm gì.

Anh thả bị cô quát mắng vào mặt, la hét, hoặc là phát tiết một trận, thậm chí ném một số đồ trong phòng, anh cũng không muốn cô giấu tất cả nỗi oán giận vào trong lòng.

“Thiến Nhi, hôm nay đến kỳ khám thai“.

Anh tiến lên vài bước, dịu dàng nói.

“Không muốn đi“.

“Được, đều là lỗi của anh, nhưng vẫn phải đi khám thai được không?”

“Giang Triết, ngoài những lời này ra anh còn muốn nói gì nữa không? Không phải miệng lưỡi anh lưu loát lắm sao? Không phải lúc nào anh cũng thao thao bất tuyệt sao?”

Giang Triết chỉ biết cúi đầu cười khổ.

Thiến Nhi của anh có biết rằng miệng lưỡi của anh lưu loát, anh thao thao bất tuyệt, cũng chỉ là khi đối mặt với những người đối đầu với anh.

Mà đối mặt với Thiến Nhi, anh làm sao nói ra những lời đó.

“Dù sao đều tại anh không tốt, Thiến Nhi, đi khám thai với anh“.

Nói xong một câu nói cuối cùng, giọng của anh đã hơi nghiêm khắc.

“Giang Triết, anh vẫn bắt nạt em“.

Mùi chua xót, nước mắt không thể khống chế bỗng tuôn rơi.

Dù thế nào đi nữa không phải anh thường nói người phụ nữ có thai này là người miễn cảm nhất trong số phụ nữ có thai, gặp một chút chuyện gì đó sẽ cảm thấy bị thương.

Trong lòng Giang Triết chỉ có đau đớn, anh thở dài, đưa người phụ nữ nào đó ra khỏi nhà, sau đó thật cẩn thận để cô ngồi vào xe.

Bác sĩ Phùng đã đợi sẵn ở đó, vừa nhìn thấy sắc mặt Giang Triết đang biểu hiện lấy lòng, trong lòng mơ hồ hiểu một phần.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 258: Phần kết thúc: Em là tâm can của anh (5)

Cô giễu cợt: “Hai vợ chồng giận dỗi rồi hả?”

“Bác sĩ Phùng, không có chuyện đó đâu”.

Giang Thiên hướng về phía bác sĩ Phùng cười ngọt ngào, sau đó đứng lên cái cân.

Bác sĩ Phùng nhìn sau lưng Giang Thiên sắc mặt khê dỗi, nhin xuống ý cười.

“À, nếu như ba mẹ giận dỗi, sẽ ảnh hưởng đến đứa bé trong bụng, rồi sẽ dẫn đến tâm tình của anh ta cũng không tốt”.

Cô không phải một người nhiều chuyện, nhưng lần đầu tiên nhìn thấy Giang Triết dỗi dãi với Giang Thiên như báu vật, cô vẫn có chút giật mình.

Người đàn ông đó ở thành phố A lớn nhỏ đều biết đến.

Về sau cô từ từ quen nếp, nhưng vẫn cảm thấy người đàn ông này không dễ đạt được.

Cho nên, hôm nay cô áp ụ tâm tư phải trợ giúp Giang Triết.

Giang Triết há có thể không hiểu ý tứ của bác sĩ Phùng, lúc nghe được câu này, sắc mặt của anh hơi dịu xuống, tay cũng với tới, muốn dìu người phụ nữ bé nhỏ trên cân xuống.

Không ngờ cơ thể Giang Thiên khê tránh đi, tay Giang Triết lập tức rơi vào khoảng không.

Giang Triết lắc đầu không thể làm gì khác hơn, nhìn người phụ nữ đang nâng bụng bầu, nhanh chóng đi vào bên trong gian phòng nhỏ, sau đó nằm trên giường.

Đây là thời gian Giang Triết thích nhất, nhìn đứa bé ở bên trong xoay người, tay nhỏ bé để lại ở trong miệng, mỗi khi đến thời khắc như vậy, trong lòng của anh sẽ chan chứa yêu thương.

Bác sĩ Phùng lấy nước thuốc bôi lên trên bụng của Giang Thiên, sau đó đồng thời chậm rãi di chuyển.

“Cô xem, cục cưng hoàn toàn có thể cảm nhận được tâm tình của mẹ, giờ phút này, hình như cậu nhóc cũng đang tức giận”.

Giang Triết nhìn sao lại không hiểu những thứ này? Nhưng anh biết bác sĩ Phùng đang giúp mình nói tốt, vì vậy, lập tức gạt đầu một cái.

“Đừng vậy, Thiên Nhi, tâm tình của đứa bé cũng không tốt lắm”.

“Giang Triết, anh thật là cái gì đều biết”.

Khóe miệng Giang Thiên nhếch lên một nụ cười châm chọc, vì vậy, thành công khiến Giang Triết ngậm miệng lại.

Kiểm tra một hồi xong, dĩ nhiên là không có chuyện gì.

Nhưng đến lúc ra cửa, bác sĩ Phùng dặn dò mấy câu.

“Hít thở nhiều không khí trong lành, phải đi lại nhiều nữa”.

Giang Thiên không giống với phụ nữ có thai bình thường, từ đầu tới cuối đều bị Giang Triết che chở, hơn nữa dinh dưỡng lại chu đáo.

“Nếu cả ngày không hoạt động, về sau sanh con sẽ gặp khá nhiều khó khăn”.

Giang Triết nghe xong lời này, sắc mặt lập tức thay đổi.

“Cái gì gọi là gặp khá nhiều khó khăn?”

“Bình thường không vận động, sức lực cũng bị ứ đọng, thời điểm sinh con, sẽ không dùng sức được. Có người nói phải luôn làm việc đến khi sinh con mới thôi, vậy mới sinh ra nhanh”.

Bác sĩ Phùng kiên nhẫn giải thích .

Sắc mặt của Giang Triết càng ngày càng âm trầm, thậm chí ngay cả “Gặp lại” cũng không nói với bác sĩ Phùng, kéo Giang Thiển lập tức đi ra ngoài.

“Sớm biết sinh con gặp phải đau đớn như vậy, chi bằng không sinh”.

Giang Triết nhỏ giọng lầm bầm, hoàn toàn quên mất vẫn đang chiến tranh lạnh với Giang Thiển.

Án đường cũng nhứ lại thật chặt.

Đây là chuyện anh gặp phải khó giải quyết nhất rồi.

Anh không khỏi nhớ tới mấy chuyện hôm trước.

Bởi vì Thiển Nhi mỗi ngày đều thích nghỉ ngơi dưới dàn nho, mùa này nho đã bắt đầu chín, vì vậy, lúc cô muốn ăn, vurun tay là hái được.

Giang Triết lập tức để người ta đặt hai cái ghế massage ở phía dưới.

Ghế dựa là loại hình tròn, ngồi vào trong, dường như cả người sẽ rơi vào một khoảng, lần đầu nhìn thấy Giang Thiển đã thích vô cùng.

Ngày đó Giang Triết an vị ở bên cạnh Giang Thiển, Giang Thiển nhìn trúng quả nho trên đầu kia, lập tức bảo Giang Triết hái xuống.

Người làm đi qua đi lại ai cũng không dám phát ra bất kỳ âm thanh gì, vệ sĩ đều đứng đằng xa.

Hình ảnh Giang Triết ở công ty lãnh đạo mấy trăm người, nhưng đối mặt với sai bảo của Giang Thiển, vậy mà khoe miệng chỉ khề câu.

“Gần đây em đọc rất nhiều sách”.

Giang Thiển cầm quả nho bỏ vào trong miệng, sau đó nhả ra mấy cái hạt.

Giang Triết nhìn một chút, sau đó cầm cái đĩa trên bàn đưa qua.

Giang Thiển cũng không để vào, vẫn cứ kéo tay Giang Triết qua, sau đó nhả hạt lên.

Giang Triết khẽ lắc đầu, sau đó ném hạt vào bên trong thùng rác.

“Đọc sách gì?”

Anh ngồi xuống, sau đó cầm lấy tài liệu bên cạnh, vừa lật từng tờ từng tờ, vừa nhàn nhạt nói.

“Em không thích sinh mổ”.

“Không phải rất tốt sao? Lúc làm phẫu thuật tiêm thuốc tê, một chút cảm giác đau đớn cũng không có”.

Giang Triết vừa nói vừa cầm tài liệu đặt ở bên cạnh, sau đó đứng dậy, ngón tay Giang Thiển lại chỉ vào một quả nho trước mặt.

Anh hái hái nó xuống, tỉ mỉ dùng khăn giấy lau, lại bóc vỏ ra, lúc này mới đưa cho Giang Thiển, sau đó lấy khăn lông lau bàn.

Tất cả các động tác này đều làm liền một mạch, dường như anh đang làm một chuyện rất bình thường.

Giang Thiển cũng yên tâm thoải mái nhận lấy, tựa như hoàn toàn không biết đôi tay này đã từng ký qua mấy chục triệu, vài tỷ, thậm chí vài tỷ hợp đồng.

“Ừm, dù sao em cũng không thích”.

Giang Thiển nói xong, lại kéo tay Giang Triết qua, sau đó nhả hạt lên.

“Lý do”.

Tâm tư của cô không giấu được người này, vừa nói dù sao cũng không thích, lại vừa tránh né hai mắt của anh.

Giang Thiển đứng lên, dựa vào người Giang Triết, sau đó bắt được tay của anh, nhẹ nhàng lung lay.

“Anh, dù sao em cũng không thích”.

Giang Triết khẽ nhủ mảy một cái, những hình ảnh nằm trên bàn sinh lớn tiếng kêu la hiện lên trong đầu anh.

“Anh, có được không?”

Trong giọng của Giang Thiển đều là làm nũng.

Nếu là thường ngày, Giang Triết nhất định là sẽ đồng ý, nhưng là hôm nay anh nói với bản thân, không được, lập trường nhất định phải kiên định, nếu không đến lúc đó nhìn Thiển Nhi chịu đau khổ, trong lòng của mình càng thêm đau.

“Không được, không có lý do gì kiên quyết không đồng ý”.

Tiếp tục cúi đầu nhìn tài liệu, trong lòng lại chỉ sợ cô gái nhỏ bên cạnh này tức giận.

“Trên sách nói, khi sinh mổ đưa bé sinh ra hình như hay bị ốm hơn”.

Giang Thiển áp ứng nói, thật ra thì còn có một lý do quan trọng nhất chưa nói cho anh biết.

Rất nhiều sản phụ đều nói sau khi sinh mổ, trên bụng sẽ xuất hiện một vết sẹo giống con rết.

Giang Thiển mừng rỡ ra, thật sự rất xấu xí.

Còn có người nói, có lúc giữa vợ chồng cũng bởi vì cái vết sẹo này cho nên mất đi tình thú* giữa vợ chồng.

*Tình thú: hứng thú tình dục

Khi Giang Thiển nghĩ đến đây, âm thầm kinh hãi.

Anh là một người đàn ông có biết bao phụ nữ hoan nghênh, dù cho đến bốn mươi tuổi, vẫn sẽ rất được hoan nghênh .

Nếu anh bởi vì bản thân cô có một vết sẹo như vậy mà không thích mình, vậy đến lúc đó không phải cô sẽ khóc đến chết sao?

“Đồ ngốc, đây chẳng qua là đúng lúc mà thôi”.

Giang Triết xoa đầu Giang một cái, “Không cần phải lo lắng có được chứ?”

“Không được, người ta nói đứa trẻ sinh tự nhiên trải qua quá trình rặn đẻ, mà đứa trẻ sinh ra từ việc mổ đẻ thiếu đi trình tự như thế. Dù sao em quyết định, em nhất định không sinh mổ. Giang Triết, rốt cuộc là anh sinh con hay là em sinh con? Sinh kiểu nào hẳn là do em quyết định có được hay không?”

Giang Thiển lui về cái ghế của mình, ngồi ở chỗ đó, trợn mắt nhìn về phía Giang Triết.

“Được, được”.

Giang Triết cưng chiều cười cười, đặt tài liệu xuống bên cạnh.

“Còn không phải là sợ đến lúc đó em chịu đau đớn sao? Em đã kiên trì như thế vậy thì theo cách của em đi”.

“Đó là đương nhiên”.

Giang Thiển hài lòng, “Hơn nữa sinh con tự nhiên hồi phục rất nhanh, sinh mổ mấy ngày vẫn còn đau”.

Giang Thiển lộ vẻ hiểu hết sức kỹ càng, nói mạch lạc rõ ràng đâu ra đấy.

Lời nói ngày đó dường như vẫn còn ở bên tai, Giang Triết dĩ nhiên sẽ không quên.

Hơn nữa ngày đó vì để cho Thiển Nhi yên tâm, anh cố ý đề nghị ngoéo tay.

Kết quả Thiển Nhi nói vẫn chưa được, vì vậy, anh nói, chỉ bằng giấy trắng mực đen.

Nghĩ tới đây, Giang Triết không khỏi cười khổ, cuối cùng cũng hiểu, cái gì gọi là tự bẻ đá đập vào chân của mình rồi.

Đi thẳng đến cửa bệnh viện, Giang Thiển đã hất tay của anh ra, tự mình ngồi vào xe.

Xe chạy về phía biệt thự, dọc theo đường đi Giang Triết đều nghĩ biện pháp, làm sao để thuyết phục Giang Thiển.

Điện thoại di động kêu, là tổng giám đốc của Lãnh thị, hỏi thăm khi nào mới có thể giao hàng?

Giang Triết trả lời nói lập tức, lập tức.

Nhìn người phụ nữ bên cạnh thiếu chút nữa đã quay lưng lại với mình rồi.

Ngắm lại trong khoảng thời gian này, có phải ông trời muốn khảo sát mình không, cho nên bận rộn hết việc này đến việc kia.

A Đức gọi điện thoại tới, nói là chuyện đã thành công tốt đẹp.

Đây được coi như là một cái tin tốt nhất trong mấy ngày rồi.

“Cô ta đâu?”

Bên kia hơi sững sốt một chút, sau đó cung kính mà trả lời.

“Theo ý của tổng giám đốc, để cho cô ta nếm trải qua đau khổ sau khi thất tình”.

“Được rồi, vậy lúc nào thì cậu có thể trở về?”

“Chắc hai ngày nữa”.

A Đức nhẹ giọng nói.

Giang Triết hơi trầm ngâm, A Đức không có ở đây, anh cứ có cảm giác thiếu một trụ thủ đắc lực.

“Được, cố gắng hết sức, sau đó không cần dây dưa dài dòng”.

Cúp điện thoại, Giang Triết tựa vào ghế dựa.

Thiên Nhi, em có biết không, những người từng khiến em bị tổn thương anh đều cảnh cáo từng người một, hơn nữa làm cho những người đó tự mình nếm thử cái loại mùi vị không chiếm được tình yêu.

Nếu như em biết những việc này có vui vẻ hay không?

Nhưng bên trong xe yên tĩnh chưa được năm phút đồng hồ, điện thoại di động lại vang lên.

Lần này là công ty Tam Hoàn gọi tới, nói cho Giang Triết, đơn hàng đã hoàn thành, có thể giao hàng cho Lãnh thị hay chưa.

Giang Triết suy nghĩ một chút, đây là đơn hàng đầu tiên anh nhận, đáng nhẽ anh nên tự mình đi giao, nhưng hôm nay Thiên Nhi không vui, dĩ nhiên anh không thể bỏ cô lại, vì vậy, bảo bọn họ kiểm hàng cẩn thận, tuyệt đối không để xảy ra chuyện gì.

Giang Thiên ngồi ở bên cạnh, nghe từng cuộc điện thoại của Giang Triết.

Lên xe trong thời gian ngắn thế này, anh đã nhận hai cuộc điện thoại.

Anh cũng không rảnh rồi nhỉ?

Chỉ nghe Lâm Mẫn nói mấy ngày này trong công ty mọi người vội vã tăng năng suất, còn nói tổng giám đốc cũng có rất nhiều tài liệu phải ký.

Nhưng về công việc, anh chưa bao giờ ở trước mặt của mình nhắc tới một câu, chỉ là mỗi ngày cùng với mình trải qua cái loại cuộc sống thoải mái nhàn nhã.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 259: Phần kết thúc: Em là tâm can của anh (6)

Cô nhớ tới mình từng đề cập với anh cuộc sống hạnh phúc đó, cứ nghĩ đến khi tự tỉnh lại, bên cạnh còn có người yêu sâu đậm.

Lúc ấy mình cũng chỉ tùy tiện nói thôi, nhưng anh ấy lại ghi tạc trong lòng.

Anh vốn có thói quen rời giường sớm, nhưng kể từ sau khi mình nói như vậy xong, mỗi sáng sớm mở mắt cũng đều nhìn thấy anh cứ thế dịu dàng ngọt ngào nhìn mình.

Mà mỗi buổi sáng thời gian mình tỉnh lại cũng không giống nhau, thậm chí có lúc hơn mười giờ mới tỉnh.

Nhưng dù là thời điểm nào, anh vẫn nằm ở bên cạnh mình.

Cô không biết anh tỉnh lúc nào, anh cũng không chịu nói.

Lâm Mẫn Chi đã nói nhiều lần, Giang Thiên, cô có biết cô chính là người phụ nữ hạnh phúc nhất trên thế giới này không.

Bây giờ buổi sáng tổng giám đốc Giang đều không dự hội nghị, cũng bởi vì có một ngày hội nghị bị hoãn ba lần.

Đã nói là mười giờ rưỡi bắt đầu, sau đó lại dời thành mười một giờ, sau nữa lại lùi đến buổi chiều.

Thật ra thì Giang Thiên nhớ rõ ngày ấy, chính là ngày xưa nay mình chưa từng ngủ thẳng tới mười một giờ.

Về sau Giang Triết tự nói với bản thân, anh cũng thấy sợ, thậm chí suy nghĩ có nên đánh thức cô không nữa.

Lâm Mẫn Chi còn nói, cô không phải biết công ty bận thế nào đâu, ai cũng đều phải ở lại làm thêm giờ.

Giang Thiên biết bởi vì Giang Triết phải cùng với mình, cho nên mỗi ngày thời gian đến công ty rất ít.

Giang Thiên nhớ tới có lần cô đề cập đến vấn đề này với Giang Triết, lúc ấy anh chỉ lạnh nhạt nói: “Đương nhiên để bọn họ đi, da.nze.quydo/mn làm việc, chẳng lẽ để cho tổng giám đốc như anh đi làm?”

Hỏi nữa, anh đều cự tuyệt trả lời bất cứ vấn đề gì, rồi cất quả táo thành từng miếng nhỏ nhét vào trong miệng của cô.

Vì vậy, bạn học Giang Thiên hiền lành bắt đầu mềm lòng, không phải sáng nay mình đã làm ra chuyện rất quá đáng chứ?

Nhưng điều này hình như liên quan đến vấn đề nguyên tắc phải không?

Vậy mà anh lại bỏ rơi mình, một giây trước rõ ràng mình vẫn giận đối với anh, cứ thế chạy đến quầy rượu, cùng người phụ nữ đã từng xỉ nhục người phụ nữ của mình lồi lồi kéo kéo.

Nghĩ tới đây, Giang Thiên kiên quyết nghĩ, không thể mềm lòng, tuyệt đối không thể mềm lòng, sẽ phải cực lực hành hạ anh, ai bảo anh làm thế khiến cô không có cảm giác an toàn chứ?

Ở bên cạnh Giang Triết hoàn toàn không nghĩ tới cô gái bé nhỏ bên cạnh mình, giờ phút này suy nghĩ luẩn quẩn từng vòng từng vòng, hẳn chỉ đang nghĩ, phải làm sao để cho Thiên Nhi của anh thay đổi suy nghĩ.

Nhưng nhất thời thật sự không nghĩ ra biện pháp.

“Dừng lại phía trước một lát”.

Anh phân phó.

Tài xế cũng không biết phía trước là chỗ nào, chỉ biết chọn một đoạn đường, sau đó dừng lại ở ven đường.

Giang Triết xuống xe.

Anh không nói mình xuống xe làm gì, vì vậy Giang Thiên cảm thấy rất tò mò.

Ngày thường anh làm chuyện gì, nhất định sẽ nói với cô.

Thế nhưng hôm nay anh lại chẳng nói gì cả.

Trong lòng cô mơ hồ có phần mất mát.

Cô nhìn xuyên qua cửa kính, sau đó nhìn ra ngoài, chỉ thấy sau khi Giang Triết xuống xe, cúi đầu, gọi một cú điện thoại.

Trong giây phút này lòng Giang Thiên đột nhiên đau đớn.

Anh gọi điện thoại cho ai?

Tại sao phải tránh mình?

Nếu là trước kia, anh muốn gọi thì cứ gọi dù là cuộc điện thoại quan trọng thế nào cũng không tránh cô, nhưng hôm nay rốt cuộc là xảy ra chuyện gì?

Cô cảm giác mình khóe mắt mình cay cay, không kiềm được nước mắt lại muốn chảy xuống.

Giang Triết sao có thể biết trong lòng Giang Thiên nghĩ gì đây?

Anh chỉ biết cú điện thoại không thể để Thiên Nhi nghe được.

Là gọi cho Lâm Mẫn Chi, muốn cô đi điều tra một số việc.

“Cho cô thời gian một tuần, điều tra tất cả sản phụ thành phố A, hỏi thăm họ lựa chọn phương pháp sinh em bé nào, là sinh con tự nhiên hay sanh mổ, còn phải hỏi thăm họ cảm thấy phương pháp nào tốt hơn”.

Thư ký Lâm số khổ khi nhận được cú điện thoại này ngạc nhiên, sùng sốt.

Bây giờ trong công ty bận rộn biết nhường nào?

Thậm chí cô không biết dùng cái từ ngữ nào để hình dung.

Cô chỉ biết mình hận không thể dùng hết toàn bộ thời gian vào công việc.

Còn hận không bao giờ buồn ngủ, ngày ngày đều ở công ty.

Cô và anh đã mua nhà mới, hơn nữa cũng đã định ngày cưới rồi, quan trọng nhất là trang trí.

Nhưng hoàn toàn không dành ra một chút thời gian nào, thậm chí ngay cả chụp ảnh cưới cũng không có.

Vì việc này, chồng sắp cưới của cô thiếu chút nữa cãi nhau với cô.

Nhưng tổng giám đốc của cô, Giang Triết tiên sinh thân mến, thế nhưng giao cho cô một nhiệm vụ vinh quang mà lại gian khổ như vậy.

Hơn nữa, cuối cùng anh lại vẫn tặng kèm một câu như vậy.

“Thư ký Lâm, chuyện này không cho phép bất kỳ ai biết”.

Ý nghĩa đó là gì, ý nghĩa này chính là cô chỉ có thể thuận theo mà làm.

“Vây. Vây bây giờ công việc trên tay phải làm sao?”

Lâm Mẫn Chi ôm một tia hi vọng, thật cẩn thận hỏi.

“Tất nhiên cô vẫn làm như trước”.

Những lời này không có bất kỳ điểm nào có thể thương lượng lại.

Một câu nói như thế trong nháy mắt như đẩy Lâm Mẫn Chi vào địa ngục.

A a a a a a a, một giây đó, Lâm Mẫn Chi khua tay múa chân trong gió, cô thật sự sắp điên rồi.

Chẳng lẽ ông chủ của cô coi cô như siêu nhân vũ trụ không gì sánh được rồi sao?

Giang Triết cúp điện thoại, sau đó xoay người.

Giang Thiên vẫn nhìn động tác của anh, nhìn anh tao nhã xoay người, nhìn bước chân trầm ổn đi tới chỗ mình.

Che giấu ngổn ngang trong lòng, mắt nhìn về phía hai tay của mình.

Cuối cùng Giang Triết đi vào, tài xế đóng cửa xe.

Xe đi về hướng biệt thự, dường như chuyện vừa rồi hoàn toàn chưa có xảy ra.

Trong xe, không khí trầm mặc có phần đáng sợ.

Giang Triết đưa tay ra, lại rút trở về, đổi thành nụ cười bất đắc dĩ.

Được rồi, nếu Thiên Nhi của anh muốn nổi giận, vậy thì cứ để cô nổi giận.

Bụng cảm thấy hơi đói, nhớ tới buổi sáng lúc đi ra thậm chí ngay cả bữa sáng cũng không kịp ăn.

Hình như vì tác động, thế nhưng bụng lại vang lên một âm thanh “ục ục”, trong không gian yên tĩnh như vậy, tất nhiên Giang Thiên nghe được âm thanh này rõ ràng.

Cô nhớ tới buổi sáng vừa mới xuống tầng một Giang Triết đã đi khám thai với cô.

Mây hơi nhúu lại, vẫn kéo túi của mình ra.

Túi của cô rất lớn, bên trong chứa đầy đồ ăn ngon ngang.

Cô lấy một hộp bánh bích quy ra ngoài, sau đó đưa cho Giang Triết, nhưng vẫn không nói câu nào.

Trong lòng của Giang Triết vui mừng, Thiển Nhi của anh vẫn đau lòng vì anh đứng không?

Anh cố ý lắc đầu một cái.

“Tại sao không ăn vậy?”

Bởi vì có chút tức giận, giọng của Giang Thiển cũng không được tốt lắm.

“Đói bụng đến nỗi tay không di chuyển được nữa”.

Giọng của anh có vẻ như thật sự không còn chút hơi sức nào nữa.

Giang Thiển cắn môi mình một chút, không muốn để ý đến anh.

Nhưng Giang Triết làm sao lại bỏ qua cơ hội tốt như vậy được.

Tay của anh nhẹ nhàng kéo cánh tay Giang Thiển một cái, thậm chí ngay cả giọng nói kia cũng đều là làm ra vẻ đáng thương tội nghiệp.

“Thiển Nhi”.

Không thể mềm lòng, không thể mềm lòng, trong lòng Giang Thiển tự nói với mình.

“Thiển Nhi, thật sự rất đói đấy. Thời gian dài như vậy.”

“Hừ, đáng đời”.

“Đói bụng mà không ăn cái gì, sau này sẽ mắc bệnh dạ dày, bệnh dạ dày rất dữ dội, về sau sẽ.”

“Giang Triết”.

Sắc mặt của Giang Thiển lập tức trắng bệch, chưa từng có động tác nhanh như vậy, dùng sức xé hộp hộp bánh, sau đó cầm lên một miếng bánh quy hungh hằng nhét vào trong miệng Giang Triết.

Khóe miệng Giang Triết câu lên, mắt khép hờ, che giấu ý cười nòng đậm trong mắt.

Rất nhanh, đã có một miếng bánh quy lọt dạ dày.

“Thiển Nhi”.

Giang Thiển kín đáo đưa hộp bánh quy hẳn.

“Vẫn còn đói”.

Giang Thiển quay đầu lại, hungh hằng trừng mắt với anh, sau đó tâm không cam tình không nguyện lại lấy ra một miếng, nhét vào trong miệng Giang Triết.

Bất tri bất giác, cả một hộp bánh quy cứ thế được giải quyết gọn gàng, hàng ghế trước tài xế thông minh đã sớm nâng lên tấm chắn.

Thật ra bình thường Giang Triết không thích ăn những thứ đồ này, anh không ăn bánh ngọt, thậm chí ngay cả trái cây cũng hiếm khi ăn.

Nhưng khó có được Thiển Nhi của anh dưới tình huống vẫn đang tức giận với anh vẫn chịu đựng cho anh ăn, cơ hội như vậy dù sao anh vẫn nên nắm bắt.

Trở lại biệt thự, là thời gian ăn cơm trưa. Giang Thiển đối với Giang Triết vẫn là vẻ mặt xa cách.

Giang Triết cũng không để ý, anh vẫn như mọi khi thay cô bày biện đồ ăn cho tốt, rồi lại đẩy tới trước mặt của cô, nhìn cô không ăn, vẫn khuyên bảo như cũ, chịu khó ăn vào, ăn nhiều một chút.

Sau bữa cơm tối, anh dẫn theo Giang Thiển đi ngoài cửa.

“Em xem, mấy ngày này thời tiết tốt, quả nho đã chín rất nhiều, muốn ăn quả nào, anh hái cho em”.

Giang Thiển quay đầu.

Giang Triết cũng không để ý cô có trả lời mình hay không, chỉ là đưa tay hái xuống một quả đỏ nhất to nhất, sau đó nhận lấy khăn giấy trong tay vệ sĩ phía sau lưng cẩn thận lau sạch sẽ, bóc vỏ, đưa tới.

Giang Thiên cúi đầu, nhận lấy quả nho kia.

Ngón tay của cô chạm phải tay Giang Triết.

Thật ra ngón tay của Giang Triết dài và nhỏ, khi còn bé, cô đã từng nói đùa, nói đôi tay này là đôi tay của một nhà nghệ thuật.

Anh đàn piano thật sự rất hay, khi cô vào đây ở, cha cũng bảo cô học Piano.

Nhưng cô luôn luôn không thích đồ chơi đó, thậm chí về sau nghe tiếng đàn của Giang Triết cũng cảm thấy bức bối.

Giang Triết thế nhưng vì cô mà bỏ Piano, khi đó, trình độ anh tương đối tốt rồi, cho tới mấy năm sau lúc ở trên đường gặp thầy giáo Piano, ông ấy còn lắc đầu mà thở dài, nói thật là đáng tiếc.

Nghĩ tới đây, trong lòng của Giang Thiên bỗng dưng mềm nhũn.

Nàng cúi đầu nhìn mũi chân của mình, sau đó lần nữa thả quả nho lại.

“Anh, hôm nay em không muốn ăn, anh ăn đi”.

Anh biết tay của cô không thích bị dính nước nho kia, cho nên, chỉ cần anh ở đây, mỗi lần đều là anh thay cô chuẩn bị thật tốt.

“Sao thế? Dạ dày khó chịu sao? Có phải hôm nay có món ăn nào bị ôi không?”

Giọng của Giang Triết lập tức trở nên khẩn trương.

“Không có”.

Giang Thiên lắc đầu.

“Hôm nay đột nhiên không muốn ăn, anh ăn đi”.

Chắc hẳn anh chưa từng vì bản thân mình làm những chuyện này.

Cô muốn ăn cái gì, đều là anh thay cô chuẩn bị tốt, nhưng cô lại rất ít khi nhìn thấy anh làm việc gì vì bản thân anh.

“Thiên Nhi”.

Giang Triết cho rằng cô vẫn đang tức giận chuyện hôm qua, há hốc mồm, muốn nói gì đó, nhưng cuối cùng biến thành một tiếng thở dài thật dài, sau đó cái gì cũng không nói nữa.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 260: Phần kết thúc: Em là tâm can của anh (7)

Liên tiếp mấy ngày, quan hệ của hai người dường như lâm vào bế tắc.

Mặc dù không phải chiến tranh lạnh, nhưng lại chỉ là giới hạn trong việc trao đổi đơn giản nhất.

Thân mật thường ngày giữa hai người trong lúc này đã biến mất không còn tồn tích.

Mặc dù rõ ràng Giang Triết ôm Giang Thiên vào trong ngực rất lâu, nhưng cứ có cảm giác trái tim của cô gái nhỏ trong ngực không đặt trên người anh.

Hắn thật sự rất buồn, là nỗi buồn trước nay chưa từng có.

Giang Triết anh là người như thế nào, muốn cái gì có cái đó, ở thành phố A cũng được coi là hô mưa gọi gió rồi.

Cũng như lần trước 《Giải trí Thiên hạ》đưa tin chuyện giữa anh và Tần Trà ở quán rượu đó, anh rất tức giận, sau đó thật sự làm cho《Giải trí Thiên hạ》ngừng xuất bản.

Cuối cùng do cơ quan quản lý thành phố ra mặt lo liệu, 《Giải trí Thiên hạ》 tạm thời ngừng xuất bản một tháng.

《Giải trí Thiên hạ》là tờ báo nào chứ, một ngày có thể kiếm được bao nhiêu lợi nhuận? Nhưng bởi vì ông lớn Giang người ta không thích, không vui, nhìn ai cũng không vừa mắt rồi,《Giải trí Thiên hạ》hoàn toàn không thể nói được câu thứ hai, thậm chí khi Giang Triết nói muốn bọn họ ngừng xuất bản, cũng không có ai dám nói gì.

Chuyện ngừng xuất bản một tháng như vậy, người ta vẫn ngàn vạn lần nói cảm ơn.

Nhưng cô gái nhỏ trong nhà kia hết lần này tới lần khác chẳng để vào mắt.

Không quản lý tốt bản thân mình thì sao, trưng ra khuôn mặt tươi cười, cô ấy vẫn chỉ là vẻ mặt lạnh nhạt như thế.

Hoặc là vẫn dùng vẻ mặt vô tội nhìn anh như thế, vẫn cứ để cho trong lòng mình có lửa giận mà không thể giải tỏa.

Kỳ thật anh biết mình đã sai, ai bảo số anh đen đui như vậy, cứ thế đụng phải Tần Trà chứ?

Nhưng Thiên Nhi nói không sai, là anh cho những người đó cơ hội, như Lục Mạt Ly, như Đỗ Hân Lệ, và còn như ngày đó anh không nên theo Tần Trà đi ra ngoài ăn cơm, có phải như thế chính là một lần cho cô ta cơ hội không?

Cô ta nói theo đuôi là chuyện của cô ta, nhiều năm như vậy, cô ta chưa từng dây dưa qua với anh, nhưng từ sau lần đó, cô ta thổ lộ tâm tư của mình.

Cho nên nói tất cả là lỗi của anh.

Nhưng giải thích anh cũng giải thích rồi, lời xin lỗi cũng đã nói hết, cô còn muốn như thế nào?

Anh cũng không biết, anh chỉ biết mỗi ngày ở bên cạnh cô.

Cô muốn đi ra ngoài, anh đi cùng ở phía sau, cô muốn lên tầng, anh mở cửa.

Người của Minh Đế nhất định sẽ không biết, Giang Triết anh một người lợi hại như thế, thân phận này ngồi ở trước mặt của Giang Thiên lại không là gì hết.

Hy vọng duy nhất của anh là Thiên Nhi có thể tha thứ cho anh, thật sự tha thứ cho anh.

Giang Triết không biết, mấy ngày nay thư ký Lâm Mẫn Chi của anh quả thực mệt đến mức muốn gục xuống.

Anh lại còn dặn dò bất kể ai cũng không thể biết chuyện đó.

Vì vậy, ban ngày cô chạy đi lục hết tất cả các bệnh viện.

Nhưng chuyện cũng hoàn toàn không phải như thế thì sẽ xong dễ dàng.

Rất nhiều người trốn tránh với vấn đề của cô.

Huống chi con của người ta vừa mới ra đời, bận bịu chăm sóc đứa bé, làm gì còn thời gian để trả lời vấn đề của cô.

Về sau, cô thông minh hơn.

Cô nói mình là người của hiệp hội XX, nói là điều tra một số tình huống sinh con của sản phụ.

Thậm chí cô còn mang theo quà tặng, mỗi sản phụ đều được tặng hai túi sữa bột.

Giọng cô ngọt ngào, lại là người thông minh, lần đầu tiên dẫm phải đinh, cô nghĩ lại chuyện đã qua, lần thứ hai sẽ không nếm mùi thất bại nữa.

Buổi tối, cô chạy về công ty, sau đó giải quyết từng công việc chất đống xong, cô cảm thấy nếu cứ tiếp tục như vậy, cơ thể của cô có khả năng bị suy sụp mất.

May mắn, may mà rốt cuộc cô cũng hoàn thành nhiệm vụ tổng giám đốc giao cho.

Khi cô đang bê đóng tài liệu thật đầy, lúc đi tới cửa phòng Giang Triết, so với thời gian dự tính còn hai ngày nữa.

Giang Triết tiện tay lật đi lật lại, sau đó khẽ gật đầu, ý bảo Tần Trà có thể đi về.

Khi Tần trà đi ra khỏi biệt thự, ngẩng đầu nhìn mặt trời rực rỡ, cảm thấy trong lòng chưa từng nhẹ nhõm như thế.

Giang Triết cầm xấp tài liệu lên tầng.

Giang Thiên đang thức, tựa vào đầu giường không biết suy nghĩ cái gì.

Nhìn thấy Giang Triết đi vào, cô khẽ ngẩng đầu.

Giang Triết đưa tư liệu trên tay cho cô.

Thật ra sau khi xem, đối với mục đích ban đầu đã không còn quan trọng, anh chỉ hy vọng thân thể của cô khỏe mạnh, và còn hi vọng cô có thể thuận lợi bình an sinh ra đứa bé của anh và cô.

“Đây là cái gì?”

Giang Thiển có chút nghi ngờ ngẩng đầu.

“Anh bảo người ta khảo sát, em xem qua đi”.

Giang Thiển nhận lấy rồi giờ từng tờ từng tờ ra.

Sau đó, mũi của cô chua xót, nước mắt sắp chảy xuống.

Cô thật không ngờ, cô vẫn đang giận dữ với anh, thế mà anh lại làm chuyện như vậy cho cô.

Mà làm nhiều chuyện như vậy, cũng chỉ hi vọng cô có thể lựa chọn một cách thích hợp để sinh đứa bé này.

“Anh thật ngốc”.

Cô thì thảo nói.

Thật là một tên ngốc.

Khóe miệng Giang Triết khẽ nhếch lên, làm sao lại ngốc chứ, tại anh thật yêu người phụ nữ này cho nên làm tất cả mọi việc, anh đều thích như mật ngọt .

“Anh thật ngốc”.

Lần này nước mắt thật sự chảy xuống, đã rơi trên những trang giấy kia.

Tay chân Giang Triết luống cuống.

Anh không biết mình lại làm sai chỗ nào.

“Làm sao vậy?”

Anh rầu rĩ nói, vươn tay muốn thay Thiển Nhi lau khô nước mắt.

Nhưng mà tay chân đều luống cuống, rõ ràng đã lau thay cô, nhưng nước mắt lại nhanh chóng chảy ra.

“Thiển Nhi, em nói cho anh biết, anh làm chưa tốt ở đâu, anh có thể sửa”.

Người đàn ông này, người đàn ông ăn nói khéo léo như vậy, chỉ có ở trước mặt của Giang Thiển mới trở nên đần độn như vậy.

“Giang Triết, anh. tên ngốc này. anh cái tên ngốc này”.

Giang Thiển chỉ nói dứt quãng.

Một giây đó, những chuyện cũ trước kia toàn bộ dâng lên trong lòng.

Cô và anh đây đưa hơn mười năm, từ đứa trẻ ngây thơ, đến thiếu nữ trong sáng, cho đến bây giờ, cô vì anh có con.

Cô và anh đã từng trải qua nhiều năm tháng khó quên như vậy.

Thậm chí là khoan khoái cười to khi lần đầu tiên tới biệt thự, ngay cả lần đầu tiên đi cả tới, thậm chí lần đầu tiên ôm nhau với anh.

Tất cả tất cả.

Hôm nay nghĩ đến đều rõ mồn một trước mắt, hình như tất cả niềm vui và nước mắt dường như mới chỉ là hôm qua .

Cô và anh quấn quýt chặt chẽ bên nhau.

Vì cô hần bỏ học Piano, vì cô, anh vứt bỏ thời gian tuổi xuân tươi đẹp, chỉ bởi vì cô muốn anh bầu bạn.

Anh lạnh lùng đối với tất cả mọi người, thậm chí trước kia lúc đối mặt cha mẹ, trên mặt đều khó có thể nhìn thấy nụ cười.

Nhưng duy chỉ có khi đối mặt cô, nụ cười của anh lúc nào cũng nở rộ, duy chỉ có khi đối mặt cô, ánh mắt của anh mới dịu dàng giống như hồ nước.

Sợ buổi tối cô không ngủ được, cả một đêm qua thăm cô mấy lần.

Thỉnh thoảng cô bị cảm, anh hận không thể thay cô chịu khổ.

Một người đàn ông như vậy, anh luôn luôn đặt cô ở trong lòng.

Khó trách Lâm Mẫn Chi thường thờ dài: Giang Thiển, cũng không biết kiếp trước cô đã tu luyện duyên phận thế nào, cả đời này gặp được một người đàn ông tốt như thế, nếu là tôi, cho dù là sống ít đi mấy chục năm cũng sẵn lòng.

Nhưng mấy ngày trước cô đã làm gì?

Tại sao cô lại nổi giận với anh, người đàn ông nâng cô trong lòng bàn tay, ngậm trong miệng, hận không thể mổ tim của anh để chứng minh mình là người đàn ông tốt, tại sao cô vẫn chiến tranh lạnh với anh, sao không chịu hòa với anh? Sao có thể hờ hững không tiếc gạt anh sang một bên.

Cô hận không thể tự đánh mình mấy bạt tai để cho cô tỉnh táo lại một chút.

Khó trách Lý Thanh Yếu thường tự nhủ: “Cậu làm đi, làm đi, làm đến khi bản thân cậu đau lòng mới thôi”.

Lý Thanh Yếu, tớ hối hận, tớ thật sự đau lòng rồi.

Đau lòng bởi anh vì cô trả giá tất cả.

“Thiến Nhi, Thiến Nhi”.

Giang Triết chỉ biết kêu lên mấy tiếng, sau đó gắt gao ôm cô vào trong ngực của mình.

“Giang Triết, đồ ngốc này”.

Dường như tất cả ngôn ngữ trên thế giới, trong giây phút đó cũng trở nên nhột nhạt, anh chỉ biết gọi tên của cô Thiến Nhi, cô chỉ biết nói anh là đồ ngốc.

Giang Triết thờ dài, nhẹ nhàng vỗ về cô, ánh mắt chậm rãi dời xuống, sau đó nhìn lên tài liệu, chỉ thấy trang đầu nước mắt đã tràn lan.

Đều là quyển sách này gây ra họa, Lâm Mẫn Chi đó làm việc như thế nào, loại chuyện thế cũng làm không được.

Tay anh duỗi ra, lập tức lấy quyển tài liệu đi.

Bây giờ anh rất muốn xé nó, xé thứ đầu sỏ đã khiến Thiến Nhi đau lòng như thế.

“Đừng”.

Giang Thiển lớn tiếng hô, sau đó lập tức lấy lại.

“Anh làm gì đấy?”

Nàng thút tha thút thít nói.

“Anh muốn làm cho quyển sách biến mất trước mặt em, đều là nó gây ra họa”.

Giang Triết nghiêm túc nói, ánh mắt nhìn tập tư liệu kia đều có một tia căm ghét.

“Anh. . . .” Giang Thiển vừa tức vừa buồn cười.

Rốt cuộc anh có biết nước mắt của cô là cảm động không, anh nên cảm ơn tập tài liệu này.

Cô ôm nó thật chặt ở trong ngực của mình.

“Không được, làm sao anh có thể mang nó đi? Em còn chưa đọc qua”.

“Được, vậy em tiếp tục xem đi, nhưng có thể đừng khóc nữa được không?”

Giang Thiển nhẹ nhàng quệt mũi một cái.

“Người ta thích khóc, đây là chuyện của người ta, anh quản người ta làm gì?”

Giang Triết bắt đầu cười, sau đó dài đuôi cánh tay một cái, lập tức ôm cô gái đang nũng nịu ở đối diện anh vào trong ngực của anh.

“Được, tùy em, tùy em, em muốn thế nào thì là như thế”.

Anh bắt đầu đi than thở.

Giang Triết anh đời này dù sao chính là bị cô ăn hết, hi vọng ái ố của anh chẳng phải đều xoay quanh cô hết sao?

Cô là bà lớn trong nhà, cô lợi hại nhất, cô nói thế nào thì là như thế, dù bây giờ cô nói muốn lật trời xuống đây, anh cũng phải đi.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 261: Phần kết thúc: Em là tâm can của anh (8)

Quan hệ của hai người trở lại như ngày trước.

Lại là một buổi sáng rực rỡ ánh mặt trời như mọi khi, cặp cha mẹ chuẩn mực lại đi ra ngoài thay cục cưng sắp ra đời của họ mua quần áo.

Bên cạnh cũng có bạn bè hỏi giới tính của đứa bé, đối với việc này suy nghĩ của hai người hoàn toàn giống nhau.

“Tại sao phải biết trước chứ? Đợi lúc sinh ra mới biết, không phải một sự vui mừng sao?”

Đây là quan điểm của Giang Thiển, dĩ nhiên Giang Triết cũng hoàn toàn tán thành.

Vì vậy, lúc mua quần áo, chỉ cần vừa bộ quần áo nào, bất kể là đồ của bé trai hay bé gái, hai người mua hết.

Có điều trên tay những người sau lưng kia đã cầm túi lớn túi nhỏ.

Giang Triết thúc giục nhiều lần, anh chỉ sợ Thiển Nhi của anh mệt mỏi.

Vậy mà Giang Thiển không hề hay die,n; da.nlze.quydo/mn biết, vẫn cứ như thế không biết chán.

“Thiến Nhi, về thôi”.

Giang Triết bày ra dáng vẻ uy nghiêm gia trưởng.

Giang Thiển vẫn mắt điếc tai ngơ, “Anh, cái này rất đẹp mắt, ời, cái này cũng không khác lắm. Anh, anh ời”.

Giang Thiển hăng hái xem hết bộ này đến bộ khác.

Sắc mặt của Giang Triết càng ngày càng khó coi, dáng vẻ này như hận không thể ôm Giang Thiển đi về.

Vệ sĩ sau lưng sắc mặt khảm trương, chỉ sợ ông chủ thật sự sẽ ra tay.

Vì vậy, cứ như thế, đi theo sau một người phụ nữ mang thai xinh đẹp động lòng người là một người đàn ông với vẻ mặt đen thui, mà người đàn ông ngày thường khô khan phóng khoáng, làm cho người ta không dứt ánh mắt ra được.

“Thiến Nhi, về nghỉ đi, đi nữa anh sẽ giận đấy”.

Trong giọng của Giang Triết đã có cảnh cáo.

Mấy ngày nay, hình như biểu hiện của cô đặc biệt hưng phấn, thậm chí mấy ngày liền cũng không ngủ trưa.

Nào là màu sắc giường trẻ con, nào là thiết kế gian phòng, rõ ràng không cần cô ấy quan tâm, vậy mà bộ dạng cô cái gì cũng muốn tự mình làm.

Mỗi một lần đều là Giang Triết die,n; da.nlze.quydo/mn chọn các biện pháp cưỡng chế, đưa cô về phòng, sau đó anh cũng ở bên cạnh.

Nhưng nhiều lần, anh không để ý, cô đã lại chạy ra ngoài.

Anh bắt đầu thấy ghen, đối với cục cưng trong bụng Thiển Nhi.

“Thiến Nhi, nếu em không về, anh sẽ lập tức khiến cửa hàng này biến mất”.

Giang Thiên quay đầu, sau đó trừng mắt nhìn anh.

Khóe miệng Giang Triết khẽ câu, hiện lên vẻ hấp dẫn.

“Nếu em về luôn, anh sẽ lập tức mua cửa hàng này”.

“Giang Triết, anh đừng có lại nghĩ lung tung”.

Giang Thiên dậm chân, sau đó lưu luyến không rời rời đi

Rốt cuộc Lý Thanh Yếu cũng kết hôn.

Cô và Giang Phấn tự mình đến đưa thiệp mời.

Giang Thiên nhìn cô dâu xinh đẹp trên thiệp mời, vừa khóc vừa cười.

Giang Triết nhìn Giang Phấn, bắt đầu dĩ lặc đầu.

Anh đã quen với cảm xúc không ổn định của phụ nữ mang thai, chỉ là để cho Giang Phấn và Lý Thanh Yếu chê cười.

Nhưng cũng không sao cả, dù sao trong tương lai không xa, Giang Phấn cũng sẽ nếm trải cảm giác của anh.

Giang Thiên cũng cảm thấy mình luống cuống, dù sao vẫn còn có Giang Phấn ở đây, vì vậy lập tức kéo Lý Thanh Yếu đi lên tầng.

Hai người đóng cửa phòng lại.

Đã rất lâu không có thời gian gặp mặt, dường như cảm thấy có rất nhiều lời để nói, nhưng lại có vẻ không biết từ nói từ đâu.

“Sao lại đột nhiên kết hôn?”

Trừ phi là lý do quan trọng gì.

Mặt của Lý Thanh Yếu lập tức xấu hổ đỏ bừng cả khuôn mặt.

“Ha ha ha, có vấn đề, đúng là có vấn đề”.

Giang Thiên nghiêng đầu nhìn Lý Thanh Yếu.

“Nói mau, có phải có con mới cưới không?”

Lý Thanh Yếu quay đầu, chỉ biết cắn chặt lấy đôi môi.

“Tớ nói rồi, sao lại đột nhiên kết hôn ngay, hoá ra là như vậy à. Ờ hèm, Lý Thanh Yếu, không phải cậu ghét nhất chuyện như vậy sao? Thì ra là cậu cũng sẽ làm chuyện lên thuyền trước rồi mới mua vé à?”

Giang Thiên chế nhạo.

“Còn không phải tại Giang Phấn”.

Lý Thanh Yếu có phần thẹn quá thành giận.

Bắt mình tổ chức sinh nhật, qua die,n; da.nlze.qu; ydo/nn thì cũng qua rồi, vẫn không cho mình uống rượu.

Thật ra cũng chỉ là một ly rượu vào bụng, nhưng bình thường mình không uống rượu, vì vậy, một ly rượu vào bụng, mình đã chóng mặt, ôm Giang Phấn làm chuyện không nên làm.

Đây đương nhiên sau này Giang Phấn tự nói với mình, mình bảo anh ấy là vu cáo, dù sao khi đó mình chẳng biết gì, chỉ biết là lúc trời sáng, trên người cả hai không mặc đồ gì cả, cùng nằm trên một cái giường.

Lúc đó mình bị dọa đến nổi cao giọng hét lên sợ hãi, nhưng người đàn ông kia lại còn quần lấy mình bảo mình nhất định phải phụ trách.

Vì cả hai đều nhiệt huyết sôi trào, có lần đầu tiên tất nhiên sẽ có lần thứ hai, lần thứ ba.

Đối với chuyện tránh thai Lý Thanh Yếu hoàn toàn không biết, đến khi phát hiện đã hơn một tháng bạn già không tới, thì sốt ruột vô cùng.

Sau đó Giang Phấn cầu hôn, trong vòng ba ngày cầm chứng nhận kết hôn, đặt khách sạn, chụp ảnh cưới, đưa thiệp mời.

Lý Thanh Yếu nói cô cũng không ngờ từ khi nào cô làm việc lại có hiệu suất cao như thế

Thật ra theo ý của Lý Thanh Yếu thì nên bỏ đứa bé đi.

Cô vẫn còn đang đi học, vậy mà đã có thai, đó là chuyện mất mặt dường nào.

Kết quả Giang Phấn kiên quyết không đồng ý, anh nói tất cả mọi chuyện để anh xử lý, Lý Thanh Yếu chỉ cần yên tâm làm cô dâu xinh đẹp là được rồi.

Lý Thanh Yếu nói, nghĩ rằng anh chỉ nói cho qua mà thôi, sẽ không qua khỏi cửa ải cha mẹ, cô cũng không biết anh thuyết phục cha mẹ thế nào, sau đó đã vội vàng vàng kết hôn thế này.

Lúc Lý Thanh Yếu nói những lời này, trên mặt đều là nụ cười hạnh phúc.

Giang Thiển cũng vui vẻ, vì bạn tốt của mình tìm được chốn hạnh phúc mà vui mừng.

“Nhưng nói vậy thôi, lúc tổ kết hôn muốn mời cậu làm phù dâu, bây giờ hình như không được nữa”.

Lý Thanh Yếu nhìn từ trên xuống dưới bụng Giang Thiển, trong giọng nói là áy náy.

“Không sao đâu”.

Giang Thiển kéo tay của cô khẽ lay, “Bây giờ tớ có thể ăn, đến lúc đó tớ sẽ ngồi ở chỗ đó liêu mạng ăn”.

“Ồ”.

Lý Thanh Yếu gật đầu, nhìn sắc mặt của Giang Thiển, lại rất cẩn thận nói: “Anh cũng sẽ tới đây”.

Giang Thiển sững sờ, sau đó cười: “Làm sao? Cậu kết hôn Lý Thanh Hàng đương nhiên phải tới đây rồi”.

“Anh ấy đối với cậu dường như nhớ mãi không quên, luôn hỏi tớ chuyện của cậu”.

Giang Thiển khẽ dừng lại, trên mặt là nụ cười.

“Anh ấy biết khoảng thời gian đó tại sao tớ lại đối với anh ấy như vậy. Tớ và anh ấy vốn không có khả năng xảy ra chuyện gì, nhưng vẫn có chút áy náy, lúc đó lợi dụng anh ấy, cho nên, đối với tớ anh ấy chính là một người bạn”.

Trong lòng của Lý Thanh Yếu hơi thất vọng, nhưng cũng biết đây là câu trả lời tốt nhất.

Giang Thiển cũng sắp sinh rồi, chẳng lẽ cô còn hi vọng cô ấy nói với cô, tớ thích anh trai cậu à, nói như vậy hoàn toàn là chuyện không thể nào, huống chi lúc đó cô ấy và anh ở chung một chỗ chỉ vì anh trai cô chấp theo đuổi mà thôi.

Nghĩ tới đây, cô cũng cười: “Ừ, đó là tất nhiên. Nhưng bây giờ anh ấy rất bận rộn, cậu cũng biết ở trong công ty dĩ nhiên không thể so sánh với trước kia được”.

Cô là một người thông minh, vì vậy nhẹ nhàng linh hoạt đối đãi tài.

“Thật sao? Không phải nói muốn thả lỏng một chút, cho nên mới đến công ty sao?”

“Đúng vậy nhưng mà cũng không biết tại sao anh ấy lại liêu mạng như vậy, mẹ nói cả ngày anh ấy chỉ biết làm thêm giờ, làm cho cấp dưới không ngừng kêu khổ. Thế mà tinh lực của anh ấy dường như luôn luôn dồi dào”.

Khóe miệng Giang Thiển lộ ra die,n; da.nlze.qu; ydo/nn nụ cười nhàn nhạt, nhưng cô ra sức nghĩ, làm sao cũng không tưởng tượng ra bộ dạng của Lý Thanh Hàng.

Hóa ra vậy mà cô ở đây bất tri bất giác đã quên mất bộ dáng của anh ta.

Lúc đầu sao cô lại nghĩ đến việc tìm anh diễn kịch nhỉ?

Nhưng suy nghĩ một chút anh ta đối với cô quả thật rất tốt, có lẽ đến khi cô về già cũng sẽ nghĩ đến đã từng có một người đàn ông như thế vô tư thích qua mình, vô tư đối tốt với cô.

Tiệc rượu được đặt tại quán rượu ngon nhất thành phố A.

Nhà họ Lý vốn là gia tộc tương đối lớn, hơn nữa công ty của họ cũng không nhỏ, dĩ nhiên là có không ít người mượn tiệc cưới lần này muốn nhân cơ hội leo lên.

Mà mấy năm nay Giang Phấn là người của mạng lưới quan hệ quốc tế càng thêm không thể khinh thường.

Cho nên mặc dù khách sạn có bãi đỗ xe to như vậy, vẫn có rất nhiều xe phải đỗ ở phía ngoài đường.

Những chiếc xe lao nhanh như chớp nhìn qua đều là xe sang trọng.

Giang Thiên le lưỡi, sau đó quay đầu nói với Giang Triết: “Anh ơi, đáng sợ quá, sau này chúng ta tổ chức đám cưới ở một khách sạn nhỏ thôi nhé”.

Đây là lần đầu hai người nói đến hôn lễ.

Mặc dù Giang Triết đã cầu hôn qua, nhưng bởi vì Giang Thiên mang thai, bụng mỗi ngày một lớn, chuyện này cứ như thế bị gạt sang một bên.

Nhưng Giang Triết vẫn chưa quên.

Anh cúi người xuống người phụ nữ bên cạnh mặc đồ sang để trọng dự đám cưới.

“Không có gì?”

“Anh xem, nhiều xe như vậy, khẳng định chúng ta sẽ là người chậm nhất, em lo đợi lát nữa sẽ con đường này sẽ tắc mắt”.

Giang Triết quay đầu, nhìn ra sau lưng, quả nhiên là trông không nhìn hết đoàn xe đông nghịt.

Nhìn phía trước, rất nhiều người đang bận tìm chỗ dừng xe.

“Vậy chúng ta đợi lát nữa rồi từ từ đi vào”.

Giang Triết vỗ vỗ tay người phụ nữ bên cạnh, nghi hoặc cô có phần buồn lo vô cớ, trong lòng lại nghĩ về sau đợi đến khi anh kết hôn, chặn cả một đoạn đường, trừ xe tham gia hôn lễ, tuyệt đối không cho phép xe khác đi vào, như vậy ít nhất sẽ không tạo thành cục diện trước mắt này nữa.

Hai người chậm rãi xuống xe, đến khi tới cửa quán rượu, Giang Thiên vô thức nghĩ đến chuyện vừa đề cập với anh trai, anh vẫn không trả lời cô.

Nhưng cô không kịp để ý hỏi lại, cô dâu xinh đẹp mỹ lệ đã ở phía trước.

Cô hận không thể nhào qua mà ôm một cái thật chặt.

Cô không có bạn bè, từ nhỏ đến lớn cô gần như đều dính vào nhau với Giang Triết.

Lý Thanh Yếu là người tốt đầu tiên cô gặp, cũng là người tốt nhất.

Rõ ràng người này cũng cùng một dạng với cô, lớn tiếng cười, lớn tiếng hát.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 262: Phần kết thúc: Em là tâm can của anh (9)

Nhưng sao chỉ mới chớp mắt, cô đã sắp gả làm vợ người ta rồi chứ?

Cô cứ thế xông thẳng lên phía trước, để lại Giang Triết ở sau lưng bị sợ đến nổi sắc mặt cũng trở nên trắng bệch.

Cũng sắp đến ngày lâm bồn rồi, hôm nay anh vốn không đồng ý tới, ngộ nhờ lúc uống rượu mừng, đau đẻ, vậy phải làm sao đây?

Nhưng Giang Thiên nặng nề đòi đi.

Còn uy hiếp nếu như không cho cô ấy đến nói vài lời, cô sẽ không nói chuyện với anh nữa, chiến tranh lạnh đến cùng.

Giang Triết bất đắc dĩ.

Đối với Thiên Nhi của anh, anh vĩnh viễn không có bất kỳ biện pháp nào, không cần uy hiếp, chỉ cần nhìn cô gái của anh vừa nhú chân mày lên, trong tim anh đã giống như có kim đâm, đó là một loại đau đớn ngọt ngào.

Cô khó chịu, anh so với cô còn khó chịu gấp trăm lần thậm chí là nghìn lần, sao anh có thể nói ra những lời cự tuyệt kia chứ.

Vì vậy, không thể làm gì khác hơn là quy ước ba điều.

Thứ nhất, lúc ăn cơm không được rời khỏi anh nửa bước, cho dù là năm centimeter cũng không được.

“Người khác sẽ nói, sao tổng giám đốc Giang và Giang Thiển lại dính liền như trẻ sinh đôi vậy?”

Giang Triết không để ý đến, vẫn nói tiếp die,n; da.nlze.qu;yo/mn điều thứ hai, phải chọn bàn nào toàn phụ nữ, vậy thì sẽ không có người uống rượu.

“Ai nói hiện tại phụ nữ không uống rượu, rất nhiều người uống rượu rất giỏi”.

“Vậy thì hai người chúng ta ngồi một bàn”.

Sắc mặt của Giang Triết trở nên hơi lạnh.

“Vậy là có ý gì? Vậy chi bằng ở nhà ăn cho rồi”.

Vừa nhìn thấy vẻ mặt lạnh lùng của Giang Triết, Giang Thiển lập tức cúi đầu, giọng điệu cũng giảm đi nhiều.

“Được rồi, vậy thì ăn trong nhà”.

Giang Triết cúi đầu, tiếp tục lật xem tài liệu của mình.

“Đừng, đừng mà, anh, em theo anh, cái gì cũng để anh quyết là được chứ gì?” Giang Thiển nhẹ giọng lắm bầm: “Thế này không được, thế kia cũng không được”.

“Thứ ba, đi đường không được chạy, cũng không được nhảy nhót, phải đi từ từ”.

Cô có biết rằng chỉ cần cô ở trước mặt anh nhảy chân sáo, tim anh đã như nhảy lên cổ họng, hận không thể vuron tay nhót cô thật chặt trong lời nói của mình, không cho động đậy.

“Được, em đã biết, cái gì cũng biết, cái gì cũng nghe theo anh, còn không được sao?”

Giang Triết này, lái nhai đến nỗi có thể thi đấu với ông lão rồi, mỗi ngày vừa mở mắt đã nói cái này không cho phép, cái kia cũng không cho.

“Thanh Yếu”.

Cô còn chưa nhào tới trước mặt Lý Thanh Yếu, Giang Triết đã kéo cô.

“Tron, chậm một chút đi”.

Giang Thiển hung hăng trợn mắt liếc anh một cái, tình cảm thật vất vả mới hâm nóng lại biến mất không còn tồn tích.

Giang Thiển tưởng Giang Triết cùng lắm chỉ nói cho có mà thôi, vậy mà đi vào bên trong, quả thật anh đã kéo cô ở bên cạnh rồi ngồi xuống một cái bàn.

Cũng không biết anh đang gọi điện thoại cho die,n; da.nlze.qu;yo/mn ai, vẻ mặt nghiêm túc: “Tôi bảo mang đến thì mang đến nhanh lên, còn nói linh tinh gì thế”.

Giang Thiển nhìn ánh mắt của anh không bình thường, vì vậy vừa nghĩ cách, vừa ngồi xuống.

Thật ra anh và cô đến cũng không phải rất muộn, sau khi cô và Giang Triết ngồi xuống, vẫn có người lục tục đi vào.

Ánh mắt Giang Thiển sốt ruột nhìn người ra vào ở, dáng vẻ này dường như sắp đứng lên, hướng về phía mọi người nhiệt tình vậy.

“Tôi đây, mau tôi đây”.

Nhưng không có ai để ý đến ánh mắt sốt ruột của cô, rất nhiều người vừa nhìn thấy Giang Triết ngồi ở chỗ đó rõ ràng muốn đi lại đây, nhưng khi thấy ánh mắt lạnh lẽo của anh những người đó ai cũng tự tìm đường rút lui.

Mà còn một nguyên nhân khác là có mấy người giúp đỡ trong này, hướng dẫn từng người, không để ai tới gần.

Giang Thiển gần như nổi trận lôi đình, cô đứng dậy, lấy lại tờ giấy trên tay người bên cạnh, phía trên rõ ràng viết: bàn 118: Giang Triết, Giang Thiển.

Giang Thiển gần như phát điên, nhìn tờ giấy kia khóc không ra nước mắt.

Thì ra mình là bị gài bẫy, bị người đàn ông bên cạnh này và cô dâu mới vừa rồi mặt còn tươi cười như hoa gài bẫy c.

Có lẽ chính người bên cạnh này và người kia đã đạt được thỏa thuận gì đó.

Sắc mặt của cô lập tức xụ xuống.

Cầm đôi đũa lên, bắt đầu dùng bữa.

Dù sao tờ giấy trên bàn cũng chỉ có tên hai người, không cần phải chờ người khác nữa, cần gì quan tâm đến lễ phép hay không lễ phép.

“Ăn từ từ, không có ai giành của em đâu“.

Rõ ràng vừa rồi sắc mặt người đàn ông cực kém, giờ phút này hướng về phía cô lại vô cùng dịu dàng.

Giang Thiên hưng hăng trừng anh, rồi lại trừng nữa.

Được, nhin, cô lại nhin, chờ trở về sẽ tính sổ với anh.

Còn có cô gái ngoài kia, cô tuyệt đối sẽ không bỏ qua .

Vì vậy, bên ngoài cô dâu đang cười với khách vô duyên vô cớ hất hơi một cái thật to.

“Sao thế? Bị cảm rồi?”

Chú rể bên cạnh sẵn sóc vô cùng: “Chúng ta đi vào đi“.

“Còn có người chưa tới, chờ một lát nữa“.

“Mặc kệ nó, ai bảo bọn họ không đến, dù chúng ta không đứng ở đây, bọn họ cũng sẽ tìm đến“.

Sau đó mặc kệ cô dâu phản đối, ôm lấy cô đi vào bên trong.

Khi đi qua bàn của Giang Thiên, vừa đúng lúc Giang Thiên ngẩng đầu lên.

Giang Thiên hưng hăng trừng mắt liếc Lý Thanh Yếu một cái, Lý Thanh Yếu nhìn bàn kia một cái, chột dạ, lập tức cúi đầu.

Bởi vì trong lòng cô Giang hết sức bất mãn, cho nên khi dùng bữa, gần như biến tất cả thức ăn thành thức ăn.

Giang Triết động đũa rất ít , chỉ là nhìn Giang Thiên ăn.

Giang Thiên quay đầu nhìn những mâm xung quanh đây vài đều là đang giờ ly rượu lên cao, mặt nở nụ cười, chỉ có mâm die,n; da.nlze.qu;ydo/mn mình không có bất kỳ âm thanh nào.

Vì vậy, càng nghĩ càng giận, đột nhiên đứng thẳng lên.

Nhưng đứng lên rồi, lại phát hiện không ổn.

Hai tay cô lập tức ôm lấy bụng.

“Sao thế?”

Về mặt Giang Triết so với cô còn khản trương hơn.

“Em Em hình như sắp sinh“.

Giang Triết đá cái ghế sau lưng văng ra xa, đột nhiên ôm lấy Giang.

“Gọi điện thoại, mau gọi điện thoại“.

Anh hét to với người bên cạnh.

Chờ gào xong mới để ý người ta cũng chẳng biết nên gọi điện thoại cho ai.

Bên kia người điều khiển chương trình vừa muốn tuyên bố hôn lễ bắt đầu, đã nhìn thấy bên này hỗn loạn tung bừa.

Trong lòng Lý Thanh Yếu hiểu rõ, vì chuyện này Giang Triết đã gọi điện nói chuyện với cô rất lâu.

Cô nâng làn váy định chạy tới.

Giang Phấn đè tay của cô lại.

“Anh đi, em đừng cử động“.

Làm sao có thể để cô một mình chứ?

Anh bước nhanh tới, Giang Triết đã ôm Giang Thiển đến trước thang máy, có người nhấn thang máy.

Giang Triết ra hiệu cho Giang Phấn.

“Trong túi có điện thoại di động, bảo bọn họ lái xe đến cửa chờ sẵn đi”.

Thật ra vừa rồi là anh gọi điện thoại cho bọn họ, bảo dừng xe của anh ở cửa, nhưng bên kia lại ập ứng.

Giang Triết biết, trước cửa rất nhiều xe, nên anh muốn bọn họ bất luận như thế nào cũng phải lái xe tới đây, ai biết Thiển Nhi của anh sẽ sinh lúc nào.

Lúc Giang Triết lao xuống đến nơi, xe đã ở cửa.

Những người vệ sĩ kia biết cuộc điện thoại này nghĩa là gì, cho nên sớm đã có người bắt đầu dọn dẹp xe trên đường.

Cuối cùng con đường cũng thông thoáng.

Bác sĩ Phùng đã đợi ở cửa ra vào, trong điện thoại người đàn ông này vô cùng lo lắng, hận không thể thông qua sóng vô tuyến đưa tâm can bảo bối của anh đến trước mắt của cô.

Mấy người đặt Giang Thiển lên giường, cô đã đau đến mặt cũng nhăn thành một đồng ròi.

Lúc này, cô làm gì còn thời gian để nghĩ đến sinh bằng phương pháp nào, trước đây chuẩn bị thật lâu, nghĩ phương pháp thật lâu nhưng một chút cũng không dùng được.

Giang Triết nắm tay Giang Thiển thật chặt, một khắc kia, anh có phần tức giận, ban đầu nếu như không phải tại anh sơ sót cũng sẽ không khiến cô khổ sở như vậy.

Anh nắm tay Giang Thiển đang định đi vào bên trong, bị bác sĩ Phùng ngăn lại.

Thời gian từng giây từng phút trôi qua, người ở bên trong không có bất kỳ động tĩnh nào .

Giang Triết ở bên ngoài vô cùng lo lắng đi đi lại lại, còn có đôi vợ chồng mới cưới không kịp thay lễ phục.

Người bên ngoài không biết bên trong thật ra cũng đã sớm loạn tung phèo.

Như bác sĩ Phùng dự đoán, bởi vì bình thường Giang Thiển sống an nhàn sung sướng vận động nhiều lắm cũng chỉ tản bộ từ đằng trước ra đằng sau nhà mà thôi.

Cho nên không có chút sức lực nào.

Giang Triết ở ngoài cửa nghe được một tiếng hét tê tâm liệt phế, cũng cảm giác mình bị người ta đặt lên trên thớt gỗ chặt.

Anh cũng mặc kệ không để ý, dùng sức đá cửa phòng giải phẫu một cái.

Bảo bối của anh ở bên trong chịu đau khổ, làm sao anh còn có tâm trí nào đứng ở bên ngoài chứ?

Giờ phút này bác sĩ Phùng đang nhanh chóng dọn dò gì đó y tá bên cạnh, y tá nhỏ vội vã chạy ra, gặp phải Giang Triết.

“Tổng... tổng giám đốc Giang”.

Nhìn thấy gương mặt u ám của Giang Triết, y tá nhỏ bị dọa sợ đến lời nói cũng không nói ra được?

“Sao rồi?”

Giang Triết chặn ngang xóc y tá nhỏ lên.

Đáng thương cho y tá nhỏ die,n; da.nlze.qu;yo/nn một chút hơi cũng không hít vào được, sắc mặt tím đến đỏ bừng, ngón tay chỉ vào tayGiang Triết, ý bảo anh mau buông ra.

Giang Triết lập tức bỏ y tá nhỏ ra.

“Nói”.

Anh lớn tiếng nói.

“Bà Giang phải sinh mổ, bác sĩ Phùng bảo tôi ra nói cho anh biết”.

Gân xanh trên trán lập tức lộ ra, mắt cũng đã đỏ bừng.

“Không phải nói không phẫu thuật sao? Sao đột nhiên lại giải phẫu rồi hả?”

Nghe thấy tiếng cô hét như thế, tim của anh đã đau đớn khó nhịn rồi, không tưởng tượng ra được, nếu như bụng Thiên Nhi phải chịu những nhát dao, thật sự là đau đớn nhường nào.

“Bác sĩ Phùng nói, đứa bé vẫn chưa ra, nếu không phẫu thuật, cả người lớn và đứa trẻ đều sẽ gặp nguy hiểm”.

Giang Triết thiếu chút nữa đã ngã ngối trên mặt đất, cả người giống như bị lấy mất linh hồn.

“Cô nói cái gì?”

“Người lớn và đứa trẻ đều gặp nguy hiểm”.

Lời còn chưa nói hết, Giang Triết đã vọt vào bên trong, nhanh chóng bắt được tay bác sĩ Phùng.

“Cầu xin cô, dù tình huống thế nào, cũng phải cứu người lớn”.

Bình thường bác sĩ Phùng là một người trầm tính ít nói, nhưng trong lúc này không biết hơi sức từ đâu đến, lập tức hất tay Giang Triết ra, nhỏ giọng quát lớn với anh: “Anh điên mất rồi sao? Lúc này còn tới quấy rối? Anh lãng phí thời gian của tôi cũng đồng nghĩa với việc đang lãng phí thời gian của Giang Thiên nhà anh có hiểu không?”

Một uy phong凛冽 của người đàn ông như thế, ở trước mặt những người khác đều phong thái tự nhiên mà phóng khoáng của đàn ông, giờ phút này, Giang Triết giống như một đứa bé lui xuống.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 263: Phần kết thúc: Em là tâm can của anh (10)

Bác sĩ Phùng đã không còn rảnh để bận tâm đến tình huống của Giang Triết nữa, cô biết anh là một người thông minh.

Cô chỉ biết cúi đầu vội vàng làm phẫu thuật.

Rốt cuộc cô cũng lấy được đứa trẻ từ trong bụng của Giang Thiên ra ngoài, khi tiếng khóc của trẻ con ở trong phòng giải phẫu vang lên, mọi người thở ra một hơi dài.

Giang Triết lại một lần nữa nhào tới bên người Giang Thiên.

“Thiên Nhi, không sao chứ”.

Giang Thiên khẽ lắc đầu, rồi nhắm mắt lại.

Cảm giác mệt chết đi, thật sự mệt chết đi được, mới vừa rồi cô dùng hết hơi sức toàn thân, nhưng cuối cùng vẫn chỉ có thể làm phẫu thuật.

“Chúc mừng tổng giám đốc Giang, chúc mừng bà Giang, là con trai”.

Tiểu y tá giờ đưa trẻ lên trước mặt hai người, nhưng cũng không có ai xoay qua nhìn.

Giang Thiên mệt mỏi đã không muốn cử động nữa, mà toàn bộ lực chú ý của Giang Triết đều ở trên người của Giang Thiên.

Thời gian trôi qua dường như đặc biệt chậm, một khắc kia, lòng Giang Triết như lửa thiêu.

Mắt Giang Thiên vẫn nhắm tịt, anh muốn kéo bác sĩ Phùng qua, nhưng cô đang cúi đầu vội vàng khâu vết mổ.

Cô hết sức chăm chú, ngay cả thời gian nói chuyện với Giang Triết cũng không có.

Giang Triết cũng không dám nói chuyện với cô, chỉ sợ bởi vì sự quấy rầy của mình mà khiến bác sĩ Phùng sai sót, dù sao die,n; da.nlze.quydo/nm người đang nằm ở trên bàn mổ chính là Thiên Nhi của anh.

Rốt cuộc bác sĩ Phùng cũng làm xong tất cả mọi chuyện.

“Tại sao sắc mặt khó coi như vậy? Tại sao mắt của cô ấy lại nhắm tịt như thế? Tại sao tôi nói chuyện với cô ấy cũng không có phản ứng? Không phải cô nói sinh mổ sẽ không có chuyện gì sao, tại sao cả người Thiến Nhi bị thương tổn như thế?”

Bác sĩ Phùng gỡ bao tay xuống.

“Cô ấy và sản phụ khác không giống nhau, chẳng khác nào cô ấy trải qua hai sự đau đớn. Vừa dùng sức rặn vốn đã làm cho cơ thể cô ấy bị tổn thương rồi mà bây giờ lại mổ nữa”.

Trong giọng điệu của bác sĩ Phùng đều là một mối, dường như chưa từng có ca phẫu thuật nào một mối như vậy.

Người đàn ông kia mặc dù vẫn không nói gì, nhưng vẫn dùng ánh mắt nhìn cô chăm chăm, ánh mắt kia sắc tựa như đao.

Trở lại phòng bệnh, Giang Thiến vẫn chìm trong giấc ngủ.

Bác sĩ Phùng cũng không dám rời đi.

Mặc dù, cô đã nói lần nữa, cô ấy chỉ vì quá mệt mỏi, cô ấy lập tức sẽ tỉnh lại. Nhưng Giang Triết vẫn không yên lòng.

Thậm chí anh có chút hối hận, nếu như sớm biết như vậy, mặc kệ Thiến Nhi quấy rầy thế nào, anh cũng không nên đồng ý.

Bác sĩ Phùng nói, vẫn cực kỳ may mắn, bởi vì bình thường phẫu thuật trước đó phải để bụng rỗng, nếu không rất dễ xảy ra tình trạng nôn mửa, nhưng trước khi phẫu thuật Giang Thiến đã ăn rất nhiều thức ăn.

Giang Triết vẫn không nói lời nào, chỉ dùng ánh mắt sâu lắng nhìn Giang Thiến.

Khi Giang Thiến tỉnh lại, chỉ thấy đầu giường bật một ngọn đèn màu da cam.

Đào mắt thấy Giang Triết đang ngồi ở bên cạnh mình.

Có phải quá mệt mỏi hay không? Tay của anh đang chống lên trán ngủ gật.

Giang Thiến muốn giơ tay lên, mới phát hiện ra tay cô bị Giang Triết cầm ở trong tay thật chặt.

Cô khẽ động, Giang Triết lập tức tỉnh lại.

Anh lập tức đứng lên, nhìn Giang Thiến.

Đến lúc phát hiện Giang Thiến tỉnh lại, anh vừa nắm được tay của cô.

“Thiến Nhi, Thiến Nhi, sao rồi? Khó chịu chỗ nào? Em nói cho anh biết đi”.

Giang Thiến lắc đầu một cái, nếu như nói cho anh biết, bây giờ bụng của cô rất đau, không chừng anh sẽ chạy đi gọi toàn đội, da.nlze.quydo/mn bộ bác sĩ của bệnh viện tới đây mất.

Cũng tự trách bản thân, trước khi sinh không chịu vận động, cho nên mới phải chịu khổ thế này.

Nhưng sau này trên bụng lại có một vết sẹo, đến lúc đó có phải rất khó coi không?

Nghĩ tới đây, sắc mặt của cô xụ xuống.

Giang Triết cho rằng cô khó chịu chỗ nào.

Trong giọng nói đều là run rẩy.

“Có phải còn đau ở đâu không?”

“Về sau sẹo chắc sẽ khó coi lắm”.

Cô nhẹ giọng nói.

Giang Triết dờ khóc dờ cười.

“Những thứ này đều là vấn đề nhỏ, nếu em cảm thấy vết sẹo ở chỗ đó khó coi, anh sẽ nghĩ biện pháp xóa nó đi, chỉ cần em mau chóng khỏe lại. Được không?”

Anh nắm tay cô, đặt ở bên môi của mình hôn nhẹ.

Phải nói thế nào cho cô biết, lòng anh vẫn quặn lại, đợi đến bây giờ, cô mở mắt, mới có thể yên tâm.

“Có muốn nhìn con trai của chúng ta một chút không?”

Anh cúi người, nhẹ giọng hỏi.

“Bây giờ là mấy giờ?”

“Bốn giờ, bốn giờ sáng”.

Giang Thiên lắc đầu, giờ phút này nói không chừng con trai của cô đang ngủ say.

Giang Triết ngồi xuống cạnh giường bệnh.

“Thiên Nhi, về sau đừng sinh nữa”.

Giang Thiên không nói lời nào, chỉ là khước miệng câu lên.

Vừa mới sinh một đứa bé, chuyện sau này cô còn chưa có nghĩ tới.

“Thiên Nhi, đừng sinh nữa, loại đau đớn thế này không muốn nếm thêm một lần nào nữa. Chúng ta đã có đứa bé, anh đã có cục cưng rồi”.

Anh ôm lấy đầu của cô.

“Đó chính là cục cưng của chúng ta, một là đủ rồi, về sau còn sinh nữa, cục cưng nhỏ sẽ có ý kiến”.

Anh hơi dừng lại một chút, nói tiếp: “Em là cục cưng của ta, đó là con trai yêu của anh, cuộc đời của anh đã hạnh phúc lắm rồi. Thiên Nhi, em đồng ý với anh có được không?”

Giọng Giang Triết hơi run.

Giang Thiên chỉ có cảm giác ánh mắt của mình ê ẩm, cô quệt mũi một cái.

“Không khóc, đừng khóc được không?”

Anh nhẹ nhàng nói bên tai của cô.

“Vú nuôi nói với anh, thời gian ở cữ không thể khóc, nếu không sẽ gây thương tổn đến mắt của em”.

Giang Triết hôn nhẹ lên mắt của Giang Thiên.

Giang Thiên nhẹ nhàng gật đầu.

Bắt đầu từ giờ phút đứa bé ra đời, cô đã thành một người mẹ.

Lý Thanh Yếu bởi vì phải đi hưởng trăng mật với Giang Phấn, cho nên ngày hôm sau chưa từng xuất hiện, nhưng là cô lại bảo Lý Thanh Hàng đến đây.

Khi tay Lý Thanh Hàng đang cầm một bó hoa Bách Hợp xuất hiện tại cửa phòng bệnh, Giang Triết vốn là đang ngồi lập tức đứng lên, sau đó kéo anh lại.

“Anh tới làm gì?”

Thậm chí giọng điệu của anh không tốt chút nào.

Giang Thiên dờ khóc dờ cười, lúc này biểu hiện của Giang Triết chính là một đứa trẻ.

“Anh”.

Cô nhẹ giọng gọi.

Cô cũng sẽ không đi theo Lý Thanh Hàng mà, anh khẩn trương như vậy làm gì.

“Anh chỉ là nhận lời nhờ vả của Thanh Yếu đến thăm em một chút”.

Ngày hôm qua ở trong hôn lễ vốn định đi đến chào hỏi, nhưng ánh mắt cung chiều của Giang Triết vẫn bao quanh cô, die,n; da.nlze.qur,ydo/mn anh đành dừng bước chân lại.

Anh thấy Giang Triết hốt hoảng ôm Giang Thiên đi ra, một khắc kia, nắm đấm của anh siết thật chặt một chỗ.

Lúc này anh mới phát hiện ra, thời gian qua đi lâu như vậy, người phụ nữ kia vẫn chiếm cứ trong đầu của anh như cũ.

Sau khi hôn lễ kết thúc, anh tự mình nói đưa Lý Thanh Yếu và Giang Phấn đi bệnh viện.

Thời điểm hai người Lý Thanh Yếu đi lên, anh vẫn đứng ở phía dưới, tưởng tượng thấy ở phòng bệnh Giang Thiển đó.

Sau đó, đến khi Lý Thanh Yếu và Giang Phấn xuống, giọng nói vui vẻ nói rằng cậu bé đáng yêu như thế nào.

Anh lái xe, trong lòng vậy mà cũng vui mừng.

Cô bé kia rốt cuộc trưởng thành thật rồi sao?

Người thường khóc nhè, người thường hay buồn, dù là anh không ngừng kể chuyện cười cũng không chịu cười, cô bé đó rốt cuộc cũng trưởng thành.

Cô làm mẹ, cô đã thành mẹ.

Cuộc sống của cô bây giờ rất tốt, rất hạnh phúc, từ nay về sau, anh nên cách xa cuộc sống của cô, anh nên giấu cô thật sâu ở đáy lòng mình.

Sáng sớm hôm nay, Lý Thanh Yếu gọi điện thoại cho anh, nói là muốn bảo anh đi thăm Giang Thiển một chút.

Anh thiếu chút nữa từ trên giường nhảy dựng lên, anh không ngờ đến hôm qua anh còn muốn quên cô, hôm nay Thanh Yếu đã bảo tự anh đi thăm cô.

Anh không thể từ chối, suy nghĩ rất lâu.

Trước lúc vào phòng bệnh, thậm chí anh còn hít thở thật sâu vài lần.

“Em có khỏe không?”

Anh cố gắng kéo ra một nụ cười, che giấu nội tâm đang sôi sục mãnh liệt.

“Khá tốt, cảm ơn anh đã đến thăm em”.

Giang Thiển quay về phía Lý Thanh Hàng cười.

Thật ra thì vẫn vui vẻ, dù sao, anh đã từng đối tốt với mình như thế.

Chỉ là cảm giác vết mổ ở bụng đau âm ỉ, cho nên, ảnh hưởng đến nụ cười của cô.

“Anh cũng đã nhìn thấy, có thể đi được rồi”.

Giang Triết nói xong, lập tức muốn đuổi Lý Thanh Hàng đi ra ngoài.

Lý Thanh Hàng nhìn người đàn ông trước mắt này, anh ta thật sự rất yêu Giang Thiển, đàn ông như vậy ở chung die,n; da.nlze.quydo/nm một chỗ với Giang Thiển, mình cũng sẽ rất yên tâm.

Là ai nói, yêu một người chỉ cần người đó hạnh phúc.

Cho nên, bây giờ thật sự anh cũng vui vẻ sao?

Nghĩ tới đây, không khỏi nổi lên ý nghĩ muốn trêu cợt trái tim Giang Triết.

Anh đi mấy bước vào bên trong, sau đó ngồi xuống ghế.

“Đúng vậy nhìn thấy rồi, nhưng tôi còn chưa trò chuyện với Giang Thiển”.

“Trò chuyện cái gì chứ”.

Giọng điệu của Giang Triết hung hãn.

“Anh và cô ấy có chuyện gì mà tán gẫu chứ, anh đi ra ngoài nhanh lên”.

Hiếm khi được nhìn thấy người đàn ông hô phong hoán vũ của thành phố A vẫn còn có một mặt đáng yêu như vậy.

Lý Thanh Hàng thấy buồn cười.

“Tổng giám đốc Giang nói cũng buồn cười, tôi và Giang Thiển sao lại không có chuyện gì để nói chứ? Giữa chúng tôi có rất nhiều lời có thể nói đây”.

“Lý Thanh Hàng”.

Người đàn ông này hôm nay xảy ra chuyện gì thế nhỉ? Hình như rất thích tranh cãi với Giang Triết.

“Sao rồi? Hiếm khi ông bạn già tới thăm em, em nên cảm thấy vui về chứ”.

Giang Thiển, em cũng biết đấy, đây là lần cuối cùng, anh có thể nhìn em gần thế này, sau này có lẽ là không còn cơ hội nữa.

Khi đó, em là bà Giang, em là bà chủ nhà họ Giang, mà anh chỉ có thể đứng từ xa nhìn em.

Vì thế hôm nay hãy để anh buông thả một lần.

Giang Thiển khẽ lắc đầu, chỉ là lúc quay đầu thấy ánh mắt Giang Triết như lang như hổ, cảm thấy buồn cười.

Hiếm khi thấy anh có hành động ngây thơ thế này, sau đó suy nghĩ một chút có thể không cảm thấy buồn cười sao?

“Bây giờ em đã làm mẹ người ta, mọi việc phải có dáng vẻ của người làm mẹ”.

Anh nhìn cô.

“Lý Thanh Hàng, nếu anh không đi, tự gánh lấy hậu quả”.

Người kia rốt cuộc phát điên, sắc mặt của anh u ám, ánh mắt kia hận không thể một hóp lập tức nuốt Lý Thanh Hàng.

Lý Thanh Hàng khẽ mỉm cười, sau đó đứng dậy.

“Hiếm khi tới một chuyến, có phải nên thăm con trai của em không?”

Nói xong, làm một cái mặt quỷ với Giang Thiển.

Giờ Giang Thiển mới hiểu được.

Cô lắc đầu một cái, hai đấng mày râu mà lại chơi trò ngây thơ như vậy.

Giang Triết từng bước từng bước đi đến gần Lý Thanh Hàng, sau đó vén ống tay áo lên.

“Được lắm, đường đường tổng giám đốc sao mà hẹp hòi thế”.

Khóe miệng Lý Thanh Hàng vẫn luôn là khuôn mặt tươi cười như có như không .

“Không liên quan gì tới anh”.

Xem ra Giang Triết tức giận thật sự, bốn chữ gần như là từ trong kẽ răng phun ra nộ cười trên mặt Lý Thanh Hàng cuối cùng cũng thu lại, lần đầu tiên anh dùng ánh mắt vô cùng nghiêm túc nhìn Giang Thiển, dùng giọng vô cùng nghiêm túc nói: “Giang Thiển, chúc em hạnh phúc. Hẹn gặp lại”.

Anh xoay người, không nói gì nữa, sau đó bước nhanh đi ra khỏi phòng bệnh.

Cửa phòng nhẹ nhàng đóng, dựa vào trên vách tường phía ngoài, cảm giác sức lực toàn thân trong một khắc kia dường như cũng lìa xa mình đi rồi.

Hẹn gặp lại, Giang Thiển, người phụ nữ anh đã từng yêu.

Từ nay về sau, anh sẽ dõi theo hạnh phúc của em, sau đó đi tìm hạnh phúc của mình.

Chậm rãi bước từng bước đi tới cửa thang máy, nhưng anh lại muốn đi thang bộ.

Mặt của anh lại khôi phục vẻ nhợt nhạt bình thường, chỉ có bản thân anh biết, trong lòng anh có bao nhiêu đau khổ, mấy phút đồng hồ trước, anh vừa mới thực hiện một cuộc từ biệt đau khổ.

Đi tới cửa bệnh viện, nhìn thấy mặt trời sáng chói, anh bất giác nâng tay lên, che mắt mình một chút, dường như có mảnh vụn ánh sáng rơi vào trong mắt của mình.

Thả tay xuống, hình như là ảo giác, bên cạnh một cô gái đi qua, vẻ mặt đó giống như Giang Thiển.

Lý Thanh Hàng sững sờ, còn chưa kịp phản ứng, tay đã đưa qua.

Sau chuyện đó, anh đã từng vô số lần vang lên một giọng nói, anh chỉ có thể cười bản thân.

Rõ ràng vừa mới từ phòng của Giang Thiển ra ngoài, làm sao có thể nhìn thấy cô chứ?

Nhưng một khắc kia, anh đã thật sự đưa tay ra, chặn ngang rồi nắm lấy cánh tay của cô gái.

“Giang Thiến”.

Hai chữ đó khắc thật sâu vào trong lòng anh vẫn cứ thể bật ra từ trong miệng của anh.

Cô gái quay đầu lại, vẻ mặt đó thật sự giống Giang Thiến như đúc, nhưng anh biết đó không phải là Giang Thiến.

Mặc dù cũng là một đôi mắt to linh động.

“Thưa anh, anh nhận lầm người rồi”.

Cô gái nhẹ giọng nói.

“Thật xin lỗi”.

Lý Thanh Hàng chậm rãi lui bước, sau đó nói xin lỗi.

Khóe miệng vẫn giữ nụ cười nhạt.

Mặt của cô gái ở một khắc đó đỏ bừng, thậm chí cô có phần vội vàng quay đầu đi.

“Không sao, không sao”.

Bị một người đẹp trai như thế nhận lầm, chẳng lẽ không phải một chuyện tốt sao?

Lý Thanh Hàng máy móc gật đầu, sau đó đi về phía xe của mình.

Nhưng trong lòng lại chế giễu sự đường đột của mình, trước nay chưa từng có chuyện như vậy, vậy mà sao hôm nay lại phạm sai lầm?

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 264: Phần kết thúc: Em là tâm can của anh (Hết)

Sau khi Lý Thanh Hàng đi, không khí trong phòng sinh một lần nữa trở nên lạnh lẽo.

Vẫn là Giang Thiến phá vỡ trầm mặc.

“Anh”.

Giang Triết quay đầu, sắc mặt hơi hòa hoãn lại.

Đó từng là một khoảng thời gian sai lầm, trong quãng thời gian đó lòng của Thiến Nhi so với anh còn đau hơn.

“Em muốn....”.

Thế nhưng câu sau không biết phải nói ra khỏi miệng thế nào, cho dù là đối mặt người thân thiết nhất.

Thật ra từ lúc tiễn Lý Thanh Hàng, cô đã có cái này cảm giác rồi, sau đó sau khi anh đi, Giang Triết vẫn đứng ở cửa sổ, die,n; da.nlze.qu;ydo/nh nhìn ra bên ngoài, đối mặt với cô là tám lưng cứng ngắc.

Từ vẻ mặt của cô Giang Triết cũng đã đọc được.

Anh khẽ gật đầu.

“Y tá nói em vẫn chưa thể xuống giường”.

Sau đó anh đi tới phòng vệ sinh, từ bên trong lấy ra một thứ đồ.

Trên mặt Giang Thiến lập tức nổi lên đỏ ửng.

“Để tự em làm”.

Cô vội vã nhận lấy.

“Thiên Nhi, anh cũng không sợ, em còn sợ cái gì?”

Cuối cùng trong giọng nói cũng có chút độ ấm, bên trong còn có một nụ cười cổ kềm nén.

Hiếm khi thấy Thiên Nhi của anh xấu hổ.

“Anh”.

Giang Thiên cũng không động đậy, sau đó ánh mắt gắt gao nhìn chăm chăm mặt của Giang Triết.

“Anh, thật xin lỗi”.

“Bé ngốc”.

Giọng nhẹ nhàng nỉ non, vẻ mặt cũng buông lỏng.

Dù bác sĩ Phùng là bác sĩ phụ khoa giỏi nhất thành phố A, nhưng những đau đớn sau giải phẫu vẫn không cách nào tránh được.

May mắn cơ địa của Giang Thiên cực tốt, hai ngày sau đã bắt đầu xuống đất, nhưng không dám đi lại nhiều, bởi vì vừa đi sẽ động đến vết thương.

Về mặt Giang Triết trước sau vô cùng khản trương, chỉ sợ Giang Thiên đau quá, cho nên thường chỉ để cô đi nhiều nhất là hai bước, đã không để cho cô đi tiếp nữa.

Bác sĩ Phùng đối mặt với sự nuông chiều của Giang Triết có phần bất đắc dĩ, không thể làm gì khác hơn là mỗi lần die,n; da.nlze.qu; ydo/mn tới đây lại làm người ác, dắt Giang Thiên đi qua đi lại nhiều lần.

Giang Triết cũng không đến công ty, hầu như chỉ ở phòng bệnh.

Lúc trong phòng yên tĩnh, tay Giang Thiên luôn sờ vào vết sẹo kia.

“Anh, thật giống như con rết”.

Nàng nhẹ nói, trong giọng nói có chút mất mát.

“Thiên Nhi, nếu em đẻ bụng, anh sẽ tìm người xóa nó đi”.

Ngón tay của anh nhẹ nhàng lướt qua mặt cô.

“Em hãy luôn nhớ kỹ, mặc kệ em có thay đổi ra sao, ở trong lòng anh em vĩnh viễn là đẹp nhất”.

Còn một câu anh không nói, mặc kệ em thay đổi thế nào, em đều sẽ là cục cưng của anh.

Rồi anh nắm tay Giang Thiên, áp vào mặt mình.

Cả đời này, anh và cô hai người vẫn gắn bó, anh và cô sẽ luôn luôn sống bước, hạnh phúc bên nhau.

Chuyện xưa của Giang Triết và Giang Thiên đến đây là kết thúc, sau đó còn có một hôn lễ, sẽ đến phần ngoại truyện. Sau này A Đức vẫn chưa từng xuất hiện, anh ta đang đi làm một chuyện quan trọng.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 265: Ngoại truyện: Em là thuốc độc của anh (1)

Nói thật, khi bà mở cửa ra, trong lòng vẫn có chút sợ sệt.

Dù sao mình làm như vậy cũng không phải là chuyện nhỏ, vì thế thậm chí trong lòng bà vẫn còn run sợ, nên vẫn ôm chặt lấy ngực, chỉ sợ đột nhiên sau lưng lại thò ra một bàn tay tóm lấy mình.

Tính lại cũng còn may, đến khi ra khỏi cửa Minh Đế, sau lưng vẫn không xuất hiện người nào nguy hiểm.

Tổng Na Mỹ thở ra một hơi thật dài, rót cuộc ngừng đầu ưỡn ngực hòa vào dòng người trên đường cái.

Ngẫm lại mọi chuyện, tại sao Giang Triết dám đối với mình như thế chứ?

Dù gì bà cũng là mẹ của Giang Thiển, die,n; da.nlze.quydo/nm mặc dù bà chưa từng làm tròn trách nhiệm của người mẹ, thậm chí vừa sinh ra đã đưa cho người khác.

Sao lúc trước bà lại sinh ra đứa bé này chứ?

Bây giờ nghĩ lại bà cũng không nói rõ được, có phải từ lúc bắt đầu bà cũng đã cố ý rồi, muốn trả thù người đàn ông kia, vì thế mọi chuyện cứ từng bước từng bước diễn ra như vậy.

Khóe miệng của bà cười lạnh, có lẽ những lời như vậy đối với Giang Thiển mà nói có hơi lạnh lùng tàn khốc, có phần đáng thương.

Nhưng đã có ai từng thương xót bà chưa?

Nếu không phải bởi vì người đàn ông kia, nói không chừng giờ phút này bà đang hưởng thụ cuộc sống của phu nhân nhà giàu.

Tổng Na Ly (em gái Tổng Na Mỹ, trong chương 217《chân tướng bí ẩn (1)》 đã từng đề cập tới), có chỗ nào hơn bà chứ?

Nhưng tình yêu của bà ta lại thuận lợi, cuộc sống hạnh phúc, ông George đối với bà ta cực kỳ tốt.

Cho nên, bà đến nỗi này, đều là người đàn ông Tỉnh Giang Địch hại.

Vì thế phần đau đớn này là sự đau lòng khác cốt đến nỗi nào chứ?

Đó là điều Giang Triết vĩnh viễn cũng không thể giải thích được.

Cho nên bà mới muốn cho anh cũng thưởng thức này sự đau đớn thấu xương này.

Bà nhìn đồng hồ trên cổ tay, thời gian vẫn còn sớm, vì vậy tính toán đi dạo trong cửa hàng nữ trang bên cạnh một lát.

Bên cạnh đột nhiên thổi qua một die,n; da.nlze.quydo/nm trận gió, sau đó bà cảm thấy cánh tay của mình bỗng nhẹ đi.

Túi, túi xách của bà lại bị người ta giật đi rồi.

Bởi vì không có chỗ ở cố định, cho nên trong túi xách là tất cả gia sản của bà, bao gồm thẻ căn cước, hộ chiếu, còn có sổ tiết kiệm.

“Bắt kẻ trộm, bắt kẻ trộm đi”.

Bà lớn tiếng hét lên.

Người đi đường đều vội vàng vàng, đối với sự kêu cứu của bà, chỉ vội vã liếc mắt nhìn, sau đó lập tức hối hả bước đi.

Trong lòng Tổng Na Mỹ dấy lên một tia tuyệt vọng.

Trời ạ, nếu như mất cái túi rồi, hậu quả đó thật sự là không tưởng tượng nổi.

“Có cướp, anh ta cướp túi xách của tôi rồi”.

Bà dùng hết toàn lực hét to, hy vọng có thể thu hút sự chú ý của người đi đường.

Sau đó, bà phát hiện một người thanh niên ra sức đuổi theo hướng về phía trước, hướng đó chính là hướng tên giật túi của bà vừa chạy đi.

Giây phút đó bà thiếu chút nữa vui mừng sắp khóc.

Nhìn cậu thanh niên hành động tương đối nhanh nhẹn, chắc sẽ đuổi kịp tên trộm đó thôi.

Bà cũng chạy về phía trước, sau đó nhìn thấy cậu thanh niên trẻ tuổi kia hung hăng đánh về phía trước, lập tức trúng tên trộm kia.

Có lẽ phát hiện náo nhiệt chỗ này lập tức có người vây quanh.

Tên trộm dùng sức ném cái túi ra xa nhân lúc cậu thanh niên đang nhặt túi, nhân cơ hội chạy mất.

Giờ phút này lực chú ý của Tổng Na Mỹ đều đặt hết lên cái túi, hoàn toàn không quan tâm kẻ trộm đã chạy mất.

“Cô ơi, cô xem lại xem mất thứ gì không”.

Cậu thanh niên đưa túi xách cho Tổng Na Mỹ.

“Cám ơn, cám ơn”.

Cậu thanh niên tỏa ra khí khái anh hùng, tướng mạo này khiến người ta thật sự muốn nhìn nhiều hơn nữa.

“Không cần cám ơn, đây là điều tôi nên làm, trước tiên cô hãy kiểm tra lại đồ đạc của cô đi”.

Lúc nói chuyện, ánh mắt cậu thanh niên không chớp nhìn Tổng Na Mỹ, sau đó Tổng Na Mỹ mới để ý tới, sắc mặt của cậu ta vậy mà lại hơi nổi lên màu đỏ.

Trong lòng bà nổ một tiếng vang lớn.

Thật ra bà cũng biết rõ ngày thường đáng vẻ bà rất xinh đẹp.

Huống chi mấy năm này, bà die,n; da.nlze.qu,ydo/nn cũng chú trọng chăm sóc, ăn mặc lại hợp thời, cho nên mỗi lần đi ở trên đường cái vẫn có không ít người ngoái lại nhìn.

Chẳng lẽ cậu thanh niên này cũng thích bà sao?

Nghĩ tới đây, bà lại nhanh chóng quan sát cậu thanh niên một chút nữa, đúng lúc chống lại đôi mắt thăm thẳm kia, chỉ biết cắn môi một cái, vội vàng cúi đầu, kiểm tra túi xách.

Bên trong tất cả mọi thứ đều đầy đủ, đó là chuyện làm người ta vui biết bao nhiêu.

“Cám ơn, nếu như không phải là cậu, tôi thật sự không biết hôm nay phải làm sao nữa”.

Đây là một câu nói thật lòng, không nói đến tiền, tất cả giấy tờ tùy thân mới là chuyện phiền phức.

“Cô không cần nói nhiều, tôi nghĩ dù ai gặp phải chuyện thế này cũng sẽ làm”.

Tìm Tổng Na Mỹ đột nhiên nhảy lờ một nhịp.

Cậu ta gọi mình là cô gái?

Chẳng lẽ nhìn qua bà còn trẻ như thế sao?

“Vừa rồi cậu cũng thấy đấy, không có ai chịu đứng ra, nếu như không phải là cậu, nhiều giấy tờ tùy thân như thế bị mất, tôi thật sự không biết phải làm gì”.

Tổng Na Mỹ thành khẩn nói.

Ít nhất trong giây phút này bà thật lòng cảm ơn người trước mắt này .

“Không sao, không sao”.

Cậu thanh niên xua xua tay, xấu hổ khoát tay.

Tổng Na Mỹ nhìn đồng hồ.

“Tôi mời cậu ăn cơm nhé, coi như cám ơn cậu đã tìm túi của tôi về”.

Thật ra thì quả thật nên cám ơn cậu ta.

Cậu thanh niên nhìn đồng hồ: “Như vậy tôi thấy thật xấu hổ”.

“Nên như vậy mà”.

Hiếm khi thấy thanh niên nào tinh thần lại phấn chấn như vậy.

Cậu thanh niên kiên quyết không die,n; da.nlze.qu,ydo/nn chịu đến nhà hàng lớn, cuối cùng chọn một nhà hàng nhỏ cạnh Đại Học Thành phố.

Lúc đầu còn có chút câu nệ, về sau đề tài dần dần được mở rộng ra.

Tổng Na Mỹ bây giờ mới biết hai người thậm chí còn có nhiều điểm chung như vậy.

Thích uống rượu, nhưng lại chỉ lướt qua là dừng lại.

Thích đi trên đường mà không có mục đích.

Thích nghe Tề Tàn hát.

Thích thức ăn ngon.

Tổng Na Mỹ chưa bao giờ nghĩ đến vậy mà mình sẽ gặp một người như thế.

Càng nói về sau, thậm chí bà còn huơ tay múa chân.

Bà rất vui vẻ, thật sự vui vẻ, vui vẻ đến mức không có từ nào để miêu tả cảm xúc trong lòng bà.

Một người thanh niên như vậy, sao có thể có nhiều điểm chung với bà đến vậy?

“A Đức, cậu nói bây giờ cậu đang làm công việc gì hả?”

Khuôn mặt Tổng Na Mỹ từ từ chuyển sang hồng, bà đã có thể thuận miệng gọi tên người ở trước mắt này rồi.

“Khoảng thời gian này không có việc gì làm đâu. Trong tay có một chút tiền, định đi đâu đó một chuyến, hoặc là mỗi ngày đi lại dưới ánh mặt trời. Đợi đến khi hết tiền lại đi tìm việc làm”.

Trời ạ, thậm chí ngay cả cách sống cũng giống bà như đức.

Tổng Na Mỹ hận không thể nắm lấy tay A Đức.

Cánh tay kia khớp xương rõ ràng, tưởng tượng cảm giác nếu được đôi tay kia ôm, mặt của bà lập tức đỏ.

Không biết có phải A Đức cảm nhận được điều gì không, anh ta cúi đầu xuống.

Thật là một cậu bé hay ngại ngùng.

Không khí có phần trở nên lúng túng, A Đức mất tự nhiên ho khan một tiếng, sau đó đứng dậy.

“Tôi phải đi rồi”.

Trong lòng Tổng Na Mỹ có chút hụt hẫng.

“Không thể ngồi một lát nữa sao?”

“À”.

Anh ta đi vài bước, lại đột nhiên quay đầu lại, mấy bước đi tới trước mặt Tổng Na Mỹ.

“Đưa điện thoại của cô đây”.

Tổng Na Mỹ không biết có chuyện gì, nhưng vẫn là ngoan ngoãn lấy di động ra.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 266: Ngoại truyện: Em là thuốc độc của anh (2)

Edit: hochi

A Đức nhận lấy điện thoại di động, cúi đầu, ngón tay ấn lên bàn phím.

Tổng Na Mỹ gần như nhìn ngây ngô, giờ phút này bộ dạng của anh nghiêm túc như thế.

Ngón tay thon dài của anh cứ thế ấn xuống từng phím từng phím, ánh mắt ấy thật rất chuyên chú, dường như đang làm một việc vô cùng quan trọng.

Anh ngẩng đầu lên, sau đó hướng về phía bà nở một nụ cười tươi tắn, lộ ra hàm răng trắng mê người.

“Đây là số điện thoại di động của tôi”.

“Tôi có thể gọi cho cậu chứ?”

Có một loại cảm giác chưa bao giờ trải qua trong nháy mắt chảy qua trái tim của bà.

“A Đức, cậu biết cậu đang làm gì chứ? A Đức cậu biết tôi và cậu chênh lệch bao nhiêu không?”

Với tuổi tác của bà ngay cả làm mẹ A Đức cũng có thể.

A Đức ngượng ngừng cười một tiếng, mắt nhỏ lìm dim.

“Tôi chỉ đi theo cảm giác của mình đi, die,n; da.nlze.qu;ydro/mn qua nhiều năm như vậy, tôi chưa từng trò chuyện với ai vui vẻ như thế. Về phần tuổi tác, tôi chưa từng nghĩ tới”.

Anh ta ngẩng đầu lên, nhìn tóc, trên mặt là màu hồng hiếm thấy.

Thừa dịp Tống Na Mỹ chưa phục hồi lại tinh thần, anh ta đã vọt ra khỏi nhà hàng nhỏ.

Tống Na Mỹ đứng ở nơi đó, hồi lâu chưa lấy lại được tinh thần.

Bà chậm rãi đi ra ngoài, bên ngoài vẫn là ánh nắng rực rỡ, dường như nhắc nhở tất cả mọi chuyện vừa rồi là hoàn toàn chân thật.

Bà đột nhiên buồn cười, lại cố nhìn được, hai vai không ngừng rung rung.

Thật ra, ở thành phố A bà cũng đã từng có căn nhà, nhưng bởi vì thời gian ở đây gần như rất ít ỏi, thậm chí có lúc rất nhiều năm cũng không có trở lại, vì vậy, dứt khoát bán căn nhà ở đây.

Công nhận người họ Giang này đối với bà vẫn rất rộng rãi, cậu ta cho bà tiền đường như có thể đủ để bà tiêu xài dùng đến vài đời.

Cho nên chắc bà sẽ không cần lo ăn mặc .

Đứng ở dưới ánh mặt trời, lần đầu tiên trong lòng bà dâng lên một loại cảm giác mãnh liệt, bà muốn mua một die,n; da.nlze.qu;ydro/mn căn nhà ở đây, sau đó ổn định lại.

Tuổi bà đã không nhỏ, tuy là mỹ phẩm che đi một phần, so với tuổi thật thì có vẻ bà còn nhỏ hơn nhiều.

Bà lấy điện thoại di động ra, mở danh bạ, phía trên là cái tên A Đức bấm chuyển sang dãy số.

Khóe miệng nở ra một nụ cười ngọt ngào, dãy số kia cứ thế được quay gọi đi.

“A Đức, tôi là Tống Na Mỹ”.

“Cô Tống, xin chào, chào cô”.

Bên kia rõ ràng là giọng nói thụ sủng nhược kinh (được sủng ái mà lo sợ).

“Gọi tên tôi thôi, có một việc muốn mời cậu giúp một tay đấy”.

“Cô nói đi, chuyện gì?”

“Ta muốn mua một căn nhà ở thành phố A”.

Mấy ngày sau, Tống Na Mỹ lấy được một cái chìa khóa của căn nhà mới.

Căn nhà ở chỗ trung tâm chợ, ở tầng 18, quan sát xuống, nhìn không sót một cái gì những con đường của thành phố A, thậm chí có thể nhìn thấy con sông lấp lạng chảy xuôi bảo vệ thành phố.

Mà nơi cuốn hút Tống Na Mỹ là căn phòng có sân phơi trước sau.

Phía trước ban công thậm chí có ghế xích đu.

Tống Na Mỹ vừa nhìn thấy chiếc xích đu đã thích nó, vì vậy, lập tức quyết định mua.

Vậy là chặng đường mua nhà ở đã hoàn thành mỹ mãn, vốn không phải chuyện dễ, huống chi phòng này giá cả cũng hợp lý.

Sau khi bà nói với A Đức, A Đức nói lập tức vì bà đi hỏi thăm.

Cũng chỉ mới qua hai ngày, A Đức đã gọi điện thoại tới, nói là vừa đúng lúc cậu ta có một người bạn có một căn nhà muốn sang tên, cậu ta đã đi xem qua, phát hiện căn nhà đó rất tốt.

Tổng Na Mỹ vốn tưởng rằng A Đức chỉ nói cho qua mà thôi, nhưng đến khi vừa chạy tới xem, mới phát hiện căn nhà dành cho bà động lòng đến thế.

Bà nói với người bạn A Đức, tiền không là vấn đề, chỉ là muốn căn nhà này.

Người bạn kia rất thật thà mà cười, nói là bởi vì là bạn tốt nhiều năm của A Đức, cho nên sẽ không ra giá trên trời.

Sau đó anh ta báo một con số.

Tổng Na Mỹ không dám tin vào lỗ tai mình, thậm chí trên mặt đều là vẻ khó có thể tin.

“Như vậy không phải cậu sẽ lỗ vốn sao?”

Người họ nhìn A Đức một cái, sau đó cười: “Trên đường đến đây, A Đức liên tục nói với tôi, chỉ có thể rẽ die,n; da.nlze.qu; ydo/nn không thể đắt, cậu ta cũng đã nói như vậy, tôi còn dám nói lung tung sao?”

“Cám ơn, cảm ơn”.

Hai chữ phía sau, Tổng Na Mỹ nói khi đối mặt với A Đức.

A Đức cũng chỉ lắc đầu một cái, khóe miệng mỉm cười.

Về giá cả đã không còn vấn đề gì nữa, chỉ cần ngày mai đi gặp luật sư làm thủ tục sang tên nữa là được rồi.

Chờ sau khi người bạn kia đi, trong phòng chỉ còn lại Tổng Na Mỹ A Đức.

Không khí có chút tế nhị.

“Tôi đi trước”.

A Đức đột nhiên phá vỡ trầm mặc.

“Cám ơn”.

A Đức gạt đầu, xoay người, tay mới vừa đặt vào trên tay nắm cửa, truyền đến giọng nói của Tổng Na Mỹ từ sau lưng.

“A Đức”.

Bóng lưng A Đức hơi cứng lại, anh quay đầu, trong mắt đều là sự mừng rỡ.

“Tôi không biết nên mở miệng như thế nào”.

Tổng Na Mỹ cúi đầu, quả thật không biết nên nói gì.

Mặc dù hẳn nói không quan tâm số tuổi, nhưng dù sao điều đó cũng bày ra ở trước mắt.

“Nhà cửa cần phải trang trí lại”.

A Đức gạt đầu một cái.

“Tôi có thể xin cậu giúp một tay cùng nhau trang trí không?”

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 267: Ngoại truyện: Em là thuốc độc của anh (3)

Vì vậy, hôm nay lúc hai người đi ra từ cửa hàng vật liệu xây dựng, bà đột nhiên nói với anh ta.

“A Đức, hôm nay tôi mua vị trí phía trước nhà hàng Tây”.

Khi Tống Na Mỹ nói lời như vậy, trong giọng nói có chút không tự nhiên.

Bà thật sự không biết nên mở miệng thế nào.

Nhưng mấy ngày qua, bà đã thành thói quen có anh bên cạnh, mọi việc đều hỏi ý kiến của anh.

Bà thật không dám tưởng tượng, nếu không có anh, cuộc sống hiện tại của bà sẽ thế nào?

Nghe bà nói như vậy, rõ ràng A Đức cảm thấy ngoài ý muốn, nhưng là anh lập tức khôi phục tự nhiên.

“Được, những ngày qua cô cũng đã mệt mỏi, tối hôm nay chúng ta phải hưởng thụ một chút”.

Lúc anh nói câu nói này, Tống Na Mỹ có một loại ảo giác.

Dường như đó là căn nhà của anh, mà bà chỉ giúp một tay mà thôi.

Nếu như một người đàn ông coi chuyện của die,n; da.nlze.qu;yo/n một người phụ nữ là chuyện của mình để làm, vậy chúng ta phải làm gì?

Nghĩ tới đây, khoe miệng Tống Na Mỹ mím lại, nhưng mà trong lòng bà lại mơ hồ vui sướng.

Nhà hàng Tây cách cửa hàng vật liệu xây dựng không xa, do Tống Na Mỹ cố ý chọn.

Vị trí bên cửa sổ, có gió lạnh vi vu thổi qua.

Mặt trời chiều ngã về tây, chân trời là ánh nắng chiều đỏ tươi.

Tống Na Mỹ ngoắc tay, gọi nhân viên phục vụ mang rượu đồ lên.

Bầu trời đêm đẹp đẽ như vậy, nếu không uống rượu, quả thật cảm thấy có lỗi với chính mình.

“Tôi không uống, xe ở bên ngoài”.

A Đức mỉm cười.

Nhưng thật ra rượu không phải là cái die,n; da.nlze.qu;yo/n gì tốt, anh sợ một khi mình say rượu, sẽ nói ra tất cả mọi chuyện, nếu như thế, vậy thì mọi chuyện thất bại trong gang tấc rồi.

“A Đức, hiếm khi mà”.

Tống Na Mỹ hướng về phía A Đức quyến rũ cười một tiếng, sau đó cầm lấy cái ly.

“Một chút xiu thôi được không? Chỉ một chút xiu thôi”.

Ngay cả Tống Na Mỹ cũng không phát hiện ra, trong giọng nói thế nhưng mang theo một tia làm nũng.

A Đức khẽ ngán người, sau đó gật đầu một cái.

Thật ra thì, mấy ngày qua, hai người ăn bữa tối cùng nhau đều là đồ ăn Trung Quốc, nhưng mà ở trong hoàn cảnh tĩnh lặng như vậy vẫn là lần đầu tiên.

“Cám ơn cậu, trong khoảng thời gian này làm phiền cậu rồi”.

Tống Na Mỹ gơ cái ly về phía A Đức, sau đó uống một hơi cạn sạch.

Bà rất vui vẻ, thật rất vui vẻ.

A Đức khẽ nhú chân mày, sau đó đưa tay ra, giữ bàn tay đang tiếp tục rót rượu lại.

“Uống ít thôi”.

Suy nghĩ một chút, anh vẫn nói như vậy.

“A Đức, tôi rất vui, để tôi uống thêm một chút nữa”.

Có nằm mơ cũng chẳng ngờ đời này die,n; da.nlze.qu;yo/n của mình vẫn có thể gặp được một người đàn ông tốt như vậy, luôn luôn săn sóc mình, người đàn ông coi mình quan trọng hơn bản thân.

Tống Na Mỹ nhìn A Đức trong ánh mắt là sự nóng bỏng.

A Đức có phần không được tự nhiên dời ánh mắt đến chỗ khác.

Trong lòng Tống Na Mỹ hơi mất mát.

Tất cả đều chỉ là mình suy nghĩ nhiều thật sao?

Chỉ là tự mình đa tình thôi, có lẽ thật sự chỉ là mình hiểu lầm.

Có lẽ, cậu ấy đối với bạn bè đều nhiệt tình như thế.

Ngẫm lại cũng đúng, một người đàn ông, đa tình, quý trọng ông xuất sắc như vậy làm sao lại thích người như mình chứ?

Trong lòng bà dâng lên khổ sở, sau đó chợt rót xuống một ngụm rượu lớn.

Bởi vì uống quá nhanh, bà bắt đầu ho kịch liệt.

Bởi vì ho kịch liệt, thậm chí nước mắt của bà cũng chảy xuống.

Chỉ có bà mới biết, đó là nước mắt khổ sở.

A Đức vô cùng khẩn trương, vội vàng chạy tới, giắt lấy ly rượu trong tay bà.

“Làm gì đó? Không uống được tại sao muốn thể hiện?”

Trong giọng nói của anh có phần trách cứ, qua nhiều ngày quen biết như vậy, đây là lần đầu tiên anh dùng giọng nói nghiêm khắc như thế nói với bà.

Trong lòng Tống Na Mỹ lại dâng lên một tia vui sướng.

Hai tay của bà che mặt mình lại, sau đó nhân cơ hội lau sạch nước mắt.

“Thật xin lỗi, thật xin lỗi”.

A Đức có phần bó tay hết cách, anh đứng bên cạnh Tống Na Mỹ nhưng không biết nên nói gì.

Anh vốn là người không giỏi nói chuyện, huống chi tổng giám đốc bố trí nhiệm vụ nghiêm ngặt như vậy.

Tống Na Mỹ không biết rằng mỗi ngày lúc nghỉ trưa, anh đều nghĩ đến bước kế tiếp nên đi như thế nào.

Không thể để xảy ra lỗi, mỗi một bước đều phải thật cẩn thận.

Mỗi một động tác, thậm chí mỗi một câu từ trong đầu của anh được thốt ra, đều phải nghĩ một lúc lâu.

Anh biết nguyên nhân tổng giám đốc lựa chọn anh, anh cũng biết mình không thể thất bại, tuyệt đối không thể thất bại.

Giờ phút này, anh đứng ở bên cạnh Tống Na Mỹ, trên mặt là thương tiếc, thật ra thì chỉ có bản thân anh biết, trong lòng của anh thậm chí có chán ghét.

Một đàn bà như thế, ham hư vinh, ích kỷ, làm bất cứ chuyện gì cũng không suy nghĩ cho người khác, anh cảm thấy mỗi lần nghĩ đến, đa tình, quý trọng đến bà một giây anh đều thấy dằn vặt, nhưng không thể không dằn vặt.

“Không phải việc của cậu”.

Tống Na Mỹ nhẹ nói, giọng nói có chút nghẹn ngào.

Thì ra mình cũng không phải kiểu người như thế, bắt đầu từ khi nào bà thế nhưng lại trở nên lo được lo mất như vậy.

Là từ sau khi biết A Đức đến nay sao?

Một người đàn ông ưu tú như vậy chỉ sợ giữ không được, chỉ sợ rời bỏ bà, cho nên bà mới có thể như vậy.

Tống Na Mỹ nghĩ như vậy, tay lại không nhịn được đưa tay về phía cái ly.

“Đừng uống nữa”.

A Đức ôn tồn nói.

“Có phải trong lòng cô có chuyện gì không vui không? Cô có chuyện gì không vui nói cho tôi biết có được không?”

Lời nói nhỏ nhẹ dịu dàng như vậy, lập tức kích thích tiếng lòng Tống Na Mỹ.

Ánh mắt của bà dời về phía đôi tay của A Đức, hận không thể nắm chặt đôi tay kia, sau đó đặt vào lồng ngực của mình.

Nhưng bà lại không dám.

Bà biết khoảng cách giữa bà và anh.

“A Đức, cậu nói có phải tôi làm người rất thất bại không?”

Bà thở ra một hơi thật dài.

“Cả đời này chưa từng có ai yêu tôi. Không phải tôi rất thất bại sao? Thậm chí ngay cả người yêu sâu đậm cũng không có”.

“Ai nói vậy?”

Khi A Đức nói xong câu đó, thậm chí có chút xấu hổ, anh khẽ cúi đầu xuống.

“Không phải sao?”

Tổng Na Mỹ tay cầm cái ly, hưng hăng uống một hớp.

Thật ra bà không uống rượu, có lẽ bởi vì rượu còn ở trong người kích thích, bà chỉ cảm thấy toàn thân bắt đầu nóng lên.

“Tôi đã từng yêu người đàn ông đó, anh ta nói sẽ cho tôi tất cả, tất cả tất cả đều sẽ cho tôi. Vì sao tôi lại sinh ra Giang Thiên chứ? Anh ta nói anh ta hy vọng có thể có một đứa con gái, anh ta nói con gái chính là người tình kiếp trước của anh ta”.

Trong giọng nói của bà hơi kích động.

“Vi đứa bé này, tôi bỏ qua tất cả các chương trình giải trí, thậm chí cả ngày tôi sống ở trong phòng cũng không ra khỏi đó”.

“Chẳng phải nói không phải cha của tổng giám đốc Giang sao?”

A Đức nhẹ giọng hỏi.

Cơ thể Tổng Na Mỹ hơi ngẩn ra, nhưng lập tức nói tiếp: “Đúng vậy không phải thế, nhưng lúc trước tôi cũng không biết mà”.

Bà có chút già mồm át lẽ phải.

Thật ra làm sao bà lại không biết, lúc vừa biết mình mang thai, trong lòng sợ hãi vô cùng.

Những ngày đó bà như đứng đông lửa, như ngồi đông than, sợ bị nhìn ông ta thấy.

Nhưng vẫn còn phải cố gắng nín thở.

Ngày qua ngày như thế, ngay cả bà cũng không biết nên làm cái gì?

Thân thể của bà hơi gầy, mà bụng cũng nhỏ, cho nên người khác cũng không nhìn ra.

Sau đó thấm thoát thời gian trôi qua thật nhanh, đến khi bà hạ quyết tâm xác định, đứa bé thậm chí đã được 5, 6 tháng, die,n; da.nlze.qu;tydo/mn lúc này bà mới sợ, bởi vì bác sĩ phá thai vào thời điểm này tổn thương đối với cơ thể là rất lớn, điều đó thậm chí ảnh hưởng đến cả đời.

Tư tưởng bà lung lay, sau đó bảo bác sĩ kiểm tra giới tính.

Thật ra việc này không được phép, nhưng bởi vì do bạn bè đưa vào, sau đó dễ dàng biết được.

Bác sĩ kia nói, không phải chính xác 100%, nhưng cũng tám chín phần mười.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 268: Ngoại truyện: Em là thuốc độc của anh (4)

Edit: hochi

Lúc biết đứa bé trong bụng là một bé gái, bà ngồi ở bên ngoài ngơ ngác suy nghĩ một thời gian rất lâu, cũng vào thời điểm đó, bà đã ra quyết định.

Bà gọi điện thoại cho ông ta, trong giọng nói không che giấu được niềm vui sướng.

Bà nói: “Giang, em có rồi, đến hôm nay mới nói cho anh biết, là vì muốn biết giới tính của đứa bé. Anh vẫn luôn die,n; da.nlze.quydo/mn thích có một đứa con gái, cho nên nếu là con trai, em sẽ quyết định bỏ đi sau đó vĩnh viễn không gặp anh nữa.”

Lúc bà nói những lời này, giọng nói nỉ non, khiến bên kia cảm động nói không nên lời.

Khi đó Tổng Na Mỹ thật sự cho rằng mình trên tay có một lá bài.

Có lá bài này bà cho rằng đến cuối cùng mình nhất định sẽ là người thắng.

Bà đã nghĩ như vậy.

Cho nên đối với đứa nhỏ trong bụng bà vô cùng nâng niu.

Có thể nói là như vậy, sau khi đứa bé ra đời, cực kỳ khác xa đời trước, bà nâng niu đứa bé trong bụng.

Nhưng cũng không ai biết được có một số việc mình vĩnh viễn không cách nào nắm được.

Chính là sau cú điện thoại kia, người đàn ông đó dần dần cũng ít khi đến chỗ bà.

Mặc dù mỗi tháng tiền đều được chuyển vào tài khoản, mặc dù số tiền đó lần sau nhiều hơn lần trước.

Nhưng ông ta có biết rằng thứ bà cần die,n; da.nlze.quydo/mn chính là ông ta, ông ta là chân chính nui tiền, bà đối với số tiền trong thẻ không cảm thấy hứng thú.

Bà chạy đến thành phố A, bà đi gặp ông ta.

Khóc cũng khóc rồi, não cũng não loạn xong, quỳ, cầu xin cũng đã cầu xin.

Bà dùng tất cả phương pháp, bà hi vọng ông ta có thể chấp nhận bà.

Một lần cuối cùng, bà tự đặt thân phận mình vào hoàn cảnh cực kỳ hèn mọn.

Bà nói: “Em không đòi hỏi danh phận, không cần làm vợ của anh, chỉ hy vọng có thể vĩnh viễn sống ở bên cạnh anh. Anh nói em mang thân phận gì chính là thân phận đó, cho dù là đầu bếp nhà anh”.

Khi đó trong ông ta đã có nhiều người giúp việc, năm ngón tay bà Giang cũng không dính khói dầu.

Bà hâm mộ, bà cảm hôn hâm mộ và đồ kỵ, nhưng vậy thì thế nào?

Người đàn ông kia sau khi nghe bà nói như vậy, chỉ nhàn nhạt quét qua mặt của bà, sau đó nói: “Về sau đừng bao giờ die,n; da.nlze.quydo/mn đến đây nữa, tiền tôi sẽ cho cô, nhưng về sau đừng bao giờ xuất hiện ở trước mặt của tôi”.

“Tại sao?”

Nước mắt bắt đầu tùy ý chảy xuôi.

“Tại sao không thể, em đã hạ mình thế này rồi, mặc kệ anh bảo em làm gì chỉ cần có thể sống ở bên cạnh anh, tại sao không thể?”

Người đàn ông không nói lời nào, có điều khóe mắt dâng lên giễu cợt.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chi Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 269: Chương 269: Ngoại truyện: Em là thuốc độc của anh (5)

Edit: hochi

Người đàn ông không nói lời nào, có điều khóe mắt nổi lên giễu cợt.

“Em bỏ ra nhiều như vậy, chẳng lẽ ngay cả một sự báo đáp cũng không thể sao?”

Người đàn ông vốn đưa lưng về phía bà, nghe được câu này, đột nhiên xoay người, sau đó ánh mắt như đuốc của anh ta cứ như die,n; da.nlze.quydo/nm vậy nhìn chăm chăm mặt cô.

Ánh mắt như vậy trong đó có quá nhiều hàm nghĩa, toàn thân Tống Na Mỹ không khỏi chấp chới.

“Tống Na Mỹ, chúng ta tại sao lại đi tới bước này cô cũng biết mà, cô ở đây bố trí cái gì, cô phải biết.”

“Em không có, anh vu tội em.”

Tống Na Mỹ cao giọng nói.

“Không có?”

Anh ta cười lạnh một tiếng.

“Tống Na Mỹ, chuyện kia cần tôi phải nói ra sao? Là ai bỏ thuốc vào trong ly rượu của tôi?”

“Đây chẳng qua là lần đầu tiên, đúng, em bị ma quỷ ám ảnh, vì em muốn lấy được anh. Nhưng những lần sau đều là anh chủ động không phải sao?”

Đúng, là anh ta chủ động, mới đầu chỉ bởi vì mới mẻ, cho rằng cô bé này không giống những người khác, sau lại phát hiện ra cô rất có dã tâm, vì vậy hứng thú của anh ta căn bản không có cách nào thỏa mãn.

Anh ta nghĩ tới người phụ nữ trong nhà tù trước đến die,n; da.nlze.quydo/nm nay cùng chung hoạn nạn với anh ta, vì vậy, rốt cuộc cố hạ quyết tâm.

“Anh quá nhẫn tâm, anh quá nhẫn tâm, rồi anh sẽ phải chịu báo ứng.”

Người đàn ông chỉ nhàn nhạt cười, sau đó nói: “Ai sẽ bị báo ứng còn chưa biết.”

Cũng chính từ lúc đó trở đi, anh ta đoạn tuyệt tất cả mọi liên quan đến cô.

Rốt cuộc, sự thù hận giống như cỏ dại mọc hoang, sinh trưởng tươi tốt ở trong lòng cô.

Sau khi đưa bé ra đời, vốn là muốn tự mình nuôi nấng.

Nhưng cô chưa từng chịu khổ cực như vậy, thời gian đầu, cô gần như điên đảo ngày đêm.

Rốt cuộc cô không chịu nổi, die,n; da.nlze.quydo/nm cuối cùng đưa đứa bé kia cho người khác, dù sao đứa bé kia vẫn là một con cò của cô.

Nhớ lại những đau khổ ấy, nước mắt không biết chảy xuống từ khi nào.

A Đức lấy khăn giấy, sau đó cẩn thận từng li từng tí lau nước mắt cho bà.

Nhưng nước mắt kia lại như mở miệng cống thoát nước.

“Đừng khóc, được không?”

A Đức nhẹ giọng an ủi.

Tống Na Mỹ nắm thật chặt tay A Đức.

Tay A Đức khẽ run, sau đó tùy ý để Tống Na Mỹ nắm.

“Có phải tôi chưa đủ tốt không? Hay không có đủ sức quyến rũ? Còn không giống như phụ nữ? Cho nên mới không có ai yêu thương tôi?”

“Không, cô rất tốt, cô rất tốt, thật đấy.”

A Đức vẫn nhẹ giọng nói: “Nếu không làm sao tôi lại vẫn ở bên cạnh cô, Tống Na Mỹ, tôi cứ nghĩ cô sẽ hiểu tiếng lòng của tôi, thì ra cái gì cô cũng không hiểu, tôi có chút đau lòng.”

Chương 270: Ngoại truyện: Em là thuốc độc của anh (6)

A Đức vẫn nhẹ nói: “Nếu không thì sao anh có thể vẫn một mực bên cạnh em được, Tống Na Mỹ, anh tưởng em đã hiểu tâm ý của anh thì ra cái gì em cũng không hiểu, anh thấy hơi đau lòng”.

Đây là lần đầu tiên A Đức gọi thẳng và đầy đủ tên Tống Na Mỹ.

Tống Na Mỹ hơi ngẩn ra, trên mặt bà đều là nước mắt, bà ngẩng đầu nhìn A Đức.

“Em cảm thấy thế nào? Có phải em không cảm giác được con người của anh rất nhiệt tình? Em cho rằng anh đối với tất cả phụ nữ đều như vậy? Có phải cảm thấy anh thật sự là ăn no không có việc gì die,n; da.nlze.quydo/mn làm, cho nên mới suốt ngày làm việc này với em? Có phải cảm thấy anh thật sự rất rảnh rỗi, cho nên đi thuê một chiếc xe con, cứ như vậy mỗi ngày chạy bên em?”

Trong lòng là mềm mại, nhưng, nhưng lại không dám xác nhận.

Nước mắt cũng đã ngừng chảy từ lâu, mặc dù trên mặt vẫn còn có nước mắt.

“A Đức, tôi không hiểu rõ anh ở đây để làm gì?”

Bà nhẹ nói.

“Em thật là một đứa ngốc, một bé ngốc”.

A Đức chậm rãi thở dài, sau đó đưa hai cánh tay ra, cứ như vậy kéo Tống Na Mỹ ôm vào trong ngực của mình.

Giây phút này, trong lòng Tống Na Mỹ bị niềm vui sướng ngập tràn bao vây.

Nhưng bà lại không dám cử động, bà sợ giờ phút này mình vẫn đang trong mơ.

Bà chỉ đành thật cẩn thận xác nhận.

“A Đức, anh nói cái gì?”

A Đức không nói gì, chỉ mím chặt môi.

Mặt của anh ở chỗ Tống Na Mỹ die,n; da.nlze.quydo/mn không nhìn thấy, cho nên bà hoàn toàn không nhìn thấy chán ghét trên mặt anh.

Vừa rồi anh nói ra những lời nói đó, ngay cả anh cũng cảm thấy buồn nôn.

“A Đức, anh nói thật ư?”

Người trong ngực rõ ràng là rất cố chấp, lại xác nhận một lần nữa.

“Em thật sự không biết tấm lòng của anh sao? Anh cho rằng mình đã làm đủ rõ ràng rồi, nếu không làm sao lại coi chuyện của em so với bản thân anh còn quan trọng hơn chứ”.

Hai tay anh ôm thật chặt cơ thể Tống Na Mỹ.

Vùi đầu vào cổ của bà.

“A Đức”.

Nước mắt lại một lần nữa trào lên, có điều lần này là nước mắt vui sướng.

Đây là chuyện bà có nằm mơ die,n; da.nlze.quydo/mn cũng không nghĩ tới, nhưng hôm nay lại có thể xảy ra.

Giờ phút này, bà cảm thấy pháo hoa nở đầy trời cũng đều vì bà mà nở rộ.

“Em quả thật không thể tin được”.

Giọng nói của bà có chút nghẹn ngào.

“Cho nên, đừng bao giờ đánh giá thấp bản thân, ở trong mắt của anh em vẫn giống như một cô bé, đáng giá để anh cưng chiều, mê luyến em”.

“Thật ư? Có thật không?”

Tổng Na Mỹ khẽ ngất một cái cái mũi của mình, tất cả chuyện xảy ra thật sự là quá mức đột ngột.

Bạn đang đọc truyện *Ác Ma Bá Yêu: Chỉ Yêu Cô Gái Nhỏ Ngọt Ngào* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.